

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Class. 1157

EEK GENT

G. J. WEEKE

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ
ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ

JOANNIS STOBÆI
FLORILEGIUM

AD MANUSCRIPTORUM FIDEM EMENDAVIT
ET SUPPLEVIT

THOMAS GAISFORD, A. M.

GRÆCÆ LINGUÆ PROFESSOR REGIUS

EDITIO AUCTIOR

VOL. IV.

LIPSIAE
IN BIBLIOPOLIO KUEHNIANO
MDCCXXIV

THE EAST ASIAN LIBRARY

I O A N N I S S T O B A E I
F L O R I L E G I U M
A D E P I M I U M

STOBAEI FLORILEG. VOL. IV.

A

IOANNIS STOBAEI
FLORILEGIUM
AD EPIMIUM FILIUM
SIVE
COLLECTANEORUM LIBER
SCITE DICTA ET PRAECEPTA CONTINENS
LATINO CARMINE REDDITUS AB HUGONE GROTI.

TITULUS I.

DE VIRTUTE, ET QUOMODO SECUNDUM
VIRTUTEM VIVENDUM SIT.

1. *Sophocles Eriphyle.*

VIRTUTIS una, quae manet, possessio est.

2. *Euripides Andromacha.*

Quod reliquum benis

Post mortem superstes, nulla abolet dies.

Virtus incolumis post citheres micat.

3. *Idem Oedipo.*

Non solus ille est quem dat argenti nitor

Aurique nummus, sed genus potissimum

Nummi, ipsa virtus, usuique aptissimum.

4. *Idem Temenesi.*

Virtus, ubi quis interit, non interit,

Sed vivit et post corpus: at si quis malus

Intereat, ejus cuncta sub terram cadunt.

5. *Idem.*

Pudet pigetque recta sectantem virtutem

Pravum vocari. Scilicet disci potest
 Et ipsa virtus: sensus infantum rudis
 Quae nescit audit, inde conatur loqui:
 Tum quae puer quis didicit, haec gaudet senex
 Meminisse: tantum est indoli formam dare.

6. *Incertus.*

Virtute nulla carior possessio est,
 Quae nescit auro sola se servam dare;
 Vitaevē amori, vel Quiritum plausibus.
 Virtute quo quis utitur magis ac magis,
 Hoc illa crescens se fit excellentior.

7. *Euripides.*

Humana virtus omnia antistat bona.

8. *Idem Antiopa.*

Tria justa, fili, te peraequum est discere:
 Deos vereri, deinde genitores tuos,
 Tum sancta Graiis jura. Quod si feceris,
 Stat pulchra tibi corona rumoris boni.

9. *Bacchylides.*

^a Unus ad felicitatem callis est mortalibus,
 Absque cordolio quod aevi contigit transmittere.

10. *Incertus.*

^b Mali est levamen esse sine negotio.
 Quod indecorum est tu nec audi, nec vide.
 Mens sana sano corpore est praestantior.
^c Modestia est servanda coenanti foris.
^d Perhibere vera semper ingenuum decet.
 Mores tueri liberos magnum puta.
 Te liberum ipse moribus praesta tuis.
 Virtutis omnis horreum modestia est.
 Quantum potes fac mentis ut curam geras.
 Mores decori frugis est pulchrae seges.
 Composita recte vita pulchra obventio est.
 Curanda res est ex decoro vivere.

^a Refer ad Tit. CVIII.
^d Refer ad Tit. XXX.

^c Refer ad Tit. V.
^d Refer ad Tit. XI.

* Beatus ille quo beatus imperat.
Virtus hominibus implet armorum vicem.

11. *Incertus.*

Nunquam dono est exosus alter vir bonus.
Quippe opera recta sensus recti proseruit.
Bonis hominibus quid nisi bona det Deus?
Bonos probosque colere et imitari decet.
Est moris explorator humani dies.

12. *Aristoteles Hymno in Virtutem.*

Recte vel nimio labore constans
Et quovis pretio petenda Virtus:
Te propter, Dea pulchra, te jubente
Graii dulce mori: nihil labores,
Et tristes nihil expavere casus.
Tu saevo vetitum perire leto
Semen mentibus inseris beatum,
Prae qua spernitur et superba gaza
Et dulcis sopor et boni parentes.
Te propter Jovi prosati supremo
Alcmenae soboles genusque Ledae
Tot casus subiere, tot pericla,
Quid possent avidi docere factis.
Te propter facibus tuis calentes
Ajax inclitus et ferox Achilles
Iverunt Stygias videre portas.
Propter dulce tuae decus juventae
Praeclari generosa stirps Atarnei
Decrevit radiis carere Phoebi:
Quem nunc carmine nescio perire
In laudem Jovis Hospitis celebrant
Prolos Mnemosynae novem Camaenae.

13. *Philippides Ananeusa.*

Ne turpe vinci, si quid erraris, puta:
Haec namque vera est ad bonam frugem via.

14. *Epicharmus.*

Cuncta sapiens praevidebit, poenitebit sic nihil.

* Refer ad Tit. LXII.

15. *Scriptor aurei Carmis.*

Res has superare memento,

Ingluviem, somnumque, simulque libidinis arma,
Irarumque facas. Nihil adjutoribus aude
Turpe aliis, solusque nihil: te disco vereri.
Justitiam factisque simul verbisque celebra,
In re vel minima peccare assuescere noli.
Omnibus esse mori genitis fatale memento,
Res et opes quaerique solent iterumque perire.

16. *Solon.*

Saeps male dites, et fortibus instat egestas;

At mihi virtutis munera divitiis.

Permutare nefas; manet usque immobilis illa.

At fluxas nunc hic, nunc habet alter opes.

17. *Hesiodus Operibus.*

Improbitas nullo datur amplectenda labore;
Tam prope nos habitat; tam molli calle petenda.
Sudorem ante aditum virtutia Di posuerunt.
Et longa huc et celsa simul via ducit euntem,
Ardua principio; sed ubi est ad culmina ventum,
Incipiet molli sese submittere olivo.

Paulus Silentarius [Anthol. Pal. X. 74.]

Nec ridens Fortuna suo te sublevet aetu,

Nec libertatem sequior aura domet,

Cogitur adversis haec vita obnoxia ventis,

Nunc huc, nunc illuc, tracta, retracta sequi,

Virtus sola manet non mobilis: haec tibi praestat

Securum vitae per mare navigium.

T I T U L U S II.

D E V I T I O.

1. *Demetrius.*

Addicta pravis mens ad insidias patet;
Intenta nempe quaestibus semper suis,
Et temere credit, et ruit caeco impetu,

2. *Axionicus.*

Quoties probus vir improba pecuniam
Credit, dolorem recipit usurae loco.

3. *Antiphanes.*

Qui cum sit opulens nequiter quicquam facit,
Hunc si esset pauper quid non facturum putas?

4. *Menander Petlici.*

Consilia versat multa qui pravis studet.

5. *Idem.*

Cum recta fatur improbum odi maxime.

6. *Idem.*

Rationis actū nescit improbitas regi.

7. *Aeschylus.*

Homini crimen assignat Deus,

Eruere quoties funditus statuit domum.

8. *Euripides Ixione.*

Justi capesse nomen, at facta occupa
Quidvis agentis: parta sic tibi res erit.

9. *Sclerias.*

Multos videre est oris ingenui et probi,
Sed queis in animo liberale sit nihil.

10. *Philippide.*

^fCalumniatur, quamvis inclemens, minas
Duas si dederis, agno abibit mollior.

11. *Hesiodus Operibus.*

Nulla boni justique et fas servantis et aequum
Gratia: laudatur scelerum fraudisque répertor,
Et vi cuncta trahens: nusquam pudor: aurea nusquam
Justitia: insultant pravi potioribus ultro
Falsiloquo sermone, sed et jurare parati.
Invidia a tergo miseris mortalibus instat
Laeta malis, immane tuens, saeva omnia portans.

12. *Zenodotus.*

Virtute laus paratur, ignavis pari
Tam vita quam mors transit in silentio.

13. *Hesiodus Operibus.*

Non misericordia igitur, non qui de sanguine nostri

^f Refer ad Tit. XLII.

Natus erit, juste sit vivere: noxia namque
Justitia est, cum jura magis pejoribus adsint.

14. *Ibidem.*

Vicinus malus, atra lues: bonus, optima merx est;
Quem qui indeptus erit, maetum se credat honore.

15. *Euripides Bellerophonte.*

Utcunque malis commodat auras
Fortuna suas, utcunque ferox,
Partas subito cum spectat opes,
Raptor spreto jure superbit,
Nihil heic stabile est tulumque nihil,
Negat heredem res rapta sequi,
Tempus nullo genitore satum
Aequat normis omnia rectis,
Tandemque malas detegit artes.

16. *Idem Medea.*

Déus, quid hoc est! si fides auri fuit
Suspecta, sunt, te dante, quae cernant notae;
Justos iniquis signa quae discriminent,
Nulla invenire est corpore in mortaliūm,

17. *Sophocles Tenye.*

Aetate in ista quam nihil recti est super;
Pravos tot inter qui sapit solus perit.

26. *Philemon Circulator.*

Quam prava tota est indoles mortaliūm,
Quae caeteroqui non egeret legibus?
Tun' credis hominem reliquis animantibus
Differre? nihilum distat, hoc demto tamen,
Quod alia cum sint prona, rectum animans homo est.

27. *Idem.*

At our Prometheus factor humani gregis
Animantiumque reliquorum, unam singulis
Generibus bestiarum naturam dedit?
Immane cunctis robur est leonibus;
Ingenium pavidum lepores nusquam non habent:

¶ Refer ad Tit. XCVIII.

Nec inter vulpes alia vafis ^hmoribus,
h Simplicibus alia est: quin tricena vulpium
Si forte millia in unum contraxit locum,
Erit per omnes unus ingenii tenor.

At inter homines quot sunt numero corpora,
Totidem videre est studia et vivendi modos.

28. *Sophocles. Ajace.*

ⁱ Abo: probrosum namque si quis me audiat
Corripere dictis, quem sit ulcisci manu.

29. *Idem Phaedra.*

Abo: nec etenim dicta quae promo, tibi
Laudare cordi est, nec mihi mores tuos.

T I T U L U S III.

DE PRUDENTIA.

1. *Aeschylus.*

Adesto rebus, quodque oportet hoc age.
Non multa qui scit, sed quod est ex re, sapit.

2. *Sophocles.*

Quæstus non potest major dari,
Quam mens subacta regulis prudentiae.

3. *Menander.*

Per mille nobis Di sutelarum modos
Imponunt, ut qui plus ingenio polleant.

4. *Incensus.*

Etiam celari si quid te cognoveris,
Ne præ te fert. Nam res perplexissima est
Id scire, te quod alius celatum velit.

5. *Sophocles. Ajace.*

Si dabitur istis moribus licentia,
Jam nulla poterit perrogari sanctio;
Si jure victor vi mera exturbabitur,
Postrema primi, prima postremi ferent.
Quin ista sunt linquenda. Non populi sita est

^h Sic em. Grotius: olim, *Alla est severis.*

ⁱ Refer ad Tit XXXVI.

In mole vasta corporis securitas,
 Sed mente quisquis praestat, imperium obtinet.
 Bos latera tantus sub magisterio tamen
 Tenuis flagelli rectus incedit viam.

6. *Menander Incito.*

Qui valet prudentia,
 Ist vero est vates et consultor optimus.

7. *Idem.*

Rerum optimarum effectrix est sollertia,
 Ad recta et sana sese si converterit.

8. *Sophocles Alete.*

Tranquillus animus, conscient recte sibi,
 Multa aptus est reperire quae vafros latent.

9. *Menander.*

In aetate hominam nil, pater, praestantius
 Ratione est et consilio. Nam res qui ordinat,
 Viasque agendi recte disponit, sibi
 Est princeps, imperator, consiliarius,
 Tribunus plebis. Cuncta habet cui mens adest.

10. *Aeschylus.*

Sapiente qui plus sapiat est cum fallitur,

Idem.

Justus nec ipse Juppiter spernit dolos.

11. *Menander.*

Prudentiae subjecta parent omnia.

12. *Euripides Antiopa.*

Tu corpus in me molle et infirmum secus
 Non jure culpas. Si mihi sapientia
 Concessa, sub hoc quam lacertorum tori.

13. *Sophocles.*

Quod visus oculis, mens id esse animis solet.

14. *Incertus.*

Juvare miseros optimis dignus labor,

15. *Incertus.*

At sapere recte numinis magni loco est,

16. *Agatha.*

Fortuna lapsa est nobis, non prudentia.

17. *Chæreman.*

Non criminari, ut putas, prudentiam:
 Quod optimum est, honore dignum est maximo:
 Qui sapere didicit, cuncta complexus tenet.

18. *Euripides Erechtheo.*

*Cum justa posces, nate, quod poscis dabo:
 Nam tibi dat aetas sapere: nec me mortuo
 Sententiarum vis paternarum excidet.
 Dabo ergo gemmas quae juventutem juvent,
 Sermone quamvis multa complectens brevi.
 Benignus esto semper et tractabilis:
 Nec diviti largire plus quam pauperi.
 Da te fruendum pariter ex aequo omnibus.
 Negotiorum, de duobus quae imminent,
 Statim alteri animum adverte, ne procrastina.
 Fundare si vis solia mansurae domus,
 Opes iniquas sperne. Nam quae per nefas
 Trans limen intrant, stare non possunt diu.
 Fac aliquid habeas: inde nobilitas venit,
 Et nuptiarum copia optimatum.
 At pauper, adsit quamlibet sapientia,
 Expers honoris nomen habet inglorium.
 Tales amicos quaere, qui verum loqui
 Constanter ausint: obde ferratas fores
 His, qui infideles gratiae se mancipant,
 Adsuesce senibus: utile est commercium,
 Brevis voluptas saepe tristitiam parit.
 Ad pignitatis alta vectus culmina
 Ne civium corporibus illudas cave;
 In sese et enses acuit et laqueum vocat
 Quicunque honesti pauperis spurcat domum,
 Mandare noli non probis rempublicam:
 Namque impiorum natio, gazam sibi
 Vel imperi vim nacta, desultat ferox,
 Grevisse cernens spem supra subito lares.
 Et jam manum da, nate, tangendam patri,

*Refer ad Tit. XLVIII.

Valeque, Nam te prohibet amplexus pudor:
Cor quippe non muliebre sapientem decet.

19. *Theognis.*

Illi lingua sapit, oculi quoque, nec minus aures,
Quaeque sita in medio est pectore mens animi.

20. *Euripides Polyide.*

Quisquis suae ipse fraena naturae tenet,
Consulere recte commodis novit suis.

21. *Scriptor aurei Carminis.*

Plurimus humanas sermo defertur ad aures,
Inde bonus, malus inde: sed his tu parce moveri,
Nec cursu desiste: pati mendacia disce
Leniter. Haec vero tibi sint ante omnia curae:
Non dictis tibi, non factis persuadeat alter
Ut dicas, facias, quod rectius esset emitti.
Quae nocitura cave: sint consilia ante labores.

22. *Euripides Pelias.*

Stimulis potentum ne recalcitres cave.

23. *Menander.*

Si tibi quod nihilo plus est dederit quispiam,
Quantillum dederit sume: nam quamvis parum
Accipere, multo accipere plus est quam nihil.

25. *Incertus.*

Bonum undeque maximum prudentia est,
Cujus notae sit quisque, indicium oratio est,
Praeclara res est, nosse praeclara omnia,
Eris beatus, sapere si recte vales.
Praestare semper crede quod tutissimum est,
Est agere recte, sapere non recte tamen.
Perita cura vincit imperitiam,
Evasi doctus spectans aliena ad mala.
Amatur genitor cui pro ira prudentia est,
Fortuna si adsit, sapere res dulcissima est.
Odi professum sapere, qui sibi non sapit,
Bene judicare magis est silentio,
Valens sagaci mente, quod pravum est, fuge.
Odio est, quicunque praeter aetatem sapit.

Quid cogites scit nemo: quid facias patet.
 Non rebus apta est omnibus prudentia,
 Sed sunt quae casu eveniunt.
 Nil agere temere semper est tutissimum.
 Ratio inter homines obtinet fraeni vicem.
 Quam nihil est disciplina ni mens adsiet?

Theognis.

Qui sapit, huic durum est ad stultos multa profari:
 Non tamen et semper posse silere datur.

Hesiodus Operibus.

¹ Ille quidem ante omnes, per se ipse quid utile, quid non
 Qui videt, et longe fines prospectat agendi:
 Qui bene consultis didicit parere, secundus:
 At qui consiliis pollet nihil ipse, nec audit
 Suadentes alios, nullos homo vivit ad usus.

Lucianus [Anthot. Pal. X. 37.]

Consiliis satius tarde gradientibus uti:

Quae cito sunt, post se paenituisse trahunt.

[Anthol. Pal. XI. 356.]

Caetera qui verax, in te mentitur Homerus,
 Consiliis juvenum cum pondus abesse negavit.

Scriptor aurei Carminis.

Consilio factum praevortere, ne quid aberres.

Idem.

Ut nisi consulte quid agas, assuescere noli.

Phocylides.

Ne tibi cor inflent, sapientia, robur, opesve.
 Unus enim Deus est sapiens, divesque, potensque.

26. Idem.

Telum homini ratio, ferro vel acutius ipso.
 Nam Deus insevit cunctis animantibus arma:
 Hinc avibus pennae celeres, vis tanta leoni,
 Spicula sunt apibus, sunt et sua cornua tauris,
 Munimenta sui. Ast homini mens sola relicta est.
 Illa autem princeps sapientia, quam Deus afflat.

¹ Refer ad Tit. XXXV.

Bellipotentibus antistant sapientipotentes.
Rura, rates, urbes sapientia sola gubernat.

Scriptor aurei Carminis.

Ne prius in dulcem declines lumina somnum,
Quam bene perpendas ter totius acta diei,
Quo praetergressus, quid gestum in tempore, quid non,
Lucis ab exortu supremam ad vesperis horam.
Tristitiam curvis impende et gaudia rectis.
[Haec in perpetuo cura, meditare, labora:
Haec te in divinae virtutis sede locabunt.]

Orpheus de gemmis, aut potius Onomacritus.

His ego, qui nostris cupient accedere dictis,
Munera polliceor fulvo meliora metallo.
Sed res ista virum quaerit, cui nulla laborum
Taedia, qui nil non vigil experiatur agatque,
Discat et ipse aliquid per se, cupiatque doceri.

Idem.

Me minus humanae regina pecunia vitae,
Quam juvat impleri doctis sermonibus aures.

Idem.

Audite o Superi, nam vos sapientia novit
Sancta duces.

Euripides Hecuba.

Sapere in miseriis magna vis sapientiae est.

27. Idem Antiopa.

Cantare promtum, dicere est promtum mihi,
Quod juvet, et urbis nequitiam incendat mala.
Non vilis animi motus est, miserescere,
Sed mentis altum providae. Noxa imminet,
Cum sapere sese qui putant, sapiunt nimis.

28. Theognis.

Tu quenquam laudare cave: nisi qualis ad iram
Noris, qui mores, ingenique vigor.
Multis namque hominum sublestet et adultera furtim
Mens latet, inque dies est alia atque alia.

in Hos versus addidit Grötzel in his,

Sed facti mores ipso se tempore produnt:
Nec me deceptum saepius inficior.

Incensus.

Non proferenda, sed tegenda inscitia est.

Epicharmus.

Vigila: neu quid temere credas: nervi hi sunt prudentiae.

Paulus Silentiarius [Anthol. Pal. X. 76.]

Vivere non dulce est, animo sed pellere curas

Quae pingunt celeri tempora canitie.

Divitias cupiam quantum satis: id quod abundat,

Est animum auratis sollicitudinibus.

Hinc et saepe mori melius quam vivere, et audax

Paupertas magnas saepe lacescit opes.

Haec bene cum noris, maneat sapientia sola

Spes tibi, in hanc certum dirige mentis iter.

Incensus.

Pretiosa res est nulla piae sapientia.

Quae nescias didicisse, pars sapientiae est.

Sapiente ab homine nata primum oratio est.

Non cuncta prospectare sapienti datum.

Est sapere pretio quolibet pretiosius.

Est unde sapias discere a sapientibus.

Sui ipse dissimulator est sapiens mali.

Honesta cuncta nosse res pulcherrima est.

T I T U L U S IV.

DE IMPRUDENTIA.

Phocylides.

Judicis arbitrium ignaris permittere noli:

Doctrinam doctus regit, artem conscius artis.

Non capit indoctus sublimia doctrinarum.

Qui didicere boni nil, mens obbrutuit illis.

Idem.

Nonne vides, ut sponte sua sibi quisque ruinam

Accersant: miser heu, bona qui vicina nec audit,

Nec videt. Effugium pauci nevere malorum.

Orpheus de Gemmis.

Heu generi humano discendi nulla cupido est:
Nec satis hoc: vixdum visas contemnimus artes.

Idem.

Ah miseri, quibus ipsa etiam sapientia sordet.

Idem.

Ignari, excordes, divinae sortis egeni,
More ferae vivunt: sed nec caelestia quaerunt
Auxilia, ut possint vitiorum rumpere nexus,
Egregiumque nihil, nihil admirabile norunt:
Usque adeo circum sedet atra in pectore nubes,
Quae proferre pedem virtutum in florida prata
Invidet, et pulchro vinciri tempora serto.

Scriptor aurei Carminis.

Turpia patratu patrare, nefanda profari
Ignari est: fac tu nequeant quae facta dolere,
Et quod non calles nihil incipe: disce quod usus
Exigit: haec vitam tibi sunt paritura beatam.

1. Sophocles.

Quos distinent adversa, surdescunt malis,
Et clara quae sunt non vident, nec cum vident.

2. Euripides.

Nec posse, nec videre quae peccaveris,
Est incitamen grande confidentiae.

3. Hesiodus.

Mente caret quisquis certare potentibus audet:
Spe sine vincendi probrum stabit atque dolores.

4. Menander.

Malum est ab optione desipientia.

5. Sophocles.

Nihil scientum vulnus intractabile est.

6. Menander.

Tibi si noces, Fortuna cur audit male?

7. Idem Militibus.

Latet omne crimen dum fit, sed quantum siet
Scelus, peracto scelere demum intelligas.

^a Refer ad Tit. II.

8. *Idem.*

• Miseranda r̄s est usque eo delinquare
Ut nos vetet proferre commissum pudor.

9. *Euripides Ino.*

Multi feroce spiritu indomabili
Sua obtenebrant damna, vel clades tegunt.

10. *Idem Temenisi.*

Vecordiae res plena dejectum metu,
Fortuna si quid afflet, animos tollere.

11. *Idem Aeolo.*

Principia finem non bonum exspectant mala.

12. *Sappho.*

Non Famae membris post obitum penna superstitem
Te sublime vehet, Pieris cui caput est rosis
Intactum: sed iners in Stygio nunc quoque carcere
Umbra ignota lates, vilia nec deseris agmina.

13. *Menander.*

Res caeca mihi videtur imprudentia.

14. *Chaeemon.*

Qui nil sciunt egregium, ne vivunt quidem.

15. *Idem.*

Despicere quatin prospicere didicisti magis.
Ingenia concitata ne placeant sibi.

Idem.

Male consuluisse putatur, quisquis fallitur.

16. *Aeschylus.*

Felix et excors impedimentum grave est.

17. *Sophocles.*

Insipientiae
Jure optimo vocatur improbitas soror.

18. *Euripides.*

Excors homo bene dicta male dicta autumat.

19. *Idem.*

Vis illa subita et ingenii praeceps vigor
Immensa saepe damna dant mortalibus.

⁶ Refer ad Tit. II.

20. *Idem.*

Humana lustrat humor aequoreus mala.

21. *Hesiodus.*

Saepe etiam stupidi non intempesta loquuntur.

22. *Idem Operibus.*

Ille quidem ante omnes, per se ipse quid utile, quid non,

Qui videt, et longe fines prospectat agendi:

Qui bene consultis didicit parere, secundus:

At qui consiliis pollet nihil ipse, nec audit.

Suadentes alios, nullos homo vivit ad usus.

23. *Sophocles Ajace.*

Gens bruta mente, quod tenet manibus bonum,

Sero incipisset nosse, postquam effluxerit.

24. *Idem.*

Stulta par stultos loqui.

25. *Euripides Hercule Furente.*

Concedere hosti fas puto, non, si est malus,

Sed si quis animum moribus cultum gerit:

Nam facile tales mitigat supplex pudor.

26. *Idem.*

Hostilior res nulla consilio malo.

27. *Theognis.*

Qui nihil alterius putat esse in pectore mentis,

At sibi consiliū millia suppere,

Hic mihi commota furiatus mente videtur:

Nam scimus multi multa, nec haec eadem:

Ast aliis rem non licitas augere per artes

Relligio est: alios frausque dolusque juvant.

28. *Menander.*

Inscitia est manifesta quod scito est opus

Id scire, non cavere quod cauto est opus.

29. *Idem.*

Pecunia qui floret et fautoribus,

Si majus aliud quaerit, pol quaerit malum.

30. *Euripides.*

Utcunque verba docta non docto ingeram,

Implere nnnquam poterq pectus perfluum.

31. *Idem.*

Hoc disce, si non ante didicisti tamen;
Pravum esse, magna portio imperitiae est.

32. *Idem Alexandra.*

¶ Qua parte te, Rex, vincere ex usu fuit,
Non vincis, at ibi vincis ubi non est opus:
Servis nihil non cedis, ingenuis nihil.

33. *Eupolis.*

Quotquot hic spectaturis, aurem et animum advortite:
Namque se convertit ad vos nostra causae dictio,
Vos peregrino poetae grande clamatis sophos:
Civium sed si quis arti carminum se tradidit
Ingeni non sequioris, mente captum dicitis,
Sic quasi tutela jamjam danda sit gentilibus.
Sed mihi quaeso audientes ponite hanc sententiam:
Nec juveniae vestrae honores invidete musicos.

34. *Rhianus.*

Dedita gens vitiis homines sumus, ipsaque Divum
Munera et alternas sortes corrumpimus, ante
Corruptis animis: hic quem gravis urget egestas
Innumera in Superos audet convitia, moesto
Corde fremens: premit et vires animique vigorem
Degener: hunc aliquid facere aut memorare parantem
Impediunt segnisque pudor vultusque potentum:
Moeror edax, pavidaeque habitant in pectore curae.
Est alius, cui divitias, cui nobile regnum
Dat Deus; hic vix se terris incedere credit,
Vix se mortali meminit de sanguine natum,
Tanta corda tument: parvus licet, erigit altum
Supposita cervice caput: fulmenque Tonantis
Jam sibi, jam thalamos audet spondere Minervae:
Aut fertur sublimis, viamque affectat Olympo,
Dulcibus ut possit mensis accumbere Divum,
Interea, sperata prius spectataque nulli,
Lentos certa gradus, sedet ipso in vertice Poena,
Et vel anum simulans culpis juvenilibus instat,

¶ Refer ad Tit. XLVIII.

20. *Idem.*

Humana lustrat humor aequoreus mala.

21. *Hesiodus.*

Saepe etiam stupidi non intempesta loquuntur.

22. *Idem Operibus.*

Ille quidem ante omnes, per se ipse quid utile, quid non,

Qui videt, et longe fines prospectat agendi:

Qui bene consultis didicit parere, secundus:

At qui consiliis pollet nihil ipse, nec audit

Suadentes alios, nullos homo vivit ad usus.

23. *Sophocles Ajace.*

Gens bruta mente, quod tenet manibus bonum,

Sero incipisset nosse, postquam effluxerit.

24. *Idem.*

Stulta par stultos loqui.

25. *Euripides Hercule Furente.*

Concedere hosti fas puto, non, si est malus,

Sed si quis animum moribus cultum gerit:

Nam facile tales mitigat supplex pudor.

26. *Idem.*

Hostilior res nulla consilio malo.

27. *Theognis.*

Qui nihil alterius putat esse in pectore mentis,

At sibi consiliūm millia suppetere.

Hic mihi commota furiatus mente videtur:

Nam scimus multi multa, nec haec eadem:

Ast aliis rem non licitas augere per artes

Relligio est: alios frausque dolusque juvant.

28. *Menander.*

Inscitia est manifesta quod scito est opus

Id scire, non cavere quod cauto est opus.

29. *Idem.*

Pecunia qui floret et fautoribus,

Si majus aliud quaerit, pol quaerit malum.

30. *Euripides.*

Utcunque verba docta non docto ingeram,

Implere nnnquam poterō pectus pērfluum.

31. *Idem.*

Hoc disce, si non ante didicisti tamen;
Pravum esse, magna portio imperitiae est.

32. *Idem Alexandra.*

¶ Qua parte te, Rex, vincere ex usu fuit,
Non vincis, at ibi vincis ubi non est opus:
Servis nihil non cedis, ingenuis nihil.

33. *Eupolis.*

Quotquot hic spectaturis, aurem et animum advortite:
Namque se convertit ad vos nostra causae dictio,
Vos peregrino poetae grande clamatis sophos:
Civium sed si quis arti carminum se tradidit
Ingeni non sequioris, mente captum dicitis,
Sic quasi tutela jamjam danda sit gentilibus.
Sed mihi quaeso audientes ponite hanc sententiam:
Nec juveniae vestrae honores invidete musicos.

34. *Rhianus.*

Dedita gens vitiis homines sumus, ipsaque Divum
Munera et alternas sortes corrumpimus, ante
Corruptis animis: hic quem gravis urget egestas
Innumera in Superos audet convitia, moesto
Corde fremens: premit et vires animique vigorem
Degener: hunc aliquid facere aut memorare parantem
Impediunt segnisque pudor vultusque potentum:
Moeror edax, pavidaeque habitant in pectore curae.
Est alius, cui divitias, cui nobile regnum
Dat Deus; hic vix se terris incedere credit,
Vix se mortali meminit de sanguine natum,
Tanta corda tument: parvus licet, erigit altum
Supposita cervice caput: fulmenque Tonantis
Jam sibi, jam thalamos audet spondere Minervae:
Aut fertur sublimè, viamque affectat Olympo,
Dulcibus ut possit mensis accumbere Divum,
Interea, sperata prius spectataque nulli,
Lentos certa gradus, sedet ipso in vertice Poena,
Et vel anum simulans culpis juvenilibus instat,

p Refer ad Tit. XLVIII.

Vel culpas sequitur veteres, mentita puellam,
Justitiae magnique Jovis mandata capessens.

35. *Menander.*

Audacius me judice imperitiâ
Nihil invenire est.

36. *Hesiodus.*

Ah miser, ille quidem partam sibi crimine poenam
Multa gemens sequitur: sed non revocabilis illa est.

37. *Sophocles.*

Hoc graviter errat aegra mens mortalium,
Quod mala mederi posse confidit malis.

38. *Idem.*

Res misera, cum sit recte agendi copia,
Tunc quem sibi ipsi sponte damnum accersere.

39. *Menander.*

Qui quae sibi obtigere non bene fert bona,
Non est beatus ille, sed sensu caret.

40. *Idem Thessala.*

q Male agere qui vult facile praetextum invenit.

41. *Philemon.*

Quicunque mentis non satis compos suae est,
Audit, nec audit ille, videt et non videt.

42. *Epicharmus.*

Cernit animus, animus audit: reliqua surda et caeca sunt.

43. *Cercides.*

Stans prope qui posset sapientia clara videri
His, quibus omne luto
Cor sordet, atque faece non purgabili?

44. *Incertus.*

Tubam audiit sus, vel asinus testudinem,

45. *Theognis.*

Non paucos satias evertit mentis egenos:

Difficile est, adsunt cum bona, nosse bonum.

q Refer ad Tit. II.

T I T U L U S V.
DE TEMPERANTIA.

1. *Menander Gorgia.*

O Gorgia, ille vir virorum est optimus
Qui melius aliis callet ferre injurias.

2. *Euripides.*

Nil antiquius arbitror
Fraenatrice modestia
Quae semper comes est bonis.

3. *Incensus.*

Semper modestis assidet divum melus.

4. *Incensus.*

Pecuniam ne fare: nil miror Deam
Quae pessimorum saepe fit possessio.

5. *Incensus.*

Rei indecorae nec decora oratio est.

6. *Incensus.*

Eheu malum illud evenit divinitus,
Cum quis videt meliora, nec sequitur tamen.

7. *Euripides.*

Homini quid est necesse, praeterquam duo,
Cereale germen atque limpharum latex,
Quae sunt parata semper, et vitae satis?
Sed non sat illud sat placet: quippe inciti
Luxu ciborum inventa sectamur nova.

8. *Incensus.*

Male cogitatis adsidet merces mala;
Hoc talionis jure lex Fati jubet.

9. *Incensus.*

Virtutis omnis horreum modestia est,

10. *Incensus.*

Modestia est servanda coenanti foris.

^rRefer ad Tit. XCIII.

^sRefer ad Tit. XXXI.

^tRefer ad Tit. XVIII.

^uRefer ad Tit. XCIII.

^wRefer ad Tit. II.

11. *Incertus.*

Res est homo peramoena cum vere est homo.

12. *Aeschylus.*

* Virum bonorum est, obsequi rectoribus.

13. *Sophocles Ajace.*

y Humana cuncta tollit et mergit dies:

At Dis statutum est illud immutabile,
Amare puros sceleris, edisse improbos.

14. *Idem.*

Gaudere foedas ob voluptates, nefas.

15. *Euripides Bacchis.*

Neque corda turpes Veneris in vetitae faces
Foeminea coget Liber: ingenium bonum
Semper pudici regulam moris tenet.
Hoc cogitandum est; in sacris evantium,
Quaecunque vere est casta, non vitiabitur.

16. *Idem Hippolyto.*

Quos tu et quantos,
Hippolyte heros, nactus honores,
Casto vitae tramite? namque haec
Virtus homines prima coronat:
Cito vel sero sequitur semper
Pietatem debita merces.

17. *Idem.*

Suas nec exprobravit infelibus
Clades, et ipse tale quid metuens pati.

18. *Incertus.*

Certantibus duobus, irato altero,
Certare qui desistit est sapientior.

19. *Euripides Medea.*

Me diligit modestia,
Quod munus est pulcherrimum.

20. *Idem Hippolyto.*

Proh quam modesta mens ubique hominem decet,
Et inclitam adfert gloriam mortalibus.

* Refer ad Tit. XLVI.

y Refer ad Tit. I.

21. *Idem Theseo.*

Melior sed alius est amor mortalibus,
Mentis pudicae, temperantis, et probae.

22. *Linus.*

Certius ut veri possis insistere callem,
Imbue sollicitas nostris sermonibus aures,
Ut procul immanes furias de pectore pellas,
Quae poenis vincere solent genus omne profanum,
Indutae varias mendaci corpore formas:
Has arcere vigil mentis custodia debet:
Hoc etenim te rite sacrum lustrale piabit,
Si potes ex animo pestes odisse nefandas,
Quarum prima malis et maxima causa, voluptas,
Quam laxis agitat fraenis furiosa cupido.

Scriptor aurei Carminis.

Est modus, hunc serva, potus dapis atque laborum:
Quem si nosse cupis, modus est nocitura cavere.
Esto tibi non lauta nimis, non sordida mensa.

Idem.

Res has superare memento,
Inluviem, somnumque, simulque libidinis arma,
Irarumque faces. Nihil adjutoribus aude
Turpe aliis, solusque nihil: te disce vereri.
Justitiam factisque simul verbisque celebra.
In re vel minima peccare assuescere noli.
Omnibus esse mori genitis fatale memento.
Res et opes quaerique solent iterumque perire.

Phocylides.

Liminibus thalami natas arce, parentes,
Nec decus innuptum sinite extra claustra vagari:
Nam tenerum pudor, et gravis est custodia formae.

Idem.

Casta tibi placeant: factis te turpibus arce.

Idem.

Esse, loqui, potare, suo stent omnia fine:
Optima res modus est: hunc transiliisse nocebit.

Idem.

Pulcher amor recti: Veneris, sine crimine non est.

11. *Incertus.*

Res est homo peramoena cum vere est homo.

12. *Aeschylus.*

* Virum bonorum est, obsequi rectoribus.

13. *Sophocles Ajace.*

y Humana cuncta tollit et mergit dies:

At Dis statutum est illud immutable,

Amare puros sceleris, disse improbos.

14. *Idem.*

Gaudere foedas ob voluptates, nefas.

15. *Euripides Bacchis.*

Neque corda turpes Veneris in vetitae faces

Foeminea coget Liber: ingenium bonum

Semper pudici regulam moris tenet.

Hoc cogitandum est; in sacris evantium,

Quaecunque vere est casta, non vitiabitur.

16. *Idem Hippolyto.*

Quos tu et quantos,

Hippolyte heros, nactus honores,

Casto vitae tramite? namque haec

Virtus homines prima coronat:

Cito vel sero sequitur semper

Pietatem debita merces.

17. *Idem.*

Suas nec exprobavit infelicibus
Clades, et ipse tale quid metuens pati.

18. *Incertus.*

Certantibus duobus, irato altero,

Certare qui desistit est sapientior.

19. *Euripides Medea.*

Me diligat modestia,

Quod munus est pulcherrimum.

20. *Idem Hippolyto.*

Proh quam modesta mens ubique hominem decet,

Et inclitam adfert gloriam mortalibus.

* Refer ad Tit. XLVI.

y Refer ad Tit. I.

21. *Idem Theseo.*

Melior sed alius est amor mortalibus,
Mentis pudicae, temperantis, et probae.

22. *Linus.*

Certius ut veri possis insistere callem,
Imbue sollicitas nostris sermonibus aures,
Ut procul immanes furias de pectore pellas,
Quae poenis vincere solent genus omne profanum,
Indutae varias mendaci corpore formas:
Has arcere vigil mentis custodia debet:
Hoc etenim te rite sacrum lustrale piabit,
Si potes ex animo pestes odisse nefandas,
Quarum prima malis et maxima causa, voluptas,
Quam laxis agitat fraenis furiosa cupido.

Scriptor aurei Carminis.

Est modus, hunc serva, potus dapis atque laborum:
Quem si nosse cupis, modus est nocitura cavere.
Esto tibi non lauta nimis, non sordida mensa.

Idem.

Res has superare memento,
Ingluviem, somnumque, simulque libidinis arma,
Irarumque faces. Nihil adjutoribus aude
Turpe aliis, solusque nihil: te disce vereri.
Justitiam factisque simul verbisque celebra.
In re vel minima peccare assuescere noli.
Omnibus esse mori genitis fatale memento.
Res et opes quaerique solent iterumque perire.

Phocylides.

Limibus thalami natas arcete, parentes,
Nec decus innuptum sinite extra claustra vagari:
Nam tenerum pudor, et gravis est custodia formae.

Idem.

Casta tibi placeant: factis te turpibus arce.

Idem.

Esse, loqui, potare, suo stent omnia fine:
Optima res modus est: hunc transiliisse nocebit.

Idem.

Pulcher amor recti: Veneris, sine crimine non est.

Idem.

Sume tibi affectus medios, nec grandia quaere:
Nam quicquid nimium est in nullos serviet usus,
Immodicaeque dapes vitiis alimenta ministrant.

Paulus Silentarius. [Anthol. Pal. IX. 444.]

Virginitas pretiosus honos, sed vita periret,
Si foret in cunctis virginitatis amor.
Legibus uxorem sozia tibi: sic dabis orbi
Pro te hominem, purus turpis adulterii.

Antipater Thessalicensis. [Anthol. Pal. IX. 96.]

Antigenes anima jam jam fugiente Gelous
Haec dulci natae verba suprema dedit:
Pulchra genas virgo, soboles mea, cara sequetur
Te colus: hoc tenuis sat sibi vita putet,
Nubere si detur, probitatem ab Achaide matre
Exlime; dos erit haec non peritura viro.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 132.]

Sunt adversa sibi pudor atque amor: et tamen ambo
Exitium eventu saepe tulere pari.
Hippolyto mortem mores tribuere severi:
Hippolyti sed te, Phaedra, peremit amor.

Palladas. [Anthol. Pal. IX. 170.]

Experior, ventrem reprimens sermone severo,
Indomitam partem si ratione domem:
Et quid ni, cum ventre animus sublimior exstet,
Vincere sit nobis inferiora datum?

Idem. [Anthol. Pal. X. 56.]

Credite, decepti toties in amore mariti,
Credite: nulla nota est certa pudicitiae.
Nec turpes facie semper sine crimine vivunt,
Neo semper formae gloria crimen habet.
Multas aspicere est, quae pulchri corporis usum
Tentatae nullo munere prostituant.
Sunt et deformes, quibus insatiata libido est,
Quaeque audent pretium ponere adulterio.
Non siqua aspectus simulat vitare viriles,
Tetricaque attollit triste supercilium,

Certa pudicitiae dat pignora, Saepe severi
 Sub vultus specie maxima furta latent.
 Rursum hilares aliae, quae comiter omnibus adsunt,
 Sunt castae, si qua est foemina casta tamen.

T I T U L U S VI.
 DE INTEMPERANTIA.

18. *Philenion.*

Effare nobis libere, quem te putas?
 Loquerisne hominibus ipse non homo, sed tenens
 Orbem sub pedibus, an communi vesceris
 Aura nobiscum, qui te tam magni facis?

19. *Cleanthes.*

Patrare quisquis concupiscit turpia,
 Patrabit idem, si data erit occasio.

20. *Idem.*

Adulterorum natio unde nascitur?
 Ex luxuriante Venerea libidine.

21. *Euphron.*

Nulla horribilior pestis est adultero,
 Qui maximo lasevit alieno in malo.

22. *Euripides Antiopa.*

Hi qui saginae manciparunt corpora,
 Periculose civitatibus genus
 Pecunia fugiente: ventri obnoxios
 Manere iisdem rebus optandum foret.

23. *Anaxandrides.*

Ne te voluptatis unquam servum feceris:
 Neque enim viri hoc est, sed subantis foeminae.

23. *Alexis.*

Noxam trahentes post se delicias fuge.

25. *Menander.*

Adulter est res, orede, pretiosissima;
 Nam morte constat.

*Refer ad Tit. XXII.

a Refer ad Tit. II.

26. *Idem.*

In honesta vita, quamlibet dulcis, probrum est.

27. *Aristophon Medico.*

**Inter sacra sunt domus meretricium:
Nam non solent patere nil habentibus.**

28. *Apollodorus Calumniatore.*

**Forem vecte oppilamus: at nemo interim
Adeo obseratam januam fecit faber,
Quae non feli pateret atque adultero.**

29. *Batho.*

**Cum vita in hominum vulgo occurrant plurima
Quibus excitatur libera indignatio,
Tum mihi bilem illi ante alios praecipue movent,
Flagrare amore morum qui se dictitant,
Et sic latere sperant, dum quod sentiunt
Pingunt colore vano falsimoniae.
Quod namque mores attinet, juvenis seni,
Vel laevis hirto, per Jovem, quid interest?**

30. *Phoenicides.*

**Non possum vitam ducere hanc meretriciam,
Ita me Venus amet, Pythias: nec dic mihi,
Disperii: nihil id ad me, cupio absistere.
Amator primus obtigit miles mihi:
Is mihi narrabat pugnas liberaliter,
Et vulnera ostentabat, sed dabat nihil.
Multas a Rege se retulisse gratias
Memorabat, repetens hoc identidem mihi,
Et propter illas quas narrabat gratias
Totum sibi annum me ductavit gratiis:
Quare hunc reliqui. Glorioso militi
Successit medicus, multos qui quotidie
Urebat et secabat, pauper carnifex,
Qui mihi multo illo visus est crudelior:
Narrabat ille quod hic faciebat sedulo.
Fortuna tertium mihi dedit philosophum,
Cui pallium erat et barba et sermonum satis:
Tum vero in manifestarium incidi malum:**

Nam nihil erat quod daret, et si quid poscerem,
 Pecunia non est bonum, ait: quod si dicerem,
 Ergo malum illud projice, audibat nihil.

T I T U L U S VII.
 DE FORTITUDINE.

1. *Euripides Bellerophonte.*

Adversa contra magna vis constantiae est.

2. *Idem Aegeo.*

Est, ut morte aliquis sua
 Virtutem doceat cadens.

3. *Sophocles Ajace.*

Optare vitae spatia longaevae viro
 Deforme, nullum cui levamentum est malis.
 Nam quid diei rursus et rursus dies
 Adjecta prodest, amplians semper mori?
 Me judice ille nullius pretii est homo,
 Cui spes inanis credulam mentem fovet.
 Pulchram agere vitam nobilem, aut pulchre decet
 Obire: habes quodcumque dicendum fuit.

4. *Menander.*

Rectum piumque si quid occoceptaveris,
 Bene ominare, spemque firmam hanc concipe,
 Adesse justa molientibus Deum.

5. *Euripides Archelao.*

Una res est quam monebo, servitutem ne tibi
 Vivus accersas, perire dum licebit libero.

6. *Idem Danae.*

Ah quam bonorum sanguinem semper decent
 Impressa celsi spiritus vestigia.

7. *Sophocles Eriphyle.*

Nescit bonorum pectus elanguescere.

8. *Idem Creusa.*

Qui plenus animi fertur in periculum,
 Huic lingua constat, mensque non percellitur.

b Refer ad Tit. I.

9. *Euripides Hercule.*

Durum est necari et triste, sed fert gloriam:
At vita res est facilis et cum gaudio.

10. *Idem Oedipode.*

Uter vir utri praestat, an prudens simul
Timidusque, an audax et carens prudentia?
Haec est ferina vita, sed vindex mali:
Placidior illa: neutra sed vitio caret.

11. *Aeschylus Septem ad Thebas.*

Septem feroce copiarum principes.
Nigrante scuti in orbe mactantes bovem,
Fusoque tauri sanguine imbuti manus,
Martemque Bellonamque et immitem Metum
Jurant, vel urbe diruta radicitus
Cadmea sese perdituros moenia,
Sua vel ipsos caede picturos humum.
Currumque Adrasti collocant propter sui
Parentibus monumenta, tingentes genas
Lachrymis, sed ore triste ut exiret nihil.
Nam ferreum cor, Marte oeu viso calens,
Spirabat implacabile, ut torvus leo.
Et jam minarum non abest longe fides.
modo eos reliqui sortibus cum quaererent
Quam quisque portam peteret infesto agmine.

12. *Mimnermus.*

Vix ego, qui videre, meis genitoribus ausim
Credere, vi quanta roboris atque animi
Hastam concutiens per valles divitis Hermi
Lydorum densos egerit ille equites.
Non Dea culparit Tritonia pectus in illo,
Non vires, prima stans quoties acie,
Aut parte ex omni pellens hostilia tela
Sustinuit martem sanguineasque vices:
Nec fuit infesto conspectus in agmine quisquam
Intrepida potior vulnera ferre manu,
Dum rapido Solis illustratus lumine vixit.

13. *Erinna Lesbia.*

Martis o proles, mihi Fortitudo

Auream salve redimita vittam,
Sancta, quae terram super alta coeli
Templa tueris.

Nam tibi Parcae tribuere soli
Sceptra non unquam peritura regni.
Imperi te vis decet et potentis
Flexus habenae.

Tum tua adductis juga pressa loris
Continent terrae sola, continentque
Spumeos fluctus: tibi tuta soli

Oppida parent:
Quaeque res cunctas vaga fallit aetas,
Dum novis vitam variat figuris,
Semper ut regnes tibi perstat auras

Ferre secundas.
Tu paris bello sobolem et negatum
Praelio vinci juvenile robur,
Ut boni eventus segetem reportes

Fruge virorum.

15. Homerus.

Non tu me averso fugientem vulnera figes:
Si libet, oppositis invade haec pectora telis.

62. Panteleus.

O vanus labor et tanti vis irrita belli!
Turba quid Eoo narrabimus obvia Regi?
Quid me immortales misisti, rector, in hostes?
Non telis gens ista cadit, non vulnera curat.
Unus homo totas acies fugat: inde cruentus
Constat adhuc campi medio, velut indomitus Mars,
Aut ut ferratis haeret radicibus arbos,
Et labi negat, et classi jam forte minatur.
Solve gubernator: quid enim pugnamus in umbras?

T I T U L U S V I I I .

DE TIMIDITATE.

1. *Euripides Bellerophonte.*

Astus latentes atque fallaces doli
Solertioris sunt reperta ignaviae.

2. *Sophocles Acriseo.*

Clamatur. Exauditis? an frustra obstrepo?
Facile anima metuens audit aut fingit sonos.

3. *Euripides Meleagro.*

Numerare timidos parce cum pugna imminet:
Sed hos ut adsint maxime absentes puta.

4. *Homerus Iliade.*

Quid sic saeva times dubii certamina Martis?
Nam quamvis, Danaum dum classem invadimus, omnes
Nos raparent fera fata, caret tua vita periclo,
Ut cui non pugnax animus, non forte subest cor.

5. *Sophocles Phrygibus.*

Fervente bello non nisi fortes solet
Mars pignerare. Lingua cui ventosior,
Fuga periculum properat antevertere,
Marsque ipse timidos spernit a se se procul.

6. *Euripides Iphigenia in Tauris.*

Mihi non videtur sapere, qui, cum mors prope est,
Miserationem quaerit adversus metum.

7. *Idem Phryxo.*

Vir vis vocari: sed virum minime decet
Trepidantis animi mollis aegrimonia.

8. *Menander Adelphis.*

Quid multa cauto, multa cum timens, opus?

9. *Theognis.*

Multum, Cyrne, solent homines peccare loquendo
Cum perturbata est ignea vis animi.

10. *Philemon Enchiridio.*

Vultus minatur, pavida mens intus sedet.

11. *Sophocles.*

Fortuna adesse non solet pavitantibus.

12. *Euripides.*

Quoties periculum cernitur vitae, timor

Causae tuendae ductus in certamina,
 Os hominis ipsum cogit obstupescere,
 Mentemque prohibet, quae loqui cuperet, loqui,
 Ut quae periculum non subit par corpori.
 Exhauriendus est mihi tamen hic labor,
 Cui posita merces aut mea est mors, aut salus.

13. *Idem Archelao.*

At vita mollis et pavens ignavia
 Non civitatem, non domum recte regunt.

TITULUS IX.
DE JUSTITIA.1. *Incertus.*

Juri obsequentum fructus haud unquam perit.
 Vis justus esse? Tramitem rectum tene.
 Quae justa vita est exitus pulchros habet.
 Ut justa consequaris, quod justum est face.
 Benignus esse quaere, sed justus magis.
 Sectanti justa fautor adsistet Deus.
 Judex, quod est jus, non quod ex usu est, vide.
 Haud ego loquenti recta responsavero.
 Possessio pretiosa morum integritas.

2. *Incertus.*

Justitiae lumen quod fit ubique videt.

3. *Euripides.*

Respectus aequi nullus est mortalibus.

4. *Sophocles Aleasi.*

Justis recalcitrare difficilis labor.

5. *Euripides Alcoidis.*

Intacta labis posside quod possides.
 Modicamque rem tuere justitiam sequens.

6. *Idem Hecuba.*

Servire juri mentis officium bonae est,
 Malisque semper reddere ex merito malum.

7. *Sophocles Ajace.*

Ne te animus isthuc adigat impotentiae,
 Cujusquam ut odio percitus jus exuas.

^aRefer ad Tit. XXXIII.

^aRefer ad Tit. X.

8. *Euripides Theseo.*

Praestantis auri copia praestantior
Ducenda consuetudo justorum virum.

9. *Menander.*

Si justus es, pro lege tibi mores erunt.

Ib. Incertus.

Nil suspicandum de probis est sequi.

Ib. Incertus.

Male facere nescit quisquis assuevit bono.

Orpheus hymno Justitiae.

Sancta, salutarisque hominum justissima rectrix,
Observans aequi, gaudens mortalibus aequis,
Justitia excellens, felix, veneranda Dearum,
Arbitriis inobruptis quae cuique suum das,
Ipsa illaesa animi, sed cunctis vulnera figens
Qui tua detrectant, mater, juga, quos docet auri
Insatiata fames furtivis lancibus uti:
Blanda, favens, praeses dapis, hostis seditionum,
Pacis frugiferae et vitae constantis amica:
Quod plus est fugis, et gaudes paritate benigna:
Virtutis per te assequitur sapientia culmen:
Audi, Diva, malos dignis cruciatibus auge,
Ut facilem ducant aequato pondere vitam
Gens hominum, terrae vescentes frugibus almae,
Atque animantia cuncta sinu quaecunque foventur
Caerulei Consi, Tellurisque omniparentis.

Orpheus hymno Justitiae vindicis.

Poenae respiciens canto venerabile lumen,
Cui jus est solium Jovis insedisse supremi,
Unde hominum vitam caelesti ex arce tuerit,
Suppliciis justis ulciscens impia facta,
Imparibus reddens paritatem, judice Vero.
Tu quaecunque homines juri contraria patrunt,
Quod nimium est nimium prava dum mente cupiscunt,
Exsequeris, ne flagitio laetentur inulto:
Fautrix rectivolis, injusta audentibus hostis:

e Refer ad Tit. I.

f Eodem.

Aequa igitur facilisque adsis sectantibus aequum:
Felix vita sui decurrat tempora fati.

Orpheus hymno Nemeseos.

Te prece, te, vindex, voco, maxima Reginarum,
Omnitua, inspectans quid agant mortalia secla,
Sancta Dea, immortalis, aves quae jure fruisci,
Dissertans varium sermonibus alternatis,
Quam metuunt homines cervici subjuge cuncti:
Nam tua perficitur semper sententia, nec te
Effugiunt animae temeraria verba superbae:
Cuncta vides, et cuncta audis, et cuncta repensas,
Arbitriumque hominum stat te penes, inclita Diva:
Adjutes mactesque tuos, o sancta, clientes,
Dans recti consulta animi: ventosa, profana,
Conscelerata procul nostris a cordibus acoens.

Hesiodus Operibus.

Justitia est virgo, soboles Jovis altitonantis,
Quam Di suspiciunt caelestia templaque coientes.
Laeserit hanc aliquis deflectens tramite recto,
Illa sedens solium juxta sublime parentis
Facta hominum narrat crudelia; nec tacet ante
Pendat quam populus Regum pro criminis poenas;
Obliquis qui jura parant inverttere dictis.

Idem Theogonia.

Altera fas magni conjux Jovis edidit olli
Justitiam, Legemque bonam, Pacemque virentem;
Observant hominum vigili quae mente labores.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 378.]

Dicitur in somnis vidisse homicida Serapim:

(Forte ruinoso pariete nixus erat:)
Et dixisse Deus: Surge hinc, dormitor, abique
Ocius, atque aliud quaere cubile tibi,
Excitus inde loco migrat: simul ille peresus
Funditur, et late sternit humum paries:
Ille, Deo cordi cum crederet esse nocentes,
Prolixas grates et sacra mane parat.

Refer ad Tit. X.

STOBAEI FLORILEG. VOL. IV.

C

Tunc ait in somno rursus Deus: Ergo putabas
 Tutelae santes, heu miser, esse meae?
 Non est ista salus, facili quod morte negatum
 Defungi: crux est poena parata tibi.

Archias. [Anthol. Pal. IX. 339.]

^g **D**um niger in nitido corvus volat aethere, vidit
 Forte nepam terrae surgere de gremio.
 Rapturus properat: sed humum simul attigit ales,
 Letifero caudae verbere percusitur.
 Alterius sic ille neci dum servidus instat,
 Fallitur, atque sibi repperit ipse necem.

10. *Menander.*

Decet istud omnes abstinere injuriis.

11. *Idem Superstitioso.*

^h **H**abere famulos aspere nunquam decet:
 Minimeque si quid mente decepti bona
 Hallucinantur: tunc enim turpis rigor.

12. *Idem.*

Debet quod jus est vincere omni tempore,

13. *Euripides.*

Vir justus unus millia immensa improbum
 Superat; favente fretus et jure et Deo.

14. *Philonides.*

Non ille est pavidus qui fas et leges timet;
 Adversus hostes de virtute cernitur:
 A jure vinci paecluis victoria est.

15. *Incertus.*

Jus paevalere semper immensum est bonum:
 Injuria ut quis superet, immensum malum.
 Quis cor protervum et pectus invidia aesiuanus
 Optet, nisi corruptus inflata indole?

16. *Antiphanes.*

Qui nil inique patrat huic lege haud est opus.

17. *Menander Poenulo.*

Quodcunque rectum est, id plus lege ipsa valet.

^g Refer ad Tit. X.

^h Refer ad Tit. LXII.

18. *Idem Fidicinibus.*

Injuria si fugimus afflitos, pater,
Qui sunt quibus nos ferre suppetias jubes?

19. *Incertus.*

Injuria abstinerere qui discit, Lache,
Rem discit elegantem et in vita utilem.

20. *Incertus.*

Humanitatis limen injusti fuga.

21. *Philemon Palamede.*

Sola inter homines atque caelestes Deos
Justitia laudes semper aeternas habet.

22. *Idem.*

Non justus omnis abstineris injuria est,
Sed qui nocere cum potest tunc abstinet:
Nec qui recusat parva, sed qui maximis
Tentatus animi robur invictum gerit:
Nec quisquis ista quolibet praestat modo:
Sed qui dolosi nescius fuci, integra
Probitate, justus esse, non credi studet.

23. *Aeschylus.*

Bonos nec ipse Juppiter spernit dolos.

24. *Incertus.*

ⁱHipparchi monitum: pergit justa sequi.

25. *Solon.*

Mnemosynae magnique Jovis sanctissima proles,
Exaudite preces quas fero, Pierides:
Ut florens homines inter rumore secundo
A Dis concessa prosperitate fruar:
Quem metuant hostes, et quem vereantur amici,
His placidum, ast illis fortiter horribilem.
Divitias habuisse velim: sed non bene partas
Non cupiam: seris poena venit pedibus.
Stant veluti solido fultis adamante columnis
Hae, quas alma Deum gratia mittit, opes.
Non intrat male parta domum fortuna benigno
Lumine, sed vetitis artibus implicita

ⁱ Refer ad Tit. III.

Obluctans sequitur, mox sese in damna resolvit:
 Et, velut ex parvo nascitur igne rogus,
 Principio tenui sic finit maxima clades:
 Nam male quaesitis non datur esse diut:
 Prospicit in finem longe Deus: ac velut olim
 Vero novo nebulas discutiunt animae,
 Quae postquam ex imo fluctus civere profundo,
 Telluris volitant per sola frugiferæ,
 Vastantes sata laeta; dein se in sidera tollunt:
 Tollunt, et subito blanda serena micant:
 Ipse comas puro diffundit lumine Titan:
 Aspicere est toto nubila nulla polo:
 Sic se habet ira Jovis. Non, qui mortalibus est mos,
 Mens illi quovis crimine laesa tumet:
 Nec latet aeternum sceleris sibi conscious auctor.
 Arcanum facinus scit reserare dies.
 Serius aut citius poenae delicta sequuntur:
 Nec si quis visus fata Deum effugere,
 Nulla manet merces. Alienæ piacula pendent,
 Aut nati aut natis prosata posteritas.
 At nos tantumdem justosque malosque valere
 Credimus, atque intus sat sibi quisque placet,
 Donec supplieio tactus dolet: ante petacem.
 Spes animum vanis lactat imaginibus,
 Nec sibi desistit placidam spondere salutem,
 Aspera quem vastat nec medicanda lues.
 Saepe etiam pavidus fortis sibi nomina ponit,
 Et turpis facie se putat esse bona.
 Est qui pauperie pressus jacet, et tamen audet
 Ingentes animo fingere divitias.
 Nil intentatum. Secat ille cupidine lucri.
 Caerula monstriferos quos agit unda sinus:
 Nec metuit nimbos iterumque iterumque furentes
 Expectare, animae prodigus ipse sue.
 Alter humum curvo Cerealem versat aratro,
 Autumnumve satis provocat arboribus.
 Pars manibus victum quaerunt, artesque fatigant
 Palladis ingenio Multiberique datas.

Ast aliis Musae, dulces ante omnia Musae,
 Doctrinae multo nectare corda rigant.
 Alter Apollineo donatus munere vates,
 Omne malum multo quam venit ante docet:
 Verba Dei praestant. Fato quaecunque manet sors,
 Non hanc avertet victima, sed nec aves,
 Nec qui Paeonias aegris mortalibus herbas
 Saepe erraturam ferre laborat opem.
 Saepe dolor tenuis morbos produxit acerbos,
 Tollere quos nullis sit medicaminibus;
 Saepe diu saevo jactatum corporis aestu
 Contactu sanum reddidit una manus.
 Sic fato sors laeta venit, contraria fato;
 Nec vitare datur quae placuere Deis.
 Omnia confusis sunt plena tumultibus, et quo
 Exeat incepsum non videt auctor opus.
 Hinc qui sollicite momenta expendit agendi,
 Imprudens magnis luctibus obruitur:
 Et temere aggressis divino munere felix
 Exitus absolvit non bona consilia.
 Divitiis nullus modus est, nec finis habendi:
 Nam quibus in primis res nitet ampla domi,
 Bis tantum cupiunt. Et quis satiaverit omnes?
 Humano generi commoda dant superis:
 Commoda sed novam pariunt: qua Juppiter usus
 Vindicet, nunc illum, mox alium feriet.

T I T U L U S X,
 DE INJUSTITIA ET AVARITIA.

1. *Euripides Heraclidis,*

Sententia animo sedit haec pridem meo:
 Naturum alteri esse quisque est hominum probus;
 At quisquis animum mancipavit quaestui,
 Inutilem esse patriae, commercio
 Periculosum, sed sibi interea optimum.

¶ Dividendus fuerat hic Titulus, et pars posterior conjungenda cum
 Tit. XVI.

2. *Serapio.*

¹Non ista blanda verba tu fundis, meo
Animo obsecundans, sed tuo compendio,

3. *Menander.*

Summum est aviditas generis humani malum;
Aliena namque pro suis qui vindicant,
Persaepe non tantum improba spe decidunt
Victi, sed apponunt et alienis sua,

4. *Diphilus.*

Lucri cupido caecum et imprudens malum est;
Quia mens laborans capere, nil ultra videt,

5. *Idem.*

Ex rebus aufer capere, et abstuleris malos,

Ib. *Idem.*

Hoc est aviditas, cum quis nec jus nec bonum
Respiciens, totum quaestui se mancipat.

6. *Menander.*

Loqueris; sed ideo loqueris, ut lucrum feras,

7. *Euripides Ixione.*

Hahere quisquis parte plus quaerit sua,
Nil ille justi cogitat, nil expedit,
Urbi atque amicis pariter insociabilis.

8. *Theodectes Bellerophonte.*

O qui micantes explicas flammis comas
Sol alme, generi dulce mortali jubar,
Quenquamne tanto traditum discrimini
Litique iniquae lumen aspexit tuum?
Me namque mulier judice accusat viro;
Quodque innocentem maxime causam gravat,
Dominos habere cogor adversarios,

9. *Aristophanes.*

^mVos qui publicitus accipitis salario,
Animitus privum quisque respicitis lucrum;
Res summa interea veritatur tanquam Aesimus.

¹Refer ad Tit. XIV.

^mRefer ad Tit. XLVI.

10. *Hesiodus Operibus.*

Quae non rapta datur divinitus est melior res.

11. *Ibidem.*

Heu miseri, ignorant quanto praestantior asse
Sit semis: quantum lapathus juvet, herbaque malyac.

12. *Ibidem.*

Ne male lucreris: mala lucra aequalia noxae.

13. *Epicharmus.*

A manu manus fricatur: da quid, et quid accipe.

14. *Bacchylides Epinicio.*

Verum dicere si sinor;
Quamvis egregium trahunt
Mentem comoda.

15. *Pindarus.*

Vincitur sapientia
Lucri compede,

16. *Hesiodus Operibus.*

Donare egregium, raptus malus et necis auctor.
Nam quicunque dedit quamvis ingentia dona,
Ipse sibi placet et subter praecordia gaudet:
At si quis rapuit, perrupta lege pudoris,
Vel minimum, luctu languescit tabifico cor.

17. *Euripides Bellerophonte.*

Innata quaedam pravitas mortalibus:
At prava si quis emptus ingenti patrat
Mercede, frustra speret indulgentiam:
Premium sed ingens sceleris ingentis ferens
Convictantum verba non magni facit.

18. *Idem Danae.*

Pecuniam qui speruat haud quisquam est homo:
Aut si quis est, hunc qui sit ignoro tamen.

19. *Sophocles Oedipode.*

Hunc mihi subornas captiosum, maleficum,
Fallacem, arjolum, qui nisi lucrum nihil
Spectare novit; namque ad artem caecus est.

20. *Menander Leucadia.*

Qui manum pecuniae
Supponit, ut nil dicat, nil agitat boni.

21. *Idem Adulatione.*

Nemo et repente dives, et justus fuit.

Ib. *Incertus.*

Est cui vectigal magnum parsimonia est;
At aliis cuncta insidians comparsa abripit.

22. *Antiphanes.*

Injusta lucra gaudium pariunt breve,
At longos contra luctus post tergum trahunt,

23. *Euripides Ino.*

Ite, improbi: tenete vi parium decus,
Et undecunque trahite congestas opes
Per fas nefas, profana miscentes sacris:
Manet metenda magna damnorum seges.

24. *Menander Adelphis.*

Vix cognatum pauperi

Reperire est: omnes a sese alienum putant
Hunc qui non facile se opibus sustentat suis,
Quia semper metuunt aliquid postularier.

25. *Sophocles Tereo.*

Pecuniae avidum est omne barbaricum genus.

26. *Euripides Hypsipyle.*

Apud maiores utilia plus justis valent.

Incetus. [Anthol. Pal. XI. 389.]

Tantas unus opes? sed possem igitoscere, corvi
Cornicisve dies si tibi fata darent,
At si hominum e numero es, quibus est festina senectus,
Distendi immensis parce cupidinibus,
Ne tua carnis consumant corda dolores,
Deque tibi partis vivere des aliis.

Palladas. [Anthol. Pal. XI. 294.]

Divitiis locuples, animo sed paupere vivis,
Heredi dives, pauper at ipse tibi.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 173.]

Cum tua sponoribus dederis, des, sisve datus
Omnia, non novit res tua te dominum.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 289.]

Heu vita raptu quam repantino peris!
Foecunda signans foenerator tempora

Fraudatur alma luce momento brevi,
Dum circulante versat usuras manu.

Pelianus. [Anthol. Pal. XI. 167.]

Aes quod habes, nec habes, positis in foenore nummis,
Quod facis alterius, quis putet esse tuum?

Incertus. [Anthol. Planud. I. 18.]

Vive, licet sumas aes foenore: creditor annos
Et menses digitis computet, et doleat.

Antiphanes. [Anthol. Pal. XI. 168.]

Pergis adhuc numerare miser? non foenora tantum.

Longa dies novit ferre, sed et senium.

Non liquor unguenti, non circum tempora flores,

Non calices, non te carmina laeta juvant,

Discedes tabulis locupletibus: et tibi sumes

Unum congestia ex obolis obolum.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 397.]

Artemidorus habet decies quod computet, et nil

Erogat: haud aliter vivere mulâ solet,

Bajula quae multo cum sudet pressa sub auro,

Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit,

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 166.]

Sis aliis dives: certe mihi pâuper haberis:

Divitias usus monstrat, Apolophanes.

Uteris ipse bonis? Tua sunt. Hereditibus autem

Quae servas, jam nunc haec aliena puto.

Lucilius. [Anthol. Pal. XI. 309.]

Tharsymache, hostili (doleo quoque) fraude petitus;

Qui fueras dives, factus es, ecce, nihil;

Dum parcis, numeras, in foenore foenora ponis,

Deducens ventri pâbula, potor aquae.

Sed si pocla, bibis quae nunc, quaeque ante bibisti,

Confers, invenies nil perlissee tibi.

Idem. Anthol. Pal. XI. 391.]

Murem Asclepiades cum conspexisset avarus,

Quid facis ab nostrae, dixit, amice, domi?

Cui mus, Parce metu, respondit, dulce rendens;

Heic ego non victimum quaero, sed hospitium.

Macedonius Consularis. [Anthol. Pal. XI. 366.]

Thesaurum reperit per somnia nuper avarus,

Concupiitque mori, dives imaginibus.

At postquam veterem, lucri fugientibus umbris,

Pauperiem agnovit, dormit ut ante solet.

Lucilius. [Anthol. Pal. XI. 264.]

In somnis aliquid sumtus quia fecerat Hermon,

Suspendit sese moestus avaritia.

Nicarchus. [Anthol. Pal. XI. 169.]

Suspensus heri sese parcissimus Almo,

Propter sex obolos noltuit, Aule, mori.

Namque hoc restis erat pretium: deterruit ingens

Sumtus: et, Heus, tanti non moriemur, ait.

Summus avaritiae modus hic, post taedia vitae

Propter sex obolos non voluisse mori.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 45.]

Invento laqueum quidam projecerat auro:

Aurum cui periit se necuit laqueo.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 170.]

Non quia mors instat, sed quod sex assibus emit

Sandapilam, miseram plorat Otacilius.

At satis illa capax: solari quaeritis umbram?

Unum ex natorum plebe superjacite.

Lucilius. [Anthol. Pal. XI. 171.]

Furius aegrotans signatis rite tabellis

Heredem sese scripserat ipse sibi.

Tum, si iterum valeat, quae sint impendia morbi,

Quae medici, trepidis computat articulis:

Solvendosque decem postquam sibi repperit asses,

Utilior nobis mors, ait, et moritur,

Uno nunc obolo dives jacet: omne quod ultra est

Heredes rapiunt, et satis esse negant.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 165.]

Non sibi puleii, Veiento, sed aeris odore

Languentis curat taedia ventriculi.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 172.]

In mare projectat natam sibi Curio prolem,

Staturum quanti vivere dum numerat.

Ammianus. [Anthol. Pal. XI. 413.]

Convivas, hortum quasi sacrificasset, Apelles.
Excipit. An solas forte vocavit oyes?

Ponit enim mentam, lactucas, ocyma, bulbos,
Intubaque et raphanos, alia et asparagos.

Aufugi pastus male semimadente lupino,
Sollicitus foenum ne daret esse mihi.

Automedon. [Anthol. Pal. XI. 325.]

Pes capri mihi coena fuit, tum cannabis instar

Brassica, tum flavens unciola asparagi:

Convivatorem non indico: pronus ad iram est:
Atque ideo ne me saepe vocet metuo.

Palladas. [Anthol. Pal. XI. 387.]

Mos semel est prandere, nisi nos Cinna vocarit:

Altera tunc facimus prandia namque domi.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 313.]

Orbibus argento factis coenavimus: at nil

Appositum. Torsit nos pretiosa fames.

Tam nitidum esuriens, tacitus suspiria misi,
Et dixi, Felix fictilium satias.

Quaesivi dubius, quae nominis esset origo

Orbibus: hoc tandem me tua coena docet.

Namque orbes nobis posuisti, sed dapis orbos,

Instrumenta famis, splendida, sed vacua.

T I T U L U S XI.

DE VERITATE.

1. *Theognis.*

Veri teneamur amore

Tuque et ego, quo nil justius esse potest.

2. *Olympiades.*

Hospes Deorum veritas, civis poli.

3. *Pindarus.*

Diva, virtutum veneranda princeps,

Veritas, tu me rege, tu tuere

Ne fidem fallam, neque pacta mendax

Foedera rumpam.

4. *Incertus.*

Verum profari liberalis ingenii est,

Ib. *Incertus.*

Profari vera lubricum linguae solet.

5. *Phocylides.*

Fidem semper servare memento,

¶ Manet irrevocabile quicquid

Annuerit, neque sine carens, et fallere nescit.

7. *Bacchylides.*

Aurum Lydijus indicat

Signo non dubio lapis;

Humanam sapientiam,

Virtutemque notat simul

Victrix inclita veritas.

8. *Aeschylus Armorum judicia.*

Simplicia verba veritas simplex amat.

9. *Sophocles Electra.*

¶ Faciam, Negat justitia sermones duos

Inter naturae: quicquid officii est, facilit.

10. *Menander Plagipatida.*

Saepe admodum

In lucem prodit nec quaesita veritas.

11. *Idem Supposititia.*

In re omni conducibile est quovis tempore

Verum proloquier; idque in vita spondeo

Securitatis esse partem maximam.

12. *Euripides Phoenissia.*

Simplex et infuscata veri oratio est,

Nil indiget res aequa sermonum ambitu,

Manifesta per se: causa sed juris sui

Vitio laborans quaerit a verbis opem,

13. *Sophocles Oedipa.*

¶ Jus sequere, Vinxit saepe majorem minor,

n Refer ad Tit. LXXX.

o Refer ad Tit. IX.

p Refer ad Tit. IX.

T I T U L U S XII.
DE MENDACIO.

1. *Euripides.*

Miser ille, falsa ornare qui cum didicerit,
Non vera potius optat ornate eloqui.

2. *Sophocles.*

Mendacium refusat aetatem pati.

3. *Idem.*

Illiberalis ingenii est simulatio.

4. *Idem Creusa.*

Aliena vero proloqui nunquam decet:
At vera certam si cui pestem ferunt,
Huic danda venia est, si facit quod non decet.

5. *Menander.*

Vero nocente potius est mendacium.

6. *Pisander.*

Non est grande nefas animam praepondere vero.

7. *Homerus.*

Immensus sapit ille, loqui nisi vera cavebit.

8. *Menander.*

Quod simile vera est saepe pro vera valet,
Et vim suadendi ad populum majorem obtinet.

9. *Idem.*

Res difficilis est falsum loqui.

10. *Euripides Hippolyto.*

Quoties periculum est, ex mea sententia
Necessitati debet et lex credere.

11. *Diphilus.*

Lucrosa res mendacium est in tempore.

12. *Idem Thesauro.*

Quod pro salute dicitur mendacium,
Me judice habere nil potest incommodi.

15. *Chæremon.*

Inter bonos mendacio uti non decet.

¶ Refer ad Tit. XLIV.

16. *Homerius Hiacler.*

Ille mihi invisus pariter cum faucibus Orci,
Cujus mens aliud condit quam lingua profatur.

Phocylides.

Vera loqui semper, falsis absistere cura.

Idem.

Nec tibi mens aliud condit quam lingua profatur.

Cleobulus.

Mendacium odit quisquis animitus sapit.

Incertus.

Vir frugi et sapiens odio habet mendacia.

Vitam dissociat mentiens calumnia.

Semper latere quisquis mentitur nequit.

Phocylides.

Nectere parce dolos.

Idem.

Vera loqui, nunquam testari falsa memento.

17. *Theognis.*

Grata quidem primo mendacia: sed malus illis

Exitus. Ex aequo finis utriusque nocet.

Nil habet ille boni, cui mentis adultera vox est,

Falsiloquo cuius prodit ab ore dolus.

T I T U L U S XIII.
DE LIBERTATE IN LOQUENDO.

1. *Euripides.*

Rigidine veri, mollis an mendacii

Malis loquelas, ede: nam datur optio.

2. *Sophocles Oedipo.*

Oe. Jactans protervus verba tam temeraria

Effugere quanam posse te speras via?

T. Fugi. Stat a me veritas, res praepotens.

3. *Idem Ajax.*

M. Lingua haec malis in rebus illaudabilis.

T. Quia dura, quamvis justa sint, mordent tamen,

4. *Ibidem.*

M. Feroce lingua spiritus magnos alis.

T. Nam jure fretos pectus animosum detet.

5. *Sophocles Tereo.*

Confide promens vera, non erraveris.

6. *Sophocles Alædis.*

Nam justa lingua maximam vim possidet.

7. *Euripides.*

Detur mihi, sit ille mendicus licet,
Aut si quis infra est, qui mihi recte volens
Quod dictat animus promat amoto metu.

8. *Idem Temenisi.*

Egregia res est vera constanter loqui.

9. *Sophocles.*

Non est remedium rebus afflictis pudor.
Tacens videtur stare ab accusantibus.

10. *Euripides Telepho.*

Non, si minante jam securigera manu
Cervix sub ictu starerit, Agamemnon, mea,
Munitus aequo liberam vocem promam.

11. *Philemon Epidicazomeno.*

Promptum diserto lingua perfugium, pater.

12. *Euripides Hecuba.*

Proh pulchra facta cuipiam cum suppetunt,
Pulchre loquendi quam benigna occasio est.

13. *Idem Dictye.*

Confide. Robur grande justitia obtinet.

14. *Moschio.*

Quod jus et aequum est supparo silentii
Velabo numquam: quippe civem Theseos,
Urbem educatam Palladis, jus pristinum
Retinere libertatis ingenuae decet.

15. *Euripides.*

Quae justa sunt reticere nequaquam decet.

T I T U L U S X I V.

DE ADULATIONE.

1. *Posidippus.*

Omnes locutos non mihi puto, sed togae:
Usque adeo nemo est nunc salutantum super.

r Refer ad Tit. XXXIV.

2. *Critias.*

Quicunque amicis gratiae tantum studens
Consuescit, ille gaudium praesens gravi
Compensat odio post futuri temporis.

3. *Euripides Erechtheo.*

Tales amicos quaere, qui verum loqui
Constanter ausint: obde ferratas fores
His, qui infideles gratiae se-mancipant.

4. *Zeno.*

Ne cuncta credas auribus, te examina,
Et jus loquendi detrahe assentantibus.

5. *Euripides Iphigenia.*

Laudata probitas, laus ubi excessit modum;
Succenset ipsis saepe laudatoribus.

6. *Idem Oreste.*

Laus nimia perdifficile portatu est onus.

7. *Nicolaus.*

Professionis natio parasitica
Suae habet auctorem Jove proguatum Tantulum,
Verum is cum male calleret artem exercitam;
Supplicium passus grande linguae futilis,
In esuflalem sedem detrusus miser
Felicitatem mensae herilis perdidit:
Ita ictus ipsum ventris in meditallium;
Sursum ac deorsum ereditid vorti omnia:
Ipsam etiam Sipylum versam non aliter puta:
Atque haec merito evenere: quia Phryx barbarus
Non potuit Regis ferre contumelias.
Nunc ego meliercule hujus culpae nomine,
Quae nimium multos aemulatores habet,
Expostulare cupio, si permittitis,
Cum genere hoc hominum, qui expediti a symbola
Coenare aliena cupiunt sine laboribus.
Dic quisquis ille es, qua ingenii fiducia
Vis parasitari: vel quid ad vitam utilē
Nostis? operae pretium namque id est resciscere:
Die quem magistrum nuncupas? cui familiae

Nomen dedisti? placita quae te audacie,
 Huc extulerunt? cum nos qui aevum trivimus
 In istis disciplinis, aegre sic quoque
 Nobis patentes indiscamar fores,
 Tot coenipetartim propter impudentiam.
 Non cuivis homini adire contingit dapes.
 Sint firma oportet latera, mansurus color,
 Frons nulla, malae plagipaditae; injuriae
 Colaphorum nullis unquam delassabiles.
 Elementa sunt haec paecluis acentiae.
 Deinde opus, irrigitus se quoque ipse irrideat;
 Nam turpe est vinci sapientem a convitio.
 Dissimulat annos aliquis, et fuso comam
 Tingit, laborans non suae aetatis malo.
 Catamitus hic sit albo adscriptus caelitum;
 Captanda altoris, in perniciem, gratia.
 Bellum aliquis gerit in mensa et fartum ex hostibus
 Facit. Hunc tu forti vindica silentio:
 Collecta bilis in patinas desaeviat.
 His tantis, pueri, me parem negotiis
 Natura genuit: nam mihi adsunt omnia,
 Quae adesse oportet de alieno viventibus;
 Fames, pigritia, venter, impudentia:
 Atque adeo nunc me rex Lydorum divitum
 Amicum voluit esse, et conviviam sibi.

T I T U L U S X V.

DE PRODIGALITATE.

i. *Menander.*

Quod patrimoni devoratores sui
 Bere audijunt, id alius expedit male.

2. *Euphros Geminis.*

Qui se nepotans rebus evolvit suis,
 Aliena recte quomodo ciret bona?

Lucianus. [Anthol. Pal. IX. 367.]

Luxuria marcens, insanae more juventae,
 Jactasset patrias cum Proculeius opes;

STOBARI FLORILEG. VOL. IV.

D

Indoluit Volero, quondam genitoris amicus,

In misera juvenam vivere pauperie:

Quin dedit et lachrymas: atque in sua tecta recepto,

Noster eris, dixit, non sine dote gener.

Ille sed aspecto, quod non speraverat, auro

Ad veteres sumptus notaque damna redit.

Dilapidat census, concedens omnia ventri.

Et quæ sub ventrem dsteriora latent.

Sic infelicem Proculeum rursus egestas.

Absorpsit refluxi gurgitis illuvie:

Fletque iterum Volero, non hunc quem fleverat ante,

Sed dotem et natae flebile conjugium:

Doctus ab exemplo quam, qui sua perdidit, illi

Non sit in alterius rebus habenda fides.

3. *Diphilus.*

Congerere acervum temporis longi est opus:

Quem congestum una facile disjiciat dies.

4. *Menander.*

Opipare vivunt multi, quaesitum quibus

Tueri difficilis est quam quaerere.

5. *Idem.*

Si navigandum sit diebus quattuor,

Quantum sat est paramus in totidem dies.

Cur non item sollicita parsimonia est

Viaticum ne desit aetati malae?

6. *Theognis.*

Medio, duce me, proficiscere calle,

Et ne, Cyrne, alis des aliena cave.

7. *Scriptor aurei Carminis.*

Intempestivos sumtus fuge: nec tamen esto

Sordidus in cunctis rebus. Modus optima res est.

• T I T U L U S XVI.
DE PARCITATE.

1. *Philemon.*

Si quae bonorum habemus his non utimur,
Quae non habemus quaerimus, semper bonis
Aut nostro vitio aut Fortunae carebimus.

2. *Apollodorus.*

Odi fortunam habitantem in misero corpore,
Nam cum quis opulens inopem vitam vicitat,
Quid aliud hunc quam crimen Fortunae voces;
Quae prave misero comitem se dat miseriae.

3. *Idem.*

At ego non, quantae sint opes, respexerim,
Sed an sit illis superior qui illas habet.

4. *Euripides Antiopa.*

Quicunque largis opibus et gaza affluens
Monumenta sortis nulla molitur suae,
Non hic beatus jure nuncupabitur,
Custos sed auri fortuito munere.

5. *Idem.*

Sicco miserias ore despicere est ferum:
Sed turpe et illud, opibus e magnis, mala
Tenacitate, demereri neminem.

6. *Idem Danae.*

Quicunque plenam laetus aspectat domum,
Et corpori ipse subtrahit succum suo,
Hic mihi videtur sacra rapturus Deum,
Natusque amicos impio ut bello petat.

7. *Menander.*

Nunquam beatum credidi, qui, cum bona
Possideat multa, nescit possessis frui.

8. *Idem.*

Non omne lucrum placeat. Injustas opes
Sit pudor habere. Vivit aeterno in metu

^s Adde quaedam quae supra Tit. X.

Tenacitate qui miser juxta suas
Divitias odii duplum tantum possidet.

9. *Theocritus.*

Pastor avare, precor, lentem coque: rectius illud
Quam manib[us] laedi resecas dum tenue cuminum.

10. *Menander Falso Hercule.*

Avara vita veris caret affectibus.

11. *Apollodorus Mortem sibi consciscente.*

Perversitatis nominasti ipsum caput:
Multis mala insunt multa, sed avaro omnia.

12. *Antiphane..*

O miseri, quibus ad lucrum respicientibus
Honesta sordent, ante habentur turpia:
Capiendi aviditas vim sapiendi obnubilat.

13. *Menander Moroso.*

Divitias mihi commemoras, rem fluxa fide:
Quas si perennaturas es certus tibi,
Non intercedo quo minus custodias,
Nec quicquam partiaris. Sin tu nec tui
Es ipse dominus, quaeque habes sibi vindicat
Fortuna, cur ista aliis invideas, pater?
Atque illa, ut levis est, jam tuis pecunii
Indignorem forte munerabitur,
Quare, me si audis, dum te pro domino geris,
Mi pater, uteris illis liberaliter,
Opem feres pauperibus, et quantos potes
Amicos opulentabis ex opibus tuis.
Laus haec perpetua: et si quid eveniat secus,
Idem exspectabis quod tute ante feceris.

Ib. *Incertus.*

In aperto amicus melior est possessio,
Quam fossa sub humum copia argenti latens.

TITULUS XVII.

DE CONTINENTIA.

1. Sophocles *Electra*.

^u Vita indecora nobiles minime decet.

2. Idem *Phaedra*.

Generosa nullum corda debent gaudium
Probare, nisi quod de probis rebus venit.

3. *Chares*.

Fraenis regendus venter adductis tibi est;
Solus datorum gratias nullas agit,
Supraque fines indigentiae indiget,
Ventrem domara qui suum non sufficit,
Malum necesse est semper accumulet malo.

Incertus.

Multum parumque venter ex aequo capit.

Palladas. [Anthol. Pal. X. 57.]

Oderit et ventrem Deus, et quae pabula ventri:

Haec propter solvi nam mediocre sòlet.

Agathias. [Anthol. Pal. X. 68.]

Mente quidem laus est in caelibe: si tamen ulla

Vis urget, ne te masculus urat amor.

Foemellas adamare, malum leve: nam secus illud

Natura nobis conciliante placet.

Muta vide, si vis, animantia: nulla ferarum

Egreditur foedus connubiale venus.

Foemineum sociale mari genus. Heu miser ardor,

Qui docuit spreta nubere lege viros.

4. Sophocles.

^w Quae foeda factu foeda memoratu puta.

5. Incertus.

Artis severae quisquis effectus amat,

Ventris domare debet immodestiam.

^t Pleraque referri possunt ad Tit. V.

^u Refer ad Tit. I.

^w Refer ad Tit. XXXI.

Tenacitate qui miser juxta suas
Divitias odii duplum tantum possidet.

9. *Theocritus.*

Pastor avare, precor, lentem coque: rectius illud
Quam manibus laedi resecas dum tenue cuminum.

10. *Menander Falso Hercule.*

Avara vita veris caret affectibus.

11. *Apollodorus Mortem sibi conscidente.*

Perversitatis nominasti ipsum caput:
Multis mala insunt multa, sed avaro omnia.

12. *Antiphane..*

O miseri, quibus ad lucrum respicientibus
Honesta sordent, ante habentur turpia:
Capiendi aviditas vim sapiendi obnubilat.

13. *Menander Moroso.*

Divitias mihi commemoras, rem fluxa fide:
Quas si perennaturas es certus tibi,
Non intercedo quo minus custodias,
Nec quicquam partiaris. Sin tu nec tui
Es ipse dominus, quaeque habes sibi vindicat
Fortuna, cur ista aliis invideas, pater?
Atque illa, ut levis est, jam tuis pecunii
Indignorem forte munerabitur,
Quare, me si audis, dum te pro domino geris,
Mi pater, uteris illis liberaliter,
Opem feres pauperibus, et quantos potes
Amicos opulentabis ex opibus tuis.
Laus haec perpetua: et si quid eveniat secus,
Idem exspectabis quod tute ante feceris.

Ib. *Incensus.*

In aperto amicus melior est possessio,
Quam fossa sub humum copia argenti latens.

TITULUS XVII.

DE CONTINENTIA.

1. Sophocles *Electra*.

u Vita indecora nobiles minime decet.

2. *Idem Phaedra*.

Generosa nullum corda debent gaudium
Probare, nisi quod de probis rebus venit.

3. *Chares*.

Fraenis regendus venter adductis tibi est;
Solus datorum gratias nullas agit,
Supraque fines indigentiae indiget,
Ventrem domara qui suum non sufficit,
Malum necesse est semper accumulet malo.

Incertus.

Multum parumque venter ex aequo capit.

Palladas. [Anthol. Pal. X. 57.]

Oderit et ventrem Deus, et quae pabula ventri;

Haec propter solvi nam mediocre solet.

Agathias. [Anthol. Pal. X. 68.]

Mente quidem laus est in caelibe: si tamen ulla

Vis urget, ne te masculus urat amor.

Foemellas adamare, malum leve: nam secus illud

Natura nobis conciliante placet.

Muta vide, si vis, animantia: nulla ferarum

Egreditur foedus connubiale venus.

Foemineum sociale mari genus. Heu miser ardor,

Qui docuit spreta nubere lege viros.

4. Sophocles.

w Quae foeda factu foeda memoratu puta.

5. Incertus.

Artis severae quisquis effectus amat,

Ventris domare debet immodestiam.

t Pleraque referri possunt ad Tit. V.

u Refer ad Tit. I.

w Refer ad Tit. XXXI.

6. *Incessus.*

Bonæ magistra mentis est frugalitas,
Consilia semper sanitaria suggestens.

7. *Euripides Erechtheo.*

Ad dignitatis alta vectus culmina
Ne civium corporibus illudas cave:
In sese et enses aquit et laqueum vocat,
Quicunque honesti pauperis spurcat donum.

*T I T U L U S XVIII.
DE INCONTINENTIA.

1. *Sophocles.*

Quid ista laudas? quisquis immergit mero
Sese, fit exsors mentis, atque ira minor:
Quantumque cepit gaudii dicens male.
Male audiendo jure tantumdem dolet.

2. *Sclerias.*

Non est ferendus, quisquis animi insanus
Temulentia ve motus, alieno malo
Desipere novit, innocens semper sibi.

3. *Eratosthenes.*

Tantumdem flammae vinum valet: atque ita versat
Quem subiit, Libycum cen mare fert Aquilo,
Aut Notus imbricitor. Mentis secrata recludit,
Ex imis animum sedibus excutens.

4. *Menander.*

Inopiam mentis fert temeti copia.

5. *Idem.*

Si bene rem expendas, non tam potus copia
Desipere, quam potantis ingenium, facit.

6. *Philemon.*

y Quid vivere opus est nescienti vivere?

7. *Idem.*

At vinum in causa est. Nempe quot sunt ebrii,
Mancipia totidem vini potati aspicis.

x Pleraque referri possunt ad Tit. VI.

y Refer ad Tit. III.

9. *Idem.*

N. Quodcunque feci vīnum, me facere impulit.

A. Malum id necesse est vīnum fuerit. *Nicophon.*

N. Quodcunque vīnum nimium est, hoc ipso malum est.

9. *Idem.*

Potaram. Nempe ad culpam id obtentus sat est.

10. *Theognis.*

Paucos rara fames; multos, haurire volentes

Plusquam quod satis est, perdidit ingluvies.

11. *Idem.*

Sobrius a potis, a siccis ebrius absit,

Ne prave sociis insociabilia.

12. *Idem.*

Utilis est Bacchus, recteque utentibus insons:

Infamant illum qui sine lege bibunt.

13. *Aeschylus.*

Aes praebet ori specula, sed menti querum.

14. *Theognis.*

Qui bibit, atque modum nescit servare bibendi,

Non linguae, mentis non herus ille suae:

Ore tremens balbo siccis ridenda profatur:

Migravit pulsa sobrietate pudor.

Qui sapiens fuerat tunc desipit. Haec memor alta

Mente tene, vīnum ne sine lege bibas.

Sobrius a mensa te surripe, ne tibi venter,

Vili ut mancipio, turpiter imperitet.

15. *Idem.*

Vini quod nimium est deducit pondera menti,

Exaequans stolidum cum sapiente viro.

16. *Idem.*

Flamma vel argentum solet explorare vel aurum:

Sed vīnum humani pectoris indicium est,

Quantumvis sapiat. Vitium nam detegit omne,

Ipsaque denudat callida consilia.

17. *Idem.*

Bacchi flore grave est caput, o Onomacrite: vīno

Auferor, et mentis non mihi promus ego:

Tota domus circum me vertitur: at mihi, credo,

Surgere erit satius, ni liquor nō pedes
Cum mente invasit. Metuo nō quid temulentus
Admittam, epius sit meminiisse pudor.

18. *Homerus.*

Vinum docuit cantare severos;
Vinum etiam docuit molles agitare choreas,
Et blandum ridere, et non dicenda profari.

19. *Menander.*

Res putida est, cum fingeas se scire ebrius
Quae nescit, loquitur de vino non de suo.

20. *Euripides. Auge.*

Vino coactus nempe feci injuriam;
Fateor; sed illud crimen haud spontis meae est.

21. *Philippides.*

Nec te istis crede dictis, *Potaram, pater,*
Erravi, fateor, compotem veniae fore,
Infirmiori quando vis fit, *Pamphile,*
Non error istud, sed mera insoleptia est.

22. *Panyasis.*

Quin bibis, o hospes? non est haec infima virtus,
Appositis dapibus calices educere malos
Artis ad ingenium, atque alios ad poca vocare,
Et mensa pariter robur spectatur et armis;
Namque ut confertos duxor ruit acer in hostes,
Quamvis late alii trepidant et bella pavescant;
Talis et ille mihi (levior nec gloria) laetus
Qui conviva sedens alios ad gaudia cogit,
Ille mihi vita penitus caruisse videtur,
Aut certe minime vitalem ducere vlam,
Qui vinum fugiens aliis se potibus implet.
Prima hominum generi data sunt bona, flamna merumque.
Pulsa mero longe cedunt mala: carmina vivunt.
Namque sui partem vino tribuere venustas,
Et jocus, et festivus amor, mollesque choreae,
Mente igitur grata Bacchi complectere munus,
Et bibe, ne ventrem stipans dape, vulturis instar,
Assideas mensae laetae dulcedinis expers.

T I T U L U S XIX.

DE PATIENTIA.

1. *Euripides Andromacha.*

*Certamen ingens semino exiguo solet
Proserere lingua, Quo magis sapientia cavit
Odiis amicos mutuis committere.*

2. *Philemon Epidicasomeno.*

*Nullus concentus est auditu suavior,
Quam cum dissimulat petitur qui convitiis:
Nam qui ridetur id si non aegre tulit,
Ridendo risor ipse ridiculus manet.*

3. *Euripides Protesilaus.*

*Loquentibus duobus, irato altero,
Certare qui desistit est sapientior.*

10. *Sophocles Ajace.*

Hostilitate plus mihi virtus valet,

11. *Theognis.*

*Non praestare tibi quae vis, anime, omnia possum:
Perfer: non soli nam tibi pulchra placent.*

T I T U L U S XX.

DE IRA.

1. *Theognis.*

*Ira, Cyrne, nihil crudelius, illa sequentem
Laedit, et excruciat cor miserabiliter,*

2. *Euenus.*

*Ira et quae penitus cordis sub sede latebant,
Tormentum gravius quam furor, exterebrat,*

3. *Menander.*

*Errationes aestus irae non videt,
Quij te nunc potitur. Ille si deferbeat,
Multo quod ex usu est videbis rectius,*

4. *Philemon.*

*Furiamur omnes, ira nos quoties rapit.
Retinere bilis impetum magnus labor.*

5. *Imperius.* I T

Quaecunque facit ira ius, ea si examines,
Secus ac oportet facta post intelliges.

6. *Incertus.*

P. Iram moderare. *F.* Cupio s. quippe ita est, pater:
Ira indulgenti humana referet gratiam.

7. *Euripides Aeolo.*

Quicunque praeceps fertur, ira qua rapit,
Malos habebit exitus. Fallax via est.

8. *Epicharmus.*

Ne velis in res minutas perdere iracundiam.

9. *Idem.*

Legis, haud irae ferocis, munus est dominarier.

10. *Idem.*

Nemo sic ut oportet ira concitus deliberat.

11. *Incertus.*

Multorum opes evertit imperitia
Et ira, gemina pestis obsequentibus.

12. *Euripides Archelao.*

Flagitia secum multa fecit ira impotens.

Ib. *Idem Hypsipyle.*

Plus quisque semper positus extra iram sapit.

Ib. *Incertus.*

Ira imperita mater est magnis malis.

13. *Aeschylus.*

Inanis irae causa saepe oratio est.

14. *Sophocles.*

Consilia laeva debet animus contumax.

15. *Chaeremon.*

Ut omne malorum genus ex ira nascitur.

16. *Idem.*

In multa vecors ira nos cogit mala.

17. *Euripides Philoctete.*

Mortale quando corpus est homini datum,
Nec odia gerere debet immortalia
Quisquis magistra sapere natura volet.

^z Refer ad Tit. III.

18. *Sosiphanes.*

At nunc tibi ira purpuret vultum senex:
Quum jus et aequum pescit irasci decet.

19. *Menander.*

O quantus labor est irae fraenare impetum.

20. *Idem.*

Medicamen irae nullum est efficacius,
Quam fidi amici sapiens allocutio.

21. *Idem.*

Quantumvis irritatus ac merito dolens,
Nil temere facito. Quippe brutos impetus
Irae fraenare in primis sapientem decet.

22. *Idem.*

Amarus ille mos et irritabilis
Degeneris animi praebet indicium omnibus.

23. *Theocritus.*

De medio cantare die reverentia Fauni
Nos, pastor, prohibet. Namque illo tempore fessum
Venatu corpus somno levat. Est Deus acer,
Et circum nares illi sedet aspera bilis.

24. *Homerus.*

Acre dolens. Oti pectus circumstitit atrum
Ira minax: rutilant oculi ceu fulgidus ignis.

25. *Euripides.*

Violentiae si juncta mollities ferae
Accedat, aufert id quod excedit modum.

26. *Incensus.*

Saepe ex miseriis ira concitur gravis,
Et pectus error nubilo circumsidet.

27. *Incensus.*

Stulte, in miseriis ira damnosum est malum.

28. *Archilochus.*

Anime noster, anime jam nunc aestuans cura gravi,
Fortis obdura, atque in hostes obvium pectus ferens
Imminentes inter hastas pone securum pedem:
Nec data nimium feroci, si datur, victoria:
Nec secus si quid ceciderit stratus in luctum jace.

Cum modo lastare felix, cum modo infelix dole,
Qui videns quantique casus res agant mortalium.

29. *Sophocles Tyro.*

* Sopitus animus in malis multum videt,

30. *Euripides Medea.*

Quid aget tandem

Male tractatum, vix sedari

Patiens se, magnanimum cor?

32. *Sophocles.*

Amens quidem satis ille: verum ipse magis,
Quicis plus valentem libuit ulcisci virum.

33. *Incertus.*

* Adversitati quisquis iratus sua
Medicamen aptat gravius aegritudine,
Non est peritus ille sanandi artifex,

34. *Neophron Medea.*

Quid adeo properas, anime? consulta antequam
Tam foeda peragis, capitaque haec charissima
Tibi sumis hostes, Misera quo tendas vide,
Saevi furoris reprime conatum impium.
Sed heu, quid ista pectori mesto queror,
Deserta et his contemta, praesidium mihi
Quos decuit esse? cordis ignavi est nimis
Flagitia tanta posse inultam perpeti,
Sed, anime, ne tu te quoque his prode in malis,
Proh constitutum est. Fugite conspectus meos,
Jam fugite, pueri. Pectus implevit mihi
Cruenta rabies. O manus, ambae manus,
In quale facinus noster armatur furor?
Audacia o miseranda. Quam longos meos
Perdo labores ipsa momento brevi.

35. *Euripides Medea.*

Et nunc aperte tueor, et saepe antehac,
Grave pondus irae ferre quam sit arduum.

^a Refer ad Tit. XIX.

^b Refer ad Tit. XVIII.

36. *Ibidem.*

Difficilis illa est ira et immedicabilis,
Quae prius amicos lite committit fera.

37. *Idem Telepho.*

Consilia ut irae praeferas tempus jubet.

38. *Idem Medea.*

At mihi subegit ira vim prudentiae,
Fons maximarum cladi mortalibus.

39. *Incertus.*

Periculorum messis iracundia est.

40. *Incertus.*

Miserum alloquendo si suis exasperat
Cognata dictis turba, facit improvide.

41. *Homerus Iliade.*

Pelide, rege magnum animum, miserescere non te
Nescia corda decent. Superi flectuntur et ipsi.

42. *Ibidem.*

Sicne jubes salsa recto, Neptune, profundi,
Haec me verba Jovi tam dura atque aspera ferre?
An potius flectere? bonis mens ferrea non est.

T I T U L U S   X X I.

DE COGNOSCENDO SEIPSUM.

1. *Philemon.*

Hominem esse temet noveris ac sis memor.

2. *Menander.*

Hoc illud vetus est, Nosce te ipsum, res tuas
Si bene spectaris, et quid ex usu siet.

3. *Diphilus.*

Si noveris quid sit homo, vives suavius.

4. *Antiphanes.*

Mortalis cum sis, intra mortalem sape.

5. *Menander Thrasyleonte.*

Multas ob causas non probo sententiam,
Te nosce: multo rectius dictum foret,
Nosce alios.

•Refer ad Tit. CXXV.

T I T U L U S XXII.
DE SUPERBIA.

1. *Euripides Glauco.*

Fastus mali hominis res mala est tolerabilis.

2. *Euripides Ixione.*

Habere quisquis parte plus quaerit suae,
Nil ille justi cogitat, nil expetit,
Urbi atque amicis pariter insociabilis.

3. *Sosiphanes.*

^aO pauca felix, multa miserandum genus,
Homines, quid illa imperia vos reddunt feros,
Quæ saepe donat una, saepe aufert dies?
Si faverit fortuna, cum sitis nihil,
Caelo levatis capita: nec de proximo
Respicitis Orcum, regna qui in reges habet.

4. *Idem.*

Vox, Nosce temet, Delphicis sacrariis
Inscripta, famam crede non frustra obtinet.

5. *Menander.*

Sublime si quem ferri conspicias malum,
Superbe qui divitiis utatur suis,
Superciliumque supra fortunam erigat,
Expecta quam mox illi poena impendeat:
Namque altius levatur ut gravius ruat.

6. *Euripides.*

Hominumne sese quispiam magnum putet,
Occasio quem minima facile everterit?

7. *Idem.*

^bUbi, qui latebis? certa quae nobis fides,
Quaeramus. Homini saepe credulitas nocet,
Falluntque conantem exitus contrarii.

8. *Idem.*

Salubre non est quicquid excessit modum,
Nec divum honores capere mortales decet.

^aRefer ad Tit. CV.

^cRefer ad Tit. III.

9. *Menander.*

O stultos homines, qui supercilios gravi
 Subinde repetunt, Videro. Tun' videris,
 Homo cum sis, de re, miser uteunque res cadet?
 Atqui secundae res sponte adveniunt sua
 Vel dormienti, nec minus contrariae.

10. *Chæremo.*

Vis major esse nos superbos non sinit.

11. *Menander Gubernatoribus.*

O miserrimos
 Mortalium, qui spiritus tumidos gerunt,
 Conditio humana quæ sit non intelligunt.

12. *Idem.*

Nam quo quis sapit minus,
 Hoc mage superbis pendens de plausu levi.

13. *Euripides Alcmaæone.*

Spectate regem, qui senex, orbus, fugit.
 Spirare nimium magna mortalem nefas.

14. *Idem Aeolo.*

Tacere satius est vel in medium sua
 Afferre placita. At ille nec amicus mihi,
 Nec sit sodalis, qui satis per se sapit,
 Ducens amicos Marte captorum loco.

15. *Idem Andromacha.*

Quicunque turgent spiritu, vix sustinent
 Meliora verba audire ab inferioribus.

16. *Demonax.*

Supra Deos ne sapite mortales sati.

17. *Euripides Bacchis.*

Quisquis supra mortale sapit,
 Nihil ille sapit. Brevis est aetas:
 Cujus spatio quisquis properat
 Majora sequi, nec praesenti
 Se sorte tenet, laevi tractus
 Vi consilii, furit ille, furit.

18. *Incertus.*

Quisquis superbis, vindicem expectet Jovem.

19. *Menander*

Ut video, adolescens, credis tu pecuniae
 Pretio parari non modo haec quorum indiget
 Quotidie usus, panem, acetum, obsonia,
 Oleum, sed istis majus aliquid omnibus.
 At certe venum non datur immortalitas,
 Nec si talenta Tantali possederis:
 Sed occupandum est, illa linquenda alteri:
 Haec quorūq; nempe ne fortunae prosperat
 Conflas nimium, neu nos contra pauperes
 Despectui habeas, verum te aspectantibus
 Felicitate praebeas dignum tua.

20. *Sophocles Ajace*

Uly. Nam video nil nos esse mortales, nisi
 Imaginosa somnia aut umbram levem.
Min. His doctus ergo, ne quid effugiat tuus
 Ex ore petulans in Deos dictum, vide,
 Neve insolecas, si quid aut plus dexterā
 Polles potesque, aut divitis gazae ubere.
 Mortalium rea turbine incerto dies
 Evertit ac reponit. At cælestium
 Amat modestos numen, et spernit malos.

21. *Ibidem*

Immensa molis etiesae corpora
 Cælestis irae facile prosterni ictibus
 Vates canebat, si quis humano satu
 Creatus animos homine maiores gerat.

22. *Idem*

Nil mortales spirare supra
 Mortale decet, memores solo
 Dispensari Jovis arbitrio
 Homini quocunque futurum est,

23. *Idem Colchidibus*

Mortale supra sapere nil hominem decet;

24. *Euripides Alcmaone*

Demissa fari cladibus pressos decet,
 Non pristinae respicere fortunæ decus.

25. *Hippothoon.*

Homo natus, hominum vive fortunae memor.

26. *Sotades.*

Si rex es, homo sed tamen es, quapropter audi.
 Si grande screas, plenus es ergo pituitae.
 Si ueste nites, at prius hanc oves tulere.
 Si vincula fers aurea, sortis iste lusus.
 Si divitiae sunt tibi, temporis rapina est.
 Si corde tumes, stultiliae teneris aestu.
 Sin sobria mens est tibi, munus est Deorum,
 Te nempe tuo si pede tute metiaris.

27. *Isidorus.*

Homo moriturus, id quod est retro vide.

28. *Menander Sponsoribus.*

Ut ante multos, te quoque haec perdet lues
 Quantumvis blanda, quod tibi nimium places.

29. *Idem Incensa.*

f Modesti mores, si gravitas accesserit,
 Pulchri apparebunt, bone vir: at si te ipse tu
 Dejectum facias atque nullius preti,
 Domestico sperneris testimonio.

31. *Incertus.*

Superbiam utero nimia fert felicitas.

32. *Euripides.*

Necessitati cede, nec pugna Deis.
 Jam respice ad me, deque magno spiritu
 Aliquid remitte. Saepe res magnas Deus
 Minuit repente, celsaque in planum tulit.

T I T U L U S. XXIII.

DE AMORE SUI.

1. *Critias.*

Res dura cum se sapere non sapiens putat.

2. *Sosocrates.*

Aliena vitia perspicaces cernere,
 Praetervidemus nostra nos ipsi mala.

f Refer ad Tit. XXI.

3. *Menander*

Quicunque foedum admittit aliquid, Pamphile,
Non videt hoc ipse: at aliis si faxit, videt.

4. *Idem Aspide.* Alii attribuunt Euripidi.

Quisquis quod optat, nilque praeterea, videt,
Nimis est ineptus veritatis arbiter.

5. *Euripides.*

Alios quidem culpare sapientes sumus:
At nostra nos delicta non agnoscimus.

T I T U L U S XXIV.

DE CONSCIENTIA.

1. *Diphilus.*

Qui non veretur ipse semet, conscientius
Sibi mali facinoris quod commiserit,
Hic quomodo alios nescios reverebitur?

2. *Scriptor aurei Carminis.*

Ante alios te primum disce vereri.

3. *Menander.*

Mala mens, malus animus. Quamvis audacissimum
Sua semper pavidum reddit conscientia.

4. *So phocles.*

Furti tenetur quisquis ipso in criminе,
Quamvis disertus debet obticescere.

5. *Euripides. Oreste.*

M. Quis, miser Oreste, te malus morbus premit?
O. Mens perpetrati facinoris sibi conscientia.

6. *Sophocles.*

Egregia res est testis innocentiae
Suus sibi animus.

7. *Antiphanes.*

Nullius esse conscientium sceleris sibi,
Vitam per omnem plena res est gaudii.

TITULUS XXVI.
DE OBLIVIONE.1. Sophocles in *Coquio Achivorum.*
Oblivisci

Res Pierio male grata choro.

Meminisse juvat,

Et secla beans hominum miseri

Confinia continet aevi.

2. Euripides *Oreste.*Oblivio veneranda, quam sapiens Dea es,
Quam dulce miseris advenit numen tuum!3. Sophocles *Satyrico Contumelia.*Oblivionem rebus orbatam omnibus,
Surdam, tacentem.4. Idem *Mysis.*Quam dulce miseris, proh, vel ad tempus breve
Animo memoriam exuere fortunae suae.TITULUS XXVII.
DE JUREJURANDO.1. Choerilus *Perseide.*

Injuste, justeve, nefas jurare putandum est.

2. Aeschylus.

Vir sacramento fidem
Debet mereri, non sacramentum viro.

3. Alexis.

Nutus mei pro jurejurando valent.

4. Amphis.

Quicunque negat habere juranti fidem,
Detegitur ipse promptus in perjurium.5. Antiphanes *Οητεύοντι.*Hera, quisquis aspernatur jurantem alterum
Quem non compertum noverit perjurii,
Deorum hic aspernari sanctitudinem,
Et ipse pejerasse suspectus mibi est.Sequitur hic apud Stobaeum Titulus Περὶ Μνήμης. Id est, De
memoria, sed sine versibus.

IOANNIS STOBAEI

14. *Sophocles Hippodamia.*

Mens excitari jurejurando solet
Ut bina diligenter evitet mala,
Culpari amicis, et Deos offendere.

7. *Apollodorus.*

Cum flagra sint, jurare tu servum jubes?

8. *Antiphanes.*

Furit, qui jusjurandum defert improbo.
Contra Di faciunt, quam solent antiquitus:
Nam simulac pejeratum est, ictu fulminis
Percutitur is qui jusjurandum detulit,
Merito mehercule, quoniam temere credidit.

9. *Alexis Olynthiis.*

Qui sapiunt, hi non hominibus jurantibus,
Sed rebus ipsis semper adhibebunt fidem.

14. *Pythia apud Herodotum.*

Glauce Epicydide, lucrosa atque utilis est res.
In praesens homines juratis fallere Divis.
Jura: nam sancte jurantes aequa manet mors.
At juramento quaedam est sine nomine proles,
Trunca manus, et trunca pedes: tamen impete magno
Advenit, atque omnem vastat stirpemque domumque.
Felix progenies sancte jurantibus orta.

T I T U L U S XXVIII.

DE PERJURIO.

1. *Sophocles.*

Abjurat alios denuo partus pati
Semanima mulier: sed simul cessit dolor,
Quam facile eosdem rursus in casses cadit!
Delet peracti memoriam praesens amor.

2. *Incertus.*

Amantium impunita sunt perjuria.

3. *Callimachus.*

Juravit: sed vox verissima, quicquid amantes
Jurarunt, aures non penetrare Deum.

4. *Diphilus.*

Plebicolae et meretricis jusjurandum est idem:
Namque illum jurant ipsum, quicum gariunt.

5. *Sophocles.*

Nulla improbo conditio jurandi gravis.

6. *Euripides.*

Jurata lingua est, mente juravi nihil.

7. *Menander.*

Haec aetas omnem jam conturbavit fidem.

8. *Hesiodus Theogonia.*

Juratumque deum: clades mortalibus unde
Adveniunt, quoties fallaci pectore jurant.

10. *Euripides.*

Non caret sensu Deus,

Ut scire nequeat, quod sacramentum dolo
Struatur, aut quod exprimat necessitas.

11. *Euphron Deorum concione.*

Novos sed agedum, per Deos, reperi Deos,
Ne semper illos ante notos pejeres.

12. *Euripides.*

Speranda divum facilis indulgentia,
Si quis periculum mortis, aut iram hostium,
Aut dura vincla jurejurando fugit.

T I T U L U S XXIX.

DE ASSIDUITATE ET DILIGENTIA.

1. *Sophocles Thyeste.*

Celeres eamus ergo properanti gradu:
Culpanda non est justa festinatio.

2. *Hesiodus Operibus.*

Nam piger alterius magnos si spectet acervos,
Qui serat arboribus terram, qui verset aratro,
Qui regat arte domum, flagrat sub corde cupidio
Aemula: certamen pulchrum mortalibus hoc est.

3. *Ibidem.*

Divitias pariunt studia indefessa laborum.
Ipsi sudantem clementius aspiciunt Di.

Non labor in probro, sed diffugisse laborem.
 Impiger invidia pigrum stimulebis opima
 Sorte nitens. Comitantur opes virtusque decusque.

4. *Ibidem.*

^h Grande malum pudor est cui se conjunxit egestas.
 Nam pudor humano generi prodestque, nocetque.
 Saepe pudor miseros facit et fiducia dites.

Ib. *Ibidem.*

Quae non rapta datur divinitus, est melior res.

- 5. *Euripides Heraclidis.*

It per medios virtus nunquam
 Fessa labores.

6. *Idem Iphigenia in Tauris.*

Non terret labor

Fortem. Laborem qui fugit nulli usui est.

7. *Idem Lycymnio.*

Ut fama perhibet, gloriae pater est labos.

8. *Epicharmus.*

Dì suas labore dotes esse veniales volunt.

9. *Euripides Telepho.*

Opus est laboret, esse qui felix cupit.

10. *Critias.*

Naturâ plures dat labor esse bonos.

12. *Alexandrides.*

Ubique finem reperit assiduus labor.

13. *Incertus.*

Hoc est monendus, nate, fortunam labor

Venatur: hinc est quod coli patrem vides.

14. *Euripides Archelao.*

Nemo otiosam molliter vitam trahens
 Famam paravit, quae datur sudoribus.

15. *Incertus.*

Qui plus laborant, quique praestant caeteris,
 Hos civitas venerantur, hos dicit viros.

16. *Menander.*

Post tot labores irritos fio piger.

^h Refer ad Tit. XXXI.

17. *Idem.*

Genitis dum vivunt est laborandum omnibus,
Vitam per se inopem quia nou alit ignavia.

18. *Hesiodus Operibus.*

Si quamvis modicum modico superaddere tentes,
Atque iterum atque iterum, tandem consurget acervus.

19. *Menaechmus.*

Rerum omnium

Nihil est quod non conficiat assiduus labor.

20. *Euripides Andromeda.*

Non sine gravi labore peperi gloriam.

21. *Aeschylus.*

Habet laborans collaborantem Deum.

22. *Euripides Erechtheo.*

Crescunt labore cuncta bona mortalium :
At vita mollis atque iners ignavia
Vitam nec hominum nec domos quicquam juvant.

23. *Idem Cressis.*

i Beatus esse non laborando nequis.
Negotiorum turpis est juveni fuga.

24. *Aeschylus.*

Praeclara discere et senem non dedecet.

25. *Sophocles Vatibus.*

Citra labore magna non datur assequi.

26. *Incertus.*

Pretium est laboris quicquid est pulchrum uspiam.

27. *Incertus.*

Inveniet avidus cuncta quaerentis labor.

28. *Philemon Calumniam passo.*

Nihil est quod homini non sit indagabile,
Si quaerandi non recusetur labos.

29. *Idem.*

Cupido labore quod cupis datur assequi.

30. *Idem.*

O quam miserius pristinis dulce est frui !
Ni male fuisset ante, gauderem minus.

i Refer ad Tit. LX.

31. *Carcinus.*

k Clarum voluptas nemini peperit decus.

32. *Euripides Archelao.*

Nemo otando gloriam peperit sibi:
Generosus ardor pascitur laboribus.

33. *Alexis Achaide.*

Quaesita tandem dabitur reperire omnia,
Si non laborem fugias, ac te deseras.
Nam si homines tantis intervallis dissiti
Reperire partem potuerunt caelestium,
Ortus, occasus siderum, pulsus duos,
Deliquia Solis, quidni possint proxima,
Et sibi cognata quaevis deprehendere?

33. *Idem Hippolyto.*

Et ipse fautor est laboranti Deus.

35. *Theodectes.*

Multo est opus
Labore, laudum illustre quaerenti decus.
Ignavia autem gaudiis praesentibus
Emit dolores postfuturi temporis.

36. *Euripides Sthenoboea.*

Desertus a favente fortuna labor
Non defatigat, ut vetus fert dictio.

37. *Sophacles.*

Nihil molesti retinet exactus labor.

38. *Idem Laocoonte.*

Juvant labores transiit postquam labor.

39. *Agatho.*

Itinere trito non it anima industria.

40. *Philiscus.*

O stolide, non sic agitur, ut molli otio
Praemia laborum non laborantes ferant.

41. *Xenophanes.*

Non semel humano generi Di ouncta dederunt:
Monstravit sed longa dies meliora repertis.

k Refer ad Tit. VI.

42. *Hipponax.*

Nullum otiosum patere tempus elabi.

43. *Apollodorus.*

Negotiis si tempus assumas tuis,
Serena móx videbis ac placida omnia.

44. *Euripides.*

Labores inter multa pulchra se exserunt.

45. *Menander Moroso.*

Quem laborum non piget,
Nihil arbitrari is debet insperabile.

46. *Incertus.*

Laboriosae diligentiae assequi
Nihil est negatum.

47. *Menander Eunicho.*

Quicquid quaeritur
Cura indigere, sapientum sententia est.

48. *Sophocles Oedipo.*

Quicquid quaeritur
Spes deprehendi est. Omne neglectum perit.

Orpheus de Genimis.

Sed res ista virum quaerit cui nulla laborum
Taedia, qui nîl non vigil experiatur agatque:
Discat et ipse aliquid per se cupiatque doceri.
Non dictis hominum, non coeptis absque labore
Omnipotens finem pater annuit: aspice et ipsos
Solis equos, currum qui per flammantia caeli
Septa trahunt, vesper donec dimittat anhelos.

Hesiodus Operibus.

Sudorem ante aditum virtutis Dî posuerunt:
Et longa huc et celsa simul via dicit euntem,
Ardua principio: sed ubi est ad culmina ventum,
Incipiet molli sese, submittere clivo.

49. *Euripides Supplicibus.*

Tua nonne cernis, quod vocat temerarium
Procax malitia, Gorgonem ut patriâ audeat
Aspiceré? quippe crescit in laboribus.

Aliae sed urbes otio segni latent:
Visus, quoque ipsos crassus obnubit pavor.

51. *Antiphanes.*

Labori assiduo nihil est quod non serviat.

52. *Bion.*

Gutta cadens stillis rorantibus, ut vetus est vox,
Paulatim durum lapidem cavat.

53. *Idem.*

Ne tibi sit fabrum quavis accedere causa,
Et si quo sit opus: compingere disce cicutas
Ipse tibi potius. Res est facilisque levisque.

54. *Epicharmus.*

Plus, amici, quam natura, dat usus atque industria.

55. *Euripides Telepho.*

Solius haud Ulyssis eloquentia est:
Hebetes disertos efficit necessitas.

56. *Idem Andromeda.*

Nil quod necesse est ferre, mortali probro est.
Dulcem relinquit memoriam exactus dolor.

T I T U L U S XXX.

D E O T I O.

1. *Euripides.*

Quicunque magna copia florens opum
Domus regendae deserit custodiam,
Soloque cantu gaudet et fidium sono,
Non civitati, non domo prodest suae,
Non ille amicis. Ipsa natura excidit
Ubi quis subactus dat voluptati manus.

2. *Idem Hippolyto coronato.*

Honesta novit quisque pro sese et videt:
Sed non laborant, victa pars molli otio,
Pars quoniam honestum post voluptates habent.

1 Refer ad Tit. XXXIV.

m Refer ad Tit. CVIII.

n Refer ad Tit. XVIII.

Quippe illecebrae plurimae vitam obsideant,
Colloquia longa, et dulce pigrities malum.

3. *Idem Hecuba.*

Quisquis labores ferre non assueverit,
Fert, sed dolente jactet ut collo jugum.
Felix profecto si mori contingere:
Vitam in miseriis trahere difficilis labor.

4. *Philemon.*

O Cleon, desine pugarum: nisi quid addiscas boni,
Non vides, ut omni auxilio vitam destitutas tuam?
Namque ut naufragus natator terram nisi prehenderit
Non quit adipisci salutem: sic qui pauper factus est,
Artem nisi didicerit, vitam nequit in tuto ponere.
Sunt pecuniae mihi, inquis: nempe quae pereunt cito.
At domus sunt, sunt et agri: nescis fortunae vices,
Quae per facile divitem hodie cras mendicum fecerit?
Nostrum quisquam, si fortunae portum appulerit, anchoram
Dejicit, et sic extra pelagi se locat violentiam.
Hoc si eveniat imperito, raptus qua venti ferunt,
Nullum reperit quod senecta pauper praesidium occupet.
Sed tribules et sodales et cognati conferent.
Imo opta illorum periculum ne sit faciendum tibi:
Sin eo venies, comperies umbras esse, aliud nihil.

5. *Hesiodus Operibus.*

Ille iram superum atque odium mortale meretur,
Qui sic vivit iners tanquam sine acumine fucus
Depascens ignavus apum congesta labore.

6. *Sophocles Iphigenia.*

Nullus supinae fructus est ignaviae,
Nec feriantes adjuvat fautor Deus.

7. *Menander Tutoribus.*

Cum valet ignavus quam cum febrit pejor est:
Quia sanus duplam tantum inutiliter comedet.

8. *Alexis.*

Quam saginari juvat

Quotidie et nil agere condignum cibo,
Sed otiosis circumferri passibus,
Ille edepol vitae pestis infestissima est.

9. *Euripides Antiopa.*

o Commune multis hoc malum mortalibus,
Ut mente sapiant, obsequantur nec tamen
Animo, cupitis gaudius obnoxio.

10. *Hesiodus Operibus.*

Pauper et ignavus, sed spe lactatus inani,
Perpetuo mala multa suo sub corde volutat.
Ah nimium spes illa nocens quae sola sedentem
In triviis hominem *victus* solatur egenum.

11. *Euripides Melanippa.*

Vir otiosus civis est idem malus.
Nam nemo, ut omnes voce compellet Deos,
Vitam parare non laborando potest.

T I T U L U S XXXI.

DE PUDORE.

1. *Euripides Temenisi.*

Plus semper ira mos verecundus juvat.

2. *Idem Iphigenia in Aulide.*

Jure te et paucis reprendam, non supercilium vibrans
Insolenter arcuatum, sed modeste ac sobrie,
Ut decet fratrem. Vereri nescit ingenium improbum.

3. *Idem Hippolyto.*

Utinam teneres, sancte tu, mentes, Pudor,
Ut impudicum quicquid est evelleres.

4. *Hesiodus Operibus.*

Nam pudor humano generi prodestque nocetque.

3. *Menander Consanguineis.*

Me judice, qui erubescit ingenio est probo.

12. *Stasinus Cypriacis.*

Ipsum autem qui cuncta facit servalque tonantem
Dicere non audes: reverentia juncta timori.

13. *Homerus.*

Care sacer, stat corde tui reverentia nostro.

o Refer ad Tit. XVIII.

14. *Idem.*

Sed vereor, metuoque simul.

15. *Euripides Cresphonte.*

O nate, in oculis nascitur castus pudor.

16. *Theognis.*

Nulla potest animo res tam pretiosa recondi
Quam pudor: haec dōs est propria, Cyrne, probis.

17. *Agatho.*

Vultus amicos revereor male conscientius.

T I T U L U S XXXII.

DE IMPUDENTIA.

1. *Menander.*

Rubor jam periit: omnes frontem perflicant.

2. *Diphilus.*

Qui nec timere scit nec erubescere,
Hic impudentiae attigit fastigium.

3. *Idem.*

Nullum impudente est animal confidentius.

Ib. *Incertus.*

Damnosus pudor est in regno impudentiae.

4. *Theognis.*

Frons procul humanis abiit de sedibus exsul:
Nec pudor in terris quit reperire locum.

5. *Euripides Medea.*

Non robur animi, crede, nec fiducia est,
Contra tueri quos amicos laeseris:
Sed summus homini morbus impudentia.
Verum quod ad nos advenis, recte facis.

6. *Theodectes.*

Humana cuncta nata sunt senescere,
Ipsoque cursu temporis finem assequi,
Unam, ut videtur, praeter impudentiam:
Mortale quippe quo magis crescit genus,
Hoc ille se fit in dies adultior.

7. *Menander. Carina.*

O Deorum maxima

Nunc Impudentia, si te fas dici Deam:

At fas. Nam nunc quod regnat, mos numen vocat:

Quo processisti, quoque procedes adhuc?

T I T U L U S XXXIII.

DE SILENTIO.

1. *Carcinus.*Multis malorum remedium est silentium,
Egregia praebens signa moratae indolis.2. *Menander.*

In aetate utibilius nil silentio est.

3. *Sophocles Aleasi.*

Tace puer: bona magna sunt silentii.

4. *Chares.*Linguae modum tenere praecipuum puta.
Juveni senique gloriam semper parit
Edocta lingua conticere in tempore.5. *Athenodorus.*

Tutum fidieli praemium silentio est.

6. *Amphis.*

Taciturnitate nulla laus praestantior.

7. *Philonides.*

Silentium anteferendum est vaniloquentiae.

17. *Homerus Iliade.*p Judicio Thersita carens ac prodige vocum
Desine, nec regi persta contendere solus.Ib. *Homerus Odyssea.*

Intus an est aliquis sanctorum caelicularum?

Ib. *Ibidem.*Comprime corde tenens tacito quodcumque volutas:
Quaere nihil: nam mos Divis caelestibus ille.

p Refer ad Tit. XXXVI.

T I T U L U S XXXIV.
DE TEMPESTIVA ORATIONE.

1. *Incertus.*

Silentio ni melius quid portas, tace.

2. *Euripides Archelao.*

Breviter moneri vis? tace. Grande est malum,
 Sua nocere sibimet eloquentia.

3. *Idem Aegeo.*

Linguam nisi tenebis, impendent mala.

4. *Antiphanes.*

Dici nequit prolixia, quae recte suis
 Accommodata rebus est oratio.

5. *Aeschylus.*

Os morsicandum potius, haec quam proferat.

T I T U L U S XXXV.
DE BREVITATE IN DICENDO.

1. *Hesiodus Operibus.*

Humanas res inter opes carissima, lingua est
 Parca sui. Magnus favor est moderata loquentis.

2. *Eupolis Tribubus.*

Orationis abstinebo ambagibus,
 Et rem profabor limites intra suos.

3. *Euripides Aeolo.*

Ilud viri sapientis, o pueri, est opus,
 Multa efficace proloqui compendio.

4. *Sophocles Alete.*

Contracta multum verba habent sapientiae.

5. *Menander Sponsore.*

Unum est quo valere possit impudens oratio,
 Si brevis sit, atque articulum recte captet temporis.

6. *Philonides.*

Cum de omnibus disceptes, nihil intelligis.

7. *Incertus.*

Discendae literae, et sapiendum ubi didiceris.

^q Refer ad Tit. XXXVI.

^r Refer ad Tit. III.

8. *Incertus.*

Non si gnis multa, recte hunc admirabimur,
Sed si quis pauca dicat quae sint usui.

T I T U L U S XXXVI.
DE GARRULITATE.

1. *Theognis.*

Linguae hominum multis nullo satis objice clausa est
Janua, consuetis multa tacenda loqui:
Per quae saepe malum latitans erumpit in auras:
Debuerant rebus claustra patere bonis.

2. *Euripides Hippolyto coronato.*

Nam nullam haberi convenit linguae fidem,
Consilia cordi quae scit alieno dare,
Suis laboret ipsa cum semper malis.

3. *Idem Medea.*

Et nunc et antehac saepe, confiteor, Creon,
Mihi lingua magis praebuit causam malis.

4. *Astydamas.*

Garrulitas linguae quasi deambulatio est.

5. *Incertus.*

Nugaris agens intempestive philosophum.

6. *Homerus.*

Vox elapsa fugit, melius quae indicta fuisse.

7. *Idem.*

Semper verba libet tibi fundere: crede, disertum
Non decet esse nimis.

8. *Nicostatus.*

Si multa indesinenter et propere eloqui
Sapientiae esset signum, certe hirundines
Sapientioris hominibus multo forent.

9. *Euripides Bacchis.*

Sapientis umbram dat tibi versatilis
Tua lingua: dictis sed tuis mens non adest.

10. *Idem Antiopa.*

Silentium corona cordati viri est:
Caret cupito gaudio loquacitas,
Suspecta amicis, civitatibus gravis.

11. *Sophocles Aleadis.*

Quid verba fundis impetu tam prodigo?
Semper molestus est supervacuus labor.

12. *Menander.*

Turpe est profecto, quoties, qui lingua valet,
Lingua sermones ejaculatur futilis.

13. *Euripides Bacchis.*

Spretrix legis iniquitas
Effraenisque loquacitas
In fines miseros ruunt.

14. *Menander.*

Nec saxum facile valida projectum manu
Reprehendas, nec sermonem qui lingua fugit.

15. *Euripides Dictye.*

Semper loqui discupere, nimis est regium.

16. *Sophocles Alete.*

Quicunque sese semper audiri cupit,
Aliis molestus quam sit haut intelligit.

17. *Aeschylus.*

Afferre damna lubricum linguae solet.

18. *Philemon.*

Quicunque dicit ad rem quae non pertinent,
Duas locutus syllabas, prolixus est.
At bene dicentem ne prolixum dixeris,
Quantumvis dicat multa et multo tempore.
Ab Homero sume testimonium tibi:
Is cum exararit versuum tot millia,
Nemo est Homerum qui prolixum judicet.

T I T U L U S XXXVII.

DE BONITATE.

1. *Menander.*

Nemo qui bonus est facinus committit malum.

2. *Idem.*

Quam pulchra res est bonitas cum prudentia.

* Multa referri possunt ad Tit. I.

8. *Theognis.*

^t Vir bonus immoto constat sibi pondere mentis,
Fortunaque animum gestat utraque parem.
Divitias sin, Cyrne, malo bona numina donent,
Desipit, acceptum nec retinere potest.

4. *Sophocles Electra.*

Vult bonus nemo, male
Vivendo delibare famae gloriam.

5. *Menander.*

Monuisti cuncta, quae tui officii fuit:
Veruntamen mihi crede, ut faciam quod decet,
Plus meus est auctor mihi mos, quam ista oratio.

6. *Idem.*

Vir bonus in multis rebus est salutifer.

7. *Idem.*

Bene agere officium est liberalis ingenii.

8. *Idem.*

Bonitas ingenio praedita insigne est bonum.

9. *Diphilus.*

Beatum efficiunt probitas et prudentia.

10. *Menander Consanguineis.*

Bono paratum nomini viaticum est,
Quicquid paret Fortuna quovis tempore.

11. *Idem Pellice.*

Quotquot sunt boni,
Hos ipse revocat ad suam curam Deus.

12. *Idem.*

Etiam in perplexis rebus vir bonus usui est.

13. *Antiphanes.*

Honesti mores optimum peculium.

14. *Posidippus.*

Ars familiares peperit haud paucos mihi:
Plures amicos comparavi moribus.

15. *Pirithous.*

^u Securiores lege sunt mores boni:

^t Refer ad Tit. XCVI.

^u Refer ad Tit. XLIV.

His namque fraudem nullus orator facit,
Illam repertis saepe qui coloribus
Sursum deorsum vertit atque adulterat.

16. *Epicharmus.*

Sunt sui mores cuique vel Deus vel Vedeus.

17. *Theognis.*

* Semper quippe bonis prudentia juncta pudorque:
Sed quorum nostro tempore rara seges.

18. *Menander.*

Res hercle ad omnes probitas eximium bonum est,
Viaticum vitae hujus admirabile.
Namque isthuc homini parte non magna die
Locutus, bene jam cupio. Sapiens dixerit
Hic forsitan quis: illex est oratio.
Quid? an non alias eloquentes exsecror?
Suada est loquentis vita, non oratio.

20. *Euripides Auge.*

* Lenit miseras aequitas mentis probae.

T I T U L U S XXXVIII.

DE INVIDIA.

1. *Philemon.*

Habet malignus livor hoc in se boni,
Quod eligentes insequi sectam suam
Comes fidelis mille discruciat modis.

2. *Dionysius.*

Nec illud igitur cogitas certissimum,
His qui nihil sunt invidere neminem?
Invidia rebus semper egregiis comes.

Ib. *Incertus.*

Res invidenda est eminentia sapientia.

3. *Chares.*

Invide nunquam beatis, ne malignum te probes.

4. *Incertus.*

Invidia res est omnium injustissima.

* Refer ad Tit. XXXI.

* Refer ad Tit. CVIII.

5. *Incertus.*

Beatus esse tam diu videor mihi.
Ipsi, morderi quamdiu me sentio.

6. *Dionysius.*

Ne ditioni pauper invideas cave.

1b. *Incertus.*

Jam prodeunt quos pascit invidentia.

7. *Agatho.*

Bona possidenti qui invidet, percat male.

8. *Euripides Ino.*

Quae mater, aut quis genitor infelix malum
Inauspicatam sevit invidentiam?

Ubi, quas adepta corporis partes sedet?

Tenetne media viscera, an geminas manus,

An luminum orbes? quanta laus medicis foret

Ferro vel herba vel salubri poculo

Auferre generi pessimam humano luem!

9. *Idem Oedipo.*

Pestifera multis mentibus mortalium

Invidia, pariter meque et illam perdidit.

10. *Nicomachus Naumachia.*

Vitam hanc agenti difficillimum foret

Vigiles tot oculos invidentum evadere.

11. *Menander.*

Homo invidus perpetuus est hostis sibi,

Dolore nempe sponte quae sit miser.

12. *Agatho.*

Immunis hominum vita ab invidia foret,

Si nascerentur sorte mortales pari.

13. *Euripides Bellerophonte.*

Quod se minores judicant ideo invident:

Illustriora livor infestus petit.

14. *Idem Phoenice.*

Invidiam haud probo:

Sed invideri res bonas propter velim.

15. *Hippothoon.*

Invidia Divum pessima ac gravissima est:

Gaudet dolendis, atque gaudendis dolet.

16. *Incertus.*

Nemo male illi dixerit, ne si quidem
Malignitate vincat invidentiam:

17. *Incertus.*

Utilia quisque promat, aut promentibus,
Superatus a livore, ne succenseat.

18. *Carcinus.*

Cum te invidentem tueor, est quod gaudeam:
Nam multa livor inter habet hoc proprium:
Dolore dominum semper opulentat suum.

19. *Euripides.*

Jam saepe vidi vindices juris bonos
Vinci veneno tristis invidentiae.

20. *Idem Alexandro.*

Heu pereo mentis propter excellentiam,
Aliis saluti quae fuit mortalibus.

21. *Epicharmus.*

Quis velit non invidendus, o amici, vivere,
Quando qui non invidetur nullius pretii est homo?
Quippe caecum qui tuetur indolet, non invidet.

22. *Pindarus.*

Multo invideri optatius
Movere quam fletum alteri.

23. *Agatho.*

Sapientiae ergo melius inviderier,
Quam propter aurum.

24. *Philemon.*

Nimium benigne dum doces, nimium invides,
Idque agis ut haec tot audiens discam nihil.

25. *Hesiodus Operibus.*

Sic figulo figulus, fabro faber invidet, et sic
Odit inops inopem, sic vatem denique vates.

26. *Sophocles Creusa.*

Non divitiis, non conjacio
Mihi contingat superare modum:
Quippe infestae livore viæ.

^yRefer ad Tit. XXXVI.

27. *Idem Epigonis.*

Pressum solent livore rumores mali
In prava potius trahere, quam in recti viam.

Lucilius. [Anthol. Pal. XI. 192.]

Cum cruce vicinum figi majore videret
Quam sese Diophon, tabuit invidia.

Incertus.

Invidia ipsa suis consumitur undique telis.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 193.]

Pessima res livor: sed habet laudabile quiddam,
Liventi quoq; cor exedit atque oculos.

Palladas. [Anthol. Pal. X. 51.]

Invidear potius, quam sim miserabilis, inquit

Pindarus. Excellunt, quos petit invidia,

Pessima perpessos miserescimus; ast ego felix

Nec nimium, nimium nec miser esse velim,

Optima res modus est: summis affine periculum;

Infima contemptum ludibriumque ferunt.

Idem. [Anthol. Pal. X. 90.]

O summa mentis invidiae perversitas;

Odit beatos invidus, caros Deo,

Ita capta nos invidia vecordes rapit;

Ita mancipamus sponte nos amentiae,

In pulverem redacta gens Graeci sumus,

Quos mortuorum spes sepulchrales fovent;

Versa atque conturbata sunt adeo omnia.

Idem. [Anthol. Pal. X. 91.]

Prosequitur odio quisquis adamatum Deo,

Damnatus ille maxima est insaniae,

Deum lacescens Marte manifestario:

Iram reportans praemium invidentiae,

Et nos decet diligere dilectos Deo.

Sophocles Ajace.

Serpit juxta livor habentem.

Phocylides.

Alterius laetis noli macrescere rebus.

Invidia caelum vacat et gens tota Deorum:

Non Phoebi radiis majoribus invida Phoebe,
Non terra inferior eaeli laquearibus altis,
Non amnes pelago: sed habent haec omnia pacem.

28. *Aeschylus.*

Paucis id adeo est insitum mortalibus,
Feliciores ut sine invidia colant.

29. *Menander.*

Adolescens, id quod res est non intelligis.
Vitio suopte consumuntur singula,
Et rei cujusque pernities intus latet.
Hoc est ferrugo ferro, si consideres,
Ligno teredo, tineaeque vestibus.
Invidia vero, quod malorum pessimum est,
Tabem creavit et creabit et creat,
Vere satelles animi corrupti impia.

T I T U L U S XXXIX.

D E P A T R I A.

1. *Euripides.*

Omnes amantes patriae pro publica
Salute verbis reque conniti decet.

2. *Incertus.*

Patriam ut recuperes ne labor tibi sit gravis.

3. *Euripides Phoenissis.*

A. Homini, ut videtur, patria res dulcissima est.
B. Quam dulcis illa fando non possim assequi.

4. *Incertus.*

Patriam dulce est habitare bonis,
Et congesto gratius auro.
Adeo est assuescere multum.

5. *Incertus.*

Vita lugubris paterno degere extorrem solo.

6. *Euripides Aegeo.*

Nam quid paterno dulcius tandem solo?

7. *Idem Dictye.*

Ni pravus essem, patriae nunquam tuae
Contemtor, haec externa laudares sola.

8. *Ibidem.*

Nam me quidem censore non recte sapit
 Qui patriam collaudat alienatum, suae
 Contemtor, inque non suos mores abit.

9. *Idem Phoenice.*

Salve meorum terra majorum parens!
 Eheu! ut homini quamlibet presso malis
 Altrice nulla dulcior tellus humo.

10. *Idem.*

Spartam tibi quae contigit orna:
 Nobis fuerint cura Myoenae.

11. *Menander Heauton Timorumeno.*

Verè beatus qui sit, in patria sua
 Debet manere et liber, aut potius mori.

12. *Sophocles Tereo.*

Beatum te puto vitae, hoc magis
 Quod dura nescis tristis exilii mala.

13. *Euripides Philoctete.*

Beatus ille, qui domi felix manet.

14. *Aeschylus.*

Manere debet quisquis est felix domi:
 Manere ibidem quisquis infelix agit.

15. *Theognis.*

Ornabo tenuem patriam, nec civibus extans,
 Nec pravis praebens moribus obsequium.

16. *Sophocles.*

Quicunque patriae vivit inimicus suae,
 Hunc nolo amicum. Sospitatrix civium
 Est patria: rectos illa dum cursus tenet,
 Vectoribus conserere sermones vacat.
 His institutis hanc ego urbem munio.

17. *Euripides Phoenissis.*

I. Magnumne patria vivere extorrem malum?

P. Nil majus isto: nec satis fando assequar.

I. Quae causa, quae res tam graye exsilium facit?

P. Primum, loquendi nulla libertas adest.

I. Servile certe, non loqui quae sentias.

18. *Homerus.*

Felix auspiciu[m] patriam defendere bello.

19. *Idem.*

Ite viri, atque rates propter decernite, donec
Quilibet inveniat jactu sibi fata vel ictu.

Quid tum si cadat? hoc patriam non turpe tueri.

20. *Idem Odyssea.*

Nec fata recusat,
Fumum de patriis possit dum cernere tectis,
Dux Laertiades.

21. *Ibidem.*

Ah tam suave nihil quam patria, quamque parentes.

22. *Euripides Phoenissis.*

Medios in hostes, mater, imprudens ego
Prudensque veni: patriam necessitas
Amare cogit: quisquis hoc hominum negat,
Sese ipse verbis pascit: at idem cogitat.

T I T U L U S X L.

DE EXILIO.

1. *Euripides Philoctete.*

^a Fortuna laeta patriae levat altius
Stantes, jacentes durius contra premit.

2. *Idem Phaëthon.*

Ubicunque recte vixeris, patriam puta.

3. *Incensus.*

^a Argivus an Thebanus? haud unam mihi
Assumbo: patria est Graia qua tellus patet.

8. *Euripides Phoenissis.*

^b Sepelite quaeso me, parens, tuque o soror,
Humo in paterna: civitas per vos mihi
Placata fiat hactenus, patriae meae
Ut condar in tellure, si regno excidi.

Ib. *Incensus.*

^c Amica tellus me sua gleba tegat.

^a Refer ad Tit. XXXIX.

^a Eodem.

^b Eodem.

^c Eodem.

Ib. *Euripides Phoenissis.*

a Tua o, tua oculos dextera occludat meos,
Mater.

9. *Idem.*

Patet omne caelum praepeti Jovis aliti:
Ita terra quaevis patria est forti viro.

T I T U L U S X L I .

D E A R C A N I S .

1. *Euripides Ino.*

Tacenda quae sunt nemo per te intelligat.
Fax parva facile montis Idaei nemus
Totum cremarit. Dixeris uni, cito
Rumor per urbem fiet arcanum tuum.

2. *Anaxandrides.*

Qui commendatum sibi sermonem acceperit,
Injustus est, aut impotens si eliminet.
Qui lucri causa, injustus: qui aliter, impotens:
Et hic et ille pariter ex aequo mali.

3. *Sophocles.*

Quod vis taceri, nolo mihi commiseris:
Non habeo claustrum, visne loquar apertius?
Tenere lingua quicquid arcanum est negat.

4. *Idem Aleadis.*

Ne sciscitare: multa fari haud expedit.

9. *Pythagoras.*

Puris pura canam: procul hinc arcete profanos.

T I T U L U S X L I I .

D E C A L U M N I A .

1. *Menander Boetia.*

Habenda non est insuper calumnia
Quantumvis falsa, nam sunt qui augere assolent:
Quapropter ista praecavere negotium est.

a Refer ad Tit. CXXIV.

2. *Cleanthes.*

Calumnia res nulla pestilentior,
Quae decipit mala arte credentem sibi,
Et immerenti pertinax odium struit.

3. *Euripides Alexandro.*

O rex, malorum maximum calumnia est.
Nam saepe qui superatur eloquentia,
Utcunque justa dixerit, causa cadit.

4. *Menander.*

Calumniae vi saevius nullum est malum:
Dedecore namque crimen alterius suo
Luat necesse est accusatus innocens.

5. *Idem.*

Suspicio factis plus valet ad calumniam:

6. *Idem.*

Qui mentem addicit credulam calumniis,
Aut ipse est pravis inquinatus moribus,
Aut certe ingenio nil supra puerum valet.

T I T U L U S X L I I I .

DE REPUBLICA.

1. *Euripides Phoenissis.*

Si civium animis illud infixum foret,
Quicquid suarum virium est, id commodis
Conferre patriae, cuncta superarent mala
Tutae beato civitates otio,

2. *Idem Phaëthonete.*

Animi ille vecors est, mea sententia,
Quicunque natis mente non pollutibus
Popularibusve fraena tradit imperi.

3. *Incertus.*

Haud tuta navis una quam fepet anchora,
Ut quae tribus se credit, Haud recte regat
Vir unus urbem: satius adjungi alterum.

4. *Euripides Phryxo.*

Non solitudo sed viri sunt civitas.

6. *Sophocles Phaedra.*

Constare nescit patriae securitas,
 Ubi superbo jure calcantur pede,
 Pudorque sanctus; virque verbosus, tenens
 Manibus habenas callidis, urbem regit.

6. *Idem Alceidis.*

Quid ad haec dicam mens ambigua est.
 Ubi degeneres vicere bonos,
 Quaenam urbs subsistere posset?

7. *Idem Eriphyle.*

Ubi profutura liberum non est loqui,
 Sed victa cedit civitas pejoribus,
 Periclitatur saepe peccando salus.

8. *Bion Bucolicis.*

Ne me destituas sine munere. Dona canenti
 Ipse dedit Phoebus. Pulchras honor educat artes.

9. *Eupolis.*

Ex multis quae dicenda sunt non video unde incipiam.
 Adeo hanc videre civitatem nequeo sine dolore,
 Nos, o senes, rempublicam non talem habuimus olim:
 Sed imperatores erant ducesque civitati
 De gentibus primoribus, deque eminente censu,
 Quos venerabamur ut Deos: et erant Dei profecto.
 Ita res secura tum stetit. Nunc, sicubi militandum est,
 Praeficimus bello et copiis homines piaculares.

10. *Euripides Supplicibus.*

Tres namque classes civium: pars divites
 Inutilesque et opibus insatiabiles:
 Pars capite censi turba proletaria,
 Qui nihil habentes invident habentibus,
 Stimulisque linguae saeva figunt vulnera,
 Amata pravis factio rectoribus,
 At servat urbem de tribus medium genus,
 Custodientes qui placet legi modum.

11. *Sophocles.*

Ubi pueri ipsos praesides urbis regunt,
 Morata non est, ut decebat, civitas.

12. *Euripides.*

Status urbis aeger ad mala ingenio valet.

18. *Idem.*

Nil geritur aequi rebus in mortalium.

Oportuit nil posse fortunae vagae

Arbitria, sed conspicua florere omnia,

Ut qui vigore roboris primus foret,

Seu tendere arcum, seu vibrare hastam manu,

Suo imperaret jure deterioribus.

14. *Sophocles Ajace.*

Male educatae praebet indicium indolis

Civis recusans obsequi rectoribus.

Non civitatem sancta majestas diu

Fraenare legum poterit amoto metu,

Nec disciplinae castra servabunt modum

Quae non pudor munierit et reverentia.

15. *Menander Incensa.*

fTria sunt, here,

Ex quies geruntur cuncta: nempe ex legibus,

Aut ex necessitate, aut consuetudine.

16. *Euripides.*

Quod ipse deliqui alteri non suaserim,

Ut solia regni liberis tradat suis,

Oculos priusquam sentiat tenebris premi,

Ne sobolis ipse debeat legem pati.

17. *Sophocles Ajace.*

Ubi insolenter cuncta pro libidine

Impune facere est, civitas felicibus

Nimis usa ventis naufraga in fundum ruet.

Sit ergo temperata libertas metu:

Nec arbitremur nos, patrantes quae juvent,

Non illa mox debere quae doleant pati.

Sunt ista vicibus nexa.

18. *Ibidem.*

Serpit juxta livor habentem:

Plebs nuda tamen, tolle potentes,

e Refer ad Tit. CV.

f Refer ad Tit. XLIV.

Haud praesidii satis ipsa sibi est.
 Modicus validi, validusque iterum
 Modici sese sustentat ope:
 Sed non possunt mentes stupidae
 Tam provida dicta doceri.

19. *Euripides Hecuba.*

Totus laborat urbis infelix status,
 Quotiens vir acer et bono patriae studens
 Nihil refert insigne prae pejoribus.

20. *Idem Aeolo.*

Possetne summa stare res, locupletibus
 Si plebs remotis pauper habitaret solum?
 Sejuncta nolunt a malis poni bona,
 Quae temperata publicam rem promovent.
 Quod defit inopi, supplet huc dives manus:
 Quod non habemus divites, hoc pauperum
 Labor ministrans nos honoratos facit.

21. *Idem Antigona.*

Domestica odia civibus nasci solent,
 Cum factiones civitatem distrahunt.

22. *Idem Alcmena.*

Res est optima veritas
 Justi in principiis urbe.

23. *Menander.*

Vir probus, idemque felix, publicum est bonum.

24. *Idem.*

Honesti ratio plus lege interdum valet.

25. *Sophocles.*

Res est honesta patrias leges sequi.

26. *Idem.*

Summum malorum est populus impatiens regi.

27. *Heniochus.*

Jam singularum nomen expromam tibi:
 At universim plurimas urbes vides,
 Quae jam desipiunt inde a multo tempore.

^g Refer ad Tit. XLIV.

Forte interpellet aliquis, et, cur hoc loco
 Sint pariter omnes, quaerat. Ergo a me audiat.
 Quaecunque circum spatha telluris patent,
 Olympia haec sunt. Illam jam scenam aspice:
 Spectacularem eam esse persuade tibi.
 Esto. Quid inibi civitates nunc agunt?
 Venerunt libertati facturae sacra,
 Quoniam tributis liberatae sunt modo.
 Sed postquam a sacro ventum est, illas perdidit
 Conviviis excipiens de die in diem
 Per multum tempus hospes imprudentia.
 Tum geminae ad illas accesserunt mulieres
 Quae cuncta conturbarunt. Optimatitas
 Est nomen alteri, alteri Popularitas,
 Quarum incitatu pridem externatae furunt.

28. *Aristophanis Ranis.*

Civium quos genere claros, quos modestos novimus,
 Juris et veri tenaces, recte moratos, probos,
 In palaestra exercitatos, et choris, et musica,
 Hos fugamus: at peregrinis et fabris et Byrrhiis,
 Genere nequam, mente nequam, tradimus rempublicam,
 Civitas quibus olim nollet uti pro piaculo.
 Nunc^{at}at insensata tandem turba, versis moribus,
 Nobiles adhibete rebus. Siquid eveniet bene,
 Recte erit: sin male ceciderit, attamen sapientiae
 Pars erit, pati quod instat, arbore ex digna pati.

29. *Euripides.*

^hUrbes prospero servat statu
 Legum sacrarum diligens custodia.

30. *Menander.*

Injuriarum si improbis auctoribus
 Reponeremus ultionem singuli,
 Nobis putantes fieri quod fit alteri,
 Inter nos juncti conspiratis viribus,
 Non praevaleret innocentiae impetus

^hRefer ad Tit. XLIV.

Audax malorum: qui custoditi undique,
Jussique pœnæ quas merentur pendere,
Aut nulli penitus essent, aut pauci admodum.

T I T U L U S X L I V .
DE LEGIBUS ET CONSUETUDINE.

1. *Euripides.*

i Aequum est malos
Melioribus parere et imperium pati.

2. *Idem Dictye.*

j Noli tyrannis, o senex, contendere.

3. *Menander Adelphis.*

k A. Antiqua lex est ista, rectores cole.
l B. Non usquequaque hominibus cedendum est malis,
Sed obnitendum saepe, ni totam undique
Sursum deorsum yolumus vitam vorteri.

4. *Euripides Erechtheo.*

m Mandare noli' noti' probis rempublicam:
Namque impiorum natio gazam sibi,
Vel imperi' vim naeta desultat ferox,
Crevisse certens spem supra subito lares.

5. *Menander Androgyno.*

Magni aestimandum semper est assuescere.

6. *Euripides Supplicibus.*

Utilius urbi legibus nihil est bonis,
Per quas potens pauperque tantundem ferunt,
Aequalitatis arbitrio libramine:
Vincitque fretus jure majorem minor.

7. *Sophocles Ajace.*

n In posterum Dis cedere immortalibus
Discemus ergo, colere et Atridas duos:
Nam principes sunt. Obsequendum. Quippe ni?
Cum valida rerum quaeque et invictissima
Cedant honori. Nivibus horrescens hyems

i Refer ad Tit. XLVI.

k Refer ad Tit. XLVI.

m Refer ad Tit. XLVI.

j Refer ad Tit. XLVII.

l Refer ad Tit. XLIII.

n Eodem.

Fruges ferenti tribuit aestati locum:
 Desurgit atro nox globo, cum candidis
 Veniens quadrigis lumen accedit dies:
 Gravibus procellis ventus agitatum mare
 Tandem remittit: ipse cunctidomus sopor
 Sua vinela solvit, nilque perpetuo tenet.

8. *Menander.*

Lex res egregia est: at qui nimium respicit
 Leges calumniantis personam induit.

• T I T U L U S X L V.
 DE POTENTIBUS IN CIVITATE.

1. *Euripides.*

Quicunque pauper aere violenta manu
 Nimium videt se posse, non se continet
 Quin impotenter raptet alienas opea.

2. *Idem Bacchis.*

Opulentus atque animosus et fandi potens,
 Ni sapiat, urbi civis est valde malus.

3. *Idem Glauco.*

Quoties secuudis rebus exsultat nocens,
 Victae honorum languidae mentes jacent,
 Specimen tuentes improbae licentiae.

4. *Ibidem.*

In civitate qui locum primum tenent
 Odere semper aemulos hostiliter.

5. *Idem Oreste.*

Qui mente pravus, blandus eloquentia,
 Populum aure dicit, pestis est urbi nocens:
 Consilia sed qui provide impertit bona,
 Si non placet nunc, at placebit postea.

6. *Idem Hecuba.*

Ut prava dicas, quae tua est auctoritas,
 Movebit animos. Nam viri praeonobilis,
 Et tenuis, idem sermo diversum valet.

o Poterat conjungi cum Tit. sequente.
 STOBAEI FLORILEG. VOL. IV.

7. *Incertus.*

Potentum in urbe ratio habetur maxima.

8. *Menander.*

Qui civitatis principem servat locum,
Nil invidenda ei opus est eloquentia,
Sed tali morum quam facilitas temperet.

9. *Euripides Alcmena.*

p Desipere cessen, se quoque esse hominem memor,
Qui fretus opibus patriae insultat suae.

10. *Idem Medea.*

q Peregrinus urbi quam colit se accommodet :
Quin civis etiam durus in cives suos
Dat imperitae signa contumaciae.

11. *Sophocles.*

Tenens honores eget honestis dotibus:
Parvum laborem grande non sequitur decus.

12. *Euripides Alcmena.*

Hominem beatum sapere praecipue decet.

13. *Idem Aeolo.*

Belli domique principes nolim viros
In res minutas perdere ingenii decus :
Sed ubi necesse est acre consilium dare.

14. *Aeschylus.*

Sunt onera non ferenda felices mali.

15. *Sophocles Antigona.*

Non ante noris quod sit ingenium viro,
Qua mente, qua sit praeditus sententia,
Ni regimen urbis atque legum acceperit.
Nam quisquis urbis ad gubernaculum sedens
Non semper audet pulchra consilia aggredi,
Sed ora clausa retinet ignavo meta,
Hunc pessimum esse credo, et antehac credidi.
Tum si quis urbi publicisque commodis
Praefert amicum, nullius pretii est mihi.
Ego quippe (testor cuncta qui spectat Jovem)

p Refer ad Tit. XLIX.

q Refer ad Tit. XLII.

Tacere nequeam, noxiū virus meis
Si pro remedio civibus cernam dari.

T I T U L U S X L V I .

DE MAGISTRATU, ET QUALEM OPORTEAT ESSE
EUM QUI MAGISTRATUM GERIT.1. *Euripides Syleo.*

Justis amicus et bonis, contra malis,
Ubique quot sunt, hostis infestissimus.

2. *Idem Heraclidis.*

Quis statuat aliquid aut ferat sententiam,
Nisi justa partis utriusque audiverit?

3. *Idem.*

Hunc qui facinorum conscius, nec legibus
Fidens, ad aras volvitur supplex Deum,
Trahere ad tribunal nulla religio mihi.
Mala semper aequum ferre, qui fecit male.

4. *Idem Supplicibus.*

Oblata quamvis dona amicorum manu
Nunquam recepit: spiritu celso negans
Emancipare quaestui mores suos.
Culpam ferebat semper illo judice
Reus ipse, non urbs patria, quae passim mali
Rectoris ergo sustinet calumniam.

5. *Idem Oreste.*

Cum populus asper bile commota furit,
Indomita qualis flamma restingui negat,
Si quis secutus vela tendentem, simul
Pedem relaxet, apta captans tempora,
Tumor ille forte sidet, et cum sederit,
Tum nil quod impetrare desperes erit.

Sophocles Tyro.

Miserari oportet jura, non homines malos.

6. *Incensus.*

^rNon est malus qui sponte non peccat sua.

^rRefer ad Tit. II.

7. *Menander.*

Quicunque damnat causa non bene cognita,
Damnandus ipse est crudelitatis crimen.

8. *Chæremon.*

Cognosce causam, qui sapis tarde. *Suum*
Facit ipse crimen qui properiter judicat.

9. *Euripides Auge.*

Miserari opòret jura, non homines malos.

10. *Idem Scirope.*

Res pulcherrima est,

Punire sontes.

11. *Menander.*

Quae nunc vocari bonitas ita vulgo solet,
Dimisit vitam penitus in mores malos,
Quia commeatum sceleri facit impunitas.

12. *Pindarus.*

Qui contumeliosus est in alterum
Et ipse tantundam ferat.

13. *Sophocles.*

Laudo: sed et tu noveris verbum vetus:
Vir clarus humili saepe de sorte exiit.

14. *Moschio.*

Iram repellere, et verba tibi quae proferam
Pacatus audi. Quae benignum oratio
Nacta audientem est, non caret fructu suo.

15. *Apollodorus.*

Orationem qui audit, ut bene judicet,
Prius ipse secum de oratore judicet,
Quis sit, cujatis, qua domo, qualis, quibus
Puertia abusque studiis sese addixerit.
Nam qui suum ipse florem aetatis prodidit,
Apprime est aptus civitatem evertere.
Non illi turpe excidere et explodi putant.
Nihil relinquunt intentatum, cum pudor
Postico elapsus pridem ab ipsis fugerit.
Horum quisque audet experiturque omnia,
Contra ruborem frontis invictissimæ,

Mendax, perjurus testis, sartor litium,
 Fur, publicanus, commissator, denique
 Tribum cinaedus perdit, aut urbem quoque.
 Namque urbes totas, ista quas pessum dedit
 Scabies, si adiutorias, recitem tot nunero, Theon,
 Recitare ut censum navium me existimes.

T I T U L U S X L V I I .

PULCHERRIMAM REM ESSE REGNUM.

1. *Homerus Iliade.*

Imperitare malum plures. Rex unicus esto,
 Et rerum dominus.

2. *Ibidem.*

Magni animi regum, quaeis est honor ab Jove summo.
 Ab Jove regis honos, et amat rex Juppiter illum.

3. *Euripides Phoenissae.*

Ego, mater (animi nec tegam sensus mei)
 Peterem vel imas mersa sub terras loca,
 Vel solis ortus, fata si hac sinerent via
 Potentiam reperire, quae prima est Deum.

4. *Ibidem.*

Nam jura si violanda, regni gratia
 Violanda: pietas caeterum vitae regat.

5. *Idem Archelao.*

Regnum tenenti defit ad vitam Deum
 Immunitate mortis excepta nihil.

6. *Idem Aegeo.*

Perferre regnum rege sub justo juvat.

7. *Hesiodus Theogonia.*

Ab Jove sunt reges, felix sed et ille Camoenis
 Dilectus dulcem qui fundit ab ore loquelam.

T I T U L U S   X L V I I I
ADMONITIONES DE REGNO.

1. *Euripides Plisthene.*

Nec tota vulgo fraena committe imperi,
Tribuens nec opibus plus satis, plebem preme.
Plebis tuentem jura nec pelle exulem,
Neq; honore nimum tolle; ne popularibus
Suffultus auris vindicet regnum sibi.
Hunc qui secures raptat indignus cave:
Gravissima urbi noxa, felices mali.

2. *Idem.*

Virum potentem non decet, me judice,
Minimeque regem vilibus contendere.
Namque hoc minores gloriae ducunt sibi.

3. *Idem Antiopa.*

Amans quietis animus et amicis bonus
Et civitati. Qui volet, famam sibi
Quaerat periclis: ego nec audaces nimis
Nautas, nec urbis praesides laudaverim.

4. *Idem Antigona.*

Regi placere plurimis tulissimum.

5. *Idem.*

Dat sapere regi turba sapientum comes.

6. *Sophocles Oedipo.*

Hoc si tenebis, quod tenes, regnum diu,
Praestabit homines quam solum vacuum regas.
Nam quid vel arx est alta vel picta ratis
Prora refulgens, vidua si est intus virum?

7. *Menander.*

Eximia res est rex antestans robore,
Servans judiciis juris sanctimoniam.

8. *Homerus Iliade.*

Tota nocte sopor non est bene consiliantis,
Sub quo tot populi, cui tanta et talia curae.

9. *Idem.*

Grandaevum legit in primis fortisq; senatum,

s Refer ad Tit. XLVI.

Ipse gerens cunctis miti se pectore patrem:
Nil pravum facere, ad populam nil turpe profari
Audens, ut decuit sacros vivere reges.

10. *Hesiodus Theogonia.*

Namque ideo inventi reges, ut sede curuli
Sublimes laesis erectum restituant jus,
Mulcentes populi blandis sermonibus aures.

11. *Theocritus.*

Morum liberrimus ille,
Ingenio comi, Musis et amoribus apto,
Qui verum falso distinguere norit amicum,
Multa dare et multis largus, facilisque petenti,
Convenit ut regi: non est tamen usque petendum.

12. *Hesiodus Theogonia.*

Calliope reliquas vincit formosa sorores.
Quae sese comitem sacratis regibus addit.
Nam quemcunque satum divino sanguine regem
Nascentem placido viderunt lumine Musae,
Illi in dulcem destillant carmina linguam,
Illi melle fluit vox dulcior: omnis in illum
Ora simul vertit populus, cum limite vero
Ambiguum causae secat et certamina magna
Compescit, subito sapientia verba profalus.

T I T U L U S . X L I X .

D E V I T U P E R I O R E G N I

1. *Euripides Supplicibus.*

Nihil tyranno civitati infestius:
Commune nec enim civibus jus est, ubi
Leges in ipsas unus imperium tenet.

2. *Idem Ione.*

Laudata multis temere blanditur quidem
Regni potestas fronte, sed luctus graves
Occultat intus. Quomodo felix foret,
Qui cuncta circumspectat et inquietam trahit
Timore vitam? fata si fingam mea,
Civis beatus esse quam rex maxilim:

Nam rex amicos pessimos querit sibi,
Bonos pergesas mortis obfornidinem.

3. *Idem Auge.*

Pereat profecto, quisquis aut regnum appetit,
Aut civitatem tradit in paucas manus.
At dulce nomen alma libertas mihi:
Nam quisque minimum quod habet, hoc magni facit.

4. *Idem Electra.*

Multos amantes et petidores sui
Habet potestas: quo tenenda est acrius.

5. *Euripides Antigond.*

Utinam nec ulla imperia nec leges forent.
Regnare velle maxima imprudentia est,
Nam cur habebit unus imperium in pares?

6. *Idem Alcmæone.*

Heu magna magnis sunt malis obnoxia.

7. *Idem Peliasi.*

Exlex potestas ista, quam vulgo stupent,
Nil aliud est quam splendida infelicitas.
Nam qui suorum est ipse praedo et carnifex,
Molitiones semper allorum timet.

8. *Menander Aspide.*

Reges o miserrimi.

Nam quid praecipuum tandem habent! atque interim
Quam vitam ducunt anxiā, custodiis
Septi unde quaque et munimentis arcium?
Nam qui tam facile suspicantur singulos
Ad sese armatos pugione accedere,
Supplicia pendunt quanta!

9. *Dionysius.*

Dominatio omnis mater est injuriae.

10. *Sophocles Oedipode.*

O regnum opesque et artis eximum decus,
Quae, quanta vobis instat invidentia
Vitae inquietis aemulo in certamine!

Refer ad S. S. XLVIII.

11. *Ibidem.*

Rerum satisiens in solem
Mundo tyrannum protulit.

12. *Idem Ajace.*

Difficile regi instare pietatis viam.

13. *Idem Polyxena.*

Nemo imperator se potest exercitus
Jactare cunctis largitate gratiae:
Nec ipse qui me latius regnat Deus,
Seu siccat agros, imbre seu fuso rigat,
In jus vocatus omnibus causam probet.
Mortalis ergo, matre mortali satus,
Quinam Jovem ipsum vincerem prudentia?

T I T U L U S L.
D E B E L L O.

1. *Euripides.*

Mutat favorem saepe bellorum alea:
Florem juventae Mars superbus pignerat,
Oditque segnes: civitati nascitur
Hinc luctus ingens, mortuis ingens decus.

2. *Aratus Phaenomenis.*

Ferrea tua vero proles exorta repente est,
Ausaque funestum prima est fabricarier ensem,
Et gustare manu victimum, domitumque juvencum.

3. *Pindarus Hyporchematis.*

Dulce Mars inexpertis:
Expertus arma corde cernit invito.

4. *Homerus Iliade.*

Indignus legum auxilio laribusque tribuque,
Qui cives inter feralia suscitat arma.
Urbs abit inflamas: eadit alta strage virum gens:
Pignora parva trahunt alii captiva, nurusque.

6. *Euripides Aeolo.*

Audere cogit saepe nos necessitas.

Refer ad Tit. LI.

7. *Tyrtaeus:*

Audite, invicti quando genus Herculis estis:

Obstipo nondum Juppiter est capite.

Ne stantum contra numerum trepide virorum,

Sed parvam primis objicite agminibus.

Projicite ex animo hanc animam, nec lumina solis

Quaerite prae Mortis nocte soporifera:

Scitis enim, saevi quam facta illustris Martis,

Quam sit bellorum nobilis ille furor,

Saepe fugam experti, fugientes saepe secuti:

‘O juvenes sois vos ista, nec ista latet.

Nam qui consertis clypearum umberibus audent

Cominus in primos vulnera ferre viros,

Saepe minus pereunt, et servant pone sequentes:

At timidis virtus undique disperit.

Nec quisquam fando valeat memorare malorum

Degeneres animos millia quanta premunt.

Turpe etenim trepido fugientem praelia cursu

Imbelli dorso vulnera suscipere:

Turpe et pulvrea stratum tellure cadaver,

Cujus ab hostili cuspide terga rubent.

Sed bene progressus miles pede calcet utroque

Tellurem, et labrum dente premat tacito:

Crus, latosque humeros, et pectus forte, femurque

Ventroso clypeus ferreus orbe legat:

Dextera sed validam summa vi torqueat hastam,

Pennata et galeam crista supervolitet.

Discite belligeram faciendo fortiter artem:

Munitum scuto tela timere nefas.

Cominus aggrediens potentam quilibet hastam,

Vel gladium hostili deprimat in latere:

Haereat et scutum scuto, stabilisque pedi pes,

Tum conus cono, tum galeae galea:

Pectora pectoribus coeant: sic ipsius hostis

Vel telum manibus prendite, vel capulum.

Tu vero interea veles post scuta latescens,

Nec lapidum densis imbribus obruere,

Nec cessa jaculis obstantem figere turbam:

Te teget armato milite densa cohors.

*T I T U L U S , E I .
AUDACIAE LAUS.

1. *Tyrtaeus.*

Non allo in pretio, non ulla laude notandus,
 Sive pedis celeris, sive manus pugilis,
 Sit licet et vasto Cyclopum corpore major,
 Et superet cursu Threicium Boream,
 Tum pulchrae vincat Tithonum munere formae,
 Divitiis Cynaram, divitiisque Midam,
 Tantalidam Pelopem diffuso limite regni,
 Adrastum blandi vocibus eloquii,
 Omnia quin habeat, si desit adorea belli:
 Quippe usus nullos tempore Martis habet,
 Qui non intrepidus caudem spectare cruentam,
 Consertumque hosti gaudet habere pedem.
 Hoc vere solidum certamen, et unica virtus
 Aeterno juvenes quae decorat decore.

2. *Euripides Temenisi.*

*Pulcherrimum est certamen armis vincere.

3. *Idem Temeno.*

Audere decet. Tempestivi
 Namque labores hominum generi
 Finem peperere beatum.

4. *Idem Archelao.*

Audere semper fortiter juvenes decet:
 Nam gloriae exsors semper est ignavia:
 Celebritatem sanguis et sudor ferunt.

5. *Tyrtaeus.*

Res populi commune bonum vir robore praestans,
 Immotus primis qui stat in ordinibus,
 Oblitusque fugae venit in certamina Martis,
 Adjiciens animum, projiciens animam:
 Qui propter stantem generosae mortis amore
 Concitat: hunc bello dixeris egregium:

*Poterat conjugi cum Tit. VII.

*Refer ad Tit. LIII.

Quem subito hostiles pavitant fugitantque catervae:
 Qui bellum fluctus arte manuque regit:
 Qui dulcem amittit, sed primus, in agmine vitam:
 Magnus honor generi, magnus honor patriae.
 Vulnera multa ferens, adversa sed omnia, fossa
 Pectore, lorica nec minus, et clypeo.
 Hujus ad exequias plorant juvenesque senesque:
 Hunc tota urbs planctu funera prosequitur:
 Sed nec honore caret tumulus, sobolesque superates,
 Et sobolis soboles, totaque posteritas:
 Semper honos nomenque manent et posthuma fama:
 Sub tellure siti gloria morte caret:
 Scilicet intrepidum quem stantem et belligerantem
 Pro patria et natis Mars ferus abripuit.
 Fugerit at nigrae si longa silentia noctis,
 Et spolia e bello victor opima ferat,
 Hunc venerata minor colit, hunc et senior aetas:
 Sic tumulum multo plenus honore petit:
 Cujus honoratam populo nec vocibus ausit
 Nec dictis quisquam laedere canitiem:
 Assurgunt illi juvenes aquaeaque turba:
 Assurgunt aevo jam graviore senes.
 Hoc nunc quisque paret virtutis scandere culmen,
 Bellum indefesso sollicitans studio.

6. *Euripides.*

Adolescit hominum rebus ex duris decus.

7. *Idem Archelao.*

Me laborem sumere
 An est iniquum? quem pigrum fama accipit?
 Quis concupivit magna inertis pectore?

8. *Idem Telepho.*

Aude aliquid, quamvis dent tibi dura Dei.

9. *Idem Archelao.*

Imbelle vulgus anteeunt pauci et boni.

10. *Idem Hippolyto.*

Mortalium fortuna fas nescit sequi:
 Sed vi manuque cernimus quaeri et rapi
 Quodcumque rerum est, occupandum audacie.

11. *Idem Ixione.*

Consilia cuncta dicit ad victoriam:
 Intrepida virtus. Sine laborum impendio
 Nec regna finit magna, nec crescunt domus.

12. *Idem Erechtheo.*

Imbellium agmen sperno prae paucis bonis.

13. *Idem Andromacha.*

Multis juvenibus praestat animosus senex.
 Nam quo paventi corporis validi vigor?
 Quin satius est cum laude nec inultum mori,
 Quam vivere ut sine laude moriaris tamen.

14. *Idem.*

Florens juventa praelium quisquis fugit,
 Sine re coma est caroque, practerea nihil.
 Jucunda quam sit vita mensarum vides,
 Circumstrepentis quale fortunae jubar;
 Sed abest superbae clara laus adoreae,
 Nisi periculum provocans adsit vigor,
 Duri labores Martium pariunt decus.
 Graium per orbem foeda res ignavia est,
 Nil expetiscens praeter unum vivere.

15. *Homerus Iliade.*

Imbelli et pavido frons vertitur, et color omnis:
 Mens animi negat ipsa intra praecordia claudi,
 Sed genuum tenuis atque pedes subsidit in imos:
 Palpitat interea sub pectore tabificum cor
 Mortis fata pavens, nec cessant stridere dentes.
 At contra forti constat color, et metus omnis
 Immoderatus abest.

17. *Evenus.*

Audere egregium est atque utile, si sapere adsit:
 Abiunctum clades et mala ferre solet.

18. *Antiphanes.*

Necessitas nos quando moriendi tenet.
 Nimium gravis jactura est mortem perdere.

19. *Callinus.*

Quonam hic usque tepor juvenes, quando ignea vobis

Vis animi? non vos Amphiperictyonum
 Tam segries censura movet? vos alta putatis
 Otia, cum tellus undique Marte fremat.
 Jam quicunque vir est scutum ferat obvius hosti,
 Et jaculum vibret vel moriente manu.
 Gloria namque ingens adoriri cominus hostem,
 Pro grege natorum conjugaeque et patria.
 Fortibus et pavidis condicto tempore mortem
 Parca feret. Rectum quilibet interea
 Protendat gladium, clypeo generosa recondens
 Pectora, dum primo sanguine pugna calet.
 A fato nulli mortis fit gratia, non si
 Auctores generis sit numerare Deos.
 Saepe aliquem elapsum circumstridentia tela
 In lare privato mors inopina rapit:
 Mors vilia populo, et nullum meritura favorem.
 Fortem plebs celebrat, grataque nobilitas,
 Sive cadens populi gemitus expressit amantis,
 Seu vivens auget semideum numeros,
 Vertitque in se oculos ceu celso vertice turris:
 Quippe unus multos laudibus exsuperans.

20. *Menander.*

Viaticum vitae optimum est audacia.

21. *Moschio.*

Saepe per silvam brevi
 Dejecta ferro brachia alnorum jacent:
 Saepe agmen ingens parva concidit manus.

22. *Pindarus Olympicis.*

Periculose si quod est opus aleae,
 Recusat imbellem virum.

23. *Sosithenus Misero.*

Ut una volucres aquila sexcentas fugat,
 Ita una bene docta anima turbam ignobilem.

24. *Sophocles Scyriis.*

Juvenes amat raptare Bellonae furor.

25. *Menander.*

Nullum nobilium numen est audacia.

26. *Aeschylus Caribus.*

At sibi vindicat
Homicida mavors robora ipsa exercitus.

27. *Menander Sponsore.*

Vulgi audacia
In moliendo turbidas curas habet:
At inter actus, si bona est occasio,
Inopinus ultro casus ingenium facit.

T I T U L U S L I L
DE JUVENTUTE.

1. *Euripides Andromache.*

Quisquis juventa floret, et juveniliter
Contemnit aequum, pestis hic est publica.

2. *Idem Andromeda.*

Suasit juventa, vi potens, mente impotens.

3. *Idem Melanippa.*

Quam dira res est juvenis eximie malus!

4. *Idem Archelao.*

Aetate juvenis qui sit in re paupere,
Si sapiat animo, maximum miraculum est.

5. *Idem Dictye.*

Juvenis, sed animo per laborem exercito.

6. *Agatho.*

Juvenilis animus flexiles motus habet.

7. *Metrodorus.*

Adolescens ambitiosus, praecox est malum.

8. *Idem.*

Juvenile vitium est fastus atque audacia.

9. *Menander.*

Ne tu loquentis respice aetatem precor,
Sed an quae deceant verba prudentem loquar.

10. *Idem.*

Sapientiae vis non est in canis sita:
Ingenium multis est senectutis loco.

11. *Cratinus Eunidis.*

Aetate tali, mente et animo compari.

12. *Theognis.*

Aetas prima ferox subducit pondera menti,
Multorumque animos crimina multa docet.

13. *Homerus.*

Quippe levis semper juvenili in pectore mens est.

T I T U L U S L III.

VITUPERIUM AUDACIAE ET ROBORIS.

1. *Menander.*

Domi necesse est vitam vivat liberam
Qui sit beatus, aut ne vivat amplius.

2. *Idem Deposito.*

Nullam fert opulentiam
Militia. Vita ductitatur in diem,
Studiique sterilis sera est experientia.

3. *Idem Sicyonia.*

Praebent, ut video, risus materiam affatim
Stratioticum schema et mores exotici.

4. *Appollodorus Disparescente.*

Qui felix ad senectam perduraverit
Miles, nisi inter timidos, reperiri haud potest.

5. *Menander Aspide.*

Causam salutis quamvis parvam militi
Reperire difficile, exitii facillimum.

6. *Menander.*

Bellum atque nitidum militem ne Juppiter
Quidem ipse fingat.

7. *Appollodorus Puelo.*

Ut miles factus subito ex homine es libero!

8. *Philemon.*

Non homo, sed miles, quem sagina ut victimam
Pascit, suo mox immolandam tempore.

9. *Antiphanes.*

Amice qui non mortis sit peculium
Miles, qui vitae causa se auctorat nec?

T I T U L U S L I V.

DE IMPERATORIBUS, ET PERTINENTIBUS AD.
BELLUM MONITA.1. *Incertus.*

y Praeclara facta ratio nutrix educat.

2. *Incertus.*

Perfecit has res ratio, non robur manus.

3. *Sophocles.*

Dextra valente plus valet sapientia.

4. *Agatho.*

Valente dextra potior est prudentia.

5. *Euripides Antiopa.*

Sapiente cura civitas feliciter

Domusque regitur: eadem et ad bellum valet.

Sententia una vincit innumeratas manus.

Multi imperiti plena res discriminis.

6. *Idem Aeolo.*

Vis exigua est quamcunque homini

Natura dedit: plus consiliis

Superare datum.

7. *Idem Bellerophonte.*

Magis timendus qui tener magnum sapit,

Quam roboris qui plenus ingenio vacat.

8. *Idem Palamede.*

Duces reperias mille: at unum atque alterum

Qui corde sapiat longa vix dederit dies.

9. *Idem Rheso.*

Utinam valeres mente, vi quantum manus:

Sed nemo cunctis rebus ex aequo utilis

Reperitur: aliud alteri munus datum:

Alii dabunt consilia: pugnare est tuum.

10. *Idem Archelao.*

Modica sed fortis manus,

Multo imperanti melior immenso agmine.

y Refer ad Tit. III. ut et sequentia quaedam.

11. *Ibdem.*

Pulchrum ac decoram, nobili in primis viro,
Bene Marte gesto consequi famam ducis.

12. *Idem Erechtheo.*

Volentibus Dis arma sapientem decet
Movere, non caeleste si imperium vetet.

13. *Ibdem.*

Sine jure bellans non reddit sospes domum.

14. *Idem.*

Odi creatum patriae et bello ducem,
Qui ferre nescit casibus solatia.
Fortuna, quae res versat, iratos sibi
Secura ridet. Qui sapit, si quid minus
Recte ceciderit, arte correctum dabit.

15. *Idem Temenisi.*

Ars imperantis prima nosse hostem suum,
Et scire qua sit parte concessus capi.

16. *Idem.*

Sic imperabis ergo. Dux autem bonus
Aequo necesse est jure regat exercitum.

17. *Idem Temenisi.*

Saepe imperiti robur in damnum patet.

18. *Idem Phoenissis.*

Tuta quam ferociora malle ductorem decet.

19. *Idem Bellerophonte.*

Cruenta gaudet vulnera obvolvi dolis
Victoria, alnum numen. Exspes atque iners
Via veritatis. Mars amat mendacia.

20. *Idem Helena.*

Audere supra quam queas dementia est.

21. *Sophocles Aleasi.*

Nemo ut videtur. Sed vide an non rectius
Sit vincere hostem quamlibet fraude impiis,
Quam servitatem ferre et imperium pati.

22. *Idem Ione.*

Rebus quietis jura pietatis coli

**Laudo: sed hosti quo minus noceas tuo
Obstarē debet nulla legum auctoritus.**

23. Menander.

**Qui cum non militarit, militiae imperat,
Gregem hostiarum ducit, non exercitum.**

46. Incertus.

Sive dolo, seu vi manifesta, clamve palamve.

**T I T U L U S L V.
D E P A C E.**

1. Euripides Cresphonte.

**Pulcherrima Diva Dearum
Pax, circumfusa beato
Sequitur quam copia cornu,
Nimium nimiumque morantem
Te te, Dea, cernere flagro,
Metuens ne plena laborum
Senio mea vita fatiscat,
Tua nectare plena priusquam
Detur semel ora tueri,
Et carmina juncta choreis
Epulasque et florea sertā.
Ades huic venerabilis urbi,
Longeque penatibus arce
Dirae mala seditionis:
Fugiat discordia, ferro
Quae ludere gaudet acuto.**

2. Aristophanes Agricolis.

**Mater opum benigna
Alma pax, et qui trahitis planstra boves gemelli,
O mihi si liceret
Vivere a bello vacuum, cumque meo redirem
Emeritus labore
Post humum fossam, tenui membra liquore loto,
Solvere faece vinum,
Et simul vesci raphano, triticeoque pane.**

3. *Bacchylides Paeanibus.*

Pax alma res fert maximas mortalibus:
 Illa ministrat opes
 Blandosque lusus carminum.
 Tunc laetus ignis in Deorum altaribus
 Lanigeras pecudes
 Caesasque consumit boves:
 Gratus palaestrae tunc juventutem labor
 Serlaque juncta mero
 Et tibiae exercent sonus:
 Tunc inter ipsa fibularum vincula,
 In clypeique sinu,
 Araneae texunt opus:
 Hasta cientes alta robigo obsidet:
 Cordis amica quies
 Nullo fugatur classico:
 Sed altus haeret et sui juris sopor:
 Carminibus resonat
 Vicinia et festa dape.

4. *Euripides Erechtheo.*

Araneae circa meam decurrat orsus hastam;
 Tranquilla dum canis mihi pingat caput senecta,
 Et candicantem vinciam comam virente serto.
 Tum Thressa pelta pendeat de lectuli columnis,
 Doctisque ego in chartis legam famae probata verba.

5. *Philemon Pyrrho.*

Sollicita quaerit philosophorum natio,
 Immane quantis temporum dispendiis,
 Quae sit boni natura: nec reperit tamen.
 Virtutem praefert ille, at hi prudentiam.
 Haec quid sint quaerunt non minus, quam quid bonum.
 Ego terram fodiens, vivens vitam rusticam,
 Quam facile inveni, Juppiter, quod sit bonum:
 Pax nempe, sospitatrix et clemens Dea.
 Prolem, cognatos, sacra, amicos, nuptias,
 Annonam, vinum, sanitatem, gaudia,

Olim: Heic hasta, et illic ensium mucro jacet. Refer ad Tit. LVIII.

Divitias pax fert. Ista si defecerint,
Nulla esse hominibus vita vitalis potest,

6. *Euripides.*

De Marte quoties itur in suffragia,
Nemo imminere cogitat mortem sibi:
Sed quisque cladem destinamus alteri.
Quod si in comitiis funera ante oculos forent,
Furiata bello non perisset Graecia.
Atqui, duarum cum datur rerum optio,
Quae sint videmus commoda atque incommoda,
Quantoque potior Marte pax mortalibus,
Quae docta nutrit studia, quae luctus fugat,
Fœcunditate gaudet, opulentat domum.
Tamen hac relicta, ferreas belli vices
Eligimus. Et qui plus potest sua sub juga
Mittit virum vir, civitatem civitas.

7. *Aristophanes Anatibus.*

O stulte, stulte; paci haec insunt omnia:
Habitare villam, colere rus villae adsitum,
Procul abstinere se fori negotiis,
Validos duos habere aratores boves,
Audire pecudum dulce balantum gregem,
Sonumque in pelvim decidentis faeculae,
Obsonio uti turdis, ^b tringillis quoque,
Non expectantem de fori fastidio
Triduanos pisces, quos propolae perfidi
Admetiatur falsilibri pens manus.

8. *Idem Pace.*

Dea o bona, racemifera, quam te nominem?
Verbum unde iuveniam sesquampullatum tibi?

9. *Menander.*

Vel inter saxa agricolam nutrit
Pax alma: bello sordet et felix ager.

^b Olim: *panniculie*.

T I T U L U S   L V I .
DE AGRICULTURA QUOD BONA SIT.

1. *Aristophanes Pace.*

O gratae hominibus pacis altrix optima,
O promiconda, dispensatrix, opifera,
Nata, soror. Haec me nuncupabat omnia.
B. At tibi quod ergo homen? A. Vita rustica.

2. *Ibidem.*

O bonis amica, fautrix ruris, o felix dies:
Te, libet, visa, mearum vitium affari ordines.

3. *Menander Adelphis.*

O sancta tellus, longo te post tempore
Libens saluto. Non honos hic cuilibet
Humo: sed agrum quoties intueor meum,
Id quod me nutrit numinis veneror loco.

4. *Amphis Carminatricibus.*

Jucunda solitudo quam res aurea est!
Namque ager hominibus verus est vitae pater,
Qui solus novit paupertatem abscondere.
At urbe theatrum plenum est infortunii.

5. *Menander Coma.*

Virtutis et viyendi liberaliter
Magistrum si quis quaerit, agrum comparet.

6. *Phocylides.*

Quisquis opes quaerit, glebae sibi comparet uber:
Nam rus est vere illud, habet quod Copia, cornu.

7. *Menander.*

Fortes progenerant asperi victus loca.

8. *Aristophanes Acharnensibus.*

Pacis cupitor, cum suburbanum intuor,
Urbem perosus rus meum desidero,
Quod nunquam dixit, Carbones, opsonis,
Oleum aut acetum compara. Nam nil opus.
Ipsum ista inemta suppeditabat omnia.

e Refer ad Tit. VII.

9. *Menander.*

a Fingis te agrestem, cum revera sis malus.

10. *Aratus Phaenomenis.*

Nec mala lis fuerat, necdum discordia nota,
 Nec fera seditio furiarat mobile vulgus,
 Saeva nec audaces fuerant freta passa carinas:
 Sed bubus tracto sulcantęs vomere terras
 Malebant tenui contenti vivere cultu,
 Sufficiente Dea justis pleno omnia cornu.

11. *Menander Hydria.*

O quam jucundum mores exoso malos!
 Est solitudo!

12. *Aristophanes Nebulis.*

Me vita apprime delectabat rustica,
 Incuriosa, inulta, squallore obsita,
 Sed apibus et pecudibus et olivis scatens.

13. *Euripides Antiopa.*

Haec, ut sapere credaris, cane,
 Dum fodis arasque, pecora dum pascis tua:
 Vocum frui alios splendidis nugis sine.

14. *Idem Butemeno.*

Alios ad usus alia tellus aptior.

15. *Philemon.*

Eorum quae homines possident justissimum
 Ager est, suppeditans quorum natura indiget:
 Nempe oleum, vinum, caricas, mel, triticum.
 At veste purpureae atque vasa argentea
 Usum in tragœdia habent, in vita non habent.

T I T U L U S L V I I

DE AGRICULTURA IN CONTRARIUM

1. *Menander.*

e Haec est voluptas prima vitae rusticae,
 Spe lactiorum cuncta quod lenit mala.

a Refer ad Tit. XI.

e Refer ad Tit. LVI.

2. *Diphilus.*

Asellus unus rure ex vicino meo
Adfert domum quotannis, quod votis sat est,
Libamen, oleum, grossulos, mel, hordeum,

3. *Menander.*

Florere belli decore laus vera est viri:
In rure desudare servile est opus.

4. *Anaxilaus Lyrarum fabro.*

A. Vales ne? quam macer es! *B.* peri:
Rus ipse pasco.

5. *Menander Agricolis.*

Meo agro justiorem nemo est qui colat:
Nam flores profert, tanquam caelitibus Deis,
Laurumque et hederam: quod si insevero hordeum,
Tantumdem exacte reddit quantum acooperat.

6. *Philemon.*

Ager mihi instar medici est: ita me perpetim
Alit severae lege parsimoniae,
Tenuem suppeditans frugem, villi tantulum
Quod odori sat sit, pauxillum oleris, caeterum
Siccas dapes et rupieosas, capparim,
Thymum atque asparagum, haec sola: proin metuo nimis
Ne me excarnificet misera macie perditum.

7. *Incertus.*

Rus ego sollicite oculo, non me ut nutriat,
Sed ipsum ut a me nutriatur affatim,
Fodio seroque semper et nō non ago,
Ut ratio expensi et accepti respondeat:
Sed iste, quem emi, conturbator est ager,
Quem cum medimnis hordei conseverim
Viginti, vix mihi ille tredecim reddidit:
Bellatum ad Thebas alios septem isse arbitror.
Servare sepulchrum jusso me Niobeidum.
B. Erit adjumentum, spero. *A.* Imo ita nunc hercule est.
Nam quod fert, uno ferri jumento potest.

8. *Philemon Supposititio.*

Agricola semper dives annum in proximum est.

9. *Menander.*

Mixtum est arioso dulce in vita rustica.

T I T U L U S L V I I I .

D E V I T A Q U I E T A .

1. *Euripides Antiopa.*

Vitam otiosam qui potest traducere,
Negotium si quaerit, haud recte sapit.

2. *Idem Iphigenia in Aulide.*

Felix mihi tu, tranquille senex.
Felix quisquis molle, periclis
Et laude vacans, transigit aevum,
Minus at felix sibi mandatus
Quem vinxit honos.

3. *Idem Bacchis.*

Durare novit, quod sapientia
Tranquillat, aevum: sospitat et domos;
Tales remota ex arce caeli
Res hominum superi tuentur.

4. *Idem Heraclidis.*

Felix qui procul negotiis
Consilia sana et fausta suppeditat sibi.

5. *Idem Oenomaus.*

Peccare quisque plus solet, quo plus agit.

6. *Aeschylus Prometheus vincita.*

Nil profuturis ne laborem impenderis.

7. *Epicharmus Perfuga.*

Tutum est, mulier, placidumque quies
Semper juxta mediocre sedens.

8. *Menander Hydria.*

O quam jucundum mores exoso malos
Est solitudo: nilque meditanti improbum
Satis magnae divitiae bene pascens ager.
At plausus populi et vitae delectamina
Urbanae splendent, sed perenne nil habent.

¶ Poterat conjungi cum Tit. XXX.

9. *Pindarus.*

O ter beatus qui patriae statum
 In constituta sede locaverit,
 Tranquillitatis lumen alnum
 Respiciens, animoque pellens
 Discordiarum tetrica nubila,
 Quas atra gaudet pauperies sequi,
 Infesta crescenti juventae,
 Et pueris inimica nutrix.

10. *Cercides Mimambis.*

Oblitus illud providae testudinis:
 Suus cuique lar amicus optimus.

11. *Bion Bucolicis.*

Haec quae non didici nunc tandem discere serum est.

Ib. *Idem.*

Si quid dulce sonant mea carmina, gloria nobis
 Sufficit ex illis, et habenda est gratia fato:
 Sin laudata minus cecini, quid plura laborem?
 Nam si vivendi nobis geminata dedisset
 Tempora seu Fatum, seu Juppiter, esset ut aevi
 Altera laetitiae pars, altera dicta labori,
 Responsura quies tantum sudoribus esset.
 Sin vitae spatium miseris mortalibus unum
 Concessere Dei, modicoque id fine coercent,
 Quid juvat in tristes annos impendere curas?
 Quae spes pectora fessa novas demittit in artes,
 Sollicitatque animum possessis plura parare?
 Oblitine adeo morti haec obnoxia nasci
 Corpora, quamque brevis vitae modus?

T I T U L U S L I X.

D E N A V I G A T I O N E.

1. *Homerus Odyssea.*

Nil reperire usquam est pelagi crudelius undis,
 Quae facile evertunt hominum quamvis validam vim.

2. *Alexis Commorientibus.*

Qui mare navigio tentat, aut mendicus est,

Aut furiit, aut mortem quaerit: ex istis tribus
Quin unum ei conveniat fieri non potest.

3. *Sophocles. Scyriis.*

Heu misera vere navigantium natio,
Quorum periculis non pares quisquam Deum,
Non Fors hera opibus gratias rependerint.
Fluxam sequentes nam levis venti fidem
In magna merces damna projiciunt suas,
Donec reperiant lucra, vel mortem oppetant.

4. *Aratus Phaenomenis.*

Corpore semifero magno Capricornus in orbe,
Quem cum perpetuo vestivit lumine Titan
Brumali flectens contorquet tempore cursum.
Hoc cave te ponto studeas committere mense.
Nam non longinquum spatium labere diurnum,
Non hiberna cito volvetur curriculo nox:
Humida non sese vestris aurora querelis
Ocius ostendet clari praenuntia solis:
At validis aequor pulsabit viribus auster.
Tum fixum tremulo quatietur frigore corpus.
Sed tamen anni jam lahuntur tempore toto,
Nec cui signorum cedunt, neque flamina vitant,
Nec metuunt canos minitanti murmure fluctus.
At nautae fulicae similes, mergoque natanti,
Anxia per totum jactantes lumina pontum,
Nequicquam nusquam parentia litora quaerunt,
Dum tenuis nigro tabula hos distinguit ab Orco.

5. *Philetas.*

Cum volet ostendet terram Deus: interea nos
Ventorum levium cernere templa juvet.

6. *Antiphanes Ephesia.*

Miseri qui in pelago vitam vivunt. Si tamen
Quis navigantium vivit, centum stadia
Terra proficiunt satius, quam juger mari.
Tun' pelago credas te, tot salvis restibus?

7. *Incertus.*

Quam dulce, mater, abstinentem navibus
Fluctus marinos intueri a littore!

8. *Homerus.*

Paulum nam sunt a morte remoti.

9. *Menander Thrasyleonte.*

Secunda quae vocatur navigatio,
Est fracta nave tabula arrepta evadere,

10. *Callimachus.*

Surgit ibi ventis unda procelliferis,

11. *Idem.*

Felix et paucis annumerandus erit,
Cui sunt nulla maris commercia; sed mea vita;
Non secus ac mergi, clausa tenetur aquis.

12. *Sophocles Tympanistis.*

Possitne majus gaudium a superis dari,
Quam terra si te excipiat, et tecto latens
Curis solutus audias pluviae sonum?

13. *Idem Erechtheo.*

Quaerenda nayis magna pae tenui scapha;

14. *Menander.*

Lucri cupido et navigandi audacia
Per facile redditum divites aut mortuos.

15. *Antiphanes.*

Terra esse pauper malum, quam dives mari,

16. *Euphorion Philoctete.*

Ast illum vitae cupidum mare fluctibus hausit,
Lenta super pelagus tollentem brachia frustra,
Heu miserum Dolopionidem; manibusque micantis
Obruit unda animam, salsusque os occupat imber,

17. *Antiphanes.*

Divitiis insolescit mercator suis,
In quas dominii ventus ipso plus habet,

18. *Euripides Philoctete.*

Beatus ille qui domi felix manet,
Sohdoque merces locat et a ponto abstinet.

19. *Moschus Bucolicis.*

Cum placido pelagus mulcet levis aura susurro,
Pectus avet tentare vagum mare: nec mihi dulcis

Terra, sed in mites votis feror omnibus undas.
 At simul insonuit Nerei domus, et vada montis
 In speciem surgunt spumantia, cum furit aequor,
 Respicio terras arbustaque: vivite fluctus:
 Nam tellus mihi fidia: placet nemus, et placet umbra,
 Pinus ubi resonans ventorum murmura ridet.
 Piscator nimium miser heu, cui cymba penates,
 Et pelagus labor, et praedae spes unica pisces.
 Me juvet umbrosa platani sub tegmine somnus,
 Et salientis aquae strepitus audire canoros,
 Pastori quae tuta metu sine gaudia praestant.

T I T U L U S L X.

PRO ARTIBUS.

1. *Amphis Vinitoribus.*

Ad casus tristis, vita quas hominum capit,
 Nullum arte est aliud dulcius solatium:
 Nam disciplinis sese ingenuis occupans
 Sua mala mens sine sensu praeternavigat.

2. *Hipparchus Pictore.*

In aetate hominum nihil arte est pretiosius,
 Aut ad degendam vitam conducibilius:
 Res alias quippe belli et fortunae vices
 Transmutant facile: ars semper incolumis manet.

3. *Hermodotus.*

Non auget artem copiosa oratio:
 Opera necesse est gloriam artis praedicent.

4. *Simylus.*

Nec arte destituta virtus ingenii
 Ad studia quaevis sola sibi sufficerit,
 Nec rursus ars si desit ingenium sat est:
 Sed his duobus dulce conspirantibus
 Alia exiguntur insuper, sumptus, amor,
 Usus, benignum tempus atque occasio,
 Judexque dicta qui bene accipiat bene.
 Nam si quid horum dura sors inviderit,
 Non assequentur studia voti terminum.

Ordo, voluntas, indoles, industria
 Reddunt bonos doctosque: longa autem dies
 Praeter senectam ferre nîl homini potest.

5. *Menander Tibicina.*

Dies, avita saepe quae fuerant, bona
 Alienâ fecit, corpori parcens. Tamen
 Praesidia vitae solida in arte sunt sita.

T I T U L U S L X I .
 DE ARTIBUS IN CONTRARIUM.

1. *Menander Piscatore.*

Qui primus reperit artem altricem pauperis,
 Multos effecit miseros. Simplicius fuit,
 Hunc cui difficilis vita est mature mori.

2. *Antiphanes Fullone.*

Quisquis Deûm artis primus monstrator fuit,
 Is maximo mactavit mortales malo.
 Nam si quis artis expers in inopiam incidit,
 Semet periclis objiciens, uno die
 Aut rem decusque assequitur, aut mortem invenit.
 At nos quibus ars est data pro vitae pignore,
 Perpetua spe fovemus esuriginem;
 Cumque esse miseris liceat parvo tempore,
 Vitam per omnem tales esse malum.

3. *Menander Hymnide.*

Felicitas raro ad senectutem comes
 Arti est, ni dominum valde avarum invenerit.

4. *Euripides Polyide.*

Vitam hominis artes praegravant, non sublevant.
 Nam sustinere crimen imperitiae
 Censore quovis sortis est durae nimis.

T I T U L U S L X I I .

D E D O M I N I S E T S E R V I S .

1. *Euripides Helena.*

Malus ille quisquies res heriles ut suas
Non curat; una laetus atque una dolens.

2. *Ibidem.*

Sim servus tu sum; quando sic nasci datum,
Dum cura servis mihi sit ascribi probis.
Si denegatur liberum nonne mihi;
At libera est mens. Satius hoc multo; mala
Quam duo subire: quod facit, quisquis jugo
Juris alieni vitia conjungit sua.

3. *Idem Meleagro.*

Quam dulce servo facilis ac clemens herus,
Heroque servus qui domo praestat fidem!

4. *Idem Antiopa.*

Tractare servum studia liberalia
Minime decorum est, otiove insuescere.

5. *Menander.*

Res taediosa est servus plus sapientis hero.

6. *Idem.*

Quoties benignus dominus servo contigit,
Hoc esse summum munus fortunae puta.

7. *Incertus.*

Quanto benignum satius est dominum pati,
Quam vivere inopem liberi sub nomine!

8. *Philiscus Thebanis.*

Mei quidem unus dominus, at vestrum omnium,
Quos liberos vocamus, imperium obtinet
Lex, vel tyrannus: et tyrannorum, metus.
Reges superstant subditis, Di regibus,
Necessitas Dis. Juris alieni vides
Quodcumque rerum est; parva sub magnis jacent,
Aliisque debent alia servitii fidem.

9. *Antiphanes.*

Sic mihi videtur: servo qui patria excidit
Benignus dominus patriae praestat vicem.

10. *Menander.*

Quid frustra frugi et bonus es? namque herus omnia
 Cum sua dilapidet, et tu diripiás nihil,
 Defraudas temet ipse, et illum non juvás.

11. *Euripides Archelao.*

Non alere servum, sed nec ingenuum, domi,
^g Homini modesto praestat, et tutissimum est.

12. *Idem Antiopa.*

Cernis servitus quid sit mali?

13. *Idem Archelao.*

Vitam dedi ut famula esset. Aequum scilicet
 Ut sequiora serviant potioribus.

14. *Idem Alejandro.*

Sapis quidem tu Priame: tamen audi precor.
 Plus quam necesse est sapere qui servus sapit,
 Onus est molestum, nec domi possessio est
 Quae plus mali producat et frugis minus.

15. *Ibidem.*

Merito reprendi. Pessimum, servi, gentis
 Nil in futurum consulunt, ventres meri.

16. *Ibidem.*

Quicunque dominis exhibent servi fidem,
 Crudele parium concitant odium sibi.

17. *Menander Praeaccusante.*

Ita uti jubetur exsequi tutissimum
 Servo esse, veteres praedicant.

18. *Euripides Alejandro.*

Pravi quibus non servitus expenditur
 Ratione, sed fortuna res dijudicat.

19. *Ibidem.*

Servos enim
 Non utile est habere qui praestent heris.

20. *Idem Alcmaeone.*

In servum herilis magna pars recidit mali.

21. *Idem Busiride.*

Servo profari quamlibet verum nefas,
 Usus heriles ferre si verum negant.

^g Ita in ms. *Altore qui sit potior, vel tutissimum est.*

22. *Idem Alcmaeone.*

Quicunque servo praebet aures credulus,
Supplicia magna debet imprudentiae.

23. *Idem Eurystheo.*

Fidum qui ministerium exhibit,
Res ille heriles celet et praestet fidem.

24. *Idem Alcmena.*

Domino placendum est: hoc enim servo expedit,
Quicquid laboris imperatur, hoc suae
Efficere fidei specimen atque industriae.

25. *Idem Hecuba.*

O fortuna servorum mala,
Necessitas quos subigit audere improba.

26. *Idem Ione.*

Servos quod unum facere eontemtos potest
Vox est: in aliis libero distat nihil,
Quicunque mentem servus ingenuam gerit:

27. *Menander Puello.*

Servire qui sic discit, ut excipiat nihil,
Is nequam est servus. Jus profandi libere,
Quod sensit animus, dederis, reddes optimum:

28. *Philemon.*

Here, quisquis est homo natus, quamvis serviat
Is servitutem, tamen esse homo non desinit.

29. *Idem Migrante.*

Servo mala est fortuna delinquens herus:
Partem subire nam malorum cogitur.

30. *Sophocles Acrisio.*

Fugitivus arctis vinculis coercitus,
Quin quae placent loquatur, ambigere est nefas,

31. *Menander Thessalis.*

Tranquillus animus vitam servilem fovet

32. *Eubulus.*

Quise fugitivi gesserunt pro liberis,
Multi recurrent pristina ad praesepia:

33. *Sophocles.*

Si corpus istud servit, at mens libera est.

34. *Menander.*

Et civitas et lex et perfugium mihi
Et justi pariter atque injusti regula
Heras est, arbitrio cujus me aequum est vivere.

36. *Theognis.*

Non est mancipium recta cervice tueri:
Sors flexum servos jussit habere caput.

37. *Euripides Medea.*

Quocunque herili cecidit adversum domo,
Id triste servi corda percellit probi.

38. *Idem Melanippa.*

Obstare servo nomen haud aequum est probo:
Est quando virtus famula superat liberos.

39. *Idem Phryxo.*

Infame servis notum est: mens interim
Cum liberis sit saepe liberalior.

40. *Alexis.*

Ferme omnes servitutem quotquot serviunt,
Eos dominorum moribus videas pares.
Nam quibus obsequium semper praebent moribus,
His ipsa tandem se natura attemperat.

41. *Euripides Antiopa.*

Eheu ut omne ubique servorum genus
In sequiora cuncta transscripsit Deus!

T I T U L U S LXIII.

DE VENERE VULGIVAGA, QUAE GENERATIONI
HUMANAEC AUASAM PRAEBET, ET DE AMORE
VOLUPTATUM CORPORIS.

1. *Euripides Aeolo.*

Exercet homines sorte diversa Venus:
Est quando luctum portat, est quando juvat:
Accedat ad me cum favens est maxime.

2. *Idem Antiopa.*

^b Rerum satietas omnium est. Turpes toros

^a Refer ad Tit. VI.

Vidi sequentem, pulchra cui conjunx domi:
 Et plenus epulis aliquis e vili cibo,
 Novitate commendante, cepit gaudia.

3. *Idem Hippolyto.*

Qui dona Veneris spernit, animi contumax,
 Nimium sequente non magis culpa vacat.

4. *Idem Antigona.*

Juvenem calentem Veneris indomita face
 Arcere vigiles non valent custodiae.
 Amor ipse, quamvis rudibus, ingenium facit.
 Dulce et salubre quae modum novit Venus.

5. *Idem Hippolyto.*

Ferenda non est, tota cum sese excutit,
 Venus, benigna sponte cedenti Dea:
 At si quis alto spiritu obniti parat,
 Hunc illa domitum tractat inclementius.

6. *Sophocles.*

Pueri, Venus quae dicta, non tantum est Venus,
 Sed omnium una nominum vim possidet:
 Eademque Dis est, visque non superabilis,
 Eadem furor lymphatus, eadem mel merum
 Amoris, eadem luctus. Insunt omnia,
 Studium, quies tranquilla, violenti impetus.
 Quorum medullas occupavit, liquitur
 His anima. Tanti numinis quid liberum?
 Illa et natantes caeruleo pisces salo
 Et humi vagantum saecla quadrupedum subit:
 Illa inter ipsos alites quatit:
 Homines ferasque subjugat, Superos quoque.
 Nam quem Deorum adorta non inter dejicit?
 Et si loqui fas (vera sed fas est loqui)
 Jovis cor ipsum superat: atque hasta sine,
 Sine ense cuncta dissipat victrix Venus
 Mortalium consilia et immortalium.

iOlim: *tandem obruit, 'Exi τρισὶ μαίασιν ἐγίγνοται τὴν ἡγεμ.*
 Salmas. Ex. Plin. 291.

7. *Bion Bucolicis.*

Aut Musae metuere Cupidinis aspera tela!
 Aut adamant magis, et vestigia semper adorant.
 Si quis eas comitetur habens inamabile pectus,
 Protinus hunc fugiunt deditanturque docere.
 At cantat qui dulcē gravi percussus amore,
 Hunc circumfusae pariter coluere sorores.
 Atque adeo, quam vera loquar, me discere teste est.
 Namque alium celebro quoties hominem vè Deum vè,
 Lingua cadit subito, nec jam canit ut solet ante.
 At quoties canto Lycidan et numen Amoris,
 Occurrunt ultro mihi carmina, blanda fluit vox.

8. *Zopyrus.*

Ego vitam Amoris degere expertem meis
 Non precor amicis, sed deo placido frui.

9. *Aristarchus.*

Qui nulla Amoris passus est incendia,
 Necessitatē nescit invictae jugum,
 Quae me subegit hoc iter capessere.
 Namque ille robur addit infirmis Deus,
 Idemque monstrat inviis rebus viam.

10. *Anaxandrides.*

Umbratico doctore multo est aptior
 Amor magister vitae ad humanae viam.

11. *Euripides Auge.*

Qui non Amoris numen admirabile
 Supraque cunetos caelites positum putat,
 Aut stupidus ille aut orbus experientia,
 Ignorat homini maximus quis sit Deus.

12. *Antiphanes.*

Quicunque amantes orbos mentis praedicat,
 Is ipse quantus quantus ingenio caret:
 Nam vita ab hominum si volupfatem auferas,
 Mors ipsa vita fiet: praeterea nihil.

13. *Alexis.*

Non est magister ullus adolescentiae
 Tam fidus atque diligens, atque est amor.

Idem.

¶ Evidem Cupido primus est caelestium,
 Cunctis superior atque majoris preti.
 Nam nemo repperitur usque adeo tenax,
 Adeo eis duris aut severis moribus,
 Qui non suorum tribuat huic partem Deo,

14. *Menander Thesauro.*

Quibus est juventus ac divitiae dapsiles,
 Amori hos jubeas indulgere comiter,
 Nam qui in senectam rem ampliando differunt,
 Solvunt usuras otiosi temporis.

15. *Menander Comprandentibus.*

Amorem inter Deos

Validissimum esse hoc arguento evincitur,
 Quod pejerantur propter hunc omnes Dei.

16. *Mimnermus.*

Vita quid est, quid dulce, nisi juvet aurea Cypris?

Tum peream, Veneris cum mihi cura perit.
 Flos celer aetatis sexu donatus utriusque,
 Lectus, amatorum munera, tectus amor,
 Omnia diffugiunt mox cum venit atra senectus,
 Quae facit et pulchros turpibus esse pares,
 Torpida sollicitae lacerant praecordia curae;

Lumina nec Solis, nec juvat alma dies,
 Invisum pueris, inhonorumque pueris,
 Tam dedit, heu, senio tristia fata Deus,

17. *Menander Nauclero.*

Natura sua

Tractabile esse amantis ingenium solet.

18. *Idem Thesauro.*

Amoris incitamen cantillatio est.

19. *Theocritus.*

Oscula vana quidem, sed in his quoque magna voluptas.

¶ Grotii ms. Deum potentum maximus longe est Amor,
 Dignusque ante alios quem tu . . . . colas;
 Nam nemo est adeo parta parsimonia
 Aut morum tanta . . . .
 Qui non . . . numen atque participet suj.

20. *Menander.*

Amantium ira ferre aetatem non potest.

21. *Idem Heroe.*

Amore, domina, nihil est efficacius,
Nec imperator ipse superum Juppiter:
Quin cuncta, ab illo dominus et victus, facit.

22. *Euripides Andromeda.*

Amore quisquis captus est mortalium,
Si forte amores commodos iuvenerit,
Desiderabit gaudii nullum genus.

23. *Idem Hippolyto.*

Mihi nil timentis auctor est audaciae
Qui solus arctis invenit rebus viam,
Amor potestas omnium invictissima.

24. *Sophocles Trachiniis.*

Quicunque Amori, pugilis in morem, manum
Tollens resistit, errat et pravum sapit:
Namque Amor in ipsos jus habet summum Deos.

25. *Idem Phaedra.*

Non in virorum sola Amor se pectora
Et feminarum insinuat. Ipsas quin Deum
Sollicitas animas et ferum ponti gregem.
Nec ipse contra tendere omnipotens Deum
Rex audet. Ultro flexus imperium subit.

26. *Moschus Bucolicis.*

In somnis adstare mihi Venus aurea visa est:
Infantem pulchris manibus ducebat Amorem,
Spectabat terram qui cernuus: atque ita fata est:
Te puer hic pastor, dicat cantare magistro.
Dixerat atque abiit: tum, quae meditatus avena
Carmina, ceu docili, recitabam stultus Amori:
Gaudeat ut Phœbo cithara inventore, Minervâ
Tibia, Mercurio testudo, et fistula Pane.
Haec ego dictabam. Sed nil mea carmina curans
Ipse puer contra me, quid sit amare, docebat,
Caelestumque hominumque faces, matrisque triumphos.
Sic oblita mihi docui quae carmina Amorem:
Quicquid Amor docuit memori mihi pectore sedit.

27. *Idem.*

Hespere, quo nullus Veneri dilectior ignis,
 Hespere, caeruleae sanctissima noctis imago,
 Qui Lunae cedis quantum tibi sidera cedunt,
 Alme fave, mihi formosus dum pastor aditur :
 Sitque mihi tua fax Lunae vice: quae modo primum
 Fulgere incipiens subito occidit. Haud ego fur sum.
 Non est quod metuat caeca me nocte viator:
 Verum amo; dulcis amor res non indigna favore est.

28. *Incensus.*

Felix quisquis amat, sed ametur ut ipse vicissim:
 Felix Pirithoo Thesus comitatus amico,
 Tunc quoque cum Ditis descendit ad horrida regna.
 Felix Taurorum quoque finibus exsul Orestes
 Communes Pylade errores sectante viarum.
 Felix Aeacides olim vivente sodali,
 Felix ille etiam moriens, cui contigit ulti.

29. *Moschus Bucolicis.*

Echo vicinam Pan corniger; ipsa sed Echo
 Saltantem Satyrum; Lydam Satyriscus amabat.
 Quantum Papa Echo, Satyrus tantum usserat illam,
 Et Lyde Satyrum. Vice flagraba*atis* amores.
 Quantum quisque suum nam fastidib*at* amantem,
 Tantumdem ipse suo fastidibatur amato,
 Hoc sibi crudelis documentum sumat: amantem
 Quisquis amatur amet, ut amans quoque rursus ametur.

Orpheus Hymnis.

Praecluis, alma Venus, caelestis, laeta lepore,
 Undigena, o genitrix, sacra quam nocturna celebrant,
 Conjuga, pervigilans, violans atque insidiatrix,
 Nil sine te, Dea: tu totum tua sub juga mittis.
 Tu mundi praefecta tridentibus, omnia gignis
 Per spatia alta poli, per frugiferae sola terrae,
 Per mare velivolum, Bacchi veneranda sodalis,
 Quae dapibus gaudes, Dea pronuba, mater Amorum,
 Lectisterna, latebriuens, Suadela, benigna,
 Proma et conda eadem: Dea patrima, conciliatrix.
 Tu lupa, tu Divum Regina et sponsepulatrix,

Ortus sancta parens, vitalis, blanda, virosa :
 Quae fraenas homines, portans effraene Necesse,
 Vique Cupidinea succendis secla ferarum.
 Cypri, favé magno Jove prosata: seu per Olympum
 Sublimem incedis vultu regina sereno,
 Seu Syriae tibi templa placent fumantia ture,
 Seu mage per campos auratis vecta quadrigis
 Aegypti veheris propter foecunda fluenta.

Proclus Hymno Veneris.

Reginam Lyciae gentis Venerem celebramus,
 Cujus ope auxilium nacti certamque salutem
 Primores patriæ, sacrorum conscientia corda,
 Urbe sua sanctum delubrum rite dicarunt,
 Foedera casta notans, animo quae cernere solo est,
 Caelicolae Veneris Volcanique ignipotentis:
 Undi tibi, Dea, nomen Olympia: namque tua vi
 Vastam pernitiem saepe evasere, tenentes
 Virtutem ante oculos. Foecundo quippe cibili
 Exoriebatur robusta ac provida proles,
 Vitaque ridebat passim vernante sereno.
 Nunc quoque, diva favens, nostrae cape dona Camoenaæ,
 Namque et nos Lycio de sanguine duximus ortum.
 Arce animam probris et honesti subjice flamas,
 Terrigenae pellens furiatum virus Amoris.

Idem Hymno alio.

Aeternam Veneris seriem cantare paramus,
 Et regale sacri fontis caput: unde profecti,
 Immortale genus, pennatum numen Amores:
 Quorum alii telis mentem ferentibus urunt
 Pectora, ut illecebris sublime trahentibus icta
 Matris conspiciant rutilum fulgentia templa.
 Ast alii patris imperio sapientipotentis,
 Perpetuam cupidi sobolem submittere mundo,
 Immittunt animis vitae terrestris amorem,
 Rursum alii coetus et foedera conjugiorum
 Cum magna curant cura, mortalis ab ortu
 Seminis ut semper genus immortale propagent,
 Omnibus hic labor est, Veneri servire parenti.

O Dea, nam nihil est tua quod non audiat auris,
 Immensum coeli seu circum volvēris axem,
 Diceris unde animam Mundo inspirare perennem,
 Seu septemgeminos orbes super, aethere summo,
 Suppeditas nostris connexibus indomitam vim,
 Audi, te veneror: moestumque laboribus aevum
 Justificis semper telis mihi sancta guberna,
 Antecavens facibus pateant ne corda profanis.

Incensus. [Anthol. Pal. IX. 39.]

Blanda Vēnus Musis: Venerem celebrate puellae,
 Ne meus hic in vos arma capessat Amor.
 At Veneri Musae: Marti jactare memento
 Talia; nam nobis non volat iste puer.

Orpheus Hymnis.

Sanctum, alnum, facilem, magnum veneramur Amorem,
 Pennatum, igniferum, velocipedem, arcitenentem,
 Qui colludere amat mortalibus et superis Dīs,
 Vorsimanum, geminum, claves rerum omnium habentem,
 Aetheris immensi, telluris et aequoris et quae
 Terra parens hominum generi spirantia nutrit,
 Et quae latipatens orcus tenet, et mare raucum:
 Namque hōrum tu solus habes, Deus alme, gubernal,
 Nunc igitur pura cum mente clientibus adsis,
 Cispellens furias pravaeque libidinis aestum.

Theocritus.

Nuper in alveolis apis improba laesit Amorem,
 Dum furto raptare favos parat. Ille tumescens
 Jam digitis, tractatque manum sentitque dolorem
 Et pede subsiliens terram ferit. Inde parenti
 Triste malum monstrans cum fletibus, En apis, inquit,
 Corpore quam parvo quam grandia vulnera figit!
 Subridens cui mater: Apis non esse putabas
 Te similem, parvus qui grandia vulnera figis?

Argentarius. [Anthol. Pal. IX. 221.]

Miror in hac gemma spectans immane leonis
 Robur ut aurigae more gubernet Amor.
 Illa manus fraenum docta regit arte: flagellat

Ista jubam. Puerο blandus in ore decor.
 Hunc ego crudelem metuo. Non parcer opinor
 Hic homini, talis cui fera ludus erat,

Incensus. [Anthol. Pal. II. 108.]

Juppiter, Eripiam tibi spicula, dixit Amori;
 Ille, Tona: fies cum volo rursus olor.

Leonides. [Anthol. Pal. II. 179.]

Teligerum turis quis imagine finxit Amorem,
 Illum qui quondam nec Jove se abstinuit?
 O bene Vulcano quod jam datur ille videri,
 Qui tantum in lenti debuit igne rogi.

Antipater. [Anthol. Pal. IX. 420.]

Vincere te lachrymis, Telembrote, credis Amorem?
 Tantillo tantas scilicet imbre faces?

Semper flagrat amor. Extingui nesciit ille
 Tunc, etiam, magnō cum satus in pelago est.

Zenodotus. [Anthol. Planud. I. 14.]

Ad fontes puerum posuit quis sculptor Amorem,
 Extingui sperans flumine posse faces?

Incensus. [Anthol. Pal. IX. 15.]

Heus vigilem qui nocte paras accendere flammam,
 Et facibus velles lumen habere tuis,
 Sume meo lumen de pectore. Nam mea flagrat
 Intus scintillis flammivomis anima.

Theocritus.

Abit ille, pedes quoctunque ferebant,
 Ah demens: ita cuncta gravis Deus usserat ossa.

Idem.

Omnia fausta forent, possem si pellere Amorem.
 Nunc sumus, o mihi fide Thyoniche, ceu pice mures
 Gustata: tanto nec quae medicina furori.
 Novimus. At natam Simus periens Epichalci,
 Aequalis meus, emenso reddit aequore sanus.
 Aequor et ipse petam: miles non optimus, at nec
 Pessimus: in medio satis est consistere censu.

Idem.

Ardebant paribus se lancibus. Aurea quondam
 Saecula, cum semper redamaret amatus amantem.

Idem.

Vidit ut Europam Divum pater, ilicet olli
Non bene provisis feriuntur corda sagittis,
Vi Veneris, novit quae vincere sola Tonantem.

Idem.

Tibi ne durus sit Amor Deus,
Humanum qui tam facile ingenium domat,
Et me mollivit fueram qui ferreus.

Idem.

At non effugies, quem nulla effugit, Amorem.

Idem.

Triste satis frigus, fluviis labentibus aestas,
Alitibus laquei, retia tensa feris,
Virginibus caluisse, viris. O Juppiter, o rex,
Non ego sum solus: te quoque vicit Amor.

Idem.

Venisti tandem post tres noctesque diesque,
O puer: at miseros lux una absumit amantes.

Idem.

Aspирent utinam faciles ambobus amores,
Nomina venturi celebrent ut nostra nepotes.

Moschus.

Amissum nuper clamans Venus anxia natum:
Ecquis, ait, triviis palantem vidi Amorem?
Ille erro meus est. Pretium grande auferet index,
Basiolum Veneris: sed enim non basia tantum
Ille feret, puerum quicunque adduxerit, hospes.
Viginti in pueris facilis puer ille notatu.
Igneus in vultu color est, non candidus: igne
Lumina bina micant: mens improba, blanda loquela:
Non quod sentit, idem fatur quoque: mellea vox est,
At cor implacidum quoties furit: insidiator,
Nunquam vera loquens, pravus puer, aspera ludit.
Crispula caesaries: nulla est reverentia fronti.
Utraque parva manus, sed longe docta ferire
Ipsas usque fores Orci atque Acherusia regna.
Corpoе nudus agit: mens quaerit tecta latebras.

Alitis huc illuc instar volat, inque puellas,
 Inque viros fertur, sedet intra viscera tandem;
 Arcus parvus adest: et in arcu missile telum,
 Hoc quoque non magnum; summum sed in aethera fertur.
 Auratam dorso pharetram gerit: intus acerba
 Spicula conduntur, queis me quoque vulnerat ipsam.
 Haec crudelia cuncta: sed est crudelior illis
 Fax, quae parva licet, novit tamen urere Solem.
 Hunc tu si invenias, strictum rape: parcere noli.
 Si flentem videas ne decipiare caveo.
 Subridet? tanto trahe fortius. Oscula libat?
 Oscula sint suspecta: madent et labra veneno.
 Haec cape quae gesto, tibi do, si dixerit, arma,
 Ne cape: tincta feris etenim sunt omnia flammis.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 157.]

Cur Deus esset Amor? nec enim mala facta Deorum
 Novimus: humano sanguine gaudet amor.
 Non armata quidem gladio manus: et tamen eace,
 Quae dedit immani funera saevitia,
 Stratus enim cum matre puer jacet, et super ipsos
 Vir saevis lapidum jactibus interiit.
 Non opus hoc Martis, Ditisve: Cupidinis omne est,
 Cernite quo lusu gaudeat ille puer.

Lucianus. [Anthol. Pal. X. 29.]

Non Veneris puer est laedit qui corda, sed illum
 Praescribit vitiis mens male sanā suis.

Paulus Silentarius. [Anthol. Pal. IX. 443.]

Ne Veneri pandas animi penetrale caveto;
 Nam feras a duro corde resultat amor.
 Lubricus ille furor. Minima vel parte reepta
 Ignescens venas tota sagitta subit.
 Nec spes corruptum te mulceat: influit illa
 Pascenti venas igne trahens animum.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 497.]

Amorem esuries tollit: sin minus, dies:
 Quod si nec haec, nec ista flammam extinxerit,
 Nullum remedium superest nisi suspendum.

Theocritus.

Nulla Cupidinea melior medicina furori,
Nicia, non quicquid spargi poterat, quicquid inungi,
Quam dulces Musae.

Ibidem.

Languebat labidus ille,
Te, Galatea, canens algoso in littore secum,
Solis ab exortu, Veneris sub pectore vulnus
Saevum immane gerens, trajectus viscera telo.

34. *Menander.*

Nugae. Vultus quomodo
Quemquam subigeret? omnes unam, id si foret,
Amarent, quando aspectus judicium est idem.
At forte amantem iflecebrae consuetudinis
Trahere putantur: atqui eadem utentium
Alter nil triste patitur, quin ridens abit:
Alter desperit. Morbus animi occasio est:
Haec siquem, ut oportet, feriit, is vulnus trahit.

T I T U L U S L X I V .

VITUPERATIO VENERIS, ET MALUM ESSE AMOREM,
QUAMQUE MULTORUM MALORUM CAUSA SIT.

1. *Dicaeogenes.*

Quoties aenoris retibus capti sumus,
Benigniores tunc in alienos sumus,
Quam quos necessitudo junxit sanguinis.

2. *Menander Veneralibus.*

Amantem si quis mente credit praeditum,
Ubi ille rerum inveniet, quaeso, amentiam?

3. *Idem.*

Unum inter homines consilii est expers, amor.

4. *Euripides Antigona.*

Amabam. Hominibus maximus furor est amor,

5. *Idem Danae.*

Res otiosa et operis est fugiens amor,
Cui specula curae tinctaque in flavum coma.

Odit labores. Hoc tibi signum cape,
 Quod nemo amavit quaeritans victum stipe.
 Regnum ille mollis inter opulentos tenet.

6. *Idem.*

At o Deorum pessime atque hominum puer,
 Rerum bonarum non dares speciem malis,
 Aut facilis essem ac favens amantibus.

7. *Idem Andromeda.*

A. Heu durum amorem patimur. *B.* E dictis tibi
 Quod optimum sumatur. Infidum est amor,
 Animique partem pessimam habitandam eligit.

8. *Idem Dictye.*

Nihil remittit, multa si moneas, Venus:
 Quod si pares vim, tendit hoc contra magis:
 Deinde bellum parit: in excidia urbium
 Et vastitates haec solent prorumpere.

9. *Theocritus.*

Echo respiciens Daphnis, Venus improba, dixit,
 O culpanda Venus, Venus a mortalibus hostis.

10. *Euripides Meleagro.*

Amica tenebris est Venus. Namque ipsa lux
 Necessitatem castimoniae facit.

11. *Archilochus.*

Quippe meo vis tanta Cupidiq[ue] involuta cordi
 Offudit atras visui tenebras,
 Mente[m] ipsam rapiens e pectore.

12. *Incitus.*

Amoris in morbum incidi,
 Exanimis saeva percussus corda Deum vi,
 Unde ossa consumit dolor.

13. *Sophocles Amatoribus Achillis.*

Amor diei unius aegrimonia est,
 Quem posse simili exprimere sic videor mihi.
 Quoties sereno nascitur caelo gelu,
 Gaudet manu tractare concretas aquas
 Grex pusionum, atque ea voluptas maxima est:
 Tandem liquecens unda dimitti negat,

Quanquam teneri commode manibus nequit.
Sic aestus idem saucios amoribus
Cogit vicissim pergere, et desistere.

14. *Phanocles.*

Qualiter Oeagri soboles Rhodopeius Orpheus
Dilexit Calain patre satum Borea.
Ah quam saepe suos silvis cantabat amores,
Tranquillo nunquam conspiciens animo
Formosum Calain. Sic percita vastabantur
Pectora perpetuis sollicitudinibus.
Hinc circumfusae gladiis crudelibus illum
Occidere nurus, gens mala, Bistoniae:
Nempe quod Edonis puerilis primus amores
Monstrasset, fugiens foemineum omne secus.
Ergo metunt doctum ferro caput, et caput ipsum
In mare projiciunt dulcisonamque fidem,
Clavo fixa simul ferrentur ut illud, et illa,
Qua raperet cano gurgite vis pelagi:
Quae dum fluctus agit sacra ad littora Lesbi,
Ceu foret arguto pollice mota chelys,
Omne mare atque omnis sonat insula. Tum caput Orphei
In Mitylenaea consepelitur humo:
Una etiam tumulata fides, quae saxa movere
Noverat, et Phorci triste sonantis aquam.
Ex illo citharae celebrant et carmina Lesbum:
Insula nec pelago doctior ulla natat.
Foeminea at postquam Thraces crudelia facta
Audierant, miris indoluere modis:
Corporaque uxorum ferro compuncta notarunt;
Ne possent sceleris non meminisse sui.
Mos manet, et Thressae post tot quoque saecla notatae
Orphea pendunt pro nece supplicium.

15. *Menander Andria.*

Amor offundit omnibus
Nebulas, etiam qui rectam sectantur viam,
Multumque sapiunt.

16. *Clinias.*

Nemo colat posthac funestuma numen Amoris:

Nemo colat pueros dulcesque Cupidinis ignes:
Ista Moron propter tristem descendit ad Orcum.

17. *Menander Patruelibus.*

Ingenio suo

Amor ad consilia surdus. Tum vero hand facul
Ratione superare et juventutem et Deum.

18. *Idem Thesauro.*

Si amori confidentiam abstuleris, perit,
Atque adeo tabulis Ceritum inscribi potest.

19. *Moschus Bucolicis.*

1 Moenibus Eleis elapsus olivifer aminis
Trans fluctus, Arethusa, tuos sectatur amores,
Floresque frondesque ferens cum pulvere dona:
Labitur et mersus procul incumbentia subter
Aequora, nec salsa admiscet dulcibus undas,
Ut vix Ionium tranantem sentiat amnem.
Ille ferus puer, audendi non ausa magister,
Ille fuit, nari solitum qui nare subegit.

20. *Idem.*

Igneus in vultu color est non candidus: igit
Lumina bina micant: mens improba: blanda loquela:
Non quod sentit idem fatur quoque: mellea vox est,
At cor implacidum quoties furit: insidiator,
Nunquam vera loquens, pravus puer, aspera ludit.
Crispula caesaries, nulla est reverentia fronti.
Utraque parva manus: sed longe docta ferire,
Ipsas usque fores Orci atque Acherusia regna.
Corpore nudus agit: mens quaerit tecta latebras.
Alitis huc illuc instar volat, inque pnellas,
Inque viros fertur: sedet intra viscera tandem.

21. *Bion Bucolicis.*

Dum nemoris densa volucres sectatur in umbra,
Illic forte puer fugitivum vedit Amorem
Pallentis buxi ramos super: ut videt illum,
Ut gaudet, magnam sperans captare volucrem,
Et subsultantem nunc huc nunc protinus illuc

1 Refer ad Tit. LXIV.

Insequitur jaculis, prope deficiente pharetrā.
 Iratus tandem, toties fallentia tela
 Projicit, atque seni cum fletu narrat aranti
 Deceptas, ductu quas ipsius hauserat, artes,
 Et simul arboribus latitatem ostendit Amorem.
 Ille movet ridens cantum caput, atque ita fatur:
 Parce hoc aucupio: parce hanc tentare volucrem:
 Pernicosa fera est. Longe fuge: sat mihi felix
 Si nunquam capias: at si te fecerit aetas
 Aucta virum, qui nunc fugit et salit, ipse secutus
 Ultro aderit, capitique tui se in parte locabit.

22. *Idem.*

Blanda Venus, Venus alma, Jovis pelagique p̄p̄ago;
 Cur adeo dura es mortalibus et superis Dis?
 Non satis hie dixi. Cur hostis es omnibus, et cuius?
 Tantum ac tale malum genuisti mater Amorem,
 Immite ingenium velat qui dispares forma?
 Cur autem volucrem jaculatoremque dedisti,
 Scilicet ut quamvis crudelem evadere non sit?

23. *Theocritus.*

Nunc scio quid sit Amor. Gravis est Deus: ille Ieaenae
 Uberibus nemorum subter quercta pependit,
 Qui mihi nunc imis flagrans procul ossibus haerat.

23. *Incensus.*

Proh dolor, amores quanta sunt homini mala?

24. *Euripides Rhadamantho.*

m Vitam hanc amores alius aliorum trahunt.
 Est qui vocari nobilis magnum putat:
 Hoc spernit alias, et pater dici domus
 Florentis emtum quamlibet magno velit.
 Sunt queis libido est, prava cum dicant, tamen
 Trahere audientes pestilente audacia.
 Multos honeste cernimus praevertere
 Lucrum. Omnis adeo vita plena erroribus.

m Refer ad Tit. II.

T I T U L U S L X V .
PRO PULCHRITUDINE.

1. *Euripides Aeolo.*

Videam meorum liberum, natos mares,
Quorum ora celsum praeferant regni decus,
Virtutis etenim magna commendatio est
Spondens honesta corporis pulchri fides.

2. *Menander.*

Si pulchri mores pulchritudinem insisteremus,
Condecorent, amor hoc ipso geminari solet.

3. *Homerus Iliade.*

Nireus, ex Simo tenuis dux navibus ibat,
Nireus Aglaia natus Charopoque parente,
Nireus, cui forma par nemo ad Pergama venit.

4. *Bion Bucolicis.*

Forma bonum muliebre : vigor roburque, virile.

5. *Philemon Ignifero.*

• Edepol nec pictor quisquam est; nec statuarius,
Qui talem posset arte pulchritudinem
Exprimere qualis rerum veritas habet.
Tum vero periit usus simulachrum omnium,
Nisi ars peritos judices invenerit.

6. *Homerus.*

At sapiens thalamo se Penelopea ferebat,
Quo Diana gradu, quali Venus aurea vultu.

7. *Menophilus Cincinnis.*

Multa per Europam Libyaque Asiaeque per urbes
Vidi corpora pulchra, vagis erroribus actus:
Nunquam tale tamen sese decus obtulit: ipsos
Quin Superos vix ora puto tam pulchra tueri,
Quam mihi quae subito mentem vastavit imago,
Vi quae vim fandi superat. Quam triste silebat
Huc illuc volitans animus? tum summus ab imo
Membra liquecetam. Jam pectore cesserat omni
Graecia: jam redditum properantia vota jacebant,

• Refer ad Tit. LXVI.

o Refer ad Tit. LXI.

Atque exantlati terra pelagoque labores.
 Sic stupui totus. Sed enim suggesta capilli,
 Florentesque comae nodos cantare memento.
 Qualem ego te egressam vidi felice lavacro
 Fulgentem late! sic trina ascendit Olympi
 Culmen Acidalio desurgens Gratia fonte.

T I T U L U S L X V I .
 C O N T R A P U L C H R I T U D I N E M .

1. *Euripides Oedipode.*

Spectanda mens est. Nil decus forniae juvat
 Si pulcher absit animus et recta indoles.

2. *Idem Chrysippo.*

Qui merite pollet, valeat et promta manu.
 Turpem esse praestat ore quam pulchrum et malum.

T I T U L U S L X V I I .
 R E M P U L C H E R R I M A M E S S E N U P T I A S .

1. *Euripides Oedipode.*

Viro sua uxor et domus regni sat est.
 Nam par calamitas, judico si quid bene,
 Amissa proles, patria, et patrimonium,
 Et casta conjunx. Nam viro pretiosior
 Opibus opimis uxor est industria.

2. *Idem.*

Quae sapit mulier marito se dabit famulam suo.

3. *Apollonides.*

Non solia regni, credite hoc o foeminae,
 Non copia auri, non opum ostentatio,
 Tantas hominibus totque delicias ferunt,
 Quantas pudicae uxor is et fortis viri
 Justo atque honesto congruens sententia.

4. *Theognis.*

Conjuge, Cyrne, bona nil dulcius. Hoc ego verum
 Conscius ac testis sum tibi, tuque mihi.

5. *Sophocles.*

Nam qui penates sine ope matronae probae
Effluerunt copia atque honoribus?

6. *Apollonides.*

Celebrare sextis omne foeminei decus,
Labor disertam quaerit hic sapientiam.

7. *Euripides Oreste.*

O quae viriles spiritus animo geris,
Et corpus inter foeminas pulcherrimum.

8. *Idem.*

Nam fida conjux ne vir evertat larem
Sociata prohibet, sospitatrix familiae.

9. *Menander.*

Blanditiae morum amoris incantatio est.
Haec ars mulieri retinet addictum virum.

10. *Euripides Andromeda.*

Pars maxima divitiarum
Generosa uxore potiri.

11. *Menander.*

Nil tam familiare atque conjunctum est, Laches,
Si recte expendas, atque mas et foemina.

12. *Alexander.*

Generosa mulier vera virtutis penus.

13. *Euripides Antigona.*

Haud liber ultra est, nuptiae quem vineiunt:
Sed adest bonum istud, a malis quod actibus
Affinitatis abstrahit reverentia.

14. *Hippothoon.*

Unanimis uxor optimum munus viro.

15. *Euripides Phryxo.*

Quoties maritus in malo aut morbo jacet,
Dulcissimum, uxor si domum recte regat.
Iram illa lenit: illa mentem liberat
Moerore: dulcis ipsa fraus amantium.

P T I T U L U S . L X V I I I .

UXOREM DUCERE NON ESSE BONUM.

1. *Anaxandrides.*

De nuptiis qui consultit, sibi consultit

Non bene: quia consulto inconsultam rem facit.

Namque id malorum initium in vita maximum est.

Nam si dotatam pauper uxorem domum

Duxit, non uxor ista, sed domina est viro,

Qui servitutem servit. Cui nupta est inops,

Egens, in vitam et ille servilem incidit,

Ut cui jam pro uno sustentandi sint duo.

At turpem duxit: vita non vitalis est:

Taendet pigetque in propriam indugredi domum.

Pulchram exambivit alias: ah demens, suam

Hanc si magis putavit quam viciniae.

Ita quo te veritas cunque, haud effugere est malum.

2. *Alexis.*

Uxorem nec ceritus nec lymphaticus

Quis ducat, tanto viixerit cum suavius?

Notam subire quanto satius pauperi

Quam ferre uxorem? quippe quos Censor notat,

Hos aliis imperare leges non sinunt,

At enim maritus ipsius imperium sui

Ejurat. Atque ei, vita dum incolumis manet,

Cottidie supplicia nascuntur nova.

3. *Philemon.*

Mulier necessitatis perpetuae est malum.

4. *Menander.*

Is demum infortunatus, in egestate qui

Uxorem ducit, educitque liberos:

Ah demens qui nec praesidia in praesens habet,

Nec, si quid, ut fert vita, secus evenerit,

Habet integumentum quo famam occultet suam.

Sed misere aetatem degit nudam, obnoxiam,

Importuosam, compos tristitiae et mali,

p Potuerat conjungi cum Tit. LXXIII.

Sed omnium expers delitiarum et gaudii.
Namque omnes doceo miserans unius vicem.

5. *Naumachius.*

Pulchra quidem res est intacta in corpore casto
Virginitas, animi sanctis exercita curis;
Quae nec onusta malis trahit ilia fessa laborum,
Saeva nec immitis Lucinae tela tremiscit.
Hanc sectata viam, veluti Dea, cœtibus exstans
Foemineis, trans vitam humilem sua lumina mittit,
Vera jugantur ubi connubia, foetaque sanctis
Vocibus interno gaudet mens conscientia partu.
Quod si vita tibi placet hospita, providus horum
Quae sors ista trahit, monitis te ducere pergam,
Ut portum cursu liceat tenuisse secundo.

6. *Philippides Ananeusa.*

Ut abstinens conjugio placide viveres
Fueram auctor Phidyle. Optime aiebat Plato,
Vel eo carendas nuptias, negotia
Ne plura ad ictum pateant fortunae magis.

7. *Anaxandrides.*

Abeamus a puella. Amaritiae est penus.

8. *Hipponax.*

Uxor marito dat duos dies dulces:
Cum sponsa nubit, cumque funus effertur.

9. *Epicharmus.*

O Clinia, nulla uxore gravior sarcina est,
Nos scimus. Felix est cui nescire hoc licet.

10. *Menander.*

Mihi bene volentum nemo uxorem duxerit.

11. *Idem.*

Audi tu qui statuisti uxorem ducere:
Sat bene erit, parvo si defungaris malo.

12. *Euripides Ino.*

Haud scripta recte jura sunt connubia
Decuit beatum pluribus se uxoribus.

¶ Refer ad Tit. **KLIV.**

Sociare, quantas alere sufficeret domus,
 Ut inaudientem pelleret penatibus,
 Bonam volenti corde servaret sibi.
 Nunc una sola accipitur, immenso nimis
 Vitae periclo. Nam priusquam intrat domum
 Nova nupta, nulla moris exploratio est.

13. *Idem Alcestide.*

Nam quae gravior poena marito
 Quam viduari conjuge fida?
 Utinam nunquam nostram consors
 Haec venisset deducta domum.
 Felix, felix quisquis thalamis
 Et prole vacat. Namque una anima est,
 Cui sat debet suus esse dolor.
 Sobolis morbos et vastatum
 Immatura morte cubile
 Quam triste pati, quantoque frui
 Satius semper
 Improle et caelibe vita!

14. *Ibidem.*

Nec inesse toro
 Majus tristi dulce fatebor.

15. *Idem Sthenoboea.*

Multos superbos opibus, ortu nobiles,
 Dedeccore vecors foemina affecit domi.

16. *Philemon.*

Sibi solum agentem fors alit quamvis mala.

17. *Aristophanes Polyido.*

Confarreatam conjugem pulchram tibi
 En trado: flammam videor in flammam addere.

18. *Menander.*

Habere uxorem, patrem dici, Parmeno,
 Innumerar adfert vitae sollicitudines.

19. *Sophocles Tereo.*

Deserta jam nil valeo: saepe autem meo
 In corde volvi quam sit infesta undique
 Sors foeminarum. Aetatis in primordio

Vitam puellae vivimus suavissimam.
 Nam blanda nutrix semper insipientia est.
 Maturiores postquam ad annos venimus
 Emancipamur, et foras protrudimur
 Procul paternis D̄is, procul parentibus.
 Hospitibus aliae damur, at aliae barbaris,
 In foederatas, aut in externas domos:
 Et ista noctis unius commercio
 Probanda nobis omnia ac laudanda sunt.

20. *Philetas.*

Uxorem si non duxis, vives commode.

21. *Diphilus.*

Bonam reperire uxorem difficillimum.

22. *Chaeremon.*

Sepelire uxorem satius est quam ducere.

23. *Philemon.*

Ad poenitendum properat qui uxorem accipit.

24. *Hippothoon.*

Haud liber ultra est nuptiae quem vinciunt.

25. *Menander.*

Quisquis tranquillam vitam quaerit, nuptias
 Ut alii faciant, ipse abstineat nuptiis.

26. *Theodectes.*

Aetas senectae similis matrimonio est:
 Desideramus hoc et illam consequi:
 At consecuti cum sumus valde dolet.

27. *Antiphanes.*

Extrema malorum linia matrimonium est.

28. *Menander.*

Felix reicta quem facit res divitem:
 Nam quae cum uxore veniunt trans limen domus,
 Horum uic firma nec suavis possessio est.

TITULUS LXIX.

PRO DIVERSIS CONJUGUM MORIBUS NUNC
PRODESSE, NUNC OBESSE NUPTIAS.

1. *Theodectes.*

Quoties maritus dicit uxorem domum,
Non ille solam dicit uxorem, ut putat.
Cum nupta festum transilit limen pede,
Fortuna pariter intrat aut bona aut mala.

2. *Susarion.*

Audite populus quae Susarion dictat:
Malum, Quirites, mulier. Interea tamen
Coli penates nequeunt absque isto malo:
Malum est uxorem ducere, et non ducere.

3. *Euripides.*

Nec vita conjugalis infausta omnibus,
Nec fausta rursus. Nam mala uxor maxima est
Miseria. Felix ille qui reperit bonam.

4. *Menander.*

S. Ut fatear, displicet

Res ipsa. A. Nempe quia sinistrorum rapis
Quicquid molestum, quicquid adversum accidit
Tecum ipse spectas, et connives ad bona.
Atqui nihil usquam, Simyle, invenias boni
Cui nulla se mali admiscuerit portio.
Mulier opipara res molesta est, nec sinit
Virum pro arbitrio vivere: haec eadem tamen
Sua commoda adfert, liberos: mersum gravi
Morbo maritum curat familiariter,
Nec conflictantem cum Fortuna deserit:
Defuncti exequias rite curat. Respice
Ad ista, si quid taedii animo obvenerit.
Ita rem feres facilius. Sin quicquid dolet
Excernas semper tibi, nec contra compares
Quod est utibile, jam tolerando non eris.

5. *Euripides.*

Felix profecto, cui bona uxor contigit:
Felix et ille vita cui caelebs placet.

6. *Hesiodus Operibus.*

Commoda si qua viro conjunx obvenerit, haec est
Fortunae pars prima bonae: mala, pessima sors est,
Delitiosa, virum quae torre potentius omni
Urit, et ad celeris perducit fata senectae.

7. *Euripides Alcmaeone.*

Praecipua mulier commoda atque incommoda
Adfert marito: discite hoc monitu meo.

8. *Philippides.*

Dotata nupsit uxor, et turpis tibi,
Ut suave coenes alque insuave dormias.

9. *Euripides Protesilaoo.*

Quicunque passim foeminas uno ordine
Vituperat omnes, errat et pravum sapit.
In classe tanta nempe reperire est malas:
Sunt rursus aliae, ut ista, generosa indole.

10. *Menander.*

Si vere rem putamus, conjugium quidem
Malum est: sed hoc malum imperat necessitas.

11. *Euripides Melanippa.*

Nil invenitur foemina pejus mala:
Bona nihil reperitur excellentius.
Tam varia sexus unus ingenia obtinet.

12. *Idem Alcestide.*

Nam quae gravior poena marito
Quam viduari conjugi fida?

13. *Idem Oreste.*

Quicunque faustisvinciuntur nuptiis,
His laeta vita est. Sors quibus cecidit secus,
Nil nisi miseria restat et foris et domi.

14. *Sophocles Phaedra.*

Uxore prava nulla contingit viro
Major calamitas: nec bona majus bonum
Quisque, ut periculum fecit, ita rem judicat.

15. *Hesiodus Theogonia.*

Assignata viro nutu Jovis altitonantis
Foemina, grande malum. Sed censors fida laborum

Est eadem. Nec parte alia sincera voluptas:
 Nam qui connubium fugitans curasque jugades
 Praecipites annos attingit caelibe vita,
 Auxilio caret ille senex: si copia victus
 Suppetit, hanc poscit, morientique imminet haeres
 Ingratus. Contra thalamos cui fata dederunt,
 Si prudens, ornata bonis si moribus uxor,
 Prospера compensat duris, et tristia laetis.

16. *Euripides Hecuba.*

Calumniari parce: ne saevi, aestimans
 Tuis miseriis omne foeminaeum genus.
 De gente nostra pars ad exemplum bona est:
 Pars in malarum jure censemur grege.

17. *Epicharmus.*

Par facit novus maritus quasi ter aut ter sexies
 Aleam jactet fritillo: nam probam si duxeris
 Et benignam, res secunda cecidit, est quod gaudias:
 Sin vagam, domi infrequentem, sumtuosam, garrulam:
 Non uxor tibi haec futura est sed bene comta calamitas.

18. *Euripides Oedipode.*

Casta se matrona totam mancipat servam viro:
 Quae mala est, spernit feroce conjugem vecordia.

19. *Idem Melanippa.*

Odio esse postquam coepit, heu miserum genus
 Muliebre, culpa sontium insontes gravat,
 Malaeque castas in probri partem trahunt:
 Et ad ista, quae sors exigit connubii,
 Cunctas mariti sapere nos credunt nihil.

20. *Idem Alexandro.*

Mali malarum se applicant connubio.

• T I T U L U S LXX.
 DE UXORIS PETITIONE.

1. *Euripides Melanippa.*
 Non destinatum sorte si quaeris torum,

^r Refer ad Tit. LXX. ^s Potuerat conjungi cum Tit. LXXII.

**Frusta laboras. Quae manet fato virum,
Sponte in penates veniet et nullo ambitu.**

2. *Idem.*

Proserere prolem parce D̄is nolentibus.

3. *Idem Antiopa.*

Affinitates, qui sapit, quaeret pares.

4. *Idem Melanippa.*

**Sublimiori genere qui natas petunt,
Opibus v̄e opimas conjuges, optant male.
Ubi namque potior res domi est uxoria,
Vir mancipatus jura non retinet sui.
Dotalis iste census infelix viro est,
Qui difficilius efficit divortium.**

5. *Menander.*

**Vir pauper, quoties implicans se nuptiis
Cum uxore dotem pariter admittit domum,
Se tradit illi captum, non illam capit.**

6. *Euripides Meleagro.*

**Mihi si, quod omen magnus avertat Deus,
Ducenda conjunx, sit meae proli parens
Quam durus habuit usque labor exercitam.
Stirps illa quippe egregia, cui geminus parens
Vixere legis sub severae regula.**

7. *Menander.*

**Qui uxorem dicit, horum spectet alterum,
Aut pulchram speciem aut mores morigerabiles,
Alimenta mutua charitatis benevolae.**

8. *Hesiodus Operibus.*

**Quaere toro intactam, pulchris quam moribus orhes:
Neu sit laeta tua vicinia labe, caveto.**

9. *Theognis.*

**Nobilitas asinis et equis simul, arietibusque
Dat premium: nec de semine degeneri
Admissura placet. Sed pravae e sanguine pravo;
Si dos sit, praesto est optima conditio.**

10. *Euripides Antiopa.*

**Moneo nunc omnes semel,
Ut ex honesto genere progeniem serant.
Non illa quippe semper infelix erit.**

T I T U L U S LXXI.

IN NUPTHIS UTRIUSQUE AETATEM ESSE
SPECTANDAM.1. *Euripides Phoenice.*

Res senibus importuna matrimonium,
Et triste natos tollere aetate in mala:
Seni marito quippe matrona imperat.

2. *Theognis.*

Tempestiva seni primaevō flore puella
Non est, nec clavo, ceu ratis, apta regi:
Anchora non illam teneat: sed fūne soluto
Nocte illam statio non tua suscipiet.

3. *Euripides Aeolo.*

Puella juveni nupta non recte datur:
Nam masculus fert melius aetatem vigor:
Muliebre corpus citius in senium cadit.

4. *Sappho.*

Quando mī bene vis, junge toris te juvenilibus:
Nam tanto senior te nequeam vivere conjugē.

5. *Euripides.*

Nam quod jugale contigit foedus mihi,
Hoc me teneri fas ad aetatem ultimam.

6. *Hesiodus Operibus.*

Quaere tibi uxorem cum justa adoleverit aetas,
Nec multum decies ternis provectior annis,
Nec minor: hoc verus thalamo modus. Apta puella
Connubiis, quinto floris jam puberis anno.

7. *Euripides Danae.*

Audite juvenes: omnibus dictum volo,
Differre thalamos ad senectae terminum
Nolite. Prolem serite, dum tempus sinit.
Res est molesta foeminae conjunx senex.
Properate: juvat hoc educandis liberis,
Pulchrumque juveni natus alludens patri.

8. *Idem Phoenice.*

Senex maritus foeminae ingratissimus.

T I T U L U S LXXII.

IN CONTRAHENDIS NUPHIS NON OPORTERET
NOBILITATEM NEQUE DIVITIAS SPECTARE,
SED MORES.

1. *Diodorus.*

Legem hanc condixi, atque ipse constitui mihis:
Ita scivi, ita sanxi, ita animi stat sententia:
Pol satius inopem ducere eductam probe,
Quam male moratam dote fretam dapsili,
Vitae consortem assiduae consuetudinis.

2. *Menander.*

Hoc more uxores nos oportet ducere,
Quod faustum ac felix Juppiter magnus duit:
Non, ut fit, in rem nihili dotem anquirere,
Quis avus, quis avia fuerit nuptiae in domum;
Interea mores ejus, quicunq; tu exigas
Aevum omne, non inspicere, non perpendere;
Ac dotem an mensa ponere, ut munios probitatem;
Sint, improbines, exploraret argentarius,
Quinto post mense non manusuras in lare:
At illam, quae domum obsidebit perpetim,
Non exploratam fortuito sumere,
Iracundam, immorigeram, si casus ferat,
Duram, lequacem. Mihis stat animus ducere
Natam per urbem. Si quis hanc propriam cupit,
Dicat; sed monitus, quantum in se accersat malum.
Nam quin malum sit mulier, vitari haud potest.
At ille felix, minimo qui defungitur,

3. *Euripides Andromache.*

Conjugia si quaerenda, generosa indoles
Spectanda sexus atriusque in foedere est.
Foedi cupido nulla te teneat tori,
Nec si ille totos opibas impleret lares.

4. *Idem Cressis.*

Jam ducite, inquam, ducite uxores domum,
Nempe ut veneno liceat aut fraude emori.
Stultus profecto qui malam optat conjugem

Pro sanguine aut pro dote: cum magnas opes
Fortuna superet modica bene culti laris.

5. *Hippontax.*

Sors nuptiarum fausta prudentii viro,
Mores bonos cum conjugē accipere dōmīnū.
Haec sola dos est quae penates sospitat.
Nam q̄d̄ sēverāē conjugē vitāē legit; ius inīcīo trānsītū.
Sociam laboris ille, non dōmīnām accipit,
Fidam, benevolam, pectore immutabili.

6. *Euripides Bellerophontē.*

Multos superbos opibis, orbi nobiles,
Dedecore vecors foemina affecit domi.

7. *Menander.*

Quae bona cum uxore veniunt trans limen domus,
Horum nec tuta nec suavis possessio est.

8. *Euripides Antīopa.*

Si bene animata est, perplacet. Sin, quo mihi
Formosa vultum, pectore intestabili?

9. *Antiphanea.*

Nullum esse gravina impedimentum potest,
Quam mulier dote sarcinata cum advenit.

10. *Euripides Andromacha.*

Non te maritus fascinis odit meis:
Sed quod deest tibi blanda morigeratio
Illex amoris. Forma matronas minus,
Quam vera virtus, crede, conciliat viris.
Tibi si quid aegre est, magna Lacedaemon sonat
In ore: nihil est Scyrus: inter pauperes
Cupis videri opulenta: Menelaus tibi
Est ante Achillem: propter haec gravis es viro.

11. *Menander.*

Qui uxorem dūcit rēs quae avitas creverit
Ex asse, aut poenas pendit iratis Deis,
Aut miser esse optat sub beati nomine.

12. *Euripides Meleagro.*

Si sequiori junxeris fortem toro,
Sperare non sit inclitam propaginem.
Bono ex utroque semine et proles bona est.

13. *Idem Melanippa.*

Sors conjugii

Media, et parvo contenta domus,
Mortalibus optima res est.14. *Idem Andromacha.*

Multo optatius,

Generum aut amicum pauperem adipisci ac probum,
Quam divitem pravumque. Tu nullae es rei.

T I T U L U S. LXXIII.

V I T U P E R A T I O M U L I E R U M.

1. *Euripides.*

Vis saeva fluctuum, ira quos ponti ciet:
 Saeva est et ignis anima, et amnis vortices:
 Res saeva egestas: saeva sunt mille altera:
 Tamen muliere saevius nullum est malum.
 Non ullus istam pingat aerumnam color:
 Non ulla fингent verba. Quod si quis Deus
 Hanc reperit, idem quisquis est summi mali
 Se sciat opificem hominibus infestissimum.

2. *Menander.*

Periculi

Res plena est mulier recte cum fari incipit.

3. *Euripides Hippolyto.*

Odio mulierum pectus expleri nequit.
 Pereant. Nec eadem me pudet semper loqui,
 Quando esse et illas non pudet semper malas.
 Aut igitur illas melius ut vivant doce,
 Aut patere me illas usque et usque incessere.

4. *Menander.*

Grave est habere foeminae verbis fidem.

5. *Euripides Oedipo.*

Res inter omnes mulier iusuperabile est.

6. *Incertus.*

Infesta conjunx hostibus detur meis.

7. *Menander.*

Infida res est erga foemineum secus.

8. *Euripides, Medea.*

Formidolosum mulier est ad caetera,
Contra tueri non valens ferri impetum.
Quoties at eadem pellice obducta dolet,
Nulla inveniri mens potest immanior.

9. *Idem Hecuba.*

Si quis mulierum sexui convitiam
Aut fecit olim, aut faciet, aut etiam facit,
Horum omnium vibus dicta summatis eloquar.
Nil tale salsa maria, nil terrae educant.
Quam vera sint haec, scit, periculum qui facit.

10. *Idem Melanippa.*

Genitrice demta mulierum omne odi genus.

11. *Idem Danae.*

Nam cum paternos mulier egreditur lares,
Non jam parentum propria est, sed conjugis.

12. *Idem Alope.*

Mulier mulieri ferre suppetias solet.

13. *Idem Aeolo.*

Onerare probris foeminas qui desinit,
Facit hoc miseria auctore, non sapientia.

14. *Idem Aegeo.*

Odit priores mulier affectus suos,
Postquam secundo foederi implicit fidem.

15. *Idem Andromacha.*

Artes reperies mille, quando foemina es.

16. *Idem Aegeo.*

Viri paventis uxor audacissima est.

17. *Idem Andromacha.*

Ex miserijs foeminas
Quaedam voluptas sequitur, ipsas miserias
In ore habere semper et lingua sitas.

18. *Ibidem.*

Natum invidere est omne foemineum genus,
Nec posse thalami ferre consortem sui.

19. *Ibidem.*

Confiteor. Atqui belluarum morsibus
Et anguum aliquis remedia invenit Deus.

Contra mulierem, vipera pejus malum
Flammaque, nulla inventa medicina hac ienit.
Tam saeva generi pestis humano sumus.

20. *Idem Bellerophonte.*

O foeminarum pessima: hoc in nomine
Nam continetur quicquid est opprobum.

21. *Idem Danae.*

Ita fama perhibet, foeminas astu magis
Pollere, ferri laude potiores viros:
Nam si daretur fraudibus victoria,
Virile nostras iret in leges genus.

22. *Ibidem.*

Tecum fatebor: nil nisi spolium sumus
Miserae mulieres, ni virum virtus juvet.

23. *Idem Hippolyto.*

Proquis igni novus
Successit ignis, atque inexpugnabile
Malum, mulieres.

24. *Idem Ind.*

Quanto virili sexus infelior
Est foeminarum! quippe quantum linquimus
Virtute, tantum scelere superamus viros.

25. *Ibidem.*

O misera vita, pectora o muliebria!
Truculenta quam nos pestis exerceat Venus!

26. *Idem Iphigenita.*

Multum struendas mulier ad fraudes valet.

27. *Idem Medea.*

Res inter omnes, quæs datus vitae vigor
Sensusque, nihil est foemina infelicitus.
Primum maritus dote magna et splendida
Emendus: hunc necesse dominum corporis
Accipere. Cunctis quod malis pejus malum est.

28. *Idem Oedipo.*

Minor est uxor vili, quamvis
Clarissima, nupta marito.

29. *Idem Meleagro.*

Telae laborem si viri sumant sibi,

Contra capessat arma foemineus fúror,
Nobis et illis arte dejectis sua
Non usus esset, non honestus ullus super.

30. *Idem Hippolyto coronato.*

Hominum Deumque sator, in oras lumiñis
Cur edidisti foeminas falsum genus?
Nam gignere homines si fuit curae tibi,
Non debuit tamen esse foemineae hoc opis?
Sed collocantes in tuis penetralibus
Aurum vel aës vel dura ferri pondera,
Pretio parare liberos satius fuit.

31. *Idem.*

Omnes mulieres execror. Te maximus, que obnoxia
Quae prava facta voce blandiloqua tegis.

32. *Idem Medea.*

Praeterea iudex, nimisq[ue] iniquus
Nimium bonarum foeminae regum sumus,
Malis struendis opifices industriae.

33. *Ibidem.*

Ni te torus stimularet, haec non dices.
Huc nempe ventum est: vestra si cedant bene
Conjugia, habetis caeterum pensi nihil.

34. *Idem Oreste.*

Fortuna quoties urget, involvit virum
Majore semper mulier infortunio.

35. *Idem Phryxo.*

Male velle semper ante genitis liberis
Fama est novercas. Hoc ego effugio probrum.

36. *Idem Phoenissis.*

Calumniosum est omne foeminetum genus:
Minima ad profandum si data est occasio,
Plus semper addit, inque coetui congregate
Magna est voluptas nil grave et sanum loqui.

37. *Homeris.*

Nostri foemineo quae stet sententia cordi:
Rem cupit illi auctam, cui nunc sociata marito est:
Nec veteres patos, nec primi gaudia leeti,
Ingrata, aut cineres curat meminisse sepultos.

38. *Hesiodus.*

Credere foemineis, est furi credere, verbis.

39. *Alexis.*

Nullum muliere est animal impudentius:
Hanc ego de mea ipsa conjecturam mutuor.

40. *Menander.*

Quid cogitavi miser heu qui beneficium
A muliere exspectavi? dum ne quippiam
Mali indipiscar inde, satis id est lucri.
Namque adeo a muliere melius expectes nihil.

41. *Euripides Auge.*

Sumus mulieres. Saepe nos vincit pavor:
Est quando supeket nemo nos audacia.

42. *Alexis.*

Non murus, non vis auri, non quicquid putas,
Custoditu difficile aequa, ac foemina.

43. *Menander.*

Tunc maxime timenda mulier, cum admovet
Orationis benevolae illectamina.

44. *Idem.*

Anum irritare quam canem tutum est minus.

45. *Idem.*

Meretrix honestum quid sit nunquam cogitat,
Ut quae malitiam quaestui habeat maximo.

46. *Idem.*

Mulier suopte ingenio effraenis et fera est.

47. *Hesiodus Theogonia.*

Hinc adeo enatum est genus exitiale ferumque
Foemina, dira lues stirpi sociata virili,
Cui cordi satias, odiumque est pauperis aevi.

48. *Aristophanes.*

Unum mulieri quod credo hoc est, vivere
Semel ubi desierit, non victuram denuo.

Ultra, usque ad mortem, nihil est quod ei credam.

49. *Hesiodus Operibus.*

His ego pro rapto igne malum dabo, quod tamen omnes
Laeto corde solant et ament sua, damna foventes.

50. *Ibidem.*

Indita mens illi fallax, nec gnara vereri,

51. *Idem.*

Illi Mercurius subter praecordia fixit
Blanditiam, falsosque dolos, mentitaque verba,

51. *Sophocles Epigonis.*

O omne facinus ausa plus quam foemina.

Incertus.

Nec est, nec olim si lues surget nova,
Ullum erit hominibus foemina gravius malum,

52. *Antiphanes.*

Vir, qui laborans oculis multa fert mala,
Magnum malorum repperit solatium,
Uxorem interea temporis quod non videt,

53. *Philiscus.*

Ad cuncta persuadenda quae credi cupit
Habet loquelam lectus impetrabilem.

54. *Sophocles.*

Virile, sapiens foemina in vidua domo,

55. *Euripides Hippolyto.*

Ut sapere pergas moneo, Theseu: foeminas
Quamvis loquenti vera, nil credas velim.

56. *Menander Supposititio.*

Terra marique cum tot gignantur ferae,
Has inter omnes maxima est mulier fera,

57. *Euripides Phoenice.*

Mulier malorum est omnium immanissimum,

58. *Menander.*

Ubicunque est mulier, ibi malorum omne est genus,

59. *Incertus.*

Foemina

Haud facile verum ut dicat a sese impetrat,

60. *Phocylides.*

Haec quoque Phocylidae: Rebus de quattuor ortum
Gens muliebris habet. Nam pars cane, pars ape nata est.
Pars sue, pars et equa. Sed quam generavit equae vis,
Foecunda est, agilis, vagia, formosissima vultu.

Dé sue quae genita est, inter pravamque bonamque,
 Trux et difficilis. Quae de cane, gnara laborum,
 Fida domus custos. Ape quae solerte creata est,
 Hanc thalami sociam votis ardentibus opta.

61. *Simonides.*

Non fecit unam foeminae mentem Deus,
 Est quae parentis hispidae mores refert
 Suis propago, tota res cujus domi
 Prostrata turpi sorde in caeno ac situ:
 At ipsa nunquam lota, cultu squallido,
 Pinguecit alto conoidens in stercore.

Est, ex maligna vulpe quam finxit Deus
 Sagace mente praeditam, cuius nihil
 Boni malive praeterit solertiam;
 Quin ipsa sese, moris alterni, bonam
 Malamque praebet, blanda et irritabilis.

At quae parentem sedula expressit canem,
 Audire querit omnia et nosse omnia,
 Vagans, oberrans, lumine emissio,
 Tollens latratum saepe viso nemine:
 Illam nec ullis comprimet conjunx minis,
 Nec si ille malas rudere edentaverit,
 Nec si benignos mollis affatus paret:
 Tum saepe, quamvis hospites juxta sedens,
 Inefficaces stulta clamores movet.

Est, quam Deorum fixxit e limo manus
 Durum marito taedium; quae nescia
 Boni malique desidem vitam trahit:
 Opus nec ullum docia, praeter mandere,
 Nec cum gelascit horrido caelum Jove
 Saltem crepanti proximat sellam foco.

Mari creatam jam mihi considera;
 Modo haec renidet laeta per totum diem,
 Ut laudet illam quisquis ignotus videt,
 Juretque nullam repperiri foemina
 Aut pulchriorem, aut cultiorem moribus:
 Modo illa rursus visu et affatu gravis,
 Ut ferre nemo possit, horrendum furit,

Velut canis sucincta catulorum grege,
 Infensa cunctis, trux et implacabilis,
 Amici et hostis nesciens discrimina;
 Ut saeps^o, venti cum tenent silentium,
 Aestiva ridet unda pacati maris
 Blandita nautis: saepe cum nimbi irruunt,
 Horrescit altis intonata fluctibus:
 Sic illa et iras tollit et ponit truces,
 Pontique ritu mobiles aestus habet.

Asellus at quam¹ verbero gilvus parit
 Necessitatis lege ineluctabili
 Minisque adacta, quod viro jussum, facit;
 Furtim interim qua nocte, qua potest die,
 Sese saginat, et vel ad focum vorat;
 Nec delicate seligens adulteros
 Cuivis roganti comiter morem gerit.

At fele natum, triste et infelix genus;
 In hac benignum aut illecebrosum nihil,
 Nil repperire est dulce, nil amabile:
 Intacta lecti gaudiis, spernit virum
 Fastidiosae plena contumaciae:
 Multumque, sed per furtu, vicinis nocet;
 Polluta ab aris abliguritum veuit.

At quam superbus edidit jubis equus,
 Spernit laboris omne servilis genus:
 Non illa cibrum, non molam tangit manu;
 Non si quid usquam sordidum everrat domo;
 Ingens sedere credit ad furnum nefas,
 Perosa fumum: sponte nil praestat viro:
 Sed bis lavatur de die, vel ter quoque,
 Et delibutum corpus unguentis habet;
 Discriminatas pectine exili comas
 Gaudet revinctis impedire floibus,
 Extraneorum visibus spectaculum
 Dulce atque amoenum, conjugi damnum grave,
 Ni forte Rex sit aut superbus Satrapa

¹ Olim: *gignit et piger cinis.*

Impendioso laetus oblectamine.

Desformis autem simiat propaginem

Deus maritis pessimam misit luem:

Nam cum per urbis publicam incedit viam,

Turpi ore debet omnibus ludibrium,

Cervice parva, vix ut inflecti queat,

Inclunis et crus tota: vir certe miser

In cuius ista pestis amplexus venit:

Consilia novit omnia atque omnes dolos

Ut aemulator simius: risu abstinet,

Nec demeretur quempiam: hoc unum videt,

Totosque secum sola consultat dies,

Quo machinatu maximum incoepit malum.

Api beatus prosatam qui duxerit,

In qua invenire nîl potest calumnia;

Florescit ejus vita matrimonio:

Amans amanti consenescit conjugi:

Stirps unde prodit pulchra, rumoris boni:

Multum illa vincit quicquid est sexus sui:

Divina toto gratia in vultu micat:

Nec foeminarum garrulos coetus adit

Libidinosis pruriētes vocibus:

Tales benignus Juppiter donat viris

Prudente nuptas corde, casto corpore.

Sed et prioris foeminae nutu Jovis

Olim exstitere, et nunc adhaerescunt viris.

Hanc ille fixit maximam mortalibus

Crucem. Licet putantur ad multa utiles,

Qui vivit una, sentiet quid sit mali.

Nam laetus unum transiget nunquam diem;

Cum foemina qui degit aetatem suam:

Vix esuriginem a suo aspellet lare,

Ferale numen triste contubernium.

Quin cum maritus gaudio quam maximo

Divinitus tentatur aut humanitus,

Illa ad querelas jurgiumque accingitur.

Quacunque vero foemina in domo est, ibi

Hospes benigne nullus excipi potest.

Deinde quae videtur apprime bona,
 Haec vero hiantem maxime illudit viri
 Securitatem. Gaudet infortunio,
 Malignitatis mos ut est, vicinia:
 Cumque ista fiant, cuique laudatur sua;
 Culpatur uxor alteri quae contigit;
 Nec nos eadem sorte sentimus premi.
 Mali repertor quippe tanti Juppiter
 Adfabricavit vinculum insolubile.
 Hinc caede multos orcus alternâ accipit
 Effascinatos foeminarum amoribus.

T I T U L U S LXXIV.
NUPTIALIA MONITA.

1. *Anaxandrides.*

Iter hoc molestum est ac difficile, o filia,
 Domum in paternam de maritali domo
 Transire, si qua moris matrona est probi.
 Reciprocum iter hoc nunquam vacat infamia.

2. *Euripides.*

Non est viri prudentis, uxori nimis
 Laxare fraena et imperi vim cedere.
 Nil in muliere stabile. Quod si cui bona
 Contigerit uxor, prosperum infortunium est.

3. *Antiphanes.*

Ne corpus ornes arte pigmentaria,
 Sed cor honestis moribus ac factis probis.

4. *Euripides Andromacha.*

Nemo adeo, nemo (nam satis non est semel
 Dixisse) sapiens esse qui conjunx volet,
 Alias mulieres ad suam uxorem sinat
 Ventare: moris quod magisterium mali est,
 Lenocinatur alia spes conipendii:
 Culpam propagat alia, jam culpae rea.
 Vecordia alias agitat. Hinc vitium trahunt

t Quaedam horum etiam ad innuptas foeminas pertinent.

Casti penates. Tu luem hanc elimina
Clastris serarum vectiūmque obstaculis.
Colloquia namque illa et salutantum greges,
Prodesse possint cum nihil, multum nocent.

5. Menander Suppositio.

Partes secundas quæ sapit credit suas
Matrona: summam cedat imperii viro:
Nam quos penates foemina arbitrio suo
Moderatur, illos certa pernities manet,

6. Antiphanes.

Afficite poena hanc. Inde enim labem trahunt
Mores mulierum, quod malis parcunt viri
Aut proximorum aut pignorum reverentia.
Contagiosa sceleris est impunitas,
Lateque serpit omne securum nefas:
Ita alma virtus fracta et afflita occidit.

7. Naumachius.

Is tibi sit conjunx quem diligere parentes.
Si fuerit sapiens, macta esto hoc muere caeli:
Sin minus, hunc etiam ferre ac tolerare ucesse est.
Si tibi vir prudens aliquid paeceperit, audi,
Nec tibi sit discors studium. Solare maritum
Blanda, sed in primis versant cum pectora curae:
Quippe viro tristi conjunx est dulce levamen,
Quicquid agendum extra est, et res quaecunque virorum,
Illi cede: domus tibi sit custodia cordi,
Quicquid non recte scit foemina, quaerere noli.
Sin te consiliūm sociam velit esse suorum,
Sis voces audire celer, sed reddere tarda
Dispice cunctando. Nihil illum hortere rogesve
Arbitrio fecisse tuo: res plena pericli est,
Quae sapit, illa satis primos sibi credit amores,
Nec velit unquam oculis spectari nuda secundis.
Si videas peccare virum, fer: (ferre ucesse est)
Et tacitūm cela, multum licet anxia, vulnus.
Pectore conde malum. Quid agat, vulgare caveto,
Vir tuus, idque ipsos malis nescire parentes.
Ipsa mone errantem, sed cum mollissima fandi

Tempora. Saepe bonos irritant aspera yerbā,
 Et duros mulcere datur sermone benigno.
 Si flectat pravis conjunx tuus usus amicis
 In pravum mores, tu ne sere jurgia contra:
 Ipsos inter se potius committe sodales:
 Nec tibi si sapias, morbosum abrumpere foedus:
 Atque ad amicitias potiores vertere mentem,
 Durum adeo. Quis sponte malis laetetur amicis?
 Mendax absit amor. Tu puro corde maritum
 Dilige. Tum quantae tibi sint sua pignora curae
 Conspiciat conjunx: nec erit tam ferreus, ut non
 Et constante fide et stabili tangatur amore.
 Haec quoque sint, virgo, memori tibi mente reposta.
 Nec nimia in risum, tristi nec nubila vultu,
 Otia defugiens, moderatos sume labores.
 Nec duro imperio famulos preme, nec tamen illis
 Te dederis facilem: patet indulgentia damnis:
 Securos dominos metus et reverentia praestant.
 Externas fuge amicitias, nisi cognita quorum
 Sint studia et mores et vitae totius ordo.
 Improba quae sit anus, subeat tua tecta caveto:
 Stantes saepe domos vertit malesuada senectus.
 Nec sociam multi quae sit sermonis adopta:
 Nam mala foemineus perdunt consortia mores.
 Nec gravis incedas auro, nec iaspide fulva
 Impedias collum vel purpureo hyacintho,
 Quaeque alia ostentat vesana superbia: tu cur
 Ornamenta foris cupias adsciscere non est,
 Mirarive tuam speculo sub judice formam,
 Aut suggesta comae variis componere nodis,
 Auf oculos nigrorē, genas aut pingere fuco.
 Non ita foemineum corpus natura creavit
 Ut partem ipsa daret, pars exigeretur ab arte.
 Nam qui sustineas sapientis ab ora venire
 Alternis varians corpus mortale figuris?
 Discolor, ipsa tibi contraria, cui nova rursus
 Et nova forma placet, nunquam potes una videri.

8. *Euripides Bacchis.*

Neque corda turpes veneris in vetitae faces
 Foeminea coget Liber: ingenium bonum
 Semper pudici regulam moris tenet.
 Hoc cogitandum est: in sacris evantum,
 Quaecunque vere est casta non vitiabitur.

9. *Antiphanes.*

Ain? celatum quod velis, id conjugi
 Tuae propales? id vero, quaeso, quid est
 Nisi indicinam facere fori praeconibus?

10. *Euripides.*

Vana atque inanis foeminae custodia est,
 Servare namque velle, servanda sibi
 Quae non sit ipsa, decipi est operosius.

11. *Menander Flaminica.*

Excedis, uxor, terminos uxorios,
 Quando atrio progrederis. Nam limes domus
 Matronis gravibus atriense est ostium:
 At insequi ultro et excursare in publicum,
 Rhode, et differre pipulo, id vero est canum.

12. *Euripides Meleagro.*

Lare contineri foeminae officium probae est;
 Foris vagantes nullius pretii puta.

13. *Idem Danae.*

Nulla est opum vis, nulla vis est moenium,
 Difficile quae servetur aequa, ac foemina.

14. *Herodes Mimiambis.*

Ne si quid alter dixerit minus recte,
 Tuas, puella, sannia torqueat nares.
 Tolerare cuncta magna foeminae laus est.

15. *Euripides.*

Magnae mulieri sunt opes, conjunx amans,

16. *Sophocles Phaedra.*

Ignoscite et tolerate. Nam quod foeminis
 Est indecorum, par tacere est foeminas.

17. *Euripides Atope.*

Quo nuptiarum tanta consultatio,

Bene educatae cum magis foedent domos,
Leviusque peccet vita quae neglectui est?

18. *Idem Antiopa.*

Ego censor haud sum, mulier: at rectum interim est
Vitare nimia, nec dare invidiae locum.

19. *Idem Andromacha.*

Non etenim decet,

Unum imperare foeminiis geminiis virum.

Contentus uno conjugis vivat toro,

Quicunque cupiat rite curatam domum.

20. *Philemon.*

Bonae mulieris, o Nicostrata, est, dare

Non imperiosam, sed morigeram se viro.

Viro superior foemina immensum est malum.

21. *Euripides Andromacha.*

Matrem virorum praeterire amoribus

Ne quaere mulier. Quippe genitricis malae

Effugere mores, liberum prudentium est.

22. *Ibidem.*

Nec magna parvis aggeri fas est mala:

Nec si maligno foeminae ingenio sumus,

Ideo aemulanda pravitas nostra est viris.

23. *Ibidem.*

Quicquid mali ultra est, foeminas laedit minus:

Bono marito quae excidit, vita excidit.

24. *Ibidem.*

Aequale jus est foeminae, quam vir suus

Vexat protectis insolens injuriis,

Viroque cuius uxor insanit domi:

Sed iste positas in manu vires habet:

Laesa illa amicos ae parentes respicit:

Superesse quare me quoque est aequum meis:

25. *Ibidem.*

Me perdidérunt mulierum affatus mali:

26. *Idem Peliasi.*

Laudo. Sed hoc te, filia, admonitam volo:

Donec puella es, quod puellarum est sape,

Et virginum una virginis mores tene.
Quod si subieris conjugis clari togam,
Contenta curae parte mandata tibi,
Permitte rerum quicquid est ultra viris.

27. *Menander.*

Aut non ducenda est uxor, aut si duxeris,
Ferenda mussitanti et dos et foemina est.
Mas ecquis adeat, percunctari desine.
Namque hoc sapienti vitandum apprime est viro,
Ne servet nimis uxorēm in claustris aedium
Externa namque visus oblectamina
Sibi expetiscit; quae si abunde suggestas.
Ubique praesens illa et spectans omnia,
Satiata obtutu, manet immunis criminum.
Viri quoque ipsi quae latent captant magis.
At qui serarum vectiumque obstatulis
Uxorem servat, sapere ut videatur sibi,
Reapse totus plenus insipientia est.
Nam si qua nostri sexus extra cor habet,
Et telo et penna citius avolaverit,
Neque illam asservet oculea Argi vigilia,
Ita ad mala alia ludibrium est accessio:
Uxorque virque intereunt despicabiles.

28. *Sophocles Acrisia.*

Cum maxime sit virgo, et Argis edita,
Quarum decus silere, vel pauca eloqui.

29. *Euripides Iphigenia.*

Vir adest: tacendum: nequid accersam probri,
Ignara et errans, inque eam partem cadat,
Quo non sit a me destinata, oratio.
Male foeminarum res habent sese ad viros.
Bonae probaque cum malis promiscue
Habemur odio. Tanta sexus miseria est.

30. *Idem Medea.*

At ipsa consors usquequaque Jasoni.
Id ad salutem namque momentum grave est,
Non dissidere conjugum sententias.

31. *Idem Phryx.*

Recte locuta est. Namque id uxorem decet,
Socialiter tolerare fortunam viri.

T I T U L U S L X X V .
BONUM ESSE HABERE LIBEROS.

1. *Diogenes.*

Beatus ille, qui valens membris, *veges*,
Natorum opifera robora acquirit sibi.

2. *Euripides Meleagro.*

O mater, *ingenio* hoc et eximium est *ponum*,
Auroque melius quod *citias* pennas habet:
Bonâ hamque proles, morte quamvis cedat,
Thesaurus est insignis, et clarum decus
Vitae parentum, flosque perpetuus laris.

3. *Idem Oeneo.*

Ut nulla certa est liberos extra fides!
Cognitionem studia corrumpunt sua.

4. *Idem Danae.*

Mulier, amicum sois hoc magni jubar:
Dulce est tueri maria, cum venti silent:
Dulci est et amnis largus, et vernans humus:
Sunt alia pulchra *natura*, quae possum addere:
Sed crede nullum gratius spectaculum est,
Quam post querelas orbitatis tetricae
Conspicere florem liberum orientem domi.

5. *Idem Hercule Furente.*

Ni jacta recte prima sunt fundamina
Gentis, miseriae posteros certae manent.

6. *Menander Incensa.*

Quam vero res est lepida alicujus dicier
Parentem!

7. *Euripides Protesilao.*

O nati quanti animo estis humano illices!

• Olim: Aequare nullis quod sit auri copiis, Habere pulchra prole
fundatam domum.

8. *Menander.*

Instructa inopia, miseraque est felicitas;
Divitiae heredem cum non inveniunt suum.

9. *Idem.*

Major voluptas nulla genitori datur;
Virtute quam si videat ac prudentia.
Florere quetquam de suo exortum satu.

10. *Ditgenes.*

Beatus ille prole qui felix fuit,
Nullove certe indoluit insigni malo.

T I T U L U S LXXXVI.

NON EXPEDIRE HABERE LIBEROS, NEC CERTUM
ESSE AN SUI SINT ET QUI EXISTIMAT:
QUIN NEC ADOPTANDOS.

1. *Menander.*

Res patre miserior nulla reperiri potest,
Nisi pater alter cui plus fuerit liberum.

2. *Euripides Oenomaos.*

Ambiguus animi cernere haud valeo satis,
An sit propago liberum mortalibus,
An sterilis aevi vita fortunatior:
Conspicio miseris nulla queis proles domi est:
Sed nec parentum major est felicitas:
Nam dira pestis moribus proles malis:
Quod si bonos sors dederit, hoc certe malum est:
Quod his parentes, ne quid eveniat, timent.

3. *Idem Andromache.*

Sunt anima nati. Qui periculum haud fecerit,
Minus dolebit, miseria felix sua.

4. *Menander Epiclero.*

Aut orbo et caelibi
Vivendum, aut sobole enata moriendum patri.
Adeo est acerbum quicquid est vitae super.

* Olim: Aut certe qui non magnas luxit miserias.

117. *Sophocles Electra.*

Genuisse miserum est; nam neq; affecti malis
Odisse nostrp; possumus cretos satu.

6. *Homerus Odyssea.*

Hoc me mater ait natam patrem nli ego certi
Affirmem: generis nemo sibi consensu ipse est.

7. *Menander.*

Mater tenerius liberos adamat patre.
Quia mater esse scit suos, pater autumat.

8. *Idem. Praeaccusante.*

Patrem vocari liberum quantum est metus,
Dolorque et aegritudo, sine fine ac modo.

9. *Sophocles Aleasi.*

Tace. Mihi illo patre censeri sat est.
Sive ille pater est, seu minus, refert nihil.
Res credita et recepta plus vero valeat.

10. *Euripides Medeippa.*

Amens et excors, prole qui propria carens
Aliena domui pignora adsciscit suae,
Arbitria fati mora peryxens malo,
Cui stirps negata numine est caelastium,
Tolerare debet, non Deos incessare.

11. *Menander Poenulo.*

Nemo ipse novit quo sit exortus satu.

12. *Incertus. [Anthol. Pall. X. 124.]*

Cura gravis, fato rapiente, dolores:
Quod si vita menet, sic quoque cura gravis.
Si bona contigerit coniunx, nonnulla voluptas usq; estatet.
Sin mala, nulla viro finit amaritudo.

13. *Euripides Erechtheo.*

Stirpi insitivae nulla vis. Praestantius
Satu datum quam lege mentitum gehus.

TITULUS LXXVII.

LIBEROS MARES PRAEFERENDOS, ET NOTHOS NON
MINORIS HABENDOS QUAM LEGITIMOS.

1. *Euripides.*

Mulier paternia exiunt penitus
Non jam parentum est propria, sum ducta est viro.

At stirps virilis in domo semper manet
Et jus sepulchrum servat et avitos Deos.

2. *Menander.*

Aetate nata nubili, ut dicat nihil
Satis tamen ipso significat silentio.

3. *Euripides Iphigenia.*

Domum columna quippe sunt nati mares.

4. 5. *Menander Patruelibus.*

Felicitas eximia est sapiens filius
At nata genitori operosa est possessio.

6. *Idem Piscatoribus.*

Filia, molestum incommodeisque peculiari est.

7. *Posidippus Hermapluribus.*

Quantumvis inopes, filios tollunt tamen?
At filias exponunt etiam divites.

8. *Diphilus.*

Puella liberamur, difficili penitus.

9. *Sophocles Alaeis.*

Proles notha est legitima tantumdem valet
Quicunque probus est dicens prope natum putat.

10. *Euripides Antigone.*

Natura par est, nomen invicem notha, progenies sunt si.

11. *Idem Eurystheo.*

Vanum est quod adeo serere progeniem notham
Plerique metuunt. Si quis est recta indole
Non mutat hujus vocis ingenium sonus.

12. *Idem Andromeda.*

Me non piget parare progeniem notham
Quae parte nulla sobole legitima minor:
Sed lege premitur: quod cavendum existimo.

T I T U L U S LXXVIII.
D E P U E R I S.

1. *Callimachus.*

Innumeri teneris pariles aetatis agni,

Graminaque et caulae sunt tibi, care puer.

2. *Theocritus Bucolicus.*

Parce meis agnis, lupo, parce et molibus hoedis:

Parvo custodi nihil eripe de grege magna.

3. *Euripides Medea.*

Saepe educasse quam deditae exorditno
Plus vincit, illecebrasque maiores habet.

4. *Idem Auger.*

Quem non tuentem lusus infantum juval?

5. *Euphorion.*

yNate, caput miserae ferio ne deme parenti,

Hoc utero soles quae te gestare trecentos

Sustinui, tristesque metus eacumque dolores

Te nascente tuli: quae suavem prima papillam

Immulgens tenero pavi te flumine lactis.

6. *Herodes Atticus Mimambis.*

Nunc ludit ollam, nunc aboneam musos,

Nunc melolonthae vincla pedibus ut nectat cupis ad

Circumvoluta pauperat colum stuppa.

7. *Pompeius Langus.*

Amata quantum fas atpari pignora,

Nunquam dolori, gudio semper mihi,

Pendete pueri matris a complexibus.

An allubescit ludus? ite et ludite

Tenella corda vere vitae florido.

Annis adultis pariter adolescit dolor.

8. *Euripides Danae.*

Forte aut lacertis, pectori aut ludens meo

Assiliet, atque innocua libans oscula

Mulcebit animum. Namque blanditiae hae, pater,

In nostra magnam corda habent pellaciam.

y Referat Tib. LXXIX.

9. *Sophocles Ajace.*

O nate, nate, vince fortuna patrem,
Par reliqua patri: nec malus censeberis.
Nunc hoc beatus vive, quod praesentium
Nullus malorum sensus ad te pervenit.
Nil quippe scire vita jucundissima est,
Discas priusquam gaudia et luctus pati.

10. *Euripides Medea.*

Atque ecce pueros video lassatos trocho
Adesse, nil materna curantes mala.
Tenella quippe corda tristitiam abnuunt.

T I T U L U S LXXIX.

A LIBERIS HONOREM DEBITUM PRAESTANDUM
PARENTIBUS: ET AN PER OMNIA EIS
OBEDIENDUM.

1. *Theognis.*

Cyrne, nihil matre est, nihil est patre sanctius filii
Jura quibus cordi, fasque piumque sedent.

2. *Euripides Heroclidis.*

Quisquis parentes mente veneratur pia,
His vivus atque mortuus superis placet.

3. *Idem.*

Summe decora liberorum gloria est,
Prognatum honestis esse de genitoribus.

Ib. *Idem.*

Sancte colendos generis auctores putat.

4. *Idem Erechtheo.*

Nil est parente charius natis sua:
Amate matrem, liberi. Nam dulcior
Nullus suorum quam suos erga est amor.

5. *Cleatenetus.*

Honesta mors est pro parentibus mori.

6. *Dicneogenes.*

Tu, quem parentes educarunt sedulo,
Nunc recte eisdem gratiam reddis parenti.

7. *Antiphanes.*

Quisquis vereri discit ista aetatula
 Suos parentes, indolis ille est non malae.
 At quisquis jus et aequum non praestat patri,
 Contemnet idem facile quotquot sunt Deqs.

Ib. *Invertus.*

Nam res pudore digna est patrem vincere;
 A patre vinci, nobilis victoria.

8. *Philemon.*

Tu me peperisti, mater. Sit feliciter
 Tibi fruisci prole, tua ut pietas meret.

9. *Julius.*

Interea infelix Cadmum portabat Agave
 Jam tremulum et multa confectum aetate parentem:
 Ille onus egregium natae cervice sedebat.

10. *Sophocles Antigona.*

Te dicerem insanire, mi genitor fores.

11. *Scriptor aurei carminis.*

Auctores generis cole, deinde et sanguine juncte.

12. *Agatho.*

Quam dulce natos esse merigeros patri!

13. *Alexis.*

Ego non sustinui matrem dereliaquere:
 Sed hanc servavi ante alias: nam quisquis sapit
 Nihil praevortet matri, ne superos quidem:
 Unde ille sapiens quisquis fuit antiquitus
 Matri sacravit templi sanctitudinem,
 Rem nudam signans non adjecto nomine.

14. *Menander.*

Hoc unum veteor, Clitiphon: male conscius
 Patris ora non audebo costratuerior:
 Nam reliqua effecta dare non desperaverim.

15. *Euripides Alcmaeone.*

Comissa quae sunt in parentes, haec Deus
 Persequitur ultor.

16. *Diphilus.*

Si patre videtur justiora proloqui;

Pietatis sum desertor, in me injurius,
Molestus illi qui est amandus maxime.

17. *Timocles.*

Quisquis vereri didicis a puero patrem,
Idem praestabit et patriae civem bonum,
Et magnas clades perdueilibus feret,

18. *Menander.*

Difficile non est noscere ingenium patri,
Quam quisque tenere amat, tam facile irascitur.

19. *Euripides Archelao.*

Natos necesse est patris imperium sequi.

20. *Sophocles Oedipo.*

Vultus parentum cernere optatissimum est.

21. *Homerus Odissea.*

Non Agamemnoniden audis quam clara sequatur
Fama, patris caedem justa quod caede piarit?

22. *Euripides.*

Natos patri inservire, jus et fas jubent.

23. *Idem Alcmaeone.*

Nam quae parentes liberos optent sibi,
Si non feramus rebus afflictis open?

24. *Sophocles Acrisio.*

Animi modesti liberos paucis decet

Ut parentes ad suos sermonibus,

25. *Chaeemon.*

Utinam tam felix sim patri ut reddam vicem.

26. *Menander.*

Jubet parentes lex coli juxta Deos.

27. *Euripides.*

Lex, crede quaeso mater, intercedere

Nunquam ulla poterit quo minus studeam tibi:

Id quippe jus exposcit et partus tui,

Verum ante cuncta si meum cravisi patrem,

Amare, non est id quod irate feras;

Me sevit ille: et quicquid usquam est gentium,

Nomen patris decusque, non matris, ferunt.

28. *Orpheus.*

Despicit ipse Deum genitor, qui iura parentum

Rite colant, et qui contemnunt quando profano:
Atque illos opifer donis ingentibus angot:
Hos Furiis tradit Jovis implacabilis ira:
Quippe graves Diras laesi, movere parentes.

29. *Euripiðes Alope.*

Quod est in haec re maximum, incipiam loqui.
Primum illud esto: filios patribus suis
Parere, jus est atque fas certissimum.

30. *Philemon.*

Venerarier parentes iurisprudia studie.

31. *Chaeremon.*

Amor ad parentes esto constantissimus.

32. *Menander.*

Parentes qui vadaris, insanis miser.

33. *Dicaeogenes.*

Numen parentes maximum sapientibus.

T I T U L U S . LXXX.

DE DIIS MUNDIQUE AC RERUM CAELESTIUM
COGNITIONE.14. *Hesiodus Theogonia.*

Ora simul vertit populus, cum limite vero
Ambiguum causae secat, et certamina magna
Compescit subito sapientia verba profatus.
Namque ideo inventi reges, ut sede curuli
Sublimes laesis ereptum restituant jus,
Mulcentes populi blandis sermonibus aures.
Illum omnis circum populus veneratur euntem:
Tantum more Dei cunctos supereminet unus.

T I T U L U S . LXXXI.

DE LITERIS.

1. *Aeschylus Prometheus.*

Quin multiformes disciplinas artium

Credibile est ad alium titulum pertinuisse hos versus, quorum
partem et supra habudimus.
a Multa ad eloquentiam pertinent.

Et litterarum trepido consplices;
Penum memoriae carminumque originem.

2. *Philemon.*

Oratio animi sedat aegrimoniæ.

Ib. *Idem.*

Ut splenium, si recte illinitur, flammæ sedat tumores; itidem amica oratio Attemperata leniter praecordiis Restituit animam afflictam moestitudine.

3. *Euripides.*

Per multa veterum dicta vim veri exprimunt.

Ib. *Incertus.*

Alloquia hominibus blanda, medicamen metus.

4. *Philebus Lusibus.*

Non feriet solis stantem me in montibus alnum

Rustica sublato dura ligone manus:

Sed qui carminibus gaudet, quem mille labores

Verborum varias edocuere vias.

5. *Euripides Hercule.*

Nec cessabo Veneres doctis:

Jungere Musis foedus amicum:

Ah ne vivam carminis expers.

6. *Idem Andromeda.*

Ah quam premente numine afflictæ tibi

Res sunt, at alti spiritus oratio!

7. *Idem Palamede.*

Ego ille mutas conjugans vocalibus

Monstravi hominibus litterarum foedera,

Oblivionis tenebricosæ remedium:

Ut qui vagatur alta trans ponti vada

Conspiciat inde quod suæ geritur domi;

Ut morte functus liberis dictet pater

Haereditatis dividendæ regulas:

Sed et nocentes litium discordias

Sequestra dirimit tabula, mentiri vetans.

8. *Callimachus.*

Infudi quaecunque meis unguenta capillis,

Et quæ temporibus florea certa dedi,

Omnia nunc sine honore jacent: nec tradita quae sunt
 Dentibus, ingratus quae sibi venter habet,
 Altera lux novit. Sed si qua fidelibus hausi
 Auribus, haec mecum non peritura manent.

9. *Philemon Exsule.*

Nec ille tantum reperit, quo pacto dñs
 Absentes alter colloquamur alteri,
 Et qua ratione, quod quis addidicit semel,
 Oblivionis e potestate eximat,
 Retro gesta repraesentans: verum adeo insuper,
 Reliquit animi medicatricis litteras.

T I T U L U S LXXXII.

DE LITTERIS IN CONTRARIUM.

1. *Euripides Hippolyto.*

Eheu quod ipsis non datum est rebus loqui,
 Ut nil valeret erudita oratio:
 Nam nunc diserti callide verum clepunt,
 Et sequiori mancipant causae fidem.

2. *Idem Antiopa.*

Fandi peritus, si quā se causa offerat,
 Pro parte ultravis facile dissertaverit.

3. *Euenus.*

Sunt quibus is mos est, nullo ut discrimine contra
 Dicere, non etiam dicere recta velint.
 His ego censuerim vetus hoc debere reponi:
 Illa tibi placeant, dum magis ista mihi.
 Rem bene si dicas, prudentes flectere paucis
 Est tibi: sunt etenim ductilis ingenii.

T I T U L U S LXXXIII.

QUALES PARENTES ERGA LIBEROS ESSE OPORTET.

1. *Menander.*

Auditu nū tam suave, quam cum filium
 Compellans genitor veris laudat laudibus.

2. *Idem.* *o pater! o pater! tuus es!*

Quoties minatur *filiu* iratus pater,
Vel amans amanti, multa mentiri solent.

3. *Euripides Melanippa.*

Cuicumque pater est durus, inclemens domi,
Gravi atque grandi premitur adolescens malo.

4. *Menander.*

Qui commonefacit filium severiter,
Verbis acerbus ut sit, revera est pater.

5. *Idem.*

Qui filii animo morem gerit, habet is pater
Vitae adjutorem, non subcessorem, suaee.

6. *Euripides Alcmena.*

Insevit homini maximos stimulos Deus
In prolem amoris.

7. *Menander Comprandentibus.*

Terrorem haud magnum incutiunt genitoris minae.

8. *Theodectes.*

Natis salus consilia genitorum seqti.

9. *Philemon.*

Res dulcis pater est liberos si diligat.

10. *Menander.*

Amatur genitor, cui pro ira prudentia est.

11. *Idem.*

Benignitate patris fit melior filius.

12. *Idem.*

Blandiloquentia.

Plus saepe emendes natum, quam malo ac metu.

13. *Idem.*

Quam suavis est res, commodus et juveniliter
Festivus genitor!

14. *Chaeremon.*

Non servat iram in filium clemens pater.

15. *Hippothoon.*

Sapiens juventam liberum adducte regat.

16. *Euripides Dictye.*

Morem remota gerere contumacia.

Amore capto filio, debet pater,

Natus parenti. Non enim est hominum in natu
Amor, nec illud sponte est nostrae malum.
Audacia est insana, velle avertire
Necessitates numine immissas Deum.

17. *Ibidem.*

Communis haec lex stirpis est mortalium,
Trahens et ipsos in sui assessum Deos
Ferasque; amare quicquid est ex se satum:
In rebus aliis jure non uno utimur.

18. *Incensus.*

Carissimum esse liberos patri puto,
Natus parentem: nec societas firmior
Datur inveniri, nec fides antiquior.

19. *Antiphanes.*

Dilecti nati cum quid facio in gratiam,
Ego ipse memet videor munearier.

21. *Euripides Dictye.*

Cum sit tibi stirps, cum genus vivat tuum,
Nova paras augere progenie domum,
Hostilitatem mutuam proli seris.

TITULUS LXXXIV.

PRAESTANTISSIMUM ESSE FRATERNUM AMOREM.

1. *Menander.*

Quam dulcis est res fratrum concordans amor!

2. *Incensus.*

Quem conglutinat
Natura, nullum tempus alienum facit.

3. *Euripides Iphigenia in Aulide.*

Indigna res est, ut quid ambiguum incidit,
Pugnare fratres jurgio implacibili.

4. *Diphilus.*

Nam qui cognatus re, non solo nomine, est,
Cognati familiam habere debet pro sua.

5. *Incensus.*

An de germanis queritur, quibus orta similitas
Sit licet illa, fides prima in certamine belli est?

T I T U L U S LXXXV.

DE RE FAMILIARI, DEQUE MULIERE EJUSQUE
IN DOMO CURA, ET PRAECEPTA AD
MULIERES PERTINENTIA.

1. *Sophocles Ajace.*

Brevi ille dicto me satis noto increpat:
Mulier, mulieri mundus est silentium.

2. *Euripides Ino.*

Talis profecto famula matronam decet,
Quae jus et aequum non tegat silentio,
Quodcunque foedum est lumine infesto intuens.

3. *Hesiodus Operibus.*

Ne male casta tibi praedetur foemina mentem,
Blanda, tuos lepido captans sermone penates.

4. *Euripides Supplicibus.*

Quod agendum putat
Matrona sapiens, per viros par est agat.

5. *Idem Oreste.*

Non est decorum virgini ire in publicum,

6. *Idem Stheneboea.*

Abripite famuli hanc. Quisquis est mortalium
Cui sapere cordi est, foeminae credat nihil.

T I T U L U S LXXXVI.

NOBILES ESSE QUI SECUNDUM VIRTUTEM VIVUNT,
QUIQUE PROBO SUNT INGENIO, QUAMVIS CLARIS
PARENTIBUS NATI NON SINT.

1. *Euripides Dictye.*

Praeconia a me haud magna nobilitas feret:
Nam bonus et aequus nobilis me judice est:
Contemtor aequi, quamlibet claro statu
Ipsum Tonantem supereret, est ignobilis.

2. *Idem Alexandra.*

Inane nomen nobilis fulgor domus
Et stirpis excelsum decus.

Pertinent haec ad Tit. LXXXV.

Cum separavit alma mortales parens, ^{in auctoritate} ^{in auctoritate}
 Os fixit aequalem in modum ^{in auctoritate} ^{in auctoritate}
 Fœcunda tellus. Nil habemus proprium.
 Sunt semen unum nobiles ^{in auctoritate} ^{in auctoritate}
 Ignobilesque; lege sed discrimina
 Reperta perfecit dies.
 Mens cauta vere nobiles reddit, Dei ^{in auctoritate} ^{in auctoritate}
 Quae dote non censu datur.

8. *Astydamas.*

Laus tuta generis, si virum laudes simul.
 Cui sancta morum norma; cui juris pudor,
 Mens casta, recte nobilem appellaveris:
 Qualem vel unum longus aegre invenerit
 In centum hominibus mille quaerentum labos.

4. *Euripides Electra.*

Opinioni credulum vanae genus,
 Nunquamne posito errore disceatis viros
 Vita aestimare, nobilesque ex moribus?
 Hi civitates, hi domos recte regunt,
 Et vasta moles et lacertorum tori
 Mera sunt fori simulachra: nec securius
 Robusta teneris brachia hastam excepint:
 Sed omne in animo hoc atque in ingenio est situm.

5. *Theodectes.*

Indigna laude est illa nobilitas mihi;
 Quæ nacta non est vindicæ laudis suaæ.

6. *Epicharmus.*

Ah enecas me, mater! Né toties genus
 Commemora, queso. Nam qui naturae bonis
 Propriam desperant indipisci gloriam,
 Isthuc confugiunt: repétunt majorum suum.
 Monumenta; quot sunt stirpites numerant avos.
 Enimvero hominum nuncupassis neminem,
 Avi quo non sint. Nam unde prognati forent?
 At qui censere hos nequeant mutatum ob solum
 Generisve interfencionem et solitudinem,
 Eone ignobiliores sint censentibus?
 Quicunque ad recta fertur proglivi inde.

Nobilis est, mater, sit quantumvis Aethiops:
Scytham exsecramur? nonne et Anacharsis Scytha?

7. *Euripides: Alejandro.*

Bonis adhaeret vera nobilitas falso
A se relegat.

8. *Idem Ino.*

¶ Parcamus ortis inclita ex propagine:
Et exsecremur ut merentur improbos.

9. *Idem Melanippa.*

Habenda quo sit alta nobilitas *Ino*,
Nequeo videre. Nam quibus mens est pia
Animusque fortis, sint licet servi sati,
Vincunt tumentes nominis vani sono.

10. *Menander: Cnidia.*

Quo quis sit genere, nil ego referre arbitror:
Quod si rem potius species quam vocis sonum,
Legitimus est frugi omnis; et nequam nothus.

11. *Euripides: Aegeo.*

Non nobilitas tanti est, quanti
Vivere recte.

12. *Sophocles: Tereb.*

Matre editos ac patre communis fovet
Lux obstetricatu suo:

Nec natus alter altero excellentior,
Sed hos atroci verbere.

Fortuna saevum tractat: illis in sinum
Effundit immensas opes:

Sunt servitutis quos sub immitti jugo
Pressos tenet necessitas.

T I T U L U S . LXXXVII.

NON SEMPER LIBEROS RESPONDERE BONIS AC GENEROSIS PARENTIBUS.

1. *Euripides: Antigona.*

Prolem parentum quod ferunt mores sequi
Falsum revincit saepe natorum indoles:

¶ Referat *Tit. LXXXVII.* *utrum be expandit?*

2. *Phocylides.*

Hoc quoque Phocylidae: pars maxima nobilitatis
Nil aut consilio pellent, aut voce diserta.

3. *Sophocles Tyro.*

Tant⁹ grege in mortali⁹,
Non semper & vili sat⁹,
Enascitur mens degener⁹,
Non semper & propagine
Boni creatur⁹ nobili⁹,
Nil usque constans⁹ sed vag⁹,
Supt⁹ rebus humanis vices⁹.

As. Epicharmus.

Ah enecas me, mater. Ne toties genus
Commemora, queso. Nam qui naturae bonis
Propriam desperant indipisci gloriam,
Isthuc confugiunt: repetunt majorum suum
Monumenta; quot sunt stirpitus numerant avos.
Enimvero hominem nuncupassis neminem,
Avi quo non sint. Nam unde prognati forent?
At qui censere hos nequeant mutatum ob solum
Generisve internacionem et solitudinem,
Eone ignobiliores sint censentibus?

5. Euripides *Meleagro.*

Duo sunt, parari merce quae nulla quietint,
Probitas et animus fortis. Ignavo quoque
Ex semine oritur saepe generosus puer.

6. Sophocles' *Ajace*.

Non obstupescam si quid olim in posterum
Ignobilem ortu video delinquare,
Quando hi, videntur sorte qui natalium
Præstare, fando talia admittunt mala.

7. *Epichitamus*

**4 Nulla est in orbe certa terrarum plaga,
Quae gignat omnes aut probos aut improbos.**

8. *Euripides*:

Sua est hominibus indoles pro patria.

Refer also to Title XXXIX in section III of Appendix 2.

9. *Idem Electra.*

At nobiles, ruris nempe. Sed fallax nota est: sup. 111
Multi bono ortu non bonis sunt moribus. sup. 110. 111.

10. *Ibidem.*

Vidi inclito ex genitore nullius preti: sup. 112
Prolem, et parentis improbi sobolem probam. sup. 112.

11. *Homerus Odyssea.*

Rarus quisque patre est melior, para plurima pejer. sup. 113.

T I T U L U S LXXXVIII. sup. 114.

NOBILES ESSE QUI PARENTIBUS PROBIS POTENTIBUS AUT CLARIS NATI SUNT.

1. *Euripides.*

Avita quamvis nos reliquerunt bona,
At celsus animus et decus gentis manent.

2. *Idem Temenisi.*

Proh quanta res est, quam valens ad gratiam,
Claro parente ducere excelsum genus:
Nam qui bonis est natus, in re paupere
Retinet honorem, et decoris antiqui memor
Sese ipse contra tela fortunas erigit.

3. *Idem Archelao.*

Effare nostri si quid auxilii indiges:
Nam signa praebebas genere proptatu bono.

Ib. *Ibidem.*

Nec illi spiritus celsos patris
Rapuit calamitas.

4. *Ibidem.*

Pars magna belli est, inclitis majoribus
Satus imperator, fama quem celebrat bona.

5. *Ibidem.*

Virtus parentum sequitur haeredes suos:
Plus dote magna nobilis conjunx valet.

6. *Idem Heribg.*

Egregia, si qua est genere in humano, nota est:
Bonis creari: claritudo nominis
Sublime tollit nominis clero pares.

7. *Idem Heraclidis.*

Nil tam decorum liberis, quam sanguinem
 Bono ex parente ducere et jungi bonis
 Connubiali foedere. Haud culpa vacat
 Amore victus qui malis se foederat,
 Sui relinquens posteris probri notam.
 Vincit facilius dura lux natalium
 Quam vilis ortus: pressa tam gravibus malis
 Tamen ecce amicos nostra nobilitas habet,

8. *Idem.*

Novi parentem qui optimarum partium,
 Pietate prisca, mibribus sanctis fuit.
 Qui posset isto filius nasci malus
 Genitore? nemo est qui mihi id persuaserit.

9. *Euripides Ino.*

Spem fore ut regni sola
 Olim capessant alta nobilitas facit,

10. *Ibidem.*

Proli creandae conjuges multi parant
 Forma invenusta, nobili propagine,
 Clarosque honores ante divitias habent.

11. *Sophocles Alete.*

Si vera fatus nobilem te praedicas,
 Proloquere quis sis, qua domo. Nam pollui
 Sermone nullo celsa nobilitas potest.

14. *Theognis.*

Nobilitas asinis et equis simul arietibusque
 Dat pretium: nec de semine degeneri
 Admissura placet. Sed pravae e sanguine pravo
 Si dos sit, praesto est optima conditio:
 Nec dedignatur ditemque malumque maritum
 Foemina: divitiae p[re]a probitate placent.
 In pretio pretium est: genus et prae[n]obile vili,
 Obscurum claro, miscet avaritia.

T I T U L U S LXXXIX.
QUALEM OPORTEAT ESSE NOBILEM.

1. *Menander.*

Bene educatos et honesto natos loco
Famam curare in rebus adversis decet.

2. *Euripides Helena.*

Impende munus hoc mihi, ut vitam boni
Imitere patris. Maximum id proli deçus,
De gente clara si trahens exordium
Mores parentum moribus referat suis.

5. *Menander Tutoribus.*

Illiberale est contumeliam pati:
Dolorem ferre natura hominum nos jubet.

6. *Idem.*

Indigna est homine nato libero
Voluptas quae fert secum contumeliam.

7. *Idem Heroe.*

Bonum virum esse decuit nobilissimum.
Ingenuos animi semper generosi addecent.

8. *Sophocles Alete.*

Clementer es locutus, atque ut te decet.
Nam specimen edens clara nobilitas sui
Vanis relictis solida sectatur bona.

9. *Euripides Inone.*

Quae scire par est nobilem, didici omnia:
Cum res jubet tacere, cum tatum est loqui,
Quae fas videre, nec videre quae nefas:
Ventri imperare. Quamlibet pressum malis
Cor disciplinas liberales imbibit.

T I T U L U S X C.
DE IGNOBILITATE.

1. *Euripides Antigona.*

Paternus illi morbus insipientia est:
Quippe ex malis plerumque generantur mali.

2. *Idem Alcmaeone.*

Fili Creontis, quam vetus sententia

**Est vera, fortis procreari fortibus,
Maloque ab ortu proseri sobolem malam.**

3. Idem.

**Nunquam id valebit educandi industria,
Ut qui malis est genitus evadat bonus.**

4. Idem Hercule Furente.

**Ni jacta recte prima sunt fundamina
Gentis, miseriae posteros certae manent.**

5. Idem Dictye.

**Quam vera vetus est, proh dolor, sententia:
Malo parente non seri sobolem bonam!**

6. Idem Phoenice.

**Invicta res natura. Nec quisquam malum
Bene educando vertet in mores bonos.**

7. Idem Peleo.

**Nulla inter homines tanta vis caliginis,
Spectumve nigror, quo suum ingenium clepat
Vir pravus ortu, sapiat immensum licet.**

8. Epicharmus.

**Dispereo, quoties nobilitatem sanguinis
Jactare quispiam audet vita ignobilis.
Nam caecus quid cum speculo habet commercii?**

9. Ecdorus.

**Deformis ore, vultu inominabili,
Foedus videri, foedus aequa es moribus.
Natura mater ex malo gignit malum.
Ita vipera edit viperam partu suo.**

10. Euripides Bellerophonte.

**Nec vulnus ullum verberans inflexeris
Junco palustri: nec malae matris genus
Librabit hastae pondus intrepida manu.**

11. Idem Hippolyto Coronato.

**Nam celsa quamvis pectora infringit dolor,
Quoties parentum calamitates cogitant:
Unum sed aiunt esse par vitae bonum,**

e Refer ad Tit. LXXXIX.

N 2

Cum rectus animus nil sibi concit mali.
Ingenia sed perversa rimatrix dies
Detexit, instar virginis speculum admovens.

T I T U L U S X C L
L A U S D I V I T I A R U M.

1. *Theognis.*

Non ego te miror laudari, Plute, Deorum
Ante alias: culpam cum patiantur opes.

2. *Idem.*

Omnis enim positá est in sensu divite virtus.
Ultra si quid habes, utilitate caret.

Motibus antiquis quamvis superes Rhadamanthum:
Nec sapiat piae te Sisyphus Aeolides.

At rectum fuerat solos ditescere justos:
Paupertas vitiis debuit esse comes.

3. *Euripides Phoenissis.*

Utcunque nota est dictio, effabor tamen:
Opes opimae summam honestitudinem
Summamque vim res inter humanas habent.

4. *Idem Bellerophonte.*

Pecunia ingens generis humani bonum,
Cui non voluptas matris aut blandae potest
Par esse prolis, non sacer meritis parens.
Tam dulce si quid Veneris in vultu micat,
Merito illa amores caelitum atque hominum movet.

5. *Menander Piscatore.*

Pecunia homines gratiosos efficit.

6. *Euripides Electra.*

Haec cuncta cum rationis ad normam puto,
Tum quanta vis sit cogito pecuniae;
Ut des amicis: corpus ut morbis grave
Sumtu reficias. Nam quod ad victimum attinet,
Nil paene refert. Quippe satiati cibo
Ditesque pauperesque tantumdem ferunt.

Quaedam in hoc Titulo ad divitias quidem, sed non ad laudem
divitiarum pertinent.

7. *Idem Cressus.*

Exerior equidem quam sit hoc verum nimis,
Omnes atticos esse nunc locupletibus.

8. *Idem Polyde.*

Non tantum opum via ad voluptates valet,
Dulcesque ad sepulas Libenique ad pocula,
Sed calamitati grande subsidium ferunt.

9. *Menander Suppositio.*

Unae obnubilant

Ignobilitatem et mores illaudabiles,
Et si quid aliud hominibus vicio datur,
Divitiae. Ab his quod audum est in culpam venit.

10. *Theognis.*

Hunc omnes animo sensu deponere debent,
Omnia praevalidis cedere divitiis.

11. *Chaeremon.*

Si comparetur eximiis honoribus
Pecuniae vis, lumen amittit suum,
Per se magnifica: quippe pollens gratia,
Vitamque mulcens mutuo commercio.

12. *Euripides Phoenice.*

O copia auri, facile onus gestantibus.

13. *Philemon Ala.*

Tun' alnum credis esse cornu copiae,
Quale effigiant pictores cornu bubulum?
Imo est argentum. Quod tu si habeas, dixeris
Ei quid cupias, omnia extemplo affluent,
Testes, amici, socii, contubernia.

14. *Antiphanes.*

Nugae merae sunt, alia si auro compares,
Ut cui stat incorruptus naturae vigor
Idemque vultus: cum mores sodalium
Fortuna pingat formis discoloribus.

Ib. *Idem.*

Exploratrices ingeniorum sunt opes:
Nam qui secundis rebus vivit turpiter,
Quid pressum paupertate facturum putas?

15. *Timaeus.*

Pecunia anima et sanguis est mortalibus. Quam qui nec habet, nec habendi rationem inventis. Is inter vivos vita cassus ambulat.

16. *Euripides Archelaus.*

Quis non bonum se praestet in re prospera?

17. *Diphilus.*

Pecuniam omnium arbitror validissimum,
Quae conficit res et diffringit quaslibet.

18. *Euripides Archelaus.*

Reddas caveto divitein. Morem gerit
Melius egestas. Spiritus faciunt opes;
Quas qui est adeptus nobilem se existimat.

19. *Menander Bocota.*

Mire divitiae sunt vitiis obtentui;

20. *Euripides Andromeda.*

Ante omnia aurum laribus exceptem meis,
Fortuna dives addit et servis decus;
At libero inopi nulla vis aut gratia est,
Hoc te beatum crede quod rem possides.

21. *Idem Aeolo.*

Ne decora gentis, per Deos oro, pater,
Mihi usque jactea. Omne id in nummis situm est
Quos turbo versat. Hic habet; deest alteri:
Promiscua est sors ista: sed cuius domo
Longissime haeret, nobilem hunc omnes vocant.

22. *Idem Erechtheo.*

Fac aliquid habeas. Inde nobilitas venit
Et nuptiarum copia optimatum.
At pauper, adsit quamlibet sapientia,
Expers honoris nomen habet inglorium.

23. *Idem Hecuba.*

At nonne cernis inclita stirpe editos
Si pauperescunt claritatem amittere;
At ante, viles rebus augescentibus,

^gRefer ad Tit. LXXXVI.

Opulentitate comparare gloriam
 Per liberum conjugia et innexas domos?
 Deinde cuncti non probis sed ditibus
 Donare malunt, quam probis et egentibus.
 Dites beati: pauperum infelix genus.

24. *Idem Palamede.*

Quocunque fortunae aliud, Agamemnon, datur,
 Habet querelam: sed in opes solas eoit.
 Genus omne laudum: tum quibus Musae placent,
 Tum cura quibus est alia, nummo omnes student.
 Quo plus habet quis hoc habetur doctior.

25. *Hesiodus Operibus.*

Argentum miseris mortalibus altera vita est.

26. *Theognis.*

Haec duo fine carent, sapere et ditescere. Nam nec
 Humana expleris pectora divitiis;
 Nec sapiens animus sapiendi vota relinquit,
 Aut se doctrinis exsatiare potest.

27. *Sophocles Aleidis.*

Divitiae amicos comparant mortalibus:
 Exin decus famamque: tum factu gradu
 Ad celsa tendunt imperi fastigia;
 Nec invenitur oderit qui divitem,
 Aut si quis odit odia dissimulat tamen.
 Per invia atque pervia ex aequo invenerit
 Qua penetret aurum. Pauper ut sit maxime
 Felix, potiri vota quit nunquam sua.
 At ore foedos, nomine aspernabiles,
 Pulchros, disertos, inclitos nummus facit.
 Tum facile dives gaudet aut morbo cubat,
 Utcunque res fert, et sua occultat mala.

28. *Idem Creusa,*

Mirum haud putato tanta quod lucri tenet
 Me, rex, cupido. Nam quibus vitae retro
 Est longa series, tamen inexhausta siti
 Lucrum expetiscunt. Cuncta mortales habent

^a Refer ad Tit. LXXXI.

Opibus secunda. Sanitas multis boni
Est summa. Pauper at nequit me judice
Recte valere: sonicum hoc adeo est malum.

29. *Menander.*

Epicharmus istos praedicat nobis Deos,
Aquam, ignem, solem, spiritum, stellas, humum.
Ego vero Deos opiferos atque praestites
Aurum atque argentum nobis esse intelligo.
His dedicassis rite si tuam domum,
Optato quodvis praemium, optatum feres:
Agros, domus, familiam, vasa argentea,
Testes, amicos, judices. Tu da modo,
Ipsos habebis in ministerio Deos.

TITULUS XCII.

QUANTUM DIVITIAE VALEANT PROPTER VULGI
IMPERITIAM.1. *Euripides Alcmena.*

Contendere opibus clara nobilitas nequit:
Namque infimos ad summa divitiae vehunt.

2. *Idem Erechtheo.*

Fac aliquid habeas: inde nobilitas venit,
Et nuptiarum copia optimalium:
At pauper, adsit quamlibet sapientia,
Expers honoris nomen habet inglorium.

3. *Idem Thyeste.*

Haud facile pauper nuptias invenerit.
Nam celsa gentis decora qui laudant, tamen
Opulentiores potius affines legunt.

4. *Idem Pelopisi.*

Donare nemo jam solet nisi diviti.

5. *Idem Cressis.*

Opulenti amicos, quos volunt, omnes habent,
Accedit opibus more, non laudabili

ⁱPoterat conjungi cum Tit. XCI.

Sapientiae quoque fama. Nam quos evēhit
Fortuna, eosdem credimus scire omnia.

6. *Idem Hecuba.*

At nonne cernis inclita stirpe editos,
Si pauperescunt claritatem amittere:
At ante viles rebus augescentibus
Opulentitate comparare gloriam
Per liberūm conjugia et innexas domos?
Deinde cuncti non probis sed ditibus
Donare malunt quam probis et egentibus.
Dites beati: pauperum infelix genus.

7. *Idem Eurystheo.*

Nunc qui domūm habitat divite instructam penu,
Summis adaequat hunc malorum factio.
Habemus omnes facta post pecunias.

8. *Menander.*

^kImmodicae divitiae, potestate addita,
Dementant hominem quamvis sapientissimum.

9. *Theognis.*

Divitibus multis cor abest. Quibus arcta domi res,
Saepe animum claris artibus adjiciunt.
Vanus utrinque labor. Namque hos extundere magna
Paupertas, illos non sinit ingenium.

T I T U L U S XCIII.

V I T U P E R I U M D I V I T I A R U M.

1. *Menander. Al. Antiphanis.*

Esto animus dives. Nam divitiae caeterae
Pascendis oculis vitæ sunt choragium.

2. *Euripides Phaëthon.*

Res misera, verum propria divitibus tamen,
Bona carere mente. Quid causae rear?
An caeca quoniam diya largitrix opum
Caecas alumnis efficit mentes suis?

^kRefer ad Tit. XCIII.

8. *Idem Hippolyto.*

Aut parcitas aut fastus est opibus comes.

4. *Idem Ione.*

**Nunc ite: honorum decora captate improbi,
Venaticoque more rem conquerite,
Fas aestimantes et nefas promiscue:
Ut vos metenda cladium exspectet seges.**

5. *Idem Medea.*

**Ne vita mihi sit splendide miserabilis,
Nec opes opimae quae meum cor mordeant.**

6. *Idem Dictye.*

**Nunquam malus sim victus a pecunia:
Sed nec malorum me illigem commercio.**

7. *Idem.*

**A. Non haec, sed auri trahere vis te debuit.
B. Turpe, esse ditem, scire praeterea nihil.**

9. *Euripides Aeolo.*

**Laudare Plutum parce. Non veneror Deum,
Qui pessimorum saepe fit possessio.**

10. *Idem Peleo.*

**Opulentatatem nullius pretii puto,
Quam facile fingit, facilius delet Deus.**

11. *Carcinus.*

**Quanquam miseriis est ferox pecunia,
Tamen acre hominibus excitat studium sui.**

12. *Euripides Archelao.*

Es dives: at iners res et ignava est opes.

13. *Idem Antigona.*

**Opulens amicus, cui deest sapientia,
Virtus nisi adsit, usui nulli est bono.**

14. *Idem Alejandro.*

Divitiae iniqua multa meditari solent.

15. *Idem Alcmena.*

Odiosa res est imperita opulentitas.

16. *Idem.*

Mala multa hominibus parere divitiae solent.

17. *Idem Plisthene.*

O copia auri, facile onus gestantibus:

Sed cura te comitatur et durus labor:
Adeo a dolore nulla pars vitae vacat.

18. *Idem Phoenissis.*

Cerno: verum ignava, vitae parca, res opulentia est.

19. *Idem Telepho.*

Tenui paratu vivere eisdem mavelim,
Quam possidere divitem aegrimoniam.

20. *Antiphanes.*

Nunquam beatum credidi, quantumlibet
Opulentum, qui re parta nesciret frui.

Ib, *Idem.*

At nos divitiae, mos ut est medicis malis,
Caecos efficiunt cum oculatos acceperint.

21. *Menander Se. lugente.*

Caeca res pecunia est:

Quique aciem in se defigunt, hos caecos facit.

22. *Idem.*

Delitiae nimiae pariunt insolentiam,
Pecuniaeque dominum trajiciunt suum
In mores alios quam quos induerat prius.

23. *Naumachius.*

Argentum atque aurum nihil est nisi gleba. Lapilli
Quisquiliae et fluctus sunt purgamenta marini,
Qualia flumineae sunt multa in margine ripae.
At, qua lana rubet, sanies de murice fluxit.

T I T U L U S X C I V.

PECUNIAS JUSTE ET CUM MODO COMPARATAS,
INNOXIAS: ET DIVITIAS IN RERUM MEDIARUM
ESSE NUMERO.

1. *Euripides Melanippa.*

O Nata, multis convenit mortalibus
Moderata rerum copia: at moles nocet.

2. *Idem Phryxo.*

Res modica melior, testis innocentiae,
Quam culmen altum per nefas auctae domus.

8. *Idem Cresphonte.*

Ea semper homines lucra sectari decet,
Nullos dolores pone quae secum trahant.

Ib. *Idem.*

Nunquam malus sim victus a pecunia:
Sed nec malorum me illigem commercio.

4. *Idem Erechtheo.*

Iniqua sperne lucra, mansuros diu
Si vis penates struere. Res parta improbe,
Salutis expers, prona ad exitium ruit.

5. *Idem Electrā.*

Fortuna non bene parta, sociata improbis,
Utenda parvum in tempus, extemplo avolat.

6. *Idem Inone.*

Sine labore parta fac probe custodias,
Parceque rem tuteris. Id justos decet.
At nauta cupidus, antea felix satis,
Dum plura quaerit, quod tenebat perdidit.

7. *Menander Circulatore.*

Felix, qui mentem cum divitiis possidet:
Namque is scit opibus uti recte atque ordine.
Divitias ferre disce: pars sapientiae est:
Quia multis pariunt magnam in honestudinem.

8. *Sophocles Aleadis.*

Divitiae amicos comparant mortalibus.

9. *Euripides Phoenissis.*

Non possidemus propria mortales bona;
Sed jus Deorum, nostra dispensatio est:
Et commodata cum libet repetunt Dei.

10. *Idem Erechtheo.*

Decora res est, arte quae laudabili,
Non vi, paratur. Non habent solidam diu
Male parta sedem.

11. *Menander.*

Clam pauca habere satius, invidia procul,
Quam divitiarum ostentu parere infamiam.

TITULUS: XCV.
PAUPERATIS LAUS.

1. *Antiphanes.*

Se praeter unam caetera edulcat fames.

Ib. *Incertus.*

Paupertas moris est magisterium boni.

2. *Menander Fidicine.*

Adeon' te excruciat, quod malorum est omnium
Levissimum, paupertas? quantillum est enim,
Amicus unus cui medendo sufficit?

3. *Diphilus.*

Paupertino homine nihil est fortunatius:
Nam solus in deterius non metuit vices.

4. *Menander Leucadia.*

Deorum cura pauperes credi solent.

5. *Euripides Phoenissis.*

Animo modesto quod sat est, semper sat est.

6. *Menander.*

Inhoneste est pauper quem paupertatis pudet.

7. *Euripides Polyido.*

Es dives: at scis praeter hoc unum nihil.
Id adesse vitium quippe divitiis solet:
Magis malo coacta paupertas sapit.

8. *Alexis.*

Divitias crede bonorum postremissimum:
Possessionum nulla est inconstantior:
Namque alia utcunque dominis fida mantitant.

15. *Archytas.*

Usus cuncta docet. Quid non invenerit usus?

Ib. *Idem.*

Ignota inveniunt, emendant cognita curae.

21. *Theognis.*

Occidit plures satias, quam tristis egestas.

¹ Valde cohaeret cum Tit. XCIII.

² Refer ad Tit. LX.

TITULUS XCVI

PAUPERATESA VITUPERIUM.

1. *Euripides: Bellerophonte.*

At quisquis ortum stirpe generosa trahens
Re vivit arcta, quo satu est felicior;
Hoc gravius illum dura paupertas premit,
Victum parare dum manu prohibet pudor.

2. *Idem: Electra.*

Peccare egestas saepe nolentes docet.

3. *Idem: Archelao.*

Nondum nobis vada vasta datur
Superare; manet fera paupertas;
Immite malum; sors laeta fugit.

4. *Ibidem.*

Inopia templum non habet, turpis Dea.
Nam valde ego illos sperno, qui sapient quidem,
Sed sola sapiunt ad lucra, ulterius nihil.

5. *Menander: Gorgia.*

Gorgia, homo pauper res est fastidibilis:
Namque ut loquatur ea quae sunt justissima,
Tamen loqui censemur quaesti gratia.
Tristis lacernis qui advenit, statim audiet
Calumniator, ipse sit laesus licet.

6. *Philemon.*

Homo pauper qui vult vivere, foede vivere
Vult: nam paupertas ad delinquendum incita est.

8. *Incertus.*

Homo pauper solitudo et vastities mera est.

9. *Diphilus.*

Impietas, quoties est egestati comes,
Everlit vitam summis a radicibus.

10. *Sophocles.*

Inopia morbus est laboranti gravis.

Ib. *Incertus.*

Penuria hostis nullus est infestior.

ⁿ Valde cohaeret cum Tit. XCII. Sed quaedam heic de paupertate
magis dicuntur quam in vituperium paupertatis.

11. *Menander.*

Mens timida semper pauperi est: atque omnibus
 Se suspicatur esse despiciuntur.
 At quorum res sunt, Lampria, meliusculae,
 Animo obstinatiore perdurant mala.

12. *Callimachus.*

Largitur parvis non nisi parva Deus.

13. *Crantor.*

Paupertas pestis pessima est mortalibus:
 Nam cum quis animi gestat excelsi indolem,
 Hunc ipsum egestas sola ridiculum facit.

14. *Theognis.*

Cur humeris innixa meis, o turpis egestas,
 Dedeoras corpus, dedeoras animum:
 Meque reluctantem trahis ad deformia multa,
 Qui tot res pulchras atque bonas didici?
 Nam cui paupertas est addita, nil facere audet,
 Nil fari: linguam vincula saeva premunt.

15. *Idem.*

Cyrne, cave iratus ne cuiquam incommoda sortis,
 Aut paupertatis durum onus objicias.
 Juppiter huc illuc divergit pondera lancis:
 Nunc dat divitias, nunc dat habere nihil.

Ib. *Idem.*

Cyrne, per et terras, et per vada caerulea ponti
 Paupertas quavis est fugienda via.

16. *Idem.*

Pauperiem ut fugias, tentanda vel aspera montis
 Sunt juga, piscosi vel vada salsa maris.

17. *Alcaeus.*

Durum pauperies malum,
 Inertia quae cum sorore
 Saepe domat populos feroces.

18. *Hesiodus Operibus.*

Ne cui pauperiem mortalia corda domantem
 Objectes, quando dono datur illa Deorum.

19. *Aristophón Babia.*

A. Venturam appetet tempestatem. B. Scilicet Scaeva ominatur semper lumen pauperum.

20. *Menander Plocio.*

Habitare quisquis astu pauper eligit,
Augere sibi tristitiam et dividiam cupit.
Nam quoties alium spectat in molli otio
Potentem, factiosum, viventem facul,
Quam misere ipse aevum degat, tum demum videt.

Ib. *Incertus.*

Malo consilio commigravit huc herus.
Nam ruri donec vicitabat, calamitas
Non tam conspicua fuit ac despicibilis,
Sibi mantellum faciens solitudinem.

21. *Aristophon Deposito.*

Turpe est pauperiem comitans imbecellitas.

22. *Timocles.*

Nam multos saepe jam paupertas impulit
Indigna et praeter indolem committere.

23. *Aristophon.*

Nox ferre malorum pausam pauperibus solet:
Nam parte ab omni obumbrat illorum mala.

T I T U L U S XCVII.

COMPARATIO PAUPERTATIS ET DIVITIARUM.

1. *Antiphanes.*

Sis pauper honeste potius quam dives male:
Namque hoc fert crimen, illud misericordiam.

2. *Menander.*

Habere est satius, si quis rem recte putet,
Pauca animo laeto, quam multa illaetabili.
Paupertas secura opibus praestat anxiis.

3. *Euripides Alexandro.*

Consilia nunquam animosa suppeditant opes:
Nec auctor esse luxus audendi solet.

o Valde cohaeret cum Tit. XCIV.

At contra egestas, triste; sed prolem educat
Patientiae majoris atque audaciae.

4. *Idem Electra.*

Nemo est amicos pauperes sibi qui legat.

5. *Incertus.*

Clari quidem sunt genere, sed re pauperes:
Quo nempe vitio celsa nobilitas perit.

6. *Crantor.*

Quod usui est, id omnes prudentes facit,
Atque in eo solo posita est vis sapientiae.

7. *Theognis.*

Non est ille magis dives, cui copia multa

Argenti atque auri est, plenaque farre seges,
Muli et cornipedes; quam si quis nil habet, extra

Quod ventri satis est et lateri et pedibus,
Deliciasque tori. Nam cum maturuit aetas,

Et vita in medio florida curriculo est,
Has solas homo sentit opes. Quaecunque supersunt

Nil horum ad Stygias nos comitatur aquas.

Nec mors muneribus, nec morbi cedere norunt,

Nec serpens tremulo curva senecta pede.

8. *Antiphanes Adolescentibus.*

Divitiae multis sunt integumentum malis,

O mater: at conspicua et despabilis

Res est paupertas.

9. *Theognis.*

Multorum res arcta domi virtutibus obstat:

Multi in divitiis tegmen habent vitiis.

10. *Critias.*

Sapiente paupertate divitias rudes

Habere satius contubernales domi.

11. *Euripides Telepho.*

Tenui paratu vivere equidem mavelim,

Quam possidere divitem aegrimoniam.

12. *Ananius.*

Homines duosve tresve si domo claudas,

Aurique pondus, atque pauculas fieus:

Quid ficus auro praestet, illico cernes.

18. *Menander Fidicine.*

Ego autumabam divites, o Phania,
 In aere vivunt qui suo, nec noctibus
 Suspiria agere, nec sus deque vortier,
 Nec dicere eheu: sed tranquilla molliter
 Frui quiete. Illa esse pauperum mala.
 At nunc vos video, quos beatos praedicant,
 Vitam cum nostra vivere aequiparabilem.

14. *Euripides Danae.*

Plerique plenum judicant sapientia
 Quicquid profantur divites. Si quid loqui
 Vir pauper audet gente proletaria,
 Rident; ego autem pauperes locupletibus
 Plerumque sapere rectius re compri:
 Illisque salsa qui Deos placant mola,
 Minus pios hos esse qui mactant bovem.

15. *Theognis.*

Nondum in pauperie quod summum eyasimus: unde
 Cor moeret trepidis sollicitudinibus.
 Pauper ubique jacet. Ditem sectantur honores,
 Quodque adeo mirum est omnibus ista placent.

16. *Euripides Bellerophonte.*

Ego ex vetusta nobili sententia
 Mortalibus primum esse non nasci puto.
 At sortium cui de tribus victoriam
 Addico? nam sunt divites: sunt pauperes:
 Sunt genere clari: triplicem heic classem vides.
 Vir dives, ortu sequiori prosatus
 Dolet, dolet profecto, sed pulchre dolet,
 Opum recludens dulce conditorum:
 Verum inde provolatus, irato Deo
 Tanto ruina tristiore affligitur.
 At quisquis ortum stirpe generosa trahens
 Re vivit arcta, quo satu est felicior,
 Hoc gravius illum dura paupertas premit,
 Victum parare dum manu prohibet pudor.
 At ultimae qui sortis assidue est miser,
 Hoc vincit alios, se quod orbatum bonis

Non sentit, usque assuetus infortunio.

Meliora nunquam scire, tanto est tatuus.

Nam semper illud haeret: ah! qualis fui.

Quantusque fatis usus olim prosperis!

17. *Incertus.*

p Mihi, si pater sapuisset, ingenium foret
Ita temperatum musicis concentibus,
Laeta ut valeret duraque ex aequo pati.
Primum, quod homines inter usus maximi est,
Essem expeditus, ventre non farto nimis:
Aquam juvaret bibere, qui mos est feris,
Hyemem labore pellere: aestivos pati
Solis calores, corpore haud umbratico.
Nunc ista ferre insolitus, ignarus, tamen
En ferre cogor. Thressa si vatis fides
Carmen sonaret et Novensiles Deae,
Non venter ista audiret; esca illi est opus.

18. *Philemon.*

q Ego mediusfidiis arbitrabar, Sosia,
Solos egenos vivere in moeroribus.
Et tristitate; at contra, vitam divitum
Leporis esse plenam atque hilaritudinis.
Nunc differitatem video solam atque unicam
Quotidiano in sumtu et dimenso sitam:
At plus habere taedii qui plus habent.

19. *Idem.*

r Incommunitates multas divitiae adferunt.
Suboritur odium, invidia, contumelia,
Negotiorum taediosorum seges,
Et unda rerum, et victus aggeratio.
Res agere semper solitus, animam mox agit,
Opes fruendas linquens haeredi suo.
Quare me potius pauperem dici juvat,
Et pauca habere et non sollicitum vivere,
Nec divitiis onustum nec negotiis.
Nam multa mala compendifaciunt pauperes.

p Refer ad Tit. V.

q Refer ad Tit. XCIII.

r Eodem.

T I T U L U S XCVIII.
DE VITA, ET BREVEM EAM ET VILEM ET
CURIS PLENAM.

1. *Sophocles.*

O misera, vere misera, sors mortalium.
 Nam praeter umbras quid sumus vel pondera
 Ignava, palabunda tellurem super?

2. *Idem Ajace.*

Nam video nō nos esse mortales, nisi
 Imaginosa somnia aut umbram levem.

3. *Philemon.*

Ita comparatum est in vita mortalium,
 Minus ut boni sit, mulier, plus incommodi.

4. *Euripides Meleagro.*

Nemo obligare mortuus vivos potest.
 Qui cinis et umbra est, et nihil, curat nihil.

5. *Philemon.*

Here, tute homo cum sis natus, fieri non potest,
 Homo ne sis. Frustra est ista lamentatio.
 Necesse est habeat multa, qui vivit, mala.

6. *Diphilus.*

Homo sum: quae nobis causa longe maxima est
 Cur vita nunquam vacet a moestitudine.

7. *Menander.*

Homo: ista causa ad calamitates est satis.

8. *Idem.*

Hominibus alia quotquot sunt animantia
 Tum sunt beatiora, tum sapiunt magis.
 Principio, sodes, asinum specta istum mihi.
 Is est infelix extra controversiam:
 At nulla propriae accepta culpae fert mala;
 Sed quae natura injunxit, his defungitur.
 Nos vero, praeter ea quae fert necessitas,
 Ipsi alia nostra sponte super accersimus.
 Dolemus ubi quis sternuit: convitium
 Quis dixit, indignamur: vedit somnium;

^tMulta sunt connexa cum Tit. CV. et CVIII. ^tRefer ad Tit. CXIV.

**Metuimus: uulat noctua, exhorrescimus.
Leges, honores, ambitus, certatio,
Mala haec adscita nobis sunt, non adita.**

9. Sotades.

**Mundus genitor cunctiparens, satorque rerum,
Causas hominum non bene novit arbitrari.
Sunt per sola terrae mala, semper et fuere,
Multisque malis undique gaudet universum.
Res eximias quies fuit invenire cordi,
Sive ingenii laus foret illa, sive dextrae,
Omnes malus hostēnitus exitus secutus:
Idque omne malum fluxerat a parente Mundo.
Mundo sapiens judice Socrates putatus,
Mundo sapiens judicē Socrates necatur,
Jussus bibere in carcere poculum ciciriae.
Crudi polypi Diogenes peremptus esu:
Testudine cum scriberet Aeschylus cadente.
Glutito acino strangulat uva te, Sophocles,
Te Euripides in Thrace solo canes vorarunt.
Atra abstulit egregium famēs Homerum.**

10. Idem.

**Justus, bonus atque ingenio valens, beatus,
Partem invidiae et eriminis ut ferat necesse est.
Est quis locuples? labē aliqua tenetur idem.
Verum pius est? pauperies adhaeret illi.
Magno mala sors artifici solet nocere.
Justi retinens sit licet intégerque judex,
Natura tamen postulat ut malus vocetur.
Florens opibus praecipitem timet ruinam.
Huic qui veges est corpore, morbus est cavendus.
Secura dies unica deputanda lucro est.
Nam quid, rogo, qua materia sumus creati?
De te facito judicium tuaque vita:
Quid sis genitus, prosatus unde, quid futurus.**

11. Menander.

Vita hominum caeca est plenaque infortuniis.

12. Euphron Geminis.

**Cum tam breve aevum tribuas nobis, Juppiter,
Cur sine dolore hoc non permittis degere?**

13. *Mimnermus.*

Nos foliis similes quae gignit purpureum ver,
 Cum sol se primum candidus exseruit,
 Heu non mansuro gaudentes flore juvenae
 Ludimus, edocti nec bona per superos
 Nec mala, Circunstant geminae, fera nupina, Parcae:
 Altera fert aevi triste senilis onus,
 Altera fert mortem, nec durat longius aetas
 Quam sol qui subitis spargit humum radiis.
 At postquam rosei defluxit temporia hora,
 Nil magis optandum quam cito posse mori,
 Hinc atque hinc animum mordent mala: saepe laborat
 Res laris, incumbit squalida pauperies,
 Est et qui sobolem votis sitientibus usque
 Optat, ad infernas orbis iturus aquas,
 Morbus adest aliis animum quoque: denique nullus
 Est hominum, cui non det mala multa Deus.

14. *Philemon.*

O fortunatas vere animantes caeteras,
 Quas nulla cura mordet rerum ejusmodi;
 Non crimen metuunt, non impingunt alteri,
 Nec defatigant se malis accersitis;
 Sed quam unaquaeque secum naturam attulit,
 Hanc solam legem novit, huic se attemperat,
 At homines miseri vitam invitam ducimus,
 Opinionum servi inventis legibus,
 Malum majores nequeunt, nequeunt posteri
 Effugere. Praesto semper est causatio.

15. *Simonides.*

Nam nec veteris soboles aevi,
 Gens semideum generata Deis,
 Absque periclis, absque labore,
 Pede tranquillo, senii metam.
 Tetigere sui,

16. *Idem.*

O nate, metas Juppiter rerum omnium
 Habet penes se, quoque vult figit loco,
 Mens nulla nobis. Vicitamus in diem.

Ultro citroque cursitantes, inscri
 Quem cuique finem destinet rector Deus.
 Omnes inani spes fovet fiducia
 Nil promoventes. Alter exspectat diem
 Venire, longas after annorum vices:
 Nec est, futurum qui sibi non spondeat
 Janum faventem copia et pecunii.
 Sed vota nondum consecutos occupat
 Tristis senectus, acris aut morbi lues
 Consumit artus, saevus aut Martis furor
 Mittit peremptos sub domum Plutoniam.
 Aut dum procellae vortices vi suscitant,
 Neptunus alto sorbet oppresos salo,
 Cum terminavit Parca vivendi ambitum.
 Sunt qui micantem deserunt ultro diem,
 Sibique nodo spiritus claudunt viam.
 Nil a malis immune. Sed mortalium
 Subjecta fertur mille sors incommodis
 Et mille damnis. Si mihi fides foret,
 Nos sponte nostris non adeasemus malis,
 Addiceremus corda nec doloribus.

17. *Philemon.*

Si rem fatemur, omnium miserrimum
 Quaecunque vivunt aestimandus est homo.
 Nam curiosa cuncte sollicitudine
 Rimans laborat semper, et saepe excidit.
 Tum terra mater caeteris animantibus
 Quotidianum sponte victimum suggerit,
 Dans sponte, sumat cum nihil. Nobis malum
 Est illa nomen. Quod satum est, sortem meram
 Resolvit aegre: foenore ut se liberet
 Allegat aestum vel pruinorum gelu:
 Ac forte, solus quando homo negotium
 Ipsi facessit, dum fodit subter super,
 Frustratione hac se vicissim ulciscitur.

18. *Batho Aetolo.*

Lapsum te esse hominem quid novi est? nam perpetim
 Vitam agere fortunatam portenti est loco.

19. *Menander.*

Si quis labores nullos detrecaverit,
 Divitias facile hac indipiscetur via:
 Aut sapiens fiet, ingenium si exerceat:
 Aut sanus, rigidam observans victus regulam.
 Sed una res est nullis, quae laboribus
 Potest parari, perpes indolentia.
 Nam non adversa tantum moestitiam ferunt,
 Sed et secunda pariunt sollicitudinem.

20. *Philemon Ephesio.*

Non ut videtur hi qui in alto navigant
 Soli jactantur tempestatibus, Laches.
 Sed et hi spatiantur qui porticibus publicis,
 Aut intra septa se domorum continent,
 At illi qui se pelagi credunt fluctibus,
 Aut una nocte aut uno vexati die
 Salutem mox reperiunt, aut navalium
 Tuto receptu, aut ventis aspirantibus.
 Mihi vero id non contingit; nec in unum diem,
 Sed in vitam omnem turbine infesto obruar
 Magis magisque gliscente aegrimocia.

21. *Euripides Thyeste.*

Desipis, cum sis homo,
 Si sine labore te usque victurum putas.

22. *Incertus.*

Sed plurima
 Dies et atra nox ferunt mortalibus.

23. *Sophocles Mysis.*

Nemo est absque laboribus:
 Felix cui minimum datur.

24. *Solon.*

Nemo beatus homo est: sed pars adscripta dolorum
 Omnibus aetherium quos jubar irradiat.

25. *Bacchylides.*

Alias alii Deus imposuit
 Curas homini: nullas nulli.

26. *Idem.*

Omnes inter quos portat humus,
Nemo est omni ex parte beatus.

27. *Idem.*

Sors prima homini nunquam nasci,
Nec Phoebeum spectare jubar.
Nemo est omni tempore felix.

28. *Herodes Miniambis.*

Nullas ab omni labe cladis immunes
Domos videre est. Quoniam mali sentit,
Hic obtigisse plus boni sibi credit.

29. *Simonides.*

Veridice Chius dixerat ore senex,
Est similis plane foliis humana propago.

Sed pauci ista suis auribus hausta, simul
Mentibus inscripsere. Eovet aperte credula cunctos,
Quae sese juvenum cordibus insinuat.

Nam dum multivoli floret yaga temporis aetas,
Multa homines volvunt irrita consilia.
Quin neque tunc lethi mordet neque cura senectae

Pectora, nec morbos membra timent vegeta,
Tantilla est miseris sapientia, nec videt aevi
Atque juventutis quam breve sit spatium.

Tu monitus meliora, datur dum vivere, vive:
Vive inquam, et genio comiter obsequere.

30. *Dionysius Tyrannus Alcmena.*

Vacuam doloris si tibi vitam putas
Semper futuram, spe beata pasceris:
Sed ea Deorum vita, non mortalium.

31. *Euripides Andromeda.*

Sum felix opum:
Sed ut vides sors saeva me miserum facit.

32. *Idem Aeolo.*

Me nulla vitae cura delectat meae.

33. *Hesiodus Operibus.*

Plena malis tellus, plenae sunt aequoris undae:
Praeterea adveniunt morbi noctuque diuque,
Exitium humano generi et tormenta fidentes.

34. *Euripides Antiopa.*

Eheu malorum quot vices mortalibus
Formaeque! nemo nuncupari terribilium.

35. *Sophocles Oedipo Tyranno.*

Haec est sola beatitas
Humano generi data,
Quam quis dum putat accipit,
Amittitque putando.

36. *Euripides Antiopa.*

Permulta hominibus, hospites, veniunt mala.

37. *Menander.*

Domum qua habitetur omnis immunis mali.
Reperire non est: sed malorum copiam
Dat fortuna aliis, aliis dant mores sui.

38. *Euripides Antiopa.*

Vera illa vulgi dictio: illum prospere
Agere necesse est; rursus hunc improspere.

39. *Idem Bellerophonte.*

Ego ex vetusta nobili sententia
Mortalibus primum esse non nasci puto.

40. *Idem Eurystheo.*

Non video qua sint lance res mortalium
Examinandæ, ut quid sit e re appareat.

41. *Idem.*

Adversa multis multa sunt mortalibus,
Quorum figura est varia; nec cerni datur
Intacta qua sit vita Fortunæ manu.

42. *Idem Oreste.*

Tam saeva tamque horrenda nulla oratio est,
Nec fors neo ira caelitum immissum malum,
Humana quin natura patiendo id ferat.

43. *Sophocles.*

Illaesa solis vita concessa est Deis.

44. *Idem.*

Déus alme, quam nusquam ulla vitandi via est,
Aut insita, aut immissa de caelo mala!

45. *Idem Tereos.*

Vicibus pingens hominum vitam
Variorum sumit Poena colorum.

46. *Incertus.*

Hilaris, quae nunc lucet, agatur:
Crastina nobis est oœœa dies.

47. *Euripides Protesilaos.*

Miserum esse narras qui sit homo: res non nova est.

48. *Sophocles.*

Homo flatus est et umbra: praeterea nihil.

49. *Aeschylus.*

Humana soboles in diem tantum sapit,
Nec est solidior umbra quam fumi levis.

50. *Homerus.*

Hoc superi dederant miseris mortalibus, aevum
Cum gemitu ut vivant vacui moeroribus ipsi.

51. *Idem.*

Namque homo cunctarum res una miserrima rerum est,
Quas tellus vehit, et vegetat caelestibus auris.

52. *Idem.*

Quod pretium est hominum causa tam dura subire
Praelia, qui, foliis similes, nunc omnia magna
Spirantes terrae vescuntur frugibus almae,
Et nunc sponte sua consumto robore torpant?

53. *Menander Comprandentibus.*

Res per se infelix atque aerumnis obsita
Vita est humana, et densa curarum seges.

54. *Idem Fidicine.*

Res sunt cognatae vita et anxietudines.

55. *Theognis.*

Respondere hominum non possunt omnia votis:
Supra mortales hoc habuere Dei.

56. *Antiphanes.*

Humanam vitam criminandi occasio,
Amice, multa est. Namque eximium nil habet,
Aut jure quod venereris: sed fluxa omnia,
Caduca, temporalia, anxietatibus.
Permista multis.

57. *Posidippus.*

Quod vitae sectemur iter? **fora** plena molestis

Litibus: insedit morbida cura domos.

Rure labor multus, multusque in fluctibus horror.

Qui peregrī vivunt, his et habere metus,
Et nec habere dolor. Tum ducta conjugē semper

Anxius: in vita caelibe, solus eris.

Qui pater est satagit: vivit non suaviter orbus.

Aetas est juvenum stulta, vieta senum.

Nil igitur satius, quam nunquam cernere lucem:

Vel modo conspecta luce repente mori.

Lucianus.

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Aut homo res vita praetereunte fugit.

Palladas. [Anthol. Pal. X. 58.]

Nudos in hanc veni tellurem: nudus abibo:

Quid satago nudum natus ad exitium?

Idem. [Anthol. Pal. X. 65.]

Navigium vita est, quae tempestatibus actos

Naufragio cogit non leviora pati.

Fortuna clavum moderante volubilis aevi,

Erramus, veluti per vada vasta maris.

Aura favens aliis, aliis contraria. Portus

Unus erit cunctis denique subter humum.

Idem. [Anthol. Pal. X. 72.]

Vita nihil, nisi res est ludicra. Ludere disce

Depositis curis, aut mala multa pati.

Idem. [Anthol. Pal. X. 73.]

Si quem fors agat atque ferat, ferat atque feratur:

Ni ferat, et feret hunc fors magis, et feriet.

Idem. [Anthol. Pal. X. 81.]

Nascebar lachrymans: lachrymo moriturus: et in te

Heu nihil inveni, vita, nisi lachrymas.

Idem. [Anthol. Pal. ib.]

Infirnum est hominum genus et miserabile, raptum

Quod subter terram solvitar in cineres.

Idem. [Anthol. Pal. VII. 688.]

Nil nisi ventus homo est, hostis sibi maximus ipse,
Et toto vitae scit nihil in spatio.

Incensus. [Anthol. Pal. X. 124.]

Omnia sunt risus, cinis omnia, et omnia nil sunt.
Nam constant ex his quae ratione carent,

Incensus. [Anthol. Pal. XI. 348.]

Res omnes te odere, feris homo saevior, et te,
Omnia cum perdas, undique fata manent.

Si terra fugias, juxta lupus, arboris altae

Si scandas ramos, heic timor aspis adest.

Si tentare tibi Nilum placet, insidet, ulti-

Justus in injustos, has crocodilus aquas.

Incensus. [Anthol. Pal. X. 123.]

Quae fuga, vita, tui letho sine? plurima tecum
Vitatu mala fers aspera, dura pati.

Dulcia, quae natura tibi dedit: aurea caeli

Signa, jubar Phoebi, Luna, solum, maria.

Caetera sunt tantum metus et dolor: et bona siquâ

Contingunt tergum saeva premit Nemesis.

75. Homerus.

■Juppiter ex animo, ex animo dilexerat illum.

Cynthus: extremos ideo non attigit annos.

■T I T U L U S XCIX.

DE MOERORE:

1. *Philemon.*

Multum malorum causa sola atque unica est

Tristitia. Moeror quippe ceritos facit,

Aliasque pestes generat insanabiles,

Multi dolore vitam ademerunt sibi,

Dum spem salutis superat lucti vastitas.

2. *Cleaenetus.*

Cum dolor et ira pectoris sedem occupat

Unam, furores inde generari solent.

■Refer ad Tit. CXXI. x Cohagret cum Tit. CXXIV. et cum Tit. VII.

3. *Philemon Rætegente.*

Eheu! namque ipsa suggestente neminè
Tristitia vocem extorquet hanc lugentibus.
Quod si quis salve dicat moerenti obviis,
Salvere voce, reapse flere illum jubet.

4. *Euripides.*

Quicunque luctum tam gravem pestem autumat,
Ut debeat de montis aut saxi jugo
Se jacere quisquam, non sapit. Merito tamen
Tanto vacare semper exoptes malo.

5. *Philemon.*

Ita quando mentem trepidus obseedit pavor,
Expectorari nec dormitando potest.

6. *Incertus.*

Morbum quam tristitatem exantles facilius.

7. *Menander.*

In vitae humanae tot cruciabilitibus
Tristitia major nulla reperiri potest.

8. *Euripides Oenoma.*

Ego illud ante cuncta discendum puto,
Ferre haud gravate si quid evenit mali.
Hoc qui scit ipse est melior, et mordent minus.
Eum dolores. Nos sed isthaec dicere
Callemus omnes: facere positum in arduo est.

9. *Alexis.*

Tristitia cum furore habet commercium.

10. *Euripides.*

Tristitia morbos parturit mortalibus.

11. *Idem Andromeda.*

Malum futurum nulla non metuit dies,
Graviusque torquet ille venturus dolor.

12. *Idem Antiopa.*

Intelligo quae patior. Haud levis isti dolor:
Aliqua est voluptas abstrahi a sensu mali,
Interque damna quaestui ignorantia est.

13. *Incertis.*

Haec audiens miserere. Nam trux calamitas
Exprimere gemitus etiam ab ignotis solet.

14. *Incertus.*

Sine moeroribus

Homo natus aevum nullus exegit suum,
Nec finem adusque pertulit res prosperas.

15. *Euripides Oreste.*

Res ante cunctas luctus exitio est mihi:
Difficile numen; attamen sanabile.

16. *Idem Alcmena.*

Generosa sunt tua forte, sed prudentia
Carent facinora. Non placet laudabilis
Miseria: praestat quippe res rumoribus.

17. *Apollodorus Circumscripatis.*

Non possidentem multa nuncupaveris
Recte beatum, sed tristitia qui vacat.

18. *Menander.*

Natura hominibus multa cum gignat mala,
Tristitia est majus omnibus malis malum.

19. *Sophocles Tyro.*

Saepe aeger animus corpori morbos dedit.

20. *Idem Eriphyle.*

Homo quid repugnem cladibus caelestibus,
Cum spes miserias nulla sustentet meas?

21. *Idem Ajace.*

Clades tantum spectare suas,
Nec participem novisse mali,
Ciet immensos corde dolores.

22. *Philemon.*

Tristitia egregie effingit, sine tectorio,
Duplo majora quam reapse sunt mala.

23. *Pindarus Olympicis.*

Emota certis moesta mens e sedibus
Saepe et sagaces decipit.

24. *Amphis Fratrum amantibus.*

Quam res morosa est, summe Divum Juppiter,
Homo tristis! ut cuncta in malam partem accipit.

^y Refer ad Tit. IV.

^z Refer ad Tit. XCVIII.

25. *Incertus.*

Ibi hominis animus est, ubi cruciat dolor.

26. *Apollodorus Lacte.*

Quoscunque moeror aut cura habet exercitos,
Eis videri longa nox quaevis solet.

27. *Antiphanes.*

Insaniae tristitiam viciniam arbitror.

28. *Alexis.*

Terminum si excesserit
Mediocritatis luctus, mentem eliminat.

29. *Posidippus.*

Versicolor adeo et multipes moeror malum est.

30. *Idem.*

Difficile est luctum fugere. Nam quōt sunt dies
Materiani pariunt semper ad luctum novam.

31. *Antiphanes Medico.*

Quicquid luctificum est homini, id omne morbus est,
Quacunque voce dixeris.

32. *Idem Fausta navigatione.*

Tristitia hominibus vitaque aerumnabilis
Pictores valde sunt mali: namque hoc agunt
Primum, ut colorem delinant de corpore.

T I T U L U S C.

DE MORBIS, ET MOLESTIARUM QUAE EIS ABSUNT
DEPULSIONE.1. *Euripides Oreste.*

O somne, requies blanda, lenimen mali,
Quam me benignus sublevasti in tempore?

2. *Idem.*

Jacere lecto corpus aegrotans amat:
Et hoc molestum est, sed jubet necessitas.

Ib. *Idem.*

Jam jam revolve corpus, et sursum erige.

Ib. *Idem.*

Morosa res est additus morbo dolor.

Ib. *Idem.*

El. Tellure fultos an placet figi pedes?

Or. Volo: sanitatis hoc refert imaginem?

Cum re potiri non licet, species juvat.

3. Idem Bellerophonte.

Mali necesse est noscat ingenium, malo

Qui vult mederi; more nec medicamina

Adhibenda, sed quae tempus et res exigunt.

4. Idem.

Sunt plurima homines sponte quae accersunt sua:

Sunt alia rursus missa de caelo mala,

Quaeis ars medetur. Caeterum hoc dictum volo,

Faciunt Dei si prava jam, non sunt Dei.

5. Philemon Mystica.

Male habere non tam male habet hunc qui habet male,

Quam quod visum ad se singulis ventantibus

Male habens qui se habeat commemorare cogitur.

6. Heliodorus Spectaculis Malicie.

Itala qua tellus Gaurano colle tumescit,

A laeva insurgens regio se ostendit eunti

More nivis candens: illinc quae proslit unda

Saevum olet et sensu tentantes torquet amaro.

Qui vineta colunt circumdata luminis orbes

His medicantur aquis. Queis cura est sola lavandi,

Artus ut liquido perfusos flumine purgent,

Hi compressa prius ciliorum tegmina claudunt,

Atque ita se immergunt limphis, ne transeat humor

Clastra, rigansque oculos oculis sit causa dolendi:

At quibus objecta nigrae caligine nubis

Lumina laesa dolent, et quae se cornea circum

Fert oculos crasso turgescit vellere fibra,

Hos juvat ille latex, his fas tutumque patentes

Immersare gentes: cedunt tormenta dolorque,

Et cito morbus abit medico depulsus ab imbre.

T I T U L U S C L
DE SANITATE.

1. *Scriptor aurei carminis.*

Corporis interea nunquam contemne salutem.
Sit modus in potu, dapibus, duroque labore:
Quod doleat vitare, modus me judice verus.
Delicias arce, contentus simplice victu.

T I T U L U S C II
DE MEDICIS ET MEDICINA.

1. *Homerus.*

Namque alios longe medicus supereminet omnes,
Sive opus est herbis, seu vulso e vulnere ferro.

2. *Euripides.*

Periculosq; qui malo dicit diem
Melius juvabit saepe quam qui artus secat.

3. *Mimnermus.*

Ut fabulatur natio medentium,
Quae levia magni, gravia plus aequo aestimat,
Laudi paranda.

4. *Philemon Siculo.*

Facile omnes homines aliis consilium damus,
Sed in re nostra non tam facile est exsequi.
A medicis argumentum est in promptu situm,
Praecepta videoas quos dare in valentibus
Victus severi: at ipsi si in morbo cubent
Eadem illa facere quae aliis interdixerant.
Credo una nolunt dolor esse et curatio.

5. *Idem.*

Si circumspicias nemo est medicorum opium
Recte valere amicos qui cupiat suos,
Nec miles urbis placidum qui exoptet statum.

6. *Philemon Minor.*

A. Quid hoc est hominis? *B.* Medicus. *A.* Proh superum fidem.
Quam miser est omnis medicus si nemo est miser?

Ib. *Idem:*

Causidicis hoc et medicis praecipuum obigit:
Occidunt, legem nec timent Corneliam.

T I T U L U S C H I L D I
D E F E L I C I T A T E,

1. *Homerus Odyssea.*

Aevi flore frui, senii contingere limen,
Divite conjugio fultum rebusque relictis,
Declives implere domi feliciter annos:
Cernere consilij praestantem et robore prolem.

2. *Bacchylides Epinicii.*

Felix cui sors ista honorum
Contigit almo munere divum,
Florentem opibus degere vitam:
Nam nihil omni ex parte beatum est.

3. *Carcinus Tereo.*

Virtus colenda est semper, oranda est Deos
Fortuna: quisquis ista conjupxit duo,
Boni et beati nomen is merito feret.

4. *Callimachus Hymnis.*

Nec fortuna beat quenquam virtute remota.

5. *Sophocles Antigona.*

Felices satis, o quibus
Expers vita malorum.

6. *Pindarus.*

Nequeunt bona reddere quenquam
Quae sunt fugitiva beatum.

7. *Menander Demiurgo.*

Felix qui mentem cum divitiis possidet:
Nam solus ille novit divitiis frui.

8. *Theognis.*

Pulchrum justitia est, fortunatumque valere:
At suave inprimis cernere quod cupias.

9. *Sclerias.*

Pars est prima boni valere recte:
Pollere ingenii secunda dote:

Justas tertia possidere gazas:
Compubescere quarta sors amicis.

10. *Sophocles Ino.*

Nusquam sincera feruntur
Bona praeterquam Jovis horto.

11. *Cratinus Divitiae.*

Sunt sponte nata queis Deus pandit bona.

12. *Theognis.*

Cyne, Deis placeam: felix me vita sequatur:
Praeterea virtus non opus ulla mihi.

13. *Sotades.*

Omnes miserant pauperis, invident habentis:
Justum medio tramite temperatur aevum.
Id credere sat, quod datur, optima est voluptas.

14. *Theognis.*

Sit mihi divitiis florens intactaque curis
Liberaque et nullo saucia vita malo.

Ib. *Idem.*

Nec cupio, nec opes opto mihi: sit mihi patro
Laeta sed a duris libera vita malis.

15. *Sophocles Creusa.*

Justi tenace pulchrius vita nihil,
Nil sanitate melius: at nil dulciss
Ea quam potiri quae sibi quisque expetit.

T I T U L U S C I V.
D E I N F E L I C I T A T E.

1. *Homerus Iliade.*

Ah miser, extremo senii quem lumine duris
Juppiter exercet fatis, cogitque tueri
Vincula natarum, natosque in caede jacentes,
Vastatosque lares, illisaque corpora terrae
Infantum, saevus dum concutit omnia Mavors.

2. *Menander Hydria.*

Seni infelici, quae oblivisci cooperat,
Ea-tute commemorando renovasti mala
Resuscitans miseriam.

3. *Sophocles Nauplio.*

Mala namque **passo** mille si felicior
Nox una detur, altera mors imminet.

4. *Euripides.*

Titulum beati qui tulit, fati vices
Haud facile tolerat. Non dolet, quisquis malis
Suetus miseriam vertit in mores suos.

5. *Menander Deposito.*

Credulitas comes assidua est infortunio:
Plus quippe semper alium sapere existimat
Consilia saepe quem fefellerunt sua.

6. *Amphis Vinitore.*

Quibus male homines rem gesserunt in locis,
Ad ea se rursum non libenter applicant.

7. *Menander Enchiridio.*

Nunquam putaram. Fors et quicquid evenit
Inexpectatum, mentem id homini expectorat.

8. *Homerus Iliade.*

Ut me usque malis mala nexa sequuntur.

9. *Euripides Antigona.*

Redacti sumus ad ipsas incitas.

10. *Idem Aeolo.*

Hoc viget et ardet, illud effluxit malum:
At quod futura sors trahit cerni vetat.

11. *Philetas.*

Nil aliud mea mens quam concoquit: altera rursus
Stant mala pro foribus, nec datur ulla quies.

12. *Incensus.*

Ah quam saepe gravi jactaris turbine rerum,
Mens mea: ridenti nunquam micat aura sereno,
Sed nova perpetuo surgit tibi forma dolorum.

13. *Menander Heroe.*

Hei mihi quae sola talibus mergor malis
Quorum fidem omnem superat ipsa immanitas.

14. *Idem.*

Foris beati qui personam sustinent
Interius similes sunt hominibus caeteris.

15. *Philetas.*

Hinc tellure vagus feror et feror aequoris unda,
 Annorum quot sunt a Jove curricula;
 Nec fera Parca malis finem facit. Illa perenne
 Durant, atque illis se nova conglomerant.

16. *Diphilus.*

Fortuna, ut cyathissatrix, uno pro bono
 Mortalibus tria rursus admisceret mala,

T I T U L U S C V.

INSTABILEM ESSE HOMINUM PROSPERITATEM,
 FACILE DEVERGENTE FORTUNA.1. *Euripides Inone.*

Vides tyrannos longa quos fovit dies
 Ut saepe res exigua momento brevi
 Deturbet, alias rursus in celsum levet.
 Pennata res fortuna. Jam multos ego
 Vidi supinos spe procul volvi sua,

2. *Dionysius Tyrannus Leda.*

Hominem beatum dixeris quenquam cave,
 Nisi jam beato collocatum funere,
 Laudare tantum mortuos tuto datur.

3. *Sophocles Tyndareo.*

Celebranda laudè nullius felicitas
 Hominis, priusquam sorte defunctus sua
 Mortalis aevi terminos impleverit.
 Namque una saepe quamlibet celsas opes
 In plana traxit hora, cum se lubrica
 Fortuna volvit, atque sic visum Deo.

4. *Alexis Brettia.*

Ita vita humana est quasi si ludas tesseris:
 Non habet eosdem semper jactus alea,
 Nec vita formam: varias sed patitur vices.

5. *Diphilus Pictore.*

Inopinum nullum debet esse homini malum,
 Fortuna quoniam nobis in diem datum

6. *Euripides.*

Non placet hoc in primore viro:
 Non, Agamemnon, ad bona tantum
 Te sevit Atreus:
 Sed gaudendum est atque dolendum;
 Nam natus homo es: nolisque licet
 Ita lex fert magna Deorum.

7. *Simonides.*

Illaesa nulla vita, nec culpa vacans.

8. *Euripides.*

Non debet usus prosperis successibus
 Spondere sortem semper addictam sibi.
 Dea illa, dici si tamen fas est Deam,
 Fastidiosa est, nec foyet quenquam diu.
 Mortalium res fluxa. Qui spe turgidi
 Futura metiuntur e praesentibus,
 Documenta veri cladibus capient suis.

9. *Simonides Naenius.*

Quid ventura a dies crastina sit parce homo dicere,
 Felicem neque si conspicias, an maneat diu.
 Nam non tam rapidis acta fugit musca volatibus
 Quam lapsae subita res hominum praetereunt vice.

10. *Menander.*

Nihil usquam in rebus tam bonum est, o Demea,
 Cui reperiē nūl sit admixtum mali.

11. *Euripides Antiopa.*

Plena est laborum vita data mortalibus:
 Non semper est infesta, non semper favens
 Fortuna; nunc res laeta, nunc improspera,
 Quando ergo nostra tam vaga est felicitas,
 Quin absque curis discimus vita frui?

12. *Idem Bellerophonte.*

Quid in humana certum vita est?
 Cursum ratibus venti celeres
 Per maris alti vada vasta regunt;

a Olim: *Quid ventura ferat sors homini parce homo dicere, Nec grave augurio quanta viro vita, quis exitus.*

At fortunas sublime sitas
 Hominum in praeceps agit ipsa dies
 Pressaque levat.

13. *Idem Chrysippo.*

Here, nemo novit sorte mortali satus
 Mensura quae sit prosperi atque improsperi.

14. *Idem Andromacha.*

Titulo beati non bene appellaveris
 Nisi cujus aevi videris summum diem,
 Qualique sorte cluserit vitae exitum.

15. *Idem Auge.*

Fortuna nobis non negat solis fidem :
 Omnes levis fecellit aut sero aut cito :
 Felicitatem nemo perpetuam tulit.

18. *Idem Scyriis.*

Quam sors iniqua contigit mortalibus ?
 His ridet, illos cladibus duris premit
 Fortuna, quamvis rite venerentur Deos,
 Castumque ab omni pectus arcentes probro
 Sectentur aequi itinera sollicito pede.

17. *Idem Andromeda.*

Fuit hic felix : sed vertit opes
 Deus, et clari nominis olim
 Fortuna labat: vitaque venti
 Diffliuit instar.

18. *Idem Supplicibus.*

Ne queso : praebent saxa perfugium feris
 Araeque famulis; urbibus pressis malo
 Tutamen urbes. Nulla res mortalium
 Felicitatis gaudet aeternae bono.

19. *Idem Ino.*

Regina, multos opprimunt homines mala :
 Ab his recedunt, rursus illis imminent.
 Eunt in orbem, terra quas fruges parit
 Hominumque soboles. Quippe pars surgens viret,
 Pars jam metenda exspectat exitii diem.

20. *Idem Hecuba.*

Posse indecora praepotentes non decet,

Nec est habenda prosperis rebus fides.
Ego tam beata nuper en resto nihil:
Opes superbas una vastavit dies.

21. *Sophocles Tyro.*

Ne dic beatum quem mori non videris.

22. *Moschio.*

Generosus ortu, nobilis prudentia
Argum imperator, regiis penatibus
Eliminatus, supplicem ramum ferens
Defigit oculos in solo miserabiles,
Monstratque cunctis illa quae claro micant
Fulgore quam non propria sint homini bona.
Ut quisque vedit civium, ex animo dolet,
Dataque dextra, benevolisque affatibus
Solatur; oculos uberes lachrymae rigant
Sensu doloris. Pristina etenim dignitas
Afficta, cogit corda commiserescere.

23. *Menander Cincinnis.*

O Parmeno, nullum vita in humana bonum est
Quasi arbor radice una ramos ergens:
Sed mala propinqua sunt bonis atque adsita:
Natura ex ipsis bona quin progenerat malis.

24. *Archilochus.*

Quicquid est adscribe Divis: saepé qui lapsu gravi
Erigunt pressos, et atro sordidatum pulvere
Saepe resupinant putantem stare se firmo gradu,
Unde densa se malorum proferunt examina,
Et miser palatur orbus consili, victus egens.

25. *Theodectes.*

Olim celebris, o senex, per Graeciam
Ipsis probata rebus haec sententia est:
Incerta hominibus esse Fortunae bona.

26. *Euripides Cressia.*

Ne qui videtur hunc beatum dixeris
Fati ante tempus. Nam datur fors in diem.

27. *Alexis.*

Nempe ut videtur etiam felicem vices
Par est vereri, nec Fortunae credere.

28. *Menander Agricola.*

Male feriatus sit necesse est, quisquis est
 Qui vestram fuit in paupertatem injurius:
 Fortunae insultans ipsi quae forte imminet.
 Nam quamvis opulens, rebus incertis tumet,
 Fretum fortunae reciprocos aestus habet.

29. *Clitomachus.*

Fortuna reflans prospere viventibus
 Conturbat afflictatque naufragio omnia
 Quaecunque vitae condiendae suaviter
 Prudens repererat ingenii solertia,

30. *Batho Aetolo.*

Homo es: labasti: nempe in vita id maximum
 Prodigium est vita prospera semper frui.

31. *Euripides Archelao.*

Pridem ipse mecum spēcto res mortalium
 Quam sit caduca et fluxa: prostratus solo
 Surgit: beatus alter eversus cedit,

32. *Idem Andromeda.*

Adeo usque felix nullus est mortalium
 Divina quem non proruat tandem manus.

33. *Idem Alexandro.*

Ut nemo felix undique est mortalium!

34. *Idem Hecuba.*

Ut nihil in aequo permanet mortalibus!

35. *Ibidem.*

Ut nō hominibus proprium, nou gloria,
 Non spes futuri rebus ex praesentibus.

36. *Hesiodus Operibus.*

Ipsa dies homini jam mater jamque noverca est,

37. *Sophocles Ajace.*

Ut tollit omnes tempus et rursum premit
 Mortalium res. Dī tamen castos amant,
 Hostiliterque semper oderunt malos,

38. *Idem Trachiniis.*

Olim inter homines nobilis sententia est,
 Sciri nequire sijne felix an miser
 Qui summa nondum spatia vitae expleverit.

39. *Idem Phaedra.*

Hominum recense quicquid usquam est gentium:
Omni beatum parte non inveneris.

40. *Euripides.*

Firma et perennis nemini est felicitas.

41. *Sophocles Trachiniis.*

Aequum profecto est si velis advertere
Ut dura timeat cui datur laetis frui.

42. *Idem Alete.*

Quis est quod aliquis alteri sortem datam
Summo infimove ponat, aut nullo in loco,
Cum nihil in una sede permaneat diu!

43. *Euripides Hippolyto.*

Jam saepe vidi praeviam mortalium
Felicitatem dedecus magnum sequi.

44. *Idem Oedipo.*

Mutavit aevum saepe jam nobis Deus,
Variasque tribuit sortis alternae vices.

45. *Ibidem.*

Mutationes una fert multas dies.

46. *Idem Meleagro.*

Divitum res heu secundas quam cito evertit Deus!

47. *Diphilus.*

Nil stabile in aevo cernitur mortalium,
Nec fata quisquam fingit arbitrio suo.

48. *Nicostratus.*

Felix ab omni parte nemo usquam est homo.
Euripides, pol, noster amplexus bene es
Aevum omne versus unius compendio.

49. *Apollodorus.*

Non video quorsum argento confidas, pater,
Quod nil habenti facile largiri solet
Brevis hora, et rursum possidenti demere.

50. *Philemon.*

Saepe hodie qui vix a se porcebat famem
Postridie alios aluit larga alimonia:
Et rursus hodie qui thesaurum repererat
Postridie omnem rem suae amisit domi.

51. *Incertus.*

Habent superba dona Fortunae metum.
 Rebus negata fulgidis securitas,
 Tutumque hominibus nil et excelsum simul:
 Aut livor illud, aut edax sternit dies,
 Summum ad gradum cum claritatis venerit.
 Mediocritatis tutior possessio,
 Per quam nec aliquis premitur afflictus solo,
 Nec se invidenda tollit in fastigia.
 Nam qui minore volvitur spatio cadens
 Multo facilius damna dissimulat sua.
 Majore moles vasta cum strepitu ruit,
 Invidia clavis semper est rebus comes,
 Et cum favet Fortuna captatum venit.

T I T U L U S C V I .

DE ILLIS QUI FORTUNATI SUNT INDIGNE.

1. *Euripides Belerophonte.*

Fidens honore spiritus tumidos geris.
 Ah moriar: alnum cernere haud tanti est jubar
 Ut honore plenos tuear indigno malos.

2. *Idem Dictye.*

Jam saepe vidi, saepe et indigne tuli
 Bonos sequentes moris exemplum mali
 Sermone cum certamen irato strepit,
 At illud ingens visu et auditu nefas
 Aliquem tacentem probra pejorum pati.

3. *Idem Oeneo.*

Fortuna, amici, cum malos nimium fovet,
 Illi insolentes, liberi poenae metu,
 Quicquid lubido dictat audacter patrant.

4. *Idem Supplicibus.*

Res per molesta est maxime optimatibus
 Cum dignitatis flore vir splendet malus,
 Qui vilis ante jam trahit lingua tribus.

6. *Ibidem.*

Heu cum malorum vota fortunat Deus,
 Ut in solescunt velut id aeternum fore?

5. *Idem Helena.*

Feliciores saepe perversi probis.

7. *Idem Temenisi.*

Egregia saepe semet exserere indoles
Duro malorum pressa dominata nequit.

8. *Menander Incito.*

Si quis Deorum jam mihi dicat, Crato,
Ubi vitam functus fueris vives denuo,
Et si es quidvis, hircus, aut canis, aut ovis,
Equus, homo denique: nam revivendum tibi est:
Ita fata sciscunt: opta quam vitam velis:
Dicturus videor illoco, Fac me quidlibet,
Dum ne hominem facias. Unum id animantium omnium
Sine merito habet fortunam aut infortunium.
Equorum ut quisque fortis est, curatius
Habetur alio. Velox in pretio canis
Majore est, quam projectus ingluvie atque iners.
Generosus fruitur gallus praecipua dape,
Atque ultro ignavus alter potiorem timet.
Homo si quis est bene natus, eductus probe,
Caste moratus, nullum pretium hoc seculo est.
Primas in vita habet assentator, alteras
Calumniator; at malignus tertias.
Quanto asinum fieri satius quam intuerier
Pejores se pollucibilius vivere!

9. *Theognis.*

Saepe repulsa bonos sequitur; stultosque malosque
Circumstat studiis obsequiosus honor.

10. *Idem.*

Divitias dat saepe malis Deus: at nec amicis
Ulla, nec hinc ipsis nascitur utilitas.
Perpetuus virtutis honos. Vir pectore forti
Incolumes terras praestilit et populos.

11. *Sophocles Alete.*

Malos profanis prosatos genitoribus
Florere rebus prosperis visu grave.
Stirpem bonorum rursus ingenio probo,
Malis subactos, cladibus mersos premi.

Disponere aliter cura debuerat. Daum
 Mortalium res: nam pios detinet palam
 Bona largitate consequi cælestium:
 Contra scelestos paria criminibus suis
 Supplicia aperte lueret Dis ultoribus:
 Ita res secundas nemo jactaret malus.

T I T U L U S C V I I .

DE ILLIS, QUI IN DIGNÆ MISERI SUNT.

1. *Menander.*

Nil aequa cerno invitûs ac rectam indolem
 Implicitam vitae tristis aegrimonia.

2. *Idem.*

Nil miserabilius quam cum animus juris tenax
 Senecta aetate sentit fati injurias.

3. *Idem.*

O Fors, quæ rerum gaudes multiplici vice,
 Tibi iste magnam casus invidiam facit,
 Injusta quod justum hominem exeret calamitas.

4. *Alexis.*

Fortunam mente esse orbam jam constat mihi:
 Aliter vir nunquam talis infelix foret.

5. *Antiphanes.*

Me miserum, quam illud iniquum atque intolerabile est,
 Fortuna cum desciscit, et mores manent!

6. *Euripides Heraclidis.*

Quanto sit altum stemma fortuna minus,
 Jam video demum. Nam bono exorti patre
 Isti laborant undique indignis modis.

7. *Menander Olynthia.*

Quam vero iniquum est, cum quid molitur boni
 Natura, tum Fortunam id interverttere!

8. *Idem.*

Multos jam vidi quos malos necessitas
 Finxit miseriis, cum non essent ejusmodi
 Suopte ingenio.

T I T U L U S C V I I I .

EVENTUS RERUM FORTITER NOBIS FERENDOS
ESSE, UT QUI HOMINES SIMUS ET VITAM SECUN-
DUM VIRTUTEM INSTITUERE DEBEAMUS.

1. *Philemon Sardio.*

Lamenta nostris si mederentur malis,
Et possent fletu deliniri miseriae,
Auro licarent contra et pluris lachrymae.
Nunc non attendit luctum res, nec respicit:
Sed plores seu non plores, insistit viam.
Quid proficis? nec hilum. At interea tamen
Ut arbor poma, sic dolor lachrymas parit.

2. *Idem.*

Ego ob res istas doleo vehementer quidem,
Sed prae dolore sapere non cesso tamen.
Hoc est quod me hominem praestat, hoc me sospitat.

3. *Euripides Antigona.*

Laxare habenas parce tristitiae, memor
Saepe ex dolore gaudium mortalibus
Et ex malorum segete progigni bona.

4. *Chaeemon.*

Ex re pusilla, qui sapit, nunquam dolet.

5. *Menander.*

Forti animo ferre fortunae aude amentiam.

6. *Idem.*

Non minus adversa fortiter quam prospera
Tolerare debet animus vere nobilis.

7. *Philemon Corinthia.*

Si mala novisses, quae alios implicitos tenent,
Libens haberet, Nicophon, quae nunc habes.

8. *Idem Paupere sive Rhodia.*

Moriendum si esset omnibus qui non habent
Quod animus optat, esset moriendum omnibus.

9. *Diphilus Adelphis.*

Vir bone, miserias disce mortalis pati,
Ut quod necesse est, et non ultra, sis miser:
Nec mala jumento tibimet accersas tuo.

10. *Philippides Philadelphis.*

Here, si qua tibi unquam calamitas evenerit
 Feres facilius dicti memor Euripidis:
 Felix ab omni parte nemo usquam est homo:
 Tum vero e multis esse te unum existima.

11. *Euripides Hypsipyle.*

Adverte quod te mulier admonitam volo:
 Cunctis hominibus haeret assiduus labor,
 Sepelire prolem, quaerere iterum liberos,
 Tandem interire. Graviter has tolerat vices
 Mortalium gens: attamen fatum jubet,
 Ut plena segetis alva, sic vitam meti;
 Ut hic sit, ille non sit. Haec quorsum attinet
 Lugere, quae Natura nos cogit pati?
 Quicquid necesse est ferre nec habendum grave est.

12. *Idem Hercule Furente.*

Quicunque nescit genere mortali status
 Quo ferre iniquam debeat sortem modo,
 Nec tali ferat hic stantis advorsum viri.

13. *Idem Antigona.*

Quicunque casus atque fortunae vices
 Ratione tolerat, hic minus multo est miser.

14. *Idem.*

Fer quas agitat Fortuna vices:
 Sine Di portent fluctusque ratem.

15. *Idem.*

Mortalis id fer omne quod mortalium est:
 Homo ne poscas caelitum vitam tibi.

16. *Idem Hippolyto Coronato.*

Fer te: nec tam graviter jacta
 Corpus, alumna.
 Levius morbum tolerare dabunt
 Animus constans et blanda quies.
 Homini misero esse necesse est.

17. *Idem Alexandro.*

Commune mori: sed rite malum,
 Commune pati, sapientis opus.

18. *Idem Alcmena.*

Adversa recte ferre generosum decet.

19. *Idem Aeolo.*

Pati necesse est: at quod immittunt Dei
Bene ferre quisquis didicit, is vere sapit.

20. *Idem Bellerophonte.*

Nam neutiquam hominem rebus irasci decet;
Nil quippe curant. Vertere at in usus suos
Quod casus offert, optimum ac tutissimum est.

22. *Idem Helena.*

Dolenda pateris. Video. Tentandum tamen
Ut facile toleres quod jubet necessitas.

23. *Incensus.*

In caelites vim non parare est optimum,
Sed amare fatum. Vetita qui nimium cupit;
Saepe et paratis rebus excussus jacet.

24. *Idem Melanippa.*

Quicunque didicit dura mortalis pati,
Hic jure sapiens et gravis censebitur.

25. *Idem.*

Evenit illud, quod solet multis, tibi:
Qui plus cupiscent, parta non custodiunt;
Sua hos aviditas saepe in exitium trahit.

26. *Bacchylides.*

Unum iter felicitatis, unus homini terminus,
Tristibus curis soluto corde vitam ducere.
At quibus mentem perurunt mille sollicitudines
Anxiae semper futuri, nec quiescunt noctibus,
His gravi labore pectus flagrat et nil proficit.

27. *Scriptor aurei carminis.*

Mortali generi quos dat Fortuna dolores,
Partem ferre datam, tunc succensere, memento.

28. *Antiphates Auriga.*

Viro vir illud interest: alter malo
Affectus id dum jaetat accendit magis:
Alter succollans fert minore incommodo.

^b Refer ad Tit. X.

29. *Idem.*

Generosus qui sit, aequa fortunam ferat:
Namque esse infortunatum eujusvis puto:
Adversa recte tolerare, id vero viri.

30. *Menandet Canephoro.*

Infortunia

Inopina fugere noi est in nostra manu.

31. *Idem.*

Decenter ferre damna et res improsperas,
Sapientis est officium: non ducta retro
Superciliorum nube clamare, ah dolor,
Sed quicquid sors indixit constanter pati.

32. *Idem Plocio.*

Dispelle procul a vita moestitudinem:
Breve atque angustum nimis est hoc quod vivimus.

33. *Philemon.*

Here, persaepe homines graviora efficiunt mala
Ipsi sibi ipsis quam sunt ea suapte vi.
Excessit vita natus aut mater puta,
Aut proxima aliquid ex necessitudine:
Id si quis sic accipiat: "Nempe obiit diem
Homo natus," quantum fuerat tantumdem est malum!
Quod si sic: "Periit: non tuebor amplius,
Heu vita invita: qui ista secum deputat
Is ad malum alia sibi consarcinat mala.
At qui rationis cuncta ad arbitrium vocat,
Is quod dolet deducit, retinet quod juvat.

34. *Idem.*

Tam subito imbellis factus? nam ne nescias,
Non fortitudo est ista, verum imbellia
Animi impotentis ferre moestitudinem.

35. *Idem.*

Multa in familiis multis eveniunt mala,
Recte ferendo quae vortuntur in bonum.

36. *Apollodorus.*

Grave est quidem Fortuna: grave: veruntamen
Illam perferre recte decet ut sarcinam.

37. *Philemon.*

Hoc alias alio praestat, quod constantius
Bonam malamque didicit fortunam pati.

38. *Menander Androgyne.*

Casus futuros par est opperirier
Mortalem natum. Nam nihil est statarium.

39. *Philemon.*

Si noveris homo quid sit, sat felix eris.
Interiit aliquis: ne sit cordolium tibi:
Haec peperit, haec non peperit: est alius miser;
Hic tussit: ille plorat: haec fert omnia
Natura secum. Tu tantum luctu abstine.

40. *Sotades.*

Injuria quem temporis improbi laccedit,
Hoc quod cupiat non fieri ferendo vincit.

41. *Menander Mulierum osore.*

Sin quicquid dolet
Excernas semper, tibi nec contra compares
Quod est utibile, jam tolerando non eris.

42. *Idem Boeotia.*

Multa ardua
In rebus est reperire. Sed potius vide
An non et aliquid commodi secum ferant.

43. *Euripides.*

Sapientium hoc est atque cordatûm virûm
Nunquam malis in rebus irasci Deis.

44. *Menander Mulierum osore.*

Quicquid molestum, quicquid aduersum accidit
Tecum ipse spectas et connives ad bona:
Atqui nihil usquam, Simyle, invenias boni,
Cui nulla malorum se admiscuerit portio.

45. *Idem Auriga.*

Quorum in fortuna causa est non in moribus,
Ea fortiter tolerare generosum decet.

46. *Idem Eunicho.*

Nec Dis rebella, nec tempestates novas
Accerse, ferre quod necessum est id feras.

47. *Alexis Syracusio.*

Ut video, mala
Facilius tolerat quisquis non obnititur.

48. *Menander.*

Nemo quem infortunio
Di mactant, animum protinus despondeat.
Forsit alicujus hinc boni erit occasio.

49. *Bacchylides.*

Nam quid levat tandem mala
Quassare corda luctibus?

50. *Philemon.*

Nullum invenire est uspiam mortalium
Mala qui non sit sensurus aut jam senserit.
At qui quod fert Fortuna quam minimi facit,
Utrumque, et plus sapit, et est fortunatior.

51. *Sophocles.*

Quod casus offert ponere ex usu suo,
Non gemere Fortunam, aleatoris boni est.

52. *Alexis Philotragoedo.*

Sapientis est consulere fortunam boni.

53. *Sophocles Phaedra.*

Nemo, mulieres, dedecus vitaverit
Cui destinata sunt mala imperio Jovis.
Morbos ferendum est quos Deum mittit manus.

54. *Incertus.*

A. *Responsa quae fers a Dei penetralibus?*
B. *Bona: quippe quamvis tristia, ad finem bonum
Quae deriguntur, fausta recte dixerim.*

55. *Sophocles Ajace.*

Bene ominare: nec mala apponens malo
Remedia, clades ipse congregmina tuas.

56. *Idem Acrisio.*

Ne metue, mulier: multa quae in somnis mala
Apparuerunt nocte, lenivit dies.

57. *Menander.*

Mali nil equidem es passus ni prae te feras.

58. *Sophocles Tereo.*

Haec dura, Procne, fateor: interea Deum
Decreta placide ferre mortales decet.

59. *Homerus Odyssaea.*

Stat mihi mens animi non immemor ante malorum.

lb. *Ibidem.*

Aliis accedat et istud.

•T I T U L U S C I X.

BONAM FORTUNAM PROFERENDAM ESSE, MALAM
VERO CELANDAM: ET REBUS PRAESENTIBUS
RECTE UTENDUM.

1. *Pindarus.*

Qui te labores quaeve cura exerceat
Extraneis pandas cave.
Benigna si quid dulce sors donat tibi
Id publice ostendas licet,
Dum triste si quid numen immisit Deum
Cures tenebris condere.

2. *Sophocles Tyro secunda.*

Malum quod urget spargere in vulgus cave:
Debetur etenim luctibus silentium.

5. *Diphilus.*

O quam molestum est ubi quem sollicitudines
Mordent, tum quemvis testem cogi admittere.

8. *Menander Supposititio.*

At medius fidius narras stultitiam haud levem,
Testatas malle quam latentes miserias.

4. *Idem.*

In hoc situm est
Casum prudenter ferre, si solus feras,
Nec tua denudes aliis infortunia.

6. *Euripides Oedipo.*

Vulgare casus asperos, vecordiae:
At quod ferendum est ferre clam, sapientiae est.

e Sequitur heic in editionibus Stobaei Περὶ Μιχοφυγίας, id est, De
Pusillanimitate: sed sine versibus; et in manuscriptis, non extat is
Titulus.

7. *Idem Cressis.*

Grave est miseriis atque dēdecore opprimi;
 At ferre si sors jubeat obducto māja
 Clepanda velo, fame ne in vulgum exeat
 Turbaeque pariat, hosticae ludibriūm.

8. *Idem Scyriis.*

Meminere damna tegere, qui sapiunt, sua.

T I T U L U S C X.
 D E S P E.

1. *Linus.*

Omnia sunt speranda, nihil sperare negatum.
 Nam nihil est quod non valeat divina potestas.

2. *Apollodorus Pueris.*

Non dehet animus desponderi in miseriis,
 Sed exspectanda sunt meliora in posterum.

3. *Euripides Inone.*

Spes semper aliquā, qui sapit, vitam fovet.

4. *Menander.*

Infortunato spes salutaris Dea est,

5. *Euripides Inone.*

Nec tibi remittat fraena Fortunae favor,
 Adversa nec spem pectori excutiant tuo.

6. *Hesiodus Operibus.*

Sola sed intactis spes in penetralibus haesit
 Margine pressa cadi, nec se projeçit in auras
 Evolitans: quippe illa cadum jam cluserat ante.

7. *Euripides Hercule Furente.*

Etiam calamitas ipsa lassari solet.
 Nec semper aer tristibus flabris gemit:
 Nec cui beate nunc, et olim sic erit.
 Perpetua rebus imminent divortia,
 Longe optimus qui sperat. At qui ignavia
 Despondet animum, nullius pretii est homo.

8. *Menander Nauclero.*

O Juppiter supreme, spes quantum est mali?

9. *Idem Fidicina.*

Adeo molestia res est exspectatio.

10. *Archilochus.*

Nil supra spem collocatum est, nil futurum quod neges,
 Nil quod admirere. Quippe caelitum summus pater
 Noctis excivit tenebras in mero meridie
 Sole se condente magno cum metu mortalium.
 Inde nil sperare vetitum: nil quod exsuperet fidem.
 Nulla jam miranda nobis amplius spectacula,
 Nec suas si forte delphin horrido migrans mari
 Cum feris mutet latebras: hisque telluris solo
 Carius sit aequor, illum celsa delectent juga.

11. *Theognis.*

Tantundem plerumque valent spes atque periculum,
 Mortali generi numina dura duo.

12. *Idem.*

Omnibus e Divis mortalibus una favet Spes.

13. *Euripides Supplicibus.*

Spes dira pestis saepe concordes diu.
 Commisit urbes spiritu nimio tumens.

14. *Sophocles.*

Spes namque multos sola mortales alit.

15. *Theocritus.*

Batte, animis opus est: melius nam forsan erit cras,
 Spes sequitur vivos et functos morte relinquit,
 Imbriferas hyemes modo dat, modo Juppiter aufert.

16. *Euripides Hypsipyle.*

Nil est supra spem. Quncta sperari data.

17. *Bion.*

Haec mihi trita via est, Heic qua descendere clivus
 Incipit, aequoreo residens in littore canto,
 Te surdam, Galatea, vocans prece, Blanda tamen spes
 Me fovet ad summam non dimittenda senectam.

T I T U L U S C X I.

D E I N S P E R A T I S E V E N T I B U S.

1. *Euripides.*

Spes, nate, volucres sequeris, at non te simul
 Fortuna: vultus illa multiplicis Dea est.

2. *Idem.*

A. Ne spes inanes fletui opponas meo.
B. At multa nec sperata proveniunt tamen.

3. *Patrocles.*

En nunc ut illa verba tot tam grandia
 Fortuna in arctum tam repens compegerit.
 Quid ergo saevo jurgii certamine
 Minamur aliis magna mortales mala,
 Manu exsequenda cuncta dum confidimus
 Prorsum tuentes? interim non cernimus
 Quas calamitates casus a tergo ferat.

4. *Euripides Protesilao.*

Spes vana multis saepe quos lactat nocet.

5. *Idem Oedipo.*

Plerumque nec sperata delectant magis
 Quam quae sibi antecepit expectatio.

6. *Idem Medea, et alibi.*

Spem praeter eunt vi multa Deum;
 Non proveniunt credita quamvis:
 Insperatis reperere viam.

7. *Idem Alcmena.*

Fortem induit animum. Saepe sunt a Dis bona
 Exorta hominibus unde non speraverant.

8. *Idem Alejandro.*

Spem praeter, Hecuba, res agunt hominum Dei,
 Nunquamque eadem fata devolvunt via.

9. *Idem Bellerophont.*

Spem praeter omnem mille sunt rerum vices;
 Multos remisit sospites mare naufragum;
 Multi minores hostico in certamine
 In res secundas rursus enisos vides.

10. *Menander.*

Nefas viventem fari, hoo mihi non accidet,

11. *Idem Enchiridio.*

Quicquid evenit
 Inexpectatum, mentem id homini expectorat.

14. *Homerus Odyssea.*

Multa cadunt, vox ut vetus est, os inter et offam.

15. *Theognis.*

Spe melius nobis sucoedere multa videmus;
Consilia eventu multa carere suo.

16. *Solon.*

Omnia confusis sunt plena tumultibus, et quo
Exeat incepturnon videt auctor opus.
Hinc qui sollicite momenta expendit agendi,
Imprudens magnis luctibus obruitur:
Et temere aggressis, divino munere, felix
Exitus absolvit non bona consilia.

TITULUS CXII.

NON ESSE GAUDENDUM OB ALIENAS
CALAMITATES.1. *Menander.*

Aliena nunquam te delectet calamitas;
Nam cum fortuna difficilis luctatio est.

2. *Idem.*

Non esse edendum in vulgus infortunium,
Quin potius occultandum mea sententia est.

3. *Euripides Inone.*

Infelicibus

Ne durus esto, te quoque esse hominem memor.

4. *Idem Andromeda.*

Aliena nunquam nam mala irrisci, timens
Nequid mihi olim eveniat ipsi humanitus.

5. *Ibidem.*

Ne sis insolens

Ego si miser sum. Facile tu fias idem.

6. *Alexis Milesia.*

Homo sum. Humani si quid alienum arbitrer
A me, nec miseros sublevem; haud sapiam probe.

7. *Hesiodus Operibus.*

Ne cui pauperiem mortalia corda domantem
Objectes, quando dono datur illa Deorum.

^a Refer ad Tit. CX.

8. *Sophocles Ajace.*

Dic, optio si detur, utrumne eligas,
Ut per te amicis male sit ac tibi sit bene,
An ut doloris comiter partem feras?

12. *Aeschylus Agamemnone.*

Male namque omnes gemitu faciles
Aliena sequi: sed non penetrat
Jecur atque animi secreta dolor.
Sic ut fingant gaudia, vultum
Licet invitum gaudere jubent.

13. *Philemon Retegente.*

Quod si quis salve dicat moerenti obvius,
Salvere voce, reapse frere eum jubet.

T I T U L U S CXIII,
INFORTUNATOS OPUS HABERE CONDOLENTIBUS.

1. *Euripides Oeneo.*

Non tempus usque est. Attamen miseros juvat
Iterare luctus saepe narrando suos.

2. *Idem Andromeda.*

Junge dolorem. Nam qui pariter
Lachrymant, miseros ex parte levant.

3. *Idem Inone.*

Agreste, lachrymas rebus alterius malis
Negare.

4. *Idem Inone.*

Dulce est amicis posse laetari simul;
At si, quod absit, ingruat sors durior,
Solatium est spectare vultus benevolos.

5. *Idem.*

Medicina nulla luctibus saevia datur
Praeter bopi et faventis alloquium viri.
At quisquis illo solus aegrotans malo
Cor ipse concit atque demulcet suum,
Si nunc levatur onere, cras duplum gemit.

6. *Callimachus.*

Insidunt levius mortali corde dolores.

Et de triginta partibus una perit,
 Cum fidi in comitis gremium, vel denique surdos
 Cum temere in ventos se dolor exonerat.

7. *Apollodorus Lacaena.*

Ita est miseriae ingenium, ut vice sit gaudii
 Cum lamentari apud eadem patientes licet.

8. *Sophocles Ajace.*

At vos, amici, namque in hoc adveneram,
 Si quam potestis ferte celerantes opem:
 Cedunt amicis facile qui se sic habent.

9. *Menander.*

Q Dercippe et Mnesippe, cum convitiis
 Excepti, aut cum vexati sumus injuriis,
 Praesidium nobis tunc amici sunt boni.
 Nam dum dolere sine metu ludibrii
 Licet, atque adest qui ferat id familiariter
 Societque luctum, tanto quisque tempore
 Levatus conquiescit a sensu mali.

10. *Philemon.*

At quid rei est quod ille me visum cupit?
 An, ut dolentes in valetudinario,
 Apparuit cum medicus, subito dedolent,
 Ita tristitiae et moestitudine obsitus
 Cruciatur minus amicum praesentem intuens?

11. *Menander.*

Amici sermo grata res moerentibus.

12. *Sophocles Thyeste.*

Haec est voluptas maxima ex sermonibus
 Oblivionem induere praesentis mali.

13. *Menander.*

Infortunatis maximum solarium est
 Juxta videre qui commiserescant sui.

14. *Idem.*

Cuiunque affectum est corpus, ei medico est opus:
 At cui laborat animus, is amico indiget.
 Benevolus amicus medicus aegrimoniae est.

15. *Incertus.*

Salubre blanda alloquia moerenti viro:
At si nimis desipiat, objurgatio.

17. *Philippides Olynthiaco.*

Sane haud difficile est aegrotanti dicere
Vegetum valentem, Ne tam te habeas molliter,
Et castigare pugilem cum a pugna vaces:
At ipsum depugnare non aequo est facul:
Aliud diasserere est, aliud rem sentiscere.

T I T U L U S C X I V .

FACILIUS ESSE ALIUM ADMONERE QUAM SE IPSUM.

1. *Philemon Siculo.*

A medicis argumentum est in promptu situm,
Praecepta videas quos dare in valentibus
Victus severi, at ipsi si in morbo cubent,
Eadem illa facere quae allis interdixerant
Credo una nolunt dolor esse et curatio.

2. *Idem Subsessore.*

Consulere facile est: facile non est exsequi.

3. *Euripides Alcmena.*

Aliena cuncti rectius multa solent
Djudicare quam sua ipsorum mala.

4.

Venerare divos ne sit ejus, Phaedime,
Tibi periculum facere, et e re discere
Consilia quanto dempus aliis facilius.

5. *Incertus.*

Facilius est consulere quam bene perpeti.

6. *Sophocles Oileo.*

Plerumque magna praeditos sapientia
Tales reperias iste se qualem gerit.
Consilia bene dant rebus aliorum malis:
At ubi levis fortuna mutato impetu
Crudeli in ipsos verbere intonaverit,
Ibi illa cuncta pulchra praecepta excidunt.

• Refer ad Tit. CXV.

7. *Euripides Alexandro.*

A. Scio: sed dolores tempore inflecti decet.
B. Decet: at monere levius est quam perpeti.

8. *Idem Aeolo.*

Eheu dolorem quis malis tantis neget?
 Quis audiens tantum ista fletu temperet?

9. *Moschio.*

Celebre inter homines illud est dictum vetus:
 Consilia nullus est labos aliis dare;
 At ipse si laedatis animose id pati,
 Onus profecto est omnium gravissimum.

T I T U L U S C X V .
 L A U S S E N E C T U T I S .

1. *Euripides Phoenissis.*

Eteocles, audi: nonnihil fert commodi
 Senecta secum. Multa quae membris virens
 Nescit juventus monstrat experientia.

2. *Idem Bellerophonte.*

Nate, efficaces hinc quidem juvenum manus,
 Sed plus senes prudente consilio valent.
 Rerum magistra quippe multarum dies.

3. *Idem Erechtheo.*

Seniliores quaere consuetudines:
 Solis dicatam risibus lasciviam
 Contemne. Brevis est flos voluptatis mala.

4. *Menander.*

Auferre nobis alia cum soleat dies,
 Prudentiam constabilit et corroborat.

5. *Euripides Melanippa.*

Antiqua fatur dictio: juvenum quidem
 Plus opera, sed consilia plus pollut senum.

6. *Idem Peleo.*

Plus, nate, senium corde juvenili valet
 Maturitate mentis et vi consili,
 Inscitiamque vincit experientia.

7. *Alexis Demetrio.*

Ex parte vino non male assimilaveris

15. *Incertus.*

Salubre blanda alloquia moerenti viro:
At si nimis desipiat, objurgatio.

17. *Philippides Olynthiaco.*

Sane haud difficile est aegrotanti dicere
Vegetum valentem, Ne tam te habeas molliter,
Et castigare pugilem cum a pugna vaces:
At ipsum depugnare non aequo est facul:
Aliud disserere est, aliud rem sentiscere.

T I T U L U S C X I V .

FACILIUS ESSE ALIUM ADMONERE QUAM SE IPSUM.

1. *Philemon Siculo.*

A medicis argumentum est in promptu situm,
Praecepta videas quos dare in valentibus
Victus severi, at ipsi si in morbo cubent,
Eadem illa facere quae allis interdixerant
Credo una nolunt dolor esse et curatio.

2. *Idem Subsessore.*

Consulere facile est: facile non est exsequi.

3. *Euripides Alcmena.*

Aliena cuncti rectius multa solent
Djudicare quam sua ipsorum mala.

4.

Venerare divos ne sit ejus, Phaedime,
Tibi periculum facere, et e re discere
Consilia quanto dempus aliis facilius.

5. *Incertus.*

Facilius est consulere quam bene perpeti.

6. *Sophocles Oileo.*

Plerumque magna praeditos sapientia
Tales reperias iste se qualem gerit.
Consilia bene dant rebus aliorum malis:
At ubi levis fortuna mutato impetu
Crudeli in ipsos verbere intonaverit,
Ibi illa cuncta pulchra praecepta excidunt.

• Refer ad Tit. CXV.

7. *Euripides Alexandro.*

A. Scio: sed dolores tempore inflecti decet.
B. Decet: at monere levius est quam perpeti.

8. *Idem Aeolo.*

Eheu dolorem quis malis tantis neget?
 Quis audiens tantum ista fletu temperet?

9. *Moschio.*

Celebre inter homines illud est dictum vetus:
 Consilia nullus est labos aliis dare;
 At ipse si laedatis animose id pati,
 Onus profecto est omnium gravissimum.

TITULUS CXV.

LAUS SENECTUTIS.

1. *Euripides Phoenissis.*

Eteocles, audi: nonnihil fert commodi
 Senecta secum. Multa quae membris virens
 Nescit juventus monstrat experientia.

2. *Idem Bellerophonte.*

Nate, efficaces hinc quidem juvenum manus,
 Sed plus senes prudente consilio valent.
 Rerum magistra quippe multarum dies.

3. *Idem Erechtheo.*

Seniores quaere consuetudines:
 Solis dicatam risibus lasciviam
 Contemne. Brevis est flos voluptatis malae.

4. *Menander.*

Auferre nobis alia cum soleat dies,
 Prudentiam constabilit et corroborat.

5. *Euripides Melanippa.*

Antiqua fatur dictio: juvenum quidem
 Plus opera, sed consilia plus pollent senum.

6. *Idem Peleo.*

Plus, nate, senium corde juvenili valet
 Maturitate mentis et vi consili,
 Inscitiamque vincit experientia.

7. *Alexis Demetrio.*

Ex parte vino non male assimilaveris

Humanum ingenium: namque uti vinum novum,
 Ita juvenis animus opus est ut deferbeat
 Et despumando ducat aspritudinem:
 Inde ubi redierit ad sese et consideret,
 Perpetua placeat lenitate in posterum.

8. *Sophocles Tyrone.*

Senium diesque longa res multas docent.

9. *Crates.*

Senectam aetatem quid mihi ut malum exprobras?
 Quam non apisci vitae pretio constitit,
 Quam cuncti concupiscimus: at cum venerit,
 Toleramus aegre. Tam ingrato ingenio sumus.

Ib. *Incensus.*

Vitae cupido maxime tentat senes.

10. *Aeschylus.*

Senium juventa juris observantius.

5. *Callimachus.*

Ille senectutis tempora laetus agit,
 Aetas quem puerilis amat, velutique parentem
 Deducunt juvenes limen adusque manu.

12. *Euripides.*

Curare juvenum possumus vitam senes,
 Et ea vicissim accipere quae juvenes habent.

13. *Hippothoon.*

Serta senectutis cani sunt pauca loquentes.

14. *Idem.*

Senio leonis cepit hinnulei vigor.

15. *Antiphanes.*

Multum senectus ad consiliandum valet,
 Quoniam res vedit atque didicit plurimas.

16. *Sophocles Thyeste.*

Quamvis senex sim. Nam senectutem solent
 Consilia recta mensque callidior sequi.

28. *Idem.*

Corpus senile sopiunt motus leves.

T I T U L U S C X V I .
V I T U P E R I U M S E N E C T U T I S .

1. *Mimnermus.*

Hunc qui pulcher erat quondam, cum canuit aetas,
Jam sua nec soboles, jam nec amicus amat.

2. *Euripides Glauco.*

Heu quam sénectus multa fert sēcum mala,
Nec est ut aevi spatia producat senex.

lb. *Idem.*

Non longa multis vitā projecta est malis.

3. *Idem Andromachā.*

O quam senectus multa fert incommoda.

4. *Idem Aeolo.*

O quam vetusta haec veridica sententia est:
Omnes sénili aetate plebs tantum sumis
Umbraeque rerum somniūmque imagines:
Cum nos putemus sapere mens nobis abest.

5. *Idem Oenomao.*

Inominatam qui senectutem assequit
Mortalis optat, non sibi bene consulit:
Nam longa vita mille mœstias parit.

6. *Idem.*

Quanta, senectus, spe boni homines allis?
Ad te venire nemo non avide cupit,
Sed vota damnat sua, periculum qui facit,
Quam nil deterius exstat aetate gravi.

7. *Idem Melanippa.*

Vox est senex et umbra, praeterea nihil.

8. *Menander.*

Molesta longa vita est: o senium grave,
Quam nihil omnino fers boni viventibus,
Mala multa et luctus. Attamen te attingere
Optamus omnes atque concupiscimus.

9. *Idem Aeraria.*

Sene est amante nihil infortunatius,
Nisi forte amator alter aequaevus senex:
Nam qui ea potiri concupiscit a quibus
Ipsum arcet aetas, quomodo non sit miser?

10. *Theognis.*

Non ego pauperiem metuo, nec deprecor hostes
 Qui nomen celebrant per maldicta meum:
 Sed me flere jubet fugiens formosa juventus,
 Et veniens tremulo curva senecta gradu.

11. *Idem.*

Hei mihi pubertas dulcis, tristisque senectus,
 Quod fugit illa a me, quod venit ista mihi.

12. *Pherecrates.*

O quam senectus tristis es mortalibus.
 Et taediosa, vel ob hoc praeter caetera,
 Quod cum deficiunt vires ac valentia
 Sapientiam tum primum nos doctum venis.

Ib. *Idem.*

Frustra me aetatis huc jam proiectum incitas
 Ut me tricosis implicem negotiis.
 Ego me cum florarem annis praeviridianibus
 Sapere putabam insipiens, et quaeque ut mihi
 Se dabat in mentem res extemplo erat in manu:
 Nunc sapere mihi concedit extima aevitas.

13. *Antiphanes.*

Vino persimilis aetas est mortalium:
 Utrumque acescit minimo cum superest sui.

14. *Idem.*

Senectus veluti stabulum est: nam quicquid mali
 Humana recipit vita, in illam confluit.

15. *Idem.*

Aram malorum jure senectutem voces:
 Namque ad eam sese recipit quod ubique est mali.

16. *Idem.*

Eheu! senectus, qui tibi maledicere
 Quaerunt, materiam his quam suppeditas uberem?

17. *Philemon.*

A. Syra, héus Syra. S. Hem! quid me vis? A. Ut vero vales?
 S. Nunquam istud percunctare senem si videris
 Anumve: quippe liquido non recte valent:
 Hoc superindictum quadrat: e re sit mori.

18. *Herodes Mimiambis.*

Languore curvat me senecta detractum,
Nec me magis quam corpus umbra dimitit.

19. *Alexis.*

Jam mea versatur vita circa vesperam.

20. *Menander.*

Molestum pecus est desidens domi senex.

21. *Herodes Mimiambis.*

Emensus aevi sexies decem soles.
O Grylle, Grylle, moritor et cinis fias:
Caecum est quod haec post spatia restat aetatis:
Nam jam retusus ipse fulgor est vita.

23. *Antiphanes Epiclero.*

Senectus quam tu es omnibus mortalibus
Amabilis et cupita: sed cum veneris,
Infesta, taediosa! benedit tibi
Nemo: qui sapiunt differunt te pipulo.

24. *Herodes Miambis.*

Mulier, hebescit, cum nives caput spargunt;
Et mentis aties.

25. *Cháeremon.*

Ad temperandam non valent iram senes.

26. *Incertus.*

Nemo res patrias abligurivit senex,
Aut aes nequitia exhausit, aut meretriculam
Redemit, aut in jus iit ob fractas fores:
Adeo frugi est senectus, et misera est tamen.

27. *Menecrates Samio.*

Quaerimus absentem: praesentem plangimus: et quae
Ventura est nobis sola senecta placet.

28. *Incertus.*

Longa calamitas nulla major est vita.

29. *Sophocles Scyriis.*

Adstant senectae multa simul incommoda,
Mens vana, cura inefficax, labor irritus.

30. *Sophron.*

Tabe corpora macerat
Taediosa senectus.

31. *Crates.*

Me tempus incurvavit, egregius faber,
Sed qui imbecilliora reddit omnia.

32. *Diphilus Puteo.*

Amice, tempus pravus est quidem artifex
Reformans omnia in deteriore statum.

33. *Mimnermus Nannis.*

Immortale malum tibi dat, Tithone, senectam
Juppiter: ipsa minus Mors, mihi crede, malum est.

34. *Ibidem.*

Ac veluti subito somnia praetereunt,
Sic et pulchra juventa: malis onerata senectus
Impendens capiti foeda supervolitat,
Contemtumque odiumque ferens ingloria, circum
Cum noxa mentem volvitur atque oculos,

35. *Apollodorus Lacaena.*

Annos seniles ne, Philine, spreveris,
Ad quos pervenies et tu vivendo diu.
Sed unum est in quo a vobis patres vincimur:
Nam si qua in re minus indulgemus, illico
Audimus, Non fuisti juvenis tu quoque?
At contra genitor nato morigero minus
Haud est ut dicat, Non fuisti et tu senex?

36. *Euripides Phoenice.*

Quantum es mali, senecta, te gestantibus!

37. *Idem Andromacha.*

Facit remissos languor aetatis senes,
Sed et molestos morbus iracundiae.

38. *Idem Aeolo.*

Aut dona Veneris abdicant ultro senes,
Aut senis amores ipsa fastidit Venus.

39. *Sophocles.*

At nemo vitam tantum amat quantum senes.

T I T U L U S C X V I I .

PRUDENTIAM SENECTUTIS TOLLERE MOLESTIAM,
IPSAMQUE EFFICERE MULTA REVERENTIA
DIGNAM.

1. *Incensus.*

Boni senectus comis accessu viri.

2. *Anaxandrides.*

Non est senectus, ut tu, pater, existimas,
Onus adeo difficile: sed qui fert eam
Minus decore, ipse impedimentum est sibi.
At contra facilem reddit ac tractabilem,
Qui placide illius moribus se accommodat,
Tristitiam demens atque apponens gaudium.
Male qui fert, sibi perpetuam moestitiam parit.

3. *Sophocles Eriphyle.*

Famam senilem crede tutandam tibi.

4. *Idem.*

Non est senecta quae sapit grandaevitam
Cui mens relucet pasta divina die.
Ingens hominibus quaestus est prudentia.

T I T U L U S C X V I I I .

DE MORTE, ET EAM ESSE INEVITABILEM.

1. *Aeschylus.*

Nescit Deum Mors una muneribus capi:
Non sanguis illi, non merum templo fluit,
Non dulce resonat carmen, aut arae calent.
Hanc quippe solam Suada non novit Deam.

2. *Homerus Iliade.*

Quaerere oves pretio possis, et bucera saecla,
Et tripodas claros, et equos cervice jubata:
At non vita potest ulla ratione parari
Cum vallata semel migrârit dentibus ora.

3. *Philetas Mercurio.*

Qua remeare via

Non licuit cuiquam, penetravi limen ad Orci.

4. *Incertus.*

Infernas ad Ditis aquas vox transit inanis:
Triste silent umbrae: caligant lumina nocte.

5. *Simonides.*

Et divitias et virtutes
Consumit iners una vorago.

6. *Idem.*

Mors et fugacem persecuitur virum.

7. *Sositius.*

Post animae fugam
Dissolvitur corpus relictum.

8. *Euripides Aegeo.*

Morti debitus
Etiam laborum qui sedet liber domi.

9. *Phocylides.*

Omnia mors aequat. Solus Deus imperat umbris.
Et tam pauperibus sedes quam ditibus una est.

10. *Menander Gubernatore.*

At certe venum non datur immortalitas,
Nec si talenta Tantali possederis,
Sed occubandum est: illa linquenda alteri.

11. *Sophocles.*

Corpus senile sopiunt motus leves.

12. *Incertus.*

Mortalis amens qui nimis mortem timet:
Fortuna totum hoc verset arbitrio suo:
Suprema nam cum venerit vitae dies,
Jovis ipsa tempa si petas, nulla est fuga.

13. *Anacreon.*

Mihi jam senile canis
Caput albicat capillis:
Abiit decor juventae,
Seniumque dens fatetur:
Neque grande dulcis aevi
Spatium mihi relictum est.
Ideo subinde moestum
Gemo Tartarum expavescens,
Maia et horrida est subiri

Jovis inferi caverna:
Neque eo profectus unquam
Potuit pedem resurre.

14. *Euripides Alcestide,*

Mortem subire certa lex mortalibus:
Nemo futurae sortis est tam conscious
Ut polliceri crastinum possit sibi.

15. *Diphilus.*

Cum sis mortalis genitus ne paveas mori,

16. *Aristophanes Polyide,*

Mortem timere maxima est amentia,
Nam fati lex est quicquid est genitum mori.

17. *Posidippus Formica,*

Res inter omnes quas Deos exposcimus
Locum meretur principem immortalitas.

22. *Aristoteles.*

Fato manet quodcumque vitari nequit.

T I T U L U S C X I X.

VITAE LAUS.

1. *Euripides Alcestide.*

Frustra precando flagitant morteni senes
Curricula vitae longa culpantes suae.
At cum tremente Mors propinquavit pede,
Iterum allubescit vita nec senium grave est.

2. *Idem Oreste.*

Lucis aspectu benigno gaudet et servus frui,

3. *Ibidem.*

Cogit sui homines vita commiserescere,

4. *Ibidem.*

Suavius lucem tueri, quam mori prudentibus.

5. *Idem Iphigenia.*

Juvat hoc tueri dulce mortales jubar,
Apud inferos nil. Qui mori properat, furit;
Modesta melior vita quam pulchre mori.

6. *Sophocles Jobata.*

Nam sacra regna Ditis
Nec ipsa amat senectus,

7. *Idem Acrisio.*

Amare vitam nemo plus senibus solet,

8. *Euripides Hippolyto.*

O lucide aether, Solis o purum jubar,

O quam beatos vester aspectus juvat,

Hominesque miseros pariter, inter quos ego!

9. *Idem Meleagro.*

Mihi vita dulcis: inferum nigra est domus

Cui nemo semel inclusus in lucem redit.

Ego, nata quamvis nobili in primis domo,

Orcum reformido et velim nunquam mori,

10. *Idem.*

Nil repperiri carius vita potest.

11. *Homerus Odyssea.*

Malim equidem duro rus exercere labore

Paupere sub domino tenuis cui copia victus,

Quam late populos inter regnare silentum.

12. *Sophocles.*

O nate, vita munus est dulcissimum:

Namque homini eidem bis datum non est mori.

13. *Lycophron Pelopidis.*

Mortem remotam poscit ardentи prece

Quemcunque dura clade fortuna opprimit,

At cum supremus volvitur fluctus, redit

Vitae cupido: non enim satias tenet.

14. *Apollodorus Aberrante.*

Miserabar juvenis olim acerba funera:

At nunc quoties intueor exsequias senis,

Id lachrymo. Nam mox eadem me spectat via.

15. *Alexis.*

Vitae ultima

Decurrens spatia adhuc cupisco vivere.

T I T U L U S C X X .
LAUS MORTIS.

1. *Euripides Troadibus.*

Audi tuo animo quod seram solatium:
Haec esse dicq paria, non nasci et mori.

2. *Aristarchus.*

O mors, superbis sola quae fraenum injicis.

3. *Chalcidamas.*

Optima sors homini non edi in luminis oras,
Aut natum subito penetralia Ditis adire.

4. *Theognis.*

Optima sors homini natum non esse, nec unquam
Aspexisse diem flammiferumque jubar.
Altera jam genitura demitti protinus Orco,
Et pressum multa mergere corpus humo.

5. *Neoptolemus.*

Nostra in sponte fores, te protinus eligerem, Mors,
Infestaeque licet tibi me profiterer amicum.

6. *Euripides Heraclidis.*

Si quid est apud inferos,
Quod ne sit ultimam. Namque si functos neco
Curae sequuntur atque sollicitudines,
Non video quae praesidia captemus, malis.
Quando remedium creditur cunctis mori.

7. *Sophocles Philoctete.*

Mors ultima est medicina morborum omnium.

8. *Menander Bis fallente.*

Flore in juvenili moritur quem Di diligunt.

9. *Leonides.*

Ad inferorum regna deducens iter
Securus intra: quippe non concaedibus,
Non tortuosis impedita anfractibus,
Sed tota recta, tota declivis via est,
Et inveniri prona vel caeco gradu.

10. *Euripides Philoctete.*

Satis est: jam desine vita,
Ante meas nova quām

Sors populetur opes,
Aut morbo membra fatiscant.

11. *Sotades.*

Mors certa quies omnibus, unicusque portus.

12. *Aeschylus.*

Ne, ne tuum, oro, Mors, repellas supplicem;
Tu sola desperata medicaris mala:
A te receptos nullus attingit dolor.

13. *Hypsaeus.*

Aetate moritur juvēne quem dī diligunt.

14. *Sophocles Trachiniis.*

Hoc me mori dehere, non aliud notat.
Nam morte functos nullus assequitur labos.

15. *Astydamas Nauplio.*

Salve: salutis si quid est apud inferos,
Reor esse. Nam quo nullus accedit dolor,
Ibi sat salutis est malorum oblivio.

16. *Ion Agamemnonis.*

Abat malis mors ut sua aspiciat mala.

17. *Euripides.*

Homini expedit non esse quam nasci magis.

18. *Idem Phryxo.*

Quis scit morī vivere atque hoc vivere
Quod nos vocamus sit mori? hoc certe liquet;
Morbis laborat vita: qui summum diem
Obiit, miseriis pariter et morbo vacat.

21. *Julius Carmine in Bacchum.*

Indecorem vitam laudatae gloria mortis
Vincit, et egregium tali est occumbere letho.

22. *Euripides Cresphonte.*

Nam nos decebat, celebre cuni coetu, modo
Lugere genitum tanta qui intraret mala:
At qui labores morte finisset graves,
Hunc laude amicos atque laetitia exsequi.

23. *Incertus.*

Ad sacra Junonis matrem Cleobisque Bitonque
Ut traherant, collum supposuere jugo.

Felicem populi natum pietate parentem
 Concelebrant. Gaudens tum rogat illa Deam,
 Ut quae sors esset fortunatissima natis
 Pro matri exhibito redderet obsequio.
 Ast illi vitam liquere virentibus annis:
 Non igitur felix sors datur illa magis.

T I T U L U S CXXI.

COMPARATIO VITAE ET MORTIS,

1. *Simonides.*

Mors quippe longos temporum tractus habet;
 At illud heic quod occupat
 Vita breve est spatium.

2. *Euripides Troadibus.*

Nate, interire non idem est quod vivere.
 Mors quippe nihil est: spes at in vita manent,

3. *Simonides.*

Breve mortalis spatium vitae.
 Dein clausus homo tellure jacet
 Tempus in omne.

4. *Antiphanes Duplis.*

Nemo unquam, hero,
 Moriendi cupidus vitae imposuit terminum;
 Sed avidos vitae pedibus Orcus detrahit
 Restantes frustra: et epulis a Salaribus
 Opibusque opimis ad sacras sedes rapit.

Ib. *Incertus.*

Contra immortalitatem medicina est famae,

5. *Menander Fratrem amantibus.*

Quam dulce vita est si quibuscum maxime
 Cupias aetatem, non tibi soli exigas!

6. *Idem.*

Dulce est mori,
 Cui vivere non est ex animi sententia.

7. *Idem Suppositio.*

Hunc credo felicissimum
 Qui cum spectarit, Parmeno, placide Deum

Augusta dona, redit eo unde venerat:
 Jubar, inquam, Solis publicum, nubes, aquas,
 Ignem. Namque annos quamvis centum vixerit,
 Eadem videbit: sitque licet aetas brevis,
 Tamen istis nihil est conspicari pulchrius.
 Mercatum credere tempus hoc quod vivitur,
 Cujus visendi peregrinamur gratia.
 Forum ibi, tumultus, fures, colloquia, alea.
 Abis si primus, hoc viaticator
 Divertes melius: eris infestus nemini.
 At qui subsistit, is delassatus perit,
 Et male senescens aliquam egestatem incidit:
 Vexatur, hostes reperit, insidias subit.
 Longaevis nunquam facile morte fungitur.

8. *Philemon.*

Satius mori quam vivere infeliciter.

9. *Sophocles.*

Non esse praestat quippe quam luctus pati.

10. *Menander.*

Quoties senex est aliquis et victi indigens,
 Non durum est mortem oppetere: sed cum faciliter
 Vita agitur, tunc utriusque discrimen patet.

11. *Idem Epiclero.*

Tanquam in choro

Non cantant omnes, abstant sed cantantibus
 Silere jussi duo, tres, extremo ordine
 Nihil nisi numeri. Ita se et ista res habet,
 Locum implet alii, vivunt queis vita obtigit.

12. *Euripides.*

Ego si quis antehac captus oculorum orbibus
 Pedes per urbem regeret aliena manu,
 Non desinebam arguere socordem metum
 Quod abstineret morte tantam miseriam.
 Nunc quo volutus in meas sententias
 En ipse pecco. Misera gens mortalium
 Quam cupida vitae! posteram semper lubet
 Lucem tueri, mille quae vectat mala.
 Tantos amores vita hominibus suscitat.

Nam vita quid sit scimus: at mortis rudes
Ideo timemus linquere hoc Solis jubar.

13. *Apollodorus Adelphus.*

^fVita otiosa plena beatitudinis
Si cum otiosis aliis vitam transigas.
Cum simiis ferisque agentem, simiam
Fieri necesse est: o vitam aerumnabilem!

14. *Idem Fidicine.*

Non cuncta Phryx sum; crede. Si vita mihi
Mori esse videam melius, hoc ipsum eligam.

15. *Euripides Erechtheo.*

Mihi illi morte qui pulchra jacent,
Quam vita quorum turpis est, vivunt magis.

16. *Aeschylus Ixione.*

Vita notata labet mors illustrior.

17. *Idem.*

Laboriosa aetate mors felicior.
Non esse melius quippe quam nasci puto,
Si saeva sunt toleranda.

18. *Aristophanes.*

Unde etenim quaeso diceretur Dispiter,
Nisi opimus opibus esset? hinc etiam accipe
Quanto infera supererent superi divitias Jovis:
Nam si instituas examen, quod plenum est librae
Vergit deorsum, vacua pars spectat Jovem.
Nec collocare credo mors esset sitos
Subter super unguentatos, viuctos floribus,
Nisi bibendum protinus esset mortuis.
Hinc est eosdem quod beatos dicimus.
Etenim, Beatus, inquiunt, obiit diem,
Felix ille obdormivit: nil dolet amplius.
Quin et cruore victimarum Manibus
Tanquam Dis facimus et saero libamine
Venerantes, multa nobis ut mittant bona.

^fRefer ad Tit. LVIII.

19. *Menander.*

Quid mortuus

Boni habeat cum viventes habeamus nihil?

20. *Euripides.*

Beatus esset morte quam vita magis;
Nam non honeste vivere infaustus labor;

21. *Sophocles.*

Quicunque vitam rebus in miseris amat,
Aut timidus ille est, aut dolore occalluit.

22. *Idem Ajace.*

Optare vitae spatia longaevae viro
Deforme, nullum cui levamentum est malis,
Nam quid diei rursus et rursus dies
Adjecta prodest, amplians semper mori?
Me judice ille nullius pretii est homo
Cui spes inanis credulam mentem fovet.
Pulchram agere vitam, nobilem, aut pulchre decet
Obire: habes quodcumque dicendum fuit.

23. *Aeschylus Armorum judicio.*

Vitam in miseriis agere quos luctus parit?

24. *Euripides Pirithoo.*

Indecore vita satius est non vivere.

25. *Idem.*

Viventibus te impende. Nam qui est mortua
Humus est et umbra. Nil quod erat in nil abit.

T I T U L U S CXXII.

DE LUCTU.

1. *Bacchylides Hymnis.*

Majus luctu venit nobis,
O nate, malum: farique vetat.

2. *Aeschylus Heraclidis.*

Nam majus aliud patiar hoc nunquam malo,

3. *Solon.*

Ne mihi sit lethum planctu sine: sed mea tristes
Funera amicorum condecorent lachrymæ.

4. *Euripides Tragibüs.* [

Quam dulcis est res luctus assuetis malo,
Modique tristes atque lamentatio!

5. *Homerus Odyssea.*

Namque honor hic functis misero mortalibus aëvo,
Tonderi caput et lachrymas effundere salsas.

6. *Idem Iliade.*

Nos Patroclum ploramus, honos qui morte peremtis.

7. *Euripides Archelao.*

Est et lachrymis mixta voluptas,
Cum quis amici casus animo
Miserante gemit.

8. *Idem Oenomaö.*

Etiam voluptas rebus afflictis sua est;
Genae madentes atque lamentatio.
Namque ista minuunt cordis anxietudines,
Aestuque nimio pectus ob sessum levant.

9. *Idem Phryxo.*

Cor hominibus natura tam tenerum dedit,
Ut jure quis sit caesus, haud minus hoc suos
Sibi quisque ademtos prosequi lachrymis amat.

10. *Sophocles Teucro.*

Nate, quam mendax tui
Me fama cassö mul sit oblectamine
Vivum ut putarem! sed fera imposuit mihi
Tenebricosa Furia falsis gaudiis.

11. *Idem.*

A. Illi peremto commori cupio miser.
B. Sequere. Ne tu accerse quod fato manet.

12. *Philemon.*

Quid profici? nec hilum: at interea tamen
Ut arbor poma, sic dolor lachrymas parit.

T I T U L U S . CXXIII.
D E S E P U L T U R A.

1. *Euripides Polyide.*

Stulta mens mortalium
Non sentientes sumtibus Manes colit.
2. *Menander Perinthia.*
Nunquam laudavi sumtuosum mortuum:
Namque in idem cum vili atque contemno redit.

3. *Moschio.*

Permittite ergo mortuos terra tegi,
Et unde nostra quodque naturae est datum
Eo reverti. Magnus aether spiritum,
Corpus recipiat terra: non est proprium
Hoc quippe nobis, sed datum in vitae diem:
Parens et altrix jure mox repetit suum.

4. *Euripides Andromeda.*

Exanime terra quod tui positum, colunt.
Res vana. Nam qui vivit, est felix, Creon.

5. *Laon Testamento.*

Monumenta spernens postuma atque imagines,
Habere cupio vita quod dicat suum.

6. *Homerus Odyssea.*

Et tumulum facere et tumulo superaddere justa.

7. *Idem Iliade.*

Ut funus decorent fratres charique sodales
Et tumulo et saxo. Nam praemia Manibus haec sunt.

8. *Idem.*

Sed tumulare decet fatali sorte peremptos
Forti animo: nec flere die fas amplius uno.

T I T U L U S . CXXIV.
C O N S O L A T O R I A.

1. *Homerus Iliade.*

Parce, nec immodica vasta tua pectora luctu:
Nam nil proficies nati fera fata dolendo:
Illum non revocas et te premit altera clades.

2. *Idem.*

Quid juvet, examen vacua si lugeat alvei?
Gens Danaum?

3. *Idem.*

Quin propiora hominem non raro funera tangunt,
Seu fratrem sepelit, seu dulcia pignora natos:
Et tamen ille etiam lachrymis moestoque dolore
Abstinuit. Patiens homini cor Fata dederunt.

4. *Idem.*

Ipsa dapes olim Niobe pulcherrima sumsit,
Cum bissena suae numeraret funera prolis,
Sex juvenes, totidem praecevo flore puellas.

5. *Simonides.*

Nos te peremtis cura, si pectus sapit,
Mordebit una non diutius die.

6. *Menander.*

Quo omnes venere, nos exspectat terminus.
Ferenda, amice, sunt mala istiusmodi;
Humana humane, communia communiter.

7. *Euripides Inone.*

Quae sors sit hominum disce, nec nimium dole:
Mihi crede, non tu sola conflictas malis.

8. *Idem Protesilao.*

Tulit ille quod te pariter atque omnes manet.

9. *Theognis.*

Vix patienda quidem patimur. Patiare tamen, cor:
Pectoris ignavi est dura nequire pati.
Nil profecturos nec alas in mente dolores,
Teque et amicorum pectora discrucies
Hoste tuo gaudente. Deum fatalia dona
Mortalis genitus non facile effugias.

10. *Philetas Lucibus.*

Lugens ex animo modice dic suavia dicta,
Defuncti nec sis immemor interea.

11. *Idem Epigrammatibus.*

Non ego te miseror, carissime: nam bona multa
Cum dederit, partem dat tibi Parca mali.

12. *Euphorion.*

Lugeat, at modice, defunctum moestus amicum,
Et float; at modice. Nam queis sine fletibus ora;
Servantur Diris ultricibus.

13. *Homerus Odyssea.*

Brevis satiaverit hora dolores.

14. *Idem.*

Injuxere Dei miseris mortalibus aevum
Vivere sollicitum, cum sint sine luctibus ipsi:

15. *Stesichorus.*

Nam defunctos lugere modo
Fructuque vacat.

16. *Euripides Melanippa.*

Quid interemtos, interemtos non sinis?
Quid tibi repetitur jam sat effusus dolor?

17. *Sophocles Scyriis.*

Humana luctu si levarentur mala,
Lachrymaeque vitam redderent silentibus,
Tum fletus auro carior merito foret:
Nunc illud autem, mi senex, fieri nequit
Ut jam sepultus redeat in lucis viam.
Sin posset, eintus lachrymis dudum pater
Mihi redisset.

18. *Philemon Sardi.*

Lamenta nostris si mederentur malis;
Et possent fletu deliniri miseriae;
Auro licerent contra et pluris lachrymae.

19. *Timocles.*

Advorte sodes nunquid ex usu loquar:
Miserum suapte natura animal est homo,
Et vita quanta quanta est scalet incommodis:
Lenimenta ideo curis et solatia
Sibi ipsa reperit. Namque mens proprii mali
Oblita, alienis dum se mulcet miseriis,
Doctrinam pariter cum voluptate imbibit.
Primum tragoedos; si placet, considera
Quam pulchra dent documenta: Nam qui pauper est,
Ubi pauperiorem se cognovit Telephum,

Ibi paupertatem fert suam patientius.
 Lymphatur aliquis: Alcmaeonem conspicit.
 Oculis laborans caecos Phinidas videt.
 Natum effert alius: Niobe lugentem levat.
 Dolet hic se claudum: sed Philoctetem videt.
 Miser in senecta est: intuetur Oeneum.
 Ita quisque, dum evenisse majores suis
 Olim aliis calamitates secum cogitat,
 Animo aequiore fert Fortunae injurias.

20. *Euripides Alexandro.*

Mala flere vetera lachrimis noli novis.

21. *Philippides.*

Tempus communis medicus tibi medebitur.

22. *Menander.*

Tempus malorum quaeque fert necessitas.

Communis medicus et tibi medebitur.

23. *Homerus.*

Quonam hic usque manet luctus, quo fine dolendo,
 Nato, ubi cor moestus ades?

24. *Scriptor Aurei carminis.*

Vitae parce tuae, nec eam consume dolendo.

25. *Diphilus.*

Omni medetur longa tristitiae dies.

26. *Philetas Cerere.*

Hoc fiet, labente die, Jove dante dolores

Quae coquit et luctus sola leyamen habet.

Saepe aliquis duro satiatus pectora luctu

Tristitiam fesso depulit ex animo.

27. *Antiphanes Venerabilis.*

Lugere amicos luctu moderato decet;

Nec enim perierunt, sed eam quam necessitas

Indixit cunctis antevorterunt viam:

Et nos citati mox suo quisque ordine

Cogemur omnes in idem divisorium,

Pariterque cum illis aevum agemus alterum;

28. *Euripides Andromacha.*

De morte functis parce moerore affici.

7. *Aeschylus Hector.*

Fato peremtis tu bene an facias male?
 Ipsis perinde est atque tantumdem valet,
 Qui nec dolores sentiunt nec gaudia.
 At magna Nemesis plus ope humana valet:
 Poenas reposit illa defuncti vicem.

8. *Dionyssus Sopitatrice.*

Mors est sequestra litium: nam qui prius
 Odere, eidem morte defunctos amant.

9. *Euripides Phoenissis.*

Fas namque poscit mortuis non mortuos
 Officia facere manium reverentia.

10. *Timocles.*

Benigna sequitur mortuos miseratio:
 Vivos malignum numen invidentia.

11. *Sophocles Larissaeis.*

Mortuis vivos decet
 Auxilia ferre, quippe morituros item.

12. *Mimnermus Neoptolemo.*

Omnes viris solemus excellentibus
 Livere viyis, mortuis laudem dare.

13. *Sophocles Ajace.*

Menelae, post tot dicta sapienter, cavo
 Injuriōsus sis in hominem mortuum.

14. *Moschis.*

Quaenam voluptas mortuos incessere
 Mutamque glebam voce probrosa insequi?
 Namque ille tristis atque jucundi arbiter
 Cum sensus hominem destitutum liquerit,
 Examine restat corpus, ut surdus lapis.

T I T U L U S CXXVI.

MEMORIAM PLURIMORUM A MORTE STATIM
EVANESCERE.1. *Euripides.*

Praestat sepulchris nemo amicitiae fidem.

arvatos. **8. Incertus.**

Etiam secunda farta examines deserit.

9. Sophocles Ajace.

O quam celeriter ante partae gratiae
Praecipite cassos: luce destituant fuga!

4. Archilochus.

Nemo post mortem secundis civium rumoribus
Tollitur. Viventibus oranes gratiam qui vivimus
Ancupamur. Destituti luce, tractantur male.

5. Stesichorus.

Vita carentis interivit gratia.

6. Euripides.

Quam durus hic est moribusque inhospitis,
Quisque usus ante est nunc amicorum ita memori!

7. Idem.

Rara in sepultos, rara et in superstites
Fides amica. Namque plus pollutent opes
Pietate: et illa quondam in oculis gratia.
Simul interit cum funus effertur domo.

8. Incertus.

Diesque celat omnia atque obliquerat.

I N D I C E S.

INDEX TITULORUM SIVE CAPITUM.

Περὶ Ἀδικίας καὶ Φιλαργυρίας
Tit. x.

Περὶ Ἀδολτερίας Tit. xxxvi.

Περὶ Αἰδούς Tit. xxxi.

Περὶ Ἀζολασίας Tit. vi.

Περὶ Ἀκρασίας Tit. xviii.

Περὶ Ἀληθαλίας Tit. xi.

Περὶ Ἀναιδείας Tit. xxxii.

Περὶ Ἀνδρίας Tit. vii.

Περὶ Ἀνεξικαλίας Tit. xix.

Περὶ Ἀπορρήτων Tit. xli.

Περὶ Ἀργίας Tit. xxx.

Περὶ Ἀρετῆς, καὶ τίνα τρόπον
κατὰ ἀρετὴν βιωτέον Tit. i.

"Οἱ ἡρείσονες οἱ Ἀρετεῖς τῶν
πατέρων, καὶ ὅτι τοὺς νόθους
οὐκ ἐλάττονας χρὴ κρίνειν τῶν
γηγαντῶν Tit. lxxvii.

Περὶ Ἀρχῆς καὶ τοῦ ὄποιον χρὴ
εἶναι ἀρχοντα Tit. xlvi.

Περὶ Ἀσωτίας Tit. xv.

"Οἱ οὐ καὶ ἐπιχαλεύειν τοῖς Ἀτυ-
χοῦσι Tit. cxii.

"Οἱ οἱ Ἀτυχοῦντες χρήζουσι τῶν
συμπασχόντων Tit. cxiii.

**Περὶ Ἀφροδίτης πανδῆμου παρε-
χούσης τὴν αἰτίαν τῆς γενέσεως**
τοῖς ἀνθρώποις, καὶ περὶ ἔρω-
τος τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἥδονῶν
Tit. lxiii.

Ψόγος Ἀφροδίτης, καὶ ὅτι φαῦ-
λος ὁ ἔρως, καὶ πόσων εἴη
κακῶν γεγονός εἰτιος Tit. lxiv.

Περὶ Ἀφροδύνης Tit. iv.

Τροπήκαι περὶ Βασιλείας Tit.
xlviij.

Περὶ τοῦ Βίου, ὅτι βραχὺς καὶ
εὐτελής καὶ φροντίδων ἀνάμε-
στος Tit. xcviij.

Περὶ Βραχυλογίας Tit. xxxv.

"Οἱ οὐκ ἀγαθὸν τὸ Γαμεῖν Tit.
lxvii.

Γαμικὰ παραγγέλματα Tit. lxxiv.

"Οἱ ἐν τοῖς Γάμοις τὰς τῶν συν-
απομένων ἡλικίας χρὴ σκο-
πεῖν Tit. lxxi.

"Οἱ ἐν τοῖς Γάμοις, οὐ τὴν εὐγέ-
νειαν, οὐδὲ τὸν πλούτον χρὴ
σκοπεῖν, ἀλλὰ τὸν τρόπον Tit.
lxxii.

"Οἱ κάλλιστον Γάμος Tit. lxxvii.

"Οἱ τοῖς μὲν ἀποφελῆ τὸν Γά-
μον, τοῖς δὲ ἀσύμφορον, ὁ Λ
τῶν συναπομένων ἀπετέλεσε
τρόπος Tit. lxiix.

Περὶ Γεωργίας ὅτι ἀγαθὸν Tit.
lvi.

Περὶ Γεωργίας εἰς τὸ ἀναντίον
Tit. lvii.

"Ἐπαινος Γῆρως Tit. cxv.

Ψόγος Γῆρως Tit. cxvi.

"Οἱ τὸ Γῆρας ἀνεπαγθὲς καὶ

πολλῆς αἰδοῦς ἄξιον ἡ σύνεσις
ἀπεργάζεται Tit. cxvii.

Περὶ τοῦ Γνῶθι σαντόν Tit. xxi.

"Οὐ χρὴ τοὺς Γονεῖς τῆς καθηκού-
σης τιμῆς καταξιούσθαι παρὰ
τῶν τέκνων, καὶ εἰ ἐν ἀπασιν
αὐτῆς πειστέον Tit. lxxix.

Περὶ Γραμμάτων Tit. lxxx.

Περὶ Γραμμάτων εἰς τὸ ἐναντίον
Tit. lxxxii.

Φόγος Γυναικῶν Tit. lxxiii.

Περὶ Δειλίας Tit. viii.

Περὶ Δεσποτῶν καὶ Αὐλῶν Tit.
lxiii.

Περὶ Διαβολῆς Tit. xlvi.

Περὶ Δικαιούντης Tit. ix.

Περὶ τῶν ἐν πόλεσι Δυνατῶν
Tit. xlvi.

Περὶ Δισγενείας Tit. x.

Περὶ τῶν παρ' ἄξιαν Δυστυχού-
των Tit. cvii.

Περὶ Ἐγκρατείας Tit. xvii.

Περὶ Εἰρήνης Tit. lv.

Περὶ Ἐπιθέσεως Tit. cx.

Περὶ τῶν παρ' Ἐπιθέσεως Tit. cxii.

Περὶ Ἐπιφορίας Tit. xxviii.

"Οὐ Εὐγενεῖς οἱ κατ' ἀρετὴν ξῶν-
τες, κανὸν μὴ λαμπρῶν ὡσι γε-
γονότες πατέρων, καὶ ἀγαθοὶ
τῶν τρόπουν Tit. lxxxvi.

"Οὐ Εὐγενεῖς οἱ ἀπὸ χορητῶν
πατέρων ἡ δυνατῶν ἡ ἐνδόξων
γενόμενοι Tit. lxxxviii.

'Οκοῖον χρὴ εἶναι τὸν Εὐγενῆ
Tit. lxxxix.

Περὶ Εὐδαιμονίας Tit. ciii.

Περὶ τοῦ Εὐκαίρως λύγων Tit.
xxxiv.

Οὐ αἰβέβαιος ἡ τῶν ἀνθρώπων
Εὐνοαξία, μεταπιπτούσης ἐρ-
δίως τῆς τυχῆς Tit. cv.

Περὶ τῶν παρ' ἄξιαν Εὐτυχού-
των Tit. cvi.

Οὐ δεῖ τὰς μὲν Εὐτυχίας προ-
φανεῖν, τὰς δὲ ἀτυχίας κρύ-

πειν, καὶ ὀρθῶς μεχρῆσθαι
τοῖς παροῦσι Tit. cix.

"Ἐπαινος Ζωῆς Tit. cxix.

Σύγκρισις Ζωῆς καὶ Θανάτου
Tit. cxxi.

Περὶ Ἡσυχίας Tit. lviii.

Περὶ Θανάτου, καὶ ὡς εἰη ἀφυκ-
τος Tit. cxviii.

"Ἐπαινος Θανάτου cx.

"Οὐ τῶν πλείστων μετά Θάνατοι
διαρρεῖ ταχέως ἡ μνήμη Tit.
cxxxvi.

Περὶ Θεῶν καὶ τῆς περὶ τὸν
οὐρανὸν καὶ κόσμον φυσιολο-
γίας Tit. lxxx.

Περὶ Ιατρῶν καὶ ιατρικῆς Tit. cii.

Περὶ Κακίας Tit. ii.

Περὶ Κακοδαιμονίας Tit. civ.

'Τπερὶ Κάλλους Tit. lxvi.

Κατὰ κάλλους Tit. lxxv.

Περὶ Κολακείας Tit. xiv.

Περὶ Λήθης Tit. xxvi.

Περὶ Λύκης Tit. xcix.

Περὶ Μνήμης Tit. xxv.

Περὶ Μνημείας Tit. lxx.

"Οὐ κάλλιστον ἡ Μοραχία Tit.
xlvii.

Περὶ Ναυτιλίας Tit. lix.

Περὶ Νέστητος Tit. iii.

Περὶ Νηπίων Tit. lxxviii.

Περὶ Νόμου καὶ Εθῶν Tit. xliv.

Περὶ Νόσου καὶ τῆς τῶν κατ'
αὐτὴν ἀνιαρῶν λύσεως Tit. c.

Περὶ Νέτης Tit. xl.

Ολκονομικός, περὶ γυναικός το,
καὶ περὶ τῆς κατὰ τὰς οἰκιας
ἐπιμελείας, καὶ περὶ γυναικῶν
παραγγέλματα Tit. lxxxv.

Περὶ Οργῆς Tit. xx.

Περὶ Ορκου Tit. xxvii.

"Οὐ κατὸν τὸ ἔχειν Παιδεῖς Tit.
lxxv.

"Οὐ ἔσον ἄλλον Παραινεῖν ἡ
έαντόν Tit. cxiv.

Παρηγορικά Tit. cxxiv.

Περὶ Παρρησίας Tit. xiii.
 "Οποίους τίνας χρὴ είναι τοὺς
 Πατέρας περὶ τὰ τέκνα Tit. lxxxiii.
Περὶ Πατρίδος Tit. xxxix.
Περὶ Πένθους Tit. cxxii.
Πενίας ξηπαινος Tit. xcvi.
Πενίας φόγος Tit. xcvi.
Σύγκρισις Πενίας καὶ Πλούτου
 Tit. xcvi.
Ἐπαινος Πλούτου Tit. xci.
"Οσα Πλούτος ποιεῖ διὰ τὴν τῶν
 πλείστων ἀνοιαν Tit. xci.
Φόγος Πλούτου Tit. xciii.
**"Οτι τὰ χρήματα ἀβλαβῆ συμμέ-
 τρως καὶ δικαίως πορισθέντα,
 καὶ ὅτι τῶν μέσων ὁ Πλούτος**
 Tit. xciv.
Περὶ Πολέμου Tit. i.
Περὶ Πολιτείας Tit. xlivi.
**"Οτι δεῖ γενναίως φέρειν τὰ Προσ-
 πλήρωτα δυνάς ἀνθεώπους καὶ
 κατ' ἀρετὴν ἤδη ὀφελκοντας.**
 Tit. cxvii.
Περὶ Σιωπῆς Tit. xxclii.
Περὶ Στρατηγῶν καὶ περὶ τῶν
 πατὰ πόλεμον χρειῶν ὑποθῆ-
 καὶ. Tit. liv.
Περὶ τοῦ Συνειδότος Tit. xxiv.
Περὶ Σωφροσύνης Tit. v.

Περὶ Περιῆς Tit. cxxiii.
"Οτι ἀσύμφορον τὸ ἔχειν Τέκνα,
 καὶ ἄδηλον εἰ ἔδια τῶν ἔχειν
 νομιζόντων, καὶ μηδὲ θετὸν
 ποιεῖσθαι Tit. lxxvi.
"Οτι οὐκ ἀεὶ τοῖς εὐγενεῖς καὶ
 χρηστοῖς τῶν πατέρων ἔοικε
 τὰ Τέκνα Tit. lxxxvii.
"Οτι οὐ χρὴ παροιγεῖν εἰς τὸν
 Τετελευτηρότας Tit. cxxv.
"Τπέρ Τεχνῶν Tit. lx.
Περὶ Τεχνῶν εἰς τὸ ἐναντίον Tit.
 lxi.
Περὶ Τόλμης Tit. li.
Φόγος Τόλμης, στρατιᾶς καὶ
 ἰσχύος Tit. liii.
Περὶ φόγου τῆς Τυραννίδος Tit.
 xlvi.
Περὶ Τυελας Tit. ci.
Περὶ Τυπωφίας Tit. xxii.
Περὶ Φθόνου Tit. xxxvii.
Περὶ Φρονήσεως Tit. iii.
"Οτι κάλλιστον ἡ Φιλαδελφία
 Tit. lxxiv.
Περὶ Φιλαντίας Tit. xxiii.
Περὶ Φειδωλίας Tit. xvi.
Περὶ Φιλοποίης καὶ Μελέτης
 Tit. xxix.
Περὶ Χορστότητος Tit. xxxvii.
Περὶ Ψεύδους Tit. xii.

II.

INDEX LEMMATUM.

ΑΕΛΙΑΝΟΣ Συμβιτων ιστορια (ii. 35.) 118, 23. (ii. 43.) 95, 10. (iii. 2.) 108, 62. (iii. 3.) 108, 63. (iii. 28.) 22, 38. (iv. 18.) 17, 30. (vii. 7.) 29, 60. (vii. 20.) 12, 20. (viii. 15.) 21, 6. (ix. 33.) 79, 89. (x. 5.) 49, 24. (xiv. 3.) 13, 38. Fragm. 29, 58. 79, 38. 123, 10.

ΑΕΣΧΙΝΕΣ c. Ctesiph. (p. 404.) 46, 18. (p. 490.) 2, 48. (p. 537.) 43, 35. (p. 569.) 43, 87.

z. Τιμάρχου (p. 20.) 43, 57. (p. 29.) 43, 62. (p. 50.) 115, 25. (p. 55.) 43, 32. 44, 13. (p. 73.) 5, 74. (p. 107.) 11, 16. Sine loci indicio 118, 25.

ΑΕΣΧΙΝΕΣ Socraticus 34, 10.

ΑΕΣΧΥΛΟΣ (inc. 27.) 2, 7. (inc. 8.) 3, 1. (inc. 9.) 3, 10. (inc. 10.) 4, 16. (—) 5, 11. (S. Theb. 42.) 7, 11. (inc. 12.) 9, 23. (inc. 13.) 18, 13. (inc. 15.) 27, 2. (inc. 218.) 29, 21. (inc. 18.) 29, 24. (apud Plutarch.) 29, 89. (19.) 34, 5. (Agam. 841.) 38, 28. (21.) 45, 14. (22.) 98, 49. (23.) 115, 10. (Philoct. 1.) 120, 12. (inc. 163.) 121, 17.

Αγαμέμνονος (799.) 112, 12. "Εκτορος 125, 7. Ηρακλειδῶν 122, 2. Ιξίονος 121, 16. Καρῶν 51, 26. Νιόβης 118, 1. "Οπλων κρίσεως 11, 8. 121, 23. Προμηθέως δεσμώτου (44.) 58; 6. (329.) 36, 17. (378.) 20, 13. (458.) 81, 1. Φρυξί 4, 21.

ΑΕΣΟΠΟΣ 6, 40. 23, 6. 43, 137. 105, 61.

ΑΓΑΤΗΡΧΙΔΕΣ Samius δ Περσικῶν 7, 63.

ΑΓΑΤΗΟ 3, 16. 29, 39. 31, 17. 38, 12. 23. 46, 24. 52, 6. 54, 4, 79, 12.

ΑΓΑΤΗΟ Samius β περὶ ποταμῶν 100, 10.

ΑΓΕΣΙΛΑΟΣ 9, 27. 54, 49. 65, 10.

ΑΛΚΑΕΟΣ 96, 17.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΣ Μουσείου 120, 3. v. n. Versus sunt proculdubio Theognidis, ab Alcidamante citati.

ΑΛΚΜΑΕΟΝ 100, 25. 101, 2.

ΑΛΕΞΑΝΔΕΡ Magnus 5, 36. 7, 52. 21, 15. 54, 48.

ALEXANDER, (*Locus forte ex Euripidis Alexandro*) 67, 12.

ALEXIS 6, 24, 30, 8, 62, 40, 63, 13, 68, 2, 73, 89, 42, 79, 18, 93, 1, 95, 8, 99, 9, 28, 105, 27, 107, 4.

Αραιάδης (*Oreohestrida* Gesner.) 29, 38.

Βρεττίας 105, 4.

Δημητρίου 115, 7.

Θητευόντων 27, 3.

Μελησίων 112, 6.

Ολυνθίων 27, 9.

Σενατοδηθησκόντων 59, 2.

Συρακουσίων 108, 47.

Τιτθή 116, 19.

Τραδματίων 119, 15.

Φιλοτρογμόδον 108, 52.

AMASIS 124, 32.

AMPHIS 27, 4, 33, 6.

Αρρειλονρργῷ 69, 1, 104, 6.

Ερίθους 56, 4.

Φιλαδέλφων 99, 24.

ANACHARSIS 2, 43, 18, 26, 35, 83, 20, 86, 16.

ANACREON 98, 25, 118, 13.

ANAXANDRIDES 6, 23, 29, 12, 41, 2, 63, 10, 68, 1, 7, 74, 1, 117, 2.

ANAXARCHUS 30, 13, 34, 19.

ANAXIMENES 38, 44, 45, 49, 17, 79, 37, 97, 21, 117, 5.

ANAXILAUS *Rheg.* *Tyr.* 48, 17.

ANAXILAUS *ἐκ Αυροποιού* 57, 4.

ANNIBAL 54, 58.

ANTIGONUS 7, 20, 49, 20, 54, 44, 46, 87, 12.

ANTILOCHUS (al. *Antiphanes*) 34, 4.

ANTIPATER

Περὶ γάμου 67, 25.

Περὶ γυναικὸς συμβιώσεως 70, 13.

ANTIPHANES 2, 3, 9, 16, 10, 22, 16, 12, 21, 4, 24, 7, 27, 5, 29, 51, 34, 4, 37, 18, 51, 18, 53, 9, 59, 15, 62, 9, 63, 12, 68, 27, 73, 48, 52, 74, 3, 9, 79, 7, 83, 19, 91, 14, 93, 1, 20, 91, 4, 99, 27, 107, 5, 108, 29, 116, 13—16, 26.

Αφροδισίου 124, 27.

Διπλασίων 121, 4.

Επικλύφου 116, 23.

Εφεσίας 59, 6.

Εύπλοιας 99, 32.

Ηνιόχῳ 108, 28.

Ιατρού 99, 31.

Κναφέως 61, 2.

Μελίτης 59, 17.

Νεανίσκων 97, 8.

Φιλοκτέτου 115, 15.

ANTIPHON 5, 53, 6, 7, 8, 18, 10, 40, 16, 19, 29, 20, 44, 66, 46, 19, 65, 68, 37, 98, 56, 68, 104, 19.

ANTISTHENES 1, 30, 3, 46, 6, 2, 8, 14, 10, 42, 14, 17, 19, 18, 27, 29, 65, 45, 28, 49, 47, 50, 11, 54, 41, 82, 8.

ANTYLLUS, *Περὶ τῆς οὐδέ τίς οὐδέ τοις διαφοράς τῶν άέρων* 101, 15.

Περὶ τῶν ἐν τῷ άέρι διαφορῶν 101, 16.

Περὶ τῆς ἐν ἑκάστῃ τῶν ἑτησίων ὡρῶν διαφορᾶς 101, 17.

Περὶ τῆς κατὰ μῆνα τῶν αέρων διαφορᾶς 101, 30.

Περὶ τόπων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀέρων 101, 18.

Simpl. 101, 27—29.

APELLES 105, 60.

APOLLODORUS 6, 28, 16, 2, 8, 27, 7, 29, 43, 46, 15, 105, 49, 108, 36.

Αδελφῶν 121, 13.

Αποκαρυσθεῶν 16, 11.

Αρανιξομένου 53, 4.

Γάλακτος 99, 26.

Διαμαρτάνοντος 119, 14.

Καταρρεύσον 121, 14.
 Λεκανίης 118, 7. 116, 35.
 Παιδιών 58, 7.
 Παιδών 110, 2.
 Παρατηρηζόμενος 99, 17.
 APOLLONIDES 67, 8. 6.
 APOLLONIUS' άδειφοις 88, 58.
 Αριστοκλεῖ 20, 50.
 Γνωρίμοις 17, 15. 83, 13. 86,
     28.
 Δαναῶ 29, 83.
 Δηλίῳ 11, 20.
 Δημοκράτεῖ 20, 51.
 Διονυσίῳ 58, 12.
 Διώνη 29, 82.
 Εἰδομένη 17, 14.
 Εὐφράτη 10, 64. 36, 29.
 Θεατρῷ 124, 37.
 Κορηνητανῷ 121, 34.
 Λύκρ 95, 9.
 Μακεδόνι 20. 49.
 Νονυμίῳ 124, 35.
 Σατύρῳ 23, 14.
 ARATUS Sicyon. 53, 15.
 ARATUS Phaeon. (108.) 56,
     10. (130.) 50, 2. (292.) 59,
     4.
 ARGESILAUS 43, 91. 82, 4.
     95, 17.
 ARCHELAUS ἡ περὶ ποταμῶν
     100, 15.
 ARCHIDAMUS 50, 12. 53, 12.
 ARCHILOCHUS 20, 28. 64, 14,
     12. 105, 24. 110, 10. 124, 30.
     125, 5. 126, 4.
 ARCHIMEDES 29, 86.
 ARCHIPPUS 59, 7.
 ARCHYTAS 43, 129.
 Περὶ παιδεύσεως ἡ θεατῆς 1, 70.
     71.
 Περὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ εὐεξι-
     μονος 1, 72 — 81. 3, 76. 115,
     27.
 Περὶ νόμου καὶ δικαιοσύνης 43,
     132. 135. 184. 46, 61.

Περὶ μαθημάτων 48, 185.
 ARIMNESTUS 118, 27.
 ARISTARCHUS 63, 9. 120, 2.
 ARISTIDES 9, 35. 39, 28. 80.
 ARISTIDES γ. Παρσιῶν 7, 64.
 ARISTIPPUS 17, 18. 19, 6. 20,
     63. 87, 25. 49, 18. 22. 57,
     13. 76, 14. 84, 19. 94, 82.
 ARISTON 20, 69. 67, 16. 80,
     7. 82, 11. 15. 99, 38.
 Ομοιωμάτων 4, 110. 111. 13,
     22. 39. 79, 44. 82; 7. 16. 94,
     15. 119, 18.
 ARISTOCLES α. Παραδόξων 64,
     37.
 ARISTONYMUS. ἐκ τῶν Ἀ. Το-
     μαρίων 3, 40; 4, 106. 5, 45,
     10, 50. 61. 18, 28. 14, 9,
     21, 7. 23, 7. 38, 36. 97, 29,
     103, 31. 106, 14. 110, 21.
 ARISTOPHANES (Eccles. 208.)
     10, 9.
 (Ranis 789.) 43, 28.
 Αχερονίθη (82.) 56, 8.
 Γεωργῶν 55, 2. (forte) 56, 1.
 Εἰρήνης (619.) 55, 8. (555.)
     56, 2.
 Νεφελῶν (43.) 56, 12.
 Νήσων 55, 7.
 Πολυτεφ 68, 17. 118, 16.
 Ταγηνισταῖς 121, 18.
 ARISTOPHON 96, 23.
 Βαθίου 96, 19.
 Ιαπρού 6, 27.
 ARISTOTELES (Top. I. 14.) 3,
     13. 53. 64. 4, 87. 20, 47. 55,
     65. 87, 32. 41, 8. 45, 18. 68,
     32. 66. 11. 14. 94, 16. 98, 60.
     118, 22.
 Ακονισμάτων θαυμασίων (p.
     91.) 100, 13.
 Περὶ Αρστῆς 1, 18.
 Περὶ Εὐγενείας 86, 24. 25. 88, 21,
     13.
 Κοινῶν Διατριβῶν 38, 37. 45, 21.

Περὶ Μηχάνης 25, 8.
 "Τυνος εἰς Αρετὴν 1, 12.
 Χρειῶν 5, 83. 7, 30. 31. 29,
 70. 90. 43, 140. 57, 12. 93,
 38. 116, 47. 118, 29.
 ARISTOXENUS, Pythagoreus,
 10, 67. 101, 4.
 Πυθαγορικῶν ἀποφάσεων 5,
 70. 43, 49. 79, 45 — 48.
 ARRIANUS 20, 48. (Fr. Epict.
 136. 136.) 108. 65. 66.
 Προτρεπτικῶν Ομιλιῶν 97, 28.
 Πρὸς τὸν περὶ οὐσίας 80, 14.
 Περὶ Πονούσιας 108, 80.
 ASTYDAMAS 36, 4. 86, 3.
 Ναυπλίου 120, 15.
 ATHENODORUS, poeta, 33, 5.
 ATHENIENSIMUM Epheborum
 jurisjurandi formula 43, 48.
 AXINICUS, Comicus, 2, 2.
 BACCHYLIDES 1, 9. Τπορχη-
 μάτων 11, 7.
 Επινικῶν 10, 14. 98, 26. 27.
 103, 2.
 Παιάνων 55, 3.
 "Τηνῶν 122, 1.
 Προσῳδιῶν 98, 25. 108, 26. 49.
 BATHÓ 6, 29.
 Αἰτωλοῦ 98, 18. 105, 30.
 BIAS Prienaeus 3, 30. 5, 27 —
 30. 21, 11. 14. 24, 11. 37,
 36. 46, 67.
 BION Sophista 4, 54. 88. 10,
 38. 38. 50. 46, 28. 66. 5. 80,
 8. 86, 18. 91, 32. 93, 34.
 105, 56.
 Περὶ Δουκείας 2, 39. 62, 42.
 BION, Smyrnaeus, Bucolico-
 rum Scriptor, 29, 52. 53. 43,
 8. 58, 11. 68, 17. 26. 27. 28.
 64, 21. 22. 66, 4. 110, 17.
 BIOTUS Μηδείας 78, 3.
 BRYSON Οἰκονομικῶν 85, 15.
 CAIUS Τπερ δεσποτῶν 3, 64.
 Κατὰ Αρτεμισίου 83, 28. 104,
 17. 18.
 Τπερ Δουκέλλης 67, 18. 69,
 21. 73, 63.
 Κατὰ Μενάνδρας 73, 64.
 Κατὰ Μουσαλοῦ 11, 17.
 Τπερ Παύλου 104, 22.
 CALLICRATIDES, Pythagoreus,
 Περὶ οἴκου εὐδαιμονίας 70,
 11. 85, 16. 17. 18.
 CALLIMACHUS (Ep. 26.) 28,
 3. (Fr. 111.) 59, 10. 11. (fr.
 24.) 78, 1.
 Δεύτερον (f. β αἰτίων) 81, 8.
 (f. 179.) 96, 12. (fr. 67.) 113,
 6.
 Επῶν α (f. α αἰτίων ν, fr. 11.)
 115, 11.
 "Τηνῶν (Jov. 95.) 103, 4.
 CALLINUS 51, 19.
 CALLISTHENES Sybarita
 Γαλατικῶν 100, 14.
 γ Μακεδονικῶν 7, 65.
 β Μεταμορφώσεων 7, 69.
 CATO 6, 54. 56. 20, 68. 31, 11.
 38, 55. 46, 78. 116, 46.
 CARCINUS 29, 31. 33, 1. 38,
 18. 93, 8. 11.
 Τηρεὺς 103, 3.
 CARNEADES 82, 13. 119, 19.
 CEPHISODORUS 29, 98.
 CERCIDAS 4, 43.
 Μιμιδαμβῶν 58, 10.
 CHABRIAS 54, 53.
 CHAEREMON 3, 17. 4, 14. 15.
 12, 15. 20, 15. 16. 22, 19.
 46. 8. 68. 22. 79. 25. 31. 83,
 14. 91, 11. 108, 4. 116, 25.
 CHALCIDAMAS 120, 3. vide
 Alcidamas.
 CHARLES 17. 3. 33, 4. 38. 3.
 CHARILAUS 43, 73.
 CHARONDAE Πρεσβύτερον Νό-
 μῶν 44, 40.
 CHILO 5, 31. 21, 13, 48, 24.

70, 15. 108, 72. 112, 11. 125, 15.

CHÖERILUS Περσης 27, 1.

CHRYSERMUS, Corinthius, *τι* Περι Ποταμων 100, 11. *β* Περσικων 39, 31.

CHRYSIPPUS 3, 66. 7, 21. 18, 24. 28. 15. 45. 29. 68, 31. 103, 22.

CLEAENETUS 79, 5. 99, 2.

CLEANTHES 4, 90. 6, 19. 20. 37. 7. 54. 28. 14. 33. 8. 42. 2. 82. 9. 94, 28.

CLEOBULUS 70, 16.

CLEOSTRATUS 34, 17.

CLINIAS, Pythagoreus, *π. δσιό-* *τητος καὶ εὐσεβειας* 1, 65, 66.

CLINIAS poeta 64, 16.

CLITARCHUS 53, 13. *ε Περι Αλεξανδρου* 64, 36.

CLITOMACHUS 7, 55. 82, 14. 98, 67. 105, 29.

CLITOPHON Rhodius *α Ινδι-* *κων* 100, 20. *ε Ιταλικου* 10, 71.

COMICUS incertus 3, 4. 57, 7. 115, 12.

CORISCUS 7, 53.

CORNELIANUS *κατα Βερούλης* 4, 47.

COTYS 48, 45.

CRANTON (f. Crantor) 96, 13.

CRANTOR 97, 6.

CRATES 4, 52. 5, 52. 6, 39. 14. 16. 20. 15. 10. 97, 27. 116, 31. *Εξ Αντιφανους* 115, 9.

CRATINUS *Εννιδαις* 52, 11. *Πλευτοις* 103, 11.

CRISPINUS *κατα Λιοννυσου* 47, 21.

CRITIAS 14, 2. 23, 1. 29, 10. 97, 10.

CRITO, Pythagoreus, (v. *Da-* *mippus*) Περι Φρονήσεως 3, 74. 75.

CTESIAE Κτιδii *β Περι Ορεω-* 100, 18.

DAMIPPUS (v. *Crito*) 3, 74. 75.

DARIUS 7, 28.

DEMADES, orator, 4, 69. 29. 91. 54, 47. 74, 56.

DEMARATUS *β Αρκαδικων* 39, 32. *γ Τραγῳδουμένων* 39, 33.

DEMETRIUS Poëta 2, 1. *Phalereus* 8, 20. 48, 27. [12, 18.] *Τῶν ξ σοφῶν ἀποφθέγματα* 3, 79.

DEMOCRATES 13, 30. 22, 43. 93, 30.

DEMOCRITUS 1, 39. 40. 2, 37. 3, 34. 35. 51. 57. 4, 53. 71 — 83. 5, 23 — 25. 38. 44. 49. 77. 78. 6, 55. 57. 7, 22. 26. 32. 80. 9, 31. 32. 10, 37. 48 — 45. 58. 65. 66. 69. 12, 13. 13. 26. 40. 14. 8. 16, 16 — 18. 21. 17, 26. 38 — 40. 18, 31. 36. 20, 56. 62. 22, 42. 28. 9. 29, 63. 64. 66. 67. 88. 81, 7. 36, 24. 37, 23. 26. 38. 46. 47. 57. 40, 6. 7. 48, 33. 34. 40. 42 — 46. 44, 14 — 19. 45, 27. 46, 43. 48. 47, 19. 48, 13. 51. 16. 62, 45. 53, 83. 70, 18. 73, 62. 74, 38. 39. 76, 18. 15. 16. 17. 81, 11. 83, 25. 86, 18. 92, 14. 15. 94, 24. 25. 97, 23 — 25. 98, 58. 61. 65. 103, 17. 25. 104, 20. 105, 69. 108, 64. 67 — 70. 110, 18. 19. 112, 10. 115, 19. 21. 116, 41. 45. 120, 20.

DEMONAX 21, 8. 22, 16.

DEMOSTHENES 2, 22. 4, 51. 9. 29. 13, 17. 18, 32. (proem. demeg. p. 1438, 11.) 17, 21. 19, 4. (Ol. iii. p. 33.) 23, 9. (v. *Dio*) 33, 16. (Phorm. p.

960, 16.) 87, 22. 34. 42. 8.
 45, 22. 23. (c. Aphob. p. 835.)
 46, 66. (c. Steph. p. 1121.)
 46, 72. 50, 10. (Erot. p. 1403.)
 89, 3.

Κατ' Ἀνδροτίσινος (p. 618.)
 43, 36.

Τπέρ τοῦ Στεφάνου (p. 258.)
 7, 50. (p. 269.) 22, 34. (p.
 311.) 112, 14. (p. 330.) 120,
 26.

Πρὸς Λεπτίνην (p. 472.) 15,
 11. (p. 506.) 21, 18. 19.

Κατὰ Νεαρέας (1386.) 67, 19.

Ολυνθιακῶν ἄ (p. 13.) 30, 14.
 (15.) 91, 30. (16.) 106, 12.
 (ii. p. 21.) 9, 51. (iii. p. 34.)
 18, 41. (p. 26.) 46, 98. (25.)
 48, 46. (128, 21.) 59, 20. iii.
 (p. 37.) 102, 7. (p. 23.) 106,
 13. (p. 24.) 100, 9.

Φιλιππιῶν (p. 115, 9.) 2, 25.
 (i. p. 41.) 29, 61. (ii. p. 71, 18.)
 43, 52. (iv. p. 132, 12.) 48, 60.
 (iv. p. 142, 3.) 43, 68. (iv. 142.)
 43, 69. (Cherson. p. 107, 24.)
 43, 67. (p. 66, 7.) 43, 138.
 (i. p. 10.) 49, 15. (72, 2.) 49,
 23. (p. 51, 10.) 54, 42.

Ροδίων ἐλεύθερας (p. 193; 8.)
 54, 33.

Epistolae (p. 1485.) 122, 13.

DICAEOGENES 64, 1. 79, 6. 33.

DIDYMUS Epitome 103, 28.

DIO Academicus 19, 17.

DIO Chrysostomus 33, 16. (v.
Demosthenes.)

Χαριδήμου (p. 300.) 124, 33.

Χρεῶν 7, 29. 13, 24. 34, 16.
 [de non temere credendo
 (i. xxv. init.) 3, 97.]

Ἐνβοίκον 2, 19.

Ἐκ τοῦ Μελαγχόνα (p. 293.)
 65, 9.

Οἰκονομικοῦ 42, 12. 62, 16. 74,
 59. 60. 85, 12. 13.

Περὶ Σουλείας 2, 39. 62, 42.

DIOCLES 100, 26.

DIODORUS, Comicus, 72, 1.
 Σωτείρας 125, 8.

DIOGENES 1, 32. 8, 62. 63. 4,
 84. 86. 112. 5, 41. 6, 3—5.
 38. 52. 53. 7, 18. 47. 8, 15. 9,
 49. 10, 46. 59. 61. 63. 13. 24.
 27. 37. 14, 14. 15. 9. 17. 16.
 22, 40. 41. 23, 10. 24, 14. 29,
 92. 33. 14. 36. 21. 62. 47. 64,
 1. 65. 15. 75. 1. 10. 80. 6. 83,
 23. 86. 19. 89, 4. 92. 18. 93,
 35. 95. 11. 12. 19. 97. 26. 100,
 8. 103, 20. 21. 108, 71. 110,
 20. 121, 26. 123, 11.

Διατριβῶν 13, 18. 19. 49, 27.

DIONYSIUS tyrannus 3, 65. 29,
 100. 38, 2. 6. 49, 9. 111, 13.

Ἀλκμήνης 98, 30.

Ἄηδας 105, 2.

Σωτείρας 125, 8.

DIONYSIUS Τρίπ τῶν παῖδων
 46, 71.

DIONYSIUS Halicarnasseus 2,
 38. 20, 52. 124, 40.

Ἐκ λόγων 108, 77.

DIOTOCENES Pythagoreus Πε-
 ρὶ Οσιότητος 5, 69. 43, 95.
 130.

Περὶ βασιλείας 48, 61. 62.

DIPHILUS 10, 4. 5. 12, 11. 15,
 3. 21, 3. 24, 1. 28, 4. 32, 23.
 37, 9. 57, 2. 68, 21. 77, 8. 79,
 16. 84, 4. 91, 17. 95, 3. 96,
 9. 98, 6. 104, 16. 105, 47.
 109, 5. 118, 16. 124, 25.

Ἀδελφοῖς 108, 9.

Ζωγράφον 105, 5.

Φρέστας 116, 32.

Θησαυροῦ 12, 12.

DIUS Pythagoreus 65, 16. 17.

DOROTHEUS Φίληππον 49, 49.

ECDORUS 90, 9.
ECPHANTUS, Pythagoreus, Πε-
 αὶ φάσικες 47, 22, 48, 64 —
 66.
Ἐλρήνης 118, 4. Nescio an le-
 gendum sit. *Ἐρμῆς* et locus
Philetae tribuendus.
EPAMINONDAS 5, 48, 54, 50.
 68, 86.
EPICHARMUS 1, 14, 4, 42, 10,
 13, 20, 8 — 10, 29, 8, 54.
 37, 16, 88, 21, 68, 9, 69, 17,
 74, 37, 86, 6, 87, 7, 90, 8.
Ἀντομόλον 58, 7.
EPICETUS (fr. 1 — 11.) 1, 46
 — 52, 54 — 57. (12.) 2, 30.
 (13. 14.) 8, 77, 78. (15 —
 18.) 4, 92 — 95. (19 — 51.)
 5, 84 — 117. (52.) 6, 50. (53
 — 55.) 6, 58 — 60. (56.) 7,
 17. (58. seq.) 9, 40 — 48.
 (67.) 19, 18. (71.) 20, 67.
 (72.) 29, 84. (78.) 45, 19.
 (79 — 88.) 46, 79 — 88. (89.
 90.) 110; 22, 23. (92.) 121,
 27. (94.) 121, 29. (95.) 121,
 30. (v. *Arrianus*, et *Rufus*.)
Enchiridio (c. 42.) 1, 53. (5.)
 118, 20. (6.) 5, 40. (6.) 21,
 17. (7.) 118, 21. (11.) 108,
 79. (12.) 19, 15. (15.) 5, 75.
 (16.) 108, 78. (33.) 27, 12,
 5, 39. 71, 34, 14, 35, 10.
 (34.) 17, 20. (39.) 95, 13.
 (43.) 5, 68.
EPICURUS 16, 28, 17, 23, 24.
 30, 34, 35, 37, 43, 189, 118,
 30.
ERASISTRATUS, Chius, 7, 57,
 100, 27.
ERATOSTHENES, Cyrenaicus,
 18, 8, 116, 43.
ERINNA, Lesbia, εἰς *Ῥώμην*
 7, 18.
ERYXIMACHUS 6, 6.

EUBULUS 62, 82.
EUCLIDES 6, 65, 84, 15.
EUDAEMONIDAS 54; 65.
EUNUS, poëta, 20, 2, 51, 17.
 82, 3.
EUPHORION 78, 5, 124, 12.
Φιλοκήτον 59, 16.
EUPHRANTES 99, 34.
EUPHRON 6, 21. *Διδύμων* 15,
 2, 98, 12.
Θεᾶν ἀγορᾶς 28, 11.
EUPOLIS 4, 83, 43, 9.
Δήμοις 35, 2.
EURIPIDES (int. 4.) 1, 6. (inc.
 115.) 3, 3. (inc. 6.) 4, 2. (inc.
 8.) 4, 19. (inc. 11.) 4, 30.
 (inc. 12.) 4, 31. (inc. 18.)
 5, 2. (—) 5, 3. (inc. 14.) 5, 7.
 (inc. 16.) 8, 12. (Ino 15.) 9,
 5. (inc. 17.) 9; 15. (inc. 18.)
 12, 1. (inc. 20.) 13, 1. (inc.
 21.) 13, 7. (inc. 22.) 13, 15.
 (inc. 24.) 20, 25. (falso cit.
 39.) 20, 26. (inc. 21.) 20, 39.
 (fals. cit. 40.) 20, 40. (inc.
 26. al. Menandri) 22, 5. (inc.
 7.) 22, 6. (inc. 28.) 22, 7.
 (inc. 29.) 22, 8. (—) 22, 31.
 (inc. 32.) 23, 5. (inc. 3.) 28,
 12. (inc. 34.) 29, 44. (inc. 36.)
 34, 1. (Beller, 10.) 38, 13.
 (p. 497, n. 41.) 39, 2. (Apo-
 phth.) 41, 6. (inc. 38.) 43, 12.
 (inc. 39.) 48, 13. (inc. 40.)
 43, 16. (inc. 41.) 44, 1. (inc.
 42.) 46, 3. (inc. 43.) 48, 2.
 (inc. 44.) 48, 3. (inc. 46.)
 51, 6. (inc. 51.) 51, 14. (inc.
 48.) 67, 8. (inc. 49.) 69, 3.
 (inc. 50.) 69, 5. (inc. 52.)
 71, 5. (inc. 53.) 73, 1. (inc.
 54.) 73, 31. (inc. 55.) 74,
 10. (inc. 56.) 74, 15. (inc.
 58.) 79, 27. (inc. 59.) 81, 3.
 (—) 84, 2. (inc. 60.) 87,

8. (inc. 61.) 88, 1. (inc. 62.) 88, 8. (inc. 63.) 90, 3. (inc. 64.) 98, 7. (inc. 65.) 99, 4. (inc. 66.) 99, 10. (inc. 67.) 102, 2. (inc. 68.) 105, 8. (inc. 69.) 105, 40. (inc. 70.) 108, 15. (inc. 71.) 108, 25. (inc. 72.) 108, 48. (inc. 75.) 113, 5. (inc. 78.) 116, 6. (inc. 80.) 120, 17. (inc. 81.) 121, 12. (inc. 84.) 126, 1. (inc. 85.) 126, 6. (inc. 86.) 126/7.

Αιγεῖ (f. 45, 1.) (2.) 7, 2. (3.) 84, 3. (4.) 39, 6. (6.) 47, 6. (8.) 78, 14. (5.) 73, 16. (7.) 86, 11. (inc. 78.) 111, 1. (9.) 118, 8.

Αἰών (2.) 4, 11. (14.) 5, 4. (3.) 20, 7. (4.) 22, 14. (5.) 35, 8. (—) 39, 5. (6.) 48, 20. (7.) 45, 18. (8.) 50, 6. (9.) 54, 6. (10.) 63, 1. (20.) 65, 1. (11.) 71, 8. (12.) 78, 13. (13.) 91, 21. (14.) 93, 9. (15.) 98, 32. (—) 104, 10. (17.) 108, 19. (21.) 114, 8. (18.) 116, 4. (19.) 116, 38.

Αἰειάνδρον (4.) 4, 32. (5.) 38, 20. (3.) 42, 8. (6.) 62, 14. (8.) 62, 15. (9.) 62, 16. (7.) 62, 18. (10.) 62, 19. (11.) 69, 20. (12.) 86, 2. (13.) 86, 7. (14.) 93, 14. (15.) 97, 3. (16.) 105, 33. (17.) 108, 17. (18.) 111, 8. (19.) 114, 7. (20.) 124, 20.

Αἰκηστις (238.) 68, 14. (301.) 119, 10. (672.) 119, 1. (785.) 118, 14. (884.) 69, 12. (885.) 68, 13. (1081.) 114, 5.

Αἰκμαίωνος (6.) 22, 18. (2.) 22, 24. (3.) 49, 6. (4.) 62, 20. (5.) 62, 22. (6.) 69, 7. (7.) 79, 15. (10.) 79, 28. (8.) 90, 2.

Αἰκμήνης (3.) 43, 22. (4.) 45, 9. (14.) 45, 12. (5.) 62, 24.

STORAI FLORILEG. VOL. IV.

(6.) 83, 6. (7.) 92, 1. (8.) 93, 15. (—) 98, 22. (9.) 99, 16. (10.) 108, 18. (11.) 111, 7. (12.) 114, 8.

Αἰώνης (2.) 73, 12. (T. II. p. 496. n. 15.) 74, 17. (3.) 79, 29.

Αἰδρομάχης (85.) 73, 15. (95.) 73, 17. (100.) 105, 14. (177.) 74, 19. (181.) 73, 18. (184.) 62, 1. (189.) 22, 15. (206.) 72, 10. (229.) 74, 21. (269.) 73, 19. (353.) 74, 22. (378.) 74, 28. (420.) 76, 8. (422.) 99, 18. (463.) 112, 5. (640.) 72, 14. (643.) 19, 1. (673.) 74, 24. (728.) 116, 37. (765.) 61, 18. (775.) 1, 2. (931.) 74, 25. (945.) 74, 4. (1274.) 124, 28. (1283.) 72, 3.

Αἰδρομέδας (7.) 64, 6. (9.) 29, 20. (10.) 29, 56. 57. (11.) 52, 2. (12.) 63, 22. (13.) 64, 7. (14.) 67, 10. (15.) 81, 6. (16.) 91, 20. (17.) 98, 31. (18.) 99, 11. (19.) 105, 17. (20.) 105, 32. (21.) 112, 4. 5, 17. (22.) 113, 2. (23.) 128, 4. (24.) 77, 12. (25.) 34, 12. (inc. 74.) 111, 2.

Αἰτιγόνης (3.) 48, 4. (4.) 48, 21. (5.) 49, 5. (Antiop. 14.) 62, 4. (6.) 63, 4. (7.) 64, 4. (8.) 67, 13. (9.) 77, 10. (10.) 87, 1. (11.) 90, 1. (12.) 93, 13. (13.) 104, 9. (14.) 108, 3. (15.) 108, 13. (16.) 125, 6.

Αἰτιόη (4.) 1, 8. (5.) 8, 12. (6.) 5, 27. (7.) 6, 22. (8.) 16, 4. (9.) 30, 9. (10.) 36, 10. (11.) 48, 3. (12.) 54, 5. (13.) 68, 1. (15.) 62, 12. (16.) 62, 41. (17.) 70, 3. (18.) 70, 10. (19.) 72, 8. (20.) 74, 18. (21.) 98, 34. (22.) 98, 36.

T

(28.) 98, 38. (24.) 99, 12.
 (25.) 105, 11. (27.) 68, 2.
 (28.) 82, 2. (29.) 30, 1. (33.)
 56, 18. (39.) 99, 14.
Αρχειάφ (4.) 7, 6. (5.) 8, 18.
 (Fr. inc.) 23. 20, 11. (6.) 20,
 12. (—) 29, 18. (7.) 29, 32.
 51, 4. (8.) 84, 2. (9.) 47, 5.
 (10.) 54, 10. (11.) 54, 11.
 (12.) 51, 7. (13.) 51, 9. (14.)
 52, 4. (15.) 62, 11. (16.) 62,
 13. (17.) 79, 19. (18.) 88, 3.
 (19.) 88, 4. (20.) 88, 5. (21.)
 91, 16. (22.) 91, 18. (23.)
 93, 12. (24.) 96, 3. (25.) 96,
 4. (26.) 105, 31. (27.) 122,
 7. (30.) 29, 14.
Αὐγῆς (8.) 18, 20. (11.) 37, 20.
 (2.) 46, 9. (7.) 49, 3. (3.)
 68, 11. (4.) 73, 41. (5.) 78,
 4. (6.) 105, 15.
Βάκχαις (314.) 5, 15. (385.)
 86, 13. (388.) 58, 8. (393.)
 22, 17. (480.) 4, 18. (1249.)
 116, 3. *Vide Πενθεῖ.*
Βελλεροφόντον (6.) 2, 15. (7.) 7,
 1. (8.) 8, 1. (9.) 10, 17. (29.)
 38, 19. (11.) 54, 7. (24.) 54,
 14. (12.) 54, 19. (Sthenob.
 7.) 72, 6. (13.) 73, 20. (14.)
 90, 10. (16.) 96, 1, 97, 16, 98,
 39. (18. 19.) 100, 3, 4. (24.)
 103, 20. (20.) 105, 12. (23.)
 106, 1. (21.) 111; 9. (22.)
 115, 2.
Βενσερίδος (1.) 62, 21.
Βουτημένιφ (Temenid. 12.) 56,
 14.
Πλαύνω (1.) 22, 1. (2.) 45, 3.
 (3.) 116, 3.
Σανάη (2.) 7, 6. (3.) 10, 18.
 (4.) 16, 6. (5.) 64, 5. (6.) 71,
 7. (7.) 73, 11. 77, 1. (8.) 73,
 21. (9.) 73, 22. (13.) 74, 13.
 (10.) 75, 4. (11.) 78, 8. (Bel-
 ler. 15.) 91, 4. (False cit. p.
 479. n. 5.) 92, 6. (12.) 97, 14.
Δικτύη (fr. 2.) 13, 13. (3.) 86,
 15. (4.) 89, 7, 9. (5.) 44, 2.
 (16.) 82, 5. (6.) 64, 8. (7.)
 83, 16. (8.) 83, 17. (—) 83,
 18. (9.) 83, 21. (10.) 86, 1.
 (11.) 90, 5. (12.) 93, 6. (13.)
 106, 2.
Επάθης (282.) 105, 20. (293.)
 45, 6. (306.) 43, 19. (332.)
 62, 25. (375.) 80, 3. (377.)
 121, 20. (379.) 88, 6. (805.)
 105, 34. (844.) 9, 6. (956.)
 105, 35. (1178.) 73, 9. (1183.)
 69, 16. (1238.) 13, 12. (fals.
 cit.) 91, 23.
Ελένης (261.) 108, 22. (465.)
 106, 5. (732.) 62, 1. (817.)
 54, 20. (946.) 89, 2.
Ερευθέως (2.) 3, 18. 14, 3. 17,
 7. (10.) 29, 11. 22. (2, 28.)
 44, 4. (3.) 51, 12. (5.) 54, 12.
 (4.) 54, 13. (6.) 55, 4. (T. II.
 p. 496.) 59, 13. (7.) 76, 12.
 (8.) 79, 4. (2, 14.) 91, 22.
 (2, 14.) 92, 2. (2, 11.) 94,
 4. (9.) 94, 10. (2, 21.) 115,
 3. (11.) 121, 15.
Εύρυσθέως (4.) 62, 23. (5.) 77,
 11. (6.) 92. 7. (7.) 98, 40.
Ηλέκτρα (37.) 97, 5. (80.) 30,
 12. (372.) 87, 10. (376.) 96,
 2. (383.) 86, 4. (426.) 91,
 6. (553.) 87, 9. (943.) 94, 5.
 (1188.) 97, 4. (fals. cit. p.
 479.) 49, 4.
Ηρακλειδῶν (1.) 10, 1. (110.)
 58, 4. (180.) 46, 2. (234.)
 107, 6. (298.) 79, 3. 88, 7.
 (389.) 22, 18. (593.) 120, 6.
 (626.) 29, 5. (748.) 92, 5.
 (865.) 105, 26. (fals. cit. 4.)
 79, 2.
Ηρακλεος (101.) 110, 7. (299.)

4, 25. (583.) 79, 22. (675.)
 81, 5. (1264.) 75, 5. 90, 4.
 (1292.) 104, 4. (1349.) 108,
 12. (fals.) 7, 9.
Θησέως (Dict. fr. 1.) 5, 21. (8.)
 9, 8. (9.) 45, 1.
Θυέστη (1.) 92, 3. (2.) 98, 21.
Ικετίδων (40.) 85, 4. (238.)
 43, 10. (266.) 105, 18. (312.)
 43, 29. (323.) 29, 49. (425.)
 '106, 4. (429.) 49, 1. (435.)
 44, 6. (479.) 110, 13. (481.)
 55, 6. (877.) 46, 4. (911.)
 1, 5. (1233.) 106, 6.
Ινοῦς (3.) 4, 9. (4.) 10, 23.
 93, 4. (v. Antiop. 40.) 16,
 5. (5.) 38, 8. (6.) 41, 1. (7.)
 68, 12. (8.) 73, 24. (9.) 73,
 25. (10.) 85, 2. (11.) 86, 8.
 (12.) 88, 9. (13.) 88, 10. (14.)
 89, 9. (15.) 94, 6. (16.) 105,
 1. (17.) 105, 19. (18.) 110,
 3. (19.) 110, 5. (20.) 112, 3.
 (Antiop. 40.) 113, 3. (21.)
 124, 7. v. 13, 7.
Ιξίονι (1.) 2, 8. (2.) 10, 7. 22,
 2. (3.) 51, 11.
Ιππολύτων (*Καλυπτομένων*) (18.)
 5, 16. (2.) 12, 10. (*Temen.*
 3.) 29, 34. (3.) 31, 3. (4.)
 51, 10. (5.) 63, 3. (6.) 63,
 23. (7.) 73, 23. (8.) 73, 55.
 (9.) 82, 1. (10.) 93, 3. (11.)
 105, 43. (14.) 119, 8.
Ιππολύτων (*Στεφανητόροφ*)
 (204.) 108, 16. (880.) 30, 2.
 (395.) 36, 2. (425.) 90, 11.
 (431.) 5, 20. (443.) 63, 5.
 (616.) 73, 30. (612.) 28, 6.
 (664.) 73, 3.
Ιφιγενείας [Aul.] (16.) 58, 2.
 (28.) 105, 6. (376.) 84, 3.
 (378.) 31, 2. (395.) 28, 10.
 (979.) 14, 5. (1250.) 119, 5.
 [Taur.] (57.) 77, 3. (114.)

29, 6. (484.) 8, 6. (1082.)
 73, 26. (1193.) 4, 20.
Ιωνι (381.) 98, 41. (395.)
 74, 29. (617.) 45, 4. (621.)
 49, 2. (730.) 113, 4. (872.)
 62, 26. (1045.) 54, 22.
Κρεσφόντου (fr. 3.) 31, 15. (4.)
 55, 1. (5.) 94, 3. (1.) 120, 22.
Κρήσσαις (fr. 3.) 29, 23. (4.)
 72, 4. (11.) 74, 2. (5.) 91, 7.
 92, 5. (Heracl. 8. 5.) 105, 26.
 (6.) 109, 7.
Λινυμίφ (fr. 2.) 29, 7.
Μελανίππης (4.) 30, 11. (5.)
 52, 3. (6.) 62, 38. (7.) 69,
 11. (8.) 70, 1. (9.) 70, 4.
 (10.) 72, 13. (11.) 78, 10.
 (—) 74, 6. (12.) 76, 10. (18.)
 88, 3. (14.) 86, 9. (15.) 94,
 1. (16.) 108, 24. (17.) 115,
 5. (18.) 116, 7. (19.) 124,
 16. (26.) 69, 19.
Μελεάγρεω (7.) 8, 3. (8.) 62, 3.
 (9.) 70, 6. (10.) 72, 12. (11.)
 73, 29. (12.) 74, 12. (13.) 75,
 2. (14.) 87, 5. (15.) 93, 4.
 121, 25. (16.) 105, 46. (17.)
 119, 9. (22.) 64, 10.
Μηδείας (13.) 74, 30. (46.)
 78, 10. (54.) 62, 37. (109.)
 20, 30. (226.) 45, 10. (230.)
 73, 27. (263.) 73, 8. (293.)
 36, 3. (330.) 64, 23. (418.)
 73, 32. (447.) 20, 35. (469.)
 32, 5. (516.) 2, 16. (520.)
 20, 36. (568.) 73, 33. (603.)
 93, 5. (641.) 5, 19. (1079.)
 20, 38. (extn.) 111, 6.
Οιδίποδος (1.) 67, 2. 69, 18.
 (2.) 73, 28. (4.) 5, 8. (5.) 1,
 3. (6.) 7, 10. (7.) 38, 9. (8.)
 65, 1. (9.) 67, 1. (10.) 73, 5.
 (11.) 105, 44. (12.) 105, 45.
 (13.) 109, 6. (14.) 111, 5.

Oἰνοῖ (6.) 75, 8. (7.) 118, 1.
 (9.) 106, 8.
Oἰνομάρ (1.) 58, 5. (2.) 76, 2.
 (8.) 99, 8. (4.) 116, 5. (5.)
 122, 8.
Ορέστου (init.) 98, 42. (108.)
 85, 5. (211.) 100, 1. (213.)
 26, 2. (229.) 100, 2. (895.)
 24, 5. (399.) 99, 15. (601.)
 69, 13. (605.) 73, 34. (697.)
 46, 5. (907.) 45, 5. (1034.)
 119, 3. (1162.) 14, 6. (1204.)
 67, 7. (1509.) 119, 4. (1523.)
 119, 2.
Παλαιμῆδει (1.) 54, 8. (2.) 81,
 7. (3.) 91, 24. (9.) 9, 13.
Πειρίθον (8.) 121, 24. vid. 37,
 15.
Πειλάσι (4.) 8, 22. (5.) 49, 7.
 (6.) 74, 26.
Πελοπίσι (Peliad. 7.) 92, 4.
Πενθέει (Bacch. 268.) 36, 9.
 (Bacch. 270.) 45, 2. (Bacch.
 314.) 74, 8.
Πηλεῖ (2.) 90, 7. (4.) 93, 10.
 (5.) 115, 6.
Πλεισθένει (1.) 48, 1. (2.) 93,
 16. (6.) 93, 17.
Πολυείδον (3.) 61, 4. (4.) 91,
 8. (5.) 95, 7. (6.) 123, 1. (7.)
 8, 20.
Πρωτειλάσιον (2.) 5, 18, 19, 3.
 (3.) 69, 9. (4.) 98, 47. (5.)
 124. 8. (6.) 111, 4. (10.) 75, 7.
Παδάμανθυς (2.) 64, 24.
Πήσφ (105.) 54, 9.
Σθενοβολας (5.) 29, 36. (6.)
 85, 6. (7.) 68, 15.
Σπιρωνι (4.) 46, 10.
Συνριοι (2.) 105, 16. (8.) 109,
 8.
Συλέως (1.) 46, 1.
Τερῦ (sic) 2, 17.
Τηλέφον (16.) 18, 10. (17.)
 20, 37. (fr. 18.) 29, 9. (19.)
 29, 55. (20.) 39, 10. (21.)
 51, 8. (22.) 93, 19. 97, 11.
 (inc. 30.) 22, 32.
Τημενίδων vel **Τημένω** (1.) 1,
 4. (2.) 18, 8. (4.) 31, 1. (5.)
 39, 1. (6.) 50, 1. (7.) 51, 2.
 (8.) 51, 3. (9.) 54, 15. (10.)
 54, 16. (11.) 54, 17. (13.)
 88, 2. (14.) 106, 7. (15.)
 124, 29. (16.) 4, 10.
Τρωάδων (101.) 108, 14. (604.)
 122, 4. (628.) 121, 2. (630.)
 120, 1.
Τψιπύλη (4.) 108, 11. (6.)
 10, 26. (7.) 20, 31. (8.) 110,
 16.
Φαέθοντι (2.) 40, 2. (3.) 43,
 2. (4.) 48, 3. (5.) 93, 2.
Φιλοπτίτον (1, 5.) 29, 15. (5.)
 120, 10. (8.) 39, 13. 59, 18.
 (10.) 20, 17. (12.) 40, 1.
Φοίνικι (2.) 38, 14. (8.) 39,
 9. (4.) 71, 1. (5.) 71, 8. (6.)
 73, 57. (7.) 90, 6. (Plisthen.
 6.) 91, 12. (8.) 116, 36.
Φοινίσσαις (18.) 70, 2. (206.)
 73, 36. (360.) 39, 22. (391.)
 39, 17. (420.) 89, 3. (441.)
 91, 8. (472.) 11, 12. (506.)
 47, 3. (527.) 47, 4. (531.)
 115, 1. (557.) 95, 5. (569.)
 94, 9. (602.) 54, 18. (611.)
 93, 18. (1022.) 48, 1. (1380.)
 125, 9.
Φρίξω (8.) 8, 7. (9.) 43, 4.
 (10.) 62, 39. (11.) 67, 15.
 (12.) 73, 35. (13.) 74, 31.
 (14.) 94, 2. (15.) 120, 18.
 (16.) 122, 9.
Χρυσίππω (2.) 5, 6. (3.) 66, 2.
 (4.) 105, 13.
EURYPHAMUS Pythagoreus
 Περὶ Βίου 103, 27.
EUSEBIUS 1, 85. 4, 100—105.
 6, 12—17. 10, 28—33. 36.

11, 21, 22, 13, 44, 45, 16,
 14, 24, 17, 41, 42, 19, 9,
 23, 15, 16, 27, 13, 28, 13,
 29, 59, 30, 15, 36, 30, 38,
 38, 59, 39, 24, 43, 142, 143,
 46, 28—41, 53, 16, 17, 74,
 41, 80, 8, 107, 9, 124, 38,
 39.

GALENI *χαρακτηριάζοντα εἰς*
Ἴπποκράτην 101, 14.

GLAUCO 59, 21.

GORGIAS 101, 21.

HELIODORUS *Ἴταλικῶν θεα-*
μάτων 100, 6.

HENIOCHUS *Comicus* 43, 27.

HERACLITUS 3, 81—84, 4,
 56, 5, 119, 120, 104, 23.

HERMACHUS 118, 31.

HERMES *ἐκ τῶν πρὸς Τάτ.* 11,
 23, 80, 9,
ἐκ τοῦ Ἰσιδας πρὸς Ωρον 13,
 50, *πρὸς Ασκληπιον* 120, 27.

HEBMIPPUS *Συναγωγῆς τῶν*
καλῶς ἀναφωνηθέντων ἐξ Ομή-
ρον 5, 59.

HERMODOTUS 60, 3.

HERMOLOCHUS 98, 66.

HERODES Atticus, *Mimiamhīs*
 74, 14, 78, 6, 98, 28, 116,
 18, 22, 24.
ἐκ Μολπεινοῦ 116, 21.

HERODOTUS *α.* (8.) 32, 8, 74,
 36. (32.) 105, 54, 63. (74.)
 28, 17, (87.) 55, 10. (187.)
 10, 53. (207.) 105, 53,
β. (35.) 43, 74,
γ. (8.) 49, 29, (16.) 123, 18,
 (19.) 48, 19. (38.) 23, 11,
 (40.) 112, 15. (52.) 3, 69,
 (53.) 23, 12. (72.) 12, 23,
 (82.) 47, 24,
δ. (104.) 44, 43,
ε. (4.) 120, 33. (78.) 43, 38,
Ϛ. (27.) 43, 39. (86.) 27, 14,
Ϛ. (10.) 22, 46. (10, 7.) 42,

16. (16.) 3, 68, 10, 41. (18.)
 10, 35. (39.) 20, 46. (44.)
 98, 73. (46.) 98, 62, 121,
 39. (49.) 54, 81, 98, 64.
 (50.) 7, 33. (102.) 7, 58.
 (152.) 98, 74. (160.) 19, 19,
 20, 45. (208.) 98, 74, (237.)
 88, 61,
η. (68.) 62, 51,
θ. (16.) 107, 10.

HESIODUS *Ἐργῶν* (21.) 29, 2.
 (25.) 38, 25. (40.) 10, 11.
 (57.) 78, 49. (67.) 78, 50.
 (96.) 110, 6. (101.) 98, 33.
 (155.) 96, 18. (188.) 2, 11.
 (208.) 4, 3. (268.) 2, 13.
 (287.) 1, 17. (291.) 4, 22.
 (301.) 30, 5. (306.) 29, 3.
 (315.) 29, 4. (316.) 31, 4.
 (318.) 10, 10. (344.) 2, 14.
 (350.) 10, 12. (354.) 10, 16.
 (359.) 29, 18. (371.) 85, 3.
 (373.) 73, 38. (496.) 30, 10.
 (684.) 91, 25. (693.) 71, 6.
 (697.) 70, 8. (700.) 69, 6.
 (715.) 112, 7. (717.) 85, 1.
 (823.) 105, 36.

Θεογονίας (79.) 48, 12. (85.)
 80, 14. (88.) 48, 10. (96.)
 47, 7. (231.) 28, 8. (591.)
 73, 47. (600.) 69, 15.
(Ἀσπίδος 92.) 4, 36.

HIERAX *Περὶ δικαιοσύνης* 5,
 60, 9, 56—58, 10, 77, 78,
 93, 59.

HIEROCLES 75, 14.

Περὶ δικαιοσύνης 8, 19.
 Πῶς πατρίδι τρητάσθεν 39, 34.
 35, 36.
 Περὶ γάμου 67, 21—24.
 Πῶς τρητάσθεν τοῖς γονεῦσι 79,
 53.

Περὶ Φιλαδελφίας 84, 20.
 Εἰ συγγενέσι τρητάσθεν 84, 23.
Οἰκονομικοῦ 85, 21.

HIPPARCHI Epitaph. 9, 24.
 HIPPARCHUS Com. Σωγράφω
 60, 2.
 HIPPARCHUS Pythagoreus
Περὶ εὐθυμίας 108, 81.
 HIPPOCRATES 13, 31, 101,
 22. (p. 1276, 40.) 74, 40.
 HIPPODAMUS, Thurius Py-
 thagoreus, *Περὶ εὐδαιμονίας*
 103, 26.
Περὶ πολιτείας 43, 92, 93, 94,
 98, 71.
 HIPPONAX 29, 42, 68, 8, 72,
 5. (vel ANANIUS) 97, 12.
 HIPPOTHOUS, poeta 68, 24,
 83, 15, 115, 13.
 HIPPOTHOON, poeta 22, 25,
 38, 15, 67, 14, 115, 14.
 HOMERUS *Ιλιάδος* α. (103.)
 20, 24. (526.) 11, 6, 24.
β. (24.) 48, 8. (53.) 43, 9.
 (204.) 47, 1. (506.) 47, 2.
 (671.) 65, 3.
γ. (108.) 52, 18. (172.) 31, 13.
ε. (406.) 118, 2.
ι. (63.) 50, 4. (493.) 20, 41.
 (589.) 50, 5.
λ. (514.) 102, 1.
μ. (243.) 39, 18. (244.) 8, 4.
ν. (279.) 51, 15. (288.) 7, 14.
ο. (201.) 20, 42. (494.) 39,
 19. (628.) 59, 8.
π. (674.) 123, 7.
ρ. (446.) 98, 52.
τ. (225.) 124, 2. (228.) 123,
 8. (290.) 104, 8.
φ. (463.) 98, 53.
χ. (60.) 104, 1. (283.) 7, 15.
ψ. (9.) 122, 6. (478.) 36, 7.
ω. (28.) 124, 23. (46.) 124,
 3. (525.) 98, 51. 124, 14.
 (549.) 124, 1. (602.) 124, 4.
Ὀδυσσείας α. (57.) 39, 20.
 (215.) 76, 6. (291.) 123, 6.
 (298.) 79, 21.

β. (277.) 87, 11.
γ. (20.) 12, 7.
δ. (103.) 124, 13. (197.) 122,
 5. (208.) 103, 1.
θ. (138.) 59, 1.
ι. (34.) 39, 21.
λ. (488.) 119, 11.
ξ. (463.) 18, 18. (466.) 36, 6.
ο. (20.) 73, 37.
π. (97.) 84, 5.
φ. (36.) 65, 6. (188.) 31, 14.
τ. (290.) 104, 8.
χ. (9.) 111, 14. (412.) 125, 2.
ψ. (212.) 103, 1.

HYPERIDES 8, 16, 46, 63, 74,
 33 — 35, 124, 36.

HYPSAEUS Philosophus 92, 10,
 95, 20, 97, 30, 120, 13.

JAMBЛИCHUS 1, 58, 17, 9, 46,
 62.

Πρὸς Ἀνατόλιον 9, 38, 39.
 Πρὸς Ἀρετὴν περὶ Σωφροσύ-
 νης 5, 61 — 66, 136.

Περὶ Ἀρετῆς 1, 60, 31, 9, 37,
 33, 101, 23.

Πρὸς Ἀσφάλιον 3, 55.

Περὶ γάμου χορηγεως 74, 57.

Πρὸς Δέξιππον Περὶ διαλεκτι-
 κῆς 81, 17.

Πρὸς Δυσκόλιον 46, 74, 75.

Ἐπιστολῆς πρὸς Ἀγρίππαν 46,
 76, 77.

Πρὸς Ὀλύμπιον 7, 41, 42.

Προτρεπτικῶν εἰς φιλοσοφίαν
 λόγῳ 1, 59, 2, 40. (forte) 6,
 41. (c. 2.) 43, 71, 46, 70.

Πρὸς Σώπατρον 11, 14. Περὶ
 διαλ. 81, 18, 19.

Περὶ ψυχῆς 25, 6.

ION, Ἀγαμέμνονος 120, 16.

JOSEPHUS περὶ ἀλώσεως 38,
 63, 42, 17.

IPHICRATES 54, 51, 52, 62,
 86, 15.

ISAEUS 5, 54, 46, 25, 48, 25.

ISIDORUS 22, 27.

ISOCRATES 1, 45, 36, 25, 48, 28—41.

Βουσίριδι 4, 48.

Πρόδης Δημόνικον 1, 42. 43. 5, 55. 14. 15. 24. 9. 27. 11. 34. 6. 41. 10. 42. 7. 46. 21. 51. 28. 53. 10. 79. 36. 92, 12. 93, 24. 94, 18—20.

Εὐαγάρδος 38, 42. 48, 48. 51, 29. 81, 10.

Παναθηναϊκοῦ 1, 44. 116, 40.

Κατὰ τῶν Σοφιστῶν 9, 28.

Νικοκλῆς ἡ Δύπτοιο 1, 41. 5, 56. 24, 10. 16. 38, 40. 43, 65. 47. 9—18. 48, 58. 49, 25. 94, 14.

JULIUS Εἰς τὸν Διόνυσον καὶ τὴν πατρίδα 79, 9. 120, 21.

lus altero loco scriptum Διονύσιον.

JUNCUS, philosophus, Περὶ γῆρας 115, 26, 116, 49. 117, 9. 121, 35.

Ιερυγανδημ τῶν Ἀθῆνησιν ἐφήβων 43, 48.

LAMACHUS 54, 45.

LAMPIS 29, 87.

LAON, Comicus, ἐν Διαδήκαιος 123, 5.

LEONIDAS 7, 46. 120, 9.

LINUS 5, 22. 110, 1.

LYCOPHRON, poeta, ἐκ Πειλοπιδῶν 119, 18.

LYCURGUS 2, 31. 9, 50. 27, 10. 35, 9. 37, 24. 54, 59. 68, 35. 94, 17.

LYSIAS 2, 24. 12, 21. 45, 17. 46, 110. 111. 68, 32.

MELINO (al. *Erinna*) Εἰς Ρώμην 7, 13.

MENANDER 2, 5. 6. 8, 7. 11. 23. 4, 4. 6. 8. 13. 28. 29. 35. 39. 5, 9. 6. 26. 7, 4. 9, 9. 10. 12. 10, 3, 6. 12, 5. 8. 9. 15, 1. 4. 5. 16, 7. 8. 18, 4. 5. 19. 20, 8. 19—22, 22, 19. 23, 3. 24, 3. 28, 7. 29, 17. 19. 32, 1. 7. 33, 2. 36, 12. 14. 37, 1. 2. 5—8. 12. 38, 11. 29. 42, 4—6. 43, 23. 44. 30. 31. 44, 8. 45, 8. 46, 7. 11. 48, 7. 51, 25. 52, 9. 10. 53, 1. 6. 54, 23. 55, 9. 56, 9. 57, 1. 8. 9. 59, 14. 62, 5—7. 10. 34. 63, 20. 64, 3. 65, 2. 67, 9. 11. 68, 4. 10. 11. 18. 25. 28. 69, 4. 10. 70, 5. 72, 2. 7. 11. 73, 2. 4. 7. 40. 43—46. 58. 59. 74, 11. 27. 75. 8. 9. 76, 1. 7. 77, 2. 4. 79, 14. 18. 26. 32, 83, 1. 2. 4. 5. 10—13, 84, 1. 87, 4. 89, 1. 6. 91, 29. 92, 8. 93, 1. 22. 94, 11. 95, 6. 96, 11. 97, 2. 13. 98, 7. 8. 11. 19. 87. 99, 7. 18. 104, 14. 105, 10. 107, 1. 2. 3. 8. 108. 5. 6. 31. 57. 109, 4. 110, 4. 111, 10. 112, 1. 2. 113, 9. 11. 13. 14. 115, 4. 116, 8. 20. 121, 10. 124, 6. 22.

Ἀδελφοῖς 8, 8. 10, 24. 44, 3. 56, 3.

Ἀλεῖ 61, 1. 77, 6. 91, 5.

Ἀνδραὶ 64, 15.

Ἀνδρογύνῳ 44, 5. 108, 38.

Ἀνεψιοῖς 56, 7. 64, 17. 77, 5.

Ἀσπίδος 23, 4. 49, 8. 53, 5.

Ἀύλητρίδος 60, 5.

Ἀφροδισίων 64, 2.

Βοιωτίας 42, 11. 91, 19. 108, 42.

Γεωργῷ 5, 1. 57, 5. 96, 5. 105, 28.

Δεισιδαιμονί 9, 11.

Δημιουργῷ 103, 7.

Διεξικαπατῶντι 120, 8.

Δισκόλῳ 16, 18. 29, 45.

Ἐαυτὸν πενθεύοντος 93, 21.

Ἐαυτὸν τεμαφόουμένῳ 89, 11.
 Ἐγχειριδίῳ 104, 7, 111, 11.
 Ἐπιμπραμένῃ 22, 28, 43, 15.
 75, 6.
 Ἐπαγγειλόμενος 22, 29, 35, 5.
 51, 27.
 Ἐπικλήσῃ 76, 4. 121, 11, 19.
 Ἐπιτρεπόντων 30, 7. 89, 5.
 Εὐνούχου 29, 47. 108, 46.
 Ἑνιόχῳ 108, 45.
 Ἡρῷ 63, 21. 89, 7. 104, 13.
 Θεοφρούμένῳ 3, 6. 106, 8.
 Θεσσαλῇ 4. 40. 62, 31.
 Θησαυρῷ vel Θησαυροῖς 63, 14.
 18. 64, 18.
 Θρασυλέοντι 21, 5. 59, 9.
 Ἰμβοῖς 3, 9.
 Κανηφόρῳ 22, 30. 108, 30.
 (Καρίνῃ) 82, 7.
 Καρχηδονίῳ 9, 17. 76, 11.
 Κιθαριστῇ 9, 18. 19. 95, 2.
 98, 54. 110, 9.
 Κνιδίᾳ 86, 10.
 Κόλακι 10, 21.
 Κονιαξομέναις 108, 48.
 Κοτταβιζούσαις 21, 2. Sed ne-
 scio an leg. Κονιαξομέναις ε
 vestigiiis ms. A.
 Κυβερνήταις 22, 11. 12.
 Κυβερνήτου 118, 10.
 Λευκαδίᾳ 10, 20. 95, 4.
 Μηναγύρῃ 94, 7.
 Μισδρύνῳ 108, 41. 44.
 Νανοῖς (fals. cit. v. Mimmer-
 mus) 11, 1.
 Νανκλήσῃ 63, 17. 110, 8.
 Ὁλινθίᾳ 107, 7.
 Ομαπατρίοις 31, 5, 37, 10.
 Ὁρῃ 6, 23.
 Παιδίῳ 62, 27.
 Παλλακῇ 2, 4, 37, 11.
 Παρακρατηκῇ 53, 2. 96, 21.
 104, 5.
 Περινθίᾳ 123, 2.
 Πλοκίῳ 56, 5. 96, 20. 108, 32.
 Πλοκίων Θαῖδος 105, 23.
 Προεγκαλούντι 62, 17. 76, 8.
 Ραπιζομένῃ 11, 10.
 Σικυωνίῳ 53, 3.
 Στρατιώταις 4, 7.
 Συναριστώσατις 63, 15. 83 7.
 98, 53.
 Τίτθῃ 22, 9.
 Τροφωνίῳ 9, 20.
 Τδρὶᾳ 56, 11. 58, 8. 104, 2.
 Τμνιδὶ 87, 18. 19. 61, 3.
 Τποβολιματῷ 11, 11. 73, 56.
 74, 5. 91, 9. 109, 3. 121, 7.
 Φιλαδέλφοις 121, 5.
 Χαλκεῖα 116, 9.
 Ψευδηρακλεῖ 16, 10.
 MENECRATES Comicus Σαμίῳ
 116, 27.
 MENEDEMUS 5, 123.
 MENOPHILUS Damascenus,
 Poeta, Πλοκάμοις 65, 7.
 METOPUS, Pythagoreus, Περὶ^τ
 Αρετῆς 1, 64.
 METROCLES 116, 48.
 METRODORUS 16, 20. 45, 26.
 52, 7. 62, 44. 116, 42. 118, 33.
 MIMNERMUS 7, 12. 68, 16, 98,
 13. 116, 1.
 Ναννοῖ 11, 1.
 Κατὰ Ιατρῶν Μ. Νάννου 102,
 3.
 Νάννους 116, 33. 44.
 Ἐκ Νεόπτολέμου 125, 12.
 MONIMUS 93, 36.
 MOSCHIO 13, 14. 46, 14. 105,
 22. 114, 9. 123, 3. 125, 14.
 Φεραιῶν 125, 5.
 Θεμιστοκλέους 51, 21.
 MOSCHUS, Bucolicorum Scri-
 ptor 59, 19. 63, 29, 64, 19.
 64, 20.
 MUSONIUS Philosophus 1, 83.
 2. 32. 5, 76. 6, 8. 35, 7,
 23—25. 31, 6. 48, 14—16.
 94, 23. 118, 26.

Περὶ ἀσκήσεως 29, 78.
 Περὶ τροφῆς 17, 48. 18, 38.
 Περὶ σκέψης 1, 84.
 "Οτι πόνου καταφρονητέον 29, 75.
 "Οτι οὐ κακὸν ἡ φυγὴ 40, 9.
 Εἰ γραφὴν ὑβρεως γράψεται τινὰ ὁ φιλόσοφος 19, 16.
 Τις ὁ φιλόσοφος προσήκων πόρος 56, 18.
 "Οτι φιλοσοφητέον καὶ τοῖς βασιλευσι 48, 67.
 Εἰ ἐμπόδιον τῷ φιλοσοφεῖν γάμος 67, 20.
 'Ἐκ τοῦ τίτλου κεφάλαιον γάμου 69, 23. 70, 14.
 'Περὶ Ἀφροδισίων 6, 61.
 Εἰ πάντα τὰ γινόμενα τέκνα θρηπτέον 75, 15. 84, 21.
 Τι ἄριστον γῆρας ἐφόδιον 117, 8.
 Εἰ πάντα πειστέον τοῖς γονεῦσι 79, 51.
 Περὶ σκευῶν 85, 20.
 Περὶ κούρας 6, 62.
 NAUCRATES 20, 64.
 NAUMACHIUS Poeta 68, 5. 74, 7. 93, 23.
 NEOPHRON Μηδεία 20, 34.
 NEOPTOLEMUS 98, 70.
 Περὶ Ἀστεῖσμῶν 120, 5.
 NICIAS 29, 85.
 NICIAS Περὶ λίθων 100, 12.
 NICOLAUS Comicus 14, 7.
 NICOLAUS Damascen. Ἐθῶν Συναγωγῆς 5, 50. 51. 73, 121, 7. 39. 40. 9. 52. 10. 70, 37, 38. 38, 56. 44, 41. 54, 39. 40. 120, 24. 128, 12.
 NICOMACHUS, tragicus, Ναυμαχίας 38, 10.
 NICOSTRATUS 36, 8. 105, 48.
 Περὶ γάμου 70, 12, 74, 62—65.
 OBRIMUS Ηρωτογόνον κρινο-

μένου φαρμάκων 46, 69. 122, 15.
 ὑπὲρ Σεβήρου 46, 97.
 OLYMPIAS 11, 2.
 ORPHEUS 79, 28.
 OUTHEUS 105, 55.
 PANTELEI Ep. in Cyneagirum 7, 62.
 PANYASIS 18, 22.
 PATROCLES, Tragicus, 111, 3.
 PARMENIDES 115, 29.
 PELOPIDAS 42, 13.
 PEMPELUS, Pythagoreus, Περὶ γονέων 79, 52.
 PERIANDER, Corinthius, 3, 56, 10, 49. 24. 12. 41, 7. 43, 78.
 PERICLES 17, 19. 70, 17.
 PERICTYONE, Pythagoreia,
 Περὶ σοφίας 1, 62. 63.
 Περὶ γυναικὸς ἀρμονίας 79, 50. 85, 19.
 PHALARIS Ἐπιστολῆς Ἀξιόχωρος 86, 17.
 πρὸς Δημοτέλη 49, 16.
 πρὸς Πανοράλαν 49, 26.
 πρὸς Περισθένην 7, 68.
 PHANOCLES 64, 14.
 PHAVORINUS 4, 91, 14, 11, 22. 22, 39. 29. 69. 49, 14. 48. 57, 10. 62, 43. 64, 26. 65, 8. 66, 5. 6. 94, 29. 95, 14. 105, 62. 108, 76. 118, 28. ἐκ τῶν κῆρων 116, 44.
 περὶ γῆρας 115, 17. 22—24. 119, 16.
 PHEROCRATES 116, 12.
 PHILEMON, Comicus, 2, 27. 4. 41. 6. 18. 9. 22. 16, 1. 16, 6. 7. 8. 9. 20, 4. 5. 21; 1. 22, 4. 29, 80. 80, 4, 36. 18, 38, 1. 24. 53, 8. 56. 15. 57, 6. 68, 8, 16. 23, 24, 20. 79, 8. 30. 81, 2. 81, 9, 96, 6. 97, 18. 19. 98, 3. 5. 14, 17. 99, 1. 8, 5, 29. 102, 4. 5.

105, 50, 108, 1, 2, 33 — 35.
 37, 39, 50, 113, 10, 116, 17,
 121, 8, 122, 12.
Αγύρτου 2, 26.
Ανακαλύπτοντι 112, 13.
Απόλλωνος 81, 9.
Εγχειριδίῳ 8, 10.
Εξοικιζομένῳ 62, 28.
Επιδικαζομένον 13, 11, 19, 2.
Εφεδριζόντων 114, 2.
Ἐφήβῳ 98, 20.
Θηβαίων 62, 8.
Καταψευδομένῳ 29, 28.
Κορινθίας 108, 7.
Μύστιδι 100, 5.
Παίδων 62, 29.
Παλαιμήδῃ 9, 21.
Πτέρυγες 91, 13.
Πτωχῇ ἢ Ροδίᾳ 108, 8.
Πύρρου 55, 5.
Ηνρόφρεῳ 65, 5.
Σαρδίον 124, 18.
Σικελεῦ 114, 1.
Τηροβολιμαῖῳ 57, 8.

PHILEMON junior 102, 6.

PHILETAS 68, 20, 97, 19, 104,
 12, 15.
Ἀημητρῷ 124, 26.
Ἐπιγραμμάτων 59, 5, 124, 11.
Ἐρμοῦ 118, 3, 104, 11.
Πατηνίων 81, 4, 124, 10.

PHILIPPIDES Comicus 2, 10,
 18, 21, 49, 19, 69, 8, 124, 21,
Ἀνανεούσης (f. *Ἀνανέωσις*) 1,
 13, 68, 6.
Φιλαδέλφων 108, 10.

PHILIPPUS R. Maced. 2, 20, 4,
 68, 7, 59, 48, 21, 54, 61, 63.

PHILIPPUS poeta 62, 35.

Ουνθιακῷ 113, 17.

PHIISCUS 29, 40.

Φιλογύρων 73, 53.

† PHILOCETES (f. Epictetus
 42, 14.

PHILONIS uxoris 74, 54.

PHILONIDES 9, 14, 33, 7, 35, 6.
 PHILOXENUS 13, 16.

PHINTYS, Pythagoreia, Calli-
 cratidis filia, περὶ γυναικὸς
 σωφροσύνης 74, 61.

PHOCION 1, 31, 17, 10, 37, 37.

PHOCYLIDES 3, 26, 56, 6, 73,
 60, 87, 2, 118, 9.

PHOENICIDES 6, 30.

PINDARUS (Nem. iv. 54.) 46,
 12. (Ol. vii. 55.) 99, 23.
 (Pyth. i. 164.) 38, 22. (Pyth.
 iii. 96.) 10, 15. (fr. inc. 14.)
 80, 4. (fr. inc. 23.) 11, 3. (Fr.
 112.) 109, 1. (—) 111, 12.
Θρήνων 103, 6.
Ολυμπιονικῶν (i. 129.) 51, 22.
Τηροφρυμάτων (2.) 50, 3. (inc.
 7.) 58, 9.

PIRITHUS (Photio *Πειρίθους*)
 v. *Euripides*. 37, 15.

PISANDER 12, 6.

PITTACUS 9, 33, 34, 10, 48,
 19, 14, 67, 17, 108, 73.

PLATO Comicus 18, 30.

PLATO 3, 59, 71, 93, 7, 27,
 43, 44, 51, 10, 60, 13, 36,
 17, 36, 19, 5, 20, 43, 57,
 23, 18, 36, 22, 68, 31, 79,
 40, 43, 94, 27, 103, 24, 121,
 31 — 33.

Ἀλκιβιάδου α. (109. E.) 9, 68.
 (110. D.) 9, 69. (114. E.) 9,
 70. (120. D.) 86, 26. (126.
 B.) 43, 146. (127. E.) 21,
 23. (131. B.) 18, 37. (132.
 B.) 21, 24. (134. B.) 43, 147.

Ἀλκιβιάδου β. (140. E.) 4,
 118. (146. C.) 3, 95.

Ἀντεραστῶν (137. E.) 21, 20.

Ἀξιόχον (365. B.) 120, 84. (p.
 365.) 121, 88. (p. 366.) 98,
 75. (369. B.) 120, 35.

Ἀπολογίας Σωκράτους (p. 28.
 B.) 7, 34. (29. A.) 5, 124.

(30. A.) 5, 125, 126. (31. E.) 58, 13. (p. 38. E.) 7, 77. (40. C.) 120, 29.

Περὶ ἀρετῆς (p. 379.) 1, 97.

Ποργίου (p. 448. C.) 3, 88. (p. 466.) 45, 31. (470. D.) 104, 25. (472.) 104, 26. (474. B.) 46, 91. (p. 476.) 43, 144. (478. D.) 45, 16. (486. E.) 46, 93. (492. E.) 121, 36. (p. 499. C.) 5, 134. (p. 507.) 5, 135.

Δημοδόκου (383. A.) 46, 64.

Περὶ δικαίου (p. 374. B.) 12, 26.

Ἐπιστολῆς πρὸς Αρχύταν (357. E.) 45, 24.

πρὸς τοὺς Διώνος οἰκείους (321. B.) 46, 105. (331. B.) 79, 40. (p. 336.) 4, 114. (354. A.) 47, 23. (354. E.) 48, 59. 62, 49. (355. A.) 44, 22.

πρὸς Διόνυσον (p. 314. C.) 25, 4. (317. C.) 14, 25. 93, 28.

Ἐρνέτου (p. 396.) 92, 16. (p. 397.) 94, 21. (p. 401. B.) 97, 33. (405. B.) 97, 34.

Euthydemus (280. D.) 103, 29.

Εὐθύφρονος 4, 96 — 98. (4. E.) 79, 35. (8. D.) 46, 20. (p. 12.) 31, 18.

Θεαιτήτου (146. B.) 52, 13. (153. B.) 29, 27. (176. B. 9, 53. (p. 202. B.) 81, 15.

Κλειτοφῶντος (407. E.) 3, 94. 4, 55. (408. A.) 47, 8. (408. B.) 1, 90. (408. E.) 9, 67.

Κρατύλου (428. D.) 23, 17. (437. B.) 25, 2.

Κριτίου ἡ Ἀτλαντικοῦ (p. 107.) 80, 11. (110.) 43, 64.

Κρίτωνι (49. C.) 10, 27. (51. A.) 39, 23.

Λάρητος (p. 180. D.) 45, 30. (184. F.) 46, 89. (185. A.) 83, 27. (188. A.) 29, 101. (p. 194. D.) 29, 102. (197. D.) 46, 90.

Μενεξένου ἡ Ἐπιταφίου (234. C.) 50, 16. (235. D.) 14, 26. (238. C.) 43, 86. (240. D.) 1, 91. (242. A.) 38, 49. (246. C.) 51, 30. (246. E.) 9, 30.

Menone (p. 77.) 4, 113. (p. 80.) 43, 112.

Μινῶος (317. C.) 44, 10. (318. A.) 44, 11.

Νόμων α. (626.) 50, 14. (641.) 35, 11. (646.) 18, 29.

β. (661.) 2, 46. (666.) 44, 44. (672.) 52, 14. (674.) 44, 45.

γ. (679.) 43, 119. (688.) 43, 120. 121. (689.) 44, 46. (691.) 43, 122. (697.) 43, 123.

δ. (705.) 43, 124. (708.) 43, 125. (709.) 60, 8. (715.) 44, 47. (717.) 79, 49. (719.) 123, 14. (720.) 44, 18.

ε. (726.) 43, 113. (727.) 1, 95. (730.) 9, 55. 11, 18. (731.) 23, 18. (734.) 44, 49. (736.) 10, 68. (742.) 44, 50. (742. 743.) 93, 26. (743.) 43, 126. (744.) 43, 127.

ϛ. (757.) 44, 52. (759.) 44, 53. (762.) 44, 54. 62, 50. (765.) 44, 55. (773.) 67, 26. (776.) 67, 27. (777.) 62, 52.

ξ. (789.) 101, 24. (792.) 101, 5. (801.) 44, 56. (807.) 30, 17. (808.) 1, 96.

η. (829.) 103, 30. (846.) 43, 145.

θ. (856.) 44, 57. (874.) 43, 128. (879.) 44, 58. 59. (880.) 44, 60.

ιω. (926.) 125, 17. (929.) 52, 16. (930.) 44, 61. 79, 34.

ιβ. (941.) 10, 75. 76. (944.)

46, 94. (957.) 46, 104. (959.)
122, 16. (963.) 3, 70.

Πολιτείας α. (328.) 115, 30.
(330.) 94, 22. (347. B.) 10,
73. (348.) 9, 61. (350.) 9,
62, 10, 74. (351.) 9, 63.

β. (361.) 10, 72. (374.) 43,
149. (376.) 43, 110. 150.

γ. (387.) 108, 84. (388.) 5,
127. (389.) 5, 128, 46, 96,
(395.) 43, 151. (402.) 65,
18. (405.) 2, 44. (408.) 46,
96. (412.) 43, 152. (416.)
43, 153.

δ. (421.) 43, 125. (423.) 43,
156. (425.) 43, 96. (429.)
43, 97. (432.) 43, 98. (441.)
9, 64. (445.) 43, 99.

ε. (450.) 1, 94. (452.) 1, 93.
(457.) 1, 92. 43, 100. 101.
(460.) 116, 50. (461.) 43,
102. (469.) 125, 16. (470.)
43, 108. (471.) 43, 104.
(472.) 43, 109. (473.) 43,
105. (497.) 43, 106.

Ϛ. (490. C.) 11, 19.

Ϛ. (520.) 43, 107. (521.) 43,
108. (535.) 12, 22. 29, 81,
(540.) 43, 111.

η. (543.) 43, 114. 115. (550.)
93, 29. (564.) 43, 116.

θ. (571.) 5, 129. (576.) 43,
117. (579.) 49, 50. (580.)
43, 118. (588.) 9, 65.

ι. (603.) 124, 43. (604.) 109,
10. (612.) 9, 66.

Πολιτικοῦ (p. 258. D.) 61, 6.
(276. B.) 47, 25. (281. D.)
60, 9. (291. C.) 43, 63. (305.
B.) 46, 107. (305. C.) 48,
22. (311. A.) 46, 103.

Πρωταγόρου (324. A.) 46, 92,
(331. B.) 9, 36. (p. 350. E.)
7, 79. (p. 357. B.) 6, 63.

Σοφιστοῦ (p. 219. A.) 60, 6.
(232.) 3, 89. (235.) 60, 7.
(240. C.) 12, 24. (260.) 12,
25. (261. C.) 81, 16.

Συμποσίου (p. 180. E.) 5, 130.
(p. 181.) 52, 17. (p. 183.)
63, 30. (p. 184. B.) 5, 131.
(p. 185.) 100, 28. (p. 189.)
63, 35. (p. 195.) 63, 36. (p.
208.) 26, 6. (p. 208.) 75, 12.

Τηταίου (17. B.) 44, 9. (29. C.
80, 2. (29. E.) 88, 38. (p.
48.) 80, 10. (p. 81. D.) 115,
20. (p. 86. B.) 4, 99. (88.)
101, 6.

Φαιδρού (233.) 64, 39. (237.)
64, 40. 41. (239. A.) 3, 58.
(241. B.) 64, 43. (258. D.)
29, 93. (258. E.) 29, 103.

Φαιδρων (p. 67. D.) 118, 18,
(67. E.) 1, 89. 8, 21. (p. 68.
B.) 8, 22. (p. 68. C.) 5, 132.
(p. 68. E.) 6, 11. (p. 84. D.)
7, 78, 120, 31. (p. 89.) 4,
49. (91.) 4, 50. (117. D.)
120, 82.

Φιλήβον (p. 18.) 81, 14. (p.
83.) 26, 5. (p. 34.) 25, 5.
(48.) 21, 22. 38, 62. (55. D.)
61, 7. (p. 65. B.) 6, 64.

Χαροπίδον (156. D.) 101, 23,
(164.) 21, 25. (p. 173. C.) 5,
133.

PLUTARCHUS (Consol. Apoll.
103. A.) 3, 48. (Fr. p. 586
= 876.) 5, 72. (ii. p. 445. A.)
7, 71. (ii. 190. F.) 7, 72. (ii.
458. F.) 20, 59. (fr. 1.) 88,
17. (Fr. p. 572.) 66, 4. (ii.
p. 122. D.) 102, 8.

Περὶ Ὀργῆς 20, 70.

περὶ Φιλίας 48, 42. 43.

Περὶ Ἰσιδος (354. B.) 44, 42.
(355. A.) 46, 26.

εἰ ή τῶν μελλόντων πρόγνω-
σις ὠφέλειμος (fr. 15.) 3, 49.

Παράλληλα (sinit.) 7, 62.
(de Morali Virtute) (443. E.)
3, 47.

Περὶ Εὐθυμίας (465. C.) 29,
79. (466. B.) 4, 117. (472.
B.) 21, 16. (476. F.) 24, 15.

Περὶ ἡσυχίας 58, 14.

Κατὰ ἡδονῆς 6, 42—46.
(Aporphthegmata) (ii. p. 190.
C.) 7, 48.

Κατὰ πλούτου 98, 32. 33. 95,
16.

"Οτι καὶ γυναικα παιδευτέον 18,
28. 32. 33. 43, 136. 92, 11.
95, 15. 120, 23.

Πῶς ἔστιν ἀπ' ἔχθρῶν ὀφελη-
θῆναι (p. 90. C.) 19, 7. (90.
B.) 33, 9.

ἐκ τοῦ Διαβάλλειν 88, 32. 42,
10.

Περὶ Φυγῆς (p. 600. F.) 40,
8. (601. C.) 40, 4. (607. D.)
40, 5.

Ἐπολιτευτέον πρεσβυτέρῳ (783.
D.) 45, 20. (788. D.) 54, 43.

Ἐπιστολῆς περὶ Φιλίας 2, 35.
86, 46, 68. 58, 11. 85, 8.
94, 30. 31. 97, 20.

Πρὸς Ἡγεμόνα ἀπαλδευτον (p.
779. 780. 782.) 46, 99. 100.
101. 102.

Κατ' Ἰσχύος 53, 14.

Περὶ Μαντικῆς 60, 10.

Περὶ Ἔφατος 63, 34. 64, 30.
31. 32, 66, 7.

Τπὲρ Κάλλους 65, 12. 13.

Γαμικῶν Παραγγελμάτων (189.
F.) 72, 16. (189. sqq.) 85,
9. 10. (p. 140. sqq.) 74, 43
—52.

Περὶ Φιλαδελφίας (479. sqq.)
84, 9—18.

Τῶν οἱ σοφῶν περὶ τῆς κατὰ
τὰς οἰκιας ἐπιμελείας (155.)
85, 14.

Κατὰ Εὐγενείας 86, 21. 22.
88, 12.

Τγιεινῶν Παραγγελμάτων (125.
E.) 16, 22. (125. F.) 101, 6.
(126. C.) 101, 8. (127. A.)
101, 7. (127. B.) 101, 8.
(128. D.) 101, 9. (128. E.)
101, 10. (129. A.) 101, 11.
(129. F.) 101, 12.
(An Virtus doceri) 1, 98.

POLYAEONUS 124, 81.
ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ συνεδρίου 43,
41.

ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν Μακεδό-
νων 43, 53.

ὑπὲρ λαγόνων 43, 55.

POLUS, Lucanus, Pythag.

Περὶ Δικαιοσύνης 9, 54.

POMPELIUS Μακρός (an Μάρ-
κος?) 78, 7.

PORPHYRIUS π. τῶν πρὸς τὰ
νοητὰ ἀφορμῶν 1, 88.
τῶν πρὸς θάνατον ἀφορμῶν
118, 19. 32. sed et hic leg.
πρὸς τὰ νοητά.

Περὶ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων
25, 1.

Περὶ τοῦ Γνῶθι σεαυτόν 21,
26. 27. 28.

Περὶ Στυγὸς 100, 21. 105, 57.

POSIDIPPUS, Comicus, 14, 1.
37, 14. 98, 57.

Ἐρμαφρόδιτον 77, 7.

Μύρμηκος 99, 29. 116, 17.

Ομοίων 99, 30.

PRODICUS 10, 34. 64, 28.

PROTAGORAS 29, 80.

PTOLEMAEUS 49, 21.

PROVERBIUM 4, 44. 21, 14.
99, 25.

PYRRHO 121, 28.

PYRRHUS 7, 60. 54, 57. 60.

PYTHAGORAS 1, 15. 1, 19—
29. 2, 23. 3, 21. 24. 60. 4,
109. 5, 42. 6, 47. 48. 51.

9, 37. (Porphyri. Vit. §. 41.)
 11, 25. 13, 21. 33. 34. 35.
 14, 18. 15, 7. 17, 8. 12. 13.
 27. 18, 23. 25. 34. 19, 8. 24.
 2. 8. 29, 99. 84, 7. 11. 35,
 8. 39, 25. 41, 9. 43, 79. 84.
 46, 42. 112. 48, 20. 82, 6.
 94, 26. 101, 1. 13. 124, 24.
Aurea Carmina 79, 11. 108,
 27.
PYTHAGORICA 5, 72. v. Plu-
 tarch.
PYTHIAS 31, 8.
RHEGINUS, Περὶ Φιλίας 4,
 46. 42, 11.
RHIANUS, Poeta, 4, 34.
REFUS, Stoicus, Ἐκ τῶν Ἐπι-
 κτήτου περὶ Φιλίας 19, 13. 20,
 60. 61. (cf. 42, 14. 15.) 108,
 60.
SAPPHO 71, 4.
 Πρὸς ἀπαλέυτον γυναικα 4, 12.
SCILURUS 84, 16.
SCIPIO 37, 35.
SCLERIAS, Comicus 2, 9. 18,
 2. 103. 9.
SEMIRAMIDIS inscr. monumenti
 10, 53.
SEPTEM SAPIENTES de Rep.
 43, 131. 48. 47.
SERAPIO, poeta, 10, 2.
SERENUS 5, 46. 47. 82. 6, 33.
 36. 49. 7, 61. 13, 28. 29. 42.
 29, 96. 39, 27. 44, 41. 47,
 20. 62, 48. 72, 15. 75, 11.
 80, 5. 82, 10.
 ἀπομνημονεύματα 11, 15.
SERIPHIUS 39, 29.
SIMONIDES 2, 42. 10, 39. 62.
 33, 12. 73, 61. 91, 31. 98,
 15, 16. 29. 105, 7. 118, 5.
 6. 121, 1. 3. 124, 5.
 Θρήνων 105, 9.
SIMONIS Ep. ad Aristippum
 17, 11.
SIMYLI, poetæ, versus 60, 4.
SOCRATES 1, 33 — 88. 86. 2.
 47. 3, 32. 41 — 45. 61. 67.
 72. 85. 86. 87. 90. 91. 92.
 4, 57 — 67. 85. 108. 115.
 116. 119 — 121. 5. 33 — 35.
 37. 43. 81. 6. 9. 31. 32. 7,
 16. 56. 10, 47. 55. 56. 13,
 46 — 49. 14, 21 — 24. 15.
 8. 16, 26. 27. 17, 17. 22.
 28. 31. 21, 9. 22, 35 — 38.
 23, 8. 24, 13. 29, 68. 34,
 18. 37, 27. 38, 34. 35. 48.
 41. 5. 43, 47. 80 — 85. 48,
 26. 56, 16. 68, 30. 74, 58.
 79, 42. 81, 12. 13. 83, 22.
 86, 20. 23. 90, 12. 93, 30.
 37. 94, 12. 13. 83. 34. 95,
 18. 98, 69. 99, 35, 100, 7.
 101, 20. 103, 18. 19. 105,
 58. 108, 74. 109, 9. 110,
 26. 113, 16. 117, 7. 118,
 24. 121, 39. 124, 41.
SOCRATICUS Cynicus 2, 41.
 Pro Σωκρατικὸς reponendum
 fortasse Κράτης cf. 97, 27.
SOLON 6, 10. 9, 25. 13, 20.
 34, 9. 15. 37, 31. 43, 76. 77.
 89, 46, 22. 68, 33. 98, 24,
 122, 3. 14.
SOPATER Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς
 πρὸς Ἡμέριον 46, 51 — 60.
SOPHOCLES 1, 6. 2, 18. (Elec-
 tr. 1015.) 3, 2. (inc. 9.) 3,
 14. 15. (inc. 10.) 4, 1. 5. 17.
 37. 38. (inc. 11.) 5, 5. (—)
 6, 1. (inc. 12.) 8, 11. (Acris.
 2.) 12, 2. (inc. 13.) 13, 9.
 (inc. 14.) 18, 1. (inc. 15.)
 24, 4. (inc. 16.) 28, 1. 5.
 (Laoc. 4.) 29, 37. (—) 39,
 14. (inc. 18.) 41, 3. (inc. 19.)
 43, 11. 43, 25. (20.) 45, 11.
 (21.) 54, 3. (22.) 62, 33.
 (23.) 63, 6. (24.) 67, 5. (25.)

73, 54. (26.) 96, 10. (27.)
 98, 1. 43. 44. 46. (28.) 108,
 51. (29.) 110, 14. (106. cf.
Acris. 7.) 116, 39. (30.) 117,
 4. (31.) 121, 21. (32.) 122, 11.
Δλαντι (125.) 22, 20. 98, 2.
 (131.) 5, 14. 105, 87. (157.)
 43, 18. (260.) 99, 21. (265.)
 112, 8. (292.) 85, 1. (328.)
 113, 8. (362.) 108, 55. (473.)
 7, 3. 121, 22. (550.) 78, 9.
 (666.) 44, 7. (758.) 22, 21.
 (964.) 4, 23. (1071.) 48, 14.
 (1031.) 48, 17. (1091.) 125,
 13. (1098.) 87, 6. (1118.)
 13, 3. (1124.) 13, 4. (1159.)
 2, 28. (1246.) 3, 5. (1266.)
 126, 8. (1334.) 9, 7. (1350.)
 49, 12. (1357.) 19, 10. (1372.)
 5, 13. (Locr. 3.) 98, 48. (4.)
 114, 6.
Ακρισιώ (1.) 8, 2. (2.) 12, 2.
 (3.) 62, 30. (4.) 74, 28. (5.)
 79, 24. (6.) 108, 56. (7.)
 119, 7. (8.) 119, 12.
Αλευάδαις (1.) 9, 4. (2.) 12,
 3. (3.) 13, 6. (4.) 33, 3. (5.)
 36, 11. (6.) 41, 50. (7.) 43,
 6. (8.) 54, 21. (9.) 76, 9.
 (10.) 77, 9. (11.) 91, 27. 94, 8.
Αλήτη 8, 8. (2.) 35, 4. (3.) 36,
 16. (4.) 88, 11. (6.) 89, 8.
 (6.) 105, 42. (7.) 106, 11.
Αντιγόνης (175.) 45, 15.
 (187.) 39, 16. (582.) 103, 5.
 (672.) 43, 26. (755.) 79, 10.
 (1028.) 20, 14.
Αργιλέως Ερασταις (1.) 64, 13.
Επιγονοι (1.) 38, 27. (2.) 73,
 51.
Εριγύλης 1, 1. (2.) 7, 7. (3.)
 48, 7. (4.) 99, 20. (5.) 117, 3.
Ηλίκτρος (467.) 11, 9. (770.)
 76, 5. (989.) 17, 1. (1047.)
 26. (1082.) 87, 14.

Θυεστη (fr. 2.) 29, 4. (—)
 108, 21. (4.) 113, 12. (5.)
 115, 16.
Ινάχω (1.) 46, 13.
Ιοβατον (1.) 119, 6.
Ιπποδαμείας (Oenom. fr. 1.)
 27, 6.
Ιωνος 103, 10.
Ιφιγενείας (fr. 1.) 30, 6.
Κρεούσσα (1.) 7, 8. (2.) 12, 3.
 (3.) 38, 26. (4.) 91, 28. (5.)
 103, 15.
Κολχίθες (1.) 22, 23.
Λασούσωντος (inc. 17.) 29, 38.
Λαοισσαλων (Acris. 9.) 125, 11.
Μάντεσι (Polyid. 3.) 29, 25.
Μυσῶν (fr. 1.) 26, 4. (2.) 98, 23.
Ναυπλίου (3.) 104, 3.
Οιδίποδος (Tyr. 54.) 48, 6.
 (86.) 108, 54. (110.) 29, 48.
 (354.) 13, 2. (387.) 10, 19.
 (489.) 98, 35. (580.) 49, 10.
 (873.) 49, 11. (961.) 118, 11.
 (999.) 79, 20. (1409.) 17, 4.
 (Col. 592.) 20, 27. (880.)
 11, 13.
Πηλέως (inc. 31.) 121, 9.
Πολυένη (3.) 49, 13.
Σκυρίοις (3.) 51, 24. (4.) 59,
 3. (5.) 116, 29. (6.) 124,
 17.
Συνδείπνου (fr. 1.) 26, 1.
Τάντρου (3.) 122, 10.
Τηροί (2.) 10, 25. (3.) 13, 5.
 (4.) 20, 32. (5.) 22, 22. (6.)
 39, 12. (7.) 68, 19. (8.) 86,
 12. (9.) 98, 45. (10.) 105,
 21. (11.) 108, 58.
Τραχινίας (init.) 105, 38. (296.)
 105, 41. (441.) 63, 24.
 (1173.) 120, 14.
Τυακανιστρού (1.) 59, 12.
Τυνδαεώς 105, 3.
Τυροῦ (9.) 20, 29. (10.) 46,
 6. (11.) 87, 3. (12.) 99,

ΤΕΛΕΣ 19. (13.) 109, 2. (14.) 115,
 8.
 Τέρρως Σατύρου (fr. 1.) 26,
 3.
 Φαιδρος 2, 29. (2.) 17, 2. (4.)
 63, 25. (5.) 69, 14. (6.) 74,
 16. (7.) 105, 39. (8.) 108,
 53. (9.) 43, 5.
 Φιλοκτήτου (ἐν Τεοίς fr. 1.)
 120, 7.
 Φρουγῶν (1.) 8, 5.
 SOPHRON 116, 30.
 SOSIADES Τποθῆκας 7. Sap.
 Graec. 3, 80.
 SOSICRATES 23, 2.
 SOSIPHANES 20, 18. 22, 3.
 SOSITHEUS Αριάδη 51, 23.
 SOSTRATUS tibicen 86, 14.
 SOSTRATUS ἡ Μυθικῆς Αγω-
 γῆς 100, 19.
 β Κυνηγετικῶν 64, 33.
 β Θρησκικῶν 7, 66.
 β Τυραννικῶν 64, 35. Sed
 reponendum Τυραννικῶν ex
 Plutarcho.
 SOTADES 3, 39. 5, 32. 22, 26.
 98, 9. 10. 103, 13. 108, 40.
 118, 7. 120, 11.
 SOTION Περὶ Οργῆς 14, 10.
 20, 53. 84, 6—8. 17, 18.
 108, 59. 113, 15.
 SPEUSIPPUS 119, 17.
 STASINUS (in Cypriacis carmi-
 nibus) 31, 12.
 STESICHORUS 124, 15. 126,
 5.
 STHENIDES Locrus Pythago-
 reus Περὶ Βασιλείας 48, 63.
 STILPO Socraticus 4, 89.
 STOICI 44, 12. 46. 50.
 SUSARION 69, 2.
 TELES Περὶ Αὐταρκείας 5, 67.
 Μὴ εἶναι τέλος ήδονήν 98, 72.
 Συγκρίσεως πλουτου καὶ ἀρετῆς
 91, 83. 93, 31.
 Επιτόμη 95, 21. 97; 31.
 Περὶ Φυγῆς 40, 8.
 Περὶ Περιστάσεως 108, 82.
 Περὶ Εὐπαθείας 108, 83.
 THALES 2, 21. 12, 14. 68, 29.
 34. 110, 24.
 THEAGES Pythagoreus, Περὶ
 Ἀρετῆς 1, 67. 68. 69.
 THEANO 74, 32. 53. 55.
 THEMISTIUS Περὶ Ψυχῆς 13,
 43. 69, 22. 115, 28. 120,
 25. 28.
 Μετριοπαθῆς ἡ. Φιλότεκνος
 (359. C.) 1, 87. (falso cit. pro
 Βασανιστῇ p. 258. B.) 12, 22.
 ( ) 46, 27. (363. D.)
 83, 24.
 THEMISTOCLES 37, 30. 85, 11.
 THEOBULUS 3, 31. 5, 26. 48,
 23. 108, 75..
 THEOCRITUS 2, 34. 4, 70. 16,
 23. 21, 10. 33, 15. 36, 20.
 27. 82. 12. 124, 34.
 THEOCRITUS Bucolicorum
 scriptor (i. 15.) 20, 23. (i.
 100.) 64, 9. (iii. 15.) 64, 23.
 (iv. 41.) 110; 15. (viii. 68.)
 78, 2. (x. 54.) 16, 9. (xi.)
 60.) 48, 11. (xxvii. 4.) 63, 19.
 THEODECTES 10, 8. 29. 85.
 32, 6. 68, 26. 69, 1. 83, 8.
 86, 5. 105, 25.
 THEODORUS Μεταμορφώσεων
 64, 34.
 THEODORUS (Cyren.) 2, 83.
 THEODORUS Τπὲρ Εἰπίδα
 Φοριανῆς 14, 13. 71, 91.
 THEOGNIS (131.) 79, 1. (155.)
 96, 15. (175.) 96, 16. (183.)
 70, 9. (221.) 4, 27. (255.)
 103, 8. (315.) 1, 16. (319.)
 37, 3. (381.) 15, 6. (409.) 81,
 16. (421.) 86, 1. (425.) 120,
 4. (457.) 71, 2. (479.) 18, 14.
 (497.) 18, 15. (509.) 18, 12.

(523.) 91, 1. (527.) 116, 11.
 (535.) 62, 36. (585.) 111,
 16. (605.) 18, 10. (607.) 12,
 17. (617.) 98, 55. (619.) 97,
 15. (625.) 84, 13. (627.) 18,
 11. (629.) 52, 12. (635.) 37,
 17. (637.) 110, 11. (639.)
 111, 15. (648.) 32, 4. (649.)
 96, 14. (653.) 103, 12. (665.)
 106, 9. (683.) 92, 9. (693.)
 4, 45. (695.) 19, 11. (717.)
 91, 10. (719.) 97, 7. (863.)
 106, 10. (899.) 91, 2. (941.)
 39, 15. (957.) 3, 28. (1023.)
 124, 9. (1057.) 97, 9. (1125.)
 116, 10. (1131.) 110, 12.
 (1149.) 103, 14. (1153.) 91,
 26. (1165.) 3, 19. (1221.)
 20, 1. (1224.) 67, 4. (1225.)
 8, 9.

THEOPHRASTUS 3, 50, 12, 19,
 19, 12. 31, 10. 37, 21. 38,
 30. 43. 43, 72. 44, 22. 52,
 15. 64, 27. 29. 74, 42. 84,
 14. 85, 7.

THEOPOMPUS 16, 15.

THESEUS 7, 67. 70.

THRASYLLUS *Ἀλγυπτιακῶν*
 100, 16.

THUCYDIDES α. (69.) 46, 49.
 (71.) 43, 54. (77.) 43, 56.
 (78.) 50, 8. (120.) 50, 13.
 (122.) 50, 9. (124.) 54, 24.
 β (40.) 7, 37. (43.) 7, 36.
 123, 9. (45.) 38, 41. (46.)
 43, 90. (63.) 7, 19. (64.) 108,
 61. (87.) 7, 35. (89.) 8, 17.
 γ (37.) 43, 58. 59. (48.) 54, 54.
 δ (10.) 54, 25. (18.) 5, 122.
 (61.) 54, 32. (86.) 54, 55.
 (92.) 54, 34.
 ε (9.) 54, 35. 38. (69.) 29, 62.
 (89.) 45, 17. (102.) 54, 37.
 (103.) 54, 36. (111.) 43,
 141.

γ (9.) 43, 61. (89.) 43, 66.
 (41.) 42, 9. (85.) 43, 70.
 (91.) 54, 56.

TIMAGORAS *Πρώτῳ Περὶ Πο-*
ταμῶν 100, 17.

TIMOCLES, (Ponticus) 79, 17.
 91, 15. 96, 22. 124, 19.
Συνεργικὸν 125, 10.

TIMON *μισάνθρωπος* 10, 54.

TIMOTHEUS 39, 26. 54, 64.

TRAGICUM *Episodium* 105, 51.

TRAGICUS *incertus* 17, 5. 6.
 73, 6, 117, 1.

TROPHILUS, *ἰατρός* 102, 9.

TROPHILUS *Συναγωγῆς Αἰών-*
ομάτων θαυμασίων 100, 22
 — 24.

TYRTAEUS, *poeta* 50, 7. 51;
 1. 5.

XENOCRATES 5, 118. 17, 25.
 33, 11. 104, 24.

XENOPHANES 29, 41.

XENOPHON 7, 49. 48, 18.
 103, 16.

Ἐπιστολῆς πρὸς Λαμπρόκλειτον
 5, 79. 80.

Ἀγλαῖταδαν 66, 8.

Αἰσχύνην 80, 12.

Κρίτωνα 83, 29.

Σάτιεραν 121, 37. 124, 42.

Αγησιλάου (xi. 9.) 29, 71. (xi.
 15.) 117, 6.

Κύρου *παιδείας* α (2.) 44, 23.
 (2, 7.) 32, 9. (4, 3.) 36, 81.
 (4, 5.) 29, 72. (5, 9.) 29,
 74. (6, 3.) 48, 68. (6, 8.)
 43, 69. (6, 10.) 48, 70. (6,
 14.) 48, 71 — 72. (6, 17.)
 48, 73. 74.

β (2, 12.) 22, 44.

ε (3, 9.) 54, 66.

σ (2, 29.) 101, 25.

ξ (5, 82.) 15, 13.

η (1, 1.) 46, 108. (1, 2.) 43,
 148. (1, 37.) 29, 73. (2, 23.)

16, 25. (2, 41.) 48, 60. (3, 38.) 57, 11. (3, 40.) 97, 32. (4, 14.) 22, 45. (7, 13.) 84, 24. (7, 25.) 123, 15.

K. Ἀναβάσει β (5, 7.) 28, 16. (6, 21.) 2, 45.

γ (1, 42.) 50, 15.

ξ (6, 11.) 110, 25.

Ιερωνος (9.) 46, 109. ( ) 49, 30 — 46.

Οἰκονομικοῦ (vi. 12.) 37, 28. (vii. 43.) 37, 29. (iv. 19.) 46, 106. (v.) 56, 19. (iv. 2.) 61, 5. (vi. 4.) 85, 23.

Ἀθηναίων πολιτείας (i. 14.) 48, 50. (ii. 20.) 43, 51.

Δακώνων πολιτείας (i. 4.) 44, 24 — 39.

Σωκράτους Ἀπολογίας (25.) 7, 81. (28.) 7, 75.

Ἀπομνημονευμάτων α (1, 11.) 80, 30. (2, 4.) 101, 19. (2, 10.) 48, 75. (2, 19.) 29, 95. (2, 57.) 29, 94. (3, 5.) 17, 44. (3, 11.) 64, 25. (5.) 17, 32. (6, 5.) 17, 33. (6, 18.) 1, 100.

β (1, 18.) 1, 101. (2.) 79,

54. (3, 2.) 84, 22. (6, 59.) 1, 99.

γ (1.) 54, 27. (2.) 54, 28. (3.) 54, 29. (4, 7.) 54, 30. (8, 8.) 85, 22. (9, 1.) 7, 74. (9, 8.) 38, 6. (9, 9.) 30, 16. (9, 10.) 48, 76. (9, 13.) 1, 102. (10.) 60, 11.

δ (1, 1.) 1, 103. (2, 11.) 9, 59. (2, 37.) 10, 57. (2, 24.) 21, 21. (4, 5.) 9, 60. (5, 2.) 17, 4. (6, 5.) 45, 16. (6, 10.) 7, 73. (6, 12.) 43, 37.

Συμποσίου (2, 24.) 19, 18. 56, 17. (3, 9.) 95, 22.

Περὶ Θεόγνιδος 88, 14. (de venatione) (12.) 29, 76. 77.

ZALEUCUS Proēm. legg. 44, 20, 21. 45, 26.

ZENO 4, 107. 6, 34. 7, 38. 45. 14, 4. 15, 12. 33. 10. 36, 19. 23. 26. 43, 88. 82; 5. 98, 68.

ZENODOTUS 2, 12.

ZOPYRUS 68, 8.

γ Θησηΐδος 64, 38.

III.

INDEX

EXHIBENS INITIA SENTENTIARUM ALPHABETICE DISPOSITA.

ΑΓΑΘΗ γὰρ ἡ 99, 22.
ἀγαθῆς γυναικός 74, 20.
ἀγαθὸι δὲ τὸ π. 23, 2.
ἀγαθὸν δὲ ὄντα 93, 26.
ἀγαθὸν ἡ εἰναι 87, 23.
ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ 9, 31.
ἀγαθὸς, εὐφυῆς 98, 10.
ἀγαθὸς ἡν ἀγαθῷ 38, 33.
ἀγαθὸς νομίζεσθω 37, 33.
Αγάθυρσοι 44, 43.
Αγάθων ἔφη 46, 24.
ἄγαμαι δ' ἔγωγς 46, 75.
Αγάμεμνον 91, 24.
Αγάμεμνον οὐδὲ 13, 10.
ἀγάπα τῶν 94, 18.
ἄγετε μὴ 64, 40.
Αγηθίλαος περὶ 7, 72.
Αγηθίλαος 54, 49, 65, 10.
Αγις ὁ βασιλεὺς 7, 48.
ἄγνωμον πατρὶ 79, 42.
ἄγνως τις 108, 39.
ἀγροῖκος εἰναι 56, 9.
ἀγρὸν εὐφεβ. 57, 5.
ἄγρυπτος ἔσο 1, 19.
ἄ δ' αρετὰ 29, 5.
ἄ δέ γα 65, 17.
ἄ δειλὴ 96, 14.
ἄ δει περὶων 3, 1.
ἄ δὲ μελέτα 29, 54.
ἄ δὲ συνέδεσμοι 3, 76.

ἄ δὲ χείρ 10, 13.
ἄ δ' ἡσυχία 58, 7.
ἀδικεῖν νομίζων 31, 17.
ἀδικον δ' ὁ 93, 14.
ἀδικούμενοι 46, 43.
ἀδικούμενος 5, 26.
ἀδίκως δὲ μὴ 94, 4.
ἀδικάτατον πρᾶγμ' 38, 4.
ἄει γὰρ ἄνδρα 54, 7.
ἄει γεωργὸς 57, 8.
ἄει γυναικες 73, 34.
ἄει δ' ἀρέσκειν 62, 24.
ἄει δὲ ἐν πάσαις 46, 69.
ἄει κράτιστον 11, 11.
ἄει νομίζονθ' 95, 4.
ἄει τοῖς μικ. 96, 12.
ἄει τὸ λυποῦν 108, 82.
ἄει τὸ πλούτειν 97, 19.
ἄεισσα συνετοῖσι 41, 9.
ἄειπτον οὐδὲν 110, 16.
ἄέρων διαφορὰ 101, 29.
ἄθανασία 118, 10.
ἄθανατόν ἔστι 68, 3.
Αθηναῖοι 7, 56.
Αθηναῖοις γὰρ 4, 97.
Αθηναῖων πρὸς 89, 38.
Αθηνῆσι νεμόμενοι 84, 7.
ἄθλα γὰρ οἴς 43, 90.
ἄλι αἱ τέκος 122, 1.
ἄλι αἱ τόδ' ἥδη 5, 6.

αἰ αἴ τὸ δοῦλον 52, 25.
 αἰ βουλόμεναι 85, 9.
 αἰ γάρ εὐπρᾶξιαι 106, 13.
 αἰ γάρ ἴδαι 43, 57.
 αἰ γάρ πόλεις 43, 4.
 αἰ γάρ τοι συμφ. 98, 62.
 αἰ δὲ φρενῶν 99, 23.
 αἰδοῖος τε 31, 13.
 αἰδοῦ πρὸς τὰς 46, 54.
 αἰδοῦ σαντὸν 31, 10.
 αἰδὼς γάρ ἐν 18, 9.
 αἰδὼς γάρ ὁργῆς 31, 1.
 αἰδὼς δ' οὐκ 29, 4.
 αἰδὼς ἐν 31, 15.
 αἰδὼς παρὰ 31, 6.
 αἰεὶ δ' ὄπλοτέρων 52, 18.
 αἰεὶ τὸ μὲν 104, 10.
 αἱ μεγάλαι τέρφεις 3, 57.
 αἱ μὲν βρονταὶ 4, 121.
 αἱ μὲν ποδήρεις 93, 30.
 αἱ μὲν τοινν 47, 9.
 αἰνούμενοι γάρ 14, 5.
 αἰνῶ διδάξαι 74, 26.
 Αἴολος 64, 35.
 αἱ πλεῖσται στ. 45, 21.
 αἱ πονηραὶ 110, 21.
 αἰρετώτερον 34, 11.
 αἰσθόμενος δέ 79, 54.
 αἱ συμφοραὶ τῶν 98, 64.
 αἰσχη μὲν 108, 53.
 Αἰσχίνης ὁ Σω. 34, 10.
 αἰσχυστον ἔφη 18, 38.
 αἰσχρὸν γυναικί 69, 8.
 αἰσχρὸν γάρ 121, 22.
 αἰσχρὸν γάρ ἄνδρα 7, 8.
 αἰσχρὸν γενέσθαι 96, 21.
 αἰσχρὸν γ' οὐτὸν 36, 12.
 αἰσχρὸν ἔστι 54, 42.
 αἰσχρόν τοι 18, 11.
 αἰσχρὸν τοῖς 2, 30, 5, 98.
 αἰσχρὸν τὸν δικαστὴν 9, 49.
 Αἰσχύλος ἐν 29, 89.
 αἰσχύνεται 1, 5.
 αἰσχύνομαι 79, 14.
 αἰσχυνόμενος 95, 6.

Αἴσωπος 105, 61.
 Αἴσωπος ἔφη 23, 6.
 Αἴσωπος τότε 43, 137.
 Αἴσωπος πρός τὸν 6, 40.
 αἴτιον δὲ τούτων 43, 138.
 αἱ τῶν ἔταιρῶν 6, 27.
 αἰψηρὸς δὲ 124, 13.
 ἀκολασίη ψυχῆν 6, 16. 17.
 ἀκούετε λεῶς 69, 2.
 ἀκούετε τοὺς 48, 33.
 ἀκούοι δὴ πᾶς 43, 113.
 ἀκούσας δὲ 54, 27.
 ἀκούσον ὡς σοι 120, 1.
 ἀκων δ' ἀμαρτῶν 46, 6.
 ἀλάθεια θεῶν 11, 2.
 ἀλγεινὰ Πρόκνη 108, 58.
 ἀλγεινότερα γάρ 7, 36.
 ἀλγιστόν ἔστι 69, 19.
 Ἀλέξανδρον τὸν 7, 61.
 Ἀλέξανδρος 54, 48.
 Ἀλέξανδρος πευτρ. 5, 36.
 Ἀλέξανδρος νοσήσας 21, 15.
 Ἀλέξανδρον ἔκατὸν 37, 37.
 Ἀλεξις ὁ 116, 47.
 ἀλήθεια δὴ 11, 18.
 ἀλήθεια μὲν 11, 14.
 ἀληθείη δὲ 11, 1.
 ἀληθείην νόος 11, 21.
 ἀληθομαθεύειν 12, 18.
 Ἀλκμαίων 101, 2.
 ἄλις ὡς βιοτὰ 120, 10.
 ἄλλα γάρ ἦδη 121, 33.
 ἄλλα γίγνεται 108, 80.
 ἄλλα δὴ Σωκρ. 97, 28.
 ἄλλα δικαίον 13, 41.
 ἄλλα θυγάτηρ 77, 5.
 ἄλλαι ἀρεταὶ αἱ 1, 88.
 ἄλλ' αἰδέομαι 31, 14.
 ἄλλ' αἰεὶ μύθους 36, 7.
 ἄλλα καὶ ἐπικ.. 7, 51.
 ἄλλα κέρδει 10, 15.
 ἄλλ' ἀκούετ' 4, 38.
 ἄλλα μάλιστα 69, 22.
 ἄλλα μάχεσθ' 39, 19.
 ἄλλα μὲν δὴ 121, 36.

ἀλλὰ μέντοι εἶπον 43, 110.
 ἀλλὰ μηδαμῶς 5, 126.
 ἀλλὰ μην οὐδὲ 5, 127.
 ἀλλὰ μην καὶ 75, 18.
 ἀλλὰ μήν καὶ τοῦ 101, 19.
 ἀλλὰ μῆν ὁ 104, 25.
 ἀλλὰ μῆν τε 60, 6.
 ἀλλὰ μῆν η 3, 49.
 ἀλλὰ μῆν καὶ ἀλ. 46, 95.
 ἀλλὰ μῆν καὶ προ. 47, 11.
 ἀλλὰ μῆν οἱ 38, 62.
 ἀλλὰ μῆν ὥσπερ 66, 4.
 ἀλλὰ μῆποτε 21, 27.
 ἀλλ᾽ ἀξιως 89, 8.
 ἀλλὰ πᾶν πλῆθος 1, 91.
 ἀλλὰ πάντα 110, 25.
 ἀλλὰ παντὸς μᾶλλον 20, 60.
 ἀλλὰ περὶ τοῦδε 46, 96.
 ἀλλὰ πρωτον 4, 49.
 ἀλλ᾽ ἄρα ἔρχεται 49, 82.
 ἀλλ᾽ Ἀρης φιλεῖ 51, 26.
 ἀλλὰ σχεδόν τι 16, 11.
 ἀλλὰ τε ὅσα 50, 9.
 ἀλλὰ τῇδέ πη 9, 63.
 ἀλλὰ τέ οὖν 49, 34.
 ἀλλὰ τοῦτο καὶ 43, 106.
 ἀλλὰ τῶν τοιστῶν 46, 101.
 ἀλλὰ τῶν χρηστῶν 37, 11.
 ἀλλ᾽ Ἀχιλεῦ 20, 41.
 ἀλλὰ χρὴ ταύτην 91, 10.
 ἀλλὰ χρὴ τὸν 123, 8.
 ἀλλ᾽ ἔγω βούλομαι 49, 48.
 ἀλλ᾽ ἔγω περὶ 74, 65.
 ἀλλ᾽ εἰ μὲν ην 124, 17.
 ἀλλ᾽ εἴπερ εἰ 88, 11.
 ἀλλ᾽ ἐν ἐκείνοις 49, 36.
 ὁλλ᾽ ἐπιστάμεθα 54, 37.
 ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸ πλ. 62, 40.
 ἀλλ᾽ ἔσθ᾽ οἱ θάν. 120, 7.
 ἀλλ᾽ ἔστι γάρ 122, 8.
 ἀλλ᾽ ἔστι δὴ 5, 21.
 ἀλλ᾽ εὐγενεῖς μὲν 87, 9.
 ἀλλ᾽ εὐ φέρειν 108, 18.
 ἀλλ᾽ ἔχει τινὰ 122, 13.
 ἀλλ᾽ ἔων φίλος 71, 4.

ἀλλ᾽ ή ἀπλησμά 93, 33.
 ἀλλ᾽ ήδύ τοι 29, 57.
 ἀλλ᾽ ήμέρα 98, 22.
 ἀλλ᾽ ήμέρα τοι μετ. 105, 45.
 ἀλλ᾽ ήν δ᾽ ἔγω 43, 98.
 ἀλλ᾽ ήντικ 119, 13.
 ἀλλη πρὸς ἄλλο 56, 14.
 ἀλλ᾽ Ἡρακλῆς 50, 7.
 ἀλλ᾽ η τὸ γῆρας 116, 38.
 ἀλλ᾽ η φρονηστις 8, 15.
 ἀλλ᾽ ήστε ἐμοὶ 79, 27.
 ἀλλ᾽ οἱ γε 78, 10.
 ἀλλ᾽ οἱ πακῶς 4, 1.
 ἀλλ᾽ οἴμαι τὸ 21, 19.
 ἀλλ᾽ οἴνος ην 18, 7.
 ἀλλ᾽ ὀλιγοχρόνιον 116, 34.
 ἀλλ᾽ ὅμως 74, 40.
 ἀλλ᾽ ὅμως οἰκτρὸς 39, 5.
 ἀλλ᾽ ὅμως τὰ 4, 47.
 ἀλλ᾽ ὅτ᾽ αὖ ἐρ. 64, 2.
 ἀλλ᾽ ὅτ᾽ αὖ η 83, 28.
 ἀλλοτε μητριὴ 105, 36.
 ἀλλ᾽ ὅτι ἐπὶ 124, 26.
 ἀλλοτρίοισι 109, 1.
 ἀλλ᾽ οὐ γάρ αὐδᾶν 17, 4.
 ἀλλ᾽ οὐ γάρ δρθῶς 99, 16.
 ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔρπει 12, 2.
 ἀλλ᾽ οὐδὲν η 92, 1.
 ἀλλούν δέ τινος 67, 20.
 ἀλλ᾽ οὐδὲ τὸ 9, 57.
 ἀλλ᾽ οὐποτ 74, 4.
 ἀλλ᾽ οὐποτ αὐτὸς 43, 16.
 ἀλλ᾽ οὐ πρέπει 48, 2.
 ἀλλ᾽ οὔτε ἐπὶ 124, 42.
 ἀλλ᾽ οὔτω θερφιλῶς 48, 48.
 ἀλλ᾽ οὔτω τὸ 116, 40.
 ἀλλως δὲ πάντων 73, 6.
 ἀλλ᾽ ὥσπερ οἱ 4, 117.
 ἀλλως τε καὶ 74, 28.
 ἀλλ᾽ ὡς φίλοις 113, 8.
 ἀλογιστὴ 108, 64.
 ἀλογίστον 108, 30.
 ἄλογοι 110, 19.
 Ἀλφειὸς 64, 19.
 ἄλωτά γίγνετ 29, 46.

ἄμα δὲ χιτῶνι 32, 8, 74, 36.
 ἄμαθήν ως 18, 32.
 ἄμαρτάνει τοι 3, 10.
 "Αμαρτίς Πθεν. 112, 15.
 "Αμαρτίς πρὸς 124, 32.
 ἀ μεγάλα μοι 63, 26.
 ἀμεινον δικαίως 9, 45.
 ἀμεινον τῇ ἀλ. 5, 104.
 ἀμερε 64, 22.
 ἀ μη δεῖ ποιεῖν 1, 20.
 ἀμηχανον δὲ 45, 15.
 ἀμηχανον οὖν 74, 47.
 ἀμηχανῶ δ' 76, 2.
 ἀμονοῖα τοι 16, 5, 113, 3.
 ἀμοχθος γάρ 98, 28.
 ἀμφισβητεῖται 86, 25.
 ἀναρχαιότατος 67, 21.
 Ἀναρχέων δωρεάν 93, 25, 38.
 Ἀναξαγόρας 108, 62.
 Ἀναξαγόρας 120, 19.
 Ἀνάξαρχος 7, 30.
 Ἀνάξαρχος θλεγεν 30, 13.
 ἀναξ διαβολει 42, 3.
 Ἀναξίλλαος 48, 17.
 Ἀναξιμένης 49, 17.
 ἀναρχίας 43, 26.
 ἀνασσα 105, 19.
 Ἀναχαρσις ἔφη 18, 26, 35.
 Ἀναχαρσις ὀνειδ. 86, 16.
 Ἀναχαρσις ὁ Σκύθης 2, 43.
 Ἀναχαρσις ὁ Σκ. ἡ. δ. 83, 20.
 ἀν γνῶς τι 21, 3.
 ἀνδρας μὲν κτ. 50, 5.
 ἀνδράσι τοις ἀγ. 37, 17.
 ἀνδρα χρήματα 16, 24.
 ἀνδρείη τὰς 7, 22.
 ἀνδρείος οὐχ 7, 26.
 ἀνδρείος οὐχ ὁ 17, 40.
 ἀνδρες γάρ ἐπτὰ 7, 11.
 ἀνδρὶ αγαθῷ 38, 38.
 ἀνδρίαν δὲ 7, 73.
 ἀνδρία νοείσθω 7, 41.
 ἀνδριάς μὲν 1, 34.
 ἀνδρίας μὲν γάρ 9, 27.
 ἀνδρὲ δὲ τυρ. 43, 70.
 ἀνδρὶ σοφῷ 40, 7.
 ἀνδρὸς δ' ἔρωτος 63, 4.
 ἀνδρὸς διαφέρει 108, 28.
 ἀνδρὸς δ' ὑπὲ 47, 6.
 ἀνδρὸς φίλου 84, 4.
 ἀνδρῶν γάρ ἐσθλῶν 7, 7.
 ἀνδρῶν γάρ ἐπ. 123, 9.
 ἀνδρῶν τάδ' 108, 43.
 ἀνεμένον τι 116, 37.
 ἀν ἐκλέγη 108, 41.
 ἀνελέυθερον 125, 16.
 ἀνευ γάρ ἀναγκ. 28, 17.
 ἀνευ δὲ τούτου 33, 9.
 ἀνευ δ' εὐψυχίας 7, 35.
 ἀνευ κακῶν 98, 37.
 ἀνευ τύχης γάρ 29, 36.
 ἀνηρ ἀγαθός 46, 40.
 ἀνηρ ἀνυποίστους 46, 41.
 ἀνηρ γάρ ὅστις 30, 1, 36, 16.
 ἀνηρ γάρ ὅστις χ. 45, 1.
 ἀνηρ δὲ ἐν 108, 76.
 ἀνηρ δίκαιος 9, 22.
 ἀνηρ δ' δις εἰναι 8, 7.
 ἀνηρ εἰς Λακ. 12, 20.
 ἀνηρ ἥν δ' ἔγω 124, 43.
 ἀνηρ μεγάλα 16, 14.
 ἀνηρ ὄποτε ἀν 5, 120.
 ἀνηρ πολλὰ ἔχων 38, 59.
 ἀνηρ φιλασώματος 85, 10.
 ἀνθρωποι ἀνθρώπων 46, 37.
 ἀνθρωποι Ισχύν 53, 16.
 ἀνθρωποι λόγων 36, 30.
 ἀνθρωποι πολυμαθήτης 4, 100.
 ἀνθρωποι τὸν 4, 79.
 ἀνθρωποι τοὺς 4, 103.
 ἀνθρώποις ἀριόδιον 1, 39.
 ἀνθρώποις γίνεσθαι 3, 83.
 ἀνθρώποις δὲ 45, 16.
 ἀνθρώποισι γάρ εὐθυμητη 1, 40.
 ἀνθρώποισι κακὰ 4, 53.
 ἀνθρώποισιν ἔριδες 4, 102.
 ἀνθρώποισι πᾶσι 5, 119.
 ἀνθρώποισι τὸν 76, 17.
 ἀνθρώποις δοντα 102, 4.

ἄνθρωπος ἀτυχῶν 110, 4.
 ἄνθρωπος εἰ 108, 50.
 ἄνθρωπός εἰμι 98, 6.
 ἄνθρωπός ἐστι 98, 48.
 ἄνθρωπος ἐὰν 105, 9.
 ἄνθρωπος ἴμαρη 98, 7.
 ἄνθρωπος ὡν μη. 105, 62.
 ἄνθρωπος ὡν τοῦτο 21, 1.
 ἄνθρωπος ὡν 98, 18, 105, 30.
 ἄνθρωπος ὡν μέμ. 22, 25.
 ἄνθρωπος ὡν οὐδένες 99, 14.
 ἄνθρωπον δὲ 123, 1.
 ἄνηροῦ τεῦ 124, 38, 39.
 ἄν μὲν πλέωμεν 15, 5.
 Ἀννίβαλ 54, 58.
 ἀνοήμονες βιοῦσιν 4, 76.
 ἀνοήμονες Θάνατον 4, 81.
 ἀνοήμονες νεότητος 4, 77.
 ἀνοήμονες οὐδέν 4, 80.
 ἀνοήμονες δύσμοῦνται 4, 73.
 ἀνοήμονες τὸ ζῆν 4, 75.
 ἀνοήμονες τῶν ἀπ. 4, 78.
 ἀνοία θνητοῖς 4, 4.
 ἀνους ἔκεινος 20, 32.
 ἀντὶ βιων 5, 113.
 Ἀντίγονος 54, 45, 46.
 Ἀντίγονος δὲ 7, 20.
 Ἀντίγονος ἐπεὶ 87, 12.
 Ἀντίγονος ὁ βασ. 86, 13.
 Ἀντίγονος πρὸς 49, 20.
 Ἀντιπάτερ 18, 28.
 ἀντὶ πυρὸς γὰρ 73, 23.
 Ἀντισθένης 6, 2, 49, 47, 50,
     11, 54, 41.
 Ἀντισθένης αἱρ. 14, 17.
 Ἀντισθένης ἔλεγεν 14, 19.
 Ἀντισθένης ἐρωτηθεὶς 3, 46,
     45, 28.
 ἄξιον δέ ἐστιν 115, 23.
 ἄξιον δὲ τοῦ 44, 33.
 ἄξιον ταύτους 9, 29.
 ἄξιαπιστότερος 46, 71.
 ἄπανθ' ὁ λιμός 95, 1.
 ἄπανθ' οὐδὲ 20, 5.
 ἄπανθ' οὐ τοῦ 29, 27.
 ἄπαντα δρῦλα 8, 11.
 ἄπαντα δονλεύειν 62, 27.
 ἄπαντα τὰ ζ. 98, 8.
 ἄπαντα τὰ καλὰ 29, 26.
 ἄπαντ' ἐν ἀνθ. 32, 6.
 ἄπαντες ἐρίκεις 35, 6.
 ἄπαντες ἄνθρωποι 98, 61.
 ἄπαν τὰ λυποῦν 99, 81.
 ἄπας πονηρὸς 18, 8.
 ἄπασχοντες δ, 56.
 ἄπατη γὰρ 54, 55.
 ἄπατης δικαίας 9, 23.
 ἄπειμι καὶ 2, 28.
 ἄπειμι τοίνυν 2, 29.
 Ἀπελῆς 105, 60.
 ἄπερ ιερὰν 48, 66.
 ἄπερυθριά 32, 1.
 ἄπιστας η 88, 12.
 ἄπλα γάρ 11, 8.
 ἄπληγστὸν τὸ 10, 48.
 ἄπλοις ὁ μὲν θασ. 11, 12, 34, 2.
 ἄποβλητων εἰς 56, 8.
 ἄπλα γὰρ τῆς 2, 38.
 ἄπλο ἀη ταύτων 7, 42.
 ἄποδυτέον δὴ 43, 100.
 ἄποκρινον δὴ 9, 70.
 ἄπολει με τὸ γ. 86, 6, 87, 4.
 Ἀπολλόδωρος 99, 33.
 Ἀπολλαος 109, 2.
 Ἀπολλων ὡς 99, 24.
 ἀπαλογεῖσθαι 1, 36.
 ἀπλά θυροίης 43, 40.
 ἀπορίη 104, 20.
 ἀπραγμόνως ζῆν 121, 13.
 ἀποροσδόκητον 105, 5.
 ἀρα λέγεις τὸν 4, 113.
 Ἀραρ ποταμὸς 100, 14.
 Ἀρατος 58, 15.
 ἀργαλέον πεντα 96, 17.
 ἀργαλέον φρ. 34, 13.
 ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς 30, 12.
 ἀργὸς ὁ ὑγ. 80, 7.
 ἀργὸς πολίτης 30, 11.
 ἀρ' ἔσαι λῆφος 91, 14.

ἄρ' ἔστιν ἀγαθῶν 8, 7.
 ἄρ' ἔστιν ἀνθρώπων 10, 4.
 ἄρ' ἔστιν ἀρετῆς 56, 5.
 ἄρ' ἔστι συγγενὲς 98, 54.
 ἄρ' ἔστι τοῖς 81, 2.
 ἀρετὰ ἐντὶ 1, 64.
 ἀρετὰ πολύμορφες 1, 12.
 ἀρετὴ δὲ κανὸς 1, 4.
 ἀρετὴ μέγιστον 1, 7.
 ἀρετὴν οὐν τοῖς 94, 31.
 ἀρετῆς βέβαιαις 1, 1.
 Ἀρίμνηστος 118, 27.
 Ἀριστείδης 39, 28.
 Ἀριστείδης ὁ δ. 9, 35.
 Ἀριστιππος 49, 18, 57, 18.
 Ἀριστιππος ἐρωτ. 37, 25.
 Ἀριστιππος ἔφη 84, 19.
 Ἀριστιππος λειδοροῦντος 19, 6.
 Ἀριστιππος ὁ Κυ. 20, 63.
 ἀριστὸν ἀνδρὸς 67, 14.
 ἀριστὸν ἀνθρώπῳ 5, 24.
 ἀριστον δὲ τὸ 5, 182.
 ἀριστον μὲν 5, 100.
 Ἀριστοτέλης 63, 32, 65, 11, 14.
 Ἀριστοτέλης εἰπεν 3, 58.
 Ἀριστοτέλης δρωτηθεὶς 41, 8.
 Ἀριστοτέλης ὁ φιλ. 37, 32.
 Ἀριστοτέλης τοὺς τὰ 4, 87.
 Ἀριστοτέλης φησὶ 20, 58.
 Ἀριστοτέλης φησὶν 10, 50.
 Ἀριστων ἔλεγων 82, 11.
 Ἀριστων ἔφη 80, 7.
 Ἀριστων ὁ Χίος 4, 110.
 Ἀριστων τοὺς 82, 15.
 Ἀριτόνοις δ, 50.
 ἀρκεσιθω 55, 4.
 Ἀρκεσίλαιος 82, 4, 95, 17.
 Ἀρκεσίλαιος ἔλεγεν 43, 91.
 ἀρνεις τοι φίλις 78, 1.
 ἀρέσαι οὐν ἀπὸ 19, 15.
 ἀρέσεις ἄρ' οὐτω 54, 16.
 ἀρέσωμεθα δὲ 42, 12.
 ἄρ' οἰσθ' οὐδὲ οὐνεκ' 91, 23,
     92, 6.
 ἄρ' οὐ μοναρχία 43, 68.

ἄρ' οὐν εὐγενέστερος 86, 22.
 ἄρ' οὐν νομοθετ. 44, 44.
 ἄρ' οὐν οὐκ 49, 50, 61, 6.
 ἄρ' οὐν τούτους 4, 118.
 ἄρπαξ 7, 24.
 ἄρχας μεγάλας 11, 3.
 ἄρχατ τὰς 1, 67.
 ἄρχε πρώτον 46, 22.
 ἄρχε σαυτοῦ 48, 35.
 ἄρχεσθαι χρεῶν 44, 1.
 ἄρχη τοῦ μη 6, 8.
 ἄρχη ἐπὶ φεύδοντις 12, 17.
 ἄρχην ἔχων 46, 32, 38.
 ἄρχην λαβῶν 46, 39.
 ἄρχην μὲν 120, 3, 4.
 ἄρχιδαμος 50, 12.
 ἄρχιδαμος ὁ τῶν 53, 12.
 ἄρχιμηδην 29, 86.
 ἄρχομένων δεῖ 46, 63.
 ἄρχοντας δὲ δὴ 44, 46.
 ἄρχοντος ἀγαθοῦ 46, 30.
 ἄρχουσιν η ὄφειλ. 48, 143.
 ἄρχυτος ἀναγνοὺς 95, 15.
 ἀσκεῖν μὲν 103, 3.
 ἀστοργίαν 16, 10.
 ἀστρολόγου δὲ 80, 6.
 ἀσυλλόγιστον 2, 6.
 ἀσύνετος ὄστις 4, 10.
 ἀσφαλῆς γὰρ 54, 18.
 ἀταρ σιωπᾶται 13, 15.
 ἀτέκμαρτος ὁ πᾶς 98, 66.
 ἀτελέστατα γάρ 124, 15.
 ἀτερπτον 119, 9.
 ἀ τοῖς ἄλλοισιν 46, 36.
 ἀτραπὸν εἰς 118, 3.
 ἀτρέκεια 43, 22.
 ἀτυχοῦντι μη 112, 11.
 αὐθαδία τοι 20, 14.
 αὐθίς δὲ ἐπεὶ 117, 8.
 αὐξανομένου τοῦ 116, 45.
 αὐτάρε ἔγών 110, 17.
 ἀγταριαται 54, 39.
 αὐτάρε Ὁδοεσενὸς 39, 20.
 αὐτὴ δὲ πάντα 74, 30.
 αὐτη τοῖνυν 74, 44.

αὐτίκα γάρ 49, 38.
 αὐτίκα γάρ εἰ τῷ 8, 20.
 αὐτόματα 103, 11.
 αὐτὸς γάρ 76, 11.
 αὐτὸς γάρ ἐών 98, 9.
 αὐτὸς μὲν οὖν 91, 33.
 αὐτὸς τραφεὶς 79, 6.
 ἀφρητωρ 50, 4.
 Ἀφροδίτειος 28, 2.
 ἀφρονος ἀνδρὸς 18, 15.
 ἀφρων δ' ὅς 4, 3.
 ἀφυκτόν ἐστι 118, 22.
 ἀχαλίνων 36, 13.
 ἀχνύμενος μένεος 20, 24.

B.

βαβαὶ ὁ 120, 31.
 βαβαὶ οὐΣ. 7, 78.
 βάρος τι καὶ 14, 6.
 βαρὺ τὸ φ. 22, 1.
 βασιλεῖας δὲ καὶ 48, 37.
 βασιλεὺς 48, 61.
 βασιλεὺς γάρ καὶ 49, 23.
 βασιλεῖς δὲ καὶ 48, 76.
 βέβαια 105, 40.
 βέβαιον 105, 47.
 βεβαιότατα 45, 56.
 βεβαιόταται 49, 41.
 βεβαιοτέραν 79, 31.
 βέλτιον μετὰ 5, 107.
 βέλτιον ὀλγάκις 1, 49.
 βουλαὶ τάδ' ἔξ. 54, 2.
 βιᾶς νῦν 10, 23.
 Βίας ἐρωτηθεὶς 24, 11.
 Βίας ἔφη 37, 36.
 Βίας θανάτῳ 46, 67.
 βίου καλὸν 68, 20.
 βίος ἀνεόρταστος 16, 21.
 βίος ἀνθρώπῳ 103, 27.
 βιοτῆς μὲν 121, 3.
 βίου καὶ γενέσεως 69, 23.
 βίου πονηροῦ 121, 10.
 Βίων 105, 56.
 Βίων ἔλεγε 4, 54. 80, 3. 91,
 32. 93, 34.

Βίων ἐρωτηθεὶς 4, 88.
 Βίων ἔφη δεῖν 46, 23.
 Βίων ὁ σοφιστὴς 10, 38. 38, 50.
 Βίων πρὸς τοὺς 66, 5.
 βοῶ τις ὁ 8, 2.)
 βουλὴν μὲν πρ. 48, 9.
 βουλῆς γάρ 4, 26.
 βουλούμην 119, 11.
 βουλούμην ὃν ὁ 4, 96.
 βούλομαι σ' εἰπεῖν 31, 2.
 βούλαν γονεῖς 79, 30.
 βραδέως ἐγχείρει 3, 30.
 βραχῖ λόγῳ 84, 4.
 βραχὺς σ' βίος 121, 34.
 βραχύ τοι 54, 6.
 Βρέννος 10, 71.
 βροτοῖς ἄπασι 118, 14.
 βροτοῖς τὰ μέζω 22, 8.
 βρυάξω τῷ 17, 34.

Γ.

γαῖαν μὲν φ. 59, 5.
 Γαλακτοφάγοις 5, 73.
 γαμεῖν κεκρ. 68, 11.
 γαμεῖν ὅς 68, 23.
 γαμεῖτε νῦν 72, 4.
 γαμετρία 1, 63.
 γαμίσκοντα δὲ 85, 18.
 γάμοι δ' ὅσοι 69, 13.
 γάμος γὰρ 85, 8.
 γάμος κράτιστος 72, 5.
 γάμους ἀρίστη 74, 41.
 γάμους δ' ὅσαι 70, 1.
 γάμους εὐτελεῖς 70, 15.
 γαστέρι δοῦ 124, 2.
 γαστριμαργή 6, 14.
 γαστρὸς δὲ πειρῶ 17, 3.
 γεγόναμεν ἄπαξ 16, 28.
 γέγονε δὲ καὶ 1, 62.
 Γέλων ὁ Σικελ. 5, 83.
 γέλωσ δὲ συν. 74, 60,
 γέλωσ μὴ 5, 39.
 γεννητόρων 79, 5.
 γεννῶντάς τε 67, 27.
 γένοιτο μοι 79, 25.

γένεντος δ' ἔπαινος 86, 3.
 γένεντα 104, 2.
 γέρεων γάρ ὁργῇ 116, 25.
 γῆρας προσόντος 117, 3.
 γῆρας γάρ 115, 10.
 γῆρας γίγνεσθαι 115, 29.
 γῆρας διδάσκει 115, 8.
 γῆρας ἐπάν 116, 27.
 γῆρας διδάσκει 115, 11.
 γῆρας λεόντων 115, 14.
 γῆρας ὀλόκληρος 116, 41.
 γίγνωσκε τάνθ. 124, 7.
 γιγνώσκειν χρεών 98, 65.
 γιγνώσκουσι δὲ 49, 45.
 γιγνώσκω μὲν 4, 48.
 Γλαύκων 59, 21.
 γλυκεῖα γάρ 98, 32.
 γλυκὺ δὲ πόλ. 50, 3.
 γλώσση γάρ οὐδὲν 36, 2.
 γλώσση ματαίσ 36, 17.
 γλώσσης μάλιστα 33, 4.
 γλώσσης περίπατος 36, 4.
 γλώσσης τοι 35, 1.
 γνῶθις δαυτὸν 21, 12.
 γνῶμαι γάρ ἔργων 54, 1.
 γνῶμαι πλέον 54, 3.
 γνώμη γάρ ἀνδρὸς 54, 5.
 γνώμη δὲ κρ. 54, 4.
 γνώμη σοφὸς 66, 2.
 γνώμης ἀνδρὸς 17, 41.
 γονέων ἀμελὲν 79, 52.
 γονέων δὲ ἀμ. 79, 84, 46.
 γονέων δὲ μετὰ 79, 49.
 γονέων τὰ τέκνα 83, 8.
 Γοργίας 101, 21.
 Γοργίας δ' Α. 118, 23.
 Γοργίας δ' δ. 118, 29.
 Γοργὼ ἡ Λακεδ. 7, 31.
 γραῦν τινα 29, 69.
 γυμναζόμενον 5, 45.
 γυναικα δ' ὅστις 73, 13.
 γυναικα καὶ 69, 7.
 γυναικα θάπτειν 68, 22.
 γυναικες ἐς μὲν 73, 32.
 γυναικες ἐσμέν 73, 41.

γυναικὶ δ' ὄλβος 74, 15.
 γυναικὸς ἀγαθῆς 68, 21.
 γυναικὸς ἀρετᾶς 67, 6.
 γυναικὶ τέρψις 73, 17.
 γύναι τὰ λ. 116, 24.
 γυνὴ γάρ ἐν 67, 15.
 γυνὴ γάρ ἐστι 73, 8.
 γυνὴ γυναικὶ 73, 12.
 γυνὴ μὲν τέξ. 77, 1.
 γυνῃ πολλὰ 73, 62.
 γυνῃ πολυτελῆς 69, 4.
 γυνῃ τε πάντων 73, 57.
 γυνῃ φίλον μὲν 75, 4.

Δ.

δακρύειν μὲν 122, 16.
 Δαρδανεῖς 5, 51.
 Δαρεῖος δ' Ξέρξου 7, 28.
 Δαρεῖος δ' Περσῶν 7, 62.
 δεῖ γάρ δῆπου 48, 73.
 δεῖ γάρ ἐν πύλει 43, 127.
 δεῖ γάρ ἡ μαθόντα 43, 135.
 δεῖ γάρ ὡς Αθ. 43, 69.
 δεῖ δὲ ἀπείρογεν 46, 58.
 δεῖ δὲ τὸν ἀλαθινὸν 46, 61.
 δεῖ δὲ τὸν νόμον 43, 133, 134.
 δεῖ δὲ ὥσπερ 46, 100.
 δεῖ θαρροῦντας 101, 7.
 δειλοὶ γάρ 8, 3.
 δειλῶν γυναικες 73, 16.
 δειναὶ μὲν 73, 26.
 δεινὴ μὲν 73, 1.
 δεινὴ πόλις 43, 12.
 δεινὴ τις ὁργὴ 20, 36.
 δεινοὶ γάρ 125, 12.
 δεινόν γε 106, 11.
 δεινόν γε τοῖς 93, 2.
 δεινὸν δ' ὅτε ἀν 23, 1.
 δεινὸν ἔλεγεν 5, 41.
 δεινόν ἐσθ' δ' 93, 8.
 δεινόν κασιγνήτοις 84, 3.
 δεινόν τι τέκνων 83, 6.
 δεινόν τὰ τίκτειν 76, 5.

δεινὸς χαρακτῆρος 88, 6.
 δεῖπνοις τοῖς 5, 40.
 δειπνιστικῶν 44, 21.
 δεῖ τὴν ἐκ 74, 33.
 δεῖ τοῖς πολλοῖς 48, 4.
 δεῖ τὸν ἀκροστήν 46, 15.
 δεῖ τὸν εὐ φρ. 17, 21.
 δεῖ τὸν πολιτῶν 45, 8.
 δεῖ τοὺς γιν. 29, 17.
 δεῖ τοὺς νοῦν 45, 18.
 δεῖ φίλοις καὶ 27, 10.
 δεῖ ὥσπερ Σειρῆνας 5, 81.
 δεῖ ὥσπερ τὸν 5, 67.
 δεῖ ὥσπερ εὐν. 3, 87.
 δέξασθε ὡς Σ. 44, 22.
 Δέρκιππες καὶ 113, 9.
 δέσποιν' ἔρωτος 68, 21.
 δέσποιν' ὅτ' ἀν 27, 5.
 δεῦρο νῦν ἦν δ' 43, 99.
 δεῦτ' ὡς τέκν' 78, 7.
 δηλοῖ δ' οὐ καθ' ἐν 43, 38.
 δῆλον γάρ 62, 30.
 Δημάδης 54, 47.
 Δημάδης ἐπει 74, 56.
 Δημάδης ἔρωτ. 29, 91.
 Δημάδης τοὺς 4, 69.
 Δημήτριος 48, 27.
 Δημήτριος ὁ 5, 59.
 Δημοκράτης 22, 43.
 Δημοκράτης ἰδὼν 13, 30.
 δημοκρατίαν δ' ἐγώ 43, 51.
 Δημόκριτος 70, 18.
 Δημοσθένης δυοῖν 45, 23.
 Δημοσθένης εἰπε 45, 22.
 Δημοσθένης ἔλεγεν 2, 22.
 Δημοσθένης ἔρωτ. 29, 90.
 Δημοσθένης λέγων 37, 34.
 Δημοσθένης λοιδ. 19, 4.
 Δημοσθένης ὁ Δ. 29, 60.
 Δημοσθένης ὁ φήταρος 4, 51.
 Δημοσθένης ὁ φ. ἐ. 43, 140.
 Δημοσθένης πρὸς 18, 32.
 δῆμφ δὲ 48, 1.
 Δημώνας 21, 8.
 Διαβολᾶς ἄνδρα 42, 14.
 διαβολᾶς οὐ 42, 9.
 διαβολὴ γάρ 42, 16.
 διαβολὴ καιρῶ 42, 8.
 διαίτη δὲ τὴν 17, 44.
 διαλεκτικὴν δὲ 82, 10.
 διαλύειν μέντοι 44, 29.
 διὰ τὴν τέχνην 37, 14.
 διὰ τοῦτο ἐπαινεῖν 7, 17.
 διαφέρει δὲ θεός 1, 73.
 διαφερόντως 7, 37.
 διδάσκαλος γάρ 17, 6.
 δίδου παρρησίαν 48, 31.
 διξιμένοισι 98, 58.
 δίκαια τοὺς 79, 22.
 δίκαιοις 74, 31.
 δίκαιόν ἐστιν ἐλεεῖν 46, 66.
 δίκαιος ἄν 9, 9.
 δίκαιος ἔρως 5, 78.
 δικαιότατον 56, 15.
 δίκαιος γραφόμενος 79, 32.
 δίκη μέν ἐστιν 44, 15.
 δίκης καὶ ἀρετῆς 46, 45.
 δίκης κῦδος 7, 32.
 Διογένης 121, 26.
 Διογένης ἀποδ. 62, 47.
 Διογένης ἄσωτον 15, 9.
 Διογένης Ἀττικοῦ 13, 25.
 Διογένης ἔλεγε 4, 86. 112, 6, 4.
 93, 35.
 Διογένης ἔρωτ. 83, 23. 110, 20.
 Διογένης ἐσθίειν 6, 53.
 Διογένης ἔφη 23, 10.
 Διογένης ἥρετο 13, 37.
 Διογένης γῆτης 36, 21.
 Διογένης κατεγέλλα 6, 33.
 Διογένης ὁ κυάν 10, 61.
 Διογένης ὀνειδ. 95, 12. 97, 26.
 Διογένης οὐδὲν 6, 52.
 Διογένης οὐδένα 7, 18.
 Διογένης παρὰ 6, 38.
 Διογένης περιπ. 108, 7.
 Διογένης πρὸς τινα 6, 5.
 Διογένης πρὸς τὸν 33, 14.
 Διογένης πρὸς τ. τ. σ. 100, 8.
 Διογένης πυνθ. 86, 19. 89, 4.

Διογένης τάς 65, 15.
 Διογένης τὴν 95, 19.
 Διογένης τὴν πεν. 95, 11.
 Διογένης τοὺς 10, 63.
 Διογένης ὠμοῖον 10, 46.
 Διοκλῆς 100, 26.
 διὸ μὴ δεῖ 101, 9.
 Διονύσιος 5, 46.
 Διονύσιος ἐκπ. 111, 13.
 Διονύσιος Λακ. 29, 100.
 Διονύσιος ὁ τύ. 13, 36.
 διόπερ φᾶστον 23, 9.
 διόσα 48, 32.
 δὶ ὁ χρὴ τοὺς 70, 14.
 Δίωνι τῷ Ἀκαδ. 19, 17.
 δοκεῖ δέ μοι 22, 45.
 δοκεῖ δὲ τοῖς 49, 27.
 δοκεῖ μοι ἡ 97, 31.
 δοκεῖ μοι τῶν 9, 54.
 δοκεῖτ' ἀν οἰκεῖν 43, 20.
 δοκῶ μὲν 54, 21.
 δόλοι δὲ καὶ 8, 1.
 δόξα καὶ πλούτος 4, 82.
 δόξει τις ἀμαθεῖ 4, 18.
 δόξης δ' οὐδεμιᾶς 29, 71,
 δός τὴν χάριν 89, 2.
 δός τι 10, 34.
 δουλεία 62, 49.
 δούλεια γὰρ 48, 59.
 δουλεύειν πάθει 6, 47.
 δουλοῖ γὰρ 90, 11.
 δούλοι γὰρ ἀν 44, 52.
 δούλον γὰρ ἐ. 62, 38.
 δούλος ἀναγκῶν 62, 44.
 δούλος δ' ἐάν 44, 58.
 δούλους γὰρ οὐ 62, 19.
 δούλῳ γὰρ 62, 9.
 δούλῳ γὰρ οὐχ 62, 21.
 δρούλων ὅσοι 62, 16.
 δράσσω τὸ γὰρ 11, 9.
 δῦ ἔστι 70, 7.
 δῦ ἡμέραι 68, 8.
 δύναται τὸ πλ. 91, 5.
 δυσῶν γὰρ θά. 120, 29.
 δυσὶν λεγόντοιν 5, 18. 19, 3.

δύο παιδούς 34, 6.
 δύσμορον 104, 1.
 δύστηνος ἔγκειμα 64, 12.
 δύστηνος δρτις 59, 6.
 δύστηνος δρτις καὶ 12, 1.
 δῶς ἀγαθὴ 10, 16.

E.

ἐάν θαυμάζῃς 5, 116.
 ἐάν μέν δοι 100, 28.
 ἐάν νέος 121, 30.
 ἐάν οἰς ἔχωμεν 16, 1.
 ἐάν οὖν ὡ. Σ. 80, 2.
 ἐάν τις μείζονα 43, 122.
 ἐάν τις τι 10, 76.
 ἐάσατ' ἡδη 123, 3.
 ἐγκράτεια καὶ 17, 42.
 ἐγὼ γὰρ δὴ 46, 91.
 ἐγὼ γὰρ εἰ 97, 17.
 ἐγὼ γὰρ, ἔξω 71, 5.
 ἐγὼ γὰρ ὅστις 46, 3.
 ἐγὼ γὰρ οὐ 16, 3.
 ἐγὼ γὰρ οὐδὲν 47, 3.
 ἐγὼ γυναικὶ 78, 48.
 ἐγὼ δ' ἐν ἀνθ. 38, 5.
 ἐγὼ δ' ὁ μὲν 79, 29.
 ἐγὼ δ' ὄνομα 43, 27.
 ἐγὼ δ' οὐδὲν 5, 2.
 ἐγὼ δὲ δραίνω 116, 18.
 ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο 46, 106.
 ἐγὼ δὲ λυποῦμαι 108, 2.
 ἐγὼ δὲ οἴμαι 43, 75.
 ἐγὼ δὲ ὅστις 112, 14.
 ἐγὼ δὲ οἰδαμοῦ 7, 79.
 ἐγὼ δὲ παῖδας 77, 12.
 ἐγὼ δὲ τοὺς 121, 15.
 ἐγὼ δέ φημι 43, 66.
 ἐγὼ δὲ ὡ. Ν. 81, 10.
 ἐγὼ μὲν γὰρ 9, 36.
 ἐγὼ μὲν γὰρ λέγω 2, 46.
 ἐγὼ μὲν εἰλην 62, 2.
 ἐγὼ μὲν οὖν 86, 9.
 ἐγὼ μὲν οὖν 3, 27. 5, 135. 72, 1.
 ἐγὼ μὲν οὕποτ' 86, 5.
 ἐγὼ μὲν ὡ 10, 85.

ἔγω μὲν ὕστερ 92, 16.
 ἔγω νομίζω 83, 18.
 ἔγω οὖν πρῶτον 65, 9.
 ἔγω τὸ μὲν 97, 16. 98, 39.
 ἔγω τὸν ἀγόν 57, 6.
 ἔγωγε ὄφω 57, 7.
 ἔγωγέ φημι 12, 10.
 ἔξηλωσαμεν 17, 14.
 εἰ ἄρα τὸν πρ. 43, 151.
 εἰ βούλει ἀγαθὸς 1, 48.
 εἰ βούλει ἀταράχως 1, 57.
 εἰ βούλει καλῶς 1, 52.
 εἰ βούλει πλούσιον 17, 24.
 εἰ βούλει τὰς 9, 48.
 εἰ γάρ κεν καὶ 29, 18.
 εἰ γάρ λαβών 43, 1.
 εἰ γάρ τις προθεὶ 23, 11.
 εἰ δ' ἀξιοῖς 98, 30.
 εἰ δ' ἀτερ 98, 21.
 εἰ δ' ἔγω πράσσω 112; 5.
 εἰ δ' εἰς γάμους 70, 6.
 εἰ δ' εὐτυχῶν 16, 4.
 εἰ δ' ἥσθα 39, 7.
 εἰ δὲ βούλει 43, 131.
 εἰ δὲ βούλοιο 5, 133.
 εἰ δὲ δεῖ τὸν 98, 72.
 εἰ δὲ δὴ καὶ 17, 32.
 εἰ δέ τις 105, 55.
 εἰ δέοι τι 46, 19.
 εἰ θέλεις 5, 111.
 εἰ θυητὸς εἰ 21, 4.
 εἰ καὶ βασιλεὺς 22, 26.
 εἰ καὶ σφόδρ 20, 21.
 εἰ κερκίδων 73, 29.
 εἰ μὲν οἶόν τ' 46, 110.
 εἰ μὲν οὖν ὁρθῶς 13, 43.
 εἰ μὴ γάρ ὧν 112, 7.
 εἰ μὴ καθέξεις 34, 3.
 εἰ μὴ πατὴρ 79, 10.
 εἰ μὴ τὸ λαβεῖν 10, 5.
 εἰ νοῦς ἔνεστιν 72, 8.
 εἰ πάντες 108, 8.
 εἰ πρόκειται 46, 80.
 εἰ σῶμα 62, 33.
 εἰ τὰ δάκρυ 108, 1. 124, 18.

εἰ τὰ παρὰ 108, 7.
 εἰ τὰλλ' ἀφαιρεῖν 115, 4.
 εἰ τι δὴ κατώ 120, 6.
 εἰ τις καθείρξει 97, 12.
 εἰ τις πλείστα 16, 15.
 εἰ τις προσέλθων 106, 8.
 εἰ τις ύπερβάλλοι 6, 60. 17, 39.
 εἰ τις φησι 63, 12.
 εἰ τὸ συνεχῶς 36, 8.
 εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ 88, 1.
 εἰ τοῦ πατρὸς 79, 16.
 εἰ τοὺς ἀδικηθέντας 9, 18.
 εἰ φησὶν ὄφων 18, 35.
 εἰ χρὴ γαμεῖν 72, 3.
 εἰδέναι τι 29, 84.
 εἴδη τῶν βοη. 101, 27.
 εἴδωλα αἰσθητικὰ 4, 71.
 εἰλεν δὴ εἰπον 9, 65.
 εἰλεν ταῦτα μὲν 43, 114.
 εἰλεν τί δράσεις 20, 34.
 εἰλεν ὡς φ. 64, 42.
 εἰλη μοι 103, 14.
 εἴλος ἥσθ' ἀνήρ 54, 9.
 εἰκός δὲ παντὶ 39, 1.
 εἰλικριμένου 5, 8.
 εἰπέ μοι ἔφη ὡς 17, 45.
 εἴπερ γάρ ἀδικεῖν 47, 4.
 εἴπερ γάρ κε 7, 14.
 εἴπερ τὸν ἀδικοῦντί 43, 30.
 εἴποντος τινος 63, 31.
 εἰρήνη 55, 1. 2. 9.
 εἰρήνης δὲ γεν. 38, 49.
 εἰς ἀργὴν καταστ. 46, 21.
 εἰς γε μήν 44, 35.
 εἰς δ' εὐγένειαν 86, 1.
 εἰς ἔτερον γάρ 29, 2.
 εἰς ὥχλον 85, 5.
 εἰς συμπόσιον 4, 92.
 εἰς τινα γάρ 125, 17.
 εἰς τὸ μεταπεῖσ. 73, 53.
 εἰς γάρ τις 83, 17.
 εἰς μυρίους 51, 23.
 εἰς οἰωνὸς 89, 18.
 εἰς ὄρος 1, 9. 108, 26.
 εἰς τοι δικαιος 9, 18.

ἐσελθόντος δὲ 48, 67.
 ἐσελθόντι πότε 60, 11.
 εἰσὶ κατὰ 101, 16.
 εἰσὶ τινες οἱ 16, 19.
 εἰσοδος δὲ ἡν 14, 13.
 εἰσορῶ· δειλὸν 93, 18.
 εἰτ̄ οὐχὶ 56, 4.
 εἰσθασί τε 54, 84.
 ἐκ δὲ Διός 47, 7.
 ἐκ διαβολῆς 12, 19.
 ἐκ θαμινῆς 29, 52.
 ἐκ θυμοῦ κλαύσαι 124, 10.
 ἐκ μελέτης πλ. 29, 10.
 ἐκ μὲν τῆς προμαντικῆς 3, 52.
 ἐκ παντὸς δὲ 82, 2.
 ἐκ πολέμου 54, 24.
 ἐκ τοῦ φιλοπονεῖν 29, 29.
 ἐκ τῶν ἀέλπτων 111, 5.
 ἐκ τῶν ὅμοιών 69, 20.
 ἐκ τῶν πόνων 29, 11, 22.
 ἐκ τῶνδε μέντοι 3, 5.
 ἐμπαρτυρεῖν 109, 6.
 Ἐκάβη τὸ 111, 8.
 Εἰεγεν δὲ ὁ 7, 21.
 Εἰεγεν ὁ Δ. 123, 11.
 Εἰεγεν ὁ Πυθ. 34, 7.
 Εἰεγον ἔγω 68, 6.
 Εἰεγχε σαντὸν 14, 4.
 Εἰεγχος γάρ 13, 50.
 Ἐλεξέ σφιν Δ. 27, 14.
 Ἐλέσθαι δὲ δεῖ 44, 53.
 Ἐλευθερία καὶ δουλεία 1, 54.
 Ἐλευθερον· ἀδύνατον 6, 48, 18,
     23.
 Ἐλευθέρω τὸ 89, 5.
 Εἰπεσθαι 110, 1.
 Εἰπίδεις 110, 18.
 Εἰπτὶς 110, 11, 12, 13, 14.
 Εἰπτὶς κακοῦ 10, 59.
 Εἰπτὶς· δὲ κινδύνουν 54, 36.
 ἐμὲ δ' ἄρ' οὐ 51, 7.
 ἐμέθυνον 18, 9.
 ἐμοὶ γάρ ἡν 56, 12.
 ἐμοὶ γένοιστο 13, 7.
 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ 121, 37.
 ἐμοὶ μὲν ἔφη 48, 47.
 ἐμοὶ πύλις 62, 84.
 ἐμοῦ γάρ ἔστι 62, 8.
 ἐν Ἀργει 100, 24.
 ἐν ἀρχῇ ἐών 46, 34.
 ἐν γάρ φρονίμοις 1, 94.
 ἐν γῇ πένεσθαι 59, 15.
 ἐν δὲ θέμεν 73, 50.
 ἐν δὲ Θηβαῖς 46, 26.
 ἐν δὲ τῷ ἀνθρωπίνῳ 9, 39.
 ἐν δὲ τῷ π. 51, 30.
 ἐν δὲ τῷ περὶ 75, 14.
 ἐν δῇ ταῖς 61, 7.
 ἐν Διός 103, 10.
 ἐν ἐκάστῃ 101, 17.
 ἐν ἐλπίσιν 110, 8.
 ἐν Ἐνύφατῃ 100, 11.
 ἐν Ἰλίῳ 7, 52.
 ἐν Ἰνδῷ 100, 20.
 ἐν μὲν πολέμῳ 81, 12.
 ἐν μὲν ταῖς μέθαις 4, 59.
 ἐν μὲν τοῖς ταπ. 46, 102.
 ἐν μὲν τῷ καταπλεῖν 3, 4.
 ἐν μόνῃ γάρ 43, 108.
 ἐν οἷς ἀν 104, 6.
 ἐν ὄρει 100, 12.
 ἐν Παιδαλίοις 9, 52.
 ἐν παντὶ δεῖ 9, 12.
 ἐν πεντὶ 97, 20.
 ἐν Πέρσαις 5, 88.
 ἐν πόλει μῆτε 45, 26.
 ἐν πυρὶ μὲν 18, 16.
 ἐν Ρωμῇ 6, 58.
 ἐν συμποσίῳ 5, 75.
 ἐν τοῖς ἔστιάσεσι 5, 96.
 ἐν τῇ Σπάρτῃ 44, 32.
 ἐν Τίγριδι 100, 19.
 ἐν τοῖς κακοῖσι 20, 40.
 ἐν τοῖς πολεμοῖς 57, 8.
 ἐν τοῖς τίκνοις 88, 5
 ἐν τοῖς τοιούτοις 91, 6.
 ἐν τοῖσι μωροῖς 48, 2.
 ἐν τῷ βίῳ 121, 39.
 ἐν τῷδε γάρ 43, 19.

ἐν φύλῳ 86, 12.
 ἐν Χαιρωνείᾳ 21, 6.
 ἐν γάρ τι τοῖς 62, 26.
 ἐν δέ σοι 7, 5.
 ἐν δὲ τῷ καὶ 98, 29.
 ἐν ὀνάριον 57, 2.
 ἐνδον, μένουσαν 74, 12.
 ἐνεγκαταστάθησαν 108, 31.
 ἐνεστέ ἀληθές 67, 9.
 ἐνεστέ γάρ τις 113, 12.
 ἐνεστέ πάντων 99, 8.
 ἐνθάδε ἀνέμων 59, 10.
 ἐνθάτα γάρ 48, 19.
 ἐνθάτα γάρ τι 12, 23.
 ἐνθάτα τὸ ἡδὺ 6, 7.
 ἐνθύμου δὲ καὶ 46, 105.
 ἐνιοι θυντῆς 120, 20.
 ἐνιοι πολίων 6, 11.
 ἐννοήσατε γάρ 43, 148.
 ἐννοῶ γάρ 46, 93.
 ἐνταῦθε, ἀνὴρ 108, 37.
 ἐνταῦθα μέντοι 4, 37.
 ἐντυχών δὲ 54, 28.
 ἐξ ἔργων δ' 29, 3.
 ἐξεστιν οὐ 83, 26.
 ἐξέταζε σαντὸν 5, 84.
 ἐξουσίᾳ δὲ 17, 7.
 ἐξω γάρ ὁργῆς 20, 31.
 ἐξωθεν 104, 14.
 ξοικεῖ οὐδὲ 104, 22.
 ξοικεν ἡ κολακεία 14, 24.
 ξοικεν ὁ βίος 106, 14.
 ξοικεν οὖν 10, 52.
 ξοργῆς οὔσης 17, 17.
 ἐπ' ἄκραν 104, 9.
 ἐπ' αὐτὸν δὴ τὸ 9, 38.
 ἐπ' αὐτόν γε 13, 19.
 ἐπαινεῖν χρὴ 3, 92.
 ἐπαινεταί μὲν 1, 18.
 ἐπαμινώνδας 54, 60.
 ἐπαμινώνδας ἐρ. 68, 36.
 ἐπάν τινας ἀγαθοῖς 4, 29.
 ἐπάν δὲ νοῦς 4, 41.
 ἐπει γάρ ἀποθν. 51, 18.
 ἐπει δὲ ἔγενοντο 98, 78.

ἐπει δὲ ἀρά 1, 68.
 ἐπει δὲ ἔγνω 44, 37.
 ἐπει δὲ ἐν τῇ 4, 84.
 ἐπει ἐκεῖνό γε 46, 20.
 ἐπει οὖν διὰ 43, 94.
 ἐπει δέξοντα 46, 12.
 ἐπει τά γέ ἀρκ. 95, 15.
 ἐπει τί δεῖ 5, 7.
 ἐπει ὅντιν εὐδαιμοσύνα 1, 79.
 ἐπει ὅντιν τοῦν ἀγαθῶν 1, 75.
 ἐπειδὴ γάρ ὁρῶ 116, 49.
 ἐπειδὴ δ' οὐν 9, 62.
 ἐπειδὴ δὲ ἡν 21, 28.
 ἐπειδὴ δὲ ὁ 10, 77.
 ἐπειδὴ δύσκολον 62, 52.
 ἐπειδὴ οὖν 10, 74.
 ἐπειδὴ φωνὴν 81, 14.
 ἐπειδὴ οὐ μὲν 47, 13. 15.
 ἐπειτα δ' οὐδὲ 38, 2.
 ἐπειτα δὲ 49, 39.
 ἐπειτα ὁ μὲν 1, 101.
 ἐπεσθαι δὲ δοκεῖ 82, 9.
 ἐπήν τὸν ἔξ. 116, 21.
 ἐπήνεστρος 106, 13..
 ἐπὶ δὲ γῆς 47, 22.
 ἐπὶ μηδενὶ 21, 17.
 ἐπὶ τὰς πρακτικὰς 85, 17.
 ἐπὶ τῆς κολακείας 14, 14.
 ἐπὶ τοῖς ἀποθνήσκουστι 124, 81.
 ἐπὶ τοῦτο ἔγενοντο 124, 6.
 ἐπὶ χρήμασιν 59, 17.
 ἐπινυμίαν μὲν 64, 28.
 Ἐπίκουρος 17, 30.
 Ἐπίκουρος ἔρωτ. 17, 37.
 ἐπιμέλεια 47, 25.
 ἐπιμέλεια γε 46, 109.
 ἐπιπολάζειν οὖ τι 20, 9.
 ἐπισταμαι 89, 9.
 ἐπισταμαι δὲ 98, 74.
 ἐπισταμαι δὲ καὶ 91, 7.
 ἐπιστρέψοντος ἡρός 45, 17.
 ἐπιστασαι τινας 3, 97.
 ἐπιστασθε γάρ δὴ 50, 15.
 ἐπιστήμη γάρ 46, 89.
 ἐπισχες ὁργ. 20, 6.

ἐπιφθονόν τι 73, 18.
 ἐπιφθονος είναι 46, 76.
 Ἐφασίστρατος 7, 57.
 Ἐφασίστρατος Μεγε 100, 27.
 Ἐφασισθένης τῆς 116, 43.
 ἐργάζεται 101, 80.
 ἐργον γε λυπ. 99, 30.
 ἐργον γυναικός 78, 4.
 ἐργον ἔστι Παντα 43, 31.
 ἐργον εύρειν 10, 24.
 ἐργον. συναγαγεῖν 15, 3.
 ἐργῶδες ἔστιν 38, 10.
 ἐργων ἐκ πολλοῦ 29, 62.
 ἐρημός ἔστ' 96, 8.
 ἐρίζειν καὶ 5, 101.
 ἐριστικοῦ ἀνδρὸς 36, 27.
 ἐρομένου 1, 102.
 Ἐρουβμαχος τὴν 6, 6.
 ἐρχεται ταληθὲς 11, 10.
 ἐρως γὰρ ἄνδρας 63, 25.
 ἐρως γὰρ ἀργὸν 64, 5.
 ἐρως δὲ ἔστιν 64, 27.
 ἐρως δὲ τῶν 63, 15.
 ἐρως σοφιστοῦ 63, 10.
 ἐρωτα δ' ὕστις 63, 11.
 ἐρωτα δεινὸν 64, 7.
 ἐρωτᾶς ἔφη 48, 70.
 ἐρωτεις ἡμῖν 64, 24.
 ἐρωτι μὲν γοῦν 63, 24.
 ἐρωτικὴν 63, 33.
 ἐρωτος ὕστις 63, 9.
 ἐσθίουσι δὲ 43, 74.
 ἐσθλοῦ γὰρ 8, 14.
 ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ 9, 6.
 ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς 117, 1.
 ἐσθλῶν κακίους 106, 5.
 ἐσπερες τας ἐρατᾶς 63, 27.
 ἐστάλθω δὲ 74, 62.
 ἐστι γὰρ ληθη 26, 5.
 ἐστι γὰρ ἡμῖν 5, 131.
 ἐστι δὲ ἀνδρώποις 122, 15.
 ἐστι δὲ γυνὴ 73, 2.
 ἐστι δὲ δὴ 5, 134.
 ἐστι δὲ ὁ μὲν 6, 65.
 ἐστι δὲ οὐκ 14, 11.

ἔστι δέ τις λόγος 16, 29.
 ἔστι δὴ λοκπὸν 91, 30.
 ἔστι καὶ ἐν κ. 63, 19.
 ἔστι καὶ ἔτερος 56, 18.
 ἔστι καὶ παρὰ 122, 7.
 ἔστι καὶ πταισαντ' 7, 2.
 ἔστι καὶ τὸ 33, 5.
 ἔστι δάδιον 2, 37.
 ἔστι τοι καλὸν 46, 10.
 ἔστι τοίνυν 43, 52.
 ἔστι τοίνυν τῶν 3, 47.
 ἔστιν ἄρα καθ. 47, 8.
 ἔστιν δὲ μήτηρ 76, 7.
 ἔστιν ὕσπερ 13, 49.
 ἔστω δέ ποτε 46, 53.
 ἔστω σοι 74, 7.
 ἔσχάτη γάρ 10, 72.
 ἔσωσα δουλην 62, 13.
 ἔτεκές με 79, 8.
 ἔτι δὲ καὶ διά 36, 31.
 ἔτι δὲ κολάσεως 53, 11.
 ἔτι καὶ γῆν 66, 3.
 ἔτοιμάζονται 16, 20.
 εὐ γάρ ἵσθι Σωκ. 83, 29.
 εὐ γάρ τόδ' 4, 31.
 εὐ ἔστε 83, 24.
 εὐ μοι δοκεῖς 21, 24.
 εὐαγωγὴν γάρ 73, 63.
 εὐαγωγὸν δὲ 73, 64.
 εὐγνωμων δ μὴ 17, 26.
 εὐδαιμονες 103, 5.
 εὐδαιμογία 22, 31.
 εὐδαιμονία 103, 20.
 εὐδαιμονίστην 103, 16. 21.
 εὐδαιμονίας τοῦτ' 77, 4.
 Εὐδαιμοφίδας 54, 65.
 εὐδαιμόνων 103, 6.
 εὐδαιμων 103, 12. 23.
 εὐηθία τοι 4, 28.
 εὐθυμία 62, 31.
 εὐθυμος ἀν 120, 9.
 εὐκαταφρόνητον 96, 5.
 εὐκαταφρόνητος 118, 31.
 εὐκατηγορητος 98, 156.
 εὐκλειδην ἔλαβον 29, 20.

Εύκλειδης ὁ 84, 15.
 εὐλαβοῦ τὰς 42, 7.
 εὐλογέειν ἐπὶ 14, 8.
 εὐλοιδόρητον 53, 3.
 εὐπιστον 104, 5.
 εὐποιήσεις σὺ 46, 81.
 εὐρήσομεν 51, 29.
 Εὐριπίδης ὀνειδίζοντος 41, 6.
 Εὐριπίδης ἐνδοκ. 5, 82,
 εῦροις δ' ἀν 105, 10.
 εὐρῶν μὲν ἄρα 9, 69.
 Εὐρώπην 65, 7.
 εὐσέβεια 74, 59.
 εὐτυχῆς 103, 7.
 εὐφημα 108, 55.
 Εὐφράντης ὁ 99, 34.
 Ἐφέσιος 64, 37.
 ἔφη μὲν παραπλησίως 6, 62.
 ἔφη τις τὸν 3, 62.
 ἔφηκε δὲ καὶ 44, 36.
 ἔφοροι οὖν 44, 38.
 ἔφυ μὲν 108, 11.
 ἔφι φ φρονεῖς 22, 28.
 ἔχει δὲ καὶ 54, 11.
 ἔχει δὲ τὸ ἔχοντος 70, 11.
 ἔχει λόγον καὶ 98, 38.
 ἔχει τι τὸ 57, 9.
 ἔχειν δὲ πειρῶ 92, 2.
 ἔχειν τε πειρῶ 91, 22.
 ἔχεις μὲν ἀλγεῖν' 108, 21. 22.
 ἔχθρος γενούμην 1, 85.
 ἔχθρος ταλήθη 13, 45.
 ἔχρην γάρ εἰναι 89, 7.
 ἔχρην μὲν 120, 22.
 ἔχρω δὲ τόλμης 63, 23.
 ἔωρων γάρ καὶ 14, 25. 93, 28.
 ἔως ἀν σωζητας 59, 20.

Z.

Ζάλευκος ὁ γάνη 45, 25.
 Ζάμολεις 62, 43.
 Ζεὺς δ' ἔφορο 79, 28.
 ζευχθεὶς 67, 13. 68, 24.
 ζηλοῦτε μὲν 24, 16.
 ζηλῶ δ' ἀγάπευς 68, 13.

ζηλῶ. σε 58, 2.
 ζηλωτὸν ἴσως 9, 50.
 ζηλωτὸς θστις 75, 10.
 ζημιαν αἰροῦ 5, 31.
 ζῆν αἰσχρὸν 17, 1.
 ζῆν γάρ 116, 39.
 ζῆν κρείττον 5, 28.
 Ζῆνα δὲ τὸν 31, 12.
 Ζήνων 57, 12.
 Ζήνων Ἀντιγόνου 33, 10.
 Ζήνων δὲ ἔφη 4, 107.
 Ζήνων ἔλεγεν 98, 68.
 Ζήνων ἔφη 43, 88.
 Ζήνων ὁ Ἐλεάτης 7, 38.
 Ζήνων πρὸς 15, 12.
 Ζήνων πρὸς τὸν 36, 19.
 Ζήνων τὰς 82, 5.
 Ζήνων τῶν μ. 36, 26.
 Ζήνων ως ἡδη 7, 45.
 ζητεῖν δεῖ 1, 21.
 ζητῶν τὴν ἀλήθ. 5, 105.
 ζῶντος πονηρᾶς 121, 17.
 ζῶντας κολάζειν 125, 4.
 ζώντις τις ἀνθ. 98, 46.

H.

ή ἀλήθεια 5, 106.
 ή αὐτάρκεια 5, 37.
 ή γάρ ἄγαν 43, 116.
 ή γάρ δόκησις 87, 1.
 ή γάρ κατὰ 101, 25.
 ή γάρ Κύπρις 64, 10.
 ή γάρ πάλαι 63, 35.
 ή γάρ πενία 97, 22.
 ή γάρ σπάνις 96, 7.
 ή γάρ τυραννὶς 49, 4. 9.
 ή γλῶσσ' ὄμ. 28, 6.
 ή γλῶσσα σου 13, 4.
 ή γοῦν τοῦ 65, 18.
 ή γυνὴ τῷ 39, 30.
 ή δὲ μέτροις 5, 63.
 ή δὲ πυρία 4, 17.
 ή δεισιδαιμονία 22, 36.
 ή ἐν δημοκρατίῃ 43, 42.
 ή Ἐρμόνη 74, 52.

ἡ κακὴ κρίσις 46, 73.
 ἡ Λάκαινα 13, 42.
 ἡ Λάκαινα πρός 75, 11.
 ἡ μὲν ἀκριβής 101, 10.
 ἡ μὲν δὴ κοινωνία 43, 102.
 ἡ μὲν ἐσθῆτας 37, 27.
 ἡ μηνή παντεῖ 25, 2.
 ἡ νῦν ὑπὸ 46, 11.
 ἡ Σανδίπητη 108, 77.
 ἡ οὐχ ὁρᾶς 20, 47.
 ἡ πατρίς ὡς 39, 3.
 ἡ πενία καλύπτει 95, 21.
 ἡ τε γάρ αἴγ. 105, 57.
 ἡ τε ἵτεα 100, 21.
 ἡ τέκνοις ἄγαν 10, 65.
 ἡ τοίνυν δικαιοσύνη 9, 49.
 ἡ τυραννίς 49, 37.
 ἡ τύχη ὥσπερ 108, 82.
 ἡ τῶν κολάκων 14, 21.
 ἡ τῶν σωμάτων 29, 97.
 ἡ ὑγεία 101, 3.
 ἡ φιλοτιμή 23, 12.
 ἡ Φίλωνος 74, 54.
 ἡ φύσις ἐκάστῳ 87, 8.
 ἡ φύσις ἡ ἔστ. 66, 6.
 ἡ Φωκίωνος 5, 47.
 ἡ δεῖ ξῆν 76, 4.
 ἡ λέγε τι 34, 1.
 ἡ μὴ γαμεῖν 74, 27.
 ἡ οὐκ ἀλεῖς 79, 21.
 ἡ οὐτως εἰ 39, 23.
 ἡ περὶ σμικροῦ 83, 27.
 ἡ πῶς ἀνὴ 93, 39.
 ἡ σιγὴν καίριον 34, 8.
 ἡ τι κασιγνήτοις 84, 5.
 ἡ τι πλέον 79, 23.
 ἡ τι φαίη 10, 78.
 ἡ χαλκέην 78, 6.
 ἡ ὡς Οἰάργοιο 64, 14.
 ἡ ἄρα δὴ 4, 34.
 ἡ βαρὺν φόρημ' 4, 16.
 ἡ γάρ οὐτως 97, 32.
 ἡ δεινὸν ἄρ' 24, 6.
 ἡ μὲν δὴ 104, 12.
 ἡ οὐκ οἰσθα 10, 73.

ἡ ποντοφαῦται 59, 3.
 ἡ που κρεῖσσον 86, 10.
 ἡ που χαλεπὸν 12, 9.
 ἡ χάριεν 5, 11.
 ἡ γάρ ἀνὴ ἡμ. 68, 82.
 ἡ δ' ἀν ποτε 43, 119.
 ἡ βη καὶ νεότης 52, 12.
 ἡ βης ἐκείνης 52, 11.
 ἡ βης ταρπῆναι 103, 1.
 ἡ γησάμην 72, 12.
 ἡ γοῦμαι 5, 54.
 ἡ γουμένης δὲ 10, 19.
 ἡ γούμενος τῶν 48, 55.
 ἡ δη γάρ αὐγὴ 116, 22.
 ἡ δη γάρ εἰδον 38, 19.
 ἡ δη γάρ εἰδον ἄνδρα 87, 10.
 ἡ δη γάρ ὁ 116, 19.
 ἡ δη νοσῶδες 106, 4.
 ἡ δη νῦν αἰδώς 32, 4.
 ἡ διον οὐδέν 19, 2.
 ἡ δονάς τὰς 29, 65.
 ἡ δονὴν οὐ 5, 77.
 ἡ δονὴν φεῦγε 6, 10.
 ἡ δονῆς γάρ ὁ 115, 22.
 ἡ δύ γε πατήρ 83, 9,
 ἡ δύ γε φίλου 113, 11.
 ἡ δύ τ' ἀποθ. 121, 6.
 ἡ δύς πατήρ 83, 10.
 ἡ ἐν ἐν 65, 6,
 ἡ κιστα πταίσεις 9, 44.
 ἡ κιστα φεύγειν 4, 25.
 ἡ κιστα φθονεῖσθαι 38, 55.
 ἡ λεγχον οῦτω 62, 15.
 ἡ μεῖς δ' οἰα 98, 13.
 ἡ μέραν λαμβ. 101, 15.
 ἡ μερήσιοι ὑπνοι 6, 55.
 ἡ μερότητι 48, 42.
 ἡ μέτερον δ' ἀν 43, 149.
 ἡ μὲν δὲ ἡ 43, 126.
 ἡ μῶν τι δῆτα 88, 3.
 ἡν ἄρα τρανὸς 114, 9.
 ἡν γάρ καλοῦστι 50, 14.
 ἡν γάρ τις 73, 21.
 ἡν μὴ πολλῶν 97, 24.
 ἡπίους οὖν 48, 43.

ἥπου τὸ μέλλον 99, 11.
 ἥρα Πάν Αχῶς 63, 29.
 Ἡράκλειτος 104, 23.
 Ἡράκλειτος νέος 21, 7.
 ἥρων τὸ μ. 64, 4.
 ἥρωτα γάρ αὐτὸν 94, 21.
 ἥς οὐδὲν 20, 15.
 ἥσσημένων δὲ 8, 17.

Θ.

Θάλασσα 4, 20.
 Θαλῆν ἔις τὸν 80, 5.
 Θαλῆς ἐρωτηθεὶς 2, 21.
 Θαλῆς ἐρωτ. διὰ 68, 34.
 Θαλῆς ἐρωτ. τι 110, 24.
 Θαλῆς ὁ Μιλήσιος 12, 14.
 Θαλῆς τῇ 68, 29.
 Θάλλουσα λυπῇ 5, 127.
 Θάνατος γάρ 125, 6.
 Θανεῖν ἄριστον 121, 8.
 Θανόντι κείνῳ 122, 11.
 Θανόντος ἀνδρὸς 126, 5.
 Θανόντων δὲ 126, 2.
 Θανὼν δ' ἄν 121, 20.
 Θάρσει γύναι 108, 56.
 Θάρσει λέγων 12, 5.
 Θάρσει τάχ' 111, 7.
 Θάρσει τέκνον 108, 16.
 Θάρσει τὸ τοι 13, 13.
 Θάρσεῖν χρὴ 110, 15.
 Θάρσος δὲ πρὸς 7, 1.
 Θάρσος τὸ πρὸς 53, 17.
 Θανατοστή η 121, 29.
 Θε. . βυβλ. . 64, 36.
 Θεανὼ 74, 32. 53. 55.
 Θέλε μᾶλλον 48, 20.
 Θεμιστοκλῆς τῶν 85, 11.
 Θεμιστοκλῆς χωρίον 37, 30.
 Θεόγνιδος 88, 14.
 Θεόδωρος 119, 16.
 Θεόδωρος δ' Κύρ. 2, 33.
 Θεοὶ δι τι ξασιν 80, 8.
 Θεόκριτος Ἀναξ. 36; 20.
 Θεόκριτος γραμματοδιδασκάλω·
 4, 70.

Θεόκριτος ἐν 124, 34.
 Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς 2, 34.
 Θεόκριτος ἐρωτ. 21, 10. 33, 15.
 Θεόκριτος πρὸς 82, 12.
 Θεόκριτος τοὺς 16, 23.
 Θεὸν νοῆσαι 80, 9.
 Θεὸς ἥν τις 81, 17.
 Θεὸς μέγιστος 79, 33.
 Θεὺς μὲν αἰτίαν 2, 7.
 Θεὺς μὲν πάντα 60, 8.
 Θεὸς οὐδαμῆ 9, 53.
 Θεόφραστος 84, 14.
 Θεόφραστος ἐρωτ. 43, 72.
 Θεόφραστος ἐρωτ. 64, 29.
 Θεόφραστος ἔφη 38, 30.
 Θεράπευε τὸ 95, 20.
 Θετῶν δὲ 76, 12.
 Θεώρει τὰ 48, 41.
 Θεώρει ὥσπερ 21, 11.
 Θηρεύουσι τοῖς 14, 22.
 Θηρίον ἔστιν δουλ. 6, 43.
 Θησεῦ 73, 55.
 Θησεὺς 64, 38.
 Θητὰ φρονεῖν 22, 22.
 Θνατοῖσι μὴ 98, 27.
 Θνητὸς γαρ ὁν 108, 15.
 Θνητοὶ γεγάτες 22, 16.
 Θνητὸς πεφυκὼς 22, 27. 118, 15.
 Θνητῶν δὲ 105, 2.
 Θρασύς τε δυν. 45, 2.
 Θυγάτηρ ἐπιγ. 77, 2.
 Θυηπολίαι μὲν 4, 109.
 Θυμὲ θύμ' 20, 28.
 Θυμός δὲ 47, 2.
 Θυμός δὲ κρείσσων 20, 38.
 Θυμῷ μάχεσθαι 20, 56

I.

Ιθήρων 5, 121.
 Ιδίας ὁδοὺς 29, 39.
 Ιδιώτῃ δὲ 44, 51.
 Ιδιομι δ' αὐτῶν 65, 1.
 Ιδού διδωμι 68, 17.
 Ιδού φίλον 100, 2.
 Ιδφῶς μὲν ὁ 94, 33.

Ιδωμεν γάρ 8, 19.
 Ιητρός γάρ 102, 1.
 Ιδι δή καὶ 46, 107.
 Ιδι δη μοι 43, 118.
 Ικανὸν μὲν 65, 8.
 Ἰναρος 100, 10.
 Ἰξευτας 64, 21.
 Ἰππίας λέγει 38, 32.
 Ἰππίας φησὶν 42, 10.
 Ἰπποκράτην 13, 31.
 Ισθι τὸ 54, 20.
 Ισμεν δὲ ἄπ. 71, 9.
 Ἰσοκράτης 36, 25.
 Ἰσοκράτης εἰκεν 1, 45.
 Ισον ἐκεῖνο 3, 68.
 Ισόν τοι πλ. 97, 7.
 Ιστω δ' ἄφρων 45, 9.
 Ιστω δ' ἄφρων ὡν ὅ. ἄ. 76, 10.
 Ιστω δὲ μηδεὶς 41, 1.
 Ισγεο μηδ' 124, 1.
 Ισχὺν τῇ ψυχῇ 1, 22.
 Ισχυρὸν εἰς 81, 11.
 Ισχυρότερον 91, 17.
 Ισχὺς καὶ εὐμ. 115, 19.
 Ισχὺς καὶ τεῖχος 3, 24.
 Ισως ἀν οὐν 7, 34.
 Ισως οὖν εἴποιεν 29, 95.
 Ἰταλίης 100, 6.
 Ἰφικράτης 54, 51. 62.
 Ἰφικράτης ὄνειδ. 86, 15.

K.

Κάδμον δ' ἀρ. 79, 9.
 καθ' αὐτοὺς μὲν 98, 31.
 καθάπερ ἀγαθὸς 46, 84.
 καθάπερ δὲ 4, 46.
 καθάπερ εἰς ἀσυλον 1, 59.
 καθάπερ ἐν 118, 21.
 καθάπερ ἔχιν 5, 85.
 καθάπερ ἡ τὸν 9, 46.
 καθάπερ ὁ Φωκ. 74, 49.
 καθάπερ ὁρθοῦ 9, 48.
 καθάπερ οὖν 44, 49.
 καθάπερ οὗτε 46, 85.
 καθάπερ τῷ ὑποπύῳ 46, 70.

καθ' ἣν ἔκαστον 6, 64.
 καθόλον δὲ φῶντο 43, 49.
 καθόλω μὲν ὡν 1, 69.
 καὶ ἄν τοῦ συμφ. 7, 23.
 καὶ βούλον μὲν 46, 59.
 καὶ γάρ ἀκήκοα 120, 32.
 καὶ γάρ δίκαια 13, 6.
 καὶ γάρ ἐγώ τὰ 81, 8.
 καὶ γάρ ἐν νάπαις 51, 21.
 καὶ γάρ ὁ Ρωμ. 74, 50.
 καὶ γάρ περὶ 3, 48.
 καὶ γάρ πέφυκε 122, 9.
 καὶ γάρ τ' ἡγύκομεν 124, 4.
 καὶ γάρ τις 124, 26.
 καὶ γάρ τοντε 2, 48.
 καὶ γίγνον μὲν 46, 55.
 καὶ η τῶν ὀρῶν 5, 66.
 καὶ θεᾶ μὲν 1, 77.
 καὶ ἐππαρχεῖν 54, 29.
 καὶ κεραμεὺς 38, 25.
 καὶ κλείεθ' 6, 28.
 καὶ κτῆμα 75, 2.
 καὶ λέγειν αὐτὸν 54, 26.
 καὶ λόγος δὲ 48, 60.
 καὶ μὲν δὴ 64, 39.
 καὶ μὲν δὴ ἔφη 48, 68.
 καὶ μὴ θεομ. 108, 46.
 καὶ μὴ τι θαυμ. 91, 28.
 καὶ μηδεὶς οἰεσθω 9, 28.
 καὶ μην ἀριθμὸν 80, 1.
 καὶ μην ἐγώ 43, 9.
 καὶ μην εἰ δεῖ 47, 10.
 καὶ μην ίσον γ' 74, 24.
 καὶ μην οἶνοι τε 21, 16.
 καὶ μην ὅσοι 6, 22.
 καὶ μην οὐδὲν 5, 72.
 καὶ μην πόθεν 121, 18.
 καὶ μην συνῳδά 85, 20.
 καὶ μην τό γε ἄκ. 6, 41.
 καὶ μην ὁ 50, 16.
 καὶ νομίσατε 54, 35.
 καὶ νῦν ἐφέλκετε 98, 4.
 καὶ νῦν παραινῶ 71, 7.
 καὶ νῦν τὰ δ. 111, 3.
 καὶ ὁ Νικομάχ. 54, 30.

καὶ ὁ Σωκράτης 9, 59. 21, 21.
 καὶ οἱ φυγῆς 46, 44.
 καὶ οἰκίας δὲ 85, 22.
 καὶ ὄλως ἄπιστον 49, 15.
 καὶ ὅπότ᾽ ἀν 4, 55.
 καὶ ὅτε ἀν λέγης 3, 94.
 καὶ οὐδὲν οἷμαι 29, 101.
 καὶ οὐκ ἀν αἰσχ. 21, 25.
 καὶ σώφρων 106, 9.
 καὶ τὰ ἀγαθά 21, 18.
 καὶ τι ἔπος 36, 6.
 καὶ τόδε Φωκυλίδου 73, 60.
     87, 2.
 καὶ τοῖς σκέλεσι 110, 23.
 καὶ τοῦ μὲν ἐν 35, 2.
 καὶ τοὺς θανόντας 125, 7.
 καὶ τοὺς καλοὺς 66, 7.
 καὶ τοὺς ὄδυρμοὺς 108, 84.
 καὶ τοὺς πονηροὺς 44, 4.
 καὶ τοῦτο σον 48, 69.
 καὶ τοῦτον ἡμᾶς 72, 2.
 καὶ τούτου τούτου 49, 42.
 καὶ τῶν ἔξωθεν 101, 28.
 καὶ τῶν παλαιῶν 81, 3.
 καὶ τῶν τοιούτων 102, 7.
 καὶ ὑποδήματα 3, 44.
 καὶ φύσει πῶς 63, 17.
 Κάικες 100, 17.
 καινοὺς πορέζου 28, 11.
 καίπερ γέρων 115, 16.
 καίτοι ἔγωγε 29, 74.
 καίτοι κακοῦ 48, 14.
 καίτοι καλοῦσιν 6, 12.
 καὶ τοι λογίζομ' 73, 40.
 καίτοι περί 115, 28.
 καίτοι ποτ᾽ εἰ 121, 12.
 καιρῷ τιθέμενον 12, 11.
 κακά οὐρδεα 10, 45.
 κακὰ μείζω 24, 8.
 κακεῖνο ἐκλογίσασθε 43, 87.
 κακή μὲν ὄψις 8, 10.
 κακῆς αἴπ' ἀρχῆς 4, 11.
 κακίας αὐτῶν 2, 35.
 κακιστον ἔλεγε 46, 78.
 κακίων ἄλοχος 73, 28.
 κακοὶ γάρ εὐ 45, 14.
 κακοὶ γίνονται 4, 56.
 κακοῖς τὸ κέρδος 10, 26.
 κακόν γε Θυητοῖς 52, 1.
 κακὸν γυναικα 71, 3.
 κακόν ἔστι δούλῳ 62, 29.
 κακὸν οὐδὲν 5, 80.
 κακόν τι βουλ. 97, 3.
 κακὸν τὸ κενθεῖν 12, 3.
 κακὸς γάρ δστις 62, 1.
 κακὸς δεσμὸς 1, 55.
 κακουργότερον 42, 2.
 κακῶν ἀπέστω 120, 16.
 κακῶν γυναικῶν 74, 25.
 κακῶς δ' ὄλοιντο 49, 3.
 κάλλιον ὡ 16, 9.
 Καλλιόπη τ' 48, 12.
 κάλλιστα γάρ δὴ 1, 92.
 κάλλιστον 108, 8. 15.
 καλόν γ' ἀληθῆς 13, 8.
 καλόν γε βασιλεὺς 48, 7.
 καλὸν δ' ἔξω 58, 4.
 καλὸν δὲ καὶ 29, 24.
 καλὸν ἐπὶ μὲν 3, 86.
 καλὸν μὲν δῆμας 68, 5.
 καλὸν μὲν αὐν 12, 4.
 καλὸν οἱ οὐροὶ 44, 8.
 καλὸν πρὶν 58, 12.
 καλὸν φρονεῖν 22, 23.
 καλῶς δὲ καὶ 43, 130.
 καλῶς δέ μοι 44, 34.
 καλῶς ἔφη 61, 5.
 καλῶς πένεσθαι 97, 1.
 κάμνουσι γάρ 110, 7.
 κάν δούλος 62, 28.
 κάν εὐτυχῆ 105, 27.
 κάν ἥδονῆ 5, 76.
 κάν σφόδρα 3, 4.
 κάν ταῖς απορίαις 37, 12.
 Καρφεάδης 82, 18. 119, 19.
 κατ' ὄφανὸν 73, 54.
 κατά γε τὴν 104, 26.
 κατὰ δὲ ζωῶν 44, 16.
 κατὰ δὲ ταυτὰ 101, 26.
 κατὰ δὴ τὸν 60, 7.

κατὰ Κελαινὸς 7, 69.
 κατὰ πόλιν ἄρε 21, 5.
 καταφαύει τῶν 92, 12.
 κατθανεῖν δὲ 118, 8.
 κατθανοῖσα δὲ 4, 12.
 κάτοπτρον εἰδανεῖς 18, 23.
 Κάτων γέροντι 116, 46.
 Κάτων ὁ πρεσβ. 6, 54.
 Κάτων τοὺς 6, 56.
 Καυσιανὸι 120, 24.
 κεῖνος μὲν 4, 22.
 κεκλημένων 104, 4.
 κέκτησο δὲ 9, 5, 94, 6.
 Κέλτοι 7, 40.
 κενὸν θανόντος 125, 3.
 κενὸς ἐκείνου 82, 6.
 κέρδη τοιαῦτα 94, 3.
 κέρδος αἰχρὸν 10, 49.
 κήδεια μὲν 124, 30.
 κῆδος καθ' 70, 3.
 κηρύσσεται 2, 12.
 Κηφισόδωρος 29, 98.
 κιξάλλην 44, 19.
 Κλοι τοὺς 123, 12.
 Κλεάνθης ἔλεγεν 6, 37.
 Κλεάνθης ἔρωτ. 82, 9, 94, 28.
 Κλεάνθης ἔφη 4, 90, 28, 14.
 Κλεάνθης, ὑπὸ 7, 54.
 Κλείταρχος 53, 13.
 Κλειτόμαχος 7, 55, 82, 14.
 Κλεόβουλος 70, 16.
 Κλεόστρατος πρὸς 34, 17.
 κλέπτων δὲ ὅτι ἀν 24, 4.
 κλεπτὴ μὲν 10, 75.
 κοινὸν ἀγαθὸν 43, 23.
 κόλασε τὰ 1, 50.
 κομίζετε εἰσω 85, 6.
 κομψὸς στρατιώτης 53, 6.
 κόρης ἀπολλαττ. 68, 7, 77, 8.
 Κόρισκος 7, 53.
 κόρος δὲ πάντων 63, 2.
 κόσμος δὲ σιγῆς 36, 10.
 κόσμος ἐστὶν 74, 48.
 κόσμος ὀλιγομ. 74, 38.
 Κότυς ὁ τῶν 48, 45.
 κούκοιος ὅτι 43, 6.
 κουφοτέρως 113, 6.
 κρατεῖ ἥδοντις 17, 18.
 Κράτης ἀπεικαζε 4, 52.
 Κράτης εἰς 5, 52.
 Κράτης ἰδὼν 6, 39.
 Κράτης οὐ τῷ 97, 27.
 Κράτης πρὸς νέον 14, 20.
 Κράτης τα τῶν 15, 10.
 Κράτης τοὺς 14, 16.
 κράτιστον μὲν 48, 39.
 κρεῖσσον γὰρ 62, 11.
 κρεῖσσον δὲ 9, 8.
 κρείσσων γάρ 10, 18.
 κρείσσων δὲ βαιός 94, 2.
 κρείττον γὰρ 97, 2.
 κρείττον δὲ ἐλέσθαι 12, 15.
 κρείττον δλλύ' 94, 11.
 κρείττον σιωπᾶν 32, 7.
 κρείττω πρὸς εὐδ. 94, 16.
 κρέσσον ἀρχεσθαι 44, 14.
 κρέσσον γὰρ οἴκ. 38, 22.
 κρέσσον τὰ 13, 26.
 κοίνει τις αὐτὸν 22, 6.
 Κροῖσος δὲ 105, 63.
 κρυπτεῖν ἀμαθίην 3, 82.
 κτείνειν χοὴ τὰ 44, 17.
 κτηνέων μὲν εὐγ. 86, 18.
 Κνάνιτπος 64, 33.
 κυβερνήτου μὲν 3, 40.
 κύδιον βροτοῖς 72, 14.
 κύνα μὲν χαλεπὸν 84, 18.
 κύνας μὲν δὴ 70, 9.
 Κύπρις γὰρ οὐ 68, 5.
 Κύπρις γὰρ οὐδὲ 64, 8.
 Κύρον ἀγαθὸς μὲν 37, 3.
 Κύρος ἐστι 29, 73.
 κωφὴν γὰρ δὴ 125, 1.

1.

λάθα Πιερίδων 26, 1.
 λάκαινα γυνὴ 7, 29.
 λακεδαιμονιοι 7, 67.
 λάκων 72, 15.
 λάμαχος 54, 45.

Λάμπις 29, 87.
 λαμπροὶ γάρ 97, 5.
 λαμπροὶ δ' ἐν αἰχ. 45, 13.
 λαμπρῶς ξνιοι 15, 4
 Λᾶσος 29, 70.
 λέγεις ἀ δὲ 10, 6.
 λέγει δὲ τὰς 100, 25.
 λέγει Αημάρατος 7, 58.
 λέγει που ὁ 109, 10.
 λέγεται δὲ καὶ 101, 8.
 λέγεται δὲ τοῦδ' 44, 47.
 λέγεται μὲν εἶναι 46, 77.
 λέγομεν τοίνυν 43, 123.
 λέγοντι δέ τινες 29, 77.
 λέγω γάρ δὴ 31, 18. 47, 23.
 λέγω δὲ ταῦτα 43, 64.
 λέγω τοίνυν 45, 31.
 Λεωνίδης ἀκούσας 7, 46.
 λήθη τῶν ίδιων 4, 72.
 ληθῆν τε καὶ 26, 3.
 ληστοὶ 118, 2.
 ληρεῖς ἐν οὐ 36, 5.
 λιτὸς γενόμενος 38, 6.
 λόγος μὲν ξοτ' 105, 38.
 λόγων ἀπορρήτων 41, 7.
 λόγων δὲ κονφ. 19, 7.
 λοιμοῦ καταπόντος 7, 70.
 λοιπὸς δὲ ἄρχων 44, 55.
 Λυδία μὲν γάρ 11, 7.
 Λυκόδημας 100, 15.
 Λυκοῦργος 54, 59.
 Λυκοῦργος ὁ νομ. 37, 24.
 Λυκοῦργος πρὸς 35, 9.
 λύπαι γάρ 99, 10.
 λύπει με 62, 5.
 λύπη γάρ δργὴ 99, 2.
 λύπη μάλιστα 99, 15.
 λύπη μανίας 99, 9. 27.
 λύπη μὲν 109, 7.
 λύπη τε μακράν 3, 39.
 λύπην ἀδέσπ. 108, 67.
 λυπηρὸν ἀνθ. 99, 32.
 λυπουμένω 112, 13.
 Λυσίμοχος 47, 19.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην 6, 30.
 ματιόμεθα πάντες 20, 4.
 μακάριος 59, 18. 69, 5. 75, 1.
 103, 7.
 μακάριος ὅστις 39, 13.
 μακάριος ὅστις οὐσ. 94, 7.
 μάλιστα δ' ἀν 97, 34.
 μάλιστα δὲ νό. 31, 11.
 μάλιστα προμελεῖσθαι 3, 93.
 μᾶλλον ἄξιον 46, 72.
 μᾶλλον εὐλαβοῦ 51, 28.
 μᾶλλον τήρει 41, 10.
 μάρτυς δ' ἄριστος 46, 68.
 μάστιγος οὐσῆς 27, 7.
 μάτην ἄρ' οἱ 119, 1.
 μάτην δὲ θν. 77, 11.
 μέγα γάρ δυσῶπ. 85, 12.
 μέγα τὸ ἐν 108, 68.
 μέγα φρονῶν 48, 54.
 μεγάλα γάρ πρήγματα 7, 33.
 μεγάλη τυραννίς 67, 1.
 μεγάλην παιδείαν 19, 8.
 μεγαλόθυμοι 20, 48.
 μεγαλόσπλαγχνος 20, 30.
 μεγαλοψυχίη 108, 69.
 μεγίστη δὲ φύλα 25, 4.
 μέγιστον ἀγαθὸν 37, 8.
 μέγιστον ἄρ' ἦν 90, 6.
 μέγιστόν ἐστιν 113, 13.
 μεθύνων κυβερνήτης 18, 29.
 μείζω τὰ κ. 108, 83.
 μειράκιον 79, 39.
 μειράκιον οῦ μοι 38, 29.
 μελέτω σοι 5, 99.
 μέλλει μέν που 124, 3.
 μέλλοντ' 102, 2.
 μέμνησο μέντοι 17, 11.
 μεμφομένης 76, 14.
 Μενέδημος 5, 123.
 Μενέλαε μὴ 125, 18.
 Μένων δ' ὁ Θετταλὸς 2, 45.
 μέρος μέντοι 6, 61.
 μετά γε μὴν 44, 56.
 μετὰ τῆς ἴσχύος 48, 24.

μετὰ τὸ θεῖον 79, 45.
 μετὰ τὸν περὶ 39, 34. 79, 53.
 μετὰ τοῦτο δὲ 43, 144.
 μεταβαλλομένου 108, 14.
 μεταξὺ ἔχθρῶν 46, 83.
 μέτειμι δὲ 115, 26.
 μέτεστι τοῖς 62, 20.
 μετίωμεν δὴ 81, 19.
 μετρίων 72, 18.
 μέτρον ἄριστον 8, 79.
 μέτρον ἔστω 5, 93.
 μέτρον κτήσεως 95, 13.
 μέχρις τεῦ 51, 19.
 μὴ γὰρ δὴ οὖν 9, 26.
 μὴ δ' ἡ βία 9, 7.
 μὴ δαπανᾶν 15, 7.
 μὴ δέ ποτ' οὐλ. 112, 7.
 μὴ δὴ κόρη 74, 14.
 μὴ δῆτ' 105, 18.
 μὴ ἐκπληττώμεθα 43, 117.
 μὴ ἐν πολλοῖς 35, 8.
 μὴ θέλει ἐπιτ. 48, 15.
 μὴ κακὰ κερδαίνειν 10, 12.
 μὴ κάμνε 39, 2.
 μὴ καταφρόνει 116, 35.
 μὴ λανθανέτω 74, 63.
 μὴ μοι γένοιτο 93, 5.
 μὴ μοι κρυφαῖον 41, 3.
 μὴ μοι ποτὲ εἴη 93, 6.
 μὴ μοι προτείνων 111, 2.
 μὴ μόνον δὲ 47, 18.
 μὴ νεῦκος ὡς 44, 2.
 μὴ νομίσητε 38, 16.
 μὴ ὄμμακαν 74, 3.
 μὴ οὖν θέλει 108, 3.
 μὴ οὔτω τὰ 1, 51.
 μὴ παιδὶ μάχαιραν 43, 136. 92,
     11.
 μὴ πάντ' ἔρεννα 41, 4.
 μὴ πάντοθεν 16, 8.
 μὴ οἱ μικροῖς 20, 8.
 μὴ πίναιξ 5, 112.
 μὴ πλουσίον 91, 18.
 μὴ πλουτὸν 5, 4. 93, 9.
 μὴ παθ' ὅν 108, 83.
 μὴ ποτὲ ἐπαινέσσης 3, 28.
 μὴ πρότερον ἐτέρω 9, 42.
 μὴ σκυθρωπὸς 112, 3.
 μὴ σπεῖρε 70, 2.
 μὴ σπεῖρε πολλοῖς 109, 2.
 μὴ συγκεφάσας 5, 97.
 μὴ τὴν κακίαν 1, 41.
 μὴ τὴν τεκοῦσαν 74, 21.
 μὴ τις προδότας 6, 45.
 μὴ τις τιμάτω 64, 16.
 μὴ τοῖς ἐξ Εὐβ. 46, 82.
 μὴ τοὺς μὲν ἄ. 48, 37.
 μὴ τοῦτο βλέψῃς 52, 9.
 μὴ φεῦγε πεν. 97, 30.
 μὴ φθονεῖτε 38, 40.
 μὴ ὡν ἄνοσον 1, 71.
 μηδὲ γυνὴ 85, 3.
 μηδὲ ἔξεῖναι 44, 50.
 μηδὲ λέπχης μ' 43, 8.
 μηδέ μοις ἄκλανστος 122, 3.
 μηδὲ τῷ τεθ. 125, 11.
 μηδεὶς ἀπειρος 63, 8.
 μηδὲν ἀποκρύπτεσθε 24, 10.
 μηδὲν θρασύνον 69, 16.
 μηδέν με δόξῃτε 17, 15.
 μηδέν τι μᾶλλον 46, 46.
 μηδένα δυνατὸν 79, 18.
 μηδενὶ συμφορὰν 112, 9.
 μηδενὸς οὔτεως 35, 10.
 μηδέποτε οὐλομένην 96, 18.
 μηδέποτε γημ. 68, 10.
 μηδέποτε δούλον 6, 23.
 μηδέποτε ἐπὶ 108, 79.
 μηδέποτε μηδὲν 24, 9.
 μηδέποτε μηδένα 44, 45.
 μηδέποτε πείραν 114. 4.
 μηποτέ μοι πεν. 96, 15.
 μηποτε πρὸς 40, 8.
 μήπω μέγ' 105, 21.
 μητ' εὐτυχοῦσα 110, 5.
 μῆτερ φρονῶν 39, 22.
 μῆτηρ μὲν τ' 76, 6.
 Μητροκλῆς τὸ 116, 48.
 μία γὰρ ἀρετὰ 48, 65.
 μίκρη ἄν θέλ. 97, 11.

μεκρά γε 4, 40.
 μεκράν φασί 18, 24.
 μίσει τοὺς 14, 15.
 μισῶ 73, 31.
 μισῶ δ' ὅτε ἂν 54, 14.
 μισῶ πονηρὸν 2, 5.
 μισῶ τύχην 16, 2.
 μνῆμα τόδ' 9, 24.
Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς 9, 25.
 μόνον δ' ἂν αὐτὰ 87, 5.
 μόνον σὺ θυμοῦ 46, 14.
 μόνος ἴστη 64, 2.
 μόνος θεῶν 118, 1.
 μόνω τῷ λόγῳ 3, 43.
 μορφὰ 65, 4.
 μορφὰς ἀτερπεῖς 90, 9.
 μούνη δ' αὐτόθι 110, 6.
 μοῦνοι θεοφιλέες 9, 32.
Μουσώνιος ἔλεγεν 6, 35.
 μοχθεῖν ἀνάγκη 29, 9.
 μοχθεῖν ἀν. τὰς 108, 19.
 μοχθῆρόν ἔστιν 71, 1.
 μόχθου γάρ οὐδεὶς 29, 37.
 μῦθός τις 108, 59.
 μωμεομένων φλ. 38, 46.
 μῶρα 4, 24.

N.

Ναυκράτης ὁ σοφὸς 20, 64.
 ναῦν, τοι μὲν 43, 3.
 ναῦς ἡ μεγίστη 59, 13.
 νεανίαν γάρ 51, 4.
 νεανίας γάρ 51, 14.
 νεανίας τε καὶ 52, 4.
 νεανίας τις 79, 51.
 νείκη γάρ 54, 19.
Νεῖλος 100, 16.
 νέοις δὲ ζηλωτ. 115, 18.
Νεοπτόλεμον 98, 70.
 νέος δ' ἀπόλλυθ' 120, 13.
 νέος πόνοις 52, 5.
 νέος φιλοδοξῶν 52, 7.
 νεότης μὲν 52, 2.
 νευρορράφοις γάρ 43, 115.
 νέων γάρ ἀνδρῶν 52, 6.

νῆ τὴν Ἀδηνᾶν 37, 18.
 νῆ τον Δία 97, 18.
 νηπιοι οὐδέ 10, 11.
 νικῆ γάρ ἡ 19, 10.
Νίκιας οὐτως 29, 85.
Νίρευς 65, 3.
 νόει καὶ 3, 29.
 νόμιζε μηδὲν 105, 52.
 νόμιζε τὴν 3, 54.
 νόμιζε τῶν 48, 36.
 νομέως ὁμοίως 43, 61.
 νόμοις γυναικῶν 68, 12.
 νόμοις δὲ δοκοῦσι 48, 74.
 νόμοις δὲ ὡς ἔοικεν 44, 60.
 νόμοις ἔπειθαι 43, 25.
 νόμος γονεῦσιν 79, 26.
 νόμος ποτὲ ἀνθρώπου 43, 132.
 νόμου θείου 2, 23.
 νόμῳ καὶ ἔρχοντι 5, 23.
 νόσημ' ἔρωτος 64, 13.
 νόσοι δὲ θνητῶν 100, 4.
 νόσον μὲν ψυχῆς 4, 99.
 νόσον πολὺ 99, 6.
 νόσος δειλοῖσιν 8, 18.
 νόσος οἴκου 104, 21.
 νοσοῦντος δίαιτα 4, 120.
 νοῦν χρὴ 66, 1.
 νοῦς ὁρῇ 4, 42.
 νοῦσος ὑγείην 3, 84.
 νῦν δ' αἰεὶ 104, 11.
 νῦν δ' ἂν τις 92, 7.
 νῦν δ' οἶνος 18, 20.
 νῦν δ' οὐδὲν 68, 19.
 νῦν δὲ ἡ πον 4, 114.
 νῦν δὲ ὄπερ 43, 54.
 νῦν δὴ ἐγὼ 2, 13.
 νῦν ἔγνων 64, 23.
 νῦν δοι πρὸς 20, 18.

Ξ.

ξεῖν' ἄγε δὴ 18, 22.
 ξεῖνε ὁ τι δεῖ 107, 10.
 ξεῖνε Σπαρτιῆτα 19, 19.
 ξενιτείη 40, 6.
Ξενοκράτης 104, 24.

Σενοκράτης δι. 33, 11.
 Σενοκράτης εἴ. ποτε 17, 25.
 ξένος ἀνήρ 9, 37.
 ξένου τινὸς 3, 65.
 Σενοφῶν 117, 6.
 Σενοφῶν ὁ 48, 18.
 Σενοφῶντι 108, 63.
 Σενοφῶντι ἐν Σ. 7, 49.
 Σέρξης μετὰ 7, 63.
 ξυνόν δ' ἐσθὸν 51, 5.
 ξυνουσία ἀποτλητή 6, 57.

O.

ὁ Ἀγριππῖνος 48, 44.
 ὁ αὐτὸς τοὺς 4, 111.
 ὁ αὐτὸς τούτους 43, 85.
 ὁ βίος 3, 91.
 ὁ Βοιώτιος 115, 24.
 ὁ βούλεται 23, 4.
 ὁ γάρ ἀμφοτέρων 49, 26.
 ὁ γάρ καλεῖται 26, 6.
 ὁ γάρ Λυκοῦργος 44, 25.
 ὁ γάρ οἵς ἂν 2, 25.
 ὁ γάρ τὸν ἴδιον 15, 2.
 ὁ γάρ φρονῶν 3, 17.
 ὁ γάρ χρόνος 116, 31.
 ὁ γέρων νέος 115, 21.
 ὁ δ' αὐτὸν θάνατος 118, 6.
 ὁ δ' αὐτὸν Σωκράτης 19, 18.
 ὁ δ' εἰπε πρός 85, 1.
 ὁ δ' ἐπ' ἄκρον 103, 22.
 ὁ δ' ἔστιν ὄντως 5, 65.
 ὁ δ' ἡδικηώς 105, 28.
 ὁ δ' ἡδὺς 8, 13.
 ὁ δ' ἡσυχος 48, 3.
 ὁ δ' ὄλβος ἀδ. 94, 5.
 ὁ δὲ Ἀριάβανος 54, 31.
 ὁ δὲ δεινότατον 63, 30.
 ὁ δὲ ἐκ φιλος. 46, 99.
 ὁ δὲ Λυκοῦργος 44, 24.
 ὁ δὲ μοι δοκεῖ 84, 21.
 ὁ δὲ Σωκράτης 1, 100.
 ὁ δὲ τὰς ἡσ. 58, 3.
 ὁ δεύτερος πλοῦς 59, 9.
 ὁ δῆ νόδος 77, 9.

ὁ διδούς τὸν ὄρ. 27, 8.
 ὁ Διογένης 6, 3, 18, 27, 17, 16.
 29, 92.
 ὁ δισάδελφον 84, 10.
 ὁ ἔδησεν ἡ 118, 19.
 ὁ ἐλλέβορος 82, 16.
 ὁ ἔρως οὐτε 64, 82.
 ὁ εὐγενῆς 67, 25.
 ὁ Ζήνων ἡταῖτο 6, 34.
 ὁ Ζεὺς κολαστῆς 22, 18.
 ὁ θάνατος διπλοῦς 118, 32.
 ὁ θάνατος οὐδὲν 118, 30.
 ὁ θυμὸς ἀλγῶν 20, 39.
 ὁ θυμός ἔστι 20, 65.
 ὁ Καλλίας 84, 8.
 ὁ κοινὸς λαρρός 124, 21.
 ὁ λόγος ἡμῖν 93, 27.
 ὁ λόγος ὥσπερ 81, 13.
 ὁ μέγας δὲ 51, 22.
 ὁ μὲν γάρ ἀλαζῶν 22, 44.
 οἱ μὲν γαρ οὐν 64, 30.
 ὁ μὲν δειλὸς 4, 57.
 ὁ μὲν δειλὸς καθ' 4, 115.
 ὁ μὲν Ἐπίχαρμος 91, 29.
 ὁ μὲν ὄλβιος 105, 17.
 ὁ μὲν οὖν εἰπών 29, 79.
 ὁ μὲν Πρωτεὺς 4, 66.
 ὁ μὲν χειμῶν 117, 7.
 ὁ μέντοι ἄρτι 43, 153.
 ὁ μὲν οἶνος 94, 12.
 ὁ μὴ δουλεύσας 62, 50.
 ὁ μὴ τέρεων 4, 39.
 ὁ μηδὲν ἀδικῶν 9, 16.
 ὁ νόμος βούλεται 43, 33.
 ὁ πάντα βούλ. 98, 19.
 ὁ πένης 103, 13.
 ὁ Πλάτων 74, 43.
 ὁ πλεῖστα πρ. 58, 5.
 ὁ πλεῖστον οὐν 3, 6.
 ὁ πλοῦτος 5, 86.
 ὁ πλούτος ἔστι 97, 8.
 ὁ πολὺς ἄκρ. 18, 4.
 ὁ προκαταγιγνώσκων 46, 7.
 ὁ πρώτος εὐρῶν 61, 1.
 ὁ Ρωμαῖος 74, 45.

ὁ Σκιπίων 37, 35.
 ὁ σκληρότατος 83, 4.
 ὁ συνιστορῶν 24, 3.
 ὁ Σωκράτης 5, 34. 56, 16. 123, 10.
 ὁ τάς φικνᾶς 58, 10.
 ὁ τοῖς παροῦσι 108, 65.
 ὁ τοῦ φιλαργύρου 16, 26.
 ὁ τραχύτατος 2, 10.
 ὁ τρόπος ἀνθρώποις 37, 16.
 ὁ τύφος ὥσπερ 22, 41.
 ὁ τύγη 1, 46.
 ὁ τῶν γεωργῶν 57, 1.
 ὁ τῶν φιλαργύρων 16, 27.
 ὁ ἀπέρι μικρῶν 20, 51.
 ὁ φθονερὸς 38, 11.
 ὁ φθονέων 38, 47.
 ὁ φθόνος ἐν 38, 1.
 ὁ φθόνος ὥσπερ 38, 36.
 ὁ φόβος ὅτι ἀν 8, 21.
 ὁ φρόνιμος 3, 73.
 ὁ χρηστὸς 37, 6.
 ὁδὸν μὲν τὴν 3, 42.
 ὁδυνηφόνη ἐστιν 75, 8.
 ὁδεν-ἄριστα 101, 12.
 ὁδεν δὲ νικᾶν 4, 32.
 ὁδεν δεῖ τὰν 48, 62.
 ὁδεν εὖ μὲν ὁ 40, 3.
 ὁδεν καὶ οὐκ 67, 23.
 ὁδεν οὐ περὶ 101, 11.
 ὁδεν οὐκ ἀτυχίαν 1, 80.
 ὁδεν τὴν λειπομένην 5, 60.
 οἱ ἀγαθοὶ οὐκέται 62, 42.
 οἱ ἀδελφοὺς παρ. 84, 6.
 οἱ ἄρτι ἐκ φιλ. 79, 44.
 οἱ γὰρ κακοὶ 4, 23.
 οἱ γὰρ Κύπτοι 63, 3.
 οἱ γὰρ μετὰ 38, 44.
 οἱ γὰρ στένοντες 22, 15.
 οἱ δὲ βασιλεῖς 44, 42.
 οἱ δὲ ἐργαζόμενοι 10, 40.
 οἱ δὲ ναραθέται 75, 15.
 οἱ δελφῖνες 14, 10.
 οἱ δραπέται 4, 58.
 οἱ ἐκούσιοι πόγοι 29, 63.

οἱ ἐν διαλεκτικῇ 82, 7.
 οἱ κακοὶ ἴόντες 43, 45.
 οἱ κράτιστοι τῶν 36, 29.
 οἱ Λάκωνες 39, 27.
 οἱ μάταιοι τῶν 4, 105.
 οἱ μὲν ἀκρατεῖς 4, 108.
 οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ 9, 58.
 οἱ μὲν γὰρ κακ. 97, 9.
 οἱ μὲν λύκοι 14, 23.
 οἱ μὲν ἔνοι 4, 63.
 οἱ μὲν οὖν 44, 22.
 οἱ μὲν τοίνυν 47, 12.
 οἱ μὴ κολάζοντες 46, 112.
 οἱ νεώνητοι 20, 59.
 οἱ νόμοι χάριν 43, 139.
 οἱ ὄρθως φιλοσοφοῦντες 8, 21.
 οἱ Περσῶν βασ. 44, 41.
 οἱ πλέονες 87, 11.
 οἱ πλευνες τῶν 4, 104. 10, 33.
 οἱ πολλοὶ τοῖς 27, 13.
 οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων 23, 14.
 οἱ φήτορες 54, 43.
 οἱ τὰς ὄφρυς 22, 9.
 οἱ τὰς πόλεις 45, 4.
 οἱ τὰς τέχνας 61, 4.
 οἱ τε φαυλότεροι 43, 59.
 οἱ τέττιγες 5, 102.
 οἱ τὸ σῶμα 4, 95.
 οἱ τῶν φειδωλῶν 16, 17.
 οἱ ὑψηλοὶ 101, 18.
 οἱ φειδωλοὶ 16, 16.
 οἱ φιλόσυφοι 55, 5.
 οἱ χρηστοὶ π. 84, 11.
 οἴλα δῆ 102, 3.
 οἴδ' ἀλλὰ 114, 7.
 οἴδα δέ ποτ 9, 60.
 οἴκετον 67, 11.
 οἴκετός ἀνθρώποις 43, 21.
 οἴκετησιν ὡς 62, 45.
 οἴκητον ἀλευθερίης 13, 40.
 οἴκοι μένειν 39, 11. 14. 53, 1.
 οἴκοφθόρον 67, 8.
 οἴκτρότατον 107, 2.
 οἴμοι θανοῦμαι 38, 20.
 οἴμοι τάλας 107, 5.

οῖμοι τις ἀλ. 114, 8.
 οῖμοι τὸ θυρ. 99, 3.
 οἶνοβαρέω κεφαλὴν 18, 17.
 οἶνος δὲ πολύφρονα 18, 18.
 οἶνος πινόμενος 18, 12.
 οἶνος τὰς 56, 17.
 οἶνός τοι πνυθ 18, 3.
 οἶον ὅτε τέτταρα 3, 70.
 οἶον τὸ γενέσθαι 76, 8.
 οἶσθα γὰρ οἶος 73, 37.
 οἶσθα μὲν οὖν 84, 24.
 οἶσιν ἡδονὴν 112, 10.
 οἶσιν ὁ τρόπος 37, 26.
 οἶκνῶ δὲ μορθῶν 29, 16.
 οἶκόσων λόγους 3, 81.
 οἶκωπτερ περὶ 44, 18.
 οἶβριοι οἱ φ. 63, 28.
 οἶβριος φ 103, 2.
 οἶβρον ἐπικλ. 103, 1.
 οἶλγοι γὰρ ἐσθοὶ 51, 9.
 οἶλγαις πόνοις 48, 56.
 οἶλγον ἄλκιμον 54, 10.
 οἶλγους ἐπανιῶ 51, 12.
 οἶλγων οἱ αὐγ. 37, 21.
 οἶλοιδ' ὁ τοῖς 38, 7.
 οἶλοισθε μασῶν 73, 3.
 οἶλως δὲ οὐδὲν 48, 57.
 οἶλως δὲ περὶ 86, 24.
 οἶλως τὰ κρ. 22, 10.
 Οὐμβρικοὶ 7, 39, 10, 70.
 οἶμιλας δὲ 115, 3.
 οἶμοιδν ἀψιθίου 13, 22.
 οἶμοιότατον 115, 7.
 οἶμοίως ἐπισφαλὲς 2, 40, 48, 71.
 οἶμοιογοῦνται 48, 62.
 οἶμως δ' θεστι 105, 41.
 οἶμως τὸ γ' 13, 14.
 οἶμως τὸ γε ἀδικεῖν 10, 27.
 οἶνοι θεοὶ 120, 8.
 οἶνειδος αἰσχρός 6, 26.
 οἶνόματι μεμπτὸν 77, 10.
 οἶνομάτων γὰρ 81, 15.
 οἶνος λύρας 4, 44.
 οἶντων δὲ παιδῶν 83, 21.
 οἶπερ ἐπιβάλλει 46, 87.
 οἶπερ φεύγεις π. 5, 108.
 οἶπλον τοι 3, 26.
 οἶπόσας δεῖ 1, 66.
 οἶπον γὰρ οἱ 43, 11.
 οἶπον δ' ύβριζεν 43, 17.
 οἶπον γυναικες 73, 58.
 οἶπον δὲ μη 43, 7.
 οἶπον τις ἀλγεῖ 99, 25.
 οἶπον τὸν ἀπὰ 120, 26.
 οἶπος δὲ καὶ τοῦτο 16, 25.
 οἶπως δὲ μη ἔτι 44, 26.
 οἶρᾶς δ' αἴλπτων 111, 9.
 οἶρα δὴ τὸ 104, 18.
 οἶρᾶς γοῦν 12, 24.
 οἶρᾶς τὰ ὑπερέχ. 22, 46.
 οἶρᾶς τοῦτον ὡς 43, 112.
 οἶρᾶς τυράννονος 105, 1.
 οἶρατε τὸν τ. 22, 13.
 οἶρατο γὰρ ἀνθ. 20, 26.
 οἶρη δὲ παλλοὺς 20, 16.
 οἶρη φιλούντων 63, 20.
 οἶρη γὰρ ὕστεις 20, 7.
 οἶρη δὲ φανήρ 20, 12.
 οἶρη παραλογισμὸς 20, 3.
 οἶρης κρατεῖν 19, 9.
 οἶρης ματαίος 20, 13.
 Ορέστα τλῆμον 24, 5.
 οἶρῶς μ'. ἐπήρον 3, 18.
 οἶροισι γάρ τοι 28, 1.
 οἶρον δ' οὐκ ἄδ. 27, 1.
 οἶρον ἐπακτὸν 27, 11.
 οἶρον δ' ὅς δὴ 28, 8.
 οἶρον παραίησαι 27, 12.
 οἶρος βέβαιος 27, 3.
 οἶρος γὰρ οὐδεῖς 28, 5.
 οἶρος ἐταίρας 28, 4.
 οἶρου δὲ προστ. 27, 6.
 οἶρους οὖς π. 28, 9.
 οἶρος γὰρ συμφαρέων 3, 35.
 οἶρος δὲ ἔστιν 1, 81.
 οἶρος ἔστι 100, 18.
 οἶρῶ γὰρ ἡμᾶς 22, 20.
 οἶρῶ γὰρ ὑμᾶς 98, 2.
 οἶρῶ δὲ τοῖς 105, 43.
 οἶρῶν Μεγαρέας 7, 47.

όρων ὁ Σωκρ. 22, 33.
 ὄρωσι δ' οἱ 92, 4.
 ὄς δ' ἀν ὑπερβάλλῃ 18, 14.
 ὄς δ' εἰδοίη 121, 35.
 ὄς δ' οὐτ' ἐρυθριὰν 32, 2.
 ὄς δὲ γυναικὶ 73, 38.
 ὄσα γαρ ἔσ 64, 125.
 ὄσα δὲ ὄργη 20, 70.
 ὄσαι δὲ ἐν αὐτρώποις 1, 99.
 ὄσοι ἀπὸ γαστρὸς 18, 36.
 ὄσοι γαμοῦσι 70, 4.
 ὄσοι γαρ εἰς 63, 22.
 ὄσοι γαρ τὰ καλῶς 38, 45.
 ὄσοι δὲ φιλοσ. 17, 5.
 ὄσοι τοῖς 2, 31.
 ὄσοι τοὺς ἀδικ. 46, 25.
 ὄσος τὸ κατέχειν 20, 19.
 ὄσσα δὲ δαιμ. 108, 27.
 Ὁστανης 47, 24.
 ὄστις γαμεῖν 68, 1.
 ὄστις γάρ αστῶν 22, 2.
 ὄστις γάρ αὐτὸς 24, 1.
 ὄστις γάρ ἐν 20, 33. 121, 21.
 ὄστις γάρ ἐπὶ 10, 7.
 ὄστις γάρ εὐ 54, 54.
 ὄστις γάρ ὄμν. 27, 4.
 ὄστις γάρ οὐκ 30, 3.
 ὄστις γενόμενος 68, 25.
 ὄστις γυναῖκαν 72, 11.
 ὄστις γυναικας 73, 9.
 ὄστις δ' ἀμειλικτ. 83, 3.
 ὄστις δ' ἐρυθριὰ 79, 7.
 ὄστις δὲ γεῦσον 96, 1.
 ὄστις δὲ διαβολαῖς 42, 6.
 ὄστις δὲ δούλῳ 62, 22.
 ὄστις δὲ ἐπέφρον 8, 14.
 ὄστις δὲ θυητῶν 116, 5. 118, 12.
 ὄστις δὲ ἴων 20, 66.
 ὄστις δὲ λύπας 99, 4.
 ὄστις δὲ πάσας 69, 9.
 ὄστις δὲ πράσσει 58, 1.
 ὄστις δὲ πρὸς 108, 13.
 ὄστις δὲ ποιεὶς 14, 2.
 ὄστις δὲ τόλμη 7, 8.
 ὄστις δὲ τοὺς 79, 2.

όστις δὲ τῶν 5, 53.
 ὄστις διαπλεῖ 59, 2.
 ὄστις δόμοις 16, 6.
 ὄστις ἐπιθυμῶν 6, 19.
 ὄστις ἥδεται 80, 8.
 ὄστις θέλεις 5, 110.
 ὄστις λόγους 41, 2.
 ὄστις νέμει 3, 20.
 ὄστις πένης ὡν 96, 6. 20.
 ὄστις στρατηγεῖ 54, 23.
 ὄστις σῶμα 18, 37.
 ὄστις τέχνην 61, 2.
 ὄστις τοι 4, 27.
 ὄστις τοῦ μὲν 2, 24.
 ὄστις ὑπέχει 10, 20.
 ὄστις φοβεῖται 79, 17.
 ὅτ' ἀν ἀμαρτάνῃς 1, 13.
 ὅτ' ἀν ἀτυχεῖν 108, 10.
 ὅτ' ἀν γαρ ἄλ. 69, 1.
 ὅτ' ἀν γάρ ἐλθῃ 55, 6.
 ὅτ' ἀν γάρ ἡδὺς 45, 5.
 ὅτ' ἀν γαρ ὄργη 46, 5.
 ὅτ' ἀν γυνὴ 68, 35.
 ὅτ' ἀν δ' ἐρῶντος 64, 18.
 ὅτ' ἀν δ' ἐρωτος 64, 1.
 ὅτ' ἀν δὲ κρηπὶς 75, 5.
 ὅτ' ἀν δὲ πρ. 90, 4.
 ὅτ' ἀν δέ τις 14, 26.
 ὅτ' ἀν δανείζῃ 2, 2.
 ὅτ' ἀν δὴ ἄρα 43, 96.
 ὅτ' ἀν ἔτερος 3, 23.
 ὅτ' ἀν εὐπορῶν 2, 3.
 ὅτ' ἀν ἡδονῆς 17, 20.
 ὅτ' ἀν η γέρων 121, 10.
 ὅτ' ἀν ἰδης 22, 5.
 ὅτ' ἀν κακοὶ 106, 3.
 ὅτ' ἀν κακος 45, 3.
 ὅτ' ἀν κλαιόντα 108, 78.
 ὅτ' ἀν οἱ δυνάμενοι 43, 46.
 ὅτ' ἀν πέρης 70, 5.
 ὅτ' ἀν τι πράττεις 7, 4.
 ὅτ' ἀν τις κακῶς 1, 53.
 ὅτ' ἀν τύχῃ 62, 6.
 ὅτ' ἀν φυσει 66, 2.
 ὅτε Κροῖσος 47, 20.

ὅτε μειράκιον 119, 14.
 ὅτεωρ χρήματα 76, 16.
 ὅτι ἀν ἀκριβ. 48, 40.
 ὅτι βασιλέως 47, 21.
 ὅτι ἡ ἀλήθεια 11, 24.
 ὅτι ἡ παραμυθία 113, 15.
 ὅτι μάταιος 1, 93.
 ὅτι μεγάλου καὶ 20, 52.
 ὅτι μὲν ἄπαντος 48, 64.
 ὅτι μὲν γάρ τὰ 49, 35.
 ὅτι μὲν οὖν 64, 41.
 ὅτι μισεῖσθαι μὲν 43, 50.
 ὅτι μοι δοκεῖ 46, 27.
 ὅτι ὁ ἀγαθὸς 1, 78.
 ὅτι ὁ Θάνατος 120, 35.
 ὅτι πάντα τὰ 29, 83.
 ὅτι παραπλησία 118, 28.
 ὅτι πλῶ ἔικε 97, 29.
 ὅτι πολίτης 38, 61.
 ὅτι τὰ σώματα 6, 42. 101, 24.
 ὅτι τὰς Μούσας 84, 12.
 ὅτι τῆς συγκρίσεως 121, 38.
 ὅτι τὸ κοινόν 120, 34.
 ὅτι τοιαύτη 108, 60.
 ὅτι τοίνυν κρητικ. 5, 64.
 ὅτι χωρὶς 84, 9.
 ὅτω γάρ ἀνδρὶ 103, 24.
 ὅτω μετὰ ἀνατ. 20, 67.
 οὐ γάρ ἀγνοεῖς 43, 41.
 οὐ γάρ ἀσύνετον 28, 10.
 οὐ γάρ δίκαιον 17, 2.
 οὐ γάρ ἔμὸν 11, 6.
 οὐ γάρ ἔσθιλα 125, 5.
 οὐ γάρ ἔστιν 58, 13.
 οὐ γάρ θέμις 98, 43.
 οὐ γάρ κατ' 51, 10.
 οὐ γάρ ὁ δουλ. 46, 49.
 οὐ γάρ Οδυσσεὺς 29, 55.
 ρὺ γάρ δύοισις 54, 83.
 οὐ γάρ οὐτως 97, 21.
 οὐ γάρ παρὰ 91, 8.
 οὐ γάρ ποτ' 74, 2.
 οὐ γάρ ποτ' ἀν 43, 5.
 οὐ γάρ τι μεῖζον 122, 2.
 οὐ γάρ τις 90, 3.
 οὐ γάρ τις ἀν δ. 49, 13.
 οὐ γάρ τις ἐπιχθ. 98, 26.
 οὐ γάρ το μη 15, 13.
 οὐ γάρ τὸ πλήθος 18, 5.
 οὐ γάρ ὑπερθεῖν 96, 3.
 οὐ δεῖ γάρ ἀδικεῖν 8, 11.
 οὐ δεῖ διαβολῆς 42, 1.
 οὐ δεῖ λέγειν 99, 17.
 οὐ δίκαιον οὔτε 46, 65.
 οὐ δοκεῖ μοι 76, 15.
 οὐ δύναμαι σοι 19, 11.
 οὐ ζῶσσν 4, 14.
 οὐ θαῦμός ἔλεξας 98, 47.
 οὐ θέμις ὡς 25, 23.
 οὐ θρηνητέον 124, 35.
 οὐ καλὸν ὡς 29, 53.
 οὐ κάμνει τὰ 29, 83.
 οὐ καταισχυνῶ 43, 48.
 οὐ κλαίω ξείνων 124, 11.
 οὐ λυποῦντα 83, 12.
 οὐ μακαριεῖς 116, 42.
 οὐ με τις 81, 4.
 οὐ μὲν γάρ 69, 6.
 οὐ μὲν γάρ τι 59, 1. 98, 51.
 οὐ μὲν δὴ κείνον 7, 12.
 οὐ μέν μοι 7, 15.
 οὐ μετανοεῖν 1, 14.
 οὐ μὴν φρονήσῃς³ 86, 4.
 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ 16, 22.
 οὐ μὴν οὐδὲ μετ' 19, 12.
 οὐ μόνον δὲ 47, 17.
 οὐ μόνον ὡς ἔοικεν, 18, 30.
 οὐ νέμεσις καὶ 12, 6.
 οὐ νῦν κατεῖδον 20, 35.
 οὐ νῦν με 36, 3.
 οὐ πανταχοῦ 121, 14.
 οὐ παντελῶς 44, 3.
 οὐ πάντες 69, 3.
 οὐ πάννυ 73, 59.
 οὐ πάννυ τι 61, 3.
 οὐ παύσομαι 81, 5.
 οὐ πενία λύπην 5, 90.
 οὐ πολὺν διάγ. 48, 14.
 οὐ ποτε δουλείη 62, 36.
 οὐ ποτε φήσω 68, 14.

οὐ πω λευγαλέον 56, 10.
 οὐ πώποτ' ἔξηλωσα 16, 7. 93,
     20. 123, 2.
 οὐ σὲ μάτην 91, 1.
 οὐ σωφρονίζειν 74, 18.
 οὐ ταυτὸν ὡ 121, 2.
 οὐ τῇ φρονήσει 3, 16.
 οὐ τῇ ἐμῆς 10, 2.
 οὐ τι μάλ 98, 55.
 οὐ τις αἰδοῖος 126, 4.
 οὐ τὸ ἔην 7, 44.
 οὐ τὸ πένεσθαι 95, 9.
 οὐ τὸ πλούσειν 94, 17.
 οὐ τοι ἀπ' ἀρχῆς 29, 41.
 οὐ τοι ἥν δ' ἔγω 43, 156.
 οὐ τοι θράσος 32, 5.
 οὐ τοι λειψανα 1, 2.
 οὐ τοι νομίζω 8, 6.
 οὐ τοι νόμισμα 1, 3.
 οὐ τοι ποθ' ἦξει 29, 25.
 οὐ τοι σίμφορον 71, 2.
 οὐ τοι τὰ χρήματ' 94, 9.
 οὐ τοι τὸ γῆρας 117, 2.
 οὐ τοῖς ἀθύμοις 8, 11.
 οὐ τοῖς γὰρ ὅμν. 27, 9.
 οὐ τοῖς πλέουσι 98, 20.
 οὐ τὸν κρατοῦντα 105, 20.
 οὐ τῶν κακούργων 46, 9.
 οὐ χαλεπὸν 113, 17.
 οὐ χρὴ δὲ 85, 7.
 οὐ χρὴ πανυψίον 48, 8.
 οὐ χρὴ πλι μικροῖς 74, 22.
 οὐ χρὴ ποδάκη 4, 15.
 οὐ χρη ποτ' 105, 3. 8. 62, 4.
 οὐδὲ ἀν σὺ φ. 73, 33.
 οὐδ' αὐ τοιαύτην 13, 3.
 οὐδ' ὑγιείας 101, 1.
 οὐδ' ὡς φετο 44, 13.
 οὐδὲ γὰρ οἱ 98, 15.
 οὐδὲ γὰρ περὶ 80, 15.
 οὐδὲ γὰρ τοῦτο 115, 17.
 οὐδὲ γε θᾶσσον 49, 44.
 οὐδὲ γε μοι δοκεῖ 43, 67.
 οὐδὲ γε ὀπότ' ἀν 1, 95.
 οὐδὲ εἰς οἰδειν 20, 10.
 οὐδὲ μάκαρ 98, 24.
 οὐδὲ τις ἐνόρκουν 2, 11.
 οὐδεὶς ἀν εἰποι 38, 16.
 οὐδεὶς γὰρ κολάξει 46, 92.
 οὐδεὶς γὰρ οὐτεως 55, 10.
 οὐδεὶς γὰρ ὡν δ 29, 32.
 οὐδεὶς γοῦν οὗτω 94, 29.
 οὐδεὶς ἀλεύθερος 6, 51.
 οὐδεὶς ἔπαινον 29, 31.
 οὐδεὶς ἐπι σμ. 108, 4.
 οὐδεὶς ἐπιλούτησε 10, 21.
 οὐδεὶς ἔνυνιδεν 4, 7.
 οὐδεὶς στρατεύσας 54, 13.
 οὐδεὶς τὰ πατ. 116, 26.
 οὐδεὶς τῶν ἀγ. 37, 4.
 οὐδεὶς φιλοχοήματος 3, 77.
 οὐδεμία γὰρ 12, 22.
 οὐδεμία μηχανὴ 46, 48.
 οὐδὲν ἀν εἴη 13, 17.
 οὐδὲν γαία 68, 9.
 οὐδὲν γὰρ ἄλγος 116, 28.
 οὐδὲν γὰρ ἄλλο 5, 125.
 οὐδὲν γὰρ καλὸν 74, 19.
 οὐδὲν διαβολῆς 42, 4.
 οὐδὲν ἐν ἀνθρ. 79, 1.
 οὐδὲν Κύρον' 20, 1. 67, 4.
 οὐδὲν μὲν συμβ. 48, 49.
 οὐδὲν μικρότερον 5, 117.
 οὐδὲν οὗτως τῶν 58, 63.
 οὐδὲν πέπονθα 108, 57.
 οὐδὲν τυράννουν 49, 1.
 οὐδὲν τῶν ἀνθ. 98, 67.
 οὐδένα θησαυρὸν 31, 16.
 οὐδένι φθονητέον 38, 58.
 οὐδενὸς χρὴ 29, 45.
 οὐδέποθ' ἔταιρα 73, 45.
 οὐδέποτ' ἀθυμεῖν 110, 2.
 οὐδέποτ' ἀληθὲς 83, 2.
 οὐδέποτ' εὐτυχίην 2, 15.
 οὐδέποτε λιμος 95, 16.
 οὐδ' ὁ αὐδηρὸς 4, 116.
 οὐδ' οἱ ἀμουσοι 4, 60.
 οὐθεὶς ἐπ' αὐτοῦ 23, 3.
 οὐθεὶς πενθερὸν 37, 1.
 οὐθεὶς πάποιε 121, 4.

οὐθὲν γένους 86, 10.
 οὐθὲν μη ἀυτοῦ 107, 1.
 οὐθὲν σιφης 33, 2.
 οὐκ ἄγαθὸν ποιν. 47, 1.
 οὐκ ἄγαμαι 105, 6.
 οὐκ αἰσχρὸν οὐδὲν 29, 56.
 οὐκ ἄμεινον 121, 32.
 οὐκ ἀν γένοιτ 116, 9.
 οὐκ ἀν γένοιτο 90, 10.
 οὐκ ἀν δυνατην 4, 50.
 οὐκ ἀν δύνατο 98, 5.
 οὐκ ἀν δύνατο μή 29, 23.
 οὐκ ἀν ἐκάλυπον 38, 57.
 οὐκ ἀν ποτ ἀνδρες 87, 6.
 οὐκ ἀν τις εἶπε 35, 7.
 οὐκ ἀνδρὸς δροι 27, 2.
 οὐκ ἀντιλέγοντα 82, 8.
 οὐκ ἀπεδίδρασκεν 29, 72.
 οὐκ ἄρα ἔδει 64, 43.
 οὐκ ἄρα τεχῶν 43, 147.
 οὐκ εἰδὼς ὅτι 43, 55.
 οὐκ ἐλευθέρου 89, 6.
 οὐκ ἐμὸν ἀνοίγειν 112, 2.
 οὐκ ἐπιλογιζομένη 10, 64.
 οὐκ ἔσθ' ὅπως 107, 4.
 οὐκ ἔστι ἀκούσμ. 83, 1.
 οὐκ ἔστι ἀναισχ. 73, 39.
 οὐκ ἔστι ἀνοιας 4, 35.
 οὐκ ἔστι ἀπ' ἔργων 5, 5.
 οὐκ ἔστι γῆρας 117, 4.
 οὐκ ἔστι κρείττον 33, 6. 51, 2.
 οὐκ ἔστι λύπης 99, 7. 113, 5.
 οὐκ ἔστι μείζων 75, 9.
 οὐκ ἔστι μοιχοῦ 6, 21. 25.
 οὐκ ἔστι παιδ. 63, 13.
 οὐκ ἔστι παισὶ 79, 3.
 οὐκ ἔστι πενιας 96, 4. 13.
 οὐκ ἔστι τὴν 1, 83.
 οὐκ ἔστι τόλμης 51, 20. 25.
 οὐκ ἔστι τρῦμε 88, 7.
 οὐκ ἔστιν ἀναιδαυ 32, 3.
 οὐκ ἔστιν ἀνθρ. 90, 7.
 οὐκ ἔστιν ἀρετῆς 1, 6.
 οὐκ ἔστιν εἰπεῖν 111, 10.
 οὐκ ἔστιν ἐμεθύσθην 18, 20.

οὐκ ἔστιν ἐφ 86, 7.
 οὐκ ἔστιν ἐπι 7, 25.
 οὐκ ἔστιν δογῆς 20, 20.
 οὐκ ἔστιν δοτις 29, 14. 105,
     32. 40.
 οὐκ ἔστιν ὅτι ἀν 20, 44.
 οὐκ ἔστιν οὐδεις 9, 14.
 οὐκ ἔστιν οὐδεις ἀποδ. 87, 7.
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν 3, 9. 34, 4. 43,
     13. 44, 6. 60, 1. 72, 9. 76,
     1. 79, 4. 98, 42. 105, 34.
 οὐκ ἔστιν οὔτε 65, 5. 73, 42.
     74, 13.
 οὐκ ἔστιν οὔτως 105, 59.
 οὐκ ἔστιν ω μ. 29, 40.
 οὐκ ἡν ἀν ἀνθ. 38, 12.
 οὐκ ἡξιωσα 79, 13.
 οὐκ οἰδ' ὅτω 105, 40.
 οὐκ οἰδ' οὐδ' 58, 11. 98, 40.
 οὐκ οἰσθ' ὅτι 17, 33.
 οὐκ ούν ἔφη ὁ 85, 23.
 οὐκ ούν ἔφη 92, 17.
 οὐκ ούν ἔχομεν 67, 22.
 οὐκ ούν ἡν δ' 65, 18.
 οὐκ ούν ἡν δ' ἔγω 9, 66.
 οὐκ ούν ικανὸν 8, 22.
 οὐκ ούν καὶ 74, 57.
 οὐκ ούν καὶ ἐν 44, 10.
 οὐκ ούν τὸ 121, 24.
 οὐκ ούν τὸ δίκην 46, 16.
 οὐκ ούν τοῦτο 118, 18.
 οὐκ ούν φαμέν 3, 95.
 οὔσης γάρ ταφῆς 123, 14.
 οὔτ' ἀν μνησαίμην 51, 1.
 οὔτ' ἀν φίλον 89, 16.
 οὔτ' ἀρετῆς 103, 4.
 οὔτ' εἰκὸς ἀρχειν 49, 5.
 οὔτ' ἐκ χερός 36, 14.
 οὔτε γάρ ἀν φίλους 54, 66.
 οὔτε γάρ γάμον 38, 26.
 οὔτε γάρ ἐν 7, 77.
 οὔτε γάρ λατρός 102, 5.
 οὔτε γάρ μήν 116, 10.
 οὔτε γυνη 110, 26.
 οὔτε ἐκ τρυ 13, 48.

οὗτε ἔξιεροι 1, 81.
 οὗτε ὑπέρον χωρίς 94, 26.
 οὗτε ὑπέρος 1, 37.
 οὗτε ὑπέρος ἐπὶ 5, 91.
 οὗτε ὑπέρ 3, 90.
 οὗτε λέξαι δεῖ 79, 50.
 οὗτε μάχαιραν 13, 47.
 οὗτε ναῦν ἔξι 1, 86.
 οὗτε ναῦν 110, 22.
 οὗτε ὄραν 74, 42.
 οὗτε παρὰ 10, 56.
 οὗτε πλέοντας 4, 65.
 οὗτε πῦρ 6, 31.
 οὗτε δίτον 86, 23.
 οὗτε συμπόσιαν 1, 30.
 οὗτε τὸν τὸν 4, 119.
 οὗτε τὸν ἀρ. 103, 31.
 οὗτε τὸν ἄρρωστον 94, 13.
 οὗτε φύσις 60, 4.
 οὗτος γάρ μάλιστα 79, 37.
 οὗτος κράτιστος 5, 1.
 οὗτοι γάρ δὴ τοι 20, 42.
 οὗτω γάρ ἔχει 7, 76.
 οὗτω γάρ καὶ 5, 74.
 οὗτω γυναικός 69, 14.
 οὗτω δὲ καὶ 1, 87.
 οὗτω δὲ Σωκράτης 1, 103.
 οὗτω πειρῶ 5, 27.
 οὗτω τι πολὺπ. 99, 29.
 οὗτω τι πρᾶγμα 110, 9.
 οὗτως ἀναιδῶς 13, 2.
 οὗτως ἀναιδός 108, 34.
 οὗτως ἔνιοι 23, 7.
 οὗτως ἔχει ποτ' 85, 15.
 οὗτως ὅτ' ἂν 99, 5.
 οὐχ εἰ τρίχες 52, 10.
 οὐχ ἡ λυπή 38, 37.
 οὐχ ὁ Λιόνυσος 5, 15. 74, 8.
 οὐχ ὁ Θάνατος 118, 25.
 οὐχ ὁ λόγος 60, 3.
 οὐχ ὁθεν 104, 7.
 οὐχ ὁσίη 125, 2.
 οὐχ οὗτω χαλεπὸν 13, 34.
 οὐχ ὡς νομίζεις 3, 17.
 οὐχ ὥσπερ ὑπόδημα 94, 32.

οὐχὶ μάνον ὑπερ. 81, 9.
 ὄφθαλμιῶν 73, 52.
 ὄφθαλμοι καὶ γλῶσσα 3, 19.
 ὄφρα ἐ τρεχ. 123, 7.
 ὄχληρὸν ὁ χρ. 116, 8.
 Η.
 πάθος τὸ μοι 64, 26.
 παιδεῖας τῶν μὲν 22, 34.
 παιδεῖς σοφοῦ 35, 3.
 παῖδων δὲ ἵκανότης 44, 61.
 παῖδων κρατεῖν 83, 15.
 πάλαι μὲν οὖν 91, 3.
 πάλαι ποτ' 10, 1.
 πάλαι σκοποῦμα 105, 31.
 παλαιὰ καινοῖς 124, 20.
 παλαιὸς αἰνος 115, 5.
 πάλιν ἐρωτώμενος 7, 74.
 πάμπαν δ' 105, 7.
 πᾶν ἔστιν 105, 54.
 πᾶν γάρ τὸ τιμ. 46, 62.
 πᾶν πρᾶγμα 5, 68.
 πάντες ἐμπέφυκε 116, 29.
 πάντες ἔστιν ἔξεν. 29, 28.
 πάντα γάρ δι 85, 4.
 πάντα γάρ μέλαν 118, 5.
 πάντα γάρ ταις 29, 19.
 πάντα δὲ τὰ 111, 11.
 πάντα μὲν οὖν 8, 15.
 πάντα μὲν ὡν 98, 71.
 πάντα τὰ ἔ. 29, 47.
 πάντα υπακούει 108, 66.
 πανταχοῦ ζῆν 119, 4.
 πάντες ἀνθρωποι 81, 18.
 πάντεσσι θυμτ. 98, 25.
 πάντες ἵδον νεκ. 118, 9.
 παντὸς καλοῦ 17, 8.
 πάντων ἄγιστον 103, 23.
 πάντων δ' δέσ 73, 27.
 πάντων δὲ δειν. 43, 58.
 πάντων δὲ μάλιστ' 24, 2.
 πάντων δὲ μέγιστον 23, 18.
 πάντων ἴατρος 124, 22.
 πάντων ὁ λιμὴν 120, 11.
 πάντων τὸ θ. 108, 17.
 παπαὶ νέος 52, 3.

Y

παρὰ *Ταρτησίοις* 44, 41.
 παρὰ τῷ τυφῷ 22, 35.
 παραπλήσιον 68, 26.
 παραπλησίως δὲ καὶ 115, 27.
 παραθενικὴν δὲ 70, 8.
 παρηγήσῃ ἀπὸ 13, 44.
 παρὼν δέ τις 7, 76.
 παρώρμα δὲ τοὺς 29, 78.
 πᾶς ἀνὴρ κανὸν 119, 2.
 πᾶς δὴ νοῦν 79, 47.
 πᾶς ἐρυθριῶν 31, 5.
 πᾶς ὁ μὴ φρ. 22, 12.
 πᾶσα γάρ δούλη 67, 2. 69, 18.
 πᾶσα γάρ πρᾶξις 5, 180.
 πᾶσα μὲν γάρ 5, 61.
 πᾶσα μὲν οὖν 1, 65.
 πᾶσά τε ἐπιστήμη 9, 30.
 πᾶσαν εὔνοιαν 42, 17.
 πᾶσι δ' ἀγγέλλω 70, 10.
 πᾶσιν γάρ 105, 15.
 πᾶσιν γάρ οἰκτρὸν 119, 3.
 πᾶσιν δὲ ἀνθρώποις 91, 2.
 πᾶσίν τοι 111, 16.
 πατέρα δὲ ἦ 79, 40.
 πατέρα τε π. 83, 16.
 πατήρ δ' ἀπειλῶν 83, 7.
 πατράσι παιδας 39, 24.
 πατρίδα ποσμήσω 39, 15.
 πατρὶς καλῶς 40, 1.
Πάτροκλον 122, 6.
 πατρὸς δ' ἀνάρχη 79, 19.
 πατρὸς ἐπιτίμησις 83, 22.
 πατρὸς ὄνειδη 44, 57.
 πατρὸς σωφροσύνη 5, 44.
 πατρῷ ἔχειν 68, 28.
 παύροις γάρ ἀνδρῶν 38, 28.
 παυρολόγοι 115, 13.
 παῦσαι 76, 9.
 παῦσαι δὲ 124, 28.
 παῦσαι τὸ μὲν 43, 29.
 πειρατέον 48, 16.
 πειρῶ τὸν πλοῦτον 94, 19.
 πειρῶ τύχης 108, 5.
 Πελοπίδας ἀνδρείσυν 42, 13.
 πενέστατος 95, 10.
 πένητας οὐδεὶς 97, 4.
 πένητος ἀνδρὸς 95, 3.
 πενθεῖν δὲ 124, 27.
 πενία δὲ συγκρ. 96, 9.
 πενία δὲ τοῖς 96, 10.
 πενία διδάσκει 96, 2.
 πενίαν ἡγητέον 10, 68.
 πενίας διττὸν 95, 14.
 πενή πλυντος 97, 23.
 πενήντην 108, 70.
 πέπεισο μὴ 1, 23.
 πέποιθα 78, 19.
 πέπονθας οἴα 108, 25.
 πέπονθεν οἴα 124, 8.
 πέρας μὲν γάρ 7, 50.
 περὶ ἀληθείας ὡς *Τάτ.* 11, 23.
 περὶ βίω 5, 69.
 περὶ γάμων 67, 26.
 περὶ δὲ γενέσεως 101, 4.
 περὶ δὲ ἐπιθυμίας 10, 67.
 περὶ δὲ τοῦ 120, 27.
 περὶ δὲ τροφῆς 17, 43.
 περὶ Εὐριπίδου 6, 86.
 περὶ θεῶν, ὡς *Τίμ.* 80, 11.
 περὶ μὲν οὖν τῶν 29, 76.
 περὶ πλείονος 48, 38.
 περὶ τῆς καθ. 33, 17.
 περὶ χορημάτων 16, 13.
 Περίανδρος ἐρωτηθεὶς 3, 56.
     24, 12. 43, 78.
 Περικλῆς 70, 17.
 Περικλῆς Σοφοκλέους 17, 19.
 περισσόμυθος 86, 2.
 Πέρσαι καὶ 123, 13.
 Περσῶν μετὰ 7, 64.
 Περσῶν τὴν 39, 31.
 πετείχ τινι 124, 41.
 πέψυκε γάρ πως 78, 14.
 πέψυκε γάρ τὸ 54, 32.
 πέψυκε ἔνυιέναι 3, 59.
 πῆμα κακὸς 2, 14.
 πικρὸν ἔστι 116, 20.
 πικρὸν νέα 71, 8.
 Πίνδαρος εἶπε 111, 12.

πιστὸν μὲν οὖν 62, 23.
 Πιττακὸς 67, 17. 108, 73.
 Πιττακὸς ἀδικηθεὶς 19, 14.
 Πιττακὸς ἔφη 9, 83. 84.
 Πιττακὸς παρα. 79, 41.
 Πλάτων Ἀντισθένους 36, 22.
 Πλάτων ἐρωτηθεὶς 7, 48. 68, 31.
 94, 27.
 Πλάτων ἔφη τοὺς 7, 27.
 Πλάτων θρασυν. 79, 43.
 Πλάτων λοιδορούμενος 19, 5.
 Πλάτων μὲν 11, 15.
 Πλάτων ὄφγιξόμενος 20, 57.
 Πλάτων ὄφγισθεὶς 20, 43.
 Πλάτων πολλάκις 17, 36.
 Πλάτων πρὸς 10, 60.
 Πλάτων συνεβούλευεν 23, 13.
 πλείη μὲν γὰρ 98, 33.
 πλειστάκις 108, 40.
 πλεονεκτὰ μέγιστον 10, 3.
 πλεονεκτῆ 36, 24.
 πλέονες ἔξ 29, 66.
 πλήν τῆς τεκούσης 73, 10.
 πλουσίον χρὴ 10, 36.
 πλουστεῖς τὰ δ' 95, 7.
 πλουστεῖς; ὁ πλ. 93, 12.
 πλοῦτος ἀλόγιστος 92, 8.
 πλοῦτος ἀπὸ 10, 37. 92, 15.
 πλοῦτος δὲ κακίας 93, 24.
 πλοῦτος δὲ πολλῶν 91, 19.
 πλοῦτος δὲ πρὸς 91, 11.
 πλοῦτος ἐν πόλει 43, 142.
 πλοῦτος καὶ σοφίη 91, 26.
 πλούτου δ' ἀπορρεύντ. 92, 3.
 πλούτῳ μὲν δὴ 94, 30.
 πνήγομ' ὅτε ἀν 90, 10.
 πόθεν ποτ' ἀρα 6, 20.
 ποῖ πῶς δὲ 22, 7.
 ποιεὶ ἀ κρίνεις 46, 42.
 ποιε μὲν μῆδεν 48, 58.
 ποιῆν τίς βιοτ. 98, 57.
 ποῖον ἔφη μέρος 98, 75.
 πόλεμος ἔνδοξος 50, 10.
 πολιοὶ μὲν ἡμῖν 118, 13.
 πολιός τεχνίτης 116, 32.

πολίτεια γὰρ 43, 86.
 πόλι' ἐλπίδες 111, 4.
 πόλι' ἐν ἀμηχ. 97, 15.
 πόλι' ἐν πανοῖσι 20, 29.
 πόλι' ἔστιν ἀνθ. 98, 36.
 πόλι' ἔστιν ἐν 108, 35.
 πολλὰ γὰρ αὐτὰ 46, 97.
 πολλὰ δ' ἀελπίτα 111, 6.
 πολλὰ δ' ἀεργός 30, 10.
 πολλὰ δεῖ 29, 35.
 πολλὰ δύσκολα 108, 42.
 πολλὰ με διδ. 38, 24.
 πολλὰ μὲν 48, 50.
 πολλὰ μεταξὺ 111, 14.
 πολλά σε ζηλῶ 39, 12.
 πολλὰ φέρειν 8, 9.
 πολλαὶ τέχναι 3, 88.
 πολλαῖσι μορφαῖς 3, 3.
 πολλάκι παρ 111, 15.
 πολλάκι τοι 4, 21.
 πολλάκις ἀκήκοα 29, 102.
 πολλάκις ἀνθρώπων 20, 2.
 πολλάκις γὰρ 67, 18.
 πολλάκις ἔχων 105, 50.
 πολλάκις μὲν δὴ 46, 108.
 πολλὰς ἀν εῦδοις 73, 15.
 πολλάς γ' δ. δ. 105, 44.
 πολλὴν ἐπιμέλειαν 33, 13.
 Πολλαῖς 62, 48.
 πολλοὶ ἀδικηθέντες 4, 106.
 πολλοὶ βουλόμενοι 23, 16.
 πολλοὶ γε Θητῶν 4, 9.
 πολλοὶ γε πολλοῖς 98, 41.
 πολλοὶ γεγῶτες 106, 7.
 πολλοὶ γοῦν 42, 11.
 πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι 3, 21.
 πολλοὶ δὲ Θν. 30, 9.
 πολλοὶ δοκέοντες 23, 15.
 πολλοὶ πλοῦτον 92, 9.
 πολλοὶ πολυμαθεῖς 4, 83.
 πολλοὶ σοφοὶ 119, 18.
 πολλοὶ τῶν 107, 9.
 πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων 4, 101.
 πολλοὶ ψυγόντες 62, 32.
 πολλοῖς ἀνθρώπων 36, 1.

πολλοῖς ἀντιλέγειν 82, 3.
 πολλοῖς ἀχρήστοις 106, 10.
 πολλοῖς γὰρ ἀνθ. 33, 1.
 πολλοῖς παρέστην 106, 2.
 πολλοῖς ὑπέκκανυμ' 63, 18.
 πολλοῖς δούλοις 62, 39.
 πολλοῖς θυητῶν 2, 9.
 πολλὸς γάρ ἡ. 121, 1.
 πολλοῦ γάρ χρ. 39, 4.
 πολλοὺς γὰρ 96, 22.
 πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς 20, 11.
 πολλούς δὲ 68, 15.
 πολλούς δὲ πλούτῳ 72, 6.
 πολλοὺς δὲ ἀνάγκην 107, 8.
 πολλοὺς λογισμοὺς 2, 4.
 πολλούς τοι 4, 45.
 πολλοὺς ὥσπερ 4, 67.
 πολλῷ δὲ κρείττον 16, 13. b.
 πολλῷ τοι πλέονας 18, 10.
 πολλῷ δ' ἐν πολυπ. 87, 8.
 πολλῶν δὲ ὄντων 44, 39.
 πολλῶν καλῶν 45, 11.
 πολλῶν νέφων 51, 18.
 πολλῶν σφόδρ' 6, 29.
 πολλῶν τὰ χρημ. 93, 16.
 πολλῶν φύσει 73, 56. 99, 1. 18.
 πολλῶν χρημάτων 87, 22.
 πολὺ γάρ ἔχον 48, 46.
 πολὺ γ' ἔστι 60, 2. 98, 17.
 πολὺ μεῖζον 100, 5.
 πολὺ χειρὸν 73, 44.
 πολύβουλον εἶναι 2, 36.
 Πολυδεύκης 84, 13.
 πολυλογία 36, 28.
 πολυμαθήτη κάρτα 34, 19.
 πολύς τοι μόχθος 116, 44.
 πολυσπερχῆς 105, 25.
 πονηρὰ φύσις 48, 35.
 πονηρῶν ἀθέων 43, 129.
 πόνοι οἱ ἔκ. 29, 59.
 πόνος γὰρ ὡς 29, 7.
 πόνος συνεχῆς 29, 64.
 πόνου μεταλλ. 29, 38.
 πότερα γενέσθαι 7, 10.
 πότερα δ' ἀν 112, 8.
 πότερα θέλεις 13, 1.
 πότερον εἶκός 86, 26.
 ποὺ δὴ τὸ 105, 12.
 πράττε ἀμεταμέλητα 8, 33.
 πράττε μεγάλα 1, 24.
 Πραῦσιοι τοὺς 37, 38.
 πρέπει μέν πον 46, 90.
 πρέσβεις ἡκον 5, 48.
 πρεσβύτης δικαζομένη 13, 29.
 πρὸιν γὰρ φρονεῖν 4, 15.
 πρὸ τῶν τοιούτων 34, 5.
 προηγεῖται 46, 74.
 προνοίας οὐδὲν 8, 2.
 πρὸς ἂ πάντα 46, 104.
 πρὸς ἀπαντά δ. 96, 11.
 πρὸς γὰρ τὸ γ. 116, 14.
 πρὸς γὰρ τὸν ἔχ. 43, 18.
 πρὸς δὲ τὸ δῆμον 29, 75.
 πρὸς δὲ τούτοις 44, 27. 47, 14.
 πρὸς δὲ ὡς βασ. 62, 51.
 πρὸς θεῶν τις 30, 14.
 πρὸς κέντρα 3, 22.
 πρὸς μὲν δὴ 43, 53.
 πρὸς μὲν τὰ ἄ. 118, 33.
 πρὸς σοφία 51, 17.
 πρὸς τὴν νόσον 100, 3.
 πρὸς τὸν τελευτ. 125, 8.
 πρὸς τοὺς παρὰ 46, 29.
 πρὸς υἱὸν ὄργην 83, 14.
 προσήκει δ' ημῖν 46, 111.
 πρόσωπος γὰρ 43, 124.
 πρόγειρον ἐπὶ 13, 11.
 Πρωταγόρας ἔλεγε 29, 80.
 πρώτη καὶ ὄγδοην. 79, 38.
 πρώτη μὲν οὖν 84, 20.
 πρώτον μὲν χρὴ 70, 13.
 πρώτον μὲν γὰρ 28; 16. 49, 31.
 πρώτον μὲν ὡν 1, 72.
 πρώτον μὲν τοίνυν 60, 9.
 πρώτον μὲν φιλοπ. 29, 81.
 πτηνὰς διώκεις 111, 1.
 Πτολεμαῖος ὁ 49, 21.
 Πνθαγόρας εἶπεν 43, 79.
 Πνθαγόρας ἔλεγε 18, 25.

Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς 11, 25.
 18, 34, 39, 25.
 Πυθαγόρας ἔφη 1, 29.
 Πυθαγόρας πάρηγγύα 17, 13.
 29, 99.
 Πυθαγόρας τῶν 43, 84.
 Πύθιας ἡ 31, 8.
 πυνθανομένον 1, 32.
 Πύρρος 54, 57, 60.
 Πύρρου ἐπιστρεψ. 7, 60.
 Πύρρων ἔλεγε 121, 28.
 πωλούμενος 3, 63.
 πῶς ἀναλύεται 118, 7.
 πῶς γὰρ ἂν τις 46, 64.
 πῶς γὰρ ἡ 5, 62.
 πῶς γὰρ ὡς 3, 71.
 πῶς δ' ἂν εἴη 49, 29.
 πῶς ἐνίδοιεν 4, 43.
 πῶς ἔχεις 57, 4.
 πῶς οὖν ἂν 1, 97.
 πῶς οὖν μάχωμαι 99, 20.

P.

δᾶον παρανεῖν 114, 5.
 δῆσις βραχεῖα 79, 24.
 ἐνταρος δὲ 54, 52.
 ὁδῷμη δὲ 54, 17.
 ὁδῷμη μετὰ 53, 10.
 ὁδῷμη ψυχῆς 5, 42.
 ὁδῷμην μεγιστὴν 17, 12.

Σ.

σαρκὸς φωνὴ 101, 13.
 σαφῆς ὁ χειμ. 96, 19.
 Σεμίφαμις δὲ 10, 53.
 σεμινὸς ὡν 48, 51.
 σεμινύνεσθαι 86, 17.
 Σερφίος ὄντιδ. 39, 29.
 ἐν πατρὶς 29, 50.
 σῆμα τε οἱ 122, 6.
 σίγα πρὸς 74, 29.
 σιγῆν φρονοῦντα 22, 14.
 σιγῆς σιωπὴ 34, 12.
 Σιμωνίδης ἔλεγε 33, 12.
 Σιμωνίδης δεωτηθεὶς 10, 62, 91,
 31, 98, 59.

Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς 2, 42.
 Σιμωνίδης ὁ ποι. 49, 30.
 Σιμωνίδης παρακ. 10, 39.
 σιτία ποτὰ 101, 22.
 σιωπῶντος 33, 8.
 σκαιοῖς πολλοῖς 2, 18.
 σκαιόν τι χρῆμα 93, 15.
 σκαιόν τὸ πλοντ. 93, 7.
 σκάπτω καὶ 57, 11.
 σκέψασθε δὴ 115, 25.
 Σκίλουρος 84, 16.
 σκόπει δὲ δὲ 43, 105.
 σμικρὰ γὰρ ὅρ. 97, 25.
 σμικρὰ παλαιὰ 118, 11.
 σμικρὰν θέλοιμ. 93, 19.
 σμικρᾶς ἀπ' ἔργης 19, 1.
 Σμύρνα 64, 34.
 σοὶ γάρ τις 6, 18.
 σοὶ δὲ εἰπον ὡς 29, 13.
 Σόλων ἀποβαλὼν 122, 14.
 Σόλων ἐκείνην 43, 76.
 Σόλων ἐρωτ. 34, 15, 43, 77.
 Σόλων ὁ Αθην. 29, 58.
 Σόλων πως 43, 89.
 Σόλων συμβουλ. 68, 53.
 σοφῆς δὲ πεν. 97, 10.
 σοφίας φθονῆσαι 38, 23.
 σοφίῃ ἀθαμφός 3, 34, 7, 80.
 σοφοὶ δὲ σύγκ. 109, 8.
 σοφοὶ τύραννοι 48, 5.
 Σοφοκλῆν 6, 1.
 Σοφοκλῆς ἐμέμφετο 18, 33.
 σοφύν γε τοι 115, 15.
 σοφὸν ἔσικε 58, 14.
 σοφὸς μὲν οὖν 62, 14.
 σοφῶν γὰρ 108, 52.
 σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν 46, 8.
 σοφώτεροι γὰρ 114, 3.
 Σπαρτιατῶν 67, 16.
 σπάνιον δ' ἄρ' ἦν 126, 7.
 Σπάρτην ἔλαχες 39, 10.
 Σπενσίκπων 119, 17.
 στάσις ἐμφύλιος 43, 34.
 στέργειν δὲ 108, 51.
 στέργοι δέ με 5, 19.

Στίλπων ἔρωτηθείς 4, 89.
 στρατεία δ' 53, 2.
 στρατηλάται 54, 8.
 στρατιώται πούν 53, 8.
 στρατιώτην ἔργον 53, 4.
 στρατιώτην Σμικρίνη 53, 5.
 σὺ δ' ἄκουε 117, 9.
 σὺ δ' εἰκ' 22, 32.
 σὺ δ' εὐτροχον 36, 9.
 σὺ δ' ὡς κάκιστε 64, 6.
 σὺ δ' ὡς πατρῷα 39, 9.
 σὺ δὲ δὴ 79, 35.
 σὺ δὲ δὴ πρὸς 3, 89.
 σὺ δὲ μαθῶν 3, 69.
 σὺ μὲν παραινεῖς 37, 5.
 Συβαρίτης ἐπιδ. 29, 96.
 συγγενεῖ καὶ 13, 21.
 συγγνώμην ἔχω 49, 16.
 συγγνώμονάς τοι 28, 12.
 σύγγνωτε 74, 16.
 συγκέχυτε νῦν 28, 7.
 συμβούλευε μη 13, 20.
 συμμαρτυρῶ 73, 22.
 σὺν μυρίοισι τὰ 29, 44.
 σὺν τοῖς φίλοισι 113, 4.
 σὺν τοῖσι δειναῖς 51, 6.
 συνάλγησον 113, 2.
 συνάρμοξε 46, 57.
 συνέσει δόξῃ 105, 22.
 συντυχών μοι 80, 12.
 στύλοι γάρ 77, 3.
 Σύρα Σύρα 116, 17.
 σφαλεῖς γάρ 4, 15.
 σφόδρος εὐάλωτον 2, 1.
 σφόδρα τι 116, 13.
 σφραγίζου τοὺς 34, 9.
 σχεδὸν γάρ παθάπερ 43, 115.
 σχέτλιος ἡ 4, 36.
 σχολὴ μὲν δὴ 29, 103.
 σχολὴ μὲν οὐχὶ 113, 1.
 σχολῆν δὲ σκοπῶν 30, 16.
 Σωκράτης διαλ. 108, 74.
 Σωκράτης ἔγκράτειαν 17, 28.
 Σωκράτης εἰπε 93, 37.
 Σωκράτης ἔλεγε 5, 83. 23, 8.
 41, 5. 48, 26. 98, 69.

Σωκράτης ἐν γῆρᾳ 29, 68.
 Σωκράτης ἐπιδιωμολ. 29, 94.
 Σωκράτης ἔρωτηθείς 3, 45. 5, 35. 7, 16. 10, 47. 17, 22. 31. 21, 9. 22, 38. 24, 13. 43, 80. 81. 82. 83. 85. 68, 30. 86. 20. 99, 35. 100, 7. 103, 18. 19.

Σωκράτης ἔφη 6, 9.
 Σωκράτης ίδωγ 4, 85. 15, 8.
 Σωκράτης διλόσοφος 3, 61.
 Σωκράτης οὐειδ. 90, 12.
 Σωκράτης παρήνει 3, 32.
 Σωκράτης παρ. 101, 20.
 Σωκράτης πρὸς τὸν 5, 43.
 Σωκράτης τὴν 95, 18.
 Σωκράτης τὸν 38, 48.
 Σωκρατικὸς δι Κυνικὸς 2, 41.
 Σωκράτους φεύγοντος 7, 56.
 σῶμα ἀργίη 30, 15.
 Σώστρατος 86, 14.
 σωτηρίαν ἔγωγε 43, 97.
 σωφρονέστερον 3, 64.
 σώφρονος γυν. 74, 37.
 σωφρόνων δὲ 5, 122.
 σωφροσύνη τὰ 5, 49.

T.

τὰ ἀμαρτήματα 13, 33.
 τὰ αὐτὰ δὴ οὖν 5, 136.
 τὰ ἀφανῆ 3, 31.
 τὰ γάρ καλά 37, 29.
 τὰ γάρ περισσά 22, 21.
 τὰ γάρ τολμηρά 51, 27.
 τὰ γάρ τῶν νέων 52, 16.
 τὰ δ' ἄλλα 48, 11.
 τὰ δὲ παρὰ σοῦ 45, 24.
 τὰ δεύτερο 74, 5.
 τὰ δημόσια 10, 9.
 τὰ δυσχερῆ 108, 44.
 τὰ ἐπιτονα 1, 26.
 τὰ εὐτελῆ 101, 6.
 τὰ κακῶς τρέφοντα 56, 7.
 τὰ κατὰ τὴν πόλιν 43, 48.
 τὰ μεγάλα δῶρα 105, 51.
 τὰ μεγάλα κέρδη 59, 13.

τὰ μὲν γὰρ ἄλλα 74, 23.
 τὰ μὲν γὰρ αὐφρ. 46, 103.
 τὰ μὲν καθ' 124, 33.
 τὰ μὲν ἔνδια 14, 9.
 τὰ μετὰ γυναικὸς 72, 7.
 τὰ μηδὲν ὡφ. 58, 6.
 τὰ ὄνειδεα 20, 45.
 τὰ πατρῶα 60, 5.
 τὰ πόλλ' ἀνάγκη 50, 6.
 τὰ πολλὰ δὲ 5, 71.
 τὰ πονηρὰ 10, 22.
 τὰ προσπεσόντα 108, 38.
 τὰ τε γὰρ ἄλλα 120, 30.
 τὰ τῆς γε λήθης 81, 7.
 τὰ τῆς τέχνης 101, 14.
 τὰ τοι μέγιστα 51, 11.
 τὰ τυγχάνοντα 108, 24.
 τὰ τυχῆς 108, 29.
 τὰ τῶν τεκόντων 79, 15. 20.
 τὰ χορήματ' 91, 27. 94, 8.
 τὰ χορηστ' 30, 2.
 ταὶ Μοίσαι 63, 7.
 ταῖς ἀτυχίαις 112, 1.
 ταῖς αὐταῖς κόλ. 48, 34.
 ταμεῖον 67, 12.
 ταμεῖον ἔστιν 5, 9.
 τὰν δ' ἀνθρώπου 98, 45.
 τὰν δ' ἄφα χώ 64, 9.
 τὰν ἄλλα 59, 19.
 τάξον τίνα 34, 14.
 ταπεινὰ γὰρ 22, 24.
 ταράσσει τοὺς 118, 20.
 τάργυριον εἶναι 22, 19.
 τάργυριον ἔστιν 91, 15.
 τὰς μὲν γάρ 67, 19.
 τὰς μὲν οὖν δικαίας 6, 44.
 τὰς μὴ κατὰ θύρας 18, 27.
 τὰς ουσίας 94, 10.
 τὰς σιτήσεις 5, 94.
 τὰς συμφορὰς 5, 17. 108, 12.
     112, 4.
 τὰς τῆς τύχης 108, 75.
 ταῦτ' ἔστιν ἄλγιστ' 4, 38.
 ταῦτα δὲ ὡς 56, 19.
 ταῦτα μὲν ἄρα 9, 64.
 ταῦτα μὲν περὶ 1, 84.
 ταῦτα τοῦ Τίμωνος 120, 28.
 ταύταν δὲ τὰν 43, 93.
 ταυτὶ μὲν οὖν 70, 12.
 ταυτὸν ἐξ ἀσθενοῦς 2, 47.
 ταυτόν ἔστιν 4, 64. 106, 58.
     109, 9.
 τάχ' ἂν πρὸς 78, 8.
 ταχύ γε σιρατ. 53, 7.
 Τεγεατῶν 39, 32.
 τεθνάναι πολλῷ 17, 27.
 τέκνα μάθε 1, 25.
 τέκνον ἐμὸν 124, 23.
 τέκνον μὴ 78, 5.
 τεκνοτροφίῃ 76, 18.
 τελευτᾶ γὰρ 22, 42.
 τέλος δ' ἐπειδ' ἀν 115, 20.
 Τελχίνες 38, 56.
 τερπνὸν τὸ 119, 9.
 τέχνην γὰρ ἴκανην 43, 145.
 τῇ δ' Ἀφροδίτῃ 68, 1.
 τῆμος ἐπιρρήσσοντι 59, 4.
 τὴν ἀληθῆ φιλ. 5, 70.
 τὴν ἀφονίην 85, 19.
 τὴν αὐτὴν γνώμην 46, 17.
 τὴν δ' εὐγένειαν 91, 21. 107, 6.
 τὴν δ' εὐδαιμονίαν 103, 28.
 τὴν δ' εὐσέβειαν 54, 22.
 τὴν δὲ κατοχὴν 25, 3.
 τὴν δὲ πρὸ τῆς 80, 10.
 τὴν ἐπιτίμησιν 13, 24.
 τὴν Εὐβούλον 7, 68.
 τὴν εὐγένειαν 88, 10.
 τὴν ἡγεμονοῦσαν 3, 55.
 τὴν κακολογίαν 20, 69.
 τὴν μὲν ἀνδρίαν 7, 71.
 τὴν πόλιν ἄπ. 35, 11.
 τὴν χλανίδα 14, 1.
 τηνικαῦτα δὲ 46, 98.
 τηρεῖν μὲν δ. 115, 12.
 τῆς ἀλαζονείας 22, 40.
 τῆς γὰρ ὄλων 78, 47.
 τῆς δ' αὐ τάσης 21, 22.
 τῆς δὲ κακῆς 2, 44.
 τῆς ἐπιμελείας 29, 51.

τῆς εὐτυχίας 43, 47.
 τῆς ἡσυχίας 29, 88.
 τῆς μὲν καπῆς 69, 11.
 τῆς ὁξυθυμίας 20, 49.
 τῆς οὐσίας 63, 14.
 τῆς παρρησίας 13, 46.
 τῆς τύχης σκοπεῖν 5, 32.
 τί γάρ ἄλλο 86, 21.
 τί γάρ ἀνδρὶ 69, 12.
 τί γάρ δὴ δεῖ 98, 52.
 τί γάρ ἐλαφρόν 108, 49.
 τί γάρ ἐστιν 98, 60.
 τί γάρ παλὸν 121, 23.
 τί γόρδιον 65, 12.
 τί γάρ πατρώας 39, 6.
 τί γάρ σὺ ἔψη 95, 22.
 τί δ' ἄλλο φωνὴ 116, 7.
 τί δ' ἄντες 121, 19.
 τί δ' εἰ μη 9, 68.
 τί δ' ἐπειδὴν 21, 20.
 τί δ' οὐν πάντων 6, 46.
 τί δ' οὐντες 91, 16.
 τί δατοις σωφροσύνης 5, 128.
 τί δατοις ἀνθρώπους 17, 9.
 τί δὲ δὴ πόλις 43, 146.
 τί δὴ ζῆν 18, 6.
 τί δὴ ποιεῖς 122, 12.
 τί δητα μοχθεῖν 74, 17.
 τί διακενῆς 62, 10.
 τί κέρδος οὐν 125, 14.
 τί μοι μέλει 80, 14.
 τί νομίζεις 10, 57.
 τί οὐν ἔφη 37, 28.
 τί πολλὰ τηρεῖν 8, 8.
 τί ποτε ἐστιν 97, 33, 113, 10.
 τί ποτε ἦν ἄρα 21, 26.
 τί ποτε Προμηθεὺς 2, 27.
 τί προβαλλόμεθα 2, 32.
 τί σαντὸν ἀδικῶν 4, 6.
 τί ταῦτ' ἐπαινεῖς 18, 1.
 τί ταῦτα πολλῶν 36, 11.
 τί τὸ στέρεσθαι 39, 17.
 τί τούγκτευθεν 9, 67.
 τί τοὺς θανόντας 124, 10.
 τί τούτου 59, 12.
 τί φήσις 74, 9.
 τιθῶμεν δὴ 43, 104.
 Τιθωνᾶς μὲν 116, 33.
 τίκτει γάρ οὐδὲν 30, 6.
 τίκτει δὲ τε 55, 3.
 τίκτουσι γάρ 99, 19.
 τίμα τὴν υπ. 94, 20.
 τιμὴ σ' 106, 1.
 τιμῆς μὲν ὄποστης 46, 52.
 τιμιος μὲν δὴ 9, 55.
 Τιμόθεος 54, 64.
 Τιμόθεος δ' 18, 38.
 Τιμόθεος δ' τῶν 39, 26.
 Τίμων δ' 10, 54.
 τίν' ἡμῖν ἥκεις 108, 54.
 τίπτει σὺ 8, 4.
 τίς ἀγάνη ἦ 65, 16.
 τίς ἀν δίκην 46, 2.
 τίς ἄρα μητριφ 38, 8.
 τίς γάρ ἀν ἥπτον 24, 14.
 τίς γάρ οὐκ 120, 26.
 τίς γάρ τίς ἀνήρ 98, 35.
 τίς δ' οἰδεν 120, 18.
 τίς δ' οἴκος 67, 5.
 τίς δ' οὐχὶ 53, 9, 78, 4.
 τίς δὲ βίος 63, 16.
 τίς δέ κα 38, 21.
 τίς δὲ τὴν τῶν 44, 11.
 τίς δὴ ποτ' 105, 42.
 τίς δῆθ' ὑγ. 68, 2.
 τίς οὖν δ' τρόπος 29, 93.
 τίς οὖν οὐτω 46, 51.
 τίς οὐτος 102, 6.
 τίσασθε 74, 6.
 τὸ ἀεὶ μέλλειν 29, 67.
 τὸ γαμεῖν 69, 10.
 τὸ γάρ ἀπεγθόμ. 116, 30.
 τὸ γάρ ἀποθημον 7, 19.
 τὸ γάρ βρότειον 98, 49.
 τὸ γάρ διάφορον 97, 6.
 τὸ γάρ εἰωθότα 49, 33.
 τὸ γάρ ἔξαπατᾶσθαι 23, 17.
 τὸ γάρ ἐπιδύν 54, 38.
 τὸ γάρ οὐλεύσσειν 99, 21.
 τὸ γάρ εὐ 106, 12.

τὸ γάρ οὐλην 30, 17.
 τὸ γάρ περαθύμως 22, 30.
 τὸ γάρ συνειδὸς 24, 15.
 τὸ γάρ σύνηθες 44, 5.
 τὸ γάρ τοι 5, 124.
 τὸ γάρ φοβεῖσθαι 118, 16.
 τὸ γῆρας ὡ 115, 6.
 τὸ γῆρας ὥσπερ 116, 15.
 τὰ γνῶθι σαντάν 21, 2. 22, 4.
 τὸ γυναῖκ 68, 18.
 τὸ δ' ἀξιωμα 45, 6.
 τὸ δ' ἀσθενές 3, 12.
 τὸ δ' ἐμὸν ἀῶμα 123, 15.
 τὸ δ' ἐνὶ πάθει 25, 5.
 τὸ δ' ἐπιεικὲς 37, 20.
 τὸ δ' ἐρᾶν 64, 15.
 τὸ δ' ἔσχατον 49, 7.
 τὸ δ' εὐ 62, 17.
 τὸ δ' εὐ φέρειν 109, 4.
 τὰ δ' εὐτυχοῦντα 105, 39.
 τὸ δ' ἐφεξῆς 116, 50.
 τὸ δ' ἡμ 120, 14.
 τὸ δ' ὀξύνθυμον 19, 22.
 τὸ δ' ὀκν 4, 19.
 τὸ δὲ ἀληθέρατον 40, 5.
 τὸ δὲ γαμεῖν 69, 17.
 τὸ δὲ γνῶθι 21, 14.
 τὸ δὲ ἐμὸν ἔλεγον 43, 120.
 τὸ δὲ ἀνασύργον 19, 13.
 τὸ δὲ μέγιστον 47, 16.
 τὸ δὲ οἰεσθαι 20, 61.
 τὸ δέ που ἀληθὲς 43, 107.
 τὸ δὲ στρατηγεῖν 54, 15.
 τὸ δὲ τορόνδε 52, 14.
 τὸ δὲ φοβεῖσθαι 49, 46.
 τὸ δὴ μετὰ τοῦτο 43, 152.
 τὸ δοκεῖν διαβολῆς 42, 5.
 τὸ δοῦλον οὐχ 62, 12.
 τὸ ἔην ἀφέντες 123, 4.
 τὸ ἔην γάρ 119, 12.
 τὸ ἔην ἔοικε 98, 63.
 τὸ ἔητονύμενον 29, 48.
 τὸ θρέψαι 78, 3.
 τὸ καλῶς ἔχον 9, 17. 43, 24.
 τὸ καλῶς ἔην 5, 92.

τὸ κοινόν τις 58, 9.
 τὸ τουφότατον 95, 2.
 τὸ λυπούμενον 124, 87.
 τὸ μὲν ἀδικεῖσθαι 104, 17.
 τὸ μὲν γάρ τίκτειν 85, 13.
 τὸ μὲν γύψῳ 5, 115.
 τὸ μὲν δὴ μὴ ὅν 12, 25.
 τὸ μὲν ὅλον 74, 61.
 τὸ μὲν πῦρ 6, 32.
 τὸ μὲν σφαγῆναι 7, 9.
 τὸ μὲν τοῖνυν 43, 109.
 τὸ μὲν ὡν ὅλον 85, 16.
 τὸ μὴ γάρ εἶναι 121, 9.
 τὸ μὴ γενέσθαι 29, 82. 120, 17.
 τὸ μὴ εἰδέναι 4, 2.
 τὸ μὴ συνειδέναι 24, 7.
 τὸ μηδὲν ἀδικεῖν 9, 10. 19, 20.
 τὸ μωρὸν 90, 1.
 τὸ νέον ἄπαν 52, 8.
 τὸ νικᾶν τὰ 42, 15.
 τὸ οἰκονομέειν 10, 31.
 τὸ πιθανὸν 12, 8.
 τὸ πρὶν ἐών 116, 1.
 τὸ σὸν ταπεινὸν 22, 29.
 τὸ σοφὸν δὲ οὐ 22, 17.
 τὸ συνεχὲς ἔργον 29, 12.
 τὸ τ' εὐγενές 88, 9.
 τὸ τέλος ἀπασιω 96, 23.
 τὸ τέλος δὴ 48, 72.
 τὸ τῆς Ἀμαλθαίας 91, 13.
 τὸ τῆς δόξης 38, 34.
 τὸ τῆς Ἰκτιδος 100, 22.
 τὸ τῆς ὄφργῆς 20, 50.
 τὸ τοις κρατιστοιν 3, 17.
 τὸ τῶν παρασίτων 14, 7.
 τὸ χαννανόδαι 66, 8.
 τὸ χειρίσον 4, 74.
 τὸ χειριστὰ 87, 7.
 τὸ φῶς τόδ' 119, 5.
 τόδε δὲ καταν. 48, 22.
 τόδε δὲ πάντων 48, 71.
 τοιάνδε χρε 85, 2.
 τοιαύτ' ἀειδε 56, 13.
 τοιαύτα δὲ ἄν 31, 9.
 τοιαύτα τὸ λοιπὸν 44, 7.

τοιγάρτοις διεστηκότων 43, 60.
 τοῖος γάρ φιλότητος 64, 11.
 τοιόσδε θυντρῶν 105, 11.
 τοιούτο τὸ 105, 4.
 τοιοῦτον τοίνυν 101, 23.
 τοιούτος γίγνον 79, 36.
 τοιούτεος ὁ 98, 3.
 τοιούτους ἀφίστη 48, 29.
 τοῖς ἀναίδεσιν 35, 5.
 τοῖς ἄφροσιν 4, 62.
 τοῖς γάρ ἀστείοις 117, 5.
 τοῖς γάρ δικαίοις 9, 4.
 τοῖς γάρ κακοῖς 108, 47.
 τοῖς γάρ μεριμνῶσ. 99, 26.
 τοῖς γάρ τεθνεάσι 125, 9.
 τοῖς γε μὴν 44, 30.
 τοῖς δ' ἐγὼ 78, 49.
 τοῖς δὲ ἀνθισταμένοις 124, 40.
 τοῖς δὲ εὐδαιμόνως 103, 30.
 τοῖς δὲ σοφοῖς ἀντὶ 20, 53.
 τοῖς εἰρημένοις 84, 28.
 τοῖς εὐ παθοῦσιν 105, 29.
 τοῖς εὐγενέσιν 89, 3.
 τοῖς θεοῖς 105, 24.
 τοῖς μὲν ἀγαθοῖς 79, 48.
 τοῖς μὲν διὰ τοῦ 38, 35.
 τοῖς μὲν δικαίοις 46, 1.
 τοῖς μὲν ιοσοῦσιν 113, 16.
 τοῖς μὲν τεθνεάσιν 125, 10.
 τοῖς παιδὶ 83, 25.
 τοῖς πᾶσιν 56, 1.
 τοῖς πᾶσιν ἀνθ. 124, 29.
 τοῖς περὶ τὸν 74, 51.
 τοῖς πρόγύμασιν 108, 20.
 τοῖς τοι δικαίοις 11, 13.
 τοῖς χοηστοῖσιν 48, 44.
 τόλμ' ἀεὶ 51, 8.
 τόλμα θυμὲ 124, 9.
 τόλμα πρήξιος 51, 16.
 τολμᾶν δὲ χρεῶν 51, 3.
 τὸν ἀλδαν. 119, 6.
 τὸν ἀληθῶς 108, 6.
 τὸν γάρ κακὸν 46, 94.
 τὸν γάρ τὴν 43, 32.
 τὸν γάρ υἱὲρ τῷς 48, 36.
 τὸν γάρ υστατὸν 119, 15.
 τὸν δὲ ἐκάλυψε 59, 16.
 τὸν εὐθυμεῖσθαι 103, 25.
 τὸν εὐτυχεῖν 105, 26.
 τὸν εὐτυχοῦτα 45, 12.
 τὸν λιβανωτὸν 1, 35.
 τὸν μὲν τοῦ σῶματος 1, 56.
 τὸν μὴ λέγοντα 36, 18.
 τὸν μόνον 68, 16.
 τὸν ὄλβον οὐδὲν 93, 10.
 τὸν ὄργιζόμενον 20, 68.
 τὸν πλοῦτον εἴπε 93, 36.
 τὸν πλοῦτον ὕσπερ 94, 34.
 τὸν προσομιλοῦντα 5, 103.
 τὸν σὸν δὲ παῦδα 88, 8.
 τὸν τε νόμον 44, 12.
 τὸν τετελευτηκότα 125, 15.
 τὸν τῇ φύσει 84, 2.
 τὸν τοι τύθαντον 49, 12.
 τὸν τοῖς ἄλλοις 46, 28.
 τὸν φθόνον ἔνιοι 38, 31.
 τοσοῦτον δέ τι 49, 40.
 τοσοῦτον ἔξαρκεῖ 6, 63.
 τοσούτῳ δέ εἰσιν 38, 43.
 τότε οὖν ἀπολαβὼν 11, 17.
 τότε τὰς γυναικας 73, 43.
 τότε χρείαν ἔχομεν 17, 35.
 τοῦ ἀποθανεῖν 118, 26.
 τοῦ βίου καθάπερ 1, 33.
 τοῦ γάρ δικαίου 9, 21.
 τοῦ δὲ μηδένα 49, 43.
 τοῦ Διονυσίου 49, 22.
 τοῦ ἐπιτιμᾶν 46, 35.
 τοῦ ζῆν γάρ 119, 7.
 τοῦ μὲν δικαίου 2, 8.
 τοῦ μὲν θανόντος 124, 5.
 τοῦ πλέονος 121, 31.
 τοῦ πλέονος 10, 69.
 τοῦ πολέμου 50, 8.
 τοῦ Πύρρου 10, 51.
 τοῦ σοφοῦ 1, 38.
 τούγεκα γάρ 48, 10.
 τούγεκεν τοίνυν 93, 29.
 τούς γάρ περισσοὺς 29, 15.
 τούς δ' ὃν μεγ. 114, 6.

τοὺς δὲ πολλοὺς 92, 13.
 τοὺς δυσχερεῖς 6, 50.
 τοὺς εὐ γεγονότας 89, 1.
 τοὺς εὐγενεῖς γάρ 8, 5.
 τοὺς ζῶντας 98, 4.
 τοὺς ζῶντας εὐ 121, 25.
 τούς ιατροὺς 114, 1.
 τούς κατοικοῦντας 44, 20.
 τούς μὲν ἄνδρας 74, 58.
 τοῦ μὲν γάρ τε 51, 15.
 τοὺς μὲν ἰδιώτας 49, 25.
 τοὺς μὲν κενοὺς 22, 37.
 τοὺς μὲν πρὸς 74, 34.
 τοὺς μὲν φίλους 48, 52.
 τοὺς πόνους γάρ 29, 6.
 τοὺς τε γονεῖς 79, 11.
 τοὺς τῆς γαμετῆς 74, 11.
 τοὺς τὸν ἴδιον 15, 1.
 τοὺς φυσιολογοῦντας 80, 4.
 τοὺς χρηματισμοὺς 94, 14.
 τοῦτο, ἦν δὲ ἐγώ 9, 61.
 τοῦτό κεν εἰς 118, 4.
 τοῦτο μόνον ἐπισ. 91, 9.
 τοῦτό νυ καὶ 122, 5.
 τούταις δὴ τοῖς 1, 90.
 τοῦτον εὐτυχέστατον 121, 7.
 τοῦτον οὖν ἄφιστον 85, 14.
 τούτου εἰνεκα ἥρ. 94, 22.
 τούτῳ ἦν δὲ 43, 101.
 τούτῳ τῷ τρόπῳ 75, 12.
 τούτων δὲ αἰτίος 38, 42.
 τούτων δὲ οἱ 44, 54.
 τούτων οὐσῶν τῶν 25, 6.
 τῷ δὲ ἀνθρωπίνῳ βίῳ 1, 76.
 τράπεζαν πολυτελέα 5, 38.
 Τραυσοὶ 120, 33.
 τρεῖς γάρ πολιτῶν 43, 10.
 τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ 1, 8.
 τρία γάρ εἰσι 43, 15.
 Τριβαλλοὶ 54, 40.
 τριθάδιον γε 98, 53.
 τρισμάκρος 59, 11.
 τρόπος δικαιος 37, 13.
 τρόπος ἐσθὶς δὲ π. 37, 19.
 τρόπος ἐστὶ χρηστὸς 37, 15.
 τρόποις καλοκαγ. 37, 31.
 Τρόφιλος 102, 9.
 Τροφώνιας 120, 23.
 τύμβῳ γάρ 126, 1.
 τυραννίδος 47, 5.
 τυραννίδος δὲ 49, 2.
 τυραννικόν τι 36, 15.
 τυτθὸν γάρ 59, 8.
 τυφλὸν γε. 98, 11.
 τυφλὸν δὲ πλ. 98, 21.
 τυφλόν τι 4, 18.
 τῷ γάρ βιαῖῳ 20, 25.
 τῷ γάρ πανῶς 104, 3.
 τῷ γάρ ὅντι 52, 15.
 τῷ γάρ πονοῦντι 29, 34.
 τῷ γελρίῳ 34, 18.
 τῷ Διονύσῳ νάρθηκα 18, 28.
 τῷ δυσπραγοῦντι 112, 12.
 τῷ καὶ μέτραια 124, 12.
 τῷ μὲν ιατρῷ 4, 94.
 τῷ μὲν τῷ σῶμα 113, 14.
 τῷ ὅντι ἄρα 1, 89.
 τῷ οὖ μοι 104, 15.
 τῷ τῶν ἀπαιδεύτων 4, 61.
 τῷδε θεοὶ 30, 5.
 τῶν γάρ ἀγαθῶν 95, 8.
 τῶν γάρ ἀνθρώπων 15, 11.
 τῶν γάρ δυναστῶν 45, 7.
 τῶν γάρ μετ' 123, 5.
 τῶν γάρ πλούτων 67, 10.
 τῶν δὲ ἐλευθερίων 102, 8.
 τῶν δὲ φιλοσοφησάντων 80, 1.
 τῶν ζῶντ. 103, 26.
 τῶν ἥδεων 6, 59.
 τῶν ἥδεων τὰ 17, 38.
 τῶν ἥμαρτημένων 46, 47.
 τῶν μὲν ἀναγκαῖων 5, 129.
 τῶν μὲν Κροίσου 94, 23.
 τῶν Μενάνδρου 63, 34.
 τῶν μέντος πολιτ. 45, 20.
 τῶν μετέφων αἱ 99, 28.
 τῶν πολιτῶν 48, 28.
 τῶν πόνων π. 29, 8.
 τῶν ταῖς αἰσχροῖς 6, 18.
 τῶν τεχνῶν οἱ 60, 19.

τῶν τις ἐν Ἀκαδ. 36, 23.
τῶν συνόντων 34, 16.
τὰς βουλομένως 44, 40.
τὰς δὲ νόμως 48, 95.

Τ.

ὑβρεψις δὲ γραφὴν 19, 16.
ὑβριν τε τίκτε 93, 3.
ὑβρις φυτεύει 49, 11.
ὑγιαίνειν 103, 9.
ὑγιείην εὐχαῖς 18, 31.
νίστρον τρέφει 77, 7.
νίδις δ' ἀμείνων 83, 11.
νιῶ γάρ ἀγάπητος 83, 19.
νιῶ προθύμως 83, 5.
νιεῖς δ' ἔξεβάλετε 11, 16.
Τπερείδης 8, 16.
ὑπερηφανον 93, 22.
ὑπνος γάρ δὴ 1, 96.
ὑπὸ γοῦν τοῦ Μήδου 48, 56.
ὑπὸ γυναικός 74, 39.
ὑπολαμβάνω 12, 12.
ὑπομίμησις 3, 60.
ὑποστάθη 10, 55.
ὑφείς μάγον 10, 19.
ὑφ' ὧν κρατεῖσθαι 5, 55.

Φ.

Φαβωρῖνος εἶπε 4, 91.
φαιῆν ἄν 101, 5.
φαινεται μοι 43, 103.
Φάλαρις 49, 49.
φαμι δ' ἔγω 48, 92.
φαμεν δὲ δὴ νῦν 48, 121.
φαμι δὴ τὸν ἀγαθὸν 1, 74.
φαμι τὰν ἀρετὰν 1, 70.
φανερὸν τοίνυν 88, 13.
φασκ δὲ καὶ 57, 10.
φασι μηδὲ συγγρ. 46, 50.
φαστὴ τὴν φώκην 100, 28.
φασὶ τὸν γαλ. 100, 23.
φαύλον καὶ 31, 7.
φαύλων ἔργων 5, 25.
φείδεσ. τῆς 124, 24.
φείδεν τέλον Θεοφ. 2.

φειδώ τοι 16, 18.
φειδώμεθ' ἀνδρῶν 86, 8.
φέρε μάρτιον 9, 56.
φέρε δὴ 68, 37.
φέρε δὴ καθάπερ 81, 16.
φέρε δὴ πότερον 12, 26.
φέρε δὴ πρὸς θεῶν 44, 48.
φέρε δὴ, τι 21, 23.
φέρει δὲ καὶ 88, 4.
φέρετερον εὐπλέα 120, 21.
φεῦ ὄσσα 73, 24.
φεῦ οὐδὲν 2, 17.
φεῦ οὐκ ἔστιν 105, 35.
φεῦ τὰ τῶν 105, 46.
φεῦ τοῖσι γενναῖοισιν 7, 6.
φεῦ τοῦ θανόντος 126, 3.
φεῦ φεῦ βροτεῖαι 98, 34.
φεῦ τῶν βρατείων 105, 16.
φεῦ-φεῦ βροτοῖς 64, 23.
φεῦ-φεῦ βροτοῖων 18, 12.
φεῦ φεῦ γυναικες 67, 3.
φεῦ φεῦ κακοῖαιν 106, 6.
φεῦ φεῦ παλαιός 90, 5. 116, 4.
φεῦ φεῦ τὰ μεγ. 49, 6.
φεῦ φεῦ τὸ γῆρας 116, 2.
φεῦ φεῦ τὸ δ. 62, 41.
φεῦ φεῦ τὸ μὴ 82, 1.
φεῦ φεῦ τὸ νικᾶν 9, 15.
φεῦ φεῦ τὰ σῶφρον 5, 20.
φεῦ φεῦ τὸ φῦναι 88, 2.
φεῦγ. ἡδονὴν 6, 24.
φεῦγε μὲν τὸν 48, 23.
φημι οὐν ἔρω 63, 36.
φημι πάντα 28, 13.
φημι ταῖναν 67, 24.
φῆσαντός τινος 13, 39.
φῆσιν δὲ Λίων 2, 39.
φθονερὸν δὴ 3, 58.
φθόνον δὲ ακοπῶν 38, 60.
φθόνον οὐ σέβω 88, 14.
φθόνος. δ' ὁ πολέμων 38, 9.
φθόνος ἀ κατέ 88, 89.
φθόνος τοῖς ζῶσι 38, 41.
φθονούσιν αὐτοὶ 38, 13.
φιλάδελφούσι 84, 17.

φιλάργυρον μὲν 10, 25.
 φιλάργυρος οὐδεὶς 10, 42.
 φιλέει δέ κως 43, 39.
 φιλεῖ δὲ τῷ π. 29, 21.
 φιλεῖ γάρ 51, 24.
 φιλεῖ γάρ ἡ δ. 38, 27.
 φιλεῖ τοι π. 50, 1.
 Φίλιππος 54, 61, 63.
 Φίλιππος ἔρωτάμενος 2, 20.
 Φίλιππος ἥλθεν 7, 59.
 Φίλιππος ὁ βασ. 48, 21.
 Φίλιππος ὁ τῶν 7, 65.
 Φίλιππος τοὺς Αθ. 4, 68.
 Φιλόξενος 13, 16.
 φιλονεική πᾶσα 20, 62.
 φιλόσοφος δὴ καὶ 43, 150.
 φίλους δὲ ταῦς 14, 3.
 φίλους κτᾶ 48, 28.
 φιλοῦσι γάρ 97, 14.
 φιλοχρηματίη 10, 28.
 φιλοχρηματίην 10, 29, 30,
 φιλόφογον 73, 36.
 φίλτρον δὲ 72, 10.
 φίλων δὲ χόνσὸν 46, 4.
 φοβερός ἀν 48, 53.
 φοβητέον 74, 35.
 φόβος δὲ τὰ 5, 3.
 φόβος κολακῆην 48, 13.
 φράξεο δὴ 5, 22.
 φρόνασις καὶ 3, 74.
 φρονήσης μὲν 22, 39.
 φρονησίος ἔργον 3, 51.
 φρόνησις δύναμις 3, 96.
 φρόνιμος δὲ ἀνὴρ 3, 76.
 φρόνιμος δὲ περὶ 48, 75.
 φρόντιζε δπως 5, 95.
 φρονῶ δ' ἡ πάσχω 99, 12.
 Φρούγιδς οὗτος 49, 24.
 φυγάδος δὲ τινος 40, 9.
 φυλακτέον 74, 64.
 φυλάττομαι 69, 21.
 φῦναι δὲ ὁ Κῦρος 44, 23.
 φύσει δ' ὑπάρχει 29, 61.
 φύσει γάρ 64, 17.
 φύσει γάνη 73, 46.

φύσει μὲν γάρ 98, 32.
 φύσει τὸ ἄρχειν 47, 19.
 φυσικὸν τοῦθ' 113, 7.
 Φωκίωνι ὁ παῖς 17, 10.

X.

Χαβολας 54, 53.
 χαῖρ εἰ τὸ 120, 15.
 χαῖρ ὡ φίλη 56, 3.
 χαῖρε μοι φῶμα 7, 13.
 χαῖρε τοῖς 14, 18.
 χαῖρειν ἐπ' 5, 14.
 Χαιρεψῶντα δὲ 84, 22.
 χαίρω δ' ὅρῶν 88, 18.
 χαλεπὴ 74, 1.
 χαλεπὸν ἄρχεσθαι 45, 27.
 χαλεπόν γέ 4, 8. 77, 6.
 χαλεπὸν ἔλεγεν 6, 49.
 χαλεπὸν καταμ. 52, 15.
 χαλεπὸν μὲν ἴσως 124, 36.
 χαλεπὸν μὲν οὖν 43, 111.
 χαλεπὸν ὅτ' ἀν 18, 19.
 χαλεπὸν πολλὰς 1, 27.
 χαλεπὸν τὸ π. 114, 2.
 χαλεπὸν τύχη 108, 86.
 χαλκεη 50, 2.
 χαρίεντες ἔφη 4, 93.
 Χαριλλος 43, 73.
 χάρις τῇ μακαρίᾳ 17, 23.
 χάριτας μὲν τὸ 46, 60.
 Χείλων 108, 72.
 Χείλων ἐρωτ. 21, 13.
 χθές τον τῶν 44, 9.
 χρὴ δ' ἡ λέκειν 38, 17.
 χρὴ δ' οὖ ποτ' 105, 14.
 χρὴ δὲ ἔκνον 45, 10.
 χρη ἀν δεσπόζειν 62, 46.
 χρη πενίην 96, 16.
 χρη τὸ αὐτὸ 46, 18.
 χρη τοινυν τὸν 3, 50.
 χρη τὸν βασιλέα 48, 63.
 χρη τοὺς νόμους 48, 25.
 χρη ψυχὴν 118, 24.
 χρητῶν πλούτον 56, 6.
 χρημασιν γάρ 98, 31.

χρήματα δ' οὐδὲ 10, 10.
 χρηματα μὲν ψυχὴ 91, 25.
 χρηματα πονέσειν 94, 25.
 χρημάτων ἡ. 110, 10.
 χρημάτων αὐτῷ 5, 118.
 χρημάτων ὅρεξις 10, 44. 94, 24.
 χρῆν δὲ καὶ 52, 17.
 χρηστοῖς νομίκ. 37, 10.
 χρηστοῖς δούλοις 62, 37.
 χρόνον γάρ εἰς 29, 43.
 χρόνος δ' ἄμαρχος 126, 8.
 χρόνος δὲ φευγ. 29, 42.
 Χρύσιππος 3, 66.
 Χρύσιππος διαφ. 28, 15.
 Χρύσιππος ἔρωτ. 45, 29.
 Χρύσιππος ὁ Σε. 17, 29.
 χρυσὸν μάλιστα 91, 20.
 χρυσὸν μὲν ἄνθρωποι 28, 18.
 χρυσός τοι κόνις 93, 23.
 χρυσοῦ τὸν 10, 43.
 χρῶτα μὲν οὐ 64, 20.
 χωρὶς γυναικὸς 73, 61.

Ψ.

ψεύδεσθαι ἀνελ. 11, 20.
 ψεύδεσθαι ἐν π. 11, 22.
 ψεύδεσθαι προχειρ. 12, 21.
 ψευδῆ δὲ τοῖς 12, 15.
 ψευδοῖς δ' οὐκ 12, 7.
 ψυχὴ γάρ εἴνοντς 3, 8.
 ψυχὴ ὅμιλοιςσα 1, 47.
 ψυχὴ τέκν' 76, 3.
 ψυχὴ ἑῶντας 1, 58.
 ψυχὴ σῶμα 6, 15.
 ψυχὴν ἀνόητον 4, 98.
 ψυχὴν ἔχειν δεῖ 93, 1.
 ψυχὴν σώματος 121, 27.
 ψυχῆς γάρ 119, 10.
 ψυχῆς ἐστὶ λόγος 8, 85.
 ψυχῆς μὲν οὖν 1, 60.
 ψυχῆς πᾶν 1, 28.

Ω.

ὡς βασιλεῦ ὡς 121, 40.
 ὡς γάρ ὁ θεὸς 104, 19.

ὡς γῆρας οὖσαν 116, 6.
 ὡς γῆρας οἶον 116, 36.
 ὡς γῆρας ὡς 116, 12, 16, 23.
 ὡς δαιμον. ὡς 98, 44.
 ὡς δέσποτ' 105, 13.
 ὡς δυστυχεῖς 22, 3.
 ὡς Ζεῦ 73, 30. 98, 12.
 ὡς Ζεῦ πολυτ. 110, 8.
 ὡς Ζεῦ τὶ δὴ 2, 16.
 ὡς θάνατ' 120, 5.
 ὡς θάνατε 120, 2.
 ὡς θάνατε παιάν 120, 12.
 ὡς θνητὰ 73, 25.
 ὡς θνητὸν 98, 1.
 ὡς καλλιφεγγῆ 10, 8.
 ὡς Κλέων 30, 4.
 ὡς λαμπρὸς 119, 8.
 ὡς μάκαρος 108, 9.
 ὡς μακάριον 37, 9.
 ὡς μεγίστη 32, 7.
 ὡς μεταβολαῖς 107, 3.
 ὡς μωρὲ 55, 7.
 ὡς μωρὲ Θύμος 20, 27.
 ὡς παγκακίστη 73, 20.
 ὡς παγκάκιστοι 62, 18.
 ὡς παῖ γένοιο. 78, 9.
 ὡς παῖ Κρέοντος 90, 2.
 ὡς παῖ νέων 115, 2.
 ὡς παῖ σιώπα 32, 3.
 ὡς παῖ τέλνει 98, 16.
 ὡς παῖδες 75, 7.
 ὡς παῖδες ἥ τοι 63, 6.
 ὡς πᾶν σὺ 73, 51.
 ὡς πλοῦθ' ὄσσα 91, 12. 93, 17.
 ὡς πλούτε. 49, 10.
 ὡς ποδεινὴ 56, 2.
 ὡς πολλὰ πλούτοις 93, 11.
 ὡς πότια' αἰδώς 31, 3.
 ὡς πότνια 55, 8.
 ὡς πότνια λ. 26, 2.
 ὡς πᾶς πονηρὸν 2, 26.
 ὡς τὰς φρένας 67, 7.
 ὡς τέκνον ἀνθρ. 94, 1.

ὁ τέκνον ρῦχ 115, 1.
 ὁ τλῆμον 81, 6.
 ὁ τλῆμον ἔρη 64, 25.
 ὁ τοῖς πανοδ 68, 4.
 ὁ τρισάθλιοι 22, 11. 49, 8.
 ὁ τρισμακάρια 98, 14.
 ὁ φίλον ὑπν. 100, 1.
 ὁ χρυσὲ 91, 4.
 ὁδε οὖν χρῆ 44, 59.
 ὁκτειό ἀκούσας 99, 13.
 ὁμην ἔγω 97, 13.
 ὁμοι ἔγων 116, 11.
 ὁμοσεν ἀλλὰ 28, 3.
 ὁν δὲ μὴ αἵτιος 108, 45.
 ὁν ἡ τύχη 5, 29.
 ὁν οὐνεκά φημι 39, 36.
 ὁν τὸ σκῆνος 10, 66.
 ὁν τοῦ σωματος 5, 30.
 ὁνειδισας 115, 9.
 ὁν τοῖς θεοῖς 118, 17.
 ὁρα σε θύμου 20, 37.
 ὁραιος δὲ 71, 6.
 ὁς ἀγαθὸν 75, 6.
 ὁς ἀδικον 107, 7.
 ὁς ἀρ' ὁ τέκνον 122, 10.
 ὁς ἀρα νόμους 43, 128.
 ὁς γὰρ ἐπεκλώσ. 98, 50. 124,
     14.
 ὁς δ' ἀπαξ 10, 14.
 ὁς δ' αὕτως 69, 15.
 ὁς δεινὸν ἡνίκ 109, 5.
 ὁς δύσκολον 116, 3.
 ὁς δυσπέλαστον 4, 5.
 ὁς δυστυχεῖς 16, 12.
 ὁς εἴπερ ἄρξεις 48, 6.
 ὁς ἔμφυτος 10, 17.
 ὁς ἔν γε μοι 39, 8.
 ὁς ἐν τοῖσιν ὡσὶ 20, 46.
 ὁς ἔστ' ἀπιστον. 73, 7.
 ὁς ἔστι τὸ γ. 68, 27.
 ὁς εὐ ἔσθι 115, 30.
 ὁς ἥδεως μοι 29, 30.
 ὁς ἥδυ γ' ἐν 84, 1.
 ὁς ἥδυ δάκρυα 122, 4.
 ὁς ἥδυ δούλοις 62, 3.
 ὁς ἥδυ χρῆσος 82, 18.
 ὁς ἥδυ συνέσει 37, 2.
 ὁς ἥδυ τὴν 59, 7.
 ὁς ἥδυ τὸ 121, 5.
 ὁς ἥδυ τῷ 56, 11. 58, 8. 79,
     121.
 ὁς ἥμέρα 5, 15. 105, 37.
 ὁς κακὸν εἴη 10, 41.
 ὁς κινδυνεύω 4, 50.
 ὁς κρεεῖτον ἔστι 62, 7, 35.
 ὁς κύκλος 105, 53.
 ὁς μοι 104, 8.
 ὁς νῦν τάχθει 29, 1.
 ὁς ὁ γε ἔλεγεν 45, 30.
 ὁς οἰκήην οὐκ 98, 28.
 ὁς οἰκτόδον 104, 13.
 ὁς οἵ τινες 43, 141. 108, 61.
 ὁς οὐδείς ποτε 43, 125.
 ὁς οὐδὲν ἀνδρὶ 75, 3.
 ὁς οὐδὲν γλύκιον 39, 21.
 ὁς οὐδὲν ὑγιὲς 73, 35.
 ὁς οὐκ ἀνεκτὸς 18, 2.
 ὁς οὖν τούτους 44, 28.
 ὁς οὐποτε 2, 19.
 ὁς ὄψις 3, 13.
 ὁς πανταχοῦ 40, 2.
 ὁς Παραμένων 105, 23.
 ὁς πρὸς τὸν 108, 81.
 ὁς σκαιὸς 126, 6.
 ὁς σὺν θεοῖσι 54, 12.
 ὁς τοῖς καλῶς 26, 4.
 ὁς τὸν αὐτὸν 94, 15.
 ὁς τῶν ἔχοντων 92, 5.
 ὁσαύτως ὁ Λυκ. 44, 31.
 ὁσπερ ἀληθῆς ζυγὸς 9, 40.
 ὁσπερ γὰρ ἐν 25, 1.
 ὁσπερ γὰρ ἐν 100, 9.
 ὁσπερ γὰρ οἰκίας 9, 51.
 ὁσπερ γὰρ τὰ 49, 14.
 ὁσπερ γὰρ τοὺς 64, 31.
 ὁσπερ δὲ πλοῖα 20, 54.
 ὁσπερ ἔγω μέσσην 15, 6.
 ὁσπερ εἰ ἐν 5, 87.
 ὁσπερ εἰ λέοντας 46, 83.
 ὁσπερ εἰ ναῦν 46, 79.

ὥσπερ εἰς κακόν 8, 72.
 ὥσπερ ἐν μὲν 92, 14.
 ὥσπερ ἐπὶ σμικρῷ 5, 89.
 ὥσπερ ἐπὶ χειρὶς 92, 10.
 ὥσπερ ἐσόπτερον 72, 16.
 ὥσπερ κναθίζοντος 104, 16.
 ὥσπερ λύκος 5, 114.
 ὥσπερ ὁ Ἀκταῖον 14, 12.
 ὥσπερ ὁ ἥλιος 46, 88.
 ὥσπερ ὁ κοττάρος 20, 55.
 ὥσπερ ὁ ὑγιαίνων 5, 109.
 ὥσπερ οἱ 8, 67.
 ὥσπερ οἱ ἐκ 45, 19.

ὥσπερ οἱ λ. 74, 46.
 ὥσπερ οὐκ ἀν 3, 78.
 ὥσπερ οὐν ἀνόητος 39, 35.
 ὥσπερ οὐν ταῦ 13, 18.
 ὥσπερ πλῆθος 46, 86.
 ὥσπερ σωματικὸν 13, 35.
 ὥσπερ τὸ εὐθὺ 9, 41.
 ὥσπερ τὸ μέλι 13, 28.
 ὥσπερ τοινῦν 43, 68.
 ὥσπερ τῷν 121, 11.
 ὥστ' οὗτος 105, 33.
 ὥστε θαυμαστὸν 7, 81.
 ὥστε μηδεὶς 108, 48.

IV.

ORDO EXCERPTORUM IN MS. A.

NOTABIT lector codicis hujus folia 1—25, quibus continentur tituli 1—6, mirum in modum turbata esse bibliopegi incuria, quorum tamen plerorumque veram vetustamque sedem satis certo restituisse mihi videor, etsi de tribus prioribus aliquantum dubito. Conjurio autem primo in loco debere constitui folium quod nunc in codice ultimum est, deinde 2 (17) 3 (18) 4 (23. 24) 5 (19) 6 (20) 7 (1) 8 (2) 9 (3) 10 (4) 11 (5) 12 (6) 13 (7) 14 (8) 15 (9) 16 (10) 17 (11) 18 (12) 19 (13) 20 (14) 21 (15) 22 (25). Folia 16. 21. 22. omnino vacant scriptura. Numeri uncinulis inclusi foliorum ordinem, ut nunc collocantur, indicant: nudi, eum quem verum esse puto. His positis et concessis, patet fragmentorum seriem ita olim dispositam fuisse: prior numerus titulum, alter excerptum indicabit:

Fol. ult. 5. 56. 3. 43. 1. 66.
94. 99. 8. 7. 75. 1. 91. 92. 37.
38. 3. 41. 1. 30. 3. 42. 1. 33.
34. 5. 25—27. 9. 34. Αημο.

127. 1. 32. 90. 5. 1. 3. 27.
28. 8. 21. Haec habet folium
mstī ultimum, quod in prin-
cipio poni debuerat.

^τ κρα. Μὴ διὰ (φόβον, ἀλλὰ) διὰ τὸ δέον ἀπέκεσθαι ἀμαρτημάτων. 5. 45. 3. 40. 1. 30. Πυθαγόρου. ἀνανεούσθωσι δέ περὶ τῶν ἀγαθῶν λόγος μᾶλλον ἢ τὰ οἰκία. 1. 29. 19. 20. 21. 5. 28. 1. 22—28. 5. 29. 30. ^αΩν ἔνεκα ζῆν θετίεις τούτων γάριν καὶ ἀποθανεῖν μὴ κατόκνει 5. 23. 3. 85. 5. 24. 1. 83. 59. 31. 5,

Sequebantur, ut puto, ff. 17. 18. quorum prius continet Teletis dissert. 5. 67. ab initio usque ad ἀλλὰ τῆς p. 162, 4. poste-
rius incipit a vv. ποντανεῖω
τιτήσεως pergit deinde usque
ad finem loci. Deinde 5. 68
— 71. 1. 85. 86. Folii 23 et
24 leguntur 1. 70—75. 78.
76. 77. 79. 64. Folium 19.
incipit .. δ' ἐν ὑπερβολαί γι-

^a Habet et Trinc. p. 8. Ego imprudens omisi.

νομ. p. 28, 14. et deinde 1, 69. 67. Fol. 20. incipit οὐκ ἀφαιρέστος p. 33, 20. et pergit 1, 68. 53. 62. 63. 87. Fol. 1. habet 1, 88. 5, 124. 1, 46. 51. Fol. 2. incipit ἀπόφυγε p. 22, 8. et pergit 1, 52. 5, 84—106. 1, 54—57. 5, 107—112. Fol. 3. habet 5, 113—117. 3, 77—80. Fol. 4. a τν. νιοὺς παίδεις p. 114, ult. 3, 81—84. 86. 87. 1, 35. cui loco ut in Triencavelli editione p. 46. cohaeret, quod ego imprudens omisi, *Oī τὸ ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν ἔγων κέρδον* εἰς τὰς καλὰς ἀναλισκοντες λειταργύλας, ὅμοιόν τι ποιοῦσι τοῖς ἀπὸ ἱεροσυλίας εὐσεβοῦσι: 1, 18. Fol. 5. incipit ὅθεν μὴ δεῖ καὶ p. 11, ult. habet idein 1, 80. 81. 5, 125. 73. 1, 95. Fol. 6. incipit τὴν αὐτοῦ ψυχὴν 1, 95. init. Deinde 1, 96. 97. 100. 101. Fol. 7. incipit πῶς οὐκ οἴεσθαι p. 68, 2. et pergit 1, 102. 103. Fol. 8. incipit ἡ σπουδάξων ἐλνυτέλει 1, 103, et pergit 1, 92. 84. 40. Et sic explicit titulus primus.

TIT. 2, 1—9. 26. 21. 11. Fol. 9. incipit εὐόρκου 2, 11. et pergit 2, 12—17. 27. 18. 19. 28. 29. 20—25. 31—44. 46. 47. 48. Explicit titulus secundus.

Fol. 10. incipit TIT. 3, 11. 12. 5. 8. 9. 1. 9, 23. 3, 10. 16—24. 54. 55. 49. 50. 51. 45. 56. 59. 60. 61—67. Fol. 11. incipit. πρὸς τὸν χειμῶνα. 68—70. 72—76. Explicit tit. 3.

Seq. TIT. 4, 1—18. 21. 22. 27. 28. 32. 35. 39. 40. 44—48.

Incipit fol. 12. ἀμαρτία. Πλάτωνος 4, 49—67. 69. 71—95. 98. 99. 101. 102. 103. Incipit fol. 13. οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων 4, 105—112. 114—121. 10, 78. 8, 22. Explicit tit. 4.

Seq. TIT. 5, 5. 9. 13—16. 119. 120. 136. 118. Incipit fol. 14. καὶ ἀφορδίσαι καὶ περὶ ἐδωδάς 5, 128. 130. 121. 122. 123. 74—82. 41—44. 132. 33. 36. 34. Post h. I legitur quod. ego imprudens omisi, *Δημοκρίτον*. *Αὐτάρκει*

δ β γ
σμικρὰ τροφῆ ννέοντες γίνεται (cf. Antonium c. 32. p. 45, 40. ubi reponit Gesnerus αὐτάρκει τροφῆ μακρὰ ν.) 47, 37—40. 83. 59—66. 48. Incipit fol. 15. ἔδει γάρ ἐφ' ὡς τινὶ ἡκον 46. 49—53. 135. Explicit tit. 5.

Seq. TIT. 6, 18—37. 1—8. Incipit fol. 25. τὰ ασχήμονα λέγειν 9—17. 38. usque ad finem tituli.

TIT. 7. Deest n. 2. collocatur 76. post 50. et 81. post 57. 64. 69. 65. 66. 67. 70. 68. 77. 78. 79. 80. 74. 73.

TIT. 8. Deest n. 12. caetera ut in ed.

TIT. 9. omittuntur 1—3. 5. 13. 23. 24. 26. 31. 34. 65.

TIT. 10. MS. convenit fere cum ed. nisi quod n. 78. omittit.

TIT. 11. omittuntur 4. 5. 14.

TIT. 12. omittuntur 2. 3. 16. 18. 28. 24.

TIT. 13. omittuntur 7. 21. 38. 43.

TIT. 14. convenit cum ed.

TIT. 15. omittuntur 2. 5. 6.

TIT. 16. omittuntur 5. 14. 17.
18. 19. 24.

TIT. 17. transponuntur 28. 27.
omittuntur 4. 5. 6. 7. 9.

TIT. 18. omittuntur 22. 25.
28. 36.

TIT. 19. convenit cum ed.

TIT. 20. omittuntur 3. 6. 11.
18. 19. 23. 25. 26. 27. 32.
33. 34. 38. 39. 40. 58. 66.

TIT. 21. omittuntur 12. 20. 26.

TIT. 22. omittuntur 7. 8. 9.
17. 18. 19. 21. 31. 32. 44.
transponuntur 29. 28. et post-
rema sic: 41. 46. 42. 43. 45.

TIT. 23. omittuntur 11. 12. 15.

TIT. 24. omittitur 6. transpo-
nuntur 16. 15.

TIT. 28. omittitur 2. Post 12.
inseritur oraculum ex Hero-
doto quod habet ed. 27. 14.

TIT. 29. transponuntur 11. 9.
10—21. 20—55. 54—70.
69. omittuntur 13. 15. 16.
37. 42. 43. 44. 49. 50. 51.
52. 53. 56. 60. 81. 93.

TIT. 30. omittuntur 1. 8. et
rell. post 10.

TIT. 31. Perierunt aliquot folia
hunc et sequentes titulos com-
pletentia usque ad 34. 14.

TIT. 35. omittitur 7.

TIT. 37. omittuntur 17. 18.
transponuntur 19. 16. 20.

TIT. 38. omittuntur 4. 19. 39.
51. 52. 53. 54. transponuntur
23. 22. 31. 30. 42. 40. 41.
63. 62. Iteratur 7. post 21.

TIT. 39. omittuntur 1. 2. 4. 5.
17. Priora sic collocantur:
6. 3. 7. 8. 10. 9.

TIT. 42. omittuntur 3. 14. 15.

TIT. 43. omittuntur 1. 8. 12.
13. 16. 27. 28. 54. 84. 109
— 113. 129. Transponuntur

19. 18. 24. 21. 23. 22. 70.
67. 71. 68. 69. post 77. 83.
81. 80. 143. 142.

TIT. 44. Transponuntur 7. 6.
omittuntur (locus Theophras-
ti) 22. 49.

TIT. 45. transponuntur 6. 5.
omittuntur 7. 10. 16.

TIT. 46. collocantur sic: 1. 2.
7. 8. 9. 10. 11. 3. 6. 4. 5. 15.
16. 17. 18—70. 73. 72. 71—
94. 92. 93. 95. 96. 99. 100.
101. 102. 97. 98. omittuntur
12. 13. 39. 44.

TIT. 48. collocantur sic: 1. 6.
7. 2. 8. 4. 11. 9. 10. 3. 5.
12. 13—19. 22. 20. 21. 24.
— 41. 44. 45. 17. 46. 42.
43. 47 — 54. 55. 53. omit-
tuntur 50. 65.

TIT. 49. collocatur 7. post 9.
et 22. post 23. omittitur 28.

TIT. 50. omittitur 5. collocatur
7. post 16.

TIT. 51. collocantur sic: 1. 2.
3. 4. 17. 5. 6. 7. 18. 8. 9.
19. 10. 11. 25. 22. 21. 23.
12. 13. 24. 25. 26. 27. 14.
15. 16. 28. 29. 30.

TIT. 52. collocantur sic: 1. 6.
7. 2. 8. 9. 3. 10. 4. 5. 11. 12.
13. 14. 16. 15. 18. 17.

TIT. 53. collocantur sic: 1. 7.
2. 3. 4. 5. 8. 9. 6. 10. 11—
16.

TIT. 54. collocantur sic: 1. 5.
6. 7. 8. 3. 9. 23. 10. 11. 12.
13. 14. 4. 15—19. 21. 22.
24—28. 30. 29. 31. 32—
62. 64. 63. 65. 66.

TIT. 57. collocatur 9. in prin-
cipio, 7. post 8. rell. ut in
ed.

TIT. 58. collocantur sic: 6. 1.
7. 2. 8. 9. 10. 3. 4. 5. 11.

TIT. 59. collocatur 7. post 8.
et 20. post 21.

TIT. 62. collocantur sic: 1—
14. 16. 17. 19. 28. 29. 22.
23. 24. 25. 30. 26. 31. omit-
tuntur 15. 18. 20. 21. 27.

TIT. 63. collocatur 23. post 25.

TIT. 64. collocantur sic: 1. 4.
2. 5. 3. 6. 11. 7. 12. 13. 14.
8. 9. 10. 15.

TIT. 65. collocatur 3. post 4.

TIT. 67. collocatur 12. post 3.

TIT. 68. collocantur sic: 1—8.
12. 9. 11. 13. 10. 14. 16. 17.
18. 19. 15. 20—32. 36. 35,
33. 34. 37.

TIT. 69. collocatur 13. post 14.

TIT. 71. omittitur 5.

TIT. 73. omittitur 6. reliqua sic
collocantur: 9. 37. 10. 38.
11. 40. 41. 42. 43. 44. 15.
45. 16. 17. 46. 18. 47. 19.
48. 20. 49. 50. 21. 51. 22.
52. 23. 54. 58. 55. 56. 24.
25. 59. 26. 27. 28. 29. 31.
57. 60. 61. 32. 33. 34. 35.
36. 62. 63. 64.

TIT. 74. collocantur sic: 1—
21. 24. 26. 27. 25. 28.

TIT. 75. collocantur sic: 1. 2.
3. 4. 9. 5. 6. 10. 7.

TIT. 76. transponuntur 4. 3. et
mox 6. 7. post 8.

TIT. 81. collocatur 8. post 5.

TIT. 83. transponuntur 13. 12.
omittuntur 25. 26. 27.

TIT. 84. omittuntur 2. 4. 5.
collocatur 6. post 8.

TIT. 86. transponuntur 11. 10.
9—16. 15. 17—23. 22.

TIT. 90. collocatur 8. post 5,

TIT. 91. collocatur sic: 1. 3.
2. 4. 5. 9. 6. 10. 11. 12. 7.
8. 13. 24. 14—20. 25. 21.
22. 26. 27. 28. 23. 29. 24.

TIT. 93. collocantur sic: 1—
4. 3. 6. 5—11. 19. 20. 21.
22. 12—15. 17. 18. 23.
omittuntur 16.

TIT. 94. transponuntur 7. 6.

TIT. 95. transponuntur 6. 5. 4
—12. 11.

TIT. 96. collocantur sic: 1. 5.
6. 9. 10. 11. 2. 13. 12. 14.
17. 15. 18. 3. 19. 4. 20.

TIT. 97. iteratur 16. post 9.

TIT. 98. omittuntur 5. 6. 15.
22. 74. collocantur sic: 39.
45. 40. 7. 41. 49. 50. 52. 51.
42. 43. 47. 48. 53. 54—62.
61.

TIT. 99. collocantur sic: 10. 17.
18. 19. 22—29. 11. 30. 12.
31. 32. 21. 20. 15. 16. 34. 35.

TIT. 100. omittuntur 6. transpo-
nuntur 5. 4. 7.

TIT. 101. omittuntur 13. 14.
16. 19. 23. 26. 29.

TIT. 102. omittuntur 8.

TIT. 103. omittuntur 24. 28. 29.

TIT. 104. omittuntur 4. 12. 15.
20. 21. 22. 23., collocatur 8.
post 9. mox post 19. inseritur
praecedentis tituli 31.

TIT. 105. omittuntur 6. 24.
transponuntur 36. 35. et mox
41. 39. 40.

TIT. 106. collocantur sic: 1. 2.
8. 3. 9. 10. 11. 4. 5. 6. 7.
12. 14. 13.

TIT. 107. collocantur sic: 1.
2. 4. 5. 3. 6. 7.

TIT. 108. collocantur sic: 1.
2. 4. 3. 5—10. 32. 11. 12.
13. 26. 27. 25. 28. 21. 30.
29. 31. 33—39. 15. 40. 42.
16. 41. 43. 44. 46. 20. 45.
47. 50. 51. 52. 48. 49. 17.
18. 19. 53. 22. 55. 24. 56.
omittuntur 80. 84.

TIT. 109. omittitur 1. 20. 23. omittuntur 1. 4. 9.
TIT. 110. omittuntur 6. 10. 17. 12. 24.
TIT. 111. omittitur 3. reliqua TIT. 119. collocantur sic: 1.
collocantur sic: 1. 2. 5. 4. 11. 7. 13. 14. 2—10. 5.
6. 10. 11—7. 8. 9. 12. TIT. 120. omittitur 20. post 3.
TIT. 112. collocantur sic: 1. inseritur 6. ex tit. 125. et 4.
4. 2. 3. 6. 7. 8. 5. 9. collocatur post 10.
TIT. 113. collocantur sic: 1. TIT. 121. collocantur sic: 1.
2. 7. 8. 3. 9. 4. 6. 10. 4. 5. 7. 8. 10. 12. 9. 11. 13.
TIT. 115. collocantur sic: 1—14. 16. 15. 17. 19—22. 24.
4. 7. 8. 10. 9. 15: 11. 5. 14. 23. 25. 2. 26. omittuntur 3.
16. 6. 17. 19. omittuntur 18. 18. 33.
23. TIT. 122. collocantur sic: 6. 5.
TIT. 116. collocantur sic: 20. 7. 8. 10. 12. 9. 11. 13.
19. 22. 21. 7. 23—38. 39. TIT. 124. collocantur sic: 1.
37. 36. 40. omittuntur 26. 3. 2. 5—37. 40. 41. 38. 39.
31. 42. 42. omittuntur 23. 24. 30.
TIT. 118. collocantur sic: 5. TIT. 125. transponuntur 3. 2.
8. 6. 10. 11. 7. 13—19. 22. et mox 10. 9.

ORDO SENTENTIARUM IN EDITIONE
TRINCAVELLI.

Λόγος πρώτος.

p. 1. Ἄλλ' 5, 21. πρέσβεις 5, 48. σωφροσύνη 5, 49. Ἀρτονοι 5, 50. Δαρδανεῖς 5, 51. Κράτης 5, 52. Σωκράτης 5, 33. Εἰ δὲ 5, 133.

p. 2. ὅστις 5, 53. ἐγώ 5, 135. Κατὰ 7, 69.

p. 3. λοιμοῦ 7, 70. σοφίη 3, 34. Πάλιν 7, 74. Ψυχῆς 1, 60. ὀρετὰ 1, 64.

p. 4. 5. ἔχει 1, 67.

p. 6. Ἰσοκράτης 1, 45. Ἀριστοτέλης 3, 53. ξημέλιν 5, 31. βραδέως 3, 30. τὰ ἀφανῆ 3, 31. Σωκράτης 3, 32. μάλιστα 3, 93. ἡγοῦμαι 5, 54. υφ' ὧν 5, 55.

p. 7. οὐκ ἔστι 1, 83. ἀνθρώποις 1, 39. ψυχῆ 1, 58. οὔτε 1, 30. οὔτε ἔξ 1, 31. Πυθαγόρας 1, 29. ἄγρυπνος 1, 19. ἀ μὴ 1, 20. ξητεῖν 1, 21. ξῆν 5, 28. Ισχὺν 1, 22. πέπεισο 1, 23. πράττει 1, 24. τέκνα 1, 25. τὰ ἐπίπονα 1, 26. χαλεπὸν 1, 27.

p. 8. ψυχῆς 1, 28. ὡν ἡ 5, 29. ὡν τοῦ 5, 30. ὡν ἔνεκα omiss. νόμῳ 5, 28. ἀριστον 5, 24. πύνθανομένου 1, 32. ὅτι μάταιος 1, 93. τῶν μὲν 5, 129. p. 9. καὶ ὅταν 3, 94. οὐκοῦν 3, 95. ὅσαι 1, 99. τούτοις 1, 90. p. 10. ἀλλὰ μὴν 5, 127. ἔστι 7, 2. οὐτος 5, 1. τρεῖς 1, 8. ἐγώ 3, 27. μὴ ποτ' 3, 28. τῆς τύχης 5, 32. λύπη 3, 39.

p. 11. παρακαταθήκην omiss. φράξεο 5, 22. ἐκ μὲν τῆς 3, 52. τῶντι 1, 89. μὴ τὴν 1, 41. ἀ πάσχοντες 5, 56. μόνῳ 3, 43. παρὼν 7, 75.

p. 12. ἀλλὰ 1, 91. καλλισταν 1, 92. φύτε 1, 37. τοῦ σοφοῦ 1, 38. ἐν μὲν 3, 41. ὁδὸν 3, 42. τοῦ βίου 1, 33. ἀνδριὰς 1, 34. φαύλων 5, 25. ἀδικούμενος 5, 26. οὔτω 5, 27. μὴ διὰ γυμναξόμενον 5, 45. κυβερνήτον 3, 40. πᾶσα 1, 65. ὄπόταν 1, 66.

p. 13. ἀρχαὶ 1, 67.

p. 14. ἐπειδὴ 1, 68.

p. 15. δεῖ 5, 67.

p. 16. ἀ δεῖ 3, 1. ἡ χάριν 5, 11. ἀπάτης 9, 28. ἀμαρτάνει 3, 10. ἀπαντα 3, 11. τὸ δ' ἀσθενέες 3, 12. ἀς ὅψις 3, 18.

ἐσθιασ 3, 14. ἀλλ' η 3, 15.
οὐ τῇ 3, 16. οὐχ 3, 17. ὅρ-
θῶς 3, 18.

p. 17. ὅστις 3, 20. πολλοὶ 3,
21. πρός 3, 22. ὅταν 3, 23.
ἰσχὺς 3, 24.

p. 18. νομίζειν 3, 54. τὴν ἥγ.
3, 55.

p. 19. πάντες 118, 9. διπλοῦ-
26. ἐγώ 5, 2. φόβος 5, 3. μῆ-
πλούτον 5, 4. οὐκ ἔστ' 5, 5.
αὶ αἱ 5, 6. ἐπεὶ 5, 7. εἰμαρ-
μένων 5, 8. πολλαῖσι 3, 3. θεος
2, 7. τοῦ μὲν 2, 8. τὰς γὰρ 5,
17. δυοῖν 5, 18. ἀλλὰ μῆν 3, 49.

p. 20. χρή 3, 50. φρανήσιος 3,
51. Σωκράτης 3, 45. Περίαν-
δρος 3, 56. Αἱ 3, 57. φθονε-
φον 3, 58. πέφυκε 3, 59. ὑπο-
μίμησκε 3, 60.

p. 21. Σωκράτης 3, 61. ἔφη 3,
62. Πωλούμενος 3, 63. σω-
φρονέστατον 3, 64. ἔξενον 3, 65.
Χρύσιππος 3, 66. ὥσπερ 3,
67. Ἰσον 3, 68. σὺ δὲ 3, 69.
οίον 3, 70.

p. 22. πῶς γὰρ 3, 71. ὥσπερ 3,
72. ὁ φρόνιμος 3, 73. φρόνι-
σις 3, 74. ἀ δὲ 3, 75.

p. 23. φρόνιμος 3, 76.

p. 24—34. **ΛΟΓΟΣ ΔΕΤΤΕ-
ΡΟΣ** convenit cum Tit. 4.

p. 35. **ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.** Τα-
μεῖον 5, 9. ὡς ἡμέρα 5, 13.
χαίρειν 5, 14. οὐχ ὁ 5, 15.
ῷ μάκσῳ 5, 16. ἀνθρώποισιν

5, 419. ἀνὴρ 5, 120. ἔστι γὰρ
5, 131.

p. 36. τὰ αὐτὰ 5, 136. χρημά-
των 5, 118. τὶ δαὶ 5, 128.
πᾶσα 5, 130. Ἰθήρων 5, 121.
σωφρόνων 5, 122. Μενέδημος
5, 123. οὗτω 5, 74. ἐν συμ-
ποσίῳ 5, 75. κανὴ δονῆ 5, 76.
ἡδονὴν 5, 77. δίκαιος 5, 78.

p. 37. πρῶτον 5, 79. πακὸν 5,
80. δεῖ 5, 81. Ἐνριπίδης 5,
82. φαντάζονται 5, 124. ἀλλὰ
5, 126. καὶ μῆν 5, 72.

p. 38. Γαλακτοφάγοι 5, 73. ὁ
τύχη 5, 46—52. ἐξέταξε 5,
84—106.

p. 41. Ἐλευθερία 1, 54—57.
ὁ φεύγεις 5, 107—117.

p. 42. ὥσπερ 3, 78. μέτρον 3,
79.

p. 45. ὄκόσων 3, 81—85.

p. 46. καλὸν 3, 86. πολλαῖ 3,
88—91. τὸ ιβρινωτὸν 1, 35.
Οἱ τὸ ομίσσ. ἀπολογεῖσθαι 1,
36. Ἐπαινεῖν 3, 92. τὶ δ' εἰ
9, 68. εὐρῶν 9, 69. ἀποκρί-
νον 9, 70.

p. 48. **ΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.**
Ἐπαινεῖται 1, 18.

p. 52. Φιλονεικείτω Τ. 1. p. 62.
ρει.

p. 53. **ΛΟΓΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.**
Ἀνδρεῖας 7, 73.

p. 54. **ΛΟΓΟΣ ΕΚΤΟΣ.** Con-
venit cum Tit. 8.

VI.

ORDO EXCERPTORUM EDIT.
FROBENIANAE.

p. 69. *ΠΕΡΙ ΑΙΔΟΤΣ*, ὡς πότιν 31, 3. βούλομαι 31, 2. αἰδὼς ἐν 31, 15. οὐδέντα 31, 16. ἀδικεῖν 31, 17.

p. 70. Ζῆνα 31, 12. λέγω 31, 18. φαῦλον 31, 7. Πυθιάς 31, 8.

p. 71. αἰδοῦ πρὸς 46, 54. θέλει 48, 20. αἰδοῦ 31, 10. *ΠΕΡΙ ΑΝΑΙΔΕΙΑΣ*. ἥδη 32, 4. οὗτοι 32, 5. ἀπαντήσαντες 32, 6.

p. 72. ὡς μεγίστη 32, 7. ἀμα δὲ 32, 8. ἐπεσθαί 32, 9. *ΠΕΡΙ ΑΔΙΚΙΑΣ*. ὅστις ὑπ. 10, 20. οὐδεὶς 10, 21. ἔργον 10, 24.

p. 73. πλεονεξία 10, 3. ὡς καλλιφ. 10, 8. ἀρότρον 10, 4. εἰ μὴ τὸ 10, 5. ὅστις γάρ 10, 7.

p. 74. βίᾳ 10, 23. πατοῦς 10, 26. οἱ δημ. 10, 9. νήπιοι 10, 11. γορήματα 10, 10. λέγεις 10, 6. ἀδίκως 94, 4. ἀρχομένων 46, 63.

p. 75. ἀρκοῦν ν. inf. p. 372. ἀγωνιζόμενός inf. p. 372. ἀγαθὸν 9, 31. ἔγω μὲν 10, 35. Σιμωνίδης 10, 39. φιλάργυρος 10, 42. χρημάτων 10, 44.

p. 76. Ἀριστοτέλης 10, 50. οὐτε 10, 56. ἐλπίς 10, 58. Σιμωνίδης 10, 62. Διογένης 10, 63. πενταν 10, 68. ἐσχάτη 10, 72. Σεμίδαιμις 10, 53.

p. 77. *ΠΕΡΙ ΑΚΡΑΣΙΑΣ*. πολιτῶν 18, 10. ἐχθρόν 18, 11. οἶνος 18, 12. ὅς δ' ἐν 18, 14. p. 78. ἐν πυρὶ 18, 16. οἶνός τοι 18, 3. τὸ ταῦτα 18, 1. Ξεῖν' ἄγε 18, 22. Τυγείην 18, 31. ἀμαθίην 18, 32.

p. 80. οὐ μόνον 18, 30. *ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ*. ἀπλούς 11, 12. ἀρχᾶς 11, 3. ἀεὶ 11, 11. ἀληθεία 11, 18. Πνυθαγόρας 11, 25.

p. 81. ἀληθείην 11, 21. ψεύδεσθαι 11, 22. ἀλήθεια 11, 1. ἀλάθεια 11, 2. Λυδία 11, 7. ἀμεινού 5, 104.

p. 82. *ΠΕΡΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ*. ἥδιον 19, 2. δυοῖν 19, 3. οὐ δύναμαι 19, 11. μεγάλην 19, 8. Δημοσθένης 19, 4. Πλάτων 19, 5. Ἀρίστιππος 19, 6. δργῆς 19, 9.

p. 83. Διωνι 19, 17. *ΠΕΡΙ ΑΦΡΟΣΤΥΝΗΣ*. ἀλλ' οἱ 4, 1. τὸ μὴ δ' 4, 2. ἀφρων 4, 3. οὐδεὶς 4, 7. ὅστις 4, 27.

p. 84. εὐηθία 4, 28. μικρά 4, 40. ἄνοια 4, 4. ὡς δυσπ. 4, 5.

ποιν γὰρ 4, 15. κατθανοῖσα 4, 12. ἀλλ ἀπ. 4, 53.

π. 85. ἡ ἄρα 4, 34.

π. 86. ὁ μὴ φέρων 4, 89. οὐκ ἔστ 4, 35. ὄνος λύρας 4, 44. Δημοσθένης 4, 51. Βίων 4, 54. ὁ μὲν δειλός 4, 57. ἐν μὲν ταῖς 4, 59. τοῖς ἀφροσιν 4, 62. οἱ μὲν ἔνοι 4, 68. ταυτὸν 4, 64. λήθη 4, 72. ἀνοήμονες 4, 73.

π. 87. δέξα 4, 82. Σωκράτης 4, 85. Βίων 4, 88. ΠΕΡΙ ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ. Ίστω 41, 1. ἐκμετρητεῖν 109, 6. μὴ μοι 41, 8. μὴ πάντ 41, 4. Σωκράτης 41, 5. ἐύριπίδης 41, 6.

π. 88. Αριστοτέλης 41, 8. ἀειστω 41, 9. μᾶλλον 41, 10. Χάροης inf. p. 372. ΠΕΡΙ ΑΣΩΤΙΑΣ. τοὺς τὸν 15, 1. μὴ δαπανᾶν 15, 7. ὁ γὰρ τὸν 15, 2.

π. 89. ζεγον 15, 3. Σωκράτης 15, 8. Διογένης 15, 9. Κράτης 15, 10. Ζήνων 15, 12. οὐ γάρ 15, 13. τῶν γάρ 15, 11.

π. 90. ΠΕΡΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ. τῇ δ' Αφ. 63, 1. οἱ γάρ 63, 3. Κύπρις 63, 5. ὁ παῖδες 63, 6.

π. 91. ταὶ μοῖσαι 63, 7. ζωτος 63, 9.

π. 92. ζωτα 63, 11. εἴ τις 63, 12. οὐκ 63, 13. τὶς δὲ 63, 16, 16. ἐστι 63, 19. ὅταν 64, 1.

π. 93. ζηχ 63, 23. ζηως 63, 25. ὁ μεγάλα 63, 26.

π. 94. ζησερε 63, 27. ηρα 63, 29. ζηωτος 64, 13.

π. 95. μὴ τις 64, 16. ὅταν δ' 64, 18. νῦν 64, 23. ΨΟΓΟΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ. φύσει 64, 17. τὸ δ' ἔραν 64, 15. μάνον 64, 3.

π. 96. ζηως 64, 5. σὺ δ' ὁ 64, 6. Κύπρις 64, 8. ἡ γάρ 64, 10. τοῖος 64, 11. δύνατηνος 64, 12.

π. 97. ἡ ὥσ 64, 14.

π. 98. Ἀλφειός 64, 19. ζωτες 64, 24. ζως 64, 27. Θεόφραστος 64, 29.

π. 99. ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ. δῆμο 48, 1. ἀλλ ὁ 48, 2. ὁ δῆμονχος 48, 3. ὡς εἴπερ 48, 6.

π. 100. παλέν χε 48, 7. οὐ χρη 48, 8. Καλλιόπη 48, 12. βουλὴν 48, 9. φόρβος 48, 13.

π. 101. οὐκιπολὺν 48, 14. μὴ θέλε 48, 15. θέλε 48, 20. μετὰ 48, 24. χρὴ 48, 25. τῶν ἔκτα 48, 47.

π. 102. ΠΕΡΙ ΒΡΑΧΥΛΟΓΙΑΣ. πολλοῖς 36, 1. γλώσσης 36, 4. παὶ τι 36, 6.

π. 103. οὐ δ' 36, 9. τι ταῦτα 36, 11. εὗτ' ἐκ 36, 14. ἀνήρ 36, 16. γλώσση 36, 17. τὸν μὴ 36, 18. τυραννικὸν 36, 15. αἰσχρόν γ' 36, 12.

π. 104. οἱ κράτιστοι 36, 29. Πλάτων 36, 22. πλεονεξίη 36, 24. Θεόκριτος 36, 20. ΠΕΡΙ ΤΟΤ ΒΙΟΤ ΟΤΙ ΒΡΑΧΤΕ. ὁ θνητῶν 98, 1. δρῶ 98, 2. τοιοῦτος 98, 3.

π. 105. ἀπαντα 98, 8. βίον 121, 16. ἀνθρωπίνως 124, 6. τοὺς ζῶντας 98, 4. δεῦτ' ὁ 78, 7.

π. 106. ἀνθρωπος 98, 6. εἰ δ' ἄτερ 98, 21. ἀλλ ἡμέρα 98, 32. πλείη 98, 33. ἀπροσδόκητον 105, 5. τυφλὸν 98, 11. ήμεις 98, 13.

π. 107. ὁ τρισμ. 98, 14. ὁ παῖ 98, 16.

π. 108. ἐν δὲ τὸ 98, 29.

π. 109. πλείη 98, 33. φεῦ φεῦ 98, 34. ἔγω τὸ 98, 39. τὸ γάρ 98, 49. δὲς γάρ 98, 50.

π. 110. οὐ μὲν 98, 51. τὶ γάρ δὴ 98, 52. τοισαθλ. 98, 53. διέγμενοισι 98, 58. τὶ γάρ

λεπτιν. 98, 60. Σωτέρης 98, 69.

p. 111. *ΠΕΡΙ ΓΑΜΟΥ ΟΤΙ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ*. μηγάλη 67, 1. φεῦ φεῦ 67, 3. οὐδὲν Κύρφον 67, 4. γυναικός 67, 6. οἰκόφθοον 67, 8. ταμεῖον 67, 12.

p. 112. ἀμηχανῶ 76, 2. ζευχθεῖς 67, 13. τὰς μὲν 67, 19. περὶ γέμων 67, 26. γεννώντας 67, 27.

p. 113. Σπαρτιατῶν 67, 16. ΟΤΙ ΟΤΚ ἈΓΑΘΟΝ ΤΟ ΓΑΜΕΙΝ. τίς δῆτος 68, 2. ὡς τρισκ. 68, 4.

p. 114. καλὸν 68, 5. δύ' ἡμέρας 68, 8. μηδέ ποτε 68, 10. γα- μεῖν 68, 11. νόμοι 68, 12.

p. 115. ξηλῶ 68, 13. οὐ ποτε 68, 14. τὸν μόνον 68, 16. βίον καλὸν 68, 20. γυναικός 68, 21. γυναικα 68, 22. ζευχθεῖς 68, 24. παραπλήσιον 68, 26.

p. 116. πατρῶα 68, 28. ὅταν γυνῆ 68, 35. ἢ γέροντος 68, 1.

p. 117. ἀθάνατον 68, 3. ἔλεγον 68, 6. τὰ γυναικά 68, 18. νῦν δ' οὐδὲν 68, 19. ὡς ἔστι 68, 27.

p. 118. Ἐπαμινώνδας 68, 36. Πλάτων 68, 31. Θαλῆς 68, 29. ΨΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. δεινὴ 73, 1. γυναικες 73, 32. ὅλυαθε 73, 3.

p. 119. ἄλλως δὲ 73, 5. γυνὴ 73, 8. πλὴν τῆς 73, 10. γυνὴ γάρ 73, 11. γυναικα 73, 13. πολλὰς 73, 15. δειλῶν 73, 16. πέποιθα 73, 19.

p. 120. ὡς παγκακίστη 73, 20. πάντων δ' 73, 27. ὡς Ζεῦ 73, 30. μισῶ 73, 31. οἰσθε 73, 37.

p. 121. οὐκ ἔστι 73, 39. πολὺ χ. 73, 44. καὶ γε λ. 73, 40.

τότε τὰς 73, 43. οὐδέκαθ' 73, 45. ἔγα 73, 48. ὁφθαλμιῶν 73, 52.

p. 122. ὅπου γ. 73, 58. χωρὶς 73, 61.

p. 126. πέφυκε 73, 14. γυναικὲ 73, 17. ἦν γάρ 73, 21.

p. 127. ἔστι γυνὴ 73, 2. ΓΑΜΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ. ἀλλ' οὐ ποτὲ 74, 4. οὐ γάρ 74, 2. ἔστω 74, 7.

p. 130. τοὺς τῆς 74, 11. οὐδὲν 74, 19. ἀγαθῆς 74, 20. κακῶν 74, 25. αἰνῶ 74, 26.

p. 131. σίγα 74, 29. αὐτὴ 74, 30. οὐ χρὴ 74, 22. η μὴ 74, 27.

p. 132. Κέσμος 74, 48. ἀλλ' ὅμως 74, 40. πόσμος ὀλιγ. 74, 38. τὴν δὲ 74, 49. τοὺς μὲν 74, 58.

p. 133. φώφρονος 74, 37. γάμου 74, 41. τοὺς μὲν 74, 34. φο- βητέον 74, 36. Θεανῶ 74, 32. η αὐτὴ 53, 65. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΝΩΘΟΙ ΣΕΑΤΤΟΝ. τὸ γνῶθι 21, 2. ἄνθρωπος 21, 1.

p. 134. ἀνγνῶς 21, 8. εἰ θνητὸς 21, 4. κατὰ 21, 5. ἐν Χαι- ρωνείᾳ 21, 6. καὶ μὴν 21, 16. Σωτήρης 21, 9. Θεόκριτος 21, 10.

p. 135. θεώρει 21, 11. γνῶθι 21, 12. Χελώνων 21, 13. ΨΟΓΟΣ ΓΗΡΩΣ. φεῦ φεῦ τὸ 116, 2. φεῦ φεῦ παλ. 116, 4. μές δυσ- κολον 116, 3. δόστις 116, 5.

p. 136. εἰ δ' ἀλλ' η 116, 7. ὄχληρὸν 116, 8. οὐτε 116, 10. ὄμοι 116, 11. ὁ γῆρας 116, 12.

p. 137. σφόδρα 116, 13. πρὸς γάρ 116, 14. τὸ γῆρας 116, 15. γῆρας 116, 23. ἡδη 116, 22. πικρὸν 116, 20. ἐπὴν 116, 21. οὐδεὶς 116, 26.

p. 138. γῆρας 116, 27. οὐδὲν

116, 28. οὐ γὰρ 116, 31. πολιὺς 116, 32. ἀλλ' ἦ 116, 38. ὡς γῆρας 116, 36. ἀνεμένον 116, 37. ἀλλ' οὗτοι 116, 40.

p. 139. Ἐρατοσθένης 116, 43. αὐξανομένου 116, 45. Κάτων 116, 46. Ἀλεξις 116, 47. Πατροκλῆς 116, 48. ὅΤΙ ΤΟ ΓΗΡΑΣ ἈΝΕΠΑΧΘΕΣ, ὅντι τὸ 117, 1.

p. 140. οὐκ ἔστι 117, 4. τοῖς γὰρ 117, 5. ὁ μὲν 117, 7. Σενοφῶν 117, 6. ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ. καὶ γὰρ 81, 8. τὰ τῆς γε 81, 7.

p. 141. καὶ μὴν 81, 1. καὶ τῶν 81, 3. οὐ παύσομαι 81, 5. οὐχὶ 81, 9. ἴσχυρὸν 81, 11.

p. 142. ἐν μὲν 81, 12. ὁ λόγος 13. ΠΕΡΙ ΔΕΙΛΙΑΣ. ΠΑΝΤΑ 8, 2. δειλὸι 8, 3. τοὺς εὐγ. 8, 5. οὗτοι 8, 6. κακὴ 8, 10. ὁ δὲ ἡδὺς 8, 13.

p. 143. βοᾶς 8, 2. τίπτε 8, 4. πάντα 8, 15. ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΣΤΗΣ. ἐσθλοῦ 9, 6. μὴ δ' ἦ 9, 7. χρηστοῦ 9, 9.

p. 144. δίκαιος 9, 9. τὸ μηδὲν 9, 10. οὐ δεῖ 9, 11. κρείσσον 9, 8. εἰς τοι 9, 13. φεῦ φεῦ 9, 15. ὁ μηδὲν 9, 16. μημοσύνης 9, 25.

p. 147. αὐθείας 9, 27.

p. 148. ἄξιον 9, 29. ἀγαθὸν 9, 31. μοῦνοι 9, 32. Ἀριστερδῆς 9, 35. αἰσχρὸν 9, 47. ΠΕΡΙ ΔΙΑΒΟΛΗΣ. οὐδὲν 42, 4. τὸ δοκεῖν 42, 5. δύστις 42, 6.

p. 149. οὐ δεῖ 42, 1. κακουργότερον 42, 2. εὐλαβοῦ 42, 7. διαβολὴ 42, 8. ΠΕΡΙ ΕΤΓΕΝΕΙΑΣ. περισσόμυθος 86, 2.

p. 150. οὐ μὴ 86, 4. Ἀνάχαρεσις 18, 16. σεμνύνεσθαι 86, 17. εἰς δὲ 86, 1. ἐγὼ 86, 5.

p. 151. ἀπολεῖ 86, 6. οὐκ ἔστιν 86, 7. αὐθὲν 86, 10. ἥπου, 86, 11. γένους 86, 3.

p. 152. φειδώμεν³ 86, 8. ἐγὼ μὲν 86, 9. Σωστρατος 86, 14. Σωκράτης 86, 20. Διογένης 86, 19. Ἀντίγονος 86, 13.

p. 153. ἘΠΑΙΝΟΣ ΖΩΗΣ. μάτην 119, 1. πᾶς 119, 2. πᾶσι 119, 3. τὸ φῶς 119, 5. πανταχοῦ 119, 4. ὡς λαμπρὸς 119, 8.

p. 154. ψυχῆς 119, 10. βουλούμην 119, 11. τὸ ξῆν 119, 12. ἀλλ' 119, 13. οὐ ταντὸν 121, 2. δὲ μ. 119, 14.. πολλοὶ 119, 8.

p. 155. ΠΕΡΙ ΗΣΤΧΙΑΣ. ξηλῶ 58, 2. καλὸν 58, 4. ὁ πλεῖστος 58, 5. τὰ μηδὲν 58, 6. ἀδὲ ἡσυχ. 58, 7. ὡς ἡδὺ 58, 8. δύστις δὲ 58, 1.

p. 156. ὁ δὲ τᾶς 58, 3. εἰς μοι 58, 11. σεφὸν 58, 14.

p. 157. ΠΕΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ. μόνος 118, 1. μητοὶ 118, 2. τοντό κεν 118, 4. πάντα γὰρ 118, 5. ἀθανασίας 118, 10. σμικρὰ 118, 11. ὅς τις 118, 12.

p. 158. παλιὸι 118, 13. βροτοῖς 118, 14. τὸ γὰρ 118, 16. ὡν τοῖς 118, 17. εὐθυμος 120, 9.

p. 159. ἄφυκτον 118, 22. οὐχ ὁ θ. 118, 25. ὁ θάνατος 118, 30. εὐκαταφρόνητος 118, 31. πρός μὲν 118, 13. Γοργίας 118, 29. ὁ θάνατος 118, 32.

p. 160. ἘΠΑΙΝΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ ἄκρυσσον 120, 1. ὁ θάνατος 120, 5. εἰς τι δὴ 120, 6. ἀλλ' ἔσθ 120, 7. δύν οἱ 120.

8. ἄλις 120, 10. πάντων 120,
11. ὁ θάνατος 120, 12.

p. 161. τόδ' ἥν 120, 14. τὸ ξῆν
120, 18. Ἀναξαγόρας 120,
19. ἔχοην 120, 22. οἵδε 120,
23. Καυσιανὸς 120, 24.

p. 162. τις γὰρ 120, 26. ΠΕΡΙ
ΙΑΤΡΩΝ. ἵητρος 102, 1.
μέλλοντ' 102, 2. ἄνθρωπον
102, 4. τις 102, 6.

p. 163. Τρόφιλος 102, 9. τῶν δ'
ἄλ. 102, 8. πάθος inf. p. 372.
ΠΕΡΙΚΑΚΟΛΑΙΜΟΝΙΑΣ.
δύσμορον 104, 1. γέροντα 104,
2. τῷ γὰρ 104, 3.

p. 164. εὑπιστον 104, 5. ἐν οἷς
104, 6. ἡ μὲν δὴ 104, 12. τῷ
οὐ μοι 104, 15. ξέωθεν 104,
14. ὕσπερ 104, 16. Ἡράκλει-
τος 104, 23. κατά γε 104, 26.

p. 165. ΠΕΡΙ ΑΤΗΗΣ. λύπη
99, 2. οὐκ ἔστι 99, 7. ἔνεστι
99, 8. λύπαι 99, 10. φρονῶ
99, 12.

p. 166. ὥκτειρ' 99, 13. λύπη 99,
15. ἀλλ' οὐ 99, 16. πολλῶν 99,
18. τίκτουσι 99, 19. αἱ δὲ 99,
23. τῶν μετρίων 99, 28. λύπη
μὲν 109, 7. τοῖς γὰρ 99, 26.

p. 167. ἔργον 99, 30. Σωκράτης
99, 35. δύτις 99, 4. σύντας
99, 5. ΠΕΡΙ ΛΗΘΗΣ. λά-
θα 26, 1.

p. 168. ὁ πότνια 26, 2. λήθην
τε 26, 3. ὡς τοῖς 26, 4. ἔστι
γὰρ 26, 5. ὁ γὰρ 26, 6. ΠΕ-
ΡΙ ΜΕΛΕΤΗΣ. ἐκ θαμνῆς
29, 52. Ἀντιφάνους 29, 51.
πάντα 29, 47. οὐκαλὸν 29, 43.

p. 169. οὐ γὰρ 29, 55. σὺν μυ-
οῖσις 29, 44. τὸ ξητούμενον
29, 48. χερόνος 29, 42. οὐκ
ἔστιν 29, 40. οὐτοι ἀπ' 29, 41.
πολλὰ 29, 35. ἀλλ' ἡδύ 29,
57. δεῖ τοὺς 29, 17.

p. 170. πάντα 29, 19. φιλεῖ 29,
21. ἐκ τῶν 29, 22. οὐκ ἀν
29, 23. καλὸν 29, 24. οὕτι
29, 25. πάντ' ἔστιν 29, 28.
ὡς ἡδέως 29, 30.

p. 171. οὐδεὶς 29, 31. οὐδεὶς
γὰρ 29, 32. ΠΕΡΙ ΜΝΗ-
ΣΤΕΙΑΣ. γάμους 70, 1. ὅσοι
70, 4. ὅταν 70, 5. δύ' ἔστ
ἄ 70, 7.

p. 172. παρθενικὴν 70, 8. πᾶσι
δ' 70, 10. Περικλῆς 70, 17.
ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ Ε-
ΘΩΝ. μὴ νεῖνος 44, 2. οὐ
παντελῶς 44, 3. καὶ τοὺς 44, 4.

p. 173. οὐκ ἔστιν 44, 6. καλὸν
οἱ 44, 8. τοὶ γὰρ 44, 7. ἔθες
43, 53.

p. 174. εἰθισμένοι inf. p. 372. Λα-
ψολίβνες 44 p. 226. ΠΕΡΙ
ΝΑΤΤΙΑΣ. τί τούτον 59,
2. 12. οὐ μὲν 59, 1. ὁς τις 59.

p. 175. τῆμος 59, 4. γαῖαν 59,
5. δύστηνος 59, 6. ναῦς 59,
13. τὰ μεγάλα 59, 14. ἐν γῇ
59, 15.

p. 176. τὸν δ' ἔκαλ. 59, 6. μα-
μάριος 59, 18. ἔως 59, 20.
ΠΕΡΙ ΣΕΝΗΣ. πατέρες 40,
1. ὡς πανταχοῦ 40, 2. ξενιτείη
40, 6.

p. 177. ἀνδρὶ 40, 7. Ἀρίστιππος
inf. p. 372. ΠΕΡΙ ΟΡΓΗΣ
οὐδὲν 20, 1. πολλάκις 20, 2.
μαινόμεθα 20, 4. ἄπανθ' 20,
5. δργῆ 20, 7. πολλοὺς 20, 11.

p. 178. δργῆ 20, 12. οὐρῆς 20,
13. ὕσπερ 20, 17. εἰεν. 2, 34.

p. 179. οὐ νῦν 20, 35. δεινή 20,
36. ἀλλ' Ἀχ. 20, 41. οὐτα γὰρ
20, 42. ὁ μῶρε 20, 27. ὡς ἐν
20, 46. τῆς ὁξυ. 20, 49. τοῖς
δὲ 20, 53. Πλάτων 20, 57.

p. 180. οἱ νεώγητοι 20, 59. Ναυ-
κράτης 20, 64. ὁ θυμός 20,

65. *Πλάτων* 20, 43. τὰ δύειδεα 20, 45. ἡ οὐ 20, 47. τὸν ὄργιζ. 20, 68.

p. 181. *Ἀστερωνος* 20, 69. *ΠΕΡΙ ΟΡΚΟΤ ΚΑΙ ΕΠΙΟΡΚΙΑΣ*. ὅστις γὰρ 27, 4. δέσποιν' 27, 5. ὄρκον 27, 1. ὄρκος 27, 3. οὐ τοῖς 27, 9. δεῖ φίλοις 27, 10.

p. 182. ὄρκον 17, 11. ὄμοσεν 28, 3. *Ἀφροδίσιος* 28, 2. ὄρκος 28, 4. ἡ γλῶσσ' 28, 6. συγκέχυκε 28, 7. καινοὺς 28, 11. συγγνώμονας 28, 12.

p. 183. *ΠΕΡΙ ΠΕΝΘΟΤΣ. αἱ οἱ* 122, 1. μὴ δέ 122, 3. ὡς ἥδη 122, 4. τοῦτο νῦ 122, 6. *Πάτεροκλον* 122, 6. ἔστι καὶ 122, 7. ἀλλ' ἔστι 122, 8. καὶ γὰρ 122, 9.

p. 184. ὡς ἄρ' ὁ 122, 10. τὸ δὴ 122, 12. ἀλλ' ἔχει 122, 13. ἔστι δὲ 122, 15. *ΠΑΡΗΓΟΡΙΚΑ.* κήδεα 124, 30.

p. 185. ὁ τὰν 124, 19. ἵσχεο 124, 1.

p. 186. γαστρέι 124, 2. τοῦ μὲν 124, 5. ἀνθρωπίνως 124, 6. πάντων 124, 22. πενθεῖν 124, 27.

p. 187. παῦσαι 124, 28. τοῖς πᾶσιν 124, 29. λύπης 124, 25. ἀλλ' ὅτε 124, 6. καὶ γὰρ ib. ἐκ Θυμοῦ 124, 10. οὐ κλαίω 124, 11. αἰνηρὸς 124, 13.

p. 188. ἀλλ' εἰ 124, 17. τόλμα 124, 9. γίνωσκε 124, 7. πέπονθεν 124, 8. φείδεο 124, 24. ἐπὶ τοῖς 124, 31.

p. 189. *"Αμασίς* 124, 32. *ΕΠΑΙΝΟΣ ΠΛΟΤΤΟΤ.* ὁ χρυσὲ 91, 4. ἐν τοῖς 91, 6. ἐπίσταμαι 91, 7. οὐ γὰρ 91, 8.

p. 190. τοῦτο 91, 9. ἀλλὰ 91, 10. οὐσι 91, 9. πᾶσι δ' 91, 2. πάλαι μὲν 91, 2. πλοῦτος 91, 11.

p. 191. τὸ τῆς 91, 18. ἄρ' ἔστι 91, 14. ταργύριον 91, 15. λεχνότερον 91, 17. χρυσὸν 91, 20.

p. 192. τὴν δ' εὐγ. 91, 21. ἔχειν 91, 22. ἄρ' οἰσθ' 91, 23. Ἀγάμεμνον 91, 24.

p. 193. πλοῦτος 91, 26. τὰ χρήματ' 91, 27. ὁ μὲν Ἐπι. 91, 2.

p. 194. Σιμωνίδης 91, 3. δεῖ δὲ 91, 30. αὐτὸς 91, 33.

p. 196. *"ΟΣΑ Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΠΟΙΕΙ.* ἀλλ' 92, 1. πλούτου δ' 92, 3. ὡς τῶν ἐχ. 92, 5. πλοῦτος 92, 8. πολλοὶ 92, 9. μὴ παιδὶ 92, 11.

p. 197. ὕσπερ 92, 14. ἀσκεῖν 103, 3. ἀ τλῆμον inf. p. 372. δοκεῖ 97, 31.

p. 203. *ΨΟΓΟΣ ΠΛΟΤΤΟΤ.* πώποτ' 93, 20. ψυχὴν 93, 1. καὶ νῦν 93, 4. μὴ μοι 93, 5.

p. 204. σκαιόν 93, 7. μὴ πλούτον 93, 9. τὸν ὄλβον 93, 10. ἀεὶ τὸ 97, 19. δεινόν γε 93, 2.

p. 205. ἄδικον 93, 14. σκαιόν 93, 15. πολλῶν 93, 16. εἰσορῶ 93, 18. τυφλὸν 93, 21. ὑπερήφανον 93, 22. χρυσὸς 93, 23. αἱ μὲν 93, 30. διηνεκῆς inf. p. 372.

p. 206. ἀγάπα 94, 18. ἀγαθὸν 93, 16. *"Αμασίς* 112, 15. *ΠΕΝΙΑΣ ΕΠΑΙΝΟΣ.* ἀπανθ' 95, 1. πένητος 95, 3. πλουτεῖς 95, 7. τῶν γὰρ 95, 8. νὴ Δία 97, 18. ἀεὶ 95, 4. ἀργαλέον 96, 17. Διογένης 95, 12.

p. 208. *Αρχύτας* 95, 15. οὐδέποτε 95, 16. *ΕΤΙ ΠΕΡΙ*

ΠΕΝΙΑΣ. τὸ κυνφοτ 95, 2. ἀδικείτω inf. p. 372. πενέστατοι 95, 10, πενίας 95, 14.

p. 209. Ἀρκεσίλαος 95, 17. Διογένης 95, 19. **ΨΟΓΟΣ** **ΠΕΝΙΑΣ.** εύκαταφρόνητον 96, 5. ἡ γάρ σπάν. 96, 7. αλσηδὸν 96, 21.

p. 210. ἀεὶ τοῖς 96, 12. πενία 96, 10. πρὸς ἀπαντα 96, 11. οὐκ ἔστι 96, 13. ἀ δειλὴ 96, 14. μὴ πότε μοι 96, 15.

p. 211. μηδέποτ 96, 18. ὅστις 96, 20. τὸ τέλος 96, 23. **ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.** ἐγὼ δ' 43, 27.

p. 212. πρὸς γάρ 43, 18. στάσις 43, 34.

p. 213. πονηρὰ 43, 35. οὐ κατ. 43, 48. Σόλων 43, 76. ὁ αὐτὸς 43, 77. ὑπὸ γοῦν 43, 56.

p. 214. εἰ γάρ ίδιαι 43, 57. Περίανδρος 43, 78. Πυθαγόρας 43, 79. ὁ αὐτὸς 43, 84. ὁ αὐτὸς 43, 85. Ἀρκεσίλαος 43, 91. οὐ γάρ ποτ 43, 5. ὅπου δὲ 43, 7.

p. 215. μὴ δὲ λ. 43, 8. καὶ μῆν 43, 9. τρεῖς 43, 10. ὅπου γάρ 43, 11.

p. 216. τρία 43, 15. εἰπερ 43, 30. ποιὸν 43, 23. ἀναρχίας 43, 26. **ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΟΣ.** ὡς οὐδὲν 39, 21. μῆτερ 39, 22.

p. 217. ἡ πατρὶς 39, 3. τὶ γάρ 39, 6. ὡς ἐν γε 39, 8. Σπάρτην 39, 10. σὺ δ' ὡς 39, 9. οἶκοι 39, 11. πολλὰ 39, 12. μακάριος 39, 13.

p. 218. οὐτ' ἀν 39, 16. τὶ τὸ 39, 17. τεθνάτω 39, 19. Πυθαγόρας 39, 25. Ἀριστείδης 39, 28. Σερφίτος 39, 29. εἰκὼς 39, 1.

p. 219. εἰ δ' ἵσθι 39, 7. πολλὰ σὲ 39, 12. ἡ γυνὴ 39, 30. **ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΜΟΤ.** Ἄλλ. 50, 7.

p. 221. χαλκείη 50, 2. γλυκὺ 50, 3. ἀφρήτωρ 50, 4. φιλεῖ 50, 1. πόλεμος 50, 10. Ἀρχιδαμος 50, 12.

p. 222. **ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ.** ταμεῖον 5, 9. ὡς ἡμέρα 5, 13. χαίρειν 5, 14. ὡς μάκρα 5, 16. οὐδὲν ἔστι inf. p. 372. δίκαιος 5, 78. δεῖ 5, 81.

p. 223. Εὐριπίδης 5, 82. ἀνδρειότερος inf. p. 372. ἀνδρεῖος 7, 26. **ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΕΙΑΣ.** στρατεῖα 53, 2. εὐλοιδόρητον 53, 3. κομψὸς 53, 6. ταρχ γε 53, 7. **ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ.** γνῶμαι γάρ 54, 1. γνῶμαι πλέον 54, 3. γνῶμη 54, 4. γνώμη 54, 5. βραχὺ 54, 6. αεὶ γάρ 54, 7. στρατηλάται 54, 8. εἰδ' ἡσθ' 54, 9.

p. 225. ἔχει 54, 11. τὸ δὲ 54, 15. δώμη 54, 17. ὅστις 54, 23. ἐκ πολέμου 54, 24. **ΠΕΡΙ ΤΥΡΑΝΝΙΑΟΣ.** οὐδὲν 49, 1.

p. 226. τυραννίδος 49, 2. κακῶς 49, 3. οὐτ' εἰκὸς 49, 5. φεῦ τὸ 49, 6. τὸ δ' ἔργατον 49, 7. ὡς πλούτε 49, 10.

p. 227. τὸν τὸν 49, 12. καὶ ὄλως 49, 15. συγγνῶμην 49, 16. Αντίγονος 49, 20. ὡς τρισάθλιοι 49, 8. ὡσπερ 49, 14.

p. 228. τοῦ Διονυσίου 49, 22. δοκεῖ δὲ 49, 27. **ΠΕΡΙ ΤΟΛΜΗΣ.** οὐτ' ἀν 51, 1.

p. 229. τολμᾶν 51, 3. νεανίαν 51, 4. ξυνὸν 51, 5.

p. 230. σὺν τοῖσι 51, 6. ἐμὲ δ' ἔρ 51, 7.

p. 231. τόλμ' ἀεὶ 51, 8. οὐ γάρ καὶ 51, 10. τὰ τοῦ μέριστα 51, 11. νεανίας 51, 14. τοῦ μὲν γάρ 51, 15.

p. 232. οὐκ ἔστι 51, 25. μέχρι τεῦ 51, 19.

p. 233. καὶ γάρ 51, 21. εἰς μυρτοὺς 51, 23. φιλεῖ 51, 24. ΠΕΡΙ ΤΑΦΗΣ. οὐ πάντοι 123, 2. ἔσσατ' 123, 2. ἀγθρώπων 123, 1.

p. 234. ὄφρα ἐ 123, 7. Κιοτ 123, 12.

p. 235. ΠΕΡΙ ΤΓΕΙΑΣ. οὐδὲν ὑγιείας 101, 1. Ἀλκμαίων 101, 2. σαρκός 101, 13. Σωκράτης 101, 20. Γοργίας 101, 21. σιτία 101, 22. ὅθεν ἄριστα 101, 12.

p. 236. ΠΕΡΙ ΤΠΕΡΟΨΙΑΣ. ὡς δυστυχεῖς 22, 3. ὅταν ἔδησ 22, 5. οὐ τὰς ὄφρυντ 22, 9. ὡς τρισάθλιοι 22, 11.

p. 237. πᾶς ὁ μὴ 22, 12. ὀλως τὸ 22, 10. ὄρατε 22, 13. ΠΕΡΙ ΦΡΟΝΗΣΕΩΣ. ὡς μακάριον 37, 9. ὁρθῶς μ' 3, 18.

p. 238. ὁ χρήσιμος 3, 1. οὐ γάρ ιεν 5, 11.

p. 239. ἐσθλοῦ 3, 14. οὐχ ἀεὶ 52, 10. ηβη 52, 12. νεανίας 52, 4. πάντες 118, 9. φόβος δὲ 5, 3. μὴ πλοῦτον 5, 4. οὐκ ἔστι 5, 5.

p. 240. αἱ αἱ τόδ' 5, 6. ἐπεὶ 5, 7. εἰμαρμένων 5, 8. ὅταν ἔτ. 3, 23. ἴσχυς 3, 24. οὐτος 5, 1. τρεῖς 1, 8. ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΟΣ. οὐθεὶς 37, 1. p. 241. ὡς ἥδη 37, 2. Κύρον 37, 3. οὐδεὶς 37, 4. σὺ μὲν 37, 5. ὁ χρηστός 37, 6. τὸ χρηστὰ 37, 7. μακάριον 37, 9. χρηστοὺς 37, 10. ἀλλὰ τῶν 37, 11.

p. 242. καν ταῖς 37, 12. τρόπος 37, 13. διὰ τὴν 37, 14. τρόπος ἔστι 37, 15. ἀνδράσι 37, 17. νὴ τὴν 37, 18. τὸ δὲ ἐπεικὲς 37, 20.

p. 243. ὀλίγων 37, 21. Θεμιστοκλῆς 37, 30. τρόπου 37, 31. οἶσιν ὁ 37, 26. Αριστοτέλης 37, 32. Βλας 37, 36. ὁ Σκυπίων 37, 35. ΠΕΡΙ ΨΕΤΑΟΤΣ. ἀλλ' οὐδὲν 12, 2. καλὸν 12, 4.

p. 244. κρείττον 12, 5. οὐ νεμεσίς 12, 6. ψεῦδος 12, 7. ψευδῆ 12, 15. δύστηνος 12, 1. ἔγωγε 12, 10. αρχὴ 12, 17. ψευδεσθαι 12, 21. Θαλῆς 12, 14.

p. 245. Ανὴρ εἰς 12, 20.

VII.

CAPITA EDIT. FLORILEGII STOBAEANI CUM ALIIS EDITIONIBUS STOBAEI MAXIMI ET ANTONII COMPARATA.

1	St. 1.	81	A. solus superest titulus libri II. capit. 59.
2	M. 1.	82	St. 4.
3	M. 68.	33	M. 60.
4	M. 70.	84	A. lib. II. c. 48.
5	M. 55.	35	A. lib. I. c. 11.
6	A. lib. I. c. 85.	36	A. lib. II. c. 36.
7	A. lib. II. c. 39.	37	St. 5.
8	A. lib. II. c. 65.	38	St. 6.
9	M. 66.	39	St. 17.
10	A. lib. II. c. 81.	40	M. 13.
11	A. lib. II. c. 35.	41	A. lib. I. c. 41.
12	A. lib. II. c. 41.	42	M. 49.
13	A. lib. II. c. 37.	43	St. 22.
14	A. lib. II. c. 43.	44	St. 18.
15	M. 71.	45	A. lib. II. c. 74.
16	St. 2.	46	M. 21.
17	A. lib. II. c. 17.	47	A. lib. II. c. 47.
18	A. lib. II. c. 86.	48	St. 7.
19	A. lib. II. c. 19.	49	M. 4.
20	A. lib. II. c. 66.	50	St. 8.
21	A. lib. II. c. 42.	51	St. 9.
22	A. lib. II. c. 36.	52	M. 5.
23	A. lib. II. c. 38.	53	St. 10.
24	A. lib. II. c. 44.	54	M. 22.
25	A. lib. I. c. 8.	55	A. lib. I. c. 34.
26	M. 59.	56	A. lib. II. c. 51. 52.
27	A. lib. II. c. 47.	57	A. lib. II. c. 57.
28	St. 3.	58	A. lib. II. c. 58.
29	M. 2.	59	St. 11.
30	A. lib. I. c. 10.		

60	A. lib. I. c. 21.	105	M. 69.
61	M. 35.	106	St. 24.
62	St. 12.	107	A. lib. II. c. 87.
63	A. lib. I. c. 63.	108	A. lib. II. c. 88.
64	St. 14.	109	St. 25.
65	M. 11.	110	M. 52.
66	St. 18.	111	St. 26.
67	M. 31.	112	St. 27.
68	M. 16.	113	M. 33.
69	M. 43.	114	A. lib. II. c. 63.
70	St. 42.	115	A. lib. II. c. 64.
71	M. 10.	116	St. 28.
72	A. lib. II. c. 69.	117	St. 29.
73	St. 15.	118	M. 32.
74	M. 61.	119	A. lib. II. c. 45.
75	A. lib. II. c. 67.	120	St. 30.
76	M. 7.	121	A. lib. II. c. 46.
77	M. 8.	122	St. 31.
78	St. 16.	123	St. 32.
79	A. lib. I. c. 28.	124	A. lib. II. c. 61.
80	A. lib. II. c. 27.	125	A. lib. II. c. 62.
81	A. lib. II. c. 28.	126	St. 33.
82	A. lib. II. c. 25.	127	St. 41.
83	A. lib. II. c. 26.	128	M. 20.
84	M. 3.	129	St. 34.
85	A. lib. I. c. 15.	130	St. 35.
86	A. lib. II. c. 38.	131	A. lib. I. c. 75.
87	M. 27.	132	solus titulus superest A. lib. I. c. 76.
88	M. 30.	133	St. 36.
89	M. 29.	134	M. 47.
90	M. 65.	135	A. lib. I. c. 74.
91	M. 64.	136	St. 37.
92	St. 19.	137	M. 67.
93	M. 42.	138	A. lib. I. c. 84.
94	A. lib. I. c. 90.	139	St. 38.
95	A. lib. II. c. 55.	140	M. 54.
96	A. lib. II. c. 56.	141	St. 43.
97	A. lib. II. c. 68.	142	A. lib. II. c. 91.
98	St. 20.	143	M. 58.
99	M. 19.	144	A. lib. II. c. 84.
100	A. lib. II. c. 72.	145	St. 44.
101	M. 40.	146	St. 47.
102	St. 21.	147	St. 48.
103	M. 56.	148	St. 49.
104	St. 25.		

149	A. lib. II. c. 1.	194	St. 75.
150	A. lib. II. c. 2.	195	St. 76.
151	St. 45.	196	St. 77.
152	St. 46.	197	St. 78.
153	M. 9.	198	St. 79.
154	A. lib. II. c. 5. et 6.	199	M. 28.
155	A. lib. II. c. 7.	200	A. lib. II. c. 9.
156	A. lib. II. c. 8.	201	St. 83.
157	St. 89.	202	A. lib. II. c. 10.
158	St. 40.	203	A. lib. II. c. 11.
159	St. 65.	204	A. lib. II. c. 12.
160	St. 66.	205	A. lib. II. c. 13.
161	M. 44.	206	A. lib. II. c. 14.
162	M. 46.	207	A. lib. II. c. 15.
163	M. 34.	208	A. lib. II. c. 16.
164	A. lib. II. c. 49.	209	St. 84.
165	A. lib. II. c. 50.	210	M. 17.
166	M. 37.	211	St. 80. 81.
167	St. 50.	212	St. 82.
168	St. 51.	213	M. 6.
169	St. 52.	214	A. lib. I. c. 23.
170	St. 53.	215	A. lib. I. c. 25.
171	St. 54.	216	A. lib. II. c. 82.
172	St. 55.	217	A. lib. II. c. 79.
173	St. 85.	218	St. 86.
174	St. 62.	219	St. 87. et 88.
175	A. lib. II. c. 21.	220	St. 89.
176	A. lib. II. c. 22.	221	St. 90.
177	A. lib. II. c. 23.	222	St. 56.
178	A. lib. II. c. 24.	223	St. 57.
179	A. lib. II. c. 29.	224	St. 58.
180	A. lib. II. c. 30.	225	St. 59.
181	M. 39.	226	St. 60.
182	A. lib. II. c. 33.	227	St. 61.
183	A. lib. II. c. 34.	228	St. 91.
184	St. 63.	229	St. 94.
185	St. 64.	230	M. 12.
186	St. 67.	231	A. lib. I. c. 31.
187	St. 68.	232	A. lib. II. c. 32.
188	St. 69.	233	St. 93.
189	St. 70.	234	St. 92.
190	St. 71.	235	St. 95.
191	St. 72.	236	St. 96.
192	St. 73.	237	St. 97.
193	St. 74.	238	A. lib. I. c. 33.

239	St. 99.	276	St. 123.
240	M. 28.	277	St. 124.
241	A. lib. I. c. 57.	278	St. 125.
242	St. 100.	279	St. 126.
243	St. 101.	280	St. 127.
244	St. 102.	281	Sententiae Theoctisti or- dine litterarum, quas ad palcam Stobaei Trinca- vellus ediderat.
245	M. 69.	282	M. 45.
246	M. 67.	283	A. lib. II. c. 93. et 94.
247	St. 98.	284	M. 48.
248	M. 18.	285	M. 51.
249	St. 103.	286	A. lib. I. c. 1.
250	St. 104.	287	A. lib. I. c. 2.
251	St. 105.	288	M. 24.
252	St. 106.	289	A. lib. I. c. 3.
253	St. 107.	290	A. lib. I. c. 4.
254	St. 108.	291	A. lib. I. c. 5.
255	St. 109.	292	A. lib. I. c. 6.
256	St. 110.	293	M. 53.
257	St. 113.	294	M. 14.
258	St. 114.	295	A. lib. I. c. 47.
259	St. 115.	296	M. 15.
260	M. 38.	297	M. 26.
261	St. 111.	298	A. lib. II. c. 96.
262	St. 112.	299	A. lib. II. c. 3.
263	M. 41.	300	A. lib. II. c. 4.
264	A. lib. II. c. 19.	301	A. lib. II. c. 96.
265	A. lib. II. c. 20. M. 41.	302	A. lib. II. c. 98.
266	A. lib. II. c. 17.	303	A. lib. II. c. 97.
267	St. 116.	304	A. lib. II. c. 99.
268	St. 117.	305	A. lib. I. c. 17.
269	St. 118.	306	M. 25.
270	A. lib. II. c. 18.	307	A. lib. I. c. 19.
271	M. 36.	308	A. lib. II. c. 100.
272	St. 119.		
273	St. 120.		
274	St. 121.		
275	St. 122.		

ADDENDA EX EDIT. FROBEN.

*Ιεραπίδη.

p. 75. θέροιν τοῖς θεοῖς, καὶ μὴ διάρπαξε τὰ πληθεῖν· μὴ δὲ τὸν προτέον τῶν θεῶν οὐκεὶ κατὰ τοῦτο μειονεκτῶν.

Κλειτάρχου.

*Αγωνιζόμενος ὑπέρ οὐκ ἀδικῶς ἐπραξας, δις ἀδικήσεις.

p. 88. Χάρης τοὺς ἀπόρρητού λόγον ἐκφέροντας ἀδικεῖν ὥστο καὶ πρὸς οὓς ἐκφέρουσι. Μισοῦμεν γὰρ οὐ μόνον τοὺς ἀκλα-λήσαντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούσαντας ἀ μὴ βουλόμενα.

p. 163. Ἀλισσαροῦ.

Πάθος ἄπαν, τὸ μὲν ὄξεις γιγνωσκόμενον εὐθαῦθηκον· τὸ δὲ χρόνῳ παρατεμπόμενον ἔγγος ἀνιατον.

p. 174. Ερασιστράτου.

Ἐλθισμένοι δὲ εἰδὲ καὶ οἱ Σκύθαι, ὅταν διὰ τὴν παιρὸν ἀναγκάζονται ἀστεῖν, λόναις πλατεῖαις τὴν κοιλαν διασφύγειν, ὡς τῆς πείνης αὐτοὺς ἡττσον ἐνοχλουσῆς. Σχεδὸν καὶ ὅταν πλήρης ἡ κοιλία ἦ, διὰ τὸ κένωμα ἐν αὐτῇ μηδὲν εἶναι, διὰ τοῦτο οὐ πεινώσιν, ὅταν δὲ συμπεπτωκεῖται ἡ κένωμα οὐκέτε.

p. 177. Αριστερός ζρη, πανταχόδεν ἵση καὶ ὅμοια ἡ τὸς δδην ὁδός.

p. 197. Αρρυτον.

*Α τλῆμον ἀρετὴ ἡ κόγες ἀρέσθα μόνος· ἐγὼ δέ σε ὡς ἔργον ἀτίμων, σὺ δὲ ἀδιφέλεντες τυχεῖ.

p. 205. Αηροσφρίτου.

Διηγεῖτες ἐπὶ κάθεν ἀνθρώποις ἡ τοῦ αἰλούσου ἐπιθυμία· μη κτηθεῖσα μὲν τὸσος τρύχει, κτηθεῖσα δὲ βασανίζει ταῦς φροντίσιν, ἀποκτηθεῖσα δὲ ταῖς λύπαις.

p. 208. Τὸν αὐτοῦ.

*Αδικεῖτω μοι πλούσιος, καὶ μὴ πένης,
ἔχον φέρειν γὰρ κρείττοναν τυραννίδα.

p. 222. Αημοσθένους.

Οὐδέν εἰσι τῆς ἀκρασίας ἐπωδυνώτεροι.

p. 223. Αριστοτέλους.

*Ανθρειότερος εἶναι μοι δοκεῖ ὁ τῶν δικιθυμιῶν ἡ τῶν πολε-μίων κρατῶν. Καὶ γὰρ χαλεπώτατόν εἰσι τὸ ἐστὸν γινήσαι.

A P P E N D I X

EX COD. MS. FLORENTINO

PARALLELORUM SACRORUM
IOANNIS DAMASCENI.

APPENDIX (3) E M S. F L O R E N T.

ΠΕΡΙ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΗΑΙΚΙΑΣ ΚΑΙ ΟΣΑ ΕΠΕΤΑΙ ΑΤΤΗΙ.

Κακόν τε 52, 1. Νέων γάρ 52, 6. Νέος φιλ. 52, 7. Νεότης 52, 2. Μὴ τοῦτο 52, 9. Ἡβῆς 52, 11. Ἡβη 52, 12. Πλάτωνος 52, 13. Πλάτωνος 52, 14. Τὰ γάρ 52, 16. Αἰεὶ δ' 52, 18. Χρῆν δὲ καὶ νόμου 52, 17.

* Τμεών.

Οὕτε πάτριν γήρας θάρροις, οὕτε νεότητα χρὴ παντάπασιν ἀποδοκιμάζειν· ἔνι γάρ, οἷμαι, καὶ σωφρονεῖν τὴν νεότητα, καὶ γῆρας πολλάκις τοῦ καθήκοντος ἀμελεῖν· ἄλλως καὶ κρείσσον νεότης πολλάκις δοκιμασθεῖσα καὶ μηδὲν ἔχειν φαῦλον ἐπεγνωσμένη, ἡ πολιὰ τῷ μακρῷ χρόνῳ συνεκταθεῖσα⁵ καὶ μηδὲν τι μέγα μηδὲ λαμπρὸν καταπράξασα· τὴν μὲν γάρ δῶρο βαδίζουσαν ἔνι καὶ πρὸς μέγα τῆς ἀρετῆς ἀναβήναι, τὴν δὲ καίνυτερον τι δράσειν δι μακρὸς ἥδη χρόνος ἀπαγορεύει. Τῇ φύσι, δ τὴν πολιὰν ἡμῖν προτεινόμενος, καὶ δυσωπῶν ἀπλῶς τῷ μήκει τῆς ἡλικίας, τιμᾶς τὸ γῆρας διὰ τὴν σωφρόσυνην; Ἀλλὰ θαυμάζω μᾶλλον τὴν σωφρονούσαν νεότητα· ἡ μὲν γάρ ἐν τῷ λιμένι μένει, καὶ διαφεύγει τὸν κίνδυνον, ἡ δὲ ἐν τῷ πελάγει πολλοῖς τοῖς πνεύμασι μαχομένη διασώζει τὸ σκάφος. Ἀλλως τε καὶ τῶν ἀγωνιζομένων μᾶλλον ἡ τῶν ἡρεμούντων οἱ στέφανοι· σὺ δ' οὐκ ἀθλον¹⁵ ἀρετῆς ἥγι τὴν τιμὴν, τῷ γήρᾳ ταύτην ἀπλῶς χαριζόμενος εἰ μὲν γάρ σύγχρονον αὐτὴν τῆς ἡλικίας ἔχει καὶ τὸ καλὸν, δέχομαι τὴν πρότιμησιν, καὶ χρεοβεύσω μᾶλλον ἐν τῷ γήρᾳ.

α. f. Μοναστικόν. ΥΠΤΕΙΝΒΛΟΗ. p. 244, 39. locum hunc citans ne-Symeoni tribuit Antonius CLIII. que ad καθήκοντος ἀμελεῖν.

τὴν ἀρετὴν καταλύσασαν η τῷ σφοδρῷ τῆς νεότητος ἔτι σαλευομένην· εἰ δ' οὐ μὲν ὄδεύει διὰ τῆς ἀνωμαλίας καὶ τῆς δάρετῆς εὐτόνως ἐπιμελεῖται, δ' οὐδὲνα μόχθον ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῇ πολιῷ συνεισήνεγκε, τί καταλιπὼν πόνους ἐθελουσίους ἔργον τιμᾶς ἀπλῶς φύσεως;

Διωνος τοῦ Ρωμαίου.

Τις γάρ ποτε καὶ δρός ἡλικίας τοῖς γ' ἅπαξ ἐξ μειρακίων ἔκειλθούσι πρέστι τὰ δεοντά φρονεῖν ἐπεστι; τις ἀφίθιμος ἐτῶν 10 πρὸς τὰ προσήκοντα πράττειν ἀποδέδεικται; Οὐχ ὅσοι μὲν ἀν τῇ τε φύσει καὶ τῇ τίχῃ χρηστῇ χρήσανται, πάντα ἀπ' ἀρχῆς εὐθὺς ἐνδέξανται πράττοντος, οἱ δὲ ἐν τῷδε τῇ ἡλικίᾳ βραχὺν νοῦν ἔχοντες, οὐδὲ ἀν ρύθμος ^b ποτε ἐπηδέλθοι, φρονιμώτεροι γένονται; Άμεινων γάρ τις αὐτὸς 15 ἔκαντον προϊούσης τῆς ἡλικίας ὑπάρχειεν, ἔννους δ' ἐξ ἀνοήτου, ἔμφρων δ' ἐξ ἀφρονος οὐδὲ ἀν εἰς ἐκβαλη. Μή μέντοι τοὺς νέους εἰς ἀδυμίαν, ὡς κατεργυασμένους μηδὲν τῶν δεόντων πράττειν δύνασθαι, ἐμβαλέτω πᾶν γάρ τούναντίον προτρέπεσθαι αὐτὸν δόφείλει πάντα τὰ προσήκοντα αὐτοῖς 20 προδύνμως ποιεῖν ἀσκεῖν, ὡς καὶ τιμᾶς καὶ ἀρχᾶς καὶ πρὸ τοῦ γῆρας ληφομένους. ἐκ γὰρ τούτου καὶ τοὺς πρακτικωτέρους βελτίους ποιήσεται πρώτον μὲν ἀνταγωνιστὰς πολλοὺς ἀποδείξαντες, ἐπειτὴν ἐνδειξάμενοι ὡς καὶ τὰλλα πάντα καὶ τὰς ἡγεμονίας μὲν οὐκ ἐξ ἀριθμοῦ ἐτῶν ἀλλὰ ἐξ ἀρετῆς 25 ἐμφύτου πᾶσι τοῖς πολιταῖς δώσεται.

"Εστι που σύνεσις νέων καὶ γερόντων ἀσυνεσία· χρυσόστομος γάρ οὐδὲν διδάσκει φρόνησιν, ἀλλὰ φύσις καὶ ἀρθὴ δίαιτα.

Διήρονν Πυθαγόρειον τὰς ἡλικίας τῶν ἀνθρώπων εἰς τέσ-
(5) *σαρα μέρη, παιδὸς, νέου, νεανίσκου, καὶ γέροντος· καὶ τούτων τῶν ἡλικιῶν ἑκάστην ὅμοιαν ἔφασαν εἶναι ταῖς κατὰ τὰν ἐνιαυτὸν τῶν ἀριθμῶν μεταβολαῖς, τὸ μὲν ἔαρ τῷ παιδὶ διδόντες, τὸ δὲ θέρος τῷ νεανίσκῳ, φθινόπωρον τῷ ἀνδρὶ, τὸν δὲ χειμῶνα τῷ γέροντι.*

Γαίου τοῦ Καλσαροῦ.

5 Θορυβοῦντας δὲ τοὺς ἐν ἀξιώμασι νέους καταστεῖλαι βου-

^a f πόλιν ἔη διείθοιεν. εἰ πολι

^c Leg. χρόνος εκ Αστερία CLIV.
ἀποδείξας — ἐνδειξάμενος.

λόρμανος, ὡς οὐ προσέηχε, ἀλλ' ἐθορύβει, Ἀκούσατε, ἐφη
νέοι γέροντος, οὐ τέον γέροντες ἥκουσον.

Ιροδάρεων.

Νέος ἐν πολυτελέσι βρώμασι καὶ ποτοῖς, ἕτα δὲ ἀφροδι-
στοις ἀνατρεφόμενος, ἀλληται ἐαυτὸν ἐν τῷ θέρει τὴν χλαίνειν
κατατρέψειν.

10

Μόνω τῷ 3, 43.

¹ Πλάτων παρεκελεύετο τοὺς νεόντα τρία ταῦτα ἔχειν· ἐπὶ²
μὲν τῶν γνωμῶν τὴν σωφροσύνην, ἐπὶ δὲ τῆς γλεύσσης α-
γῆν, ἐπὶ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αἰδοῦ.

Αλλιανοῦ τὸν θεόν τε καὶ ζῶσν λογικοῦ ιδεῖν (sic) διαν-
ἀποδίσηται τὸ γῆρας κ. τ. λ.

15

Αλλιανοῦ.

Αετὸς ζῶσν κλ. κ. τ. λ.

Πινθαρόδυν. Ἀγρυπνες — 1, 19.

Διορένης τοὺς δίκασα μὲν ἐφη ἐσκουδακέναν
πράττειν δὲ οὐδαμῶς.

Μὴ νείκος 44, 2. Αρχοντες 44, 7. Παντελᾶς 44, 3. Τόνος
τε νόμον 44, 12. Α δ' ὡς 44, 13. Κείσσον 44, 14. Τοὺς
κατοικοῦντας 44, 20. Φύναι 44, 28. Ο δὲ Αικ. 44, 24.
Τοὺς βουλορένους 44, 40. Παρὰ Ταρτησοῖς 44, 41. Περσῶν
44, 41. Οἱ δὲ βασ. 44, 42. Αγάθυρδον 44, 43. Οἱ μὲν οὐν(6)
44, 22. Αἴξασθε 44, 22. Πλάτωνος Τριαῖν — Μινῶες —
Νόμων β γ δ ε σ ζ θ ια ψβ.

ΠΕΡΙ ΝΕΦΩΝ ΟΜΙΧΛΗΣ ΤΕΤΩΝ ΑΡΟΣΟΤ ΧΙΩΝΟΣ ΧΑΛΑΖΗΣ.

Αναξιγόρας νέφη μὲν καὶ χιόνα παραπλησίως, χάλαζαν
δ' ὅταν ἀπὸ τῶν παγέντων νεφῶν προωσθῆ τινὰ πρὸς τὴν
γῆν ἥδη ταῖς καταφαραῖς ἀποψυχούμενα στρογγυλοῦται.

Μητρόδδερος ἀπὸ τῆς ὑδατώδους.

Ξενοφένης ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θερμότητος ὡς ἀρκτικῆς
αἰτίας καν τοῖς μεταρστοῖς συμβαίνειν ἀνελκομένου γάρ ἐκ
τῆς θαλάττης τοῦ ὑγροῦ τὸ γλυκὺ διὰ τὴν λεπτομέτριαν

α. π. προσεῖχον — ἐθορύβοσθ. p. 240, ag. Plutarcho Antonius
εἰσῆρα λέληθεν pro λέληθεν. CL. p. 242.
f. Phavorino tribuit Maximus CL. g Hinc suppleatur lacuna in Sto-
hac Phys. 1. 32.

διακριωδμενον νέφη, τὸ συνιστάνειν ὄριχλούμενον καὶ πεταστάζειν ὅμβρους ὑπὸ πιλήσεως καὶ διατιμέειν τὰ πινέματα, 10 γράφει γὰρ διαρρήδην, πηγὴ δὲ ἐστι θάλασσας ὑδατος· Ο δὲ Ἐκίκονθρος ἀπὸ ταῦτα ἀτέμων στρογγυλατεῖσθαι τὴν θάλασσαν τὸν ὑετὸν ἀπὸ τῆς μικρᾶς αφταφορᾶς ὑποκεπλασμένον.

Ἐμπεδοκλῆς ἐμπτωσιν φωτὸς εἰς νέφος, καὶ πινέμα μὲν 15 βάπτοτελεῖν παρθσαν τὰ νέφη, ὅμβρους δὲ διαχέαν, χάλαζαν δὲ πιλῆσαν, χιόνας δὲ συμπεριλαβόμενόν τι τοῦ ἀερῶδον, ἐπὶ δὲ τῆς ἔγραψε καὶ ἀτέμωδονς ὑετοὺς καὶ δρόσους καὶ πάχνας, ὄμιχλας τε καὶ νέφη καὶ χιόνας καὶ χαλάζας· ὑετοὺς μὲν γίνεσθαι τῆς ἀναδιδομένης ἀπὸ τῆς γῆς ἀτέμδος τοῖς 20 θάλασσαῖς τόποις συνισταμένης κατὰ πύκνωσιν, καὶ τρεπομένης εἰς ὕδωρ, εἰτα φερομένης ἀθρώως ἐπὶ γῆν διὰ τὴν ἀπόλειψιν τοῦ ἀναγαγόντος αὐτὴν θερμοῦ, σκεδασθείσης δὲ εἰς μικρὰ μόρια, καλεῖσθαι φεκάδας, πρό τοῦ δὲ μετεωρισθῆναι σφόδρα κατενεχθείσης διὰ τὴν τοῦ ἀναγαγόντος αὐτὴν πυρὸς 25 ὀλιγότητα προσονομάζεσθαι δρόσον καὶ πάχνην· πάχνη μὲν δὲ ἀν παχῆ πρὸν εἰς ὕδωρ συγκριθῆναι, γίνεσθαι δὲ κειμῶνος καὶ ἐν τόποις μᾶλλον χειμεριωοῖς· δρόσον δὲ, δὲ ἀν τὸ συνιστάμενον ὑγρὸν νύκταρι ψυχθὲν ἀμα τοῖς ὄρθροις, ἐπὶ γῆν ἐπιφέρονται· διὸ καὶ πλείστην πίκτειν δρόσον καὶ πάχνην περὶ τὰ ἔκη καὶ τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμοὺς, καὶ μάδιστα περὶ τοὺς κοίλους καὶ ἐνύλους τῶν τόπων ἀνάγεσθαι τε γὰρ πλεῖστον ὑγρὸν ἀπὸ τῶν τοιούτων χωρίων, καὶ καταψύχεσθαι μᾶλλον· τὴν δὲ ἀθρόαν ἀνάδοσιν λέγεσθαι τῆς ἀτέμδος, ἐπὶ μικρὸν μὲν παχυνθεῖσαν ὄμιχλην, οἷον ἀφαιάν καὶ ἄγονον ὑδατος νεφέλην, ὡς ἀν προσυνισταμένην ταύτης 10 καὶ προδικτυομένην καὶ σημεῖον οὖσαν εὐδίας· τὴν δὲ μετεωρισθεῖσαν καὶ συγκριθεῖσαν ἐπὶ πλεῖστον νεφέλην· πάντα δὲ περὶ γῆν ταῦτα γίνεσθαι διὰ τὸ μὴ πόρρω τὴν ἀτμίδα μετεωρίζεσθαι κατισχύειν· ἐν γοῦν τοῖς ὑψηλοτάτοις ἄρεσιν ρύδειν γίνεσθαι τούτων, αἵτιαν δὲ μάδιστα ἐκ τῶν κοίλων 15 ἀνάγεται καὶ ἐφύδρων ἡ ἀτμὶς τόπων· ὥστε καθάπερ φορτίον πλεῖστον φέρουσαν, ἡ καθὶ ἐσυτὴν τὴν ἄγονσαν θερμότητα μὴ δύνασθαι μετεωρίζεσθαι ἐπὶ πολὺν ἄγον τόπον, ἀλλ ἐγγὺς οὖσαν ἐπὶ τῆς γῆς μεθιέναι πάλιν ἐπ’ αὐτὴν. Ἐκ δὲ τοῦ περὶ τὰ νέφη τόπου τοῖς φοιταν σώματα πρὸς ἥμας, 20 ὕδωρ καὶ χιόνα καὶ χάλαζαν· ὃν δέ μὲν ἀναλογίας ἔχει

πρὸς ἄλληλα παρὰ τὸ διάτιμος αὐτὸς αἰτίας γίνεσθαι ταῖς
κατίω, διαφέροντα τῷ μᾶλλον καὶ ἡτον καὶ πλήνει καὶ
σύληγότητι. Χιόνα γὰρ καὶ πάχυντο εἶναι ταυτὸν καὶ ὑετὸν
καὶ δρόσον, ἀλλὰ τὸ μὲν πολὺ, τὸ δὲ ὀλίγον τὸν μὲν γὰρ
ὑετὸν ἐκ πολλῆς ἀτμίδος γίνεσθαι φυχομένης, τὴν δὲ δρόσον²⁵
ἐξ ὀλίγης, ἀφίμερον γὰρ αὐτῆς ὑπάρχειν τὴν σύστασιν
όμοιος χιόνια καὶ πάχυντο. Διὸ καὶ χώρας η ὥρας ψυχρᾶς
σημεῖον γίνεσθαι τὴν χιόνα χάλαξαν δὲ κατὰ τούναντίου
ἐν ταῖς εὐδιειστέροις συμβαίνειν χώραις η ὥρας, θέροντος
γοῦν μάλιστα γίνεσθαι η μετοπώφου, χειμῶνος δὲ ὀλιγάκις³⁰
καὶ δὲ ἀν ἡπτον η φύχος εἶναι δὲ τὴν χάλαξαν τοῦ κατά-
φερομένον πῆξιν ἐκ τῶν νεφῶν ὕδατος ἐκ δὲ τῆς ἔηρᾶς καὶ⁽⁸⁾
καπνώδοντος πόρφυρο διατεινούσης καὶ μετεωριζομένης, ὡς καὶ
διὰ τοῦτο πολλάκις διὰ τῆς ἐπιφορᾶς τῶν οὐρανίων ἐμπι-
πρᾶσθαι, τῶν πρότερον εἰρημένων ἐκάστον ἀποτελεῖσθαι.

Χρυσίππου.

Χρύσιππος ἔφησε τὴν ὄμιχλην νέφος διακεχυμένον, η⁵
ἀέρα πάχος ἔχοντα δρόσον δὲ ἐξ ὄμιχλης καταφερόμενου
ὑγρόν ὑετὸν δὲ φοράν ὕδατος ἐκ νεφῶν ὄμβρον δὲ λαβροῦ¹⁰
ὕδατος καὶ πολλοῦ ἐκ νεφῶν φοράν χάλαξαν δὲ ὑετοῦ
πεπηγότος διάδρυψιν χιόνια δὲ νέφος πεπηγός η πέφοντος
πῆξιν τὸ δὲ ἐπὶ τῆς γῆς πεπηγός ὕδωρ, κρύσταλλος πάχυνη¹⁵
δὲ δρόσον πεπηγυῖαν.

Αρριανοῦ.

Αρριανός φησι τὴν ὄμιχλην, η μὲν πρὸς νέφους ξυνίσταται²⁰
πολὺ ἔξαναστήναι, ἐπιπολὺ δὲ ἀπὸ νέφους ἐκχυθέντος καὶ
σκεδασθέντος γίγνεται δὲ ταῦτα εἰ μὴ κρατήσειν αὐτῶν
ο ἥλιος καὶ τὰ ἄλλα ἀστρα δσα ἐν οὐρανῷ καὶ αὐτὸς ὁ οὐρα-²⁵
νός ἀπὸ δὲ νεφελῶν, δσαι μὲν ἄγαν πλησθεῖσαι συνέστησαι,
ψευάδες καταφέρονται ἐπὶ γῆν, καὶ εἰς ταῦτας διαλύνονται
όμιχλαι τε καὶ δσαι νεφελῶν μανάτεροι. δσαι δὲ ἐπὶ μέγας
ξυντάσσαι εἰς ὕδωρ μετέβαλον, ύετοὺς ἐκ νεφῶν γεννθῶσι. Καὶ
ὄμιχλαι μὲν τὸ πολὺ τῇ γῇ ἐπιξάνουσι, ἀτέ δὴ κεχι-³⁰
μένης τε ἔτι καὶ ἀξυντάτου τῆς ἀτμίδος αἱ νεφέλαι δὲ αἱ
ροῦνται εἰς τὸ ἄνω, οὐ μὴν ὑπὲρ εἴκοσιν γε ἀπὸ γῆς σταδίους
οὐδὲ αὐται ἀναφέρονται οἵτι καὶ τῶν ὄρῶν δσαι ὑπὲρ εἴκοσι
γε ἀπὸ γῆς σταδίους ἀνέχει εἰς εὐθύ — οἵστι δὲ καὶ εὐαριθμητα
ταῦτα, ἐν γε τοῖς καθ' ἡμᾶς τόποις — οὗτα ὑδμενα ὥφη ποτε³⁵

οὗτα πατεσσινέρματα, οὐδὲ νιφάδη μπέρι αὐτοῦ; οὐ καὶ οὐδὲ
αὐτοῖς ξένουνται, ἀλλὰ τῆς. Οὔτης γε ἐπὶ τῇ ἀκροφερέῃ θύε-
σθαι, δῆτα ἐτι λόγος καὶ Ἡρακλεῖ καὶ Φελοκτήτῃ εἰς μνήμην
τοῦ παλαιῶτεροῦ ματος, καὶ τὴν τέφραν ἐπὶ τῇ περιουσῇ ἐπ
(9) χρόφη μεντειν εἰναι γὰρ τὸν οὐτοῦ ὑπὲρ γῆς ἀφέσα θεστόν τε
ηθη καὶ παθαρός καὶ αὐγοειδῆ καὶ ταῦτα διαφορεῖσθαι τοὺς
άτμους δσῃ προτέρῳ ὑπαφεναφέρουνται ὅση δὲ λεπτὴ ἀφείς
μη ἐπὶ μέγα ἀρθεῖσα ἐσκεδάσθη, ἀλλὰ φυρχεῖσα πανεύρηθη
ἐπὶ γῆν, δρόσος γίγνεται πρὸς ἥλιου δὲ ἐπεκανθεῖσα, ἐρυ-
θαίνεται η μελαίνεται καὶ τοῦτο μὴν φοινιάδα μὲν τὸ ἐρυθρόν
αὐτοῦ, ἐρυσίβην δὲ δι τοι περι καὶ μέλαν πακοῦσα παγεῖσα δὲ
καὶ πεσοῦσα ἐπὶ γῆν, πάχνη γίγνεται καὶ ἐτο ὅ τι περ πάχνη
πρὸς δρόσον, τοῦτο χρῶν πρὸς ὑετόν ὅτι καὶ τὸ τέφρος ξυν-
10-ελθὸν μὲν ἄντε πήξεως εἰς ὑετὸν διακρίνεται, πατέν δὲ εἰς
νιφετὸν συναέρεται δι τοι παντελῶς εἰς ὕδωρ ξυστῆναι τὴν
νεφέλην, φθάνει παγέν εἰς χιόνα, καὶ η χρόα τῆς χιόνος
τεκμηριώσα παρέχει, λευκὴ τε γάρ καὶ αὐγοειδῆς ἐστιν
τη ποὺν τραπήναι εἰς ὕδωρ παγεῖσα θρύπτεται, οἴλαι δὴ οὐ
15-βιομηχάνι μοδραν οὐ πνεύματα φωτεινοῦς ὄντος συνεκιλαμ-
βάνουσα ἔσθεν τε ἀφρῷ ἐσ τὰ μάλιστα τὴν χρόαν ξωκεν,
δι τοι καὶ ἐν ἀφρῷ ποδάν τι ἔνι πνεύματος δηλοῦσι δὲ πομφό-
ληγες αἱ ἐπὶ ταῦτα ἀφρῷν οἴλαι δὴ ἐπιέξουσαι.

¹ Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου.

Τὸ πυρὶ μεμιγμένον — πάχνη λέγεται.

20. Sequitur in ms. novum caput sine titulo: post excerpta e SS. praeципue e Regum libris haec sequuntur: Συνεστον
ἐκ τῶν ἐπιστολῶν. Τὰς πιθήκους — Αἴλιανοῦ τοῦ περὶ ζώων
— Πατερὶς 40, 1. "Οθεν εὐ 40, 3. Ζενιτελη 40, 6. Μήποτε 40, 8.
Φυγάδος 40, 9.

Αἴλιανοῦ τοῦ περὶ ζώων γ λόγου κεφ, λε. κ. τ. 1.

25. Novum caput, in quo post excerpta e SS. haec:
Προσαρμόσσεις ὡδε καὶ Αἴλιανοῦ τοῦ περὶ ζώων θ λόγου
κεφ, λβ. Λέστεν διατε.

* ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΚΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ. (10)

Αστυδάμαντος Ἀλκμαίωνος.

Οὐ τοῦ δοκεῖν μοι, τῆς δ' ἀληθείας μέλει.

Εὐριπίδης ¹ Ικετίσιν.

Τυδέως δ' ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέραν
φιλότιμον ἥθος, πλούσιον, φρόνημα δὲ
ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς λόγοις ἔχων.

“Αἰσχύλον Ἐπτὰ ἐπὶ Θῆβας.

Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος κ. τ. λ.

5

“Ζῆνον.

Ηγοῦμαι δοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον
ορθῶς ψιωσκειν οἶος ἔκαστος ἀνήρ.

“Σοφοκλέους Οἰδίποδος.

Οὐ γὰρ λόγοισιν τὸν βίον σπουδάξομεν
λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρεμένοις.

“Ο βλος ἔστ’ ἀλαζονείας δεύμενος.

Επιχάρημον.

10

Πρὸς τοὺς πέλας πορεύοντα λαμπρὸν ἵματιον ἔχων,
καὶ φρονεῖν πολλοῖσι δόξεις τυχὸν θεῶς.

Φωκυλίδον.

Πολλοὶ τοι δοκέοντι σαθρόνες ἔμμεναι ἀνδρες,
οὐν κόσμῳ στείχοντες, ἐλαφρόνοοι περ ἔόντες.

“Εὐριπίδον.

Πᾶς ὁ καθ' ἐαυτὸν τεχνολογῶν θαυμάζεται,
διακρινόμενος δὲ πρὸς ἐτέρους ἐλέγχεται,
ὑποβολιμαλαν τύμφαιων ἡμφιεσμένος.

15

(11)

“Φιλήμονός.

Ἄδελφεοῦς κανδαλῆ τις μικρόν ἔβατι κόσμιος,
οὐδ' ἀν πορεύηται τις εἰς τὴν γῆν βλέπων
δ' ἡλίκουν μὲν ἡ φάσις φέοει λαλῆσαι,
μηδὲν ποιῶν δ' ἀσχημόν, οὗτος κόσμιος.

5

Εὐριπίδον Φοίνικι.

^k Hinc suppleatur lacuna in o. Sc. Col. 1143.
Stobaei Eclogis Ethicis; sive lib. p. Falso tribuitur hoc fragmentum Euripi-
H. c. 15. ¹ Στοβαιοῦ Ηερεμίου. mentum Euripi, Versus sunt
1 Sc. v. 901. Comici.

^m Sc. v. 698. q. Legendum videtur θαλημόνος
n Απ Ζηνοδότου? Άδελφοίς. Οὐκ ἀν λ. τ.

“Οἱ πεῖροι οὐ δεδωκότες,
μᾶλλον δοκοῦντες ἢ περικότες σοφοί.

Εὐριπίδου Ἀντιόχη.

“Ος δὲ εὐγλωσσοίς
νικᾷ, σοφὸς μὲν ἀλλὰ γὰρ τὰ πράγματα
10 κρείσσον νομίζω τῶν λόγων ἀεὶ πρε.

Εὐριπίδου.

Οὐ μὴ φρονήσετ’ κ. τ. 1. 86, 4.

“Τίτωνος.

“Εἰ τῶν λόγων μὴ κρίνε, Κλειτοφῶν, σοφὸν
η̄ χρηστὸν ἄνδρα, τὸν βίον ἔξετας’ ἀεὶ·
πολλοὶ γὰρ λέγοντιν ἀδικίας χάριν,
15 τὰ δ’ ἔργ’ ἔχουσι φαῦλα, οὐκ φρονοῦσιν εῦ.

Εὐριπίδου Παλαμήδη.

“Οστις λέγει μὲν εὖ, τὰ δ’ ἔργ’ ἐφ’ οἰς λέγει
αἰσχρός ἐστὶν αὐτὸῦ, τοῦτον οὐκ αἰνῶ ποτέ.

“Σοφοκλέους.

“Σὺ τοι λέγεις οὐν, οὐκ ἔγω· σὺ γὰρ ποιεῖς
τούφον, τὰ δὲ ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκεται.

Εὐριπίδου Θυέστη.

20 (Οὐ) πάποτέ ἔργου μᾶλλον εἰλόμην λόγον γε.

(12) Τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχῃ πάντα, τῷ δὲ ἔργῳ κακῶς.

Μενάνδρου.

Οὐχ ὁ λόγος αὐξεῖ τὴν τέχνην περισσός ἀν,
ἀλλ’ αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα.

Εὐριπίδου Πελιάσιν.

(11) × Φθείρον τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων, λόγους ἔχεις.

Μενάνδρου.

5 Τί δ’ ὁ φέλκος λαλεῦντος ἀν κακῶς φρονεῖ.

τ. Εὐριπίδου.

Πολλὰ πολλοῖς είμι διέφορος βροτῶν·

ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ἀν σοφὸς λέγειν·

πέφυκε, πλειστηρί ξημαν ὄφλισκάνει·

γλώσσῃ γὰρ αὐχῶν τὰδικ’ εὖ περιστελεῖν·

10 τολμᾶ πανουργεῖν, ἔστι δὲ οὐκ ἄγαν σοφοῖς.

τ. MS. A.

sf. Φειλιστίωνος.

t Leg. πολλοὶ γὰρ εὖ λ.

u Elect. 634.

Prima litera. See t. MS.

γ Med. 379.

z M. τὰ δίκαια — περιστελλού

σοφοῖς.

Μενάνδρου.

Ο μὲν λόγος (σου) συνέσεως πολλῆς γέμει
τὰ δ' ἔργα σύνεσιν οὐκ ἔχοντα φαίνεται.

Προσειδίππων.

Οὐκ ἔργον ἔστιν εὑ̄ μέγαν, ἀλλ' εὑ̄ πριεῖν
πολλοὶ γὰρ εὐ̄ λέγοντες οὐκ ἔχουσι νοῦν.

Εὐριπίδου.

"Ηδη δὲ πολλῶν ἡρέθην κριτὴς λόγων,
καὶ πόλλ' ἀμιληθέντα μαρτύρων ὅποι
τάναντὶ ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι.
κάγὼ μὲν οὗτῳ, χῶστις ἔστ' ἀνήρ σοφός
λογίζεται τάληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν
βλέπων, φαίνεται δ' ἦν τιν' ἡμερεύεται
καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἀν., εἰ βούλοισι σὺ,
τάληθὲς, ως ἔγωγε καντὸς ἀχθομαι,
ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται,
τὰ δ' ἔργα χείρω τῶν λόγων παρέσχετο.

Μενάνδρου.

Ο μὲν λόγος σου παῖ κατὸς ὄρθον εὐδρομεῖ,
τὸ δ' ἔργον ἄλλην οἰμον ἐκπορεύεται.

Σοφοκλέους Ἐριφύλη.

γλῶσσ' ἐν οἷσιν ἀνθράσιν τιμὴν ἔχεις,
ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον.

Μενάνδρου.

Ο μὴ φρονῶν μὲν, πολλὰ δ' ἐφ' ἐισάστους λαλῶν,
δείκνυσιν αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῖς φύμασιν.

Θεμιστίου ἐκ τοῦ Μετριοπαθοῦς ἡ Φιλοτέκον.

Οτι ὁ λόγος ἔαν μὴ τῷ τρόπῳ δύναμος ἦ, ἀλλοτροσίοι
γίνεται, καὶ οὐ τοῦ λέγοντος, ὡσπερ ἐκεῖνος διν Θερούλης
ἔλεγε τοῖς Ἀχαιοῖς,

οὐ καν δγὼ δῆσας ἀγάγω —

οὗτος γὰρ Ἀχιλλέως ἡ Αλαντος ἦν· δὲ κυνφός δὲ αὐτὸν οὐ-
δὲν προσῆκεντα ὑπεβάλλετο.

Φύσωνος.

^aFr. Phoenicia 9.

^bF. ἡμερεύεται.

^cSc. p. 261. D.

άξιος ms.

Leg. Μύσωνος. Μύσων ὁ Χη-
νέας.

15 Φύσιν δὲ Χιμεὺς ἔφη δεῖν οὐκ ἐκ τῶν λόγων ἔργα κρίνειν, ἀλλ' ἐκ τῶν πράξεων τοὺς λόγους.

Θεοφράστου.

Οὐ τὸν βίον ἐκ τῆς τοῦ λόγου δεινότητος κινεύομεν, ἀλλὰ τὸν λόγον ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον εὐδοξίας.

Δημοσθένους.

Ος ἀπας μὲν λόγος κ. τ. λ.

Δημοκρίτου.

20 Πολλοὶ δρῶντες τὰ μῆσιστα λόγους τοὺς ἀριστοὺς ἀκτίουσιν.

(14) (A) πολλώνιος.

γλαυ . . . αλον μάξα καὶ τριβών αιαν πατεριτήδενμα δοξοκοπικὸν καλούμενον ἀλλ' δτων τὰ πράγματα ἦγη πρὸς αὐτὸ δεμνῶς φορούμενα.

Πινθαγόρας,

Ἐπιδείκνυσο μὴ ἐν τοῖς λόγοις ἀφρονεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ δέογφῳ ἀ ποιεῖν.

Δημοκρίτου.

Ἐργα καὶ πρᾶξιας ἀρετῆς, οὐ λόγους ἡλεύειν χρεῖν.

Σωκράτους.

Σωκράτης ἐρατηθεὶς τίνων μάλιστα δὲ λόγος λογίει, Ων η πρᾶξις, εἶπε, συνακριβουσεῖ τῷ λόγῳ.

Οξεῖδεον.

Οξεῖδεος δὲ Ἀθηναῖος τοὺς χορηστοὺς μὲν ἐν τοῖς ἀκοή-
10στοις δὲ, κατὰ τὸν βίον, διμολογεῖ τῷ λόγῳ.
Ἐντονοῖς.

Ἐκ τοῦ Ἐπικήφον Ἐγχειριδίου ε.

Τὰ πρόβατα οὐ χάροντα τοῖς ποιείσιν ἐπιδείκνυσι
πόσον ἔφαγεν, ἀλλὰ πέμψαντα τὴν υομὴν ἔσω ἔρια φέρει
καὶ τυρόν καὶ σὺ μὴ τὰ δειωρηματα τοῖς ιδιώταις, ἀλλὰ
15τὰ ἀπ' αὐτῶν πραχθέντα ἔργα.

Δημοκρίτου.

Οὐτε λόγος ἐσθλὸς φαύλην πορῆιν ἀμανούσκει, οὐτε πορ-
ῆις ἀγαθὴ λόγου βρασφημίῃ λυμαίνεται.

Δημοσθένους Ὀλυνθιακῶν.

Τὸ γὰρ πράττειν τοῦ λέγειν κ. τ. λ.

¹ Φαλάριδος.

² Οὐδὲ τοῦτο συνιεῖς, ὅτι λόγος ἔργον σκιὰ παρὰ τοῖς σο-
φοῖς πεπλέστενται. 20

Διογένους.

Διογένης λόγον τινα διεῖχει περὶ σωφροσύνης καὶ ἐγκρα-
τειας, καὶ ὡς ἐπήνοντι αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι, δὲ, Κάκιστ²
ἀπόλλυσθε, εἶπε, τοῖς ἔργοις μη ἀντιλέγοντες.

Πολυανίου.

³ Οτί ἀν μὲν γὰρ τῇ σεμνότητι τῶν λόγων καὶ ἡ πεῖρα τῶν
ἔργων ἐπηγραι, τοῦτό τοι γοὴ καλεῖν δόγμα φιλοσόφου ὅτι⁵
ἄν δὲ ὁ μὲν λόγος ἀπαγγέλλεται μεγάλα, δὲ βίος πράττη
μηδὲ τούλαχιστον, ἅρα οὐ κόμπος ταῦτα καὶ τερατεῖα τοῦ
σοφιστοῦ, καὶ μειρακιῶν ἀκοὰς ἐκπλήττειν ἐσπουδακότος;

⁴ Ἐν ταυτῷ. Περὶ Δημοσθένους.

Τοῖς λόγοις καλλωπιζόμενος π. τ. λ.

10

⁵ Αὐκιού ἐκ τῶν Μουσωνίου Πότερον ἴσχυρότερον ἔθος
ἢ λόγος.

Αὐθις ἐνέπεσε¹ μὲν ξήτηδις πότερον ἀνυδιμώτερον πρὸς
κτῆσιν ἀρετῆς ἔθος ἢ λόγος, εἰ μὲν ὁ λόγος² διδάσκει ὁρθῶς¹⁶

¹ Ep. 92, ed. Lennep.
i.ηδὲ ms. In loco seq. f. μοὶ
προ μῇ.

² Αὐκιού ἐν τῷ Μουσωνίου.]
Singularis haec est inscriptio,
quum caeterae omnes Dissertationes
solum nomen Musonii pro-
scriptum gerant. Et nihilominus
tam haec est Musonii, quam cae-
terae omnes. Nec alius videtur
esse hic Lucius, quam is, qui
caeteras omnes Musonii Dissertationes
scripto consignavit. Suspi-
cio Pollio illi Grammatico, qui,
teste Suida in voce Πωλίων, Mu-
sonii ἀπομνημονεύματα, id est hæc
Dissertationes, conscripsit, prae-
nomen fuisse Lucium: nomen au-
tem ex familiae Romanae Pollio-
num clientela, et fortasse ab ipso
illo Claudio Pollio, qui teste
Plinio Epist. VII. 31. de Musonii
vita librum ediderat: Stobaeum
autem in suis Excerptis, his Mili-
geni locis, titulum varie posuisse,
Μουσωνίου· et ἐκ τῶν Μουσωνίου·
et Αὐκιού ἐκ τῶν Μουσωνίου· sed

Αὐκιού nomen librariorum culpa,
a caeteris, excepto hoc, capitibus
excidisse. Et in Epicteti locis si-
milem varietatem deprehendimus
apud Stobaeum: ubi aliquoties ad-
scriptum est Πούφον ἐκ τῶν Ἐπι-
κτήτων, item Αρριανοῦ Ἐπικτήτων.
Nam et Rufus et Arrianus Epicteti
Dissertationes prodiderant. Ne-
que etiam repugnat quominus ipse
Lucius suorum ἀπομνημονεύματων
Musonii epitomen fecerit: unde
hic locus, ut brevior, sumtus sit.
Talis fuit epitome, sed ab alio fa-
cta, Dissertationum Teletis: unde
in eodem codice Damasceni sub
hoo titulo exstat locus, ejusdem
fere atque haec Musonii est Disser-
tatio brevitas: Ἐκ τοῦ Θεοδώρου
τῶν Τέλητος ἐπιτομῆς περὶ τοῦ
θοκεῖν καὶ τοῦ εἶναι: quem locum
alio, si forte, tempore prodierat.
WTT.

Ιαὶν] forte natum ex vera scri-
ptura ημῖν. WTT.

τὸ διδάσκει] Constructio postulat
διδάσκοι. WTT.

STOBÆI FLORILEG. VOL. IV.

B b

τι εἰη πρακτέον, τὸ δὲ ἔθος γένουτο κατὰ τοιοῦτον λόγου πράττειν ἐθίζομένων. Τῷ δὲ Μουσώνιῳ τὸ ἔθος ἐδόκει ἀνυπαρτέον, καὶ συνήγορον τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ ἥρετο τῶν παρόντων τινα οὕτως. Λυοῖς ὄνταις ιατροῖν, τοῦ μὲν ἴκανοῦ βλέγειν καὶ περὶ τῶν ιατρικῶν ὡραῖς ὅτι ἐμπειρότατον, περὶ δὲ θεραπείαν τῶν καμνόντων μηδὲ τετριμμένου· τοῦ δὲ εἰπεῖν μὲν ἀδυνάτου, θεραπεύειν δὲ εἰδισμένου κατὰ τὸν λόγον τὸν ιατρικόν· πότερον, ἔφη, μᾶλλον ἔλοιο ἢν παρεῖναι τοι νοσοῦντι; Ο δὲ ἀπεκρίνατο τὸν θεραπεύειν εἰδισμένου.

10 Καὶ ὁ Μουσώνιος. Τί δέ; δύο ἀνδρῶν τοῦ μὲν πεπλευκότος πολλάκις, καὶ κυβερνήσαντος ἥδη ὡς ίκανά, τοῦ δὲ ὀλιγάκις μὲν πεπλευκότος, κυβερνήσαντος δὲ μηδέποτε ἐὰν οὔτος δὲ μὴ κυβερνήσας ἵκανάτατον λέγει ὃν τρόπον χρὴ κυβερνᾶν,

15δ δὲ ἔτερος ἐνδεῶς καὶ παντάπασιν ἀσθενῶς, ποτέρῳ φᾶν πλέον χρῆσθαι κυβερνήτη; Καὶ ὁ εἰπει, ὅτι τῷ κυβερνήσαντι πολλάκις. Πάλιν ὁ Μουσώνιος Μουσικοῖν δὲ διοῖν, τοῦ

(17) μὲν τοὺς λόγους ἐπισταμένου τοὺς μουσικοὺς, καὶ λέγοντος αὐτοὺς πιθανώτατον, ἄδειν δὲ καὶ κιθαρίζειν καὶ λυρίζειν ἀδυνατοῦντος τοῦ δὲ περὶ μὲν τοὺς λόγους ὄντος ἥπτοντος, κιθαρίζοντος δὲ καλῶς καὶ λυρίζοντος ἔτι δὲ ἄδοντος. δυοτέρῳ ἢν ἐπιτρέψαι ἔργον μουσικὸν, ἢ πότερον ἢν ἐθέλοις

in ἐθίζομένων] Bene habet, nec mutandum ἐθίζόμενον. Sensus est: si ratio quidem recte doceat, quid faciendum sit et consequentia autem ita fiat, ut homines secundum hanc rationem agere aduecant. Est haec genitivi participiorum vis nondum satis animadversa: v. c. apud Plutarchum in Bruto p. 1000, A. πολλάκις ἀφῆσι τὴν χαλεπότητα καὶ τὸ ἀκαίρον αὐτὸν μετὰ παιδιῶν δεχομένων omisso καὶ, verba cæterum obscura sic interpretanda: Πανοικις εαρε σεδαβαλ dissensiones, quum dissentientes ejus importunitatem cum joco exciperent. De Fortuna p. 98 E.: ὅρχήσεις τε μανθάνει (οἱ ἐλέφας) καὶ γορείας καὶ προσκυνήσεις οὐκ ἀχρήστως τῶν τοιοῦτων παρεισαγόμενων. i. e. quum talia non inutiliter introducantur. — Symposiac. VI, 4, 690, D: τὰ ἡμέτερα σύμματα λοιπομένων φύγεται μᾶλλον. Plura alibi. WYTT.

οὕτως. Οὕτως] Rectius sit τινα σύντας. WYTT. Nisi. οὕτως, Heustu.

ρῶρα] Mendostum. Forte verum fuerit θεωρίαν. Sed hoc antecedentia postulat fulciri addito την; ut sit, περὶ τὴν τῶν ιατρικῶν θεωρίαν. WYTT. An ὅραν vel δρᾶν?

οὐαὶ ίκανά] Forte πλοῖα ίκανά. κανίγια satis multa. WYTT.

ικανάτατον λέγει] Praestet iκανάτατα λέγοι. Requiritur tamen plenius, ίκανάτατος ἢ λέγειν i. e. plurimum facultatis habeat ad descendum quomodo oporteat gubernare. WYTT.

s In promptu est, quod lactum expletat, χρήσιμο. WYTT.

τὸ εἰπει] Imo δὲ εἰπει, quae est solennis dialogi formula. WYTT.

οἱ Μαλιμ: καὶ λέγειν οὐκοῦδε μαθαντάτων. WYTT. οἱ ξένισταται. Legesidum, ξενογένεια, WYTT.

γενέσθαι διδάσκαλον τῶν μουσικῶν παιδὸς οὐκ ἔλδοι; Ο δὲ ἀπεκρίνατο, τὸν ἐν τοῖς ἴκανον. Τι ὅν, εἶτεν δὲ Μουσικοῖς, ταῦτα μὲν ταύτη ἔχει περὶ δὲ σωφροσύνης ἡ ἐγκρατεῖας τοῦ ἀρχῆς δύνασθαι λέγειν οὐ πολὺ κρείττον τὸ ἐγκρατῆ γενέσθαι καὶ σωφρονα περὶ τὰ πραττόμενα πάντα; Συν-10 εχάρει κένταυρον δὲ νεανίσκος, ἣτον καὶ φαντότερον εἶναι τοῦ σωφρονεῖν ἔργων, τὸ λέγειν περὶ σωφροσύνης ἴκανας. "Οὐτεν δὲ Μουσικοῖς συνάπτων τοῖς προειρημένοις, πᾶς ὁντικὸν τούτοις, ἔφη, τὸ τὸν ἄκαστον λόγου ἐπίστασθαι πρόγραμμας κρείττον δὲ εἴη τοῦ ἐθίσθαι καὶ πράττειν τὰ πρόγραμματα τοῦ πατέρα τὴν ὑφίγγησιν τοῦ λόγου; ἐπειπερ τὸ μὲν ἔθος πρὸς τὸ δύνασθαι πράττειν ἄγει, τὸ δὲ ἐπίστασθαι λόγου τὸν πρόγραμμας πρὸς τὸ δύνασθαι λέγειν. Συνεργεῖ μὲν γὰρ καὶ τῇ πράξει δὲ λόγος διδάσκων ὅπως πρακτέον, καὶ ἔστι τῇ πράξει πρότερος τοῦ ἔθους οὐ γὰρ ἐθισθῆναι τι καλὸν 20 ολόν τε μὴ κατὰ λόγου ἐθισθῆναι δυνάμει μέντοι τὸ ἔθος προτερεῖ τοῦ λόγου, διτι ἔστι κυριώτερον ἐπὶ τὰς πράξεις (18) ἄγειν τὸν ἄνθρωπον ἥπερ δὲ λόγος.

"Ἐκ τοῦ Θεοδάρου τῶν Τέλητος ἐπιτομῆς. Περὶ τοῦ δοκεῖν καὶ τοῦ εἶναι.

Κρείττον φασὶ τὸ δοκεῖν δίκαιον εἶναι τοῦ εἶναι μὴ καὶ τὸ δοκεῖν ἀγαθὸν εἶναι τοῦ εἶναι κρείττον ἔστιν; Αμέλει πότερον οὖν διὰ τὸ δοκεῖν ἀγαθοὶ ὑποκριταὶ εἶναι ὑποκρίνον-5 ται, η διὰ τὸ εἶναι; κινδαλέζονται δὲ πότερον διὰ τὸ δοκεῖν ἀγαθοὶ, η διὰ τὸ εἶναι; Διὰ τὸ εἶναι. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἀπλῶς διὰ τὸ δοκεῖν ἀγαθοὶ εὐ πράττουσιν, η διὰ τὸ εἶναι; Διὰ τὸ εἶναι. Διὸ δὲ εὐ βιοῦσιν κρείττον η διὸ μή; ὥστε

γενέσθαι διδάσκαλον τῶν μουσικῶν παιδὸς οὐκ ἔλδοι; Ο δὲ ἀπεκρίνατο, τὸν ἐν τοῖς ἴκανον. Τι ὅν, εἶτεν δὲ Μουσικοῖς, ταῦτα μὲν ταύτη ἔχει περὶ δὲ σωφροσύνης ἡ ἐγκρατεῖας τοῦ ἀρχῆς δύνασθαι λέγειν οὐ πολὺ κρείττον τὸ ἐγκρατῆ γενέσθαι καὶ σωφρονα περὶ τὰ πραττόμενα πάντα; Συν-10 εχάρει κένταυρον δὲ νεανίσκος, ἣτον καὶ φαντότερον εἶναι τοῦ σωφρονεῖν ἔργων, τὸ λέγειν περὶ σωφροσύνης ἴκανας. "Οὐτεν δὲ Μουσικοῖς συνάπτων τοῖς προειρημένοις, πᾶς ὁντικὸν τούτοις, ἔφη, τὸ τὸν ἄκαστον λόγου ἐπίστασθαι πρόγραμμας κρείττον δὲ εἴη τοῦ ἐθίσθαι καὶ πράττειν τὰ πρόγραμματα τοῦ πατέρα τὴν ὑφίγγησιν τοῦ λόγου; ἐπειπερ τὸ μὲν ἔθος πρὸς τὸ δύνασθαι πράττειν ἄγει, τὸ δὲ ἐπίστασθαι λόγου τὸν πρόγραμμας πρὸς τὸ δύνασθαι λέγειν. Συνεργεῖ μὲν γὰρ καὶ τῇ πράξει δὲ λόγος διδάσκων ὅπως πρακτέον, καὶ ἔστι τῇ πράξει πρότερος τοῦ ἔθους οὐ γὰρ ἐθισθῆναι τι καλὸν 20 ολόν τε μὴ κατὰ λόγου ἐθισθῆναι δυνάμει μέντοι τὸ ἔθος προτερεῖ τοῦ λόγου, διτι ἔστι κυριώτερον ἐπὶ τὰς πράξεις (18) ἄγειν τὸν ἄνθρωπον ἥπερ δὲ λόγος.

γενέσθαι διδάσκαλον τῶν μουσικῶν παιδὸς οὐκ ἔλδοι; Ο δὲ ἀπεκρίνατο, τὸν ἐν τοῖς ἴκανον. Τι ὅν, εἶτεν δὲ Μουσικοῖς, ταῦτα μὲν ταύτη ἔχει περὶ δὲ σωφροσύνης ἡ ἐγκρατεῖας τοῦ ἀρχῆς δύνασθαι λέγειν οὐ πολὺ κρείττον τὸ ἐγκρατῆ γενέσθαι καὶ σωφρονα περὶ τὰ πραττόμενα πάντα; Συν-10 εχάρει κένταυρον δὲ νεανίσκος, ἣτον καὶ φαντότερον εἶναι τοῦ σωφρονεῖν ἔργων, τὸ λέγειν περὶ σωφροσύνης ἴκανας. "Οὐτεν δὲ Μουσικοῖς συνάπτων τοῖς προειρημένοις, πᾶς ὁντικὸν τούτοις, ἔφη, τὸ τὸν ἄκαστον λόγου ἐπίστασθαι πρόγραμμας κρείττον δὲ εἴη τοῦ ἐθίσθαι καὶ πράττειν τὰ πρόγραμματα τοῦ πατέρα τὴν ὑφίγγησιν τοῦ λόγου; ἐπειπερ τὸ μὲν ἔθος πρὸς τὸ δύνασθαι πράττειν ἄγει, τὸ δὲ ἐπίστασθαι λόγου τὸν πρόγραμμας πρὸς τὸ δύνασθαι λέγειν. Συνεργεῖ μὲν γὰρ καὶ τῇ πράξει δὲ λόγος διδάσκων ὅπως πρακτέον, καὶ ἔστι τῇ πράξει πρότερος τοῦ ἔθους οὐ γὰρ ἐθισθῆναι τι καλὸν 20 ολόν τε μὴ κατὰ λόγου ἐθισθῆναι δυνάμει μέντοι τὸ ἔθος προτερεῖ τοῦ λόγου, διτι ἔστι κυριώτερον ἐπὶ τὰς πράξεις (18) ἄγειν τὸν ἄνθρωπον ἥπερ δὲ λόγος.

γενέσθαι διδάσκαλον τῶν μουσικῶν παιδὸς οὐκ ἔλδοι; Ο δὲ ἀπεκρίνατο, τὸν ἐν τοῖς ἴκανον. Τι ὅν, εἶτεν δὲ Μουσικοῖς, ταῦτα μὲν ταύτη ἔχει περὶ δὲ σωφροσύνης ἡ ἐγκρατεῖας τοῦ ἀρχῆς δύνασθαι λέγειν οὐ πολὺ κρείττον τὸ ἐγκρατῆ γενέσθαι καὶ σωφρονα περὶ τὰ πραττόμενα πάντα; Συν-10 εχάρει κένταυρον δὲ νεανίσκος, ἣτον καὶ φαντότερον εἶναι τοῦ σωφρονεῖν ἔργων, τὸ λέγειν περὶ σωφροσύνης ἴκανας. "Οὐτεν δὲ Μουσικοῖς συνάπτων τοῖς προειρημένοις, πᾶς ὁντικὸν τούτοις, ἔφη, τὸ τὸν ἄκαστον λόγου ἐπίστασθαι πρόγραμμας κρείττον δὲ εἴη τοῦ ἐθίσθαι καὶ πράττειν τὰ πρόγραμματα τοῦ πατέρα τὴν ὑφίγγησιν τοῦ λόγου; ἐπειπερ τὸ μὲν ἔθος πρὸς τὸ δύνασθαι πράττειν ἄγει, τὸ δὲ ἐπίστασθαι λόγου τὸν πρόγραμμας πρὸς τὸ δύνασθαι λέγειν. Συνεργεῖ μὲν γὰρ καὶ τῇ πράξει δὲ λόγος διδάσκων ὅπως πρακτέον, καὶ ἔστι τῇ πράξει πρότερος τοῦ ἔθους οὐ γὰρ ἐθισθῆναι τι καλὸν 20 ολόν τε μὴ κατὰ λόγου ἐθισθῆναι δυνάμει μέντοι τὸ ἔθος προτερεῖ τοῦ λόγου, διτι ἔστι κυριώτερον ἐπὶ τὰς πράξεις (18) ἄγειν τὸν ἄνθρωπον ἥπερ δὲ λόγος.

10κρεῖττον φάσκοιτε ἐν τὸ ὄγκοθν εἶναι τοῦ δοκεῖν· ὁ γὰρ δέκαος ἀγαθὸς, οὐχ ὁ δοκῶν δίκαιος εἶναι· καὶ τί ποτε ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν δοκοῦσιν ἀνθρώποι μᾶλλον ἢ βούλοιο εἶναι ἐν αὐτοῖς καὶ ἔχειν αὐτὰ μᾶλλον ἢ δοκεῖν ἔχειν εὐθέως, δοκᾶν ἢ βούλοιο, ἢ δοκεῖν δρᾶν ὑγιαίνειν μᾶλλον ἢ δοκεῖν, 15ἰσχύειν μᾶλλον ἢ δοκεῖν, εὔπορος εἶναι, φίλους ἔχειν, μᾶλλον ἢ δοκεῖν· ἐπὶ τῶν ψυχικῶν πάλιν, φρονεῖν μᾶλλον ἢ δοκεῖν, ἄλλτος εἶναι μᾶλλον ἢ δοκεῖν, θαρραλέος εἶναι, ἀφορός εἶναι, ἀπόρειος εἶναι, μᾶλλον ἢ δοκεῖν· ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης δὲ τὸν ἔτι δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ δοκεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρεῖος 20ἄν μᾶλλον βουλούκην δοκεῖν ἢ εἶναι· ἢ οὐχ ὁ ἀνδρεῖος καὶ ἄφορός καὶ ἀλυτός, οὐχ ὁ δοκῶν; Λιὰ τί δὲ βούλει ἀνδρεῖος δοκεῖν εἶναι; Τιμήσοντι με. Καὶ γὰρ πρωτοστάτην σὲ καταστήσουσι, καὶ μονομαχεῖν κελεύσουσι, καὶ ἵνα λάχχης μηχανήσονται, καὶ λαχόντος ἐπιχειρήσονται, καθάπερ τῷ Αἴδεντι· εἶτα τὸ οἷει πείσεσθαι, δειλὸς μὲν ἄν, κανδυνεύων δέ; καὶ ἐὰν αἷμαλωτος γένη δοκῶν ἀνδρεῖος εἶναι πέδας ἔξεις μεγάλας καὶ χειροπέδας, καὶ οὐδέτερος δοι μὴ πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ κατακεκλεισμένος ἔσῃ, καν βασανίζωσι σε πολλὰς (19)λήψη, καὶ λέγων τὴν ἀλήθειαν οὐ μὴ πιστευθῆσῃ, ἀλλὰ δόξεις μωκᾶσθαι διὰ τὸ καρτερικὸς εἶναι· καὶ κελεύσουσι σε δέρειν καὶ ἐπιτείνειν καὶ παροπτοις (?). "Ορα δοκῶν ἀνδρεῖος εἶναι καὶ καρτερικός σὺ δὲ ἐκεῖνο μὲν προδιφέρῃ, ταῦτα δὲ ἀποκρύπτεις ὥσπερ οἱ ἔγτορες.

Πλάτωνος ἐκ τῆς πρὸς Αριστόδωρον ἐπιστολῆς.

Ἀκούω Άλωνος ἐν τοῖς μάλιστα ἑταῖρον εἶναι τέ σε νῦν καὶ γεγονέναι διὰ πάντος, τὸ σοφάτατον ἥθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον· τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγίεις τοῦτο ἔγω φῆμι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλασοφίαν, τὰς δὲ ἀλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε καὶ δεινότητας, κομφότητας οἷμα προσαγορεύειν δρᾶν δύναμάζειν.

Αἰσχίνου περὶ Δημοσθένους.

Πλεῖστον δὲ ἐκ πολιτείας ο. τ. λ.

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΤ ΚΑΙ ΟΙΚΕΙΑΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

Post idem e SS. haec sequuntur: Τοῦτον 85, 14. Καὶ μὴν 85, 20. Πρὸ πάντων 85, 21. Καὶ οὐκας 85, 22.

επιτο. φαίνουσα.

ε8c. p. 558.

Οὐκοῦν 85, 28. Εἰ βούλει . . . Κέλεοι 7, 40. Αιλιανοῦ 15 π. ξώσων.

“ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΟΤΡΟΠΩΝ.

Εὐριπίδου.

“Οστις δ’ ὑμιλῶν ἡδεται κακοῖς ἀνήρ
οὐ πάποτ’ ἡρώτησα, γυνώσκων ὅτι
τοιοῦτός ἐστιν, οἰσπερ ἡδεται ξυνάν.

Εὐριπίδου Βελλεροφόντη.

“Ανήρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε,
κακῷ κακός τε συντέτηκεν ἡδοναῖς,
φιλεῖ δὲ τούμφυλον ἀνθρώπους ἄγειν

(20)

Εὐριπίδου Πελιάσιν.

“. . . γὰρ ξυνῶν κακὸς ἀν τύχη γεγάδε
τοιοῦτοις δὲ τοὺς ξυνόντας ἐκπορίζεται,
χρηστὸν δὲ χρηστός ἀλλὰ τὰς ὄμιλίας
ἐσθλὰς διώκειν, ὃ μέν, σκονδάζετε.

5

Μενάνδρου.

“Η τῶν ὅμοιων αἴρεσις μάλιστά σως
τὴν τοῦ βίου σύγκρασιν ὅμοναιαν ποιεῖ.

Εὐριπίδου Αντιγόνης.

Νέοι νέοισι συννοσοῦσι τάφανη.

10

Μενάνδρου Περικειρόμενοι.

“Οὗτοι ποθεινόν ἐστιν ὅμοτροπος φίλος.
οὐδεὶς ἔστι μοι
ἀλλότριος ἀν ἡ χρηστὸς ἡ φύσις μία
πάντων, τὸ δὲ οἰκεῖον συνίστησιν τρόπος.

Ομήρου.

“Ως αἰεὶ τὸν ὅμοιον κ. τ. λ.

15

Δημοκρίτου.

“Ομοφροσύνη φιλην ποιεῖ.

a Deberi videtur hic titulus viro
docto qui codicem Florentinum
Ruhnkenii gratia descripsit. Ver-
bo εὐνόηντα πραεῖχαμ, repatio lite-
ram f. i. e. forte. Verum suspicor
titulum fuisse, “Οτι ἡ ὅμοιότης
τὸν τρόπουν φιλην ἀπεργάζεται —

Atque ex h. I. lacuna supplenda
in Stobaei Ecl. Eth. II. 53.

“An ὁ γὰρ ἐ κακὸς μὲν ἀν τ.
τοιοῦσδε τ. εἰ λ? Vide infra in
t. περὶ ὄγωγῆς.

fms. τῶ,

επι. βίος τρόπος.

Διορένης ἐρωτηθεὶς τί ἐστι φίλος, Μία φυγὴ ἐν δυσὶ σώμασι κειμένη.

Ἐλδότες οὗτες φιλίαιν ἰδιάταις βεβαίαν γιγνομένην οὗτε κοινωνίαν πόλεσιν, εἰ μὴ μετὰ ἀρετῆς διωκούσης εἰς ἄλλην (21) λους γίγνοιτο, καὶ ταῦτα δύμοιότροχοι εἰνεν ἐν γάρ τῷ διαλλάσσοντι τῆς γυνώμης καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται.

1^ο Αριστοτέλους.

Ωσπερ ὁ οἶνος κιρνάται τοῖς τῶν κινόντων τρόχοις, οὗτως 5 καὶ ἡ φιλία τοῖς τῶν χρωμένων ἥθεσι.

Πινθαγόρες ἐρωτηθεὶς τί ἐστι φίλος, ἀπεκρίνατο, "Ἄλλος ἔγώ.

Τὴν φιλίαν ἔφη ἰδότητα εἶναι.

2^ο Ιάμβλιχος Μακεδονίφ περὶ Ομονοίας.

Ἡ δύμονια, καθάπερ αὐτὸς τὸ ὄνομα βούλεται ἐνδεικνυθεῖσαι, συναγωγὴν δὲ μόνου τοῦ νοῦ κοινωνίαν τε καὶ ἔρωσιν 10 ἐν ἑαυτῇ συνείληφεν, ἀφορμηθεῖσα δὴ οὖν ἐντεῦθεν ἐπὶ πόλεις καὶ οἰκους κοινούς τε συλλόγους πάντας καὶ ἰδίους οἰκους, φύσεις τε καὶ συγγενείας πάσας ἐπιπορεύεται, κοινάς τε καὶ ἰδίας ὥστε τὰς ἑταῖρας· ἔτι δὲ περιέχει καὶ τὴν ἐνὸς ἐκάστον πρὸς ἑαυτὸν διογνωμοσύνην· ὅφ' ἐνὸς μὲν γάρ τις νοήματος καὶ μιᾶς γυνώμης κυβερνώμενος, δύμονθει πρὸς 15 ἑαυτὸν, διχογνωμονῶν δὲ πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἀνόμοια λογιζόμενος διαστασιάζει· καὶ δὲ μὲν ἐπὶ τῆς ἀεὶ αὐτῆς ἐπικμένων διανοήσεως, δύμοφροσύνης ἐστι πλήρης· δὸς δὲ ἀστατος τοῖς λογισμοῖς καὶ ἄλλοτε ἐπὶ ἄλλης δόξης φερόμενος, ἀστάθμητος ἐστι καὶ πολέμιος πρὸς ἑαυτόν. Φιλία ἡ μὲν ἀπὸ ἐναντίων 20 δεινὴ καὶ ἀγρια καὶ τὸ ποινὸν οὐ πολλάκις ἔχουσα ἐν ἡμῖν, ἡ δὲ ἐκ τῶν δύμοιων ἡμερός τε καὶ κοινὴ διὰ βίου.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδρου.

γάρ δὴ ποτε εἴμαρται κ. τ. λ.

1^ο Ετέρων.

Μέλει μοι τῶν τοιούτων ἡττοῦ ἡ βατράχων τῶν ἐν τοῖς 25 τέλμασιν.

h Thucydid. III. 10.

i Maximus CXXXV. p. 216. 4.

k ms. Παυμβλων. Mox pro δ μόνον f. ὄμον.

1 Forte hic inc. t. ΗΕΡΙ. 401.
ΑΟΡΙΑΣ.

"Ωσπερ οἱ ἐν χαλκείῳ κατακτηπούμενοι τὰς ἀκοὰς ἐν (22) μελέτῃ γλγνυνται τῶν ψόφων, οὕτω καὶ ἡμεῖς ταῖς πυκναῖς ἀπειλαῖς τῶν παραλόγων σου λόγων ἐνεθισθέντες, ἀθορύβητοι μένομεν.

... ιῷ τὸ πᾶν ἐπιτρέψας, οὐδὲν αὐτὸς φροντίζει τῶν σο-5 φίσμάτων υμῶν.

Ἐπειδὴ ἀπαξὶ περιεβαλόμην τὴν λεοντῆν, οὐκ ἀποδειλιάτέον.

Οὐδενὶ ἐν παρὰ τὸ δίκαιον ὑπεικάθοιμι δείσας θάνατον.

Οὐδὲν αὐτῶν χρὴ φροντίζειν, ἀλλ' ὅμοσε μᾶλλον ίέναι. 10
Ων ἐγὼ οὔτε μέγα οὔτε μικρὸν πέρι ἐπαίω.

"Αγαν ἡ σὴ δεινότης καταθρασύνεται τῆς ἡμετέρας ἀπλότητος.

Πάντα κάρχαρον ἡμῖν ἐπαφῆκας τὸν κύνα τῆς λοιδορίας.

"Εστι καὶ παρ' ἡμῖν ἀμύνης ἀκμὴ καὶ λόγος λύσιν σο-15 φίσματα.

Οπλισθέντες λόγων ἐλευθερίᾳ τῆς ἀληθείας κατὰ τὸ θεμιτὸν προστηθόμενα.

Πρὸς τὰς μακρὰς σοῦ λοιδορίας καὶ βραχὺς ἐμοὶ καὶ σαφῆς ἀπόλογος. 20
Αἴλιανοῦ.

"Ονοματέστιν κ. τ. λ. Ἰστ. ζ. V. 35.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ,

Αριστείδου.

Τοῦτο δὲ ἐστὶ τῇ μυήμῃ τῆς ἀναγκαῖας τελευτῆς παραμύθιον καὶ τοῦ ἐκποδῶν γενομέγου σώζεσθαι τοῦνομα, διτι αὐτῷ τὰ ἔργα, ἐξ ὧν εἰργάζεται, οὐ συντέθηται, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῆς ἐκείνου δυνάμεως ὑπομνήματα εἰς χειρας ἀφίξεται. 25
Αἴλιανοῦ.

Απὸ τῷ κ. τ. λ.

ΠΕΡΙ ΟΡΚΟΥ,

(23)

"Ορκον 27, 1. Οὐκ 27, 2. "Ορκος 27, 3. "Οστις 27, 4.

Ατεκον' 27, 5. "Θροκον 27, 6. Μάστιγος 27, 7. Τοῖς 27, 9.

Δει 27, 10. "Ορκον 27, 11. "Ορκον 27, 12. Οι 27, 13.

Ἐπερφωτῶντα 27, 14.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΟΡΚΙΑΣ.

"Ηγλῶσσ 28, 6. "Ορκοισι 28, 1. "Ορκον 28, 8. "Ωμοσεν 28, 3.5

Μενάνδρου,
Γυναικὶ δ' ὅστις δάκον δύμνων ἀνήρ
μηδὲν ποιεῖ δίκαιον, οὗτος εὐσεβής.

Τιμοθέου.

δ' ὁ πτερωτὸς ἑδὸς ὁμμάτων ἔρως
10δ Κύπριος κυναρὸς, ἡ φρενῶν ἄκις,
οὐ μὴ τίνων θέοισιν δρκίων δίκαιος.

Δημοκρίτου. "Ορκους αὺς π. τ. 1. 28, 9. Ἐκ θεῶν ἀγορᾶς. Καινοὺς π. π. τ. 1. 28, 11. Χρησμός. Γλαῦκ' ἐπιτυδεῖδη 27, 14. Κλεάνθης 28, 14. Χρύσιππος 28, 15. Ἐν τῷ 15 Κύρου ἀναβάσει 28, 16. ἀνευ γάρ 28, 17.

ΠΕΡΙ ΟΡΦΑΝΩΝ ΚΑΙ ΧΗΡΩΝ.

Αλλιανοῦ. Αἱ θήλεις κόσσυνφοι . . .

¹ ΠΕΡΙ ΟΦΘΑΛΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΑΣΕΩΣ.

Λεύκιππος Δημόκριτος Ἐπίχονδρος κατὰ εἰδώλων εἰσκριβεῖν οἴονται τὸ δρατικὸν συμβαίνειν πάθος, καὶ κατά τινων ἀκτίνων εἰσκριβεῖν, μετὰ τὴν πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἔνστασιν 25 πάλιν ὑποστρέφουσῶν πρὸς τὴν ὄψιν.

(24) Τιμαγόρας εἰς τῶν παραχαραξάντων ἐν συχνοῖς τὴν Ἐπιχούρειον αἰρεσιν ἀντὶ τῶν εἰδώλων ταῖς ἀπορροαῖς χρῆται.

Κράτων χρώματά φησιν ἐπὸ τῶν φωμάτων φέρεσθαι συγχροίζοντ' αὐτοῖς τὸν μεταξὺν ἀέρα.

5 Ἀρισταγόρας σχήματα συνδιατυποῦντά πως αὐτοῖς τὸν ἀέρα.

Ἴππαρχος ἀφ' ἐκατέρου φησι τῶν δρθαλμῶν ἀποτεινομένας τοῖς πέρασιν αὐτῶν, οἷονεὶ χειρῶν ἐπαφαῖς περικαθαπτούσας τοῖς ἐκτὸς ρώμασι τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν πρὸς τὸ 10 δρεπτικὸν ἀναδιδόναι.

Πλάτων συναύγειαν π. τ. 1. ut LV, 1, ed, Heeren,

Ἄλκμαίσιν κατὰ τὴν τοῦ διαφανοῦς ἀντίληψιν

Ἀριστοτέλης ut Stob. nisi quod om. μεταξὺ διεχοῦς.

Τῶν Ἀκαδημαϊκῶν τινες κατέ τινων (ἀκτίνων) ἔκχυσιν, 15 μετὰ τὴν πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἔνστασιν πάλιν ὑποστρέφουσῶν πρὸς τὴν ὄψιν. Ποσειδόνιος γοῦν αὐτὴν σύμφυσιν ὄνομάζει,

Ἐμπεδοκλῆς καὶ πρὸς τὸ θηλατήριον καὶ πρὸς τὸ

¹ Hinc supplex videtur Stobaeus Phys. I. 55.

θιά τῶν εἰδώλων ἐκδοχὰς παρέχεται· πλείους δὲ πρὸς τὸ
θευτερόν . . τὰς γὰρ ἀπορροίας ἀπόδεχεται. 20

Ἐστιαῖος δὲ Περινθιος τοῖς εἰδώλοις τὰς ἀκτῖνας προσέλιξε
προσαγορεύσας τὸ γιγνόμενον ἀκτῖνην εἰδώλων.

Ἐμπειδοκλῆς κατ’ ἀπορροίας τὰς συνισταμένας μὲν ἐπὶ τῆς
ἐπιφανείας τοῦ κατόπτρου, πιλουμένας δὲ ὑπὸ τοῦ ἐκκρι-
νομένου αὐτοῦ κατόπτρου πυρώδους καὶ τὸν προκείμενον²⁵
άέρα, εἰς δὲν φέρεται τὰ φεύματα συντρέψοντος.

† Λεύκιππος Αημόκριτος Ἐπίκουρος τὰς κατόπτρικὰς ἐμ-
φάσεις γίνεσθαι κατ’ εἰδώλον ἐμφάσεις, ἢ τινα φέρεσθαι
μὲν ἀφ’ ἡμῶν, συνιστασθαι δὲ ἐπὶ τοῦ κατόπτρου κατὰ τὴν
ἀντεπιστροφήν. 30

Ἄπο Πυθαγόρου καὶ τῶν μαθηματικῶν π. π. λ.

Σφαιρος δὲ Στωϊκὸς ὁρατὸν εἶναι τὸ σκότος, ἐκ γὰρ τῆς⁽²⁵⁾
δράσεως προχεῖσθαι τινα εἰς αὐτὸν αὐτέν.

Οἱ Στωϊκοὶ ὁρατὸν εἶναι τὸ σκότος ἐκ γὰρ τῆς ὁράσεως
προκεῖσθαι τινα ἐπ’ αὐτὸν αὐτέν. Καὶ οὐ φεύδεται ἡ δρα-
σις, βλέπεται γὰρ ταῖς ἀληθείαις ὅτι ἐστι σκότος. 5

Χρύσιππος κατὰ τὴν συνέντασιν τὰ δύντα τοῦ μετάξυ
ἀέρος ὁρᾶν ἡμᾶς, τινγέντος μὲν ὑπὸ τοῦ ὀπτικοῦ πνεύματος,
ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχοι τῆς κόρης διήκει, κατὰ δὲ
τὴν πρὸς τὸν παρακείμενον ἀέρα ἐπιβολὴν ἐντείνοντος αὐτὸν
κανονειδῶς, ὅτ’ ἀν τὴν ὁδογενῆς ὁ ἀήρ. προχέοντας δὲ ἐκ τῆς¹⁰
ὄψεως ἀκτῖνες πύριναι, οὐχὶ μέλαιναι καὶ ὄμιχλωδεῖς· δι-
οπερ ὁρατὸν εἶναι τὸ σκότος.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου. 31

Ἐτι τὸ περὶ χρωμάτων.

Ἐστι γένος ἡμῖν.

Ἀριστομβρότου περὶ Ὀψεως.

Οψις καὶ φῶς καὶ ἀήρ φυσικὴν ἔχει σύγκρασιν τα καὶ¹⁵
συγγένειαν ποτ’ ἀλλα λαμπρῶς δοῆ· καὶ ἀήρ πᾶς τῷ λαμ-
πρῷ διορῆται, συμβέβηκε δὲ καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὸν ἀέρα εἰ-
μεν ἀλλὰ τὴν μὲν ὄψιν μέλαιναν καὶ ὑγράν, τὸν δὲ ἀέρα
μέλαινα καὶ ἀρδίον ἐνυπόκειται δὲ καὶ τῇ ὄψει καὶ τῷ ἀέρι

π. 45. Verha εἰς τὸ περὶ χρωμάτων librarii videntur, indi. n Ex. Platone ib. p. 67. Vide
cantis sequentem locum ad tit. Stobaeum Heeren. XVII. 2.

περὶ χρωμάτων pertinere.

20 καὶ τὸ δυνάμει διαφανὲς, ἀλλὰ τῷ μὲν δψει συγγενὲς φῆσ. τῷ δὲ ἀέρι τὸ ἀπὸ τῶν ἄνω. "Οτι δὲ ἡ ὄψις ὑγρὰ οὔσα φάσις ἔχει συγγενὲς, διεξάτω τις καὶ ἐκ τῶν δε- αφανέα καὶ λαμπρὰν εἰμεν· τὰν γάρ τὸ διαφανὲς καὶ λαμ- πρὸν οὐκ ἄνευ τινος φάσις ἐκ τῶν δψιος η διά τινος κα- 25ραθλίψεως η καὶ παρατρίψεως.

ο Ἀναξιμένης κ. τ. λ.

(26) ΠΕΡΙ ΟΣΦΡΗΣΕΩΣ.

Ἄλκμαλων ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ είναι τὸ ἡγεμονικόν τούτων οὐν ὀσφραλνεσθαι ἐλκοντι διὰ τῶν ἀναπνοῶν τὰς ὀσμάς.

Ἐμπεδοκλῆς ταῖς ἀναπνοαῖς ταῖς ἀπὸ τοῦ πνεύμονος συνεισκρίνεσθαι τὴν ὀσμὴν ὅτ' ἀν γοῦν ἡ πνοὴ βαρεῖα γέ- δηνηται, κατὰ τραχύτητα μὴ συναισθάνεσθαι, ὡς ἐπὶ τῶν φευ- ματίζομένων,

Ἄριστοτέλης ὀσφραλνεσθαι τοῦ μεταξὺ δώματος ἀναπν- πλαιμένου τῶν ὀσφραντῶν.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαλον. Περὶ δὲ τὴν. . .

ΠΕΡΙ ΟΦΘΑΛΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΑΣΕΩΣ.

10 Άλλιανοῦ. Κύρων δ' ἄρα καὶ ἤχθντος κ. τ. λ.

ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΣΤΗΣ.

Ο πολὺ τοῖς ὄφθαλμοῖς τοῦ σώματος ἀντιστήσας τοὺς τῆς ψυχῆς, ἀπῆλθε τελευταῖον ἡττηθεὶς, καὶ βέλος τῇ ψυχῇ δεξάμενος ἀφροδίσιον, δικαστὴν δὲ τὸν λόγον ἐπιστήσας, φυγῇ τὸ πάθος ἐκόλασε· τὸ μὲν σῶμα κατεπόνει, τὴν δὲ

15ψυχὴν εἰς σωφροσύνην ἐρρώνυε, πᾶσας γυναικῶν μυραλο- φίας ἀποστρεφόμενος, ἔρωτα καὶ Ἀφροδίτην καὶ πάντα τοῦτον θίασον ἀτιμάζων, πολλῇ τῇ ἔνυμῃ παρὰ τὴν ἀφρῆν πνεύσας κατὰ τῆς σαρκὸς, ἐσβεσεν αὐτῆς τὰς ἐπιθυμίας οὐ χαλιφώσης τὸν ἔπικον, ἀλλὰ συμποδίσας καὶ χαμαὶ φίψας

20καὶ ποιήσας ἀκίνητον, καὶ πρότερον μὲν ἐγκράτειαν κατορ- θώσας, ὕστερον δὲ ἀπάθειαν, καθάπτοι λυττῶντα κύνα καὶ

συνεχῶς ἐπιπτυχῶντα διεκρούσατο τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ μανρ- μένην κατέστειλε τὴν θάλατταν τῆς ἥδονῆς, καὶ ἐν ἀγοροῖς

(27)κύμασιν ἐπλευσε μετὰ γαλήνης, καὶ ταραττομένου τοῦ

o. v. Stebbins Heeren, XXIV. 1. pitoris ingenio debetur, in apo-
p Sc. p. 66. grapho enim praefixam reperio
q Nescio an hic titulus exscri- literam E.

πελάγους ἐξ οὐρας ἐμέρστο, καὶ μέσον ἐστις. τῆς φυσικῆς
κακούνον δίκην πηλοῦ τοὺς ἄνθρωπας αὐτῆς κατεπάτησεν,
οὐ μόνον πυρὸς καὶ βελῶν, ἀλλὰ καὶ πτερῶν γυμνώσας
τὸν ἔρωτα, προσότητος καὶ σωφροσύνης ἦκεν εἰς τὸ ἀρό-
τατον, Ἐρωτῶντας καὶ περιέργους ὀφθαλμοὺς οὐκ ἐπέβαλ-
λον ἀλλοτρίους κάλλεις μέχρι καὶ φιλῆς θέας τὸ ἔβλοτ
τηρήσαντες.

Οὐχ ὁ Διόν. 5, 15. ἡ μάκαρ 5, 16. χρίσιμ. 5, 14. ταμ-
εῖον 5, 9. ἀνθρώποις 5, 119. τὰ αὐτὰ 5, 136. χρημάτων 5, 10
118. τι δὲ 5, 5, 128. Ἰβήρων 5, 121. σωφρόνων 5, 122.
Μενέδημος 5, 123. οὕτω γὰρ 5, 74. ἐν συμποσίῳ 5, 75,
ἄν ἡδονῆ 5, 76. ἡδονὴν 5, 77. πρῶτον 5, 79. δεῖ 5, 81.
πρὸς τὸν 5, 43. Εὐριπίδης 5, 82. Διονύσιος 5, 46. δευτὸν
5, 41. αἱρη φυχῆς 5, 42. προτρεπομένων 5, 36. θέλων 15
(Γέλων) 5, 83. Αημήτριος 5, 59. ὅθεν 5, 60. πᾶσα 5, 61.
πρέσβεις 5, 48. Κράτης 5, 52. Sequuntur excerpta plurima
e Platonis Sympos, Phileb, Charmid, Gorg, Deinde ex
Aeliano de Animalibus, 29

ΠΕΡΙ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ.

Παρρησία καὶ ἀνδρεία ἐστιν ὅτι ἀν τις κινδύνου καὶ θα-
νάτου κατατολμᾷ, καὶ καταφρονῇ φιλίας καὶ ἀπεχθεῖται ὅπερ
τῶν δοκούντων θεῶ.

"Ακούε παρ' ἡμῖν ἀ·οἱ πολλοὶ διαβάλλοντες ὑποτονθορύ-
ζουσιν . . . μὴ, σιωπήσω, τάχ' ἀν οὐκ εἰς καλὸν ἀπολαύ-25
σαιμὶ τῆς παρρησίας.

Τὴν πρὸς θεόν παρρησίαν χαρίζεται ἡ φυλακὴ τῶν προσ-
ταγμάτων αὐτῷ. Οἱ παρρησιαζόμενοι πλέον ἡ ἔλαττον τοῦ
προσήκοντος δόξαν ἀλογίστων παθῶν λαμβάνονται, οἵς μὲν
ὑστεροῦσι δειλίας, οἵς δ' ὑπερβάλλουσι θρασύτητος. 30

Οὐτε μάχαιραν ἀμβλεῖαν οὐτε παρρησίαν ἄτακτον(28)
ἔχειν δεῖ.

Διδοῦ παρρησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσιν, ἵνα πέρι ὡν ἀμ-
φιγνοεῖς ἔχησι τοὺς συνδοκιμάσοντας.

Μεγίστη παρρησία τὸ νομίζειν ἔχειν παρρησίαν. 5

Οὐ καὶ σκοποῦντα τὴν ίδιαν ἀσφάλειαν ὑποστέλλεσθαι.

Οίδα στηλιτεύειν παντὸς κωμῳδοῦ λαμπρότερον:

Max. p. 74, 30.

Ib. 29.

Ib. 16.

(Ωσ) περ τῶν βροχῶν αἱ ὑδάτων τὰ μὲν ἐν βάθει κρύπτοτεται παντελῶς, τὰ δὲ . . . στενοχωρούμενα καὶ τὴν ἔξορηξιν ὑπισχνεῖται μὲν ταῖς ἀκοεῖς, μέλει δ' ἔτι, οὕτω καὶ τῶν περὶ θεοῦ φιλοσοφούντων οἱ μὲν πάντη κρύφιοι καὶ λαυδάνουσαν ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς εὐσέβειαν, οἱ δὲ τῆς ἀδίπτος ἔργυς, ὅσοι τὸ μὲν ἀσεβὲς φεύγουσι τὴν δ' εὐσέβειαν οὐ παρρησιάζονται, εἴτε οἰκονομίᾳ τινὶ κράτειν παρὰ τὸν λόδγον, εἴτε δειλίᾳ πρὸς τοῦτο καταφεύγοντιν, οἱ δὲ καὶ δημοσιεύονται τὸν δημσαυρὸν, οὐδὲ στέγοντες τὴν ἀδίνα τῆς εὐσέβειας, οὐδὲ τὸ μόνον σώματα σωτηρίαν νομίζοντες, εἰ μὴ καὶ ἄλλοις τὸ καλὸν ὑπερβύνσει, μεδ' ὅν ἐγὼ ταττοίμην καὶ οἱ τινὲς μετ' ἐμοῦ.

20 Ἐνδειστεροὸς εἰ παρρησίας καὶ τοῦ δέοντος αἰσχυντηλότερος. Εἶπερ ἡν τι κέρδος ἐκ τῆς πρὸς τοιοῦτον ἄνδρα παρρησίας, οὐδενὶ ἀν αὐτὸς παρεχώρησα. πότερα 13, 1. ἐκ Τημεν. 13, 8. ἐκ Τηλέφου 13, 10. φεῦ φεῦ 13, 12. ἐκ Αἰκατνος 13, 13.

25 Ἐξ Ἀντιγόνης.

"Ἀκουσον οὐ γάρ οἱ κακῶς πεπραγότες σὺν ταῖς τύχαις τοὺς λόγους ἀπώλεσαν.

· . . Χφ

Τὸ γάρ πρᾶγμ' αὐτὸς μοι καλῶς ἔχον 80 καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται.

ἔμοι 13, 7.

Σοφίλον.

(29) Γλώσση-σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ δίκαιον δύστις ἔξαπατῶν εῦ λέγει.

Ἐλευθέρα γάρ γλώσσα τῶν ἐλευθέρων.

Ἐλευθερία Λιός ὄλβον τέκος.

βούτως 13, 2. πρόχειρον 13, 11.

Περὶ μεγάλων πραγμάτων σκοπουμένης ἀνύνοντάτη σύμβουλος ἡ παρρησία.

παρρησίαν δὲ παντὸς ἀνοῦ χρυσίου.

Νικοστράτον.

Ἄρ' οἶσθ' ὅτι τῆς πενίας ὄπλον ἡ παρρησία; 10 ταῦτην ἔχει τις ἀπολέση.

τὴν ἀσπίδ' ἀποβέβληκεν οὐτος τοῦ βίου.

οὐδὲς (αἰδώς) 13, 9.

Αριστοφάνους.

Τὴν παροιμίαν παραπινῶ
τὴν παλαιάν υπὸ λιθῷ γάρ

παντὶ πον. χρὴ

15

μὴ δάκη φέτῳ ἀνθρεῖν.

Φιλόξενος 13, 16. οὐδὲν 13, 17. ὕσπερ 13, 18. συμβούλευε 13, 20. ἐκ τῶν Ἀρ. 13, 22. ὕσπερ 13, 28. ἐκ τῶν Αἰσχυλος 13, 24. Διογένους 13, 25. κρέσσον 13, 26. Διονύσιος 13, 36. φύσιστος 13, 39. Δάκαια 13, 42. ἡ παροιμία 13, 44. πῆσθος παροιμίας 13, 46. Εἰεγχος 13, 50. συγγενεῖ 13, 21. Τυμόθεος 13, 38. Ἐκ τοῦ π. ψ. 13, 43.

Caput novum e SS. et pauca ex Aeliano de Animalibus.

Aliud caput. f. περὶ μαυτευομένων e SS. et Aeliano. 25
Aliud caput f. περὶ παρακαταθήκης post loca e SS. et Aeliano haec: Πιπτακός ἔφη 9, 34. Πισιδαὶ 44, 41. p. 225. Hic desinit secunda sententiarum collectio. Tertia, cui praemittitur index Titularum, prioribus XI. capp. nulla(30) continet ex profanis.

ΠΕΡΙ ΑΓΝΩΜΟΝΟΤΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑΧΑΡΙΣΤΟΤΝΤΩΝ.

Ἐτέρων.

Εὗνοια μὲν μήτηρ εὐταξίας, ἀγνωμοσύνη δὲ λύσις τάξεως.

Οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἀδικούντων Ἐλαττον εἰς μῖσος ἀχαριστία. Ἔστι δὲ ἀχάριστος οὐ μόνον ὃς εὐ παθὼν δρᾶ πα-5 κῶς ἡ λέγει, ἀλλὰ καὶ ὁ σιωπῶν καὶ ἀποκρύπτων τὰς χάριτας ἡ γὰρ οὐ συνιεὶς ἀναισθητός ἐστιν, ἡ συνιεὶς ἐπιλήσμων ὃν ἔπειτεν εἰς ἄκαντα μεμνήσθαι τὸν χρόνον.

"Ανθρωπος ἐπιλήσμαν εὐεργεσίας πλῆσις τετρημένος διαρ-
ρέων τὰς χάριτας;

10

"Αλγεινὸν τῷ πεποιηκότι καλῶς ἡ τοῦ πεποιθότος ἀγνω-
μοσύνη.

Βοηθῶν ἀπορεῖν ἀνάγκη τοὺς χάριτός τινος ἐπιλήσμονας.

Δεινὸν μὴ ἀμείβεσθαι πειρᾶσθαι τοὺς εὐεργέτας εἰ καὶ μὴ πράγμασιν ἄλλοις, εὐχαριστίαις γοῦν ταῖς διὰ λόγων 15 τοῦτο γὰρ ἡ παντελῶς ἀγνώμονος, ἡ ἀναισθήτον καὶ ἀνοή-
τον.

u Suspicor esse ultimum caput Eclogarum Ethicarum, sive περὶ Εὐχαριστίας, apud Photium.

Αἱ χάριτες ἀμείβειν τῶν πονηρῶν τὰς γνώμας οὐ δύνανται

Ἄχαριστήσας ἀπιστότερος ἐφάνη τῶν Νωπλίου λιμένων.

20 "Ομηρα δεδωκὼς φίλιας ἀπιστότερος καὶ τῶν λεόντων ἔργεντο.

Ἄγονοι χθοῖτῶν εἰσὶ καὶ φιλοτιμῶν ἐπιλήμονες, ἢν εὖ πάθουν ἐκλενθανόμενοι μετὰ τὴν χρείαν.

Μετανόδρον.

Ἄχαριστος ἔνθρωπος μὴ νομίζεσθω φίλος.

25 μήδ' ὁ πονηρὸς κατεχέτω χρηστοῦ τόπον.

(31) Σοφοκλέους Οἰδίποδος.

Φίλον γὰρ ἐκβαλεῖν θεον λέγω
καὶ τὸν παρ' αὐτὸν βίοτον, δὲν πλεῖστον φιλεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ Αἰλαντος.

Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ή τίκτονδ' ἀει.

"Οτον δ' ἀπορρεῖ μνήστις εὖ πεπονθότος,

50 νῦν ἀν γένοιδ' οὐτος εὐγένης ἀνήρ.

Χάρις διαρρεῖ, καὶ προδοῦνδ' ἀλισκεται.

Αναξανδρίδου.

Οὐχὶ παρὰ πολλοῖς ή χάρις τίκτει χάριν.

Σοφοκλέονς.

Αμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ἀπόλλυται χάρις.

Θεοκρίτον.

Θρέψκι. Λυκιδεῖς, θρέψκαι κύνας ἦς τε φάγονται.

Μενάνδρου.

10 Οὐχὶ τὴν αὐτὴν διάνοιαν αἰτῶν εἰς ἐκαστος καὶ λαβῶν...

Τοῦ αὐτοῦ.

Αει δ' ὁ σωθεὶς ἐστιν ἀχάριστον φύσει.

δημ' ἡλέηται, καὶ τέδηνκεν ή χάρις.

ἡν δεόμενος τότ' ἀθάνατον ἔξειν ἐφη.

Εὐριπίδου Πελλασίν.

'Εν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ως φίλοι φίλων,

15 δητ' ἀν δὲ πράξων δὲν διαθοῦνται χάριν,

αὐτοὶ δι αὐτοὺς εὐτυχεῖν ἡγαύμενοι.

Φιλήτου.

"Οτ' ἀν τις ἡμῶν ἀμέριμνον ἔχη βίον

π. Αχάριστος ἡμῖν μ. ν. φ. Μηδ' αὐθ' δέ:

οὐν ἐπικαλεῖται τὴν τύχην εὐδαίμονα·
ἔπει δὲ λύπαις περιπέσῃ καὶ πράγμασιν·
εὐθὺς προσάπτει τῇ τύχῃ τὴν αἰτίαν.

Θεόρητος.

20

Δειλοὺς εὐ ἔρδοντι δύω κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
χήρωσις κτεάνων, καὶ χάρις οὐδεμία. (32)
Διογένης ἐρωτηθεὶς τι μάλιστα γηράσκει πάρ' αὐθρῷστοις,
εἶπεν, Ἡ χάρις.

Ἀλλιανοῦ.

Θεμιστοκλῆς δὲ Νεοκλέους ἔαυτὸν εἴκαξε ταῖς δρυσὶν, λέ-
γων ὅτι καὶ ἐκείνας ὑπέρχονται δὲ ἐπιθρῶποι, καὶ δέονταις
αὐτῶν, εἰ ὅοι, στέγην τὴν ἐκ τῶν κλάσθων ποθοῦντες· ὅτ'
ἄλλο δὲ οὐσῆς εὐδίας παριώσι, τίλλοντιν αὐτὰς καὶ περικυ-
κλοῦσι· καὶ αὐτὸς οὖν ἐλεγεν ὑπὸ τοῦ δῆμου τὰ αὐτὰ
πάσχειν.

Ἐκ τῆς περὶ Φιλίας Ἐπιστολῆς.

‘Ως μέντοι λαμπρόν ἔστιν εὐ ποιεῖν, οὗτος ἀμειπτέον· ἵνα
μὴ μόνον ἀχαριστίας ὄφη τις δίκην, ἀλλὰ καὶ βλάβους¹⁰
κοινοῦ τῶν εὐ πεισμένων εἰς αὐτὸνς ἐτέρων ἀνακοπῆ πρὸς
εὐεργεσίαν.

Ιαμβλήρων Σωτάτρων.

Φευκτὴ μὲν οὖν ἔστιν ἡ ἀχαριστία δὲ ἔαυτήν ἀχθεοθεῖται
δ' ἄν τις πρὸς αὐτὴν δικαιοτέρον, ἐπειδὴ καλύει τάγαθὸν
προιέναι καὶ ἐκφαίνεσθαι, τὴν τε χώραν αὐτῶν παντελῶς¹⁵
ἀνατρέπει, καὶ κατακλείει πᾶς εἰς στενὸν τὰς ἔξω διαφαι-
νομένας τῶν καλῶν εὐεργεσίας, ἀποστεφεῖ. δὲ καὶ τὸ κοινὸν
τῆς θελας βοηθείας πάσης· διὰ τοῦτο ἔστι πάνδεινον παντὶ
ἀνδρὶ παρακελεύομαι ἵνα λόγον ὁρθὸν κατέχειν εὐεργεσίῶν
μετὰ φιλίας, δεντεφον (οὐχ) ἀχαριστώς τὰς εὐεργεσίας πα-²⁰
ραλαμβάνειν καὶ προκαλεῖσθαι τὰς μείζους εὐποιίας θιὰ
τῆς εὐχαριστίας.

Θεμιστοκλῆς, διαβαλλόντων αὐτὸν ἐπ' ἐκκλησίας τινῶν
ώς εἰς ἔνα τοὺς πολλοὺς ἡδέως ἀκούοντας, Κοπιᾶν, ἔφη,
μοι δοκεῖτε, ἄνδρες Ἀθηναῖς, εὐεργετούμενον κόπος γὰρ²⁵
ώς ἀληθῶς εὐεργεσίας κόρος δι' ἄν παμφεύνει καινότητος
ἐπιθυμεῖν.

Ἐκ τῶν Φιλίας μεταθηκῶν περὶ τοῦ φύραγετεῖν.

Οὐδένα μισήσεις ὡς ἀχαριστον ἐὰν τὸς ἀληθῶς χαρίην.

διδασκαλεῖα, μονόδεκῆς παιδεύματας
προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεὶ⁵
ἔνας ἀν ἔξι μανθάνειν βελτίουν
παῖς δ' ὅν, κακὸν μὲν δρᾶν τι προτίχ' ἐπισταται,
αὐτὸς παρ' αὐτῶν μανθάνων ἄνευ πόνου
τὰ χρηστὰ δ', οὐδὲ ἀν τὸν διδάσκαλον λάβη,
ἔμνημόνευσεν, ἀλλὰ κέκτηται μόλις.¹⁰
ταῦτ' οὖν φυλαξόμεσθα, καὶ πορθητέον,
ὅ παῖδες, ὡς ἀν μήτ' ἀπαίδευτων βροτῶν
δοκῶμεν εἶναι, κάποδημοῦντος πατρός.

Ἐμπεδοκλέους.

Ἄλλ' ἄγε, μύθων κλῦθι, μάθησις γὰρ φρένας αὔξει.¹⁵
Σοφοκλέους Αἴαντος. Οἱ γὰρ κακοὶ¹⁵
Εὐριπίδου Ἰππολύτου. Ω πόλλ' ἀμαρτ.

Ἀντιφάνους.

Τὸ γὰρ πεπαιδεῦσθαι, μόνον ἀν τις τοῦτ' ἔχοι,
ἀληθές ἔστι καὶ τὸ (τῶν) ἀδικημάτων
μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας,
ἔλευ δὲ πάντως.

Παροιμία.

Μελέτη χρονισθεῖσι εἰς φύσιν καθίσταται.

Ἀλέξιδος.

Ω παῖ, μέγιστος ἔρανός ἔστι μοι τὸ σὲ
θρέψαι κατὰ τρόπον· ὃν γὰρ αὐτὸς ἀπέλαβον
παρὰ τοῦ πατρὸς, δεῖ τοῦτον ἀποδοῦναί με σοι.

Ἀριστοφάνους Νεφελῶν. Λέξω . . .

Μενάνδρου:

Μανθάνειν.

οἶον δ' ἀν ἔργου τυγχάνης ἀπειρος ὅν,
τὸ πυνθάνεσθαι τῶν κατειδότων καλόν.

Εὐριπίδου Ρήσω.

Σοφοῦ παρ' ι. τ. λ.

Μενάνδρου.

Πολὺ χρεῖττον ἔστιν ἐν καλῶς μεμαθηκέναι,⁵
ἢ πολλὰ φαύλως περιβεβλῆσθαι πράγματα.

Σοφοκλέους Φθιωτίδων.

ἐπίστασθαι ms.

ἀτὴν — διδασκον ms.

δ

εφοιωτ ms.

ΣΤΟΒΑΕΙ FLORILEGO. VOL. IV.

C c

Νέος πέφυκας πολλὰ καὶ μαθῶν τις δεῖ,
καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ διδάσκεσθαι μακρά.
ἀεὶ τι βούλου χρήσιμον προσμαθάνειν.

Φιλήμονος.

10 "Ηκουσα τούτων ἀντὸς, οὐδὲ φύεται
αὐτόματον ἀνθρώποισιν, ἐδέλτιστε, νοῦς
ῶσπερ ἐν ἀγρῷ θύμος· ἐκ δὲ τοῦ λέγειν τε καὶ
ἔτερων ἀκούειν καὶ θεωρῆσαι
κατὰ μικρὸν ἀεὶ, φρεστὶ, φύονται φρένες.

Μενάνδρου.

15 "Οτὲ ἂν λέγγης μὲν πολλὰ, μανθάνης δὲ μὴ,
τὸ δὸν διδάξεις τούτῳ οὐ μαθῶν ἔσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ Καρχηδόνος.

"Ἐργον ἐκ πολλοῦ χρόνου
ἄνοιαν ἡμέρα μεταστῆσαι μιᾶ.

Τοῦ αὐτοῦ Φιλαδέλφοις.

Οὐ δάδιον

20 ἄνοιαν ἐν μικρῷ μεταστῆσαι χρόνῳ.

Εὐριπίδου Μελεάγρῳ.

"Ἐκ γαρ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀστις ἐκκονεῖ
(36) συληρὰς διαιτας, οἱ ἀπόνοι βελτίονες.

Δενοκράτης εὐέον φιλοσοφεῖν βουλόμενον ἥρετο εἰ γε-
γεωμέτρηκε, τοῦ δὲ ἀποφήσαντος, ἀλλ' εἰ ἥστρονόμηκε, καὶ
τοῦτο ἀπειπόντος, ἀλλ' εἰ τὰ τῶν ποιητῶν ἀνέγνωκεν, δὲ
καὶ τοῦτο ἔξαρνος ἦν, ἄλλως δὲ εἰ γράμματα οἶδε· ταῦτα
ἔφη ἐκεῖνος εἰδέναι. Πόκος τοινύν, ἔφη δὲ Δενοκράτης, ὑπο-
γραφέως οὐ πλύνεται.

Αἰσχίνου τοῦ Σωκρατικοῦ.

Οὗτός ἐστι Μιλτιάδης δὲ Στηγαγόρον, ὃς παῖς μὲν ὃν
ῆσκει Ὄλύμπια καὶ ιρείσσων ἦν τοὺς πάνοντας πονῶν ἢ παι-
10 δοτορίβης ἐπιτάσσων ἐκεῖ δὲ μείζους παιδας αὐτοῦ καὶ πρε-
βυτέρους κατεμαχέσατο, καὶ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τοῦ στεφά-
νου ἄκυν οὐ πὸ τοῦ παιδοτρίβου ἐξήχθη ἐτὶ δὲ ἐπιτρόποι
αὐτοῦ ἐγένοντο οὗτε τὰς αὐτὰς ἡλικίας ἔχοντες, οὗτε τοὺς
αὐτοὺς τρόπους, καὶ τούτων ἀπάντων ἦν κατήνοδος· παιδα-
15 γωγὸς αὐτῷ ἡκολούθει οὐ πάντα σπουδαῖος, καὶ τούτῳ

fl. γόνοι ut Stob. 70, 6.

Vide Diogen. Laert. IV. 15.

οὐδὲν πάποτε ἡναυπιώθη. Ταῦτα μὲν παιδὶ ὅντι αὐτῷ ἐπιτεγδευται· ἐξεὶ δὲ μειράκιον ἡρχετο γενέσθαι, σιωπᾶν καλὸν ἡγήσατο εἶναι, σεσιώπηται αὐτῷ μᾶλλον ἡ τοῦς χαλκείους ἀνδριάσι· τοῦ σώματος αὐτῷ καλὸν ἐδόκει εἶναι. ἐπιμελεῖσθαι, ἐπιμεμέληται τούτου, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν τῶν ηλικιωτῶν ἄριστα ἔχει τὸ σώμα.

^h Εὐριπίδου Κωμικοῦ.

"Οστις νέος ὃν μουσῶν ἀμελεῖ,
τέλ' τε παρελθόντες ἀκόλωθε χρόνον,
καὶ τὸν μέλλοντα τέθηκε.

Φύσιν ἔχειν ἄριστόν ἐστι δεύτερον δὲ 25

Κράντω τὸν ἔλεγε μήτε δίγνασθαι τινα τὰ μεγάλαⁱ πρὸ τῶν μικρῶν μυηθῆναι, μήτ' ἀν ἐπὶ φιλοσοφίαν ἐλθεῖν πρὸν ἐπ τοῖς ἐγκυκλίοις διαπονηθῆναι.

Ἄρκεσίλαος ὁρῶν τινας οἰκανίσκον φιλασόφων λόγων κάτα (37)
κούνοντα πρὸν παιδευθῆναι, Οὐδὲ τοὺς τῆς Δημητροῦς, ἔφη,
μαρποὺς καλλιστον· καὶ τροφιμωτάτους ὄντας εὐθὺς ἐκ γε-
νετῆς τοῖς παισὶν ἀρμόζειν, τὸ δὲ γάλα τῶν τιτθῶν.

Δημοσθένης ὁ φήτωρ ἔφη —

Ἄριστοτέλης ὁ Περιπατητικὸς —

Θεόφραστον.

5

Ἀναγκαιοτάτη δ' ἐπὶ τῶν γνωμιῶν ἡ τῶν πραγμάτων
δοκεῖ παλευσις εἶναι, καὶ αὐτὴ μέχρι χρησίμου πρὸς οἰκο-
νομιῶν· τὸ δὲ ἔξαριθμούμενον ἐπὶ πλέον ἀργοτέρας τε ποιεῖ
πρός τε τὰλλα, καὶ λάλους καὶ περιέργους. 10

Ιαμβίλιχον ἐκ τοῦ περὶ Ψυχῆς.

Η γὰρ συνακολούθουσα παντὶ τῷ βουλήματι τοῦ διδά-
σκουτοφ τῶν μαθητῶντων, αὐτὴ πασῶν ἐστι μουσικωτάτη
τε καὶ ἀριστη ἀκρόσιες.

Ἀντισθένης ὁ Σωκρατικὸς φιλόσοφος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τι-
μῶν ποιῆς φτέρανος κάλλιστος ἐστιν, εἶπεν, Ο ἀπὸ παιδείας 15

Ο αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τι ἀναγκαιότατόν ἐστι μάθημα. Τὸ

ἀπομαθεῖν, εἶπε, τὰ κακά.

Ἄριστοτέλης ἔφη τὴν παιδείαν εύτυχοῦσι μὲν κόσμιον
ζῆν, πταίσασι δὲ καταφυγὴν ἐλευθέριον.

^h Forte leg. Σοφοκλέους Καμι-
χλων.

^k Vide Maximum p. 208.

^l Vide Maximum p. 207, 39.

i Maximus p. 207, 10.

20 *Αλιανοῦ.*

Σωκράτης δὲ γενναῖος γέτιατο τῶν πατέρων ἐκείνους, ὅσος (μῆ) καιδεύσαντες αὐτῶν τοὺς οὐεῖς, εἴτα ἀποφούμενοι ἦγον ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τοὺς νεανίσκους, καὶ ἔκρινον αὐτοὺς ἀχαρισταῖς, ὅτι οὐ τρέφονται ὑπὲρ αὐτῶν ἔφη γὰρ ἀδύνατον ἀξιοῦν δέκτους πατέρας, μὴ γὰρ οἶους τε είναι τοὺς μὴ μαθόντας τὰ δικαια, ποιεῖν αὐτά.

'Αντιφῶντος.

Πρῶτον, οἶμαι, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἐστι παίδευσις· δότ' ἀν γάρ τις πράγματος κανὸν ὅτου οὖν τὴν ἀρχὴν δρθῶς ποιήση-
(38) ται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὁρθῶς γίγνεσθαι· καὶ γὰρ τὴν γῆν οἷον ἀν τις τὸ σπέρμα ἐναρόσῃ, τοιαῦτα καὶ τὰ ἔκφορα δεῖ προσδοκᾶν· καὶ ἐν τέφω σώματι δότ' ἀν τις τὴν παίδευσιν γενναῖαν ἐναρόσῃ, ξῆρ τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς τοῦ διδίου, καὶ αὐτὸς οὕτε ὅμβρος οὕτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται.

Τοῦ αὐτοῦ.

'Αναρχίας δ' οὐδὲν κάμιον ἀνθρώποις· τοῦτο γινώσκοντες οἱ πρόσθεν ἀνθρώποι, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰδίκον τοὺς παῖδας ἀρχεσθαι καὶ τὸ κελευόμενον ποιεῖν, ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἴόντες ἐκπλήσσοντο.

10 "Οτφ τις ἀν πλεῖστον τῆς ἡμέρας συνῆ, τοιοῦτον ἀνάγκη γενέσθαι καὶ αὐτὸν τοὺς τρόπους.

Πλάτωνος *Πολιτείας* §.

Κόποι . . .

'Ἐν ταυτῷ.

Τότε χύδην . . .

Σωκράτους.

Πατήγυροις ἐστι ψυχῆς ἡ παιδεία· πολλὰ γάρ ἐστιν ἐν 15αντῆ ψυχῆς θεάματα καὶ ἀκούσματα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῖς μὲν σταδιοδρομοῦσιν ἐπὶ τῷ τέφματι τὸ βραβεῖον τῆς νίκης, τοῖς δὲ φιλοπονήσασι ἐπὶ τοῦ γῆρας τὸ πρωτεῖον τῆς φρονήσεως ἀποκεῖται.

Τοῦ αὐτοῦ.

"Οὐτος ἰδὼν πλούσιον ἀκαίδεντον, ἔφη, 'Ιδον καὶ τὸ 2019νδοῦν ἀνδράποδον.

'Αριστοτέλους.

in Maximus p. 207, 54.

“Οὐτος ἐρωτηθεὶς τι τῶν ξώσων κάλλιστον, ἔφη, “Ανθρωπος τὴν ψυχὴν παιδείᾳ κεκοσμημένος.

“Ο αὐτὸς δινειδικόμενος ὑπό τινος ὅτι βαρβαρίζει, ἔφη, Ἐγώ μὲν τῷ λόγῳ, ὑμεῖς δὲ τῷ τρόπῳ.

Οὐ μικρὸν ὥφελεῖ τὸ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν καὶ⁽³⁹⁾ συνεθίζειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

“Απασα φύσις βελτίων γίνεται παιδεῖαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν, πολὺ δὲ μάλιστα δύσαις ἐξ ἀρχῆς εὐφυέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν ὑπῆρξε τοῖς μὲν γὰρ αὐτῶν πόνῳ βελτίστι γίγνεσθαι, τοῖς δὲ καὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει διενεγκεῖν.

Ἐσκλείδου.

Οὗτοι γὰρ τῶν ἀνθρώπων κάλλιστα μανθάνουσιν, οἵ τινες καὶ τὰ κάλλιστα μιμοῦνται.

Δημόνων από τῷ Φαιόν καὶ Σωκράτους.

Τὰς μὲν πόλεις ἀναδήμασι, τὰς δὲ ψυχὰς μαθήμασι¹⁰ κοσμεῖν δεῖ.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν τις ἄγοι καλῶς τοὺς Ιδίους παιδας, εἶπε, νέους μὲν ὅντας παιδεῦσας, ἀνδρας δὲ γενομένους διδάξας συμπεριφέρεσθαι τοῖς ἀποβαίνουσι, καὶ τὴν οὐσίαν διανείμας αὐτοῖς, ἵνα μὴ διὰ τοῦτο ἐκθροὶ γένωνται.¹⁵

Δημόκρατους.

Πάντων κάκιστον ἡ εὐπετείη παιδεῦσαι τὴν νεότητα, αὗτη γάρ ἐστιν ἡ τίκτει τὰς ἡδονὰς ταύτας, ἐξ ὧν ἡ κακότης γίγνεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

“Εξωτικῶς μὴ πονεῖν παιδεῖς ἀνιέντες, οὕτε γράμματα μάθοιεν, οὕτε μουσικὴν, οὕτε ἀγῶνίην, οὐδὲ ὅπερ μάλιστα τὴν ἀρετὴν συνέχει, τὸ αἰδεῖσθαι μάλα γὰρ ἐκ τούτων φιλεῖ²⁰ γίγνεσθαι ἡ αἰδώσ.

Τοῦ αὐτοῦ.

“Η παιδείᾳ εὐτυχοῦσι μέν ἐστι κόσμος, ἀτυχοῦσι δὲ καταφύγιον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κρείσων ἐπ’ ἀρετὴν φανεῖται προτροπὴ χρώμενος καὶ λόγου πειθοῦ ἡπερ λόγῳ καὶ ἀνάγκῃ. Λάθρη μὲν γὰρ⁽⁴⁰⁾

Maximus p. 207, 54.
ο Maxim. Ibid.

Maxim. p. 207, 41.
q Ibid. p. 207, 59.

φμαρτέειν εἰκός τὸν εἰργμένον ἀδικῆς ὑπὸ νόμου, τὸν δὲ ἐς τὸ δέον ἡγμένον πειθοῖ οὐκ εἰκός οὔτε λάθοη οὔτε φανερῶς ἔρδειν τι πλημμελές διόπερ συνέσει τε καὶ ἐπιστήμη δόρθιοραγέων τις, ἀνδρεῖος ἄμα καὶ εὐδιήγησμος γίνεται.

Διογένους.

“Οτ’ ἀν ἄλλου τινος φροντίζεις, τότ’ ἀμελεῖς σαντοῦ.

Πλάτων παρεκελεύετο τοῖς μαθηταῖς τρεῖς ταῦτα ἔχειν ἐν μὲν τῇ γνώμῃ σωφροσύνην, ἐπὶ δὲ τῆς γλώττης σιγήν, ἐπὶ δὲ τῶν ὄφθαλμῶν ἀλδῶ.

10. Κλεάνθης ἐτέρου ἀπιέναι μέλλοντος καὶ ἐρωτῶντος πῶς ἀν ἦκιστα ἀμαρτάνοι, εἶπεν, Εἰ παρ’ ἔκαστα ὡν πράττεις δοκοίης μὴ παρεῖναι.

Ο αὐτὸς εἶπε τοὺς ἀπαιδεύτους μόνη τῇ μορφῇ τῶν δηριῶν διαφέρειν.

Δημοκράτους.

15. Ἡ φύσις καὶ ἡ διδαχὴ παραπλήσιόν ἐστι· καὶ ἡ διδαχὴ μετὰ ὁνσμοῦ τὸν ἄνθρωπον, μετὰ ὁνσμοῦ δὲ ἡ φύσις ποιεῖ. Τοῦ αὐτοῦ

Τὰ μὲν καλὰ χρήματα τοῖς πόνοισιν ἡ μάθησις ἔξεργαζεται, τὰ δὲ αἰσχρὰ ἔνευ πόνων αὐτόματα καρποῦται· καὶ τογάρο οὖν οὐκ ἐθέλοντα πολλάκις ἔξειργει τοιοῦτον εἰναῖς· οὐτῷ μεγάλης τε . . . φυτικῆς ἐστι.

Ἡροδότου.

Νέος ὁν ἐν πολυτελέσι βρῶμασι καὶ ποτοῖς ἐτι δὲ ἀφροδισίοις ἀνατρεφόμενος, λέληθεν ἐαυτὸν ἐν τῷ θέρει τὴν χλαιναν κατατρίβων.

Ἀντισθένους.

25. Αεὶ τοὺς μέλλοντας ἀγαθούς ἀνδρας γενήσεσθαι, τὸ μὲν σῶμα γυμνασίοις ἀσκεῖν, τὴν δὲ ψυχὴν παιδεύειν.

(41). Δημοσθένης Φιλιππικῶν.

“Ἐστι δ’ οὐδεπ. . .

Ξενοφῶντος.

Κράτιστον μὲν ἐστιν παρὰ τῆς ἐαυτοῦ φύσεως τὸ ἀγαθὸν διδάσκεσθαι δεύτερον δὲ παρὰ τῶν ἀληθῶς ἀγαθῶν.

Δημοκράτους.

Οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐφικτὸν, ἢν μὴ μάθησις.

Τοῦ αὐτοῦ.

"Εστιν εποίησις οὐδὲν ξύνεσις, πατέρων πατρόνων αἰγανεῖη χρόνος⁵ γένεσις οὐδὲν διδάσκει φροντίν, ἀλλὰ μάρτυρι τροφὴ καὶ φύσις.

Τοῦ αὐτοῦ.

"Οὐ μάτιαρά πάντας πατέρες λέσχης οὐδὲν διδάσκει φύσις ἐστιν.

Αιγανῆς ἀπόκοντας φροντίδαν είναι ἐπειδὴ μὲν τὸν λόγχον ἐπιχειρεῖ οὐδὲν οὐδὲν, οὐδὲν τῆς τραπέζης δρῦμαν, διατάσσει δὲ τὴν δια-10 γοίη φροντιστέροις μενόμενοι πατετεσθωμένην τὰ τῷ βίῳ βέλτιστα, μηδὲν ἐθέλειν αὐτούς.

"Οὐ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς εἰ καὶ βιωτότερον βαστάζει, ἔφη,
"Ανθρώπον ἀπαλδευτον.

"Αντασθῆντες ἐρωτηθέοις πώς τανος τὶ διδάξει τὸν υἱὸν, εἰ-
πεν, Εἰ μὲν μαίστρος μέλλει συμβιεῖν, φιλόσοφον, εἰ δὲ ὅτι-15
θρώποις, φήτορα.

Σόλων ἐπετίμα τινι κυρεύεσθαι· τοῦ δὲ λέγοντος περὶ
πυροῦ παίζειν, ἀλλὰ πὸ θύσεω εὐ μικρόν.

Παιειδίης ὁ ὄγκωφ ἔφη μὴ δύνασθαι καλᾶς ξῆν, μηδὲ με-
ταντὶ τὰ παῖδες πὰ τῷ βίῳ.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τὶ ἐπιστήμη, ἔφη, Ἐπικύρεια ψυ-
χῆς. Πόδεν δὲ μάλιστα κανοὶ γίνονται, Ἐκ ἀγαγῆς κακῆς
καὶ ὄμιλλας ποθησάν, ἔφη.

Πλάτων εἶπε τὴν παιδείαν τοῖς ἀνθρώποις δεύτερον
ἡλιους εἶναι.

Ζήνων ἐρωτηθεὶς πῶς ἀν τις νέος ἐλέχεσσε ἀμαρτάνοι,
Εἰ πρὸ διφταλιμῶν ἔχοι, ἔφη, οὐδὲ μάλιστα παρῆ καὶ αἱ-(42).
σχύνεται.

"Ἐκ τῆς περὶ Φιλίας ἐπιστολῆς.

"Η διατέλεστα πᾶν μηδὲν ἔπειρον ἀραδόν ἔχει, τό γε συμφοι-
ταν αὐτὴν νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἔξω κακίας, οὐδὲ ἀν ἢ τις α-
δῶς, καὶ πολλοὶ σφάς πάτονται καὶ ἀλλενται.

"Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος Ὁμοιωμάτων,

Τὸ κύμινον φασὶ δεῖτε σπελεοῖν βλασφημοῦντες, οὗτοι γάρ
καλὸν φύεσθαι· καὶ τοὺς νέους χρὴ παιδεύειν ἐπισκόπεον-
τας, οὗτοι γὰρ κορίσιμοι ἔσονται.

Πλάτωνος.

Πάσα φυγὴ δείμασι κ. τ. λ.

τ. v. supra p. 4.

⁵ Maxim. p. 299, 44.

Plutarch. Fr. XVIII. 15.

Ἐκ τῶν Ἀριστεωύμον Τομαρίων καὶ Σωκράτους.

10 *Ταῖς μὲν πόλεσι τὰ τείχη, ταῖς δὲ φυγαῖς ὁ ἡκ παιδεῖας νοῦς κόσμον καὶ ἀσφάλειαν παρέχει.*

Φιλόξενος ὁ Μουσικὸς ἐφωτηθεὶς οἱ μᾶλλον συνεργεῖ παιδεῖα, εἰπε, Χρόνος.

Διογένης ἔλεγε τὴν τῶν παλιδων ἀγωγὴν ἔωικένται τοῖς τῶν 15κεραμέων πλάσμασιν, ὃς γὰρ ἐκεῖνοι ἀπαλὸν μὲν τὸν πηλὸν δητα δόπου θέλουσι σχηματίζουσι καὶ φυδμίζουσι, ὁπερ-θέντα δ' οὐκέτι δύνανται πλάσσειν, οὐτω καὶ τοὺς ἐν νεότητι μὴ διὰ πόνων παιδαγωγηθέντας, τελείους γενομένους ἀμεταπλάστους γενέσθαι.

20 *Μόνιμος δὲ Κυνικὸς φιλόσοφος ἔφη αρεῖτορ εἶναι τυφλὸν η ἀπαλδεντον τὸν μὲν γὰρ εἰς τὸν βόθρον, τὸν δὲ εἰς τὸ βάρανθρον ἐμπίπτειν.*

Ἐκ τῶν Αἰτωνος Χρειῶν.

Ἄθηναῖοις ἐρομένοις ὅπως λέιον αὐτοῖς γίγνοιτο, ἔχρησεν ἡ Πυθία εἰ τὸ κάλλιστον εἰς τὸ δεξιὸν οὓς τῶν παλιδων ἐντι-25θένται βούλοντο· οἱ δὲ τρήσαντες αὐτὸν χρυσὸν ἔβαλλον, ἀγνοήσαντες, ὅτι τὸν φιλόσοφον λόγον ἐμήνυσε.

(43) *Δημοκράτους.*

Φαύλων ὁμιλη συνεχῆς ἔξιν κακῆς συναύξει.

Διογένους.

Ἡ παιδεία ὁμοία ἔστι χρυσῷ στεφάνῳ καὶ γὰρ τιμὴν ἔχει καὶ πολυτέλειαν.

Ισοκράτους πρὸς Δημόνικον.

Πάντων . .

Δημοκράτους.

5 *Κρείσσονές εἰσιν αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες η δὲ τῶν ἀμαθῶν πλοῦτος.*

Ἐκ τῶν Ἀριστεωνος Ομοιωμάτων.

Κυβερνήτης μὲν οὗτε ἐν μεγάλῳ πλοιῷ οὗτε ἐν μικρῷ ναυ-τιάσει, οἱ δὲ ἀπειδοι ἐν ἀμφοῖν· οὗτως ὁ μὲν πεπαιδευμένος καὶ ἐν πλούτῳ καὶ ἐν πενίᾳ οὐ ταράττεται, ὁ δὲ ἀπαλδεν-10τος ἐν ἀμφοῖν.

Πυθαγόρου.

Ἀπαιδευσία πάντων τῶν παθῶν μῆτηρ· τὸ δὲ πεπαιδεῦ-

σθαί στὸν ἐν πόλυμαθείας λόγων ἀναλήψει, ἐν ἀπαλλάξει δὲ τῶν φύσει παθῶν θεωρεῖται.

Διαν ἔλεγε κατὰ Ἡσίοδον τρία γένη εἶναι μαθημάτων, χρυσοῦν, ἀργυροῦν, χαλκοῦν· χρυσοῦν μὲν τὸ τῶν διδόγτων¹⁵ καὶ μὴ μανθανόντων· ἀργυροῦν δὲ τὸ τῶν διδόγτων καὶ μανθανόντων· χαλκοῦν δὲ τὸ τῶν μανθανόντων μὲν, μὴ διδόντων δέ.

Σωκράτης παρήγει τοῖς οὐεοις πολλάκις ἐσοπτρίζεσθαι, τοὺς μὲν εὐπρεπεῖς δόμοιον ποιεῖν τῷ εἶδει τὸν τρόπον, τοὺς δὲ ἀμόρφους περιστέλλειν τὸ δυσειδὲς τῇ εὐτροπίᾳ. ²⁰

Οἱ αὐτὸς ἐρωτηθεῖς τὶ ἡδιστον ἐν τῷ βίῳ, ἔφη, παιδεία καὶ ἀρετὴ καὶ ἴστορία τῶν ἀγνοουμένων.

Πιππακὸς συνεβούλευε πρὸς τὸ γῆρας ἐφόδια παρατίθεσθαι παιδείαν· γηφοκομικωτάτη γὰρ αὕτη καὶ εὐκόλως ποιοῦσα ὑποφέρειν τὰς τοῦ γῆρας δυσκολίας. ²⁵

Σωκράτης Μενοφῶντα νέον δρῶν εὐφυη̄ ἡρώτησεν εἰ(44) οἴδεν δπον τῆς ἀγορᾶς οἱ ἰχθύες εἰν, τοῦ δ' εἰπόντος, ναὶ, ἔξης ἥρετο, τι δὲ, τὰ λάχανα; ὡς δ' εἰπε καὶ τοῦτο, καὶ τὰλλα ἐπὶ πᾶσιν ἥρετο, εἰ οἴδεν δπον οἱ καλοὶ κάγαδοι διατρίβουσι· σιωπῶντος δὲ, ἐπιπλήξας αὐτὸν κατέλιπεν δὲ⁵ διατραπεὶς ἀπὸ ἐκείνου ἥρετο φιλοσοφεῖν.

Σωκράτης πρὸς τινα πάντα εἰδέναι φάσκοντα καὶ πολυμάθειαν ὑπισχνούμενον, ἐτύγχανε δὲ εἰς· Ακαδημίαν συγκατιών αὐτῷ, ἐπιστὰς χωρὶς πεφυτευμένῳ, ἥρετο αὐτὸν εἰ δοκεῖ σοι δ ἁγεωργὸς ἀμελῆσαι μὴ καταφυτεύεις πᾶσαν τὴν¹⁰ γῆν, ἀλλὰ διαλείμματα μεταξὺ τῶν δένδρων καταλιπών τοῦ δὲ εἰπόντος, καὶ μὴν εἰ μὴ τοῦτο ἐποίησεν οὐδὲν ἀν τούτων ἐπεβίω, ἀλλ' ὑπὸ ἀλλήλων ἀπώλετο· εἰτα, ἔφη, σὺ ἐν τῇ σαντοῦ ψυχῇ οὐδὲ μικρὸν τόπον παραλιπὼν, ἀλλὰ ἀεὶ ἄλλοις μαθήματα σωρεύων, οἵτινα καρπὸν ἐξ αὐτῶν δρε¹⁵ ψασθαι;

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ πάιδεια καθάπερ εὐδαίμων χώρα πάντα τὰ ἀγαθὰ φέρει.

Τῷ μὲν Ὁρέστη μανομένῳ τὴν Ἡλέκτραν δὲ μῆδος, τῷ δὲ τῶν νέων δρμῇ τὴν εὐθουνίαν δὲ κατὰ φιλοσοφίαν λόγος²⁰ παρίστησιν εἰς ἀντίληψιν.

^yVid. Plutarch. II. p. 141. D.

Ἐν τῷ βίῳ, καθάπερ ἐν ὅδῳ μανθάνει, διὸ πέντε πάντας εἶναι.

Πλειό τε ἐκατά τὸν μέντοι καὶ φᾶντα καὶ κάλλιον, διὸ τὸν τετράτην καὶ φύσιν καὶ ἐν καιρῷ ταῦτα ἀλλοιον ἄγοντα πρόσθετον.

Ἄνθος ἐπετηθεύματα ηδονή τέχνας ἀποθεώσας διαπονεῖσθαι ψηδὸν οὐδεμίστι φύσις ἴκανη ταῦτα ἀνθρωπίστιν· οὐδὲν τὴν μὲν αὐτὸς ἴκανος ἀσκεῖν, τὴν δὲ ἄλλον ἀσκοῦντα ἐπιφεύειν· τὰ γὰρ ἔναντια ἀλληλα ταφάποντα μαρμαρίαν παρέχει.

(45) Πολλὰ δὲ αὐτὸς μιμεῖσθαι, ὅπερ ἦν, οὐ δυνατός.

"Οσα δὲ αὖταν μεγάλων δεῖ διαπονεῖσθαι κακῶς, περὶ τούτων δέδοκται πᾶσιν, καὶ κάλπι τὸ πρότερον ἐν σμικροῖς καὶ φάσισιν αὐτὰ δεῖν μελετᾶν πρὸτερόν ἐν αὐτοῖς τοῖς μεγίστοις· φάσιν δὲ ἐν τοῖς ἐλάττοσι μελέτη παντὸς πέρι μᾶλλον ηδονή περὶ τὰ μείζωνα κρείττον μάρτυραν συν μικρὸν εὐ, ηδονὴν μὴ ἴκανων περάντα.

Plurima sequuntur ε. Platonis Legg. Rep. Euthyph. Tim. etc.

Ξενοφάνης, ὅπότε τις αὐτῷ σχολάζειν ἔθελε ωδενὸς τῶν ἐγκυκλίων παθημάτων μετειληφώς, "Ἄπαθι, εἰπε, λα-10βὰς γὰρ οὐκ ἔχεις πρὸς φιλοσοφίαν· δεῖ γὰρ προμεμαλάχθαι διὰ τούτων τὴν φυχήν.

Ισοκράτης τοῖς μαθηταῖς παρεκελεύεται μὴ πράγματα λέγειν ἀλλὰ πράγματα παρέχειν τοῖς ἀκροωμένοις.

Ἀγησίλαος ἐφωτηθεὶς τίνα χρὴ τοὺς ἐλευθέρους παῖδας 15έκμανθάνειν, "Αἰσχρόν, ἔφη, γέροντας μὴ εἰδέναται.

Ἐκ τῶν Σερίνου.

Παρότε Εὐκλείδης τις ἀρετάμενος γεωμετρεῖν ὡς τὸ πρῶτον θεώρημα ἔμαθεν, ἥρετο τὸν Εὐκλείδην τι δέ μοι πλέον ἔσται ταῦτα μανθάνοντι· καὶ δὲ οὐ Εὐκλείδης τὸν παῖδα καλέσας, Λός, ἔφη, αὐτῷ τριώβολον, ἐπειδὴ δεῖ αὐτῷ ἐξ ὧν μανθάνει κερδαλνειν.

20 Μέναρχον τὸν γεωμετρεῖν. Ἀλέξανδρος ἡξίου συντόμως αὐτῷ παραδοῦντι τὴν γεωμετρίαν· οὐ δέ, Οὐ βασιλεῦ, εἰπε,

y Plato Legg. VIII. p. 846. v. historiam hanc ita tradit: Καὶ Stobaei 43, 145.

z MS. tantum εναιγμ. Proclus ἥρετο αὐτὸν (Euclidem scil.) εἰ τις Comunit. in Euclidem pag. 20. τοσε κεφαλή (l. έπι) γεωμετρίαν ὀδός

κατά μὲν τὴν φύσαν εἰσὶν ὅδοι θιστικαὶ καὶ βασιλικαὶ, ἐν δὲ τῇ γεωμετρίᾳ πάσιν ἔστιν ὅδος μία.

Ἐκ τῶν Σερίνον. (46)

Ἡράκλειτος μὲν Ἐλεύθερος πολυμάθειαν φοῦν μὴ ἀμπασεῖν· Ανάξαρχος δὲ, πολυμάθειαν κάρτα μὲν ὀφελεῖν, κάρτα δὲ βλάπτειν.

Ιαμβόλιχον Εὐσταθίῳ περὶ Μοντικῆς.

Ἐν ἐκεῖνῳ εἰδότας, ὡς αἵτε μεγάλαι φύσεις τὰ μεγάλα καὶ γεννῶσι διαφθαρεῖσαι, καὶ τὰ κράτιστα ἐπιτηδεύματα διάπτων ἔστι βλάβερωτατα ἐπὶ τὸ κακὸν ὁφαντα.

Γεωμέτρης τις τὸν Διογένη ἀκαλθευτὸν καὶ ἀμαθῆ ἐπειδεῖ. ὁ δὲ, Συγγίνωσκε μοι, ἔφη, μὴ μαθόντι ἀ μηδὲ Χαρούν τῷ Ἀχιλλεῖ ἐδίδαξε, τοῦτ' ἔστι τὸ γεωμετρεῖν.

Ἐκ τῶν Ἀριστοξένου Πυθαγορικοῦ Ἀποφάσεων.

Ἐφασκον δὲ καὶ τὰς μαθήσεις πάσας τῶν τε ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν τὰς μὲν ἐκουσίους ὄρθας τε είναι καὶ εἰς τέλος ἀφικνεῖσθαι, τὰς δὲ ἀκουσίους φάντας τε καὶ ἀτελεῖς γίνεσθαι.

Ἀρχύτα Πυθαγορεῖου ἐκ τοῦ Περὶ Παιδεύσεως ἡδικῆς.

Φιλοσοφίαν φάντι δρεξιν είμεν τῷ ἀναλαμβάνειν ἡ σύν-
έχειν αὐταντὸν ἐν ἀρετῇ πρακτικῇ κατάταν ἔφεσιν τὰς 50-15
φύλας διὰ ταύτας ταύτας δ' ἀρχὰν μὲν τὰν φύσιν προειδέ-
μεν, μέσα δὲ τὰν ἀσκησιν, τέρμα δὲ τὰν εἰδησιν φέρειν.
Ἐντυχεῖς μὲν ὁν είμεν φύναι εὖ, τραφῆναι τε καὶ ἀχθῆμεν
καττὸν δρόδον νόμον καθ' ὅμολογά τε τῷ φύσει ἔθεα· δεῖ
δ' ἀσκηθῆμεν ὑπό τε γενέτορας ἡ ἐπιτρόπους, παιδευτάς
τε σώφρονας γενέσθαι· καλὸν δὲ τὸν αὐτὸν αὐτῇ προστάσ-
σειν τὰ ἀριστα, μηδὲ ποτιδέεσθαι ἀνάγκας, εὐπειθέα δ' εἰ-
μεν τοῖς ὑφαγεομένοις τὰ ἀριστα ποτὲ πρᾶξιν καὶ εἰδησιν·
ταὶ γὰρ εὐφυῖαι καὶ ταὶ καλὰ τροφαὶ πολλάκις φθάνοντι
τὰς διδασκαλίας ἐσ ὄρθοτατα ἄγοισαι, ἀποδέοντι δὲ μόνοι 25

συντομωτέρα τῆς στοιχειώσεως· δὲ ἀπεκρίνατο μὴ εἶναι βασιλικὴν
τέχνην ἐπὶ γεωμετρίαν, quem lo-
cum in editione Basiliensi mutilum
supplevi e MS. Barocc. 161. fol. 2.

At vero quid simile Alexandro
Magno accidisse arguitur ex Sene-
cae Ep. XCI. Alexander Macedo-

num rex discere Geometriam infe-
lix cooperat — Facilia inquit me
doce. Cui praeceptor, Istā, inquit,
omnibus eadem sunt, aequa diffi-
cilia.

a ἄν ταντὸν ms.
b Sic dedit pro lectione misti τρόγ. εὐφνίᾳ κ. τῷ καλῇ τροφῇ — ἄγοισε.

(47) λόγῳ ἀγεμόνος· τὸν ἐν τεῖθῃ τῇ ἐπιστάρᾳ Λύο μὲν ὁν
 ἐντι βίοι ἀντίπαλοι, τοὶ τῶν πρατήσων ἀντιποιεύμενοι,
 πρακτικός τε καὶ φιλόσοφος· πολὺ δὲ αὔρρων δοκεῖ εἶμεν
 ὁ ἐξ ἀμφότερων κενφαμένος ποτὶ καὶρῷς τῷς ἀρμόδιδοντας
 δρυντεταγμένος καθ' ἐκατέραν διέξοδον. Γεγόναμες γὰρ ποτ'
 ἐνέργειαν νοεράν, ἀν καλέομες πρᾶξιν· τᾶς δὲ διανοίας ἡ
 μὲν πρακτικὰ ἐπὶ τὰν πολιτικὰν φέρεται, ἡ δὲ ἐπιστήμο-
 νικὰ· ἐπὶ τὰν θέαν τῶν συμπάντων, αὐτὸς δ' ὁ καθόλων
 νόος ταύτας τὰς δύο δυνάμιας ἀμπέχων ἐπὶ τὰν εὐδαιμο-
 10νιαν, τὰν φάμες ἐνέργειαν ἀρετᾶς ἐν εὐτυχίᾳ εἶμεν, οὕτε
 πρακτικὰν· ἔασαν μάγον τῷστε καὶ μὴ τὰν ἐπιστήμαν περιέ-
 κειν, οὕτε θεωρητικὰν ὡς ἀπρακτον εἶμεν· ἡ γὰρ τέλος
 διάνοια ποτὶ δύο ἀρχὰς ἐπικρατέας φέπει, ποθ' ἀς καὶ ὁ
 ἀνθρωπος πέφανε, τάν τε ^ε κοινωνιακὰν, καὶ τὰν εἰδημο-
 15νικάν· καὶ γὰρ αἱ κατὰ τοιας ἀντιλήψιας δοκεοντι ἀντιθέ-
 βειν ἀλλάλοις τῷ ἀγωγῷ, τῷ μὲν γὰρ πολιτικῷ ἀφέλκοισα
 τᾶς θεωρίας, τῷ δὲ θεωρητικῷ ἀπὸ τᾶς πολιτείας μετάγοισα
 ἐς ἀσυγκίαν, ἀλλως τὰ πέρατα, ὡν ἀψαμένα ἢ φύσις ἀπέ-
 δειξεν ἐν τωντῷ ἀλωμένα· οὐ γὰρ ἀντιπαθέες ἔντι τῷ ἀρε-
 20τῷ, ἀλλ' ἀρμονίας ἀπάσας συμφωνότεραι. Άλ δὲ κά τις ἐκ
 νέων ὄρμαθεις αὐτὸς ἀρμόζηται εἰς τὰς ἀρχὰς τὰν ἀρετὰν
 καὶ τὸν θεῖον νόμον τᾶς τῷ κόσμῳ ἀρμονίας, εὑροον βίον
 διεξάγει· αλ δέ κα αὐτὸς καθ' αὐτὸν πλαξόμενος τύχῃ ἀγε-
 μόνων καρδόνων, ἀπευθύνειν τὸν δρόμον δυνάσται ποτὶ
 μακαριότατα, ὥσπερ τοὶ εὐτυχέοντες ἐν πλοιῷ ἀνύοντι τὰν
 25θάλασσαν διὰ τᾶς κυβερνητικᾶς εὐπλοιας ἐφιέμενοι, διερ

(48) ἐν βίῳ τᾶς εὐδαιμονίας. Άλ δὲ μήτ' αὐτὸς νέοιτο ποτί-
 φορα, μήτ' ἐπιτρόπων τύχοι ἐμφρόνων, οὐδὲν ὅφελος κο-
 ραγίας ἀφθόνω· ἀφροσύνα γὰρ, αἷκα ἐς τᾶλλα εὐτυχῆ, κα-
 κοδαίμων ἐσαει ἐστιν. Ἐπεὶ δ' ἐν ἄπαντι πρᾶτον ἀνάγκα
 σκοπῆν μὲν τὸ τέλος· τοῦτο γὰρ ποιέοντι κυβερνᾶται μὲν
 διλμένα νεὼς ἐς ὃν καταχθῆσονται προτιθέμενοι, ἀνίσχοι δὲ
 τέρμα δρόμῳ, τοξόται δὲ καὶ σφενδονᾶται σκοπὸν ποθ' ὃν

c Sic fere ms. an τὸν ἐπειθῆ?

^ε d MS. αντιβίοι ἀντὶ πολλοῖ. Cor-
 rectit Wytenbachius ad Plutarch.
 p. 8. A. ἐντι βίοι ἐν τοῖς πολλοῖ.
 e F. έστισαν.

f Hoc vocabulum in ms. com-
 pendiose exaratum nescio an recte
 interpretatus sit is, qui apogra-
 phum fecit. An τελῆσ;

g ποιητὴν νίκας νίκαν ms.

πάντα ἀριστερά προκέεσθαι τινα
ἄσπερ τέχναν τῷ βίῳ σκοπὸν ἡ πρόθεσιν, ταῦτα γὰρ ὁ νοῦ-
ματινῶ καθ' ἐκατέρων τοῦτο δὲ φαμὲ εἶμεν τὸν μὲν προκ-10
τικῶ τὸ κράτιστον, τῷ δὲ βίῳ τὸ τέλειον ἀγαθὸν, τῷ λέ-
γοντι τάνθρωπία σοφοὶ εὐδαιμονίαν. Ταύταν δὲ οὕτε κατ-
τὰν ἀλήθειαν κρίνειν δύνανται τοὶ κακῶς ἔχοντες, οὕτε ἐλέ-
σθαι λεχύοντι τοὶ μὴ ἐκδαλότατα δρέοντες αὐτήν· τίνοντες
δὲ δίκαιας ἀφροσύνας τοὶ ἀδονῷ τὸ ἄριστον διδόντες, κολά-15
ζονται τοὶ τὰν ἀναλγησίαν πάντων πυοτιμῶντες, καθόλω
δ' εἰπὲν, ἄγχονται ἐν κακῷ ζάλῃ τοὶ ἐν εὐπαθείᾳ σωμάτων,
ἢ ἐν ψυχᾶς ἀλόγῳ κατασκευῇ ἀπολιπόντες τὰν εὐδαιμονα
ζώαν· οὐδὲ πολλὸν ἀπὸ τούτων εὐτυχέστεροι ἔντι τοὶ ἔξα-
ροντες μὲν τὸ καλὸν, ὡς κατατίτα τὶ μὴ λέγεν, ὁμότιμον20
δὲ αὐτῷ τὰν ἀδονὰν καὶ τὰν ἀναλγησίαν καὶ τὰς εὐπα-
θείας τὰς πρώτας καὶ φυσικὰς καὶ ἀλόγως ὄρμας, ἢ σώ-
ματος ἡ ψυχᾶς ἀντέχοντες ἐκάτερα γὰρ ἀδικέοντι, τὰν μὲν
ψυχικὰν ἀκρότατα καὶ τὰ ἔργα αὐτᾶς κατάγοντες εἰς λοό-
τητα ποττὰν τοῦ σώματος τελεότατα, τὰν δὲ σωματικὰν25
εὐεξίαν εἰς ὑψος ἀντικαθιστάντες τῷ ψυχικῷ ἡδονῷ· ἢ ἐμέ-
σης δὴ δὲ καὶ ὡς φύσις καὶ τὸ θεῖον τῷ τούτων διακρίσει·
οὐ γὰρ φυλάσσοντι τὰν ἀξίαν τῷ κάρδονος πρὸς τὸ χει-
ρον· ἀλλ' ἡμεῖς γε λέγοντες σῶμα μὲν εἶμεν ψυχᾶς δογμα-
νον, νόον δὲ ἀγεμόνα τὰς τε ἀλλας ψυχᾶς καὶ τῷ σκά-(49)
νεος αὐτᾶς, τὰν δὲ τὰλλα εὐτυχίαν φυσικὰν ὀργανικὰν
τῷ νοερῷ ἐνεργείᾳ εἶμεν, αἱκα παντελῆς δυνάμει τε καὶ
χρόνῳ καὶ χοραγίᾳ ἢ.

Ιερωνύμου.

Δεῦρο δὴ, καὶ σκεψάμεθα περὶ τῆς τῶν παλδων ἀγω-5
γῆς, τίνα τρόπον διειλήφασιν οἱ πατέρες· οὐ γὰρ μόνον ἐν
τοῖς πρότερον, ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις εὐρήσομεν αὐτοὺς οὐ
μίκρὰ διαφωνοῦντας· οἵτινες πρῶτον μὲν βαρθάροις παρα-
βάλλοντες παιδαγωγοῖς, καὶ τούτων ἀκούειν κελεύσαντες,
ἴκανῶς ἐπιμελεῖσθαι νομίζουσιν, ἄσπερ τοῦ κατὰ πόδας
ἀκολουθήσαντος, ἀλλ' οὐ τοῦ καλῶς ¹ ἡγησαμένου δεομέ-10

hMS. ὁ νοῦ. Μόx forte τῷ μὲν
αρ. τ. τ. τῷ δὲ ἀγαθῷ β. τ. τ.
α. — τῷ λέγοντι.
i Forte νεμεσῷ δὲ.

j Scil. Rhodii. v. Wytenbach.

ad Plutarch. p. 4. A.

k Leg. ἀκολουθόσαντος. Witt.

l Leg. ἡγησαμένου. Witt.

μην τῶν καίδων, καὶ τοῦ φυλάκτου παθάκερ φυτών
πεῖ πλανηθῆ, ἀλλ᾽ οὐχι . . . διὸ καὶ τὸν ἐκ τῶν ἔργων
αποθεμακοθέντα πούρον ἐπὶ παιδαγωγίᾳ κατατάττουσι, τὰ
15φίσει τιμιάτερα τοῖς εὐτελεστέροις διδόντες δόθεν καὶ Πε-
ρικλῆς, οἰκέτου ποτὲ πεσόντος ἀπὸ ἐλαῖας καὶ τὸ σκέλος
συντρίθεντος, νέες δόρα, ἔφη, χαιδαγωγὸς πέφηνεν οὐκ
ἀπιθάνως τῆς ὑπουργίας τὴν ἀτιμίαν σκώψας.

Ἐκ τῆς Ἰαμβλίχου ἐπιστολῆς Σωπάτρῳ περὶ Παιδῶν
Ἄγωγῆς.

Παντὸς ξώου καὶ φυτοῦ ἡ πρώτη βλάστη καλῶς δομη-
20θεῖσα πρὸς τὴν ἑκάστου ἀρετὴν κυριωτάτη πασῶν ἐστι τί-
λος, ἐπιθεῖναι τὸ πρόσφορον, καὶ τῆς τῶν παιδῶν τοίνυν
εὐεξίας ἡ πρώτη βελτίστη τῆς φύσεως πρόοδος ὁδῷ πρόει-
σιν ἐπὶ τὴν τελειότητα τεταγμένως, ἐφ' ἥνπερ αὐτὴν προσ-
γωρεῖν ἀξιον· ταύτην τοίνυν ἡ ὁρθὴ παιδεία δεόντως πο-
(50)δηρεῖ, σπέρματα τῶν ἀρετῶν ἥδη προκαταβαλλομένη, καὶ
ἐν ἀπαλαῖς ἔτι καὶ ἀβάτοις ψυχαῖς θαυμαστὴν οἰκείεσσιν ἐμ-
ποιοῦσα χρός τὴν τῶν καλῶν ἐπιτήδευσιν. Πρῶτον μὲν
τοίνυν διὰ τῶν αἰσθήσεων ἐν πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ παιδα-
γωγῷ καὶ διδασκάλῳ προτείνει παραδίειγμα τῶν καλῶν ἔρ-
γων, ἵνα οἱ θεώμενοι παῖδες αὐτὰ ἡγιῶσι τὴν πρὸς αὐτὸν
ἀφομοίωσιν· ἐπειτα τοῖς ἔθεσιν ἄγει καλῶς, καὶ ἐμποιεῖ τὰ
σπουδαῖα ἥδη, μήπω δυναμένων αὐτῶν λόγῳ λαμβάνειν,
διὰ τε τῆς συνηθείας τῶν καλῶν τρέπουσα αὐτῶν τὰς φυ-
10χὰς πρὸς τὸ βέλτιον, ἐπὶ δὲ τούτοις συμφωνίαν ἥδονῆς καὶ
λύπης πρὸς τὰ καλὰ ἔργα παρασκευάζει· ὥστε μὴ μόνον
πράττειν τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ καὶ χαίρειν ἐπ' αὐτοῖς συμ-
μέτρως, μηδὲ ἀποφεύγειν μόνον τὰ αἰσχρά, ἀλλὰ καὶ δισ-
χεφαίνειν αὐτὰ ἐγκαιρότατα· προάγουσι δὲ αὐτοῖς ἐνταῦ-
15θα, ὁ χρὴ ἥγεισθαι παντὸς τοῦ ὁρθοῦ βίου, τὴν ἐπὶ τοῖς
αἰσχροῖς αἰσχύνην καὶ ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν ἐντείνοις,
δι᾽ ὃν ἀπάγονται μὲν πάντων τῶν αἰσχρῶν, καὶ εὐλάβειαν
τινὰ πρὸς αὐτὰ κτῶνται, ἐφιενται δὲ τῶν ἀγαθῶν, καὶ πρὸς
αὐτὰ σύντονον δομὴν προσδιαμβάνουσι· μετὰ δὲ ταῦτα προσ-
20τάχματά τινα νομοδετητικά, μικρὰ μὲν ὄντα τοῖς ὄγμαρι,

μ. f. μὴ Βίττ.

π. Δρακτ. γνιδ. Βίττ.

ο. f. πέφηνες. Βίττ.

μεγάλην δέ τικα δύναμιν τοις τριτούς παρεχόμενα, οἷον τὸ δεῖ καὶ ποτε οὐ δεῖ, καὶ τὸ μέχρι πόσου, καὶ πούν το τὸ ἀριστόν ἐστι μέτρον, καὶ τοις τὰ τριάντα, συμμετρίαν αὐτοῖς συναρμόζει τὴν πρὸς ἀλλότριον λόγον θυντατούμενην, οἷον τοῦ νομοθέτου καὶ διδασκάλου καὶ ποτε δὴ πρὸς τιστὸν ἐστι τὰ οἰκεῖα παραγγέλματα καὶ νονθετήματα φέροντα πρὸς ἐκάστην ἀρετὴν παραδιδόντας δεόντως, τὰ μὲν ἐν κοινωνίᾳ γνώματις, τὰ δὲ ἐν ἔργων ἀσκήσεις, τὰ δὲ ἐν τῷ τῶν λόγων μελέτῃ, τὰ δὲ ἐν ταῖς ὑποδήμασις περὶ τῶν πρακτέων ἢ μὴ πρακτέων, τὰ δὲ ἐν ταῖς τῆς ζωῆς κατασκενεῖς. Ἐπειδὲ δὲ τούτων ἔνεκα ίκανῶς ἔχωσι, τοῖς λόγοις αὐτοὺς παιδευτέον, ἀρχομένους ἀπὸ τῶν ἀπλουστέρων καὶ (51) γνωριμωτέρων. Ἐπειτα προϊόντες ὀδημέραι καὶ κατὰ βραχὺ πρὸς τοὺς τῆς αἰτίας ἀπολογισμοὺς, καὶ ἐπὶ τούτων τὸ μὲν δί εὐκρινείας ἐπισημονικῆς τελέως φυλακτέον ἔτι ἐντάξει παραπατεῖθενται, τὸ δὲ ὡς ἔπος εἰπεῖν καὶ διὰ πειθοῦς ἐμμελὲς καὶ προσαγόμενον τῇ διανοίᾳ τῶν ἀκονόντων καταβλητέον εἰς αὐτοὺς ὡς οἶλον τ' ἐστὶ μάλιστα γυμνασμένων δὲ αὐτῶν ίκανῶς ἐν τούτοις ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εἰς ἀρετὴν ἀγωγῆς, οἱ δροὶ ἀφοριζέσθωσαν, καὶ τῆς αἰτίας ἢ ἀκροτάτη παραδιδόσθω θεωρία, τελειότης τε τῶν λογισμῶν (10) καὶ ἀναμάρτητος καὶ ἀνέλεγκτος ἐπιστήμη βεβαιότης ἐντιθέσθω τῆς γνώσεως ἀληθείᾳ· ἡ γὰρ εἰς τοῦτο ἀγωγὴ τῆς παιδείας τέλος ἔχει τῆς τῶν παλδῶν ἀγωγῆς κράτιστον.

Μουσικῶν ἐκ τοῦ, Εἰ παραπλησίως παιδευτέον τὰς θυγατέρας τοῖς υἱοῖς.

15

Δόγουν δέ ποτε ἐμπεισόντος, * εἰ τὴν αὐτὴν παιδείαν παιδευτέον τοὺς υἱέας, καὶ τὰς θυγατέρας. Ἰππονς μὲν, ἔφη, καὶ κύνας ὁμοῦ οὐδὲν διαφερόντως παιδεύοντιν οὐ τε ἵστηκοι καὶ οἱ κυνηγετικοὶ τοὺς ἀρρενας τῶν θηλειῶν· ἀλλ' αἱ τε κύνες αἱ θηλεῖαι παραπλησίως τοῖς ἀρρεσὶ διδάσκουν (20) τὰς θηρᾶς· ἵππους τε τηλειασ ἀν τις ^τ θέλῃ τὰ ἵππων ἔργα ἀποτελεῖν καλῶς, οὐ διάφορον τῶν ἀρρένων διδασκαλίαν διδασκομένας ἰδεῖν ἐστιν· ἀνθρώπους δὲ τοὺς ἀρρενας ἔξαρετόν τι ἄρα δεήσει ἔχειν ἐν τῇ παιδείᾳ καὶ τροφῇ παρὰ τὰς θηλεῖας, ὥσπερ οὐχὶ τὰς αὐτὰς παραγγίνεσθαι δέον ἀρετές (25) τὰς ἀμφοῖν δροῖσις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ, ἢ ἐπὶ τὰς αὐτὰς ἀρε-

οφ. τινα.

p. MS. εἰδ. WTTT.

q. MS. εἰδ. WTTT.

τὰς μὴ θιαὶ τῶν αὐτῶν παιδευμάτων ἡ δὶ' ἐτέρων οἶον τε
* ὃν ἐλθεῖν. "Οτι δὲ οὐκ ἄλλαι ἀρεταὶ ἀνδρὸς, ἄλλαι δὲ γυ-
ναικός, φέδιον μαθεῖν. Αὐτίκα, φρονεῖν δεῖ μὲν τὸν ἄν-
30δρα, δεῖ δὲ καὶ τὴν γυναικαν ἡ τί ὅφελος εἴη ἀν αὐτονος
(52)ἀνδρὸς ἡ γυναικός; Εἰτα δικαίως βιοῦν οὐδέτερον ἡτον
θατέρου· ἄλλ' ὁ τε ἀνὴρ οὐκ ἀν εἰη πολίτης ἀγαθὸς, ἄδι-
κος ὢν, ἡ τε γυνὴ οὐκ ἀν *οἰκονομοίη χρηστῶς ^τ μὴ δί-
καιος ἄλλ' ἄδικος ούσαι πρῶτον ἀδικήσαι τὸν ἄνδρα, ὥσπερ
5τὴν Ἐριφύλην ^τ φασι. Σωφρονεῖν μὲν οὖν καλὸν τὴν γυ-
ναικαν, καλὸν δ' ὅμοιως καὶ τὸν ἄνδρα· τῷ γοῦν μοιχεύειν
τὸ μοιχεύεσθαι ἐπίσης κολάζουσιν οἱ νέομοι. Καὶ λιχνεῖαι
καὶ οἰνοφλυγίαι, καὶ ἄλλα παραπλήσια κακά, ἀκολαστήματα
δυταὶ καὶ καταισχύνοντα μεγάλως τοὺς ἐνεχομένους, ἀπό-
10φαίνει τὴν σωφροσύνην ἀναγκαιοτάτην οὖσαν ἀνθρώπῳ
παντὶ, τῷ τε θήλει καὶ τῷ ἄρρενι· διὰ γὰρ σωφροσύνης
μόνης ἐκφεύγομεν ἀκολασίαν, ἄλλως δ' οὐδαμῶς. Τὴν ἀν-
θρώπου φαίη τις ἀν ἵστως μόνοις προσόντειν τοῖς ἀνδράσι.
"Εχει δὲ οὐδὲ τοῦτο ταύτη. Λεῖ γὰρ ἀνδρούςθαι τὴν γυ-
15ναικαν ^τ καὶ καθαρεύειν δειλίας τὴν γε ἀρίστην, ὡς μήδ'
ὑπὸ πόνου μήδ' ὑπὸ φόβου κάμπτηται· εἰ δὲ μὴ, πῶς ἔτι
σωφρονήσειεν, ἀν τις ἡ φοβῶν, ἡ προσάγων πόνους, βιά-
σασθαι αὐτὴν δύνηται τὸ πομεῖνα τι τῶν αἰσχρῶν. Λεῖ δὲ
δὴ καὶ ^τ ἀμυντικὸν ἔχειν τὰς γυναικας, εἰ μὴ νὴ Αἴσα φα-
νεσθαι μέλλουσι κακίους ἀλεκτορίδων καὶ ἄλλων ^τ ὁρνίθων
20θηλειῶν, ἀλ πολὺ μείζοις θηροῖς ἐσατῶν ὑπὲρ τῶν νέων
* διαλλάττονται. Πῶς οὖν οὐκ ἀνδρεῖας αἱ γυναικες δέοιν-
το; "Οτι δὲ καὶ ἀλκή τις δὶ' ὄπλων μέτεστιν αὐταῖς, ἐδή-
λωσε τὸ ἀμαξόνων γένος, ἔθνη πολλὰ δὶ' ὄπλων καταστρε-
25ψάμενον· ὥστ' εἰ τι ἐνδεῖ πρὸς τοῦτο ταῖς ἄλλαις γυναιξὶν,
(53) ^τ ἀνασκησίᾳ μᾶλλον ἡ τῷ μὴ πεφυκέναι ἀρετὰς ἀνδρὸς καὶ

τMS. οὖν. ΨΥΤΤ.

*MS. οἰκονομοίη. ΨΥΤΤ.

^τMS. ἡ μὴ. ΨΥΤΤ.

u deesse quid videtur. ΨΥΤΤ.

καὶ abest in MS. ΨΥΤΤ.

Dedi supra ταύτη pro ταυτί.

χ forte, ἀμυντικῶς. ΨΥΤΤ.

γ Ex Platone ductum Leg. VII,

p. 638, A: πολλή πον κακία πολι-
τείας, οὗτως αἰσχρῶς τὰς γυναικας

εἶναι τεθραμμένας, μὲς μήδ' ὥσπερ

ὄρνιθας περὶ τέκνων μαχομένας
πρὸς διοῦν τῶν ἴσχυροτάτων θη-
ρίων θέλειν ἀποθνήσκειν τε καὶ
πάντας κινδύνους κινδυνεύειν.

ΨΥΤΤ.

χ forte, διαμάζονται. ΨΥΤΤ.
a forte corrigendum, ἀνασκησίᾳ
μᾶλλον συμβαίνοι ἡ τῷ μὴ πεφυ-
κέναι τὰς αὐτὰς ἀρετὰς ἀνδρὸς καὶ
γυναικός. Ἀνάγκη οὖν πᾶσα καὶ
τροφὴν κ. τ. λ. ΨΥΤΤ.

γυναικὸς, ἀνάγκη πᾶσα καὶ τροφὴν καὶ παιδείαν τὴν αὐτὴν προσήκειν ἀμφοῖν. Πάντι γὰρ ζώῳ καὶ φυτῷ τὴν ἐπιμέλειαν αντὴν προσαγομένην ὁρθῶς ἐκποιεῖν χρὴ τὴν ^β ἐκείνων προσηκουσαν ἀρετὴν. Ἡ εἰ μὲν ἔδει αὐλεῖν δύνασθαι παραπλησίως ἄνδρα καὶ γυναῖκα, καὶ εἰ τοῦθ' ἐκατέρῳ αὐτῶν ⁵ ἀναγκαῖον ἦν πρὸς τὸν βίον, ἀμφοτέρους ἀν ἐπ' ἵσον τὴν αὐλητικὴν τέχνην ἔξεδιδάσκομεν, καὶ εἰ κιθαρίζειν ἐκάτερον ἀμφοτέρους δὲ εἰ δεῖ γενέσθαι ἀγαθοὺς τὴν ἀνθρώπῳ προσήκουσαν ἀρετὴν, καὶ φρονεῖν ὅμοιως δύνασθαι καὶ σωφρονεῖν, καὶ ἀνδρίας μετέχειν καὶ δικαιοσύνης μηδὲν ἡττον ¹⁰ θατέρου θάτερον, οὐ γάρ ὅμοιως ἐκάτερον παιδεύσομεν; οὐδὲ τὴν τέχνην, ἀφ' ἣς γένοιτο ἀνθρωπος ἀγαθὸς, ἐπισῆς ἀμφοτέρους διδάξομεν; Ἀλλὰ χρὴ οὕτω ποιεῖν, καὶ οὐχ ἐτέρως. Τί οὖν, καὶ ταλασίαν, φησί τις, ἵσως ἀξιοῖς σὺ παραπλησίως ἐκμανθάνειν ταῖς γυναιξὶν τοὺς ἀνδρας, καὶ ¹⁵ γυμναστικὴν μετέρχεσθαι ὅμοιως τοῖς ἀνδράσιν τὰς γυναικας; Τοῦτο μὲν οὐκέτι ἀξιώσω ἔγω. φημὶ δὲ ὅτι οὐσῆς ἐν τῷ γένει τῷ ἀνθρωπίνῳ τῆς μὲν ισχυροτέρας φύσεως τῆς τῶν ἀρρένων, τῆς δ' ἀσθενεστέρας τῆς τῶν θηλειῶν, ἐκατέρᾳ φύσει τῶν ἔργων ἀπονεμητέον τὰ προσφοράτατα, καὶ ²⁰ τὰ μὲν βαρύτερα τοῖς ισχυροτέροις ἀποδοτέον, τὰ δὲ ἐλαφρότερα τοῖς ἀσθενεστέροις· διὰ τοῦτο μὲν ταλασία ταῖς γυναιξὶ μᾶλλον πρέποι ἀν ἡπερ ἀνδράσι, ὥσπερ οἰκουρία· γυμναστικὴ δὲ ἀνδράσι μᾶλλον ἡ γυναιξὶν, ὥσπερ καὶ συφανίᾳ· εἶναι δ' ὅτε μέντοι καὶ ἀνδρές τινες τῶν ἐλαφροτέρων ἔργων ἔργων ἔνια καὶ δοκούντων γυναικείων ^α μετρητερίσαιντ ^β ἀν εἰκότως, καὶ γυναικες αὐτῶν σκληροτέρων καὶ δοκούντων μᾶλλον προσήκειν ἀνδράσιν ἔργάσαιντ ἀν, ὅταν ἡ τὰ τοῦ σώματος οὕτως ὑφηγῆται, ἡ τὰ τῆς χρείας, ἡ τὰ τοῦ ⁽⁵⁴⁾ καιροῦ. Πάντα μὲν γὰρ ἵσως ἐν κοινῷ κείται τὰ ἀνθρώπεια ἔργα, καὶ ἔστι κοινὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ οὐδὲν ἀπότακτον ἐξ ἀνάγκης τῷ ἐτέρῳ, μηδὲ ἐπιτηδεύστερα τὰ μὲν τῇδε τῇ φύσει, τὰ δὲ τῇδε δι' ἄ τὰ μὲν ἀνδρῶν παλεῖται, τὰς δὲ γυναικεῖα· δσα μέντοι τὴν ἀναφορὰν ἔχει εἰς ἀρετὴν, ταῦτα φαίη τὶς ἀν δρθῶς ἐπ' ἵσον ἐκατέρᾳ προσήκειν φύσει,

^β legendum ἐκείνῳ. WITT. ^α μεταχειρίζειν τ.] forte, μεταχειρίζειν εvidetur requiri οὐκ ἀρ. WITT. φίσαιτε ἀν. WITT.

• εῖτι καὶ τὰς ἀρετὰς προσήκειν φάμεν οὐδὲν τοῖς ἐτέροις μᾶλλον ^{καὶ} τοῖς ἐτέροις. Ὅθεν εἰκότως οἶμαι καὶ παίδευ-
 10τέον ὅσα πρὸς ἀρετὴν παραπλησίως τό τε θῆλυ καὶ τὸ ἄρ-
 φεν καὶ ἀρξαμένους ἀπὸ νηπίων εὐθὺς διδακτέον, διτι τοῦτο
 μὲν ἀγαθὸν, τοῦτο δὲ ^{καὶ} κακὸν (κακὸν ταυτὸν ἀμφοῖν) καὶ
 τοῦτο μὲν ὀφέλιμον, τοῦτο δὲ βλαβερόν, καὶ τόδε μὲν πρακ-
 τέον, τόδε δὲ οὕτις ἐξ ὧν ἐπιγίνεται φρόνησις τοῖς μανθάνον-
 15σιν ὁμοίως τε κόραις καὶ κούροις, καὶ οὐδὲν διαφορωτερον τοῖς ἐτέροις είτα δὲ ἐμποιητὸν ^{καὶ} αἰδῶ πρὸς ἀκανθιστήραν
^{καὶ} ἀνάγκη σώφρονας εἶναι καὶ δινδρα καὶ γυ-
 ναικα. Καὶ μὴν τὸν παιδευόμενον ὁρθῶς, διτις ἀντί της ἡ, εἴτε
 ἀρρην εἴτε θήλεια, ἐθιστέον μὲν ἀνέχεσθαι πόνου, ἐθιστέον
 20δὲ μὴ φοβεῖσθαι θάνατον, ἐθιστέον δὲ μὴ ταπεινοῦσθαι
 πρὸς συμφορὰν μηδεμίαν δὲ δύσων ἀν τις εἴη ἀνδρεῖος.
 Ἀνδρίας δὲ μικρῷ πρότερον ἐδειχθῆ δεῖν μετεῖναι καὶ γυναι-
 κεῖν. "Εστι τοινυν πλεονεξίαν μὲν φεύγειν, Ισότητα δὲ τι-
 μᾶν, καὶ τύποιεν μὲν θέλειν, κακοποιεῖν δὲ μὴ θέλειν ἀν-
 25θρωπον ὅντα ἀνθρώπους. ἐστι μὲν δίδαγμα κάλλιστον καὶ
 δικαίους ^{καὶ} ἐπιτελεῖ τοὺς μανθάνοντας. Τι δὲ μᾶλλον ἀνδρα
 μεμαθηκέναι χρὴ ταῦτα; ^{καὶ} ἥπερ νὴ Λα πρέπει δικαίας εἶναι
 (55) γυναικας, καὶ ταῦτα δεῖ μεμαθηκέναι ἀμφω τά γε καυριώ-
 τατα καὶ μέριστα. Εἰ γάρ τι που καὶ μικρὸν δὲ μὲν εἰσεται,
 η δὲ οὐ, η ἀνάπαλιν, η μὲν εἰσεται, ο δὲ οὐ, τεχνίτον τι-
 νὸς ἔχομενον, οὐ τοῦτο διάφορον ἀποφαίνει τὴν ἐκατέρου
 παιδείαν· μόνον περὶ μηδενὸς τῶν μεγίστων ἐτερος ἐτερα
 διμεμαθηκέτω, ἀλλὰ ^{καὶ} ταῦτα. "Αν δέ τις ἐρωτᾷ με, τις ἐπιστή-
 μη τῆς παιδείας ταύτης ἐπιστατεῖ, λέξω πρὸς αὐτὸν διτι φι-
 λοσοφίας ἀνευ ὕσπερ ἀνήρ οὐκ ἀν οὐδεὶς, οὐτως οὐδὲ ἀν
 γυνὴ παιδευθεῖη ὁρθῶς. Καὶ οὐ τοῦτο βούλομαι λέγειν, διτι
 10τρανότητα περὶ λόγους καὶ δεινότητά τινα περιττὴν χρὴ προσ-
 εῖναι ταῖς γυναιξὶν, εἶπερ φιλοσοφήσουσι καὶ γυναικες οὐ-
 δὲ γάρ ἐπ' ἀνδρῶν ἐγὼ πάνυ τι τοῦτο ἐπαινῶ ἀλλ' διτι ἥθους
 χρηστότητα καὶ καλοκαγαθίαν τρόπου κτητέον ταῖς γυναιξὶν.

e legendum εἶγε, WITT.
 flege η. WITT.

g temere positum, sic ponendum
 videtur — εὐθὺς διδακτέον ταυτὸν
 ἀμφοῖν, διτι τοῦτο μὲν ἀγαθόν,
 τοῦτο δὲ κακόν κ. τ. λ. WITT.

h δίδω] lege αἰδῶ. WITT.
 i videtur quid deesse. WITT.
 k lege ἀποτελεῖ. WITT.
 l forte, εἰ γάρ. WITT.
 m forte τὰ αὐτὰ. WITT.

ἐπειδὴ καὶ φιλοσοφία ^{τη} καλοκαγαθίᾳ ἐστὶν ἐπιτήδευσις, καὶ οὐδὲν ἔτερον.

Θεοφράστου:

Δοκεῖ γὰρ ἡ παιδεία, καὶ τοῦτο πάντες ὅμοιογοῦσιν, ἡμε-15
ροῦν τὰς ψυχὰς, ἀφαιροῦσα τὸ θηριῶδες καὶ ἄγνωμον, ὅθεν
καὶ τὰ ἥδη κοινότερα μὲν καὶ ὑγρότερα γίνεται· τοῖς μὲν
γὰρ πολλοῖς οὐκ ἀν τις ἵσως ἐπιτιμώῃ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἐξ-
ουσίαν, ὅσοι δὲ τραφέντες ἐλευθέρως, καὶ χορηγίαν ἔχοντες
ἴκανὴν ὡς εἰς ὅποιονοῦν βίον ἐλθεῖν, ἀσκεπτοὶ περὶ τοῦ20
ἀριστου τυγχάνοντι, τούτοις ἥδη δίκαιον ἐγκαλεῖν. "Ἄτοπον
γὰρ ὡς ἀληθῶς, εἰ αἰρέσεως αὐτοῖς διδομένης πόλιν μὲν ἀν
ελοιντο τὴν ἐπιδεξοτάτην, καὶ φίλους καὶ οἰκείους τοὺς ἀρι-
στούς, βίον δὲ ἔξοντας ἐλέσθαι τὸν ἄριστον, κατολιγωρή-
σαντες τούτου, πρὸς τὸ τυχὸν τὰ ἐαυτῶν ἀποδιδοίησαν, μη-25
δὲ εἰς αὐτὸν τὸ κρίνειν καὶ σκοπεῖν ἐλθόντες· ἀλλ' ὅδὸν μὲν
βαδίζειν εἰ δέοι, ἄλλων πύθουντ' ἀν πολλάκις, καὶ ἀναζητή-
σειαν ἡγεμόνα μεθ' οὐδὲν ποιήσαντο τὴν κομιδὴν ἀσφαλῶς,
ὑπὲρ δὲ τοῦ βίου παντὸς τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο κινδυνεύον-
τες, οὐδὲν ποινωδόμενοι πρὸς τὸν κελριστον, ἀν οὕτω τύχη(56)
προσπίπτουσι· καὶ μὴν καὶ πολλῷ γ' ἐπισφαλεστέρα τῆς διαι-
ρέσεως ἡ ἐκτροχὴ τῷ μὴ τὴν ὄρθην βαδίζοντις καὶ γὰρ αἱ
βλάβαι μεγάται, καὶ η ἀναστροφὴ χαλεπή, μᾶλλον δὲ σχεδὸν
ἀδύνατος· οὐδὲ γὰρ ὁ χρόνος δίδωσιν ἔξουσίαν μεταδέσεως,
οὐδὲ η φύσις δύναται μεταπαυθάνειν τὸ βέλτιον δέ τ' ἀν ἐν-5
τραφῆ τοῖς κελροσιν, ἀλλὰ προαιρεῖται καὶ ἔτερά γε προκρί-
νει βελτιώ καταξῆ δὲ δύμως ἐν τοῖς εἰωθόσιν· ἀλλ' ὅπερ πολ-
λάκις λέγεται, τοῦτο ἀληθὲς ἔοικεν εἶναι, διότι πάντες ἡκι-
στα περὶ ἐαυτῶν βουλεύονται.

Μουσῶνίου ἐκ τοῦ, "Οτι οὐ δεῖ πολλαῖς ἀποδείξεσι πρὸς10
Ἐν πρᾶγμα χρῆσθαι.

Λόγου δέ ποτε γενομένου περὶ ἀποδείξεων, ἂς χρὴ ἀκού-
ειν τοὺς νέους παρὰ τῶν φιλοσόφων πρὸς κατάληψιν ὡν
μανθάνοντιν, ἔφη ὁ Μουσώνιος, οὐχὶ πολλὰς ἐφ' ἐκάστου
πράγματος ἤγειν ^{τη} ἀποδείξεις προσήκειν, ἀλλ' ἀνυσίμους15
καὶ ἐναργεῖς. Οὕτε γὰρ λατρὸς, ἔφη, ἐκεῖνος ἐπαινετὸς ὁ
φάρμακα πολλὰ προσφέρων τοῖς νοσοῦσιν, ἀλλ' ὁ δι' ὀλίγων

n.f. καλοκαγαθίας.
n.Sic dedimus flagitante senten-

tia, pro vitiosa lectione MS. επι-
δείξεις. Wyt.

ῶν προσφέρει ὁ φελῶν· οὗτε φιλόσοφος δὲ διὰ πολλῶν ἀποδεῖξεν διδάσκων τοὺς ἀκούοντας, ἀλλ᾽ δὲ ὁ ὀλίγων ἐπάργων 20αὐτοὺς ἐφ᾽ ὁ μέντοι βούλεται· καὶ δὲ ἀκούστης διδωπερ ἐν (57) ἡ συνετάτερος, τοσούτῳ μειόνων δεήσεται τῶν ἀποδεῖξεων, καὶ τοσοῦτον θάττον συναινέσει τῷ κεφαλαίῳ τοῦ λόγου, ὅντι γε ὑγιᾶς ^{v.} "Οστις δὲ πανταχοῦ δεῖται ἀποδεῖξεων, καὶ διον σαφῆ τὰ πράγματά ἔστιν, εἰ διὰ πολλῶν αὐτῷ 5ἀποδείκνυσθαι βούλεται τὰ δὲ ὀλίγων δινάμενα, παντάπασιν ἄτοπος καὶ δυσμαθῆς. Θεοὺς μὲν οὖν ὡνκί εἰκός οὐδεμιᾶς ἀποδεῖξεως δεῖσθαι πρὸς οὐδὲν, διτι μῆτε ἀσαφὲς μῆτε ἀδηλόν ἔστιν αὐτοῖς μηδέν· πρὸς μόνα δὲ τῶν ἀποδεῖξεων τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἀνάγκη τὰ μὴ φανερά μηδὲ· αὐτόθεν

οἱ μέντοι, si sanum est, rariorem
hic habet vim, quae respondet La-
tino tandem, *demum*, *omnino*;
ut sententia sit, *per paucas de-
monstrationes eos addutens quo-
cumque tandem vult*. Quae vis ex-
stat in venustissimo Platonis loco
Phaedr. p. 540, F: ὅμην μιγάρ δοι,
τίνα μέντοι, τίνα θεῶν; εἰ βούλει,
τὴν πλάτανον ταντηρι. Sic enim
interrogative scribendim. *juris
enim tibi quemnam tandem, quem-
nam deorum? si vis, hancce plati-
num.* Unde summis Aristaeenetus
Epist. II, 2; ὅμην δέ δοι, φιλτά-
τη, τίνα μέντοι θεῶν, εἰ βούλει.—
Secutus est Maximus Tyrius Diss.
XXXII, 1, p. 577: *Βούλομαι καθ'*
"Ομηρον αὐτὸν παρακαλέσαι ἐπὶ τὸν
λόγον τίνα μέντοι θεῶν η τὴν αὐ-
τὴν ἐκείνην Καλλιόπην; vulgo sine
interrogatione legitur τίνα. Liba-
nius Orat. IX, p. 252, A: *τίνα
μέντοι, τίνα θεῶν αἰτιατέον*. Si-
militer interrogationi adjungit
Plato in Phaedro p. 351, A: 353,
A: Charmide 238, B: Eubulus Co-
micus in Excerpt. Grot. p. 650;
Χρηστὴ τίς ἡν μέντοι, τίς; *Proba
mulier quae tandem fuit? quae?*
Diogenes Laert. IV, 66: *τί μέν-
τοι, τί? quid tandem? quid?* Ari-
stophanes Nub. 785. Wyt.

πορτι γε ὑγιᾶς legendum vel
ἔχοντι γε ὑγιᾶς, vel ὄρτι γε ὑγιᾶς
i. e. eo citius assentietur placito,

siquidem verum sit. Wyt. Supra
1. τοσούντω.

q.ον. delendum. Wyt.

τριπόδις μόνα δὲ τῶν ἀποδεῖξεων.
Legendum videtur, πρὸς ἢ μόνα
δεῖ τῶν ἀποδεῖξεων i. e.: ad quae,
nimis incertas et obscuras rei,
sola opus est demonstrationibus.
Wyt.

αὐτόθεν γνώριμα· quae per se
ipsa innotescunt, sponite agnoscuntur.
Sic αὐτόθεν usurpatur, ut
opponatur ei quod aliunde venit,
procul, ἀποθετεῖ est, cum loco,
tum tempore: variosque in hoc ge-
nere habet usus. Musonius apud
Stobaeum Serm. XVII, p. 160, de
cibis, ols αὐτόθεν γρῆσθαι ὑπάρ-
χοι, δίχα κυρός —. Xenophon Mem.
Socr. II, 8, 3. Plato Leg. IX, p.
660, B. Plutarchus saepe: Moral.
p. 57, B: 131, F: 363, C: 377, C:
392, E: 407, C: 424, F: 450, E:
529, B: 631 D: 663, A: 665, E:
711, F: 714, D: 726, B: 728, B:
734, C: 819, D: 830, B: 916, E:
930, A: 993, A: 1020, B: alibi
etiam. Conferatur Uptonus in Indi-
ce ad Epictetum. Plautus dixit
ex hoc loco, Trucul. II, 4, 89 —
jam modo ex hoc loco Jubebo ad
istam quinque perferri minas: ubi
haec est Salmasii animadversio:
"Ex loco, vel e loco, est quod
"Graeci dicunt αὐτόθεν: e loco
"mittam, αὐτόθεν πέμψω. unde
"αὐτόθεν παταβάλλειν, e loco sol-

γνωρίμα διὰ τῶν φανερῶν καὶ προδήλων ἔχειν ἀνέυρισκεν,¹⁰ ὅπερ ἔργον ἀποδείξεως ἔστι. Οἶον, διεὶς ἡδονὴ οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν, αὐτόθεν μὲν οὐδὲ δοκεῖ γνωρίμου εἶναι, ἀπεικεῖ δργῷ προσκαλεῖσθαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸν οὖσα, ἡ ἡδονὴ λαβόντος δέ τινος λῆματος γνωρίμου¹ τούτῳ, τὸ, πᾶν ἀγαθὸν αἰρετέον εἶναι, καὶ πισταβόντος ἔτερον γνωρίμον τούτῳ, τὸ, τινὰς² ἡδονὰς οὐχ αἰρετέον εἶναι, ἀποδεικνύομεν τὸ μὴ ἀγαθὸν εἶναι τὴν ἡδονὴν, διὰ τῶν γνωρίμων τὸ μὴ γνωρίμον. Πάλιν ὡς δύναμος οὐκ ἔστι κακὸν, αὐτόθεν μὲν οὐ φανερταὶ πιθανόν τούναντιον γὰρ τούτον φανεται πιθανότερον,³ τὸ κακὸν εἶναι τὸν πόνον τεθέντος δὲ φανεροῦ λῆματος, τοῦ, πᾶν τὸ κακὸν φευκτὸν εἶναι, καὶ προστεθέντος αὐτῷ φανερωτέρον, τοῦ, πόνους πολλοὺς οὐκ εἶναι φευκτοὺς, ⁴ περα-

“vere, hoc est praesensit pecunia: “significatio enim loci, brevitatem “temporis notat.” WITT.

τούτῳ mutandum in τούτῳ. i. e. hoc λῆμα, Est autem in Sylogismo λῆμα, propositio, vulgo major dicta: ad hanc adjungitur assumptio, seu minor: i. e. τούτῳ προσλαμβάνεται πρόσληψη. Haec trita Stoicis, et vel e Diogeno Laertio nota VII, 76, WITT.

ιτάς ἡδονάς οὐχ αἰρετέον εἶναι. voluptates non sumendum esse: proprius et Graecus est usus Gerundi, Plutarchus Moral. p. 65, D: τὴν διαφορὰν ἔχει τὸ σώμα μετοιτεῖσθαι: diversitas ad corpus transferenda est: item p. 66, G: 68, D: 92, B: 102, D: 124, A: 125, D: 137, C: 172, E: 819, A: Vit. 512, F: 566. Casus autem personae agentis penitit vel Dativus: ut in Isocratis Archidamo p. 231, fin.: θύνατον ἡμῖν αἰρετέον ἔστι, more nobis oppedita est. Platone Leg. VIII, p. 642, D: καὶ οὐ δυσχρεατέον πολεμιστὸς ἀνθρώπου τὸν τοιούτον θεόν. XII, p. 690, G. Aristide T. I, p. 380, 454. Plutarchus Vit. p. 233, A: 513, C: 597, D: Vel accusativus: ut in Platone Leg. VI, p. 621, D: πάντα τὰ τοιαῦτα ἔσθι ὄποιντες πασχοντας i. e. haec omnia patientes ferre oportet: et plura dedimus ad Plutarchi

Moralia p. 122, E. Latina consuetudo fere usurpat Particpium Fut. Pass. v. c. ut in hoo loco, voluptates non sumendas esse: ita tamen, ut nonrumquam Graecam rationem sequatur: v. c. Plautus Trinummo, IV, 2, 27: Hecle opinor, mihi advenienti hac nocte agendum est vigiliae. Cicero Tuso. II, 18: Iterandum eadem ista mihi ubi videndus Davisius: idemque ad Acad. II, 43. Gisianus Conlect. Lucret. p. 553: unde sua habet Vechnerus Heilenolexias I, 2, 53, p. 372, sequ. WITT.

⁵ Proprie quidem nil aliud officitur, quam non omnem voluptatem bonum esse. Sed quandoquidem enunciatio, ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸν ἔστι, voluptas est bonum, accipitur usi instar enunciationis universalis, θάσα ἡδονὴ ἀγαθὸν ἔστι, omnis voluptas est bonum; hanc non esse veram ex duabus antecedentibus efficitur, WITT.

⁶ περαινεται efficitur, concludatur. Sic frequens est Aristoteli Analytic. Prior, I, 20, — 22, et alibi: item Stoicis apud Diogenem Laert. VI, 140, 141, 143, 150; VIII, 54. Hinc jocns Demonactis, ambiguitate verbi, quod penetrare significans, in re obsecra ponitur, apud Lucianum T. II, 582. Hinc συντίθεσθαι, conclusio, apud Plutar-

(59) νεται τὸ μὴ κακὸν εἶναι τὸν πόνον. Τοιούτος δὲ ὄντος τοῦ
χείρους τοῦ τῆς ἀποδείξεως, ἐπειδὴ τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ὀξύ-
τεροι οἱ δὲ ἀμβλύτεροι εἰσι, καὶ οἱ μὲν ἐν ἔθεσι ψρείττοσι, οἱ
δὲ ἐν χείροσι τεθραμμένοι, οἱ μὲν ἡδονος καὶ φύσεως ὄντες
χειρόνων, πλειόνων δέοντ' ἀν ἀποδείξεσθαι καὶ προγραπτέος
(*χριζόνος*, ὥστε δέξασθαι ταῦτα τὰ δόγματα καὶ τὰ τυπωθῆναι
κατὰ ταῦτα, καθατερ οἷμα καὶ τὰ πρηταρὰ τῶν σωμάτων,
ὅποταν μέλλοι ^{το} κακῶς ἔξειν, πάνυ πολλῆς ἐπιμελείας δεῖται
ὅσοι δὲ τῶν νέων εὐφυέστεροι καὶ ἀγαπητῆς μετεπηγόρτες ψρεί-
ττονος, οἵτοι ὅποιν τε καὶ διαττον καὶ δι' ὀλίγων ἀποδείξεων
συναντούντες ἀν τοῖς λεγομένοις ὄρθως καὶ ἀκολουθούσιεν. "Οτι
δὲ οὕτως ἔχει ταῦτα, γνοίημεν ἀν ὄρθιως, εἰ νοήσαμεν με-
ράκιον ἢ νεανίαν, τὸν μὲν ἐν τουτῷ πάσῃ τεθραμμένον καὶ τὸ
τε σῶμα τεθηλυμένον καὶ τὴν φυγὴν ἐκλελυμένον ὑπὸ ἐθῶν
ιδαγόντεν ^{το} μαλακίαν, ἔτι δὲ ^{το} μαρτῆ ^{το} παρεχόμενον καὶ δισ-

chum Moral. p. 387. C: 969, B: 1059, E: Vit. 448, A. Conferatur Fabricius ad Sextum Empir. Adv. Mathem. VIII. 128; Uptonus Indice ad Epictet. voce *χριζόντες*. WTTT.

τὸν θόρον. *Ne quis forte θόρος* corrigeret tentet, quia modo θόρος possumus erat: sciat θόρος esse morem, consuetudinem: θόρος autem morem animum, indolem: quod existit, quum natura, φύσις, quibusdam θέσις, consuetudinibus, ad quemdam habitum formatur. Atque non men θόρος a nomine θόρος venit. Aristoteles Nicomach. II, 1: ή δὲ θόρική (ἀρετή) ἐξ θόρου περιγίνεται: θέσης καὶ τανόμορφης τούτης μερούς καρεκύλιον ἀπὸ τοῦ θόρου. Magn. Moral. I, 6: Eudem. II, 2. Hinc Stobaeus Eclog. II, p. 184, edit. Canteri: II, 244, edit. Heerenii. Unde Scriptor libelli Plutarchei De Puerorum Educatione emendandus p. 2. F: ubi alia annotavimus. Et hinc quoque intelligitur quare θόρος etiam φύσις dicatur; est enim θόρος, quem vulgo characterem moralem dicunt, φύσις formata θέσις: quod pluribus ex posuimus ad Plutarchi Quaest. Plat. I, Biblioth. Crit. P. IX, p. 16, seq. WTTT.

ατυκωθῆναι. *formari*, quasi im-

presso extrinsecus igno, animus a Stoicis dicitur. Animadversum Gatakeri ad M. Antonianum III, 6, VI, 16: Upton ad Epictetum II, 19, p. 286. Idem I, 6, p. 33: οὐχ αἰλίς ἐπικίτηστας τοῖς αἰσθητοῖς, τυπούμενα ὑπὸ αὐτῶν, ἀλλα καὶ ἐπειρθανομένα τα, καὶ ἀρρεπούμενα, τοι προστίθεμεν τοῖς ταῖς διατάσσεντας Plutarchus. Advers. Stoic. p. 1684, F: Adv. Colot. 1118, B: De Virtu Luntas 945, A. Symposiac. IV, 1, 66. C: ad quam plura dandum. WTTT.

τὸ κακόν. *Immo καλῶς* εἰ debent se bene habere: i. e. *ad sanum habitum redigenda sunt*. WTTT.

επαρεχόμενον. i. e. *praebentem docenti indolem inertem et indocilem*. Ita subinde παρέχω, et medium παρέχομαι, quasi pro ἡγε, sibi aut aliis quid prædere, usurpatur. Herodotus II, 35, de Aegypto: Ἑργα λόγον μέχω παρέχεται πρὸς πάσαν καρονην. Plato Leg. III, p. 586, A: προτέρων οὐδαμῶς ἐνδεῖς ησαν. ἔτι δὲ θηρεύοντες οὐ φαύλην οὐδὲ ὀλίγην τροφὴν παρείχοντο. IV, 596, G: VII, 638, G: δειλὸς δὲ καὶ ἀγνόητος γεγονὼς πρὸς τὸ σωφρονεῖν, μείζονς καὶ σφροδοτέρας παρέχεται πετασιολὰς τῆς μηῆσεως — Plu-

μαθῆ τὴν φύσιν τὸν δὲ αὐτὸν λακωνικὸς πως ἡγωνισμένον, (60) καὶ τρυφᾶν οὐκ εἰδιεμένον, καὶ καρτερεῖν μεμελετηκότα, καὶ τῶν λεγομένων ὄρθως εὐήκρον ὄντα είτα τοὺς δύο τούτους νανίας εἰ θείημεν ἀκούοντας φιλοσόφου λέγοντος περὶ δανάτου, περὶ πάνου, περὶ πεντας, περὶ τῶν ὄμοιῶν, ὡς οὐδὲ κακῶν ὄπερεν πάλιν δ' αὐτὸν περὶ ζεῦς περὶ ἥδους, περὶ πλούτου, περὶ παραπλησίων τρύπων, ὡς οὐκ ἀγαθά ἔστιν, ἀρά με δύοις ἄμφω προσήσωται τοὺς λόγους, καὶ παραπλησίως ἐκάτερος πίθαιτο τοῖς λεγομένοις; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν^ο. Ἀλλ' ὁ μὲν μόγις καὶ βραδέως καὶ ἔπειρ^ο μοχλευόμενος ὑπὸ

tarchus de Genio Socratis p. 591, A: ὅγιον παρεχομέναις τὸ ἄλογον· partem irrationalem immanem habentibus: De Herodoti Malign. 862, C: De Solertia Animal. p. 991, F: De Vultuluna p. 943, D: Pticulcola p. 111, A. De aliis significationibus et de Activo, alibi. WTT.

δὴ γωνισμένον. Auctor scripsisse videtur ἡγεμένον, educatum estque et dicitur Laconica institutio ἀγωγῆ. Sic de canibus Xenophon Venat. III, 11: τὰ μὲν οὐν πλεῖστα τούτων φύσει ἔχονται τὰ δὲ ἡγεμέναι ἀνεπιστημένως, δύσχρηστοι εἰσιν. Exemplo de canibus sumto Lycurgus Spartanis illam ἀγωγὴν persuasit: ut refert Nicolaus Damascenus in Excerptis Valesianis p. 449: Plutarchus in Apophthegm. Lacon. p. 225, F: et Scriptor libelli De Educatione p. 5, A: quam narrationem cum hoo Musonii monito comparasse lectores non poenitebit. Forma verbi et alibi occurrit: et simili sententia in Hieroclis Dissert. apud Stobaeum Serm. LXXVI, p. 462: ὅποια δὴ πολλὰ φύλει γενέσθαι περὶ τοὺς πολλοὺς καὶ ἰδιωτικῶρον ἡγένονται. WTT.

εօρκ ἔστιν εἰπεῖν. Formula minus frequens; tamen aliquoties nobis observata. Ipse Musonius in Dissertatione, cuius argumentum est Reges philosophari oportere, apud Stobaeum Serm. XLVI. 338: ἀρές ἔσθ' ὅπως βασιλεὺς ἀγαθὸς εἴη τις ἄλλος, μὴ ἀνθρώπος ἀγαθὸς ὅν; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· sic autem prior

pars. interpungenda est: Plutarchus De Discernendo Adulatore ab Amico p. 50, A: ubi plura apposuimus. WTT.

μοχλευόμενος. tamquam iner- pondus, vectibus sublevatus. Ele- gans tralatio. Sic Plutarchus Sym- posiac. IV, 1, p. 66a, C: αἱ διὰ τῶν ἐπικόνων βοήθειαι μόγις πατα- μικόδην ἀνένοστι, γαλεπῶς ἐμπολεύ- ονται καὶ προσβιαζόμεναι τὴν φύσιν, III. 6, p. 653, F: ἐκθλιβομένων καὶ μοχλευόμενων τῶν πάλιστα συν- δεῖν καὶ πολλὰ τὸ σώμα πεφυκότων. Fragm. De Anima VII, 19, αἱ ψυχαὶ πολλὰ τῷ πάρῳ πατεχομέναι τῆς γε- σεως, πολλὰ πρὸς απάνησιν δέ- ονται τῆς μοχλεᾶς i. e.: animae mulio generationis veterino oppressee ad reminiscientiam opus habent quasi vectium molitione. Gregorius Pres- byter in Vita Gregorii Naz. p. 24, A: συνέβαινεν αὐτῷ — προσάγειν πλεονάς, οὐ διηρᾶ πλήσσονται, ἀλλ' ἐπιεινει τὴν ἀμαθίαν ἐμπολεύονται, καὶ εὐέξται ταῖς ψυχαῖς ἐμποιοῦνται διὰ τοῦ λόγου. Bentleius in Epis- tola ad Millium p. 15, Euripidis loco apud Plutarchum servato Consol. Apollon. p. 106, A: Ὅσοι τε δειποῖς ἐμμεόχθηνται βροτῶν, le- gendum contendit ἐμμεόχλευνται, vel δειποῖσι μεμόχλευνται: praeter necessitatem, judice Musgravio: cui nos subscribimus. Propriae significationis exempla habet H. Stephanus Thes. L. Gr. T. II. p. 1578, seq. et Berglerus ad Aristophanis Lysistr. 429. WTT.

μυρίων λόγων τάχ' αὐτούς ἐπινεύσειν, ὁ νικηστερός δ' δ' αὐτὸν ταχέως καὶ ἐποιμως δέξεται τὰ λεγόμενα ὡς οἰκεῖα καὶ προσήκοντα αὐτῷ; μήτε ἀποδεῖξεν δεδμενος πολλεῖν, μήτε πραγματεῖς τοιούτος. Ἡ δὲ τοιοῦτος πάσις ἐπεινός ὁ Λάκων, ὃς Κλεάνθην τὸν φιλόσοφον ἡρώησε εἰς ἀγαθὸν ὁ πόνος ἐστιν ὅντων γάρ ἐπεινός φαίνεται φύσει πεφύππως καλὸς καὶ τερραφαμένος πρὸς ἀρετὴν; οὐτε ἔγγονον νομίζειν εἶναι τὸν πόνον τῆς τραγαδίας φύσεως καὶ τῆς τοῦ κακοῦ φύσεως ὡς ὅμοιογονύμενον τοῦ μὴ κακοῦ ὑπάρχειν αὐτὸν ηγαθὸν, τυγχάνειν ἀντί τοιούτου. Ὁδεις μὲν δὲ Κλεάνθης ἀγαθεῖς 10τοῦ παιδὸς, εἰπεν ἄρα πρὸς αὐτὸν,

Αἴματος εἰς ἀγαθοῖο; φίλαν τέκος, οὐδὲ ἀγορεύεις.

(62) Πῶς οὖν ὁ τοιοῦτος οὐ φάδιλος ἐπεισθῇ ἀν μήτε πενίαν, μήτε θάνατον δεδιέναι, μήτε ἄλλο μηδὲν τὰν δοκούντων φανερῶν, μήτε αὖ διώκειν πλοῦτον, ζωὴν, ηγεμονίην;

"Ινα δὲ ἐπει τὴν ἀρχὴν ἐπανέλθω τοῦ λόγου, φημὶ δεῖν διδάσκαλον τοῦ φιλοσόφου μὴ λόγων πλῆθος μήτε ἀποδεῖξεν ἐγτεῖν διειέναι πρὸς τοὺς μανθάνοντας, ἀλλὰ καιροὺς περὶ ἐκάστου λέγειν καὶ παθικούεισθαι τῆς διάνοιας τοῦ ἀκούοντος, καὶ κ * * * στικὰ εἶναι λέγειν καὶ ἀνατραπῆναι μὴ φάδιστα καὶ μάλιστά γε τῷ παρέχειν αὐτὸν περὶ γε τῶν 10χρησιμωτάτων λέγοντα, καὶ ὅμοιογονύμενα οἰς λέγει πράτοντα, τούτῳ μεταχειριζόμενον τοὺς ἀκούοντας τὸν δὲ μα-

g. *Oratio multis partibus turbata.* Primum, continuanda sic: μείζονος η ὁ τοιοῦτος — i. e. neque labore maiore opus habebit, quam puer ille talis Laco. Deinde, ποτε ἔγγονον νομίζειν εἶναι τὸν πόνον τῆς τραγαθοῦ φύσεως καὶ τῆς τοῦ κακοῦ, legendum — τῆς τοῦ ἀγαθοῦ φ. κ. τ. τ. κ. ut existimaret, laborem esse sponsorem naturae et boni et mali hominis: quod nec sic quidem pro solita Musonii perspicuitate dictum est. Tum, in τυγχάνει ὃν ἐχνυθάνετο, adipiscitur, quae interrogabat: quod nullam habet idoneam sententiam: desideratur quid hujusmodi, τυγχάνει οἰκεῖος ὃν ἐπεινύθανετο. i. e.: jam familiaris rei, de qua interrogabat. Porro in Laonis ad Cleanthem interrogatione, non satis certa est

significatio bonaer naturae; at fuisse in asseveratione: quae hic nulla appetet. Apud Diogenem Laertium eadem res brevius traditur VII, 172: Λάκωνος τινὸς εἰπόντος, ὅτι ὁ πόνος ἀγαθὸν διαγνθεῖς (Κλεάνθης) φησιν, Αἴματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος. WITT.

h. Αἴματος —. Odyss. 4, 611. WITT.

i. φανερῶν. Corrigendum, φοβερῶν. WITT.

k. Lacuna exstat in codice scripto, cui explendae quum multae rationes excoigitari possint, una ex his non inepta memoretur, καὶ πειθεῖν τῷ πατασκευαστικὰ εἶναι οὐ λέγει καὶ ἀνατραπῆναι μὴ δ. et persudeat per id, quod ea quae dicitur demonstrantia sint, nec facile refellantur —. WITT.

θητήν ἐντετάσσει πρὸς τὰ λεγόμενα, καὶ σκοπεῖν μὲν δπως μὴ λάσθη ψεῦδος τι παραδεξάμενος· τῶν δὲ ἀληθῶν μὴ φέτα. Άλλα πολλὰς ἔγραψεν ἀποδεξεῖς ἀκούειν, ἀλλ’ ἐναργεῖς· καὶ ἀπερ ἀν πεισθῆ τῶν παραινουμένων ἑαυτῷ εἶναι καὶ ἀληθῆ. 15 τούτοις ἐπακολουθεῖν ἐν τῷ βίῳ. Οὕτω γὰρ μόνως ἐσται τις ἐκ φιλοσοφίας ὀφελημένος, ἀν οἰς παραδέδεκται λόγοις οὐδιν ὑγιέστι τὰ ἔργα παρέχηται συνῳδά.

Μουσανίου ἐκ τοῦ "Οτι καὶ γυναιξὶ φιλοσοφητέον.

Ἐπει δ’ ἐπύθετο τις αὐτοῦ, εἰ καὶ γυναιξὶ φιλοσοφητέον, οὐτῷ πως ἥρξατο διδάσκειν ὡς φιλοσοφητέον αὐταῖς. Άλλοι 20 γον μὲν, ἔφη, τὸν αὐτὸν ελλήφασι παρὰ θεῶν αἱ γυναικεῖς τοῖς ἀνδράσι, φ τε χρώμεδα πρὸς ἀλλήλους, καὶ καθ’ ὃν διανοούμενα περὶ ἑκάστου πράγματος, ἀγαθὸν ἢ πακόν ἐστι, καὶ καλὸν ἢ αἰσχρόν. Ομοίως δὲ καὶ αἰσθήσεις τὰς αὐτὰς ἔχει τὸ θῆλυ τῷ ἀρρενὶ, δρᾶν, ἀκούειν, ὀσφραίνεις 25 σθαι, καὶ τὰ ἄλλα. Ομοίως δὲ καὶ μέοη σώματος τὰ αὐτὰ ὑπάρχει ἐκατέρω, καὶ οὐδὲν θατέρω πλέον. Ἔτι δὲ ὀρέξεις, (63) καὶ οἰκειώσεις φύσει πρὸς ἀρετὴν οὐ μόνον γίνεται τοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ καὶ γυναιξὶν· οὐδὲν γὰρ ἥπτον αὐταῖς γε ταῦτα ἀνδρῶν τοῖς μὲν καλοῖς καὶ δικαλοῖς ἔργοις ἀρέσκεσθαι πεφύκασι, τὰ δὲ ἐναντία τούτων προβάλλεσθαι. Τούτων δέ ταύτη ἔχοντων, διὰ τὸ πρότερον τοῖς μὲν ἀνδράσι προσήκοι ἀν ἔγραψεν καὶ σκοπεῖν δπως βιώσονται καλῶς, δπερ τὸ φιλοσοφεῖν ἐστι, γυναιξὶ δὲ οὐ πρότερον; ὅτι ἀνδράς μὲν προσήκει ἀγαθούς εἶναι, γυναικας δὲ οὐ; Σκοπῶμεν δὲ καὶ καθ’ ἐν ἑκαστον τῶν προσηκόντων γυναικι τῷ ἐσομένῳ ἀγαθῷ 10 φανεῖται γὰρ φιλοσοφίας τούτων ἑκαστον μάλιστ’ ἀν αὐτῷ περιγενόμενον. Αὐτίκα δεῖ οἰκονομικὴν εἶναι τὴν γυναικα, καὶ ἐκλογιστικὴν τῶν οἰκων συμφερόντων, καὶ ἀρχικὴν τῶν οἰκετῶν. Ταῦτα δὲ ἔγω φημι τῇ φιλοσοφίᾳ ὑπόρξατι ἀν μάλιστα εἰργε ἑκαστον μὲν τούτων μέρος τοῦ βίου ἐστίν, 15 ἐπιστήμη δὲ περὶ βίου δύχ ἐτέρα τις ἡ φιλοσοφία καὶ δ φιλόσοφος. Ως γὰρ ἔλεγε Σωκράτης, τοῦτο διατελεῖ σκοπῶν, "Οτι τοι ἐν μεγάροισι πακόν τ’ ἀγαθὸν τε τέτυκται.

1οτι excidisse videtur. ΥΠΤ. m forte, γὰρ διὰ φιλοσοφίας. ΥΠΤ. n MS. ἡ. ΥΠΤ.

ο MS. ἡ. ΥΠΤ. p Homericum dictum, Odyss. 4, 592, celebratum a Socrate: vid. Diogenes Laert. II, 21: Davisius

Ἄλλα δεὶ δὴ καὶ σώφρονα εἶναι τὴν γυναικαῖς οἶσαν καθαρεύ-
ωσιν μὲν ἀφροδισίων παρανόμων, καθαρεύειν δὲ τῆς περὶ
τὰς ἄλλας ἡδονὰς ἀφρασίας, μὴ δουλεύειν ἐπιθυμίας,
μηδὲ φιλόνευκον εἶναι, μὴ πολυτελῆ, μὴ καλλωπίστριαν.

Ταῦτα μὲν ἔργα τῆς σώφρονός ἔστι· καὶ ἔτι πρὸς τούτους
ἔνεινα· πρατεῖν μὲν ὀργῆς, μὴ πρατεῖσθαι δὲ ὑπὸ λύκης,
Σβυρείστονα δὲ πάθους παντὸς εἶναι. Ταῦτα δὲ ὁ φιλόσοφος
παρεγγυᾷ λόγος· ὁ δὲ μαθῶν αὐτὰ καὶ ἀσκήσας, ἐμοὶ μὲν

(64) δοκεῖ γενέσθαι ἀν κοσμιωτάτος, ὡς ἐπάν τὸν ἄνηρ εἶη εἴτε γυνή.

Τί οὖν; ταῦτα μὲν ταύτη ἔχει· δῆκαί τοι δὲ οὐκ ἀν εἴη γυνή φι-
λοσοφεῦσα, οὐδὲ ἀμεμπτος βίου κοινωνὸς, οὐδὲ ὁμονοίας ἀγα-
θὴ συνεργὸς, οὐδὲ ἀνδρὸς καὶ τέκνων ἐπιμελῆς πηδεμάνη, οὐδὲ
φιλοκερδείας η̄ πλεονεξίας πάντη καθαρά. Καὶ τίς ἀν μᾶλλον
δητῆς φιλοσόφου τοιαύτη γένοιτο, ήν γε ἀνάγκη πᾶσα εἰπερ εἴη
τὸ ίσον ^{τοῦ} φιλόσοφον, τὸ μὲν ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κεῖρον
νομίζειν, διστρεφοῦσιν τὸ δὲ ἐλαττοῦσθαι τοῦ πλεονεκτεῖν
πρεττον ὑπολαμβάνειν τὸ δὲ καὶ τέκνα μᾶλλον ἀγαπᾶν τοῦ
ξύν. Τῆς δὲ ἔχοντος οὕτω, τίς ἀν εἴη γυνή δικαιοτέρα; Καὶ
10 μήν καὶ ἀνδρειοτέραν προσήκει εἶναι γυναικαῖς τῆς ἀπαδεύ-
του τὴν πεπαιδευμένην, καὶ τὴν φιλόσοφον τῆς ἰδιώτιδος ὡς
μήτε θανάτου φόβῳ, μήτε ὄκνῳ τῷ πρὸς πόνον ὑπομεῖναι τι
αἰσχρὸν, μηδὲ ὑποκτῆξαι μηδενὶ ὅτι εὐγενής, η̄ ὅτι δυνατός,
15 ἢ ὅτι πλούσιος, η̄ καὶ νὴ Άλα ὅτι τύραννος. Τπάρχει γάρ
αὐτῷ μέγα φρονεῖν, καὶ τὸν μὲν θανάτου ἥγεῖσθαι μὴ πακόν,
τὴν δὲ ζωὴν μὴ ἀγαθόν ἀβαύτως δὲ καὶ τὸν μὲν πόνον μὴ ἐκ-
τρέπεσθαι, τὴν δὲ ἀπονίαν μὴ διώκειν ἐξ ἀπαντος. [“]Οθεν
εἰκὸς εἶναι τὴν γυναικαῖς ταύτην καὶ αὐτουργικὴν καὶ πακό-
20 παθον, οἶσαν δὲ μὲν ἀν τέκη τρέφειν μαστῷ τῷ ἐσαντῆς, τῷ δὲ
ἀνδρὶ ὑπηρετεῖν χερσὸν ταῖς ἐσαντῆς. ἂν δὲ δουλικὰ νομίζουσι
ἔνται, ταῦτα ἀόκνως ποιεῖν. [“]Ἄροι οὐκ ἀν η̄ τοιαύτη γυνὴ[“]
μέγα μὲν δῆφελος εἴη τῷ γεγαπηκότι, κόσμιος δὲ τῆς προ-
ήκουσι [“] γένει, παραδειγμα δὲ χρηστὸν ταῖς ἐκισταμέναις
25 αντήν; [“]Άλλα νὴ Άλα, φασὶ τινες, ὅτι αὐθάδεις ὡς ἐπὶ[“]
πολὺ καὶ θρασείας εἶναι ἀνάγκη τὰς προσιουσας τοῖς φιλο-
σόφοις γυναικαῖς, ὅταν ἀφεμέναι τοῦ οἰκουρεῖν ἐν μέσοις

ad Cic. Tusc. V, 4: nos ad Plutar-
chum Praecept. Sanitatis Tuendae
p. 122, D. WTT.

q̄ lege, εἴτε. WTT.
r M.S. φιλόσοφος. WTT.
s Videtur quid excidisse. WTT.

ἀναστρέφονται τοῖς ἀνθράσι, καὶ μελετῶσι λόγους, καὶ ἀναλύσοις συλλογισμοὺς, δέοντας οἶκοι καθημένας ταλαιπωργεῖν. Ἐγὼ δὲ οὐχ ὅπως τὰς γυναικας, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ἄν-30 δρας ἀξιώσαμ' ἂν, ἀφεμένους τῶν προσηκόντων ἔργων, (65) τίναι πρὸς λόγους μόνον ἀλλὰ καὶ ὅσους μεταχειρίζονται λόγους, τῶν ἔργων φημὶ δεῖν ἔνεκα μεταχειρίζεσθαι αὐτούς. "Ωσπερ γὰρ ἱατρικοῦ λόγου οὐδὲν ὅφελος, ἐὰν μὴ πρὸς ὑγιεῖν φέρῃ σῶματος ἀνθρώπου, οὕτως οὐδὲ εἰ τινα φιλόσο-5 φρος ἔχει ηδὶ διδάσκει λόγον, οὐδὲν ὅφελος αὐτοῦ, ἐὰν μὴ φέρῃ πρὸς ἀρετὴν ψυχῆς ἀνθρώπων. Πρὸ παντὸς δὲ σκοπεῖν τὸν λόγον χρὴ, φέρεσθαι τὰς φιλοσοφούσας ἀξιοῦσαν, εἰ δύναται θρασεῖς ποιεῖν, ὁ τὴν αἰδῶ μέγιστον ἀποφαντοῦ ἀγαθόν· εἰ ξῆν ἱατράτερον ἔθιζει, ὁ καταστολὴν πλει-10 στην ὑφηγουόμενος εἰ μὴ διδάσκει σωφρονεῖν, ὁ κακὸν ἀποδεικνὺς ἔσχατον τὴν ἀκολασίαν· εἰ μὴ προτρέπεται οἰκονομεῖν, ὁ παριστὰς ἀρετὴν εἶναι τὴν οἰκονομικήν καὶ στέργειν δὲ καὶ αὐτονομεῖν δι τῶν φιλοσόφων λόγος παρακαλεῖ τὴν γυναικα.

Σενοφῶντος ἐν δι Σωκρατικῶν ἀπομνημονευμάτων.

Γεωμετρίαν . . .

15

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Ἀγησίλαον :

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Σοφιστοῦ.

Σενοφῶντος.

Παιδευσις . . .

* Πλοντάρχου.

* Οὐείρφ ξοικεν δι τῶν ἀπαιδεύτων βίος, πεντὶς ἔχων φαντα-20 σίας.

Οὕτ' ἐν ἰχθύσι φωνὴν, οὕτ' ἐν ἀπαιδεύτοις ἀρετὴν δεῖξητεῖν.

Δινσάρεστοι ὄντες οἱ ἀπαίδευτοι καθάπερ ἐξ οἰκιῶν τῶν προαιρέσεων καθ' ἡμέραν μετοικίζονται.

25

Οἱ μὲν ξένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐν τοῖς πράγμασι διαπλανῶνται.

* Αντισθένης.

(66)

* Αριστοτέλους.

* Νομίζειν . . .

Ἀημώνακτος.

* ὁ οὐακ] lege, ὁ τὴν. Witt.

u MS. ἀγαθόν τι ξῆν. Witt.

x Fr. inc. 7.

y Ut Stob. 2, 46. Maximus c.

134. qui multa habet e seqq.

z Ut Stob. 3, 54.

Οι ἀκαίθετοι, πανάκεφοι οἱ ἀλιευόμενοι ἐχθνές, ἐλκόμενοι συρρόσι.

5. Ἀριστιακὸς προφερείεντο τοῖς τέοις τοιαῦτα ἐφόδια κτᾶσθαι, ἢ τινα αὐτοῖς καὶ ναυαγήσασι συντεκολυμβήσει.

Σόλων ὀνειδιζόμενός ποτε ὅτι διητην ἔχων ἐμισθώσατο φέρεσ, Κατὰ γὰρ, ἔφη, ὅτι ἀν δεῖπνον ἔχω, μάγειρον μιθοῦμας,

Ο Λύκων τὴν παιδείαν ἔλεγεν εἶναι ἱερὸν ἀσυλον.

10. Ἐμπεδοκλῆς χρὸς τὸν λέγοντα ὅτι οὐδένα σοφὸν εὐρεῖν δύναμαι, Κατὰ λόγου, εἰπε τὸν γὰρ ἡγιοῦντα σοφὸν αὐτὸν πρόστερον εἶναι δεῖ σοφόν.

Αφυοῦς ποιητοῦ ἀκρόασιν ποιουμένου, Θεόκριτος ἐρωτάεινος ὡς' αὐτοῦ ποιά ἔστι τὰ καλῶς εἰρημένα, ἔφη, "Α 15 παρέλιπες.

Τέρων δ Σικελίας τύραννος, Εινοφάνους τοῦ Κολοφωνίου ποιητοῦ ψέγοντος "Ομηρον, ἡρώτησεν αὐτὸν, Πόσους οἰκετας ἔχεις; τοῦ δ' εἰπόντος, Άνο, καὶ τούτους μόγις τρεφειν. Οὐκ αἰσχύνη, ἔφη, "Ομηρον ψέγων, ὃς μετηλλαχώς 20 πλείστους η μυρίους τρέφει;

Φιλόσοφος ἔχων δύο μαθητὰς ἔνα μὲν ἀφυῆ φιλόπονον δὲ, ἐτερον δὲ εὐφυῆ ἀφγόν. δὲ, εἰπεν, Ἀμφότεροι ἀπόλοισθε, σὺ μὲν ὅτι θέλων οὐ δύνῃ, σὺ δὲ ὅτι δινάμενος οὐ θέλεις.

Ο αὐτὸς ἔλεγε μεγάλους δεῖ λαμβάνειν μισθοὺς μαθητῶν τοὺς διδασκάλους, πάρα μὲν τῶν εὐφυῶν ὅτι πολλὰ μανθάνοντι, παρὰ δὲ τῶν ἀφυῶν ὅτι πολὺν κόπον παρέχουσιν.

(67). Ο αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τι αὐτῷ γέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, Τὸ ἀνεκτακτα ποιεῖν ἢ ἐτεροι διὰ τὸν ἐκ τῶν νόμων φόβον ποιοῦσιν.

Φιλοστίλωνος.

Τὰ σπουδαῖα μελέτα, καὶ ἐάν τι παρημακώς μανθάνῃς, διητή αἰσχύνουν· βέλτιον γὰρ ὀψιμαθῆ καλεῖσθαι η ἀμαθῆ.

Ο μὲν γεωργὸς τὴν γῆν, δὲ φιλοσοφῶν τὴν ψυχὴν ἔξημεροι.

Νεανίσκουν ἐν δεάτρῳ ἐναβρυνομένουν, καὶ λέγοντος σοφὸς εἶναι πολλοῖς δύμιλήσας σοφοῖς, εἰπέ τις, ὅτι καγώ πολλοῖς πλούσιοις ὀμήλησά, ἀλλὰ πλούσιοις οὐκ εἰμι.

Ο αὐτὸς ἔφη, οὐ καλὸν πεπαιδευμένον ἀπαιδεύτῳ διαλέγεσθαι, ἔσπερ οὐδὲ νήφοντα μεθύοντι.

Οἰνοπήνης ὁρῶν μισθάκιον παλλὰ βιβλία κτώμενον, ἔφη,
μὴ τῷ χιμωτίῳ, ἀλλὰ τῷ στήθει.

Ο αὐτὸς ἔλεγε τὰ βιβλία τῶν μεμαθηκότων μὲν ὑπὸ-15
μημάτα είναι, τῶν δὲ ἀμαθῶν μημάτα.

Στίλκνων, * ἀλούσης αὐτοῦ τῆς πατρίδος ὑπὸ Δημητρίου
τοῦ τυράννου καὶ διαρπαγείσης, ἀναχθεὶς ἐπὶ τὸν βασιλέα,
καὶ ἐρωτηθεὶς εἰ τι δὴ αὐτὸς ἀπώλεσε· Τῶν μὲν ἐμῶν, ἔφη,
οὐδὲν, τὸν γαρ λόγον καὶ τὴν παιδείαν ἔχω, τὰ δὲ λοιπὰ-20
διαὶ τὶ μᾶλλον ἔμα, καὶ οὐχὶ τῶν πολιορκούντων;

^a Πρωταγόρας. . . .

^b Βάσσος. . . .

^c Ἐπικούρου.

Οὐ προσκοιεῖσθαι δεῖ φιλοσοφεῖν, ἀλλ' ὅντας φιλοσοφεῖν·
οὐ γὰρ προσδεόμεθα τοῦ δοκεῖν ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τοῦ κατ' 25
ἀλήθειαν ὑγιαίνειν.

^d Δημάδης . . .

Sequuntur capita 3. praeter excēpta sacra ex ipso Ae-(68)
lianō quid continentia.

Caput novum conveniens fere cum Stobaei 84.

Ἄδελφος ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ
νίψηλή· ισχύει δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασιλεῖον. 5

Πᾶς δὲ ἀδελφὸν πτωχὸν μισθῶν φίλας μακράν ἔστι.

Κρεῖσσον φίλος ἔγγυς, ἡ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν.

ὡς 84, 1. δεινὸν 84, 3. Ἀθήνησι 84, 7. Καλλίας 84, 8.

Οἱ 84, 6. πλούτ. 84, 9. φιλάδελφον 84, 17. Ἱεροκλέους 84,
20. Μόνσωντὸν 84, 21. Εὐνοιφῶντος 84, 22. 10

^e Πλούταρχον.

Ο μὲν Ἀρκαδικὸς μάντις δικαίως πόδα ἔβλινον προσ-
εποιήσατο, οἰκείου στερηθεὶς· ἀδελφὸς δὲ πολεμῶν ἀδελφῷ
καὶ κτώμενος δύνειον ἀγορᾶς ἐταῖρον, οὐδὲν ἔδικεν ἄλλο
ποιεῖν, ἡ δάρκινον καὶ συμφυὲς ἀποκόψας μέλος, ἀλλότριον 15
προστρίβεσθαι προσαρμόττειν.

Ἐν τῷ φιλεῖν τὸν ἀδελφὸν μικροῦ τὸν περὶ Διοσκούρων
μεθοντὸν οὐ μῦθον ἡλεγέται.

Sequuntur duo capita sine profanorum sententiis.

^a V. Wyttēnbacl. Plutarch. p.

5. E.

^b Stob. 29, 80.

^c Stob. 29, 70.

^d Stob. 29, 91.

^e Scil. p. 479. B.

* ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΕΡΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑΣ.

20 Ἡμέραν 101, 15. ὑψηλὸν 101, 18. Αλιανοῦ τοῦ ~~αερὸν~~ ξών ^{ιβ.} λόγον.

Seq. caput sine profanorum sententiis.

* ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΤΝΗΣ ΑΓΑΘΗΣ.

(69) βούλομαι 31, 2. αἰδὼς 31, 4. πᾶς 31, 5. αἰδοῖος 31, 13. οὐδένα 31, 15. δοκεῖν 31, 17. αἰδοῦς 31, 6. φαῦλον 31, 7. Πυθίας 31, 8. τοιαῦτα 31, 9. αἰδοῦν 31, 10. μάλιστα 31, 11. Ζῆνα 31, 12. Πλάτωνος 31, 18.

5 Αἰδὼς ἀπώλεσ' αὐτὸν, ἐρρέτω κακή·
πολλὴν γὰρ αὐτὴν δειλὸς ὡν ἐκτήσατο.
Καγώ μετ' ἀνθρῶν γνώντας τρύχωνν βίφ·
τοῖς γὰρ κακῶς πρᾶσσοντιν οἱ σεμνοὶ λόγοι
κόσμον μὲν ἐνδοιήσαν· η δ' ἐνπραξία
10σὺν τοῖς ἀναισχύντοισιν ἔργοται βροτῶν.

*Ω. πᾶι, τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας διηγοῖς μέγα
διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδείας ἔφυ.

*Ως Ἀχιλλεὺς ἔλεορ μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
γίνεται, ἥτ τ' ἀνδρας μέγα σίνεται ηδ' ὀνίνησαν.

15 Ομήρου.

ἀκειῶν . . .

Αἰδὼς τοι ξυνετοῖσιν ἐπὶ βλεφάροισι κάθηται,
ὑθρις δ' ἀξυνέτοισι σόφὸς δέ τοῦτο δαείη.

* ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΤΝΗΣ ΠΟΝΗΡΑΣ.

Οὗτοι 32, 5. ἥθη 32, 4. ἀπερυθρία 32, 1. οὐκ ἔστ' 32, 3.
20 ἄπαντ' 32, 6. ἄμα 32, 8. ἔπεισθαι 32, 9. καὶ ἔτι.. πολέμοι..

Caput sine profanorum sententiis.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ.

*Ἐτέρων.

*Ανδρὸς χαρακτῆρος ἐκ λόγου γνωρίζεται.

Φωτιφ Πατριάρχη.

*Κατόπτρῳ μὲν ἐμφανίζεται τύπος τῆς μορφῆς τοῦ σώματος, διμιλαις δὲ καὶ λόγοις τὸ τῆς ψυχῆς ἥδος χαρακτηρίζεται.

f Commentitium hunc titulum esse suspicor, et reddendum ex Stobaeo ΠΕΡΙ ΤΙΤΕΛΑΣ.

g Restitue ex Stobaeo Περὶ Αἰδοῦς.

h Stob. π. Ἀγαπητίας.
i Maxim. p. 278. pen.

j Maxim. p. 277.

Ελκόνες οἱ λόγοι τῶν ἐν τῇ ψυχῇ τύπων, ὥσπερ δὲ νοῦς κινούμενος ἐνεγράψατο.

Δόγμας πολλάκις ἄγγελος διαδέσεως. Στόμα μὲν φωνῆς δργανον, φωνὴ δὲ ψυχῆς σκιά.

Ἀημοκράτους.

κ Φαύλῳ. . . .

“Ωδπερ τῶν δένδρων τὰ καλοὺς φέροντα καρποὺς πρὸ τῶν παρπῶν καὶ ἐκ τῶν φύλλων ἐστὶ κατανοεῖν, οὕτως ἐκ τῶν λόγων πρὸ τῶν ἔργων καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων διαγνώσκονται. 10

Seq. ea quae sunt apud Plutarch. Placit. Philos. IV. 8.
1. 3. δὶ αἰσθητηρίου κατάληψις 6. τασία καταληπτικὰ 7. ὅγδοον ομ. 8. ἀφ' οὐ πάλιν ομ. συνισταται. 10. τεταγμένα. 12. ὅθεν-δπερ. 15. αἰσθητὸν. 19. δὶ θν. 20. τῶν-τοῖς-γίνεται ομ. Ibid. 15 addit λέγει δὲ ἐν τῷ Φιλήθῳ ut apud Stob. p. 150. τὸ δὲ ἐν πάθει τῷδε δὲ ἐνι πάθει. Additur, Κατὰ τοὺς Περιπατητικοὺς τεραχῶς, ἐξ οὗ τὸ ἡγεμονικὸν, δὶ οὐ τὸ δργανον καὶ αἰσθητήριον, καθ' ὃ η ἐνέργεια καὶ ἐνεκα τὸ αἰσθητόν. 20

Λεύκιππος Αημοκράτης τὰς αἰσθήσεις καὶ τὰς νοήσεις ἐτεροιώθεις εἶναι τοῦ σώματος.

Αριστοτέλης quod Stobaeus p. 150, 21. 1. 2. συνθέντων εἰδῶν addita. 3. πάλαι-τοῖς ίδιοις. 5. ἐν μεδορίῳ.

Οἱ Στωϊκοὶ τὴν κοινὴν αἰσθησιν ἐντὸς ἀφῆν προσ-25 αγορεύονται, καθ' ἣν καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἀντιλαμβανόμεθα.

Ἀπελλῆς πλείους αἰσθήσεις εἶναι περὶ τὰ ἄλογα ξῶα.

Ἀημόκριτος πλείους μὲν εἶναι τὰς αἰσθήσεις τῶν αἰσθητῶν, τῷ δὲ μὴ ἀναλογίζειν τὰ αἰσθητὰ τῷ πλήθει λανθάνειν (71) οἱ δὲ ἄλλοι πασιδους (?)

Οἱ Στωϊκοὶ σωμάτων τὰς αἰσθήσεις ἀπὸ τῶν ἀρχαίων τῶν περὶ τὰ σώματα ἀσωμάτων λόγων, ἀπερ ηδη σχήματα προσαγορεύονται. 5

Λεύκιππος Αημόκριτος Ἐπίκουρος τὴν αἰσθησιν καὶ τὴν νόησιν etc. ut apud Plutarch. IV. 8.

Οἱ ἄλλοι εἰδῶν η σχημάτων ἐτεροιώσιν ἐν πάσῃ τυπώσει ἀπορροίαις πάντα μᾶλλον η εἰδώλοις.

Οἱ Στωϊκοὶ πᾶσαν αἰσθησιν εἶναι συγκατάθεσιν καὶ κα-10 τάληψιν.

κ Stob. 5, 25.

ΣΤΟΒΑΙ ΦΛΟΡΙΛΕΓ. VOL. IV.

E e

Οι Ἀκαδημαιοὶ μὴ εἶναι τὰς αἰσθήσεις μήτε καταλήψεις μήτε συγκαταδέσεις.

Οι Περιπατητικοὶ οὐκ ἔνειν μὲν συγκαταδέσεως τὰς αι-
15 σθήσεις, οὐ μέντοι συγκαταδέσεις.

Πυθαγόρας, Ἐμπεδοκλῆς, Φενοφάνης, Παρμενίδης, Ζή-
νων, Μέλισσος, Ἀναξαγόρας, Αημόκρατης, Μητρόδωρος,
Πρωταγόρας, Πλάτων φευδεῖς εἶναι τὰς αἰσθήσεις.

Οι ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας ὑγιεῖς μὲν, διὶ μὲν αὐτῷ οἰονται
20 λαβεῖν ἀληθινὰς φαντασίας, οὐ μὴν ἀκριβεῖς.

Ἀριστοτέλης τὴν αἰσθησιν μὴ πλανᾶσθαι περὶ τὸ ἴδιον,
περὶ δὲ τὸ συμβεβηκός.

Οι Στωϊκοὶ ut Plutarch. IV. 9. 1. 7. φευδοκοιεῖ τὰ κατα-
25 νοητά. 8. δικῆς νοεῖται καὶ γάρ. 10. Παρμενίδης Ἐμπεδοκλῆς
Ἀναξαγόρας Αημόκριτος Ἐπίκουρος Ἡρακλείδης. ib. προ πα-
ραγὰ habet περὶ ult. αἰσθητῶν ἐκάστην ἀρμόττοντος.

Οι Περιπατητικοὶ περὶ τὰς δινάμεις τῶν αἰσθητηρίων
οἱ μὲν ἄλλοι φύσει τὰ αἰσθητὰ, Λεύκιππος δὲ, Αημόκριτος
30 καὶ Λιογένης νόμῳ, τούτῳ δὲ ἔστι δόξη καὶ πάθεις τοῦς ἡμε-
τέροις μηδὲν δὲ εἶναι ἀληθὲς μηδὲ καταληπτὸν ἐκτὸς τῶν
(72) πρώτων στοιχείων ἀτόμων καὶ κενοῦ· ταῦτα γὰρ εἶναι μόνα
φύσεις, τὰ δὲ ἐκ τούτων θέσει καὶ τάξει καὶ σχήματι δια-
φέροντα ἀλλήλων συμβεβηκότα.

Παρμενίδης, Ἐμπεδοκλῆς, ἐλλείψει τροφῆς τὴν ὄρεξιν οἱ
διὰ ἄτομα καὶ οἱ τὰ δομοιομερῆ καὶ οἱ τὰ ἀμερῆ καὶ τὰ ἐλά-
χιστα πάντ' ἐν πᾶσι τὰ αἰσθητὰ ἀναμεμπλέθαι, καὶ μηδὲν
αὐτῶν εἰλικρινὲς ὑπάρχειν· περὶ δὲ τῆς ἐπικρατείας ὀνομά-
ζεσθαι τοῖον η̄ τοῖον καὶ περὶ τὴν πολυαυγεῖαν. Conf.
Plut. V. 28.

10 Πυθαγόρας, Πλάτων καθαρὸν ἐκαστεῖν εἶναι τῶν αἰσθη-
τῶν ἐξ ἐκάστου στοιχείου προσερχόμενον· πρὸς μὲν οὖν τὴν
ὄρασιν τὸ αἰθερῶδες πεφυκέναι· πρὸς δὲ τὴν ἀκοήν, τὸ
πνευματικόν πρὸς δὲ τὴν ὄσφρησιν. τὸ πυρῶδες πρὸς δὲ
τὴν γεῦσιν, τὸ υγρόν πρὸς δὲ τὴν ἀφήν, τὸ γεῶδες.

15 Ἐπίκουρος τῶν αἰσθητῶν ἡδονὰς ἡδη καὶ τὰς λύπας.

Οι Περιπατητικοὶ τῶν νοητῶν οὐ γὰρ πᾶσι φαίνεται. τὰ
αὐτὰ ἡδεῖα τε καὶ λυπηρὰ, καθάπερ λευκά τε καὶ μέλανα.

Χρύσιππος τὸ μὲν γενικὸν ἡδὺ, νοητόν τὸ δὲ εἰδικὸν καὶ
20 προσπλακτὸν ἡδη, αἰσθητόν.

Ἐμπεδοκλῆς τὰς ἡδονὰς γίνεσθαι τοῖς μὲν δμοῖοις τῶν δμοίων, κατὰ δὲ τὸ ἐλλείπον πρὸς τὴν ἀναπλήρωσιν, ὥστε τῷ ἐλλείποντι ἡ δρεκτὸς τοῦ δμοίου τὰς δ' ἀλγηθόντας τοῖς ἐναντίοις, ἡ ἀλλοτριοῦσθαι γὰρ πρὸς ἄλλα δσα διαφέρει κατά τε τὴν σύγχροσιν καὶ τὴν τῶν στοιχείων κράσιν. 25

Ἀναξαγόρας πᾶσαν αἰσθήσιν μετὰ πόνουν. "Ἄλλοι ἔχει γίγνεσθαι ἥτοι ἡδονὴν ἡ πόνους συμπεφυκέναι.

Οἱ Στωϊκοὶ τὸν δοφὸν αἰσθήσει καταληπτὸν ἀπὸ τοῦ εἶδον τεκμηριωδῶς.

Οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ λόγων γνώριμον . . . 80

Ἐπίκουρος δοφῷ μόνῳ τὸν δοφόν . . .

Ἀημόκριτος τὰ νεκρὰ τῶν σωμάτων αἰσθάνεσθαι. (73)

Σιμύλον.

Πέντε εἰσὶν ἀς ἀνθρωπος αἰσθήσεις ἔχει, ἀφῆν, δρασιν, [κ ἀκοήν] γεῦσιν, δσφρησιν μια τούτων ἀπασθν ἔστι κυριωτάτη ἀκοή φαγὼν γὰρ ὁνδεὶς ἔτι δοφὸς, 5 οὐδ' ἀφάμενος ονδεὶς, ίδων τε λυσιτελές ἐκ τοῦ δ' ἀκούειν μανθάνειν τε τάγαθα πολλοὶ φρόνιμοι γεγόνασι ταύτην γὰρ μιαν δ νοῦς ἔστι τοῦ κατέλιπε διδάσκαλον, ὅσπερ δικαστὴν, ἡ κριτὴν, ἡ κύριον. 10

Sequitur locus qui constituit Plut. IV. 10. et Stob. 181. Sed additur Αημόκριτος, πλείους . . ut in Plut. abest δείκνυται.

Ἄριστοτέλης. Τὸ δὴ αἰσθητικὸν, δ δὴ κοινῶς ἀπάντων ζῶντον ἔδιον αἰσθήσει γὰρ διαφέρειν τὸ ζῶν τοῦ φυτοῦ¹ πενταπλούν ἔοικέναι τοῦτο γὰρ τὸ μὲν δρασιν, τὸ δ' ἀκοήν, τὸ δ' δσφρησιν, τὸ δὲ γεῦσιν, τὸ δὲ ἀφῆν ὑπάρχειν δὲ τινα καὶ σύνθετον αἰσθησιν, ἐν ὃ το τε φανταστικὸν πᾶν γίνεσθαι, καὶ μημονευτικὸν, καὶ τὸ δοξαστικὸν, ὅπερ οὖν οὐδὲ ἀμοιρὸν τοῦ νοῦ τυγχάνει, αἰσθάνεσθαι δὲ ἡμᾶς παθούσης² τι τῆς αἰσθήσεως.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαιδροῦ ut Stob. p. 151. δ δ' ἔγκε φαλος.

Ἐμπεδοκλῆς.

Γαίᾳ μὲν γὰρ γαῖαν ὀπώπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ, αἰθέρι δ' αἰθέρα δῖαν, ἀτὰρ πυρὶ κῦρο ἀιδηλον. 25

¹ Abundare videtur ἀκοήν. ² Excidit pes. An leg. οὐδὲν οὐδὲν ήταν.

Epicteti 1. 8. τὴν πόλιν οι. 9. περιβάλλον. 13. παρατάξηται στίχος 14. σου οι. 16. ξπίκαιρος. 23. κυνῶν . . λαθῆς lacun. 25. τὸ μὲν γύνφω.

(74) Additur ejusdem "Ωσπερ οὐκ ἀν αβουλως (f. ἐβούλου) ἐν νητῇ μεγάλῃ καὶ πολυχρύσῳ πλέων βαπτίζεσθαι, οὐτω μηδὲ ἐν οἰκιᾳ ἀροῦ ὑπερμεγέθει καὶ πολυτελεῖ αὐλιζόμενος χειμάζεσθαι.

5 *Nikoláou π. ἐθῶν.* Κέλτοι τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν οὐδέποτε κλείουσι.

Caput novum. Scil. Stobaei Ecl. Eth. c. 1. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΑ ΘΕΙΑ ΕΡΜΗΝΕΤΟΝΤΩΝ κ. τ. 1. 1—19.

Aliud caput e Sacris.

Novum caput.

Δημοκράτους.

10 ^ε *Αὐταρκείη τροφῆς μικρὰ ἕντες οὐδέπω γίνεται.*

Κλειτάρχου.

^α *Οφείλομεν ἔαυτοὺς ἐθίζειν ἀκ' ὀλίγων ξῆν, ἵνα μηδὲν αἰσχρὸν ἔνεκα χρημάτων πάθωμεν.*

Σωκράτης 5, 43.

Μοσχίωνος.

^β *Βέλιον ἔστιν ἐν μικρῷ περιουσίᾳ συστελλόμενον εὐθυμεῖν, 15η μεγάλῃ τύγχανοντα δυστυχεῖν.*

Δημοκράτους 5, 38.

^γ *Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου καὶ Ἰσοκράτους.*

^δ *Η αὐταρκεία 5, 37.*

^ε *Οχύρωσον σαντὸν τῇ αὐταρκείᾳ τοῦτο γὰρ δυσάλωτόν ἔστι χωρίον.*

^Ϛ *Ο αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τις ἀνθρωπος πλούσιος, εἶπεν, Ο 20αὐταρκής.*

^Ϛ *Σωκράτει Σανθίπης τῆς γυναικὸς ἐπιτιμάσης διότι λιτῶς παρεσκενάζετο ὑποδέξασθαι φίλον, Ω γύναι, εἰπεν, (75)ει μὲν ἡμέτεροι εἰσὶν, οὐδὲν ἔκεινοις μελήσει, εἰ δὲ ἀλλότροι, ἡμῖν περὶ αὐτῶν οὐδὲν μελήσει.*

^Ϛ *Εὐριπίδης δὲ ποιητὴς, ἐπεὶ ὄψανοῦντος αὐτοῦ ἐπελάβετο τις, λέγων, ὅτι Σοφοκλῆς αὐτὸς διὰ δούλου ποιεῖ, Τοιγαροῦν*

^Ϛ Maxim. p. 45, 40.

^Ϛ Maxim. p. 45, 42.

^Ϛ Maxim. p. 45, 48.

^Ϛ Maxim. p. 46, 3.

^Ϛ Maxim. p. 46, 5.

Σοφοκλῆς ἐσθίει ὅψον ὄποιον τῷ οἰκέτῃ αὐτοῦ ἀρέσκει, ⁵
ἔγω δ' ὄποιον ἀνέμοι.

* *Πλούταρχου.*

Μήτε μαν πολυτελῶς μήτε ἄγαν εὐτελῶς πειρῶ τὰ περὶ
τὴν ἐσθῆτα, καὶ διαιταν, καὶ τὴν ἐπέραν διαγωγὴν τὸ σῶμα
διοικεῖν τὸ μὲν γὰρ φυτονεῖσθαι οὐ γελάσθαι ποιεῖ, τὸ δὲ
μισεῖσθαι ηὔλεεῖσθαι. 10

* *Πιστέον τὸ σῶμα δι' εὐτελείας πρὸς εὐκολίαν, αὐταρκὲς
ἐκαυτῷ γινόμενον οὐ γὰρ ὀλίγων δεόμενοι πολλῶν οὐκ ἀπο-
τυγχάνοντος.*

Αλιανοῦ περὶ ζώων. Sequuntur multa ex Stobaei Tit.

6. *ΠΕΡΙ ΑΚΟΛΑΣΙΑΣ.* Scil. 22. 18. 19. 21. 23. 24. 25. 15
27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 36. 49. 34. 35. 61. 62. 10. 11.
12. 13. 38. 3. 4. 1. 2. 6. 39. 40. 42. 47. 50. 54. 65.

Εὐσεβίου.

Σωφροσύνην, τό περ δὴ καὶ ὀναγκαιότατον παρὰ τῶν
ξυνοικουσῶν γυναικῶν ἄνδρες ἀπαίτουσι, καὶ ὡς κρέσσονες²⁰
ὑποδειστέρων ἄρχειν ἀξιοῦσι· ταῦτα δὲ ἀξεῦντες οὐκ οἰδέ-
ονται δόκοια ἐκάστῳ ἐστὶ σωφροσύνης καὶ τῶν ἐν τῇ τοῦ
χειρονος ἐόντων μοιρᾳ τὸ δέξαμαρτάνειν ταῦτα φύτει, ὥσπερ
σφισὶ μούναις ἔξειν καὶ μετὰ τοῦ ἀνεπιπλήκτου παρὰ
σφέων παντελέως καὶ ἀνέδην οὕτως πλημμελέοντες. 25
18, 36. 6, 37. 68.

* *ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. (76)*

* *Πυθαγόρου.*

Βέλτιον λίθον βαλεῖν εἰκῇ η λόγον. Λάλει ἀ δεῖ, καὶ
ὅτε δεῖ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἀ μὴ δεῖ.

* *Σιγᾶν τὴν ἀλήθειαν, χρυσόν ἐστι θάπτειν.*

Ἐτέρων.

Φίλη ἀλήθεια, καὶ γὰρ αὐτὴν φρεῖ τὴν ἀλήθειαν η ἀλήθεια.⁵

* *Η ἀλήθεια δάκνει ψυχὴν νοσοῦσαν, ὥσπερ καὶ μέλι
σῶμα τετραυματισμένου.*

Τοῖς λανθάνειν σπουδάζουσι πικρὸν η ἀλήθεια.

* *Ωσκερ οὐ δυνατὸν ὄφθαλμῷ τεθολωμένῳ ἀκριβῇ τῶν*

^r II. p. 461. C. Maxim. p. 45, 50.
t Leg. ² Εὐθυτέρον. Maxim. pag.
45, 55. εἰδίσθω.

^u Vide Stobaei tit. 11. Maxim. 45.
^x Stob. 34, 11.
^y Maxim. p. 69, 36.

10δρωρέων κατάληψιν, οὗτος οὐδὲ τεθολωρένη φυγὴ τῇ κατανοήσει τῆς ἀληθείας ἐκιβαλεῖν.

“Ωστερ 9, 51.

Πλουτάρχον.

“Καὶ ὁδοῦ καὶ ἀληθείας γαλεκὸν ἀκοκλανηθῆναι. Ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ γλώσσης αἰκοῦσαν ἐφερε τὴν ἀλήθειαν.

15 Σοφοκλέους.

Τάληθὲς ἀεὶ πλεῖστον ἴστηνει λόγου.

τὸ γὰρ 11, 9. τοῖς τοι 11, 13. ποιὶ δικαίοις χρῶ.

Μενάνδρου.

Οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τάληθῆ λέγειν.

Ἀδίνατον ὡς ἔοικε τάληθὲς λαθεῖν.

“Εἳν τὴν ἔγω φῶ τοῦ ἔχειν βακτηρίαν

20χρυσῆν, τί μοι σεμνότερον ἔσται τὸ ἔύλον.

ἀληθὲς εἶναι δεῖ τὸ σεμνὸν, οὐ κενόν.

“Ἄει 11, 11. Ἀπλᾶ 11, 8.

(77) “Πινδάρου.

οὗτ' ἐξελέγχων μόνος

ἀλάθιαιν ἐτήτυμος

χρόνος. τὸ τ' εἰς ἀφάνες τῶν πρόσω

κατεφρόνησεν.

5[Οὐ] ^b τοι δικασα περδίσων

φαίνουσα πρόσωπον ἀλάθει ἀτρεκές

κατοι σιγᾶν πολλάκις σοφά-

τατον ἀνδρὶ νοῆσαι.

“Μή παρίει καλά. νώ-

10μα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν. ἀ-

ψευδεῖ δὲ πρὸς ἀκμονι γάλ-

κενε γλῶτταν.

Αυδία 11, 7. Ἀλήθεια 11, 2.

Ιδοκράτους.

Διὰ παντὸς χρόνου τὴν ἀλήθειαν φαίνουν προτιμῶν, ὡς 15πιστοτέρους εἶναι τοὺς σοὺς λόγους ἢ τοὺς ἄλλους δρκους.

Θοικυδίδου.

Οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι λέγοντες ἢ ἀπαργέλλοντες, οὐ μόνον οὐ πείθουσιν, ἀλλὰ καὶ ἀφρονες δοκοῦσιν.

“Maxim. p. 69, 29.

“Ol. X. 65.

^b Nem. V. 50.

“Pyth. I. 167.

Πλάτων 11, 15. Τιμεῖς 11, 16. Τότε οὖν 11, 17. Ἀλήθεια 11, 18. Φεύδεσθαι 11, 20. Ἀληθεῖται 11, 21. Φεύδεσθαι 11, 22. Πέρι 11, 23. Οτι 11, 24. Πυθαγόρας 11, 25. 20 Ήροδότου Ιστοριῶν ἥ. Οἱ θεὶ μ. init. Ἀλήθεια 11, 14.

^a Πλουτάρχου.

Τὸ μὲν οὖν ξυγῷ, τὸ δ' ἀληθὲς τῷ ἐκ φιλοσοφίας λόγῳ κρίνεται.

Διανοις τοῦ Ρωμαίου.

^b Εγειρ γάρ τι πικρὸν δὲ τῆς ἀληθείας λόγος, ἐπειδὲ δὲ τις²⁵ ἀκράτῳ παρρησίᾳ κράδεινος, μεγαλῶν ἀγαθῶν προσδοκιαν(78)· ἀφαιρεῖται· τὰ δὲ προσηγῆ καὶ φεύδη πειθῇ τοὺς ἀκούοντάς.

Διογένους.

^c Τὸ ἀληθὲς πικρὸν ἔστι καὶ ἀηδὲς τοῖς ἀνοήτοις, τὸ δὲ φεύδος γλυκὺν καὶ προσηγένες· ὥσπερ γε οἷμαι καὶ τοῖς νο-5 σοῦσι τὰ δῆματα τὸ μὲν φῶς ἀνιαρὸν, τὸ δὲ σκότος ἀλυκὸν καὶ φίλον, οὐκ ἐῶν βλέπειν.

^d Αριστοτέλης καὶ Ἡρακλείδης . . .

ἡνίος. Μεσήνιος ἡλίω καὶ αὐτὸς τὴν αἰτίαν ἀνατίθησι, καθ' οὓς μὲν δὲ τόπους γένηται τῆς γῆς πλημμυροῦντι τὰ πελάγη· ἐξ ὧν δὲ ἀν τύχῃ παρακοστὰς ὑποσυνέλκοντι· ταῦτα¹⁰ δὲ συμβαίνειν παρὰ τὰς ἔθας καὶ τὰς μεσηβρινὰς ἐκκλίσεις.

Καθέας δὲ Μασαλιήτης τῇ πληρώσει τῆς σελήνης καὶ τῇ μειώσει τῆς ἐκατέρου τούτων αἰτίας ἀνατίθησι.

Ποσειδώνιος ὑπὸ μὲν τῆς σελήνης κινεῖσθαι τοὺς ἀνθ-15 μους, ὑπὸ δὲ τούτων τὰ πελάγη, ἐν οἷς τὰ προσιρημένα γίνεσθαι πάθη.

Πλάτων ἐπὶ τὴν κ. τ. λ.

Τίμαιος δὲ Τανχρομενίτης τὰς ἐμβάλλοντας ποταμοὺς εἰς τὴν Ατλαντικὴν διὰ τῆς Κελτικῆς ὁρεινῆς αἰτιάται, προσδοῦντας μὲν ταῖς ἐφόδοις, ὑφέλκοντας δὲ ταῖς ἀναπαύλαις.²⁰

Κράτης δὲ γραμματικὸς τὸν ἀντισκάδμον τῆς θαλάττης αἰτιάται.

^e Απολλόδωρος δὲ Κερκυραῖος τὰς ἐκ τοῦ ὀκεανοῦ παλιρροίας.

Σέλενος δὲ μαθηματικὸς ἀντιγεγραφῶς Κράτης, κινῶν²⁵

^a Maxim. p. 69, 26.

^b ms. ἀφαιρεῖται εἰ τοις πειθῇ.

^c Maxim. p. 69, 35.

^d Deest inscriptio in ms. Est

procuidubio e Stobaei Phys. c. 41.

^e Πῶς ἀμπωτις καὶ πλημμυρεὶς γίγνονται.

(79) αὐτὸς τὴν γῆν, ἀντικόκτειν αὐτῆς τῷ δίνῳ φησὶ τὴν περιστροφὴν τῆς σελήνης· τοῦ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν σωμάτων ἀντικεισπομένον πνεύματος καὶ ἐρπάστοντος εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, κατὰ λόγον οὗτον συγκυμαίνεσθαι τὴν δυάλιασσαν.

Ἐκ τῶν Ἐπιστολῶν Πλάτωνος. . .

Πλουστάρχου.

Τοὺς μὲν εὐθὺς ἐν σώματι καὶ διὰ σωμάτων κολαξομένους μεταχειρίζεται ποιητὴ ταχεῖα κράφη τινι τρόπῳ, καὶ παραλειποντι πολλὰ τῶν καθαρμῶν δεομένων, ὃν μεῖζόν ἐστιν ἑ-
10γον ἡ περὶ τὴν κακίαν λατρεία· τούτους δίκηγη μετὰ τὴν τελευτὴν ὁ θεός παραδίδωσιν.

Ἄδου τινος ἀνοίγονται κύλαι βαθεῖαι καὶ ποταμοὶ κυρός δύμοῦ καὶ στυγὸς ἀπορρώμες ἀνάκεφάννυνται, καὶ σκότος ἐμπίπλασται πολυφαντάστων εἰδώλων, γαλεκάς μὲν ὅψεις,
15οίκτρὰς δὲ φωνὰς ἐκφερόντων· δικαστὰ δὲ καὶ κολαστὰ καὶ γάσματα καὶ μυχοὶ μυρίων κακῶν γέμοντες.

Ζαλεύκου.

὾δ' ἡμῖν παρηγέλθω πᾶσι τοῖς τοιούτοις κολίταις καὶ πολίτισι καὶ συνοίκοις, μεμνήσθαι θεὸν ὡς ὄντα, καὶ δίκαιας 20ἐπιπέμποντα τοῖς ἀδίκοις, καὶ τίθεσθαι πρὸ δύματων τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν ᾧ γίνεται τὸ τέλος ἐκάστῳ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ ξῆν πᾶσι γάρ ἐμπίπτει μεταμέλεια τοῖς μέλλουσι τελευτῶν, μεμνημένοις ὡς ἡδικήκασι, καὶ δρμῆ τοῦ βούλεσθαι πάντα πεπράχθαι δικαίως αὐτοῖς.

κ' Ἀπολλωνίου.

25 Εἰ δ' ἐστιν αἰσθησις ἐν ἔδου καὶ ἐπιμέλεια παρὰ τοῦ (80)δαιμονίου, ἀσπερ ὑπολαμβάνομεν, εἴη τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν καταλυομέναις βοηθήσαντας πλειστης ἐπιμελεῖας καὶ ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν.

h Plutarch. II. p. 167. A.

i Dedi ex Maximo p. 251, 49.

Οὐδὲ ἡμῖν παρηγέλθη ms.

k Apollonio item male tribuit

Maximus p. 250. quum sit Hypereidis. Patchit erroris fons consulti Stobaeum 124, 56. in quo praecedit sententia Apollonii.

I N D E X

IN APPENDICEM E MS. FLORENT. *)

Aelianus 32. 37.
Aeschines Socraticus 36.
Aeschylus S. ad Th. 10.
Alexis 34.
Anaxandrides 31.
Antiphanes 34.
Antiphon 37. 38.
Antisthenes 40.
Apollonius 14. mendose pro
Hyperide 79.
Archytas 46.
Aristides 22.
Aristombrotus 25.
Aristonis διοικήσατα 42. 43.
Aristonymus 42.
Aristophanes 29.
Aristoteles 21. 73. 78.
Aristoxenus 46.
Astydamas Alcmaeone 10.
Clitarchus 74
Democrats 39. 40. 41. 43.
74.
Democritus 13. 14.
Demonax 39.
Dio 4. 42. 77.
Diogenes 40. 78.
Empedocles 34. 73.
Epicharmus 10.
Epictetus 14.
Epicurus 67.
Euripides 19. Antiope 11. Bel-
lerophon 20. (Medea) 12.
Meleager 35. Palamedes 11.
Peliades 12. 20. 31. 33.
Phoenix 11. 12. Supplices
10. Thyestes 11. Euripides
male cit. 10. 36. Ex Euri-
pidis, ut videtur, Antigona
28.
Eusebius 75.
Herodorus 40.
Hieronymus 49.
Homerus 69.
Hyperides. vid. Apollonius.
Hypsaeus 32.
Iamblichus 21. 32. 37. 46.
49.
Irodorus 6.
Isocrates 77.
Menander 12. ter. 13. bis. 20.

---

*) Accessit hic index in ed. Lipsiensi.

80. 81. bis. 85. ter. 76. Serenus 46.
 Καρχηδονίω 35. Περικειρο- Simylus 73.
 μένοις 20. Φιλαδέλφοις 35. Sophilus 29.
 Moschio 74. Sophocles 31. 34. 76. Αιαξ 31.
 Musonius 15. 51. 56. 62. (Electra) 11. Eriphyle 13.
 Myson 13. Oedip. Col. 10. Phthiotides
 Nicostratus 29. 35.
 Phalaris 14. Symeon 3.
 Philemon 11. 35. Themistius 13.
 Philetas 31. Theocritus 31.
 Phocylides 10. Theodorus 18.
 Pindarus 77. Theognis 31.
 Platonis Epistola ad Aristodo- Theophrastus 13. 37. 55.
 ruim 19. Τίωνος (Φιλιστίωνος?) 11.
 Plutarchus 65. 68. 75. 76. 77. Thucydides 20. 77.
 79. Xenophon 41.
 Polyaenus 15. Zaleucus 79.
 Posidippus 12. Ζήνου (Ζηνοδότου?) 10.
 Pythagoras 14.

EX MEINERII COMMENTATION.
MISCELL. FASC. I.

Vol. I. p. 22. Quod Nicolao tribuitur quadraginta quatuor seniorum ἀποσπασμάτιον, non Damasceno tribendum, quod praeter Fabricium fecit I. C. Orellius Fragn. Nicol. p. 162. Ipsum fragmentum certissima continet indicia, quibus Nicolaum novae comoediae poëtam fuisse colligitur. — (p. 21.)

Vol. II. p. 100. In Sophoclis fragmento legam, ὅπου δὲ μὴ τὰριστὸν ἐλευθέρως λέγειν. — (p. 18.)

Vol. III. p. 112. Qui Chaeremoni tribuitur versus, βεβαιοτάτην ἔχει τὴν φιλίαν πρὸς τοὺς γονεῖς, Philemonis esse videtur, cuius nomen passim cum Chaeremone mutatur. Idem de alio trimetro dictum esto apud Stobaeum LXVI. p. 421. Gesn. γυναικαὶ θάπτειν ωρεῖττον ἔστιν· γῆ λαβεῖν. — (p. 30.)

Vol. III. p. 232. Carcini versus ita scribendus erat: δαιλόν γέ δὲ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν. — (p. 28.)

Vol. III. p. 309. Heliodori fragmentum. Apparet e primis fragmenti versibus describi Italiae sive Campaniae partem eam, quae inter Lucrinum lacum et Puteolos haud adeo longo tractu extenditur; docet hoc vel Gaurei sive ut aliis scriptoribus appellatur Gauranī montis commemoratio. Eo agitur loco fontem fuisse poëta memorat oculorum morbis sanandis saluberrimum, quem eundem fuisse, qui prope ad Ciceronis villam Puteolanam

sive Academiam scaturiisse dicitur, non est quod dubites. Sed de hoc postea videbimus. Quod autem versu tertio totus ille locorum tractus nivis candorem ostendisse dicitur, id nihil mirationis habet, quandoquidem ἀπαν τὸ χωρίον ἔκει θείου πλῆρες ἔστι καὶ πυρὸς καὶ θερμῶν ὑδάτων Strabo Lib. V. p. 245. Alm., nec aliam his nostris diebus tractus illius esse faciem, unanimi consensu testantur quibuscumque loca illa suis oculis spectare licuit. Quod versu quinto legitur πολυστάψυλοι περικαίεται, ad vineta referendum, quibus Gauranum montem abundasse constat. V. 8. legendum ἀραρῶσι, quamquam aliud eius formae exemplum desidero; vulgatum certe frusta defendas Hesiodeo illo Opp. 22. ἀρόμεναι ἥδε φυτεύειν. Peius etiam habitus est v. 11. ubi Grotius dedit:

ὅς δέ κε *Κιμμερίη* νεφέλη κεκλεισμένος ὅσσε,
quae est Scaligeri correctio, elegans illa quidem nec tamen probabilis, siquidem κεκλεισμένος illud paullo longius ab editae lectionis ductibus recedit. Fortasse scripserat poëta:

ὅς δέ κεν ἡερόη νεφέλη λελυγασμένος ὅσσε.
ut correxit hunc versum Ruhnkenius ad Tim. Lex. Plat. p. 118. nisi quod *Κιμμερίη* retinuit. Denique postremo versu mirum est, neminem offendisse in verbis ὁέα δ' ἔκθεται ὑδατι νοῦσος, ubi ἔκθεται aliquid portentosi habet, quod vide an ita procurari possit, ut scribatur:

———— δέα δ' εἰκάσθει ὑδατι νοῦσος.

Iam si quaeras, quis sit ille, cui versus hos tribuit Stobaeus, Heliodorus et quando vixerit, equidem gaudet, si quis ad haec probabiliter responderit. Interim docere liceat, quando non vixerit. Vidimus carmen nostrum versari totum in Gauranarum aquarum salubritate oculorum morbo laborantibus commendanda. Iam vero Gauranos fontes, quos prope ab Ciceronis villa abfuisse monui-

mus, mortuo demum Cicerone erupisse testatur Plinius II. N. XXXI. 3. *huius (villae Puteolanae) in parte prima, exiguo post obitum ipsius (Ciceronis), Antistio Veneri possidente, eruperunt fontes calidi, perquam salubres oculis.* Idem testatur Tullius Laurea in elegantissimo epigrammate ibidem apud Plinium servato, quod accepit etiam Wernsdorfius Poët. Min. Vol. V. P. 3. p. 1370.

Quo tua, Romanae vindex clarissime linguae,

Silva loco melius surgere iussa viret:

Atque Academiae celebratam nomine villam

Nunc reparat cultu sub potiore Vetus:

Hic etiam apparent lymphae non ante repertae

Languida quae infuso lumina rore levant etc.

Ex his igitur hoc certe intelligitur, Heliodorum illum Ciceronis aetatem superasse, qui num diversus fuerit ab eo, cuius Protesilaum, epicum, ut videtur, carmen commemorat Stephanus Byz. s. v. Φυλάκη p. 705. Ηλιόδωρος Πρωτεσιλάων

Ἄργεισιν τελέεσσιν δοσοι Φυλάκηθεν ἔποντο, aliis diiudicandum relinquo. Alium Heliodorum commemorat et Graecorum longe doctissimum vocat Horatius Sat. I, 5, 2., qui si eum a poëticæ virtutis laude commendasset, vix dubitari posset, quin idem fuerit, cui versus illos attribuit Stobaeus. Quamquam quotiescumque illorum versuum argumentum contemplor, in eam semper indici suspicionem, ut eos e tali carmine ductos censerem, in quo varia morborum genera eorumque medendorum ratio traderentur. In qua cogitatione defixo peropportune se obtulit Heliodorus quidam Atheniensis medicus, cuius Ἀπολυτικά, hoc est, ut equidem opinor, didacticum carmen, in quo medendorum morborum praecepta exponerentur ¹), commemorat Galenus de Antidot.

1) ἀπολυτῆραι νέσου morbo liberari hac in re propriam esse dicendi formam docuit Foesius Oeon. Hippocr. p. 77. B.

II. p. 77. b. Ald., qui cum eundem tragediarum poëtam fuisse dicit, vereor euidem ne diversos Heliodoros confuderit. Apolytica autem heroïcis versibus fuisse concepta, docet exordium operis ibidem a Galeno servatum, non indignum illud quod hoc loco adscribam:

Οὐ μὰ τὸν ἐν Τολίκῃ πρηγὸν θεόν, οὐ μὰ τὸν ὑψοῦ
 Ἡελίον σπειροντα θεοῖς φαεσίμβροτον ἄλγην (αἴγλην),
 οὐ μὰ θεῶν σκηπτοῦχον, ὑπερμενέα Κρονίωνα·
 οὐτε μὲ τις δώροισι παρήγαγεν, οὐδὲν ὑπ' ἀνάγκης
 οὐτε χάριν φιλῆς ἐτέρῳ κακὰ νεῖμαι ὑπέστην.
 ἀλλ' ὁσιας μὲν χεῖρας ἐς ἡέρα λαμπρὸν ἀειρα (fort.
 αἰειρω),

καὶ κακῆς ἀμόλιντον ἔχω διὰ πάντα λογισμόν.

Qui versus cum ex ipso carminis prooemio deprompti sint, facile intelligis quam apte cum nostro fragmento convenient, ut utrumque locum ex eodem poëmate ductum esse suspiceris, cui quidem coniecturae nihil obstat, nisi quod in Stobaei margine locus noster e *Spectaculis Italicis* desumtus dicitur, quamquam id ipsum qua auctoritate factum sit me nescire fateor, cum in prima Gesneriana nihil nisi nudum Heliodori nomen adscriptum legatur. — (p. 38—41.)

Vol. III. p. 431. In Pherecratis fragmento η. 6. scribendum ἔγκυλίσατ. Ad Chironem autem hos versus referendos esse doce Priscianus XVIII. 25. p. 224. Φερεκράτης Χειροσον Νῦν δ' ἄρ τι μοι τὸ γῆρας ἐντίθησιν ούν. ubi miror novissimum editorem non correxisse ἄρτι et ἐντίθησιν νόν, quod vel sine Stobaei auxilio fieri poterat. Idem tamen recte corrigit Χειρων. — (p. 11.)

In bibliopolio Kühniano prodierunt:

Abbildung und Beschreib. e. neuen u. geschmackvoll. Blumengestells, f. Zimmer u. Gärten brauchbar, u. s. w. mit Kupfern. kl. 8. broch. 9 gr.

Fischer, Chr. Aug., neues spanisch. Lesebuch üb. pol. und markant. Gegenstände. 8. 21 gr.

Freiesleben, J. C., bergmänn. mineral. Beschreib. d. grösst. Theils des Harzes. 2 Thle. mit 3 Kupfern. gr. 8. 2 Thlr. 12 gr.

Genft Schicksal, geschildert durch eine Gesellsch. v. Schweizern, herausgeg. v. E. A. W. Zimmermann. gr. 8. 5 gr.

Gesellschafter, der angenehme, in Engl. Gartenanlagen, für alle, die mit d. Angenehmen d. Spatziergegangen in ihnen auch d. Nützliche verbünd. woll., e. Anhang z. d. bot. Taschenbuch f. wissbegierige Spatziergegänger. 12. 6 gr.

Geschichte u. Darstellung der Poln. Revolut. in ihr. nähern und entfernt. Ursachen entwick. v. e. Vetter des Hippolit, a Lapide. gr. 8. 12 gr.

Gruner, Joh. Ernst, Cremutius Cordus, od. über die Bücherverbote. 8. 18 gr.

— — — über die Abschaffung des Lehnwesens. 8. 15 gr.

Hedwig, Rom., Aphorismen über d. Pflanzenkunde, z. Gebrauch. sein. Vorlesungen. 8. 12 gr.

Hindenburg, Chr. Fr., Archiv d. rein. u. angewandt. Mathemat. m. sehr viel. Kupf. gr. 8. 11 Hefte, à 12 gr. 5 Thlr. 12 gr.

Hübner, D. G. J., Beiträge z. Bibliopöie, in prakt. Anmerk. f. Schriftsteller u. Verleger. 8. 10 gr.

Hume's, Dav, Geist 1stes Bdch.: Politik, v. Ch. A. Fischer. 8. 16 gr.

— — — polit. Zweifel, all. Partheien gewidmet v. Ch. A. Fischer. 8. 21 gr.

— — — vollkommene Republik, frei' nach d. Engl. v. Ch. A. Fischer. 8. 4 gr.

Ingenhouss, Joh., üb. Ernähr. d. Pflanz. u. Fruchtbark. d. Bodens, a. d. Engl. m. Anmerk. v. Fischer, nebst e. Einleit. üb. ein. Gegenstände d. Pflanzenphysiologie v. F. A. v. Humboldt. 8. 18 gr.

Kinderstube, die, v. ihr. moral. u. phisisch. Seite dargestellt, z. Beherz. f. Hausväter u. Hausmütter u. s. w., nebst e. Vorrede von D. J. G. Rosenmüller. m. Kupf. 8. 20 gr.

Köhler, Chrn. Gottlob, zu welch. Gedank. u. s. w. sollten d. Völker Europens bei d. Andenk. an d. grösste u. s. w. Begebenh. d. verflossen. Jahrs am erst. Tag d. neuangehenden ihr. Geist sammeln? e. Rede, gehalt. 1802 zu Altenburg. 8. gehest. 2 gr.

Kretschmanns Handb. f. Sachsen u. Ausländer, enthalt. e. alph. Verzeichn. d. in Sachsen u. incorp. Landen befindl. Besitz. und Ortschaften. gr. 8. 1 Thlr. 16 gr.

Kühn, Karl Gottlob, Briefe über die Mittel, die atmosphär. Luft bei ansteck. Krankh. zu verbessern. 8. 12 gr.

Lambert, J. H., Grundregeln d. Perspectiv. aus Betracht. e. perspect. gezeichn. Landsch. abgeleitet, z. Druck befördert v. C. H. Hindenburg. mit 1 Kupf. 8. 10 gr.

Leonhardi, Fr. G., der Frühlings- und Sommer-Gärtner in Zimmern u. Gärten, od. Anweis., wie man jede Art Blumen, wohlriech. Stauden-, Stranch- und Küchen-Gewächse, desgl. nach d. vortreffl. Chinesisch. Art, jede Sorte Fruchtbäume in Scherben pflanzen, erziehn, warten u. sie für d. Winter aufbewahr. soll u. s. w. m. illum. u. schwarz. Kupf. 8. 1 Thlr. 12 gr.

Marx, M. A. F., Predigt üb. d. Landesherrl. Abschaff. d. Bettelns
in Sachsen. 8. geheft. 3 gr.

Michaelis, C. Fr., üb. d. Geist d. Tonkunst, e. Beitr. z. Kants
Krit. d. Ästhet. Urtheilskr. 8. 9 gr. 2r. Vers. 16 gr.

Murr, Ciprh. G. v., neues Journ. z. Kunst u. Literat. m. 5 Kupf.
8. 1r. Thl. 1 Thlr. 12 gr. 2r. Thl. 1 Thlr. 8 gr.

Renard, J. Claud., Versuch, d. Entsteh. u. Ernähr., d. Wachsthum u. alle übrige Veränder. d. Knochen im gesund. u. krank.
Zustand z. erklär. gr. 8. 18 gr.

Reuss, G. F., Samml. versch. vorzügl. allg. anwendbaren Feuer-
ordnung. u. Anstalten u. s. w. 8. 1r. Thl. 20 gr. 2r. Thl. 16 gr.

Riedel, Joh. Gli., Anweis. z. Feldmessk. m. d. Boussole. m. 12
Kupfertaf. neue Aufl. gr. 8. broch. 1 Thlr. 12 gr.

Römer, J. J., Archiv f. d. Botanik. m. sehr viel illum. u. schwarz.
Kupf. gr. 4. broch. 3 Bde. à 8 Thlr. 24 Thlr.

Ruheims Reisen ins Sächs. Erzgebirge. 8. 18 gr.

Rüdiger, Chr. Fr., Darst. d. neu. Methode d. Hrrn. du Sejour,
Sonnen- und Mondfinsternisse f. e. gegeb. Ort. analyt. z. berechn.,
nebst Nachricht v. d. Leipz. Sternwarte. m. Kupfern. gr. 8. 8 gr.

Sacco, Ludw., neue Entdeck. üb. d. Kuhpocken, d. Mauke und
Schaafpocken, a. d. Ital. v. W. Sprengel, m. e. Vorr. u. Anmerk.
v. Kurt Sprengel, m. 4 illum. Kupf. gr. 8. 1 Thlr. 12 gr.

Sammlung anat. Aufs. u. Bemerk. z. Aufklär. d. Fischkde. 1r. Thl.
Vicq d'Azyr's anat. Kennz. d. Fische, u. Lorenzini's Be-
schreib. u. Zerglied. d. Krampfrochens, a. d. Ital. u. Franz. v. J.
G. Schneider. m. 7 Kupfertaf. 8. 16 gr.

Schmiedlein, Gfr. Benj., vollständ. Lehrbegr. d. Entomologie.
1r. Bd. m. 4 Kupf. gr. 8. 1 Thlr. 16 gr.

Semmler, Chr., Untersuchungen üb. d. höchste Vollkommenh. in
d. Landschaftsmahlerei, f. Freunde dies. Kunst u. d. schön. Na-
tur. 8. 2 Thle. 2 Thlr. 16 gr.

— — — die Gartenlogik, entl. Versuch, d. Unverständliche
u. Widersinnige bei d. Anlegen Engl. Gärten zu vermeid. um da-
für d. Schöne u. Nützl. darin aufzunehm. 1 Thlr. 16 gr.

Schröter, J. Fr., d. menschl. Gefühl od. Organ d. Getastes, nach
d. Abbildungen mehr. berühmt. Anatomen. m. 1 illum. Kupfer.
gr. Fol. broch. 1 Thlr. 6 gr.

— — — d. menschl. Nase od. d. Geruchsorgan, nach den Abbil-
dungen d. Hrn. G. R. Sömmerring neu dargest. mit 1 illum.
Kupf. gr. Fol. broch. 1 Thlr. 6 gr.

— — — d. menschl. Zunge od. d. Geschmacksorgan, nach den
Abbildungen d. Hrn. G. R. Sömmerring neu dargestellt. mit
1 illum. Kupf. gr. Fol. broch. 1 Thlr. 6 gr.

Staatenverhältnisse, üb., u. Regierungsformen, e. Lesebuch f. Fürst.
u. Unterth. gr. 8. 16 gr.

Szenen auf e. Reise v. Erlangen nach Muggendorf u. d. Rosenmül-
lers Höhle. 8. 9 gr.

Taschenbuch f. Liebh. Engl. Anlag., mit besond. Hins. auf die um
Leipz. befdnl. 12. broch. 16 gr.

Wadström, C. B., Versuch üb. Kolonien, vorzügl. in Rücksicht
auf d. westl. Küste v. Afrika, nebst e. Beschreib. der, bis jetzt dort
erricht. Kolonien, besond. der neu. v. Sierra Leona u. Bulanía,
aus d. Engl. m. viel. Anmerk. die Naturgesch. v. Afrika, dessen
Bewohner u. d. Sclavenhandel betreff., v. E. A. W. Zimmer-
mann. m. Kupfern. 1r. Bd. gr. 8. 1 Thlr.

